

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
เรื่อง
แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวัน
ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
: กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา

มนตรา พงษ์นิล
ประไพพิศ โอปารวัฒน์

ทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

กรกฎาคม 2552

Final Research Report

The Alcohol Drinking Patterns in Everyday Life of University students :
a case study of Naresuan University, Phayao Campus

MONTRA PONGNIL
PRAPAIPIT OLANWAT

Supported by
Center of Alcohol Studies (CAS)
Thai Health Promotion Foundation (THPF)
Health Systems Research Institute (HSRI)
July, 2009

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่องแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา นี้ ได้รับโอกาสและการสนับสนุนทางด้านงบประมาณการวิจัยจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ ศวส. ทุกท่านที่ประสานงานระหว่างหน่วยงานกับคณะผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

และงานวิจัยชิ้นนี้ สามารถดำเนินการศึกษาวิจัยให้เกิดความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยอนุเคราะห์อย่างยิ่งของมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา 2 ท่าน (ดร.รัฐภูมิพรหมณะ และอาจารย์วุฒิชัย ไชยรินคำ) และคณะทำงานจัดระเบียบสังคมรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ให้ข้อมูล ร่วมแสดงความคิดเห็น ตลอดจนสะท้อนมุมมองต่อนโยบายของมหาวิทยาลัย และปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นของแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

รองศาสตราจารย์เปรมวิทย์ วิวัฒน์เศรษฐีที่กรุณาสละเวลา เป็นผู้ตรวจสอบและพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการเขียนรายงานการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อันทำให้งานวิจัยชิ้นนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กรณีศึกษาทั้ง 10 กรณีศึกษาที่อนุเคราะห์ให้ข้อมูลตลอดระยะเวลา 1 ปีของการศึกษา และ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานวิจัยชิ้นนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ และเหนื่อยยากของผู้ช่วยนักวิจัยทั้ง 6 คน ตลอดจนเลขานุการโครงการวิจัย (คุณสุกัญญา เสมอเชื้อ) ที่ช่วยในการประสานงาน อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสิ้นไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แบบแผนการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา : กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยานี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อพยายามชี้ให้เห็นว่า ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่เข้าสู่ความทันสมัยและโลกาภิวัตน์ที่มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันนั้น ยังมีภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมไทยที่นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ เป็นตัวหนุนนำด้วย สภาพแวดล้อมทางสังคมของสถาบันการศึกษาที่สลับซับซ้อนและบริโภคนิยม ก็เอื้อให้นักศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น กลุ่มเพื่อนที่ตีมกลายเป็นแหล่งสำคัญที่นักศึกษาพยายามรักษาสัมพันธภาพที่ดีกันในกลุ่มและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในด้านการเรียน การเงิน การตีมสุราและอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบแผนการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักศึกษาจะมีความเข้มข้นหรือลดน้อยลง ขึ้นอยู่กับระยะห่างของความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ร่วมตีม ระดับของบรรยากาศที่เป็นส่วนตัวของกลุ่ม ระดับความรู้สึกปลอดภัยจากคนอื่นและนโยบายหรือมาตรการการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ความรู้สึกผ่อนคลายจากการศึกษา และเทศกาลและวิกฤตหรือการเปลี่ยนแปลงผ่านของชีวิต อาการเมาอาจเกิดขึ้นได้ในทุกขณะทั้งมีความสุขและตึงเครียด แต่ให้ผลที่ต่างกันในแต่ละผลกระทบต่อคนอื่นในด้านความสัมพันธ์ที่ดีหรือตรงกันข้าม และทั้งกับสุขภาพร่างกายของตัวเอง เช่น อาเจียนและเมาค้าง แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มเพื่อนจะช่วยยับยั้ง ชัดเกล้าอารมณ์ให้อยู่ในระดับเดียวกับกลุ่ม ตลอดจนเป็นเกราะป้องกันภัยหากเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจและร่างกายเกิดขึ้น

คำถามหนึ่งที่การวิจัยนี้พยายามตอบก็คือ แบบแผนการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักศึกษานั้น สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาอยู่ในภาวะที่ประเทศไทยเป็นสังคมปากว่าตาขี้นหรือไม่ว่างไร? และเราควรมีท่าทีที่มองนักศึกษาที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์อย่างไร? ที่น่าจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาคิดตรงจุดมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

This article is about the pattern of alcohol drinking of Thai college students in daily life. It would be analyzed by qualitative method, with case study of Naresuan University 's students in Payao. This article indicates that not only Globalization but Thai culture and society also affect the pattern of alcohol drinking of Thai college students.

Besides, the environment of educational institution; especially on closed friends group is another determinant factor. College students try to maintain the friendship in order to ask for help ;such as, study, finance and so on.

The level of alcohol drinking depends on the relational distance of companion, the group's atmosphere, preventive policy or measurement, season and life experience. The alcohol drunk will happen anytime with any feeling -happiness or sadness. It has impact to social relation differently and health.

However, it is said that alcohol drinking group may relieve uncertainty and strain. This article will help to find the social stance against the pattern of alcohol drinking of Thai college students leading to the appropriated policy in the future.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยเรื่อง แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา : กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา พยายามแสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และนโยบายของภาครัฐ ตลอดจนสถาบันการศึกษานั้น กลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีพฤติกรรมและแบบแผนการดื่มอย่างไร อันจะนำไปสู่การทำความเข้าใจในเงื่อนไขและอิทธิพลที่ส่งผลต่อแบบแผนการดื่มในบริบทชีวิตประจำวันของนักศึกษา

การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ข้อ ได้แก่ เพื่อศึกษาแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเพื่อศึกษาอิทธิพลต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพคือ การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เจาะลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งใช้ชื่อสมมติทั้งหมด 10 กรณีศึกษาที่เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความแตกต่างและหลากหลายของเพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี ภูมิภาคและที่พักเป็นสำคัญ ประกอบกับใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกกับบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้นำชุมชนบริเวณมหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการร้านค้าจำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจหอพักบริเวณมหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้วิจัยได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหอพักและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่จัดขึ้นโดยสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานของรัฐในจังหวัดพะเยา โดยมีระยะเวลาการวิจัย 1 ปี (1 กรกฎาคม 2551 – 30 มิถุนายน 2552)

ผลการศึกษาพบว่า แบบแผนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราแดง เบียร์ และสุรากลั่นชุมชน ตามลำดับ โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนในการดื่มต่อครั้งประมาณ 100 – 300 บาท ชั้นปีการศึกษาหรือช่วงเวลาของการศึกษา และสถานะทางการเงินของกรณีศึกษาไม่มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมการดื่มสุราที่ลดน้อยลงหรือมากขึ้น ส่วนใหญ่จะดื่มประมาณ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ยกเว้นช่วงเทศกาลจะมีการดื่มค่อนข้างถี่และมากขึ้น

ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือห่างไกลกับกลุ่มเพื่อนที่ร่วมดื่ม ตลอดจนบรรยากาศความสนุก และความรู้สึกในวงดื่มมีบทบาทสำคัญต่อการปริมาณของดื่มที่มากขึ้นหรือน้อยลง จนทำให้เกิดอาการเมาตั้งแต่ระดับสนุกสนานไปจนถึงทรงตัวไม่ได้ พูดอ้อแอ้ คึกคะนอง ทะเลาะวิวาท อาเจียน และหลับไปนึ่ที่สุดได้ แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มเพื่อนสนิทก็มีบทบาทสำคัญที่ช่วยประคอง สถานการณ์ความตึงเครียดให้ผ่อนคลายลง จนถึงมีบทบาทในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีและสร้าง บรรยากาศที่สนุกสนานและก่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในระหว่างที่ดื่มสุราด้วยเช่นกัน

ครอบครัวและภูมิหลังทางสังคมของกรณีศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นประสบการณ์ร่วมที่กรณีศึกษาทุกคนได้รับสัมผัสมาคล้ายคลึงกัน แต่ อาจแตกต่างกันในระดับของความเข้าไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมากน้อยไม่เท่ากัน สิ่งนี้ทำให้กรณีศึกษาที่มีความรู้สึกปกติธรรมดากับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนกลายเป็นความเคยชินในชีวิตประจำวันและเป็นปกติในสังคมไทย ประกอบกับสภาพแวดล้อมและบริบทของพื้นที่ที่ กรณีศึกษามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ก็พบเห็นปรากฏการณ์และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเป็นเรื่องปกติ และที่สำคัญคือ กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ก็มีประสบการณ์จาก ครอบครัวและภูมิหลังทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเช่นเดียวกัน จึงช่วยเสริมให้ กรณีศึกษาที่มีความคงที่ของแบบแผนพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์จนถึงมีความสัมพันธ์ที่มากขึ้น ได้

ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะมีนโยบายการรณรงค์และควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากภาครัฐหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศผ่านสื่อและมาตรการชนิดต่าง ๆ ก็ไม่ ค่อยมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของกรณีศึกษามากนัก กรณีศึกษาผู้จัดการปรับตัวและหลีกเลี่ยง ต่อการได้รับผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว ตั้งแต่การดื่มสุราในช่วงที่มีการกวดขัน การเปลี่ยน เครื่องแต่งกาย การหลีกเลี่ยงและซ่อนเร้นการดื่มสุราไม่ให้เจ้าหน้าที่จับได้ การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ ดีกับสถานประกอบการร้านค้า หอพักต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราที่เป็นปกติและเข้าถึงเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้ง่าย ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกลุ่มเพื่อนเพื่อหลบหนีซ่อนเร้นไม่ให้ถูกตรวจตรา หรือพบเจอขณะที่กำลังดื่มสุราอยู่ มีบางกรณีมีลักษณะที่ทำทนายและไม่แยแสต่อนโยบายและ มาตรการดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ตาม นโยบายและมาตรการที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกและจิตใจของ กรณีศึกษามากที่สุด เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่นำมาเป็นเหตุใน การตรวจตรานักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ก็เป็นเพียงการควบคุมทางสังคมที่เข้มงวด และเข้าถึงผลประทบหรือใกล้ชิดกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และชีวิตการศึกษาของนักศึกษามากที่สุด แต่นโยบายและมาตรการดังกล่าว ก็มีผลเพียงแต่ทำให้นักศึกษามีความระวังระไวมากขึ้นในการ

ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่พยายามจะไม่ให้เข้าไปพบหรือสัมผัสกับการต้องถูกตรวจเจอในที่สุด โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการปรับตัวและหลีกเลี่ยงดังข้างต้นให้มากขึ้น

นอกจากนั้น สื่อสารมวลชนไม่ค่อยมีผลต่อการพฤติกรรม的增加จำนวนหรือเปลี่ยนชนิดของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา เพราะส่วนใหญ่ดื่มสุราประเภทเดียวหรือสองประเภทที่คุ้นเคยและมีราคาเหมาะสมกับสถานะทางการเงินที่นักศึกษาได้รับ อาจจะมีการเปลี่ยนชนิดหรือประเภทหรือยี่ห้อของสุรา แต่ก็ก็เป็นเพียงบางครั้งบางคราวเพื่อต้องการชิมหรือทดลองสุราที่อยู่ในช่วงการประชาสัมพันธ์ในระยะแรกเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม วิฤตหรือช่วงเปลี่ยนผ่านของชีวิตของกรณีศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงที่เกี่ยวข้องกับการสอบและการใกล้สำเร็จการศึกษา จนกระทั่งระดับคะแนนเฉลี่ยที่ตกต่ำลง ก็จะทำให้ลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง แต่ในทางกลับกันหากเกิดภาวะความตึงเครียดทางจิตใจและปัญหาความสัมพันธ์กับคนสนิท เช่น คนรัก ก็ส่งผลให้กรณีศึกษามีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากขึ้น จนเกิดเป็นผลเสียที่ตามมาทั้งต่อคนอื่นและตัวเอง เช่น การทะเลาะวิวาท อาเจียน และอาการเมาค้างในวันรุ่งขึ้น

โดยสรุป ถึงแม้ว่านโยบายการควบคุมและรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีความสำคัญและจำเป็นต่อประชากรในสังคมไทย ซึ่งมีประสิทธิภาพที่ทำให้เกิดการลดผลกระทบทางด้านร่างกาย จิตใจของตัวผู้ดื่ม คนรอบข้างและสังคม ตลอดจนสามารถทำให้ลดการสูญเสียทางด้านสังคม เศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณากับตัววัยรุ่น ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยทั่วไป อันเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคตต่อไปนั้น นโยบายการควบคุมไม่ให้นักดื่มหน้าใหม่เข้ามาในวงการยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องทำ เช่น รับผิดชอบต่อลดเหลือและการประชาสัมพันธ์ในสถานที่ต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัยเพื่อให้เห็นโทษภัยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การควบคุมเวลาและอายุของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ปรากฏการณ์ที่เป็นผลจากมาตรการควบคุมและจัดระเบียบทางสังคมที่มีต่อตัวนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การเข้าตรวจหอพัก การเข้าตรวจสถานบันเทิงหรือร้านให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อตรวจนักศึกษาที่กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่นั้น ถึงแม้จะทำให้ นักศึกษามีความรู้สึกเกรงกลัวต่อมาตรการดังกล่าว แต่ดูเหมือนว่าจะเป็นการปฏิบัติที่รุนแรงและเข้มงวดต่อนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไป ซึ่งอาจจะไม่ได้ผลเต็มเม็ด เพราะนักศึกษาก็จะพยายามปรับตัวและพัฒนาแบบแผนและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ปลอดภัยจากการถูกกระทำจากมาตรการดังกล่าวต่อไปเรื่อย ๆ ดังเช่น รูปแบบการหลบหลีกเพื่อให้ออกพ้นจากมาตรการของเจ้าหน้าที่ที่ปรากฏในผลการศึกษาคั้งนี้

เงื่อนไขที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็เพราะว่า สังคมมหาวิทยาลัยและการเจริญวัยขึ้นของวัยรุ่นจนกลายเป็นนักศึกษานั้น เป็นเพียงแหล่งที่เพิ่มความเข้มข้นของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน ปัญหาการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยยังมีปัญหาในการจัดระเบียบที่เหมาะสมอยู่ จนทำให้นักศึกษาเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายก็ยังไม่พบเห็นอยู่ แต่ปัญหาสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการดื่มแอลกอฮอล์เกิดมาจากภูมิหลังและสถาบันครอบครัวของนักศึกษาที่ตกอึดด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมไทย ที่นักวิจัยเห็นว่า เป็นจุดเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีความเชื่อ โลกทัศน์และทัศนคติที่รวมอารมณ์ ความรู้สึกต่อบริบทของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ดังนั้น ผลการศึกษาครั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้จะมีนโยบายและมาตรการที่เข้มงวดในการควบคุมและรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สักเพียงใด ก็ทำให้แต่เพียงให้นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความตระหนักในปัญหาและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการดื่มมากขึ้นมาบ้าง แต่ก็ยังคงมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนเพื่อการเข้าสังคมและผ่อนคลายอารมณ์ที่ดึงเครียดในการเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ดังนั้น นโยบายหรือมาตรการควบคุมหรือรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเปลี่ยนท่าทีและไม่ควรมีนัยหมายรวมและตีตรวนนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของสังคม เพราะแบบแผนและพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาก็เป็นแบบแผนที่ถูกผลิตขึ้นจากสภาพแวดล้อมและปัญหาของสถาบันครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ฯลฯ ที่นักศึกษาอาศัยอยู่นั่นเอง

ในทางกลับกัน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ฯลฯ ที่ดำเนินด้วยปัญหาสังคมและโครงสร้างที่เอื้อให้มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่กลับผลักดันให้นักศึกษาต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับมัน โดยกดดัน บังคับและห้ามปรามไม่ให้นักศึกษายุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทั้งหลายนั้น แต่นักศึกษากลับใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สังคมผลิตให้มีอยู่ ดาษดินในสังคมนั่นเอง เป็นเครื่องมือในการยึดเหนี่ยวและสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและจิตใจกับกลุ่มเพื่อนที่ร่วมประสบการณ์ที่เลวร้ายของสังคมทั้งหลายเหล่านี้

ต้องทบทวนว่าแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา อาจจะไปสู่การเพิ่มความถี่หรือปริมาณในการดื่มที่มากขึ้นในอนาคตเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วก็ไม่ได้ หากความเครียดและความวิตกกังวลต่อประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษาที่อยู่ท่ามกลางการปรวนแปรและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาฯลฯ ที่ด้านหนึ่งก็เอื้อให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบเห็นอยู่ในพื้นที่ทางสังคมอย่างมากมาย แต่กลับเป็นว่า นักศึกษาถูกบังคับ ควบคุม

กีดกันและห้ามปรามจากภาครัฐและสถาบันการศึกษาไม่ให้มีวิถีชีวิตที่ยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว สถานการณ์ดังกล่าวก็ถูกถือเป็นสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่รังแต่จะทำให้เกิดผลกระทบจากการดื่มสุราอย่างเนิ่นนาน แต่ในทางกลับกัน เมื่อเราปฏิเสธการดำรงอยู่ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยไม่ได้ ผลการศึกษาอีกด้านหนึ่งจึงชี้ให้เห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มเพื่อนเป็นเป้าหมายสำคัญในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและวิกฤตดังกล่าวนั้น ก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิต การศึกษาและการใช้ชีวิตในสังคมที่แห่งใหม่และไร้ผู้คนเข้าใจจิตใจของนักศึกษาอย่างแท้จริงได้เช่นเดียวกัน กลุ่มปฐมภูมิและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเข้ามามีบทบาทช่วยเติมเต็มสิ่งที่นักศึกษาขาดหายไปได้.

สารบัญเนื้อหา

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อ	ii
ABSTRACT	iii
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	iv
สารบัญเนื้อหา	ix
สารบัญตาราง	xii
สารบัญแผนที่	xiii
สารบัญแผนภูมิ	xiv
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 กรอบแนวคิดและทบทวนวรรณกรรม	5
กรอบแนวคิด	5
ทบทวนวรรณกรรม	5
การให้ความหมายของสุรา	6
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุรา	6
พฤติกรรมการดื่มสุรา	8
ผลกระทบต่อนื่องจากการดื่มสุรา	16
การควบคุมเพื่อลดพฤติกรรมการดื่มสุรา	19
สรุปกรอบแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรม	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	24
ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล	24
ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	25
ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ขอบเขตการวิจัย	27
ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย	29

สารบัญเนื้อหา (ต่อ)

	เรื่อง	หน้า
บทที่ 4	สภาพทั่วไปและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	30
	มหาวิทยาลัยย่นเรศวร พะเยากับร้านขายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับ	
	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30
	ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา	31
บทที่ 5	ภูมิหลังทางสังคม ชีวิตประจำวัน ลักษณะและทัศนคติต่อการดื่ม	
	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยย่นเรศวร พะเยา:	
	กรณีศึกษา 10 กรณี	39
	เฟิร์น	39
	เอ (หญิง)	43
	นัท (ทอม)	56
	หนึ่ง	63
	ลี	67
	เสือนะ	69
	บี	74
	เอ (ชาย)	78
	อ๊อด	81
	แจ่ม	85
บทที่ 6	แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย	
	ย่นเรศวร พะเยา : 10 กรณีศึกษา	90
	เฟิร์น	90
	เอ (หญิง)	100
	นัท (ทอม)	125
	หนึ่ง	136
	ลี	146
	เสือนะ	155
	บี	171
	เอ (ชาย)	194
	อ๊อด	217
	แจ่ม	230

สารบัญเนื้อหา (ต่อ)

	เรื่อง	หน้า
บทที่ 7	วิเคราะห์ผลการศึกษา	238
	เงื่อนไขและอิทธิพลที่มีผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์	238
	แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	256
	สรุปการวิเคราะห์ผลการศึกษา	267
บทที่ 8	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	270
	สรุปผลการศึกษา	270
	อภิปรายผลการศึกษา	275
	ปัญหาของการดำเนินการวิจัย	281
	ข้อเสนอแนะ	282
	รายการอ้างอิง	284
	ภาคผนวก	

สารบัญญัตราสาร

	ตารางที่	หน้า
1	แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษา	26
2	แสดงข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา	31
3	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเฟิร์น	98
4	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเอ (หญิง)	116
5	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนัท (ทอม)	132
6	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหนึ่ง	142
7	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสี่	152
8	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเสียนะ	169
9	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบี	190
10	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเอ (ชาย)	213
11	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของอ๊อด	226
12	สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแจ่ม	236
13	ประวัติและภูมิหลังทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา	
	10 กรณีศึกษา	239
14	ชีวิตประจำวันของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา	242
15	เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา	246
16	วิกฤตและการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา	248
17	ทัศนคติและการปรับตัวต่อนโยบายการรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา	251
18	ความสามารถและช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา	255
19	ความชอบ ชนิดและสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา 10 กรณี	257

สารบัญแนที่

	แนที่	หน้า
1	แสดงอาณาบริเวณมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาและทางเข้าหน้า มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา	36
2	แสดงที่พักอาศัยของกรณีศึกษา ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของ ชำ/ห้างที่กรณีศึกษามีความเกี่ยวข้องในบริบทของการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	37

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

World Health Organization (WHO) ระบุว่าตั้งแต่ พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2545 อันดับการดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยขยับขึ้นจากอันดับที่ 50 ของโลกมาเป็นอันดับที่ 40 ของโลก (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 6 มิถุนายน 2549) ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คนไทยมีอัตราการบริโภคแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งจำนวนผู้บริโภคและปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์ ในขณะที่อายุของผู้เริ่มดื่มสุราครั้งแรกก็มีแนวโน้มน้อยลง และกลุ่มที่เป็นผู้เริ่มดื่มสุราที่ใหญ่ที่สุด คือ กลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเกือบครึ่งหนึ่งเริ่มลองดื่มสุราแล้ว (เว็บไซต์ stopdrink, สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2550)

การดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นมักพบอยู่ทั่วไปของสังคมไทย ที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย ถึงแม้จะมีนโยบายและมาตรการควบคุมสถานที่จำหน่ายและการจำหน่ายให้กับผู้ที่มีอายุไม่ถึง 18 ปีก็ตาม ก็ยังพบว่า แนวโน้มของวัยรุ่นที่ดื่มสุราก็มีจำนวนมากขึ้น

วัยรุ่นนับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่เริ่มอยากรู้ อยากทดลองประสบการณ์แปลกใหม่ในสังคม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีวางจำหน่ายเป็นอีกแหล่งหนึ่งในการทดลองของวัยรุ่น ซึ่งนำไปสู่การทดลองสิ่งแปลกใหม่ของชีวิตในด้านอื่น ๆ ต่อไป และอาจมีแนวโน้มที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดและความรุนแรงประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจของประเทศไทยตามมา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นพื้นที่หนึ่งที่พบว่า ชีวิตวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษามีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากอยู่ห่างไกลครอบครัว พฤติกรรมกลุ่ม การเลียนแบบ การโฆษณา การเปิดบริการร้านอาหารและเครื่องดื่มบริเวณใกล้เคียงกับสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนประเพณีและค่านิยมที่ผิด ๆ ของรุ่นพี่รุ่นน้องที่ส่งเสริมให้มีการดื่มแอลกอฮอล์เพื่อยอมรับเข้ากลุ่มนั้น ฯลฯ เป็นตัวเร่งให้ปรากฏการณ์ที่นักศึกษามีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบอยู่อย่างดาษดื่นทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ตั้งวิทยาเขตที่จังหวัดพะเยาเมื่อ พ.ศ. 2542 ที่ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา และมีการขยายสาขาวิชาในระดับปริญญาตรีเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบันทั้งหมด 41 สาขาวิชา และมีจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในปัจจุบันทั้งหมด 3,151 คน (ส่วนงานบริการการศึกษา, 10 กรกฎาคม 2550)

จำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทำให้อุปสงค์การค้ำและการบริการต่าง ๆ ของเอกชนในบริเวณหน้าทางเข้าวิทยาเขตแห่งนี้ได้ขยายตามไปด้วย ได้แก่ หอพักนักศึกษา

ห้างสรรพสินค้า ร้านขายของชำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จนปัจจุบันธุรกิจต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่อย่างเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะร้านอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนร้านขายของชำและร้านสะดวกซื้อก็มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลทั่วไป ซึ่งในที่นี่ ก็มีนักศึกษาเป็นกลุ่มลูกค้ารวมอยู่ด้วย

การตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษานั้น มีความสัมพันธ์เป็นอย่างยิ่งกับการเกิดและเพิ่มขึ้นของสถานประกอบการต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเศรษฐกิจภายในพื้นที่นั้น ๆ และก่อให้เกิดการจ้างงานและรายได้ที่มากขึ้น แต่ในทางกลับกัน สถานประกอบการและร้านค้าที่จำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในธุรกิจสินค้าและบริการบริเวณสถาบันอุดมศึกษานั้น ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เร่งและส่งเสริมให้เกิดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในปริมาณที่มากขึ้นด้วย นอกเหนือจากอายุของนักศึกษาที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น พฤติกรรมการรวมกลุ่มและค่านิยมของรุ่นพี่รุ่นน้องที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริโภคแอลกอฮอล์เช่นกัน

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้ เป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ทั่วไปและชินตา ทั้งการนั่งดื่มที่สถานประกอบการ หอพักและที่อื่น ๆ ในจังหวัดพะเยา เฉกเช่นเดียวกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น กล่าวคือ นอกจากการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ในวิถีชีวิตของนักศึกษาก็มักจะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเทศกาลต่าง ๆ ด้วย

ปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงน่าสนใจศึกษาเป็นอย่างยิ่งว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และนโยบายของภาครัฐ ตลอดจนจนสถาบันการศึกษานั้น มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาซึ่งมีกลุ่มนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีพฤติกรรมและแบบแผนการดื่มอย่างไร อันจะนำไปสู่การทำ ความเข้าใจในเงื่อนไขและอิทธิพลที่ส่งผลต่อแบบแผนการดื่มในบริบทชีวิตประจำวันของนักศึกษา ที่จะสามารถหาแนวทางในการป้องกัน ลดภาวะความเสี่ยงและการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาจะทำให้ทราบถึงแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา รวมทั้งเงื่อนไขและอิทธิพลต่อแบบแผนการดื่มดังกล่าว จะนำมาซึ่งการกำหนดแนวทางหรือการหามาตรการเพื่อลด

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถป้องกันการเกิดผลกระทบหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ อันจะเกิดขึ้นหลังการดื่มสุราได้อีกด้วย นอกจากนี้การศึกษายังให้ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ และเชิงวิชาการต่อสถาบันการศึกษา องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสาธารณชนให้ตระหนักถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นของพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของกลุ่มนักศึกษาซึ่งถือเป็นชนชั้นปัญญาชนในปัจจุบัน อันจะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางมาตรการและนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

นิยามศัพท์

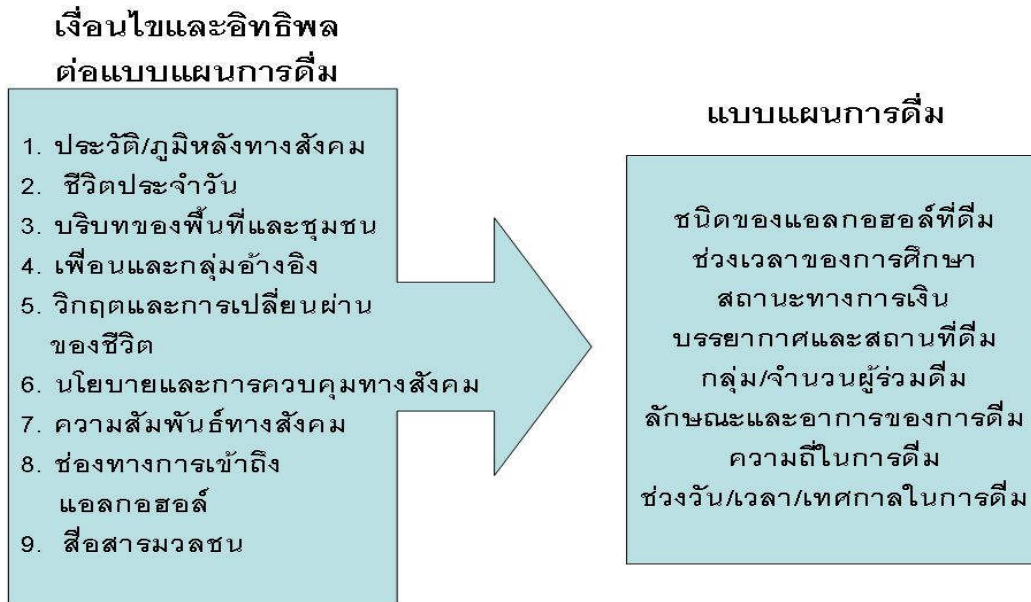
เหล้าป๋อก หมายถึง	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีส่วนผสมของสุรา น้ำมะนาว โซดา น้ำอัดลม (สไปรท์) และเกลือ โดยเทใส่ลงในแก้วขนาดเล็ก (แก้วกิง)หรือขวดแบนด์ แล้วตอกแก้วดังกล่าวกับโต๊ะ ส่วนผสมต่าง ๆ จะผสมกันและทำปฏิกิริยาเป็นฟองฟู จึงยกดื่มได้
แองค์ หมายถึง	อาการเมาค้างหลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วตื่นขึ้นมาอีกวันหนึ่ง
วงยุบ หมายถึง	สมาชิกในวงที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันจนกระทั่งไม่สามารถมีใครดื่มต่อได้อีก
หลบเหล้า หมายถึง	พฤติกรรมของสมาชิกในวงที่ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พยายามหาข้ออ้างหรือมีวิธีการไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อรู้สึกไม่ต้องการดื่มหรือต้องการให้ลดอาการเมาลงไป
ถอน หมายถึง	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอีกวันหนึ่งหลังจากที่เมื่อก่อนได้ดื่มไปแล้ว ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้ลดหรือแก้อาการเมาค้างได้
กินเพียง/ดื่มเพียง หมายถึง	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราเพียงอย่างเดียว โดยไม่ผสมเครื่องดื่มจำพวกน้ำและ/หรือโซดา และน้ำแข็ง
เบียร์ตบท้าย หมายถึง	เมื่อผู้ดื่มหรือสมาชิกในวงต้องการเสร็จสิ้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราแล้วและต้องการแยกย้ายกันกลับ ก็จะทำเบียร์มาดื่มต่อประมาณคนละ 1-2 แก้วก่อนแยกย้ายกันกลับ
พลขับ/คนขับเหล้า หมายถึง	การเป็นคนที่ยกสุราเทใส่แก้วก่อนที่จะเติมโซดาหรือน้ำลงไป และจะมีอำนาจในการควบคุมปริมาณเหล้าในการเทแต่ละครั้ง แล้วแต่ว่าจะเทปริมาณเท่าไรนั้น จะขึ้นอยู่กับบุคคลดังกล่าว
เหล้าวน/เบียร์วน/แก้วเวียน หมายถึง	วิธีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดหนึ่งที่ใส่แก้วเพียง

ใบเดี่ยว ซึ่งอาจเป็นแก้วขนาดเล็ก (แก้วเป็ก) และตีม
วนกันรอบวง มักจะใช้กับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ประเภท
สุรากลั่นหรือสุราขาว

บทที่ 2

กรอบแนวคิดและทบทวนวรรณกรรม

กรอบแนวคิด

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีต่อแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งเงื่อนไขและอิทธิพลของกรณีศึกษามีผลทำให้แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา มีความแตกต่าง หลากหลายและคล้ายคลึงกันไป ซึ่งแล้วแต่กรณีศึกษา

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลเอกสาร พบว่ามีผู้ให้ความสนใจทำการศึกษเกี่ยวกับเรื่องสุราเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลผลการวิจัย 10 ย้อนหลัง (นับตั้งแต่ ปี 2540 – 2549) พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับสุราที่ค่อนข้างหลากหลาย แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะพูดถึงประเด็นหลักใหญ่ 5 ประเด็น อันได้แก่ 1) การให้ความหมาย 2) การศึกษาปัจจัยที่มีต่อการดื่มสุรา 3) พฤติกรรมการดื่ม 4) ผลกระทบต่อเนื่องจากการดื่ม และ 5) การควบคุมเพื่อลดพฤติกรรมการดื่ม ซึ่งในแต่ละเล่มก็มีส่วนที่คาบเกี่ยวกันในแต่ละประเด็น แต่อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมทั้งหมด ก็สามารถให้ภาพสะท้อนของสถานการณ์การดื่มสุราในสังคมไทยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสรุปแยกตามประเด็นได้ดังนี้

การให้ความหมายของสุรา

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราได้เกิดขึ้นตั้งแต่ในอดีต เคยมีผู้พยายามที่จะแบ่งยุคของการบริโภคสุราของคนไทย อันจะเห็นได้จากงานวิจัยของเทพินทร์ พัชรานุรักษ์ (2541:21-25) ได้ทบทวนองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุรา และได้มีการแบ่งการบริโภคสุราในยุคสมัยต่าง ๆ (ยุคก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ ยุคกรุงรัตนโกสินทร์ และยุคปัจจุบัน) ซึ่งเทพินทร์ได้พยายามตีความหมายของสุราไว้อย่างน่าสนใจ โดยอธิบายว่า ยุคปัจจุบันได้มีการให้ความหมายของสุราในหลายๆ ความหมาย สุราในความหมายแรก ถูกจัดให้มีสถานภาพเท่าเทียมกับน้ำ น้ำผลไม้ และน้ำอัดลม สามารถบริโภคได้ในสถานการณ์ต่างๆ ไป ความหมายที่สอง สุราถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในการเลื่อนสถานภาพ กล่าวคือ เด็กเมื่อโตขึ้นถึงช่วงหนึ่งก็จะบริโภคสุราเพราะเชื่อว่าพฤติกรรมนี้เป็นพฤติกรรมของผู้ใหญ่ รวมไปถึง การเลื่อนสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการดื่มเหล้าขาวของชนชั้นล่าง และการดื่มสุราต่างประเทศของชนชั้นกลางที่มีฐานะดีไปถึงชนชั้นสูงที่ดื่ม ไวน์

ความหมายที่สาม คือ การใช้สุราเป็นสัญลักษณ์ของเพศชาย ความเป็นอิสระ ในทุกวัฒนธรรมมักถูกกำหนดให้เป็นของเพศชาย สุราเป็นตัวแทนของ sense of Masculine และแสดงถึง autonomy in public รวมถึง freedom of movement ของเพศชาย ความหมายที่สี่ คือ การใช้สุราแทนสัญลักษณ์ของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศในกลุ่มเพศหญิง ทำให้ผู้หญิงมีแนวโน้มจะดื่มสุรามากขึ้นเพราะเป็นการแสดงถึงความเท่าเทียมกันที่เพศหญิงทำได้ทางหนึ่ง ความหมายที่ห้า คือ การใช้สุราเพื่อสื่อความสัมพันธ์ทางสังคมและความสำเร็จในธุรกิจการงาน การดื่มสุราแสดงถึงความเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมเดียวกัน หมายถึงระดับความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน รวมถึงเป็นการแสดงความจริงใจต่อกัน และความหมายสุดท้าย คือ สุรากลายเป็นสิ่งบำรุงสุขภาพ เมื่อมีการค้นพบว่าไวน์สามารถป้องกันการเกิดโรคหัวใจได้

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา

ประจักษ์ โภธิอาศน์ (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มของที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำร้อยละ 2.7 ดื่มนานๆ ครั้งร้อยละ 46.6 โดยมีปัจจัยนำเข้าได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ประเภทของการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย ทัศนคติ ค่านิยมและการรับรู้ ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา โดยพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ เพศ และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ได้

ในปีเดียวกันนอร์วีสตา จันท์แอสตอ (2541) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยส่งเสริมและผลกระทบจากการเสพติดสุราของสตรี กลุ่มตัวอย่างคือ สตรีผู้เสพติดสุราที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 ราย พบว่าสตรีทั้ง 7 รายเริ่มเสพติดสุราคือการขาดความอบอุ่นจากครอบครัวในวัยเด็ก และการมีแบบอย่างบุคคลในครอบครัวติดสุรา สตรีผู้เสพติดสุราส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าการประสบกับภาวะวิกฤตในชีวิต สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้ดื่มสุราเป็นปัจจัยนำที่ทำให้ดื่มสุรา สตรีผู้เสพติดสุราบางรายให้ข้อมูลว่า ปัจจัยที่สนับสนุนให้เสพติดสุราคือ ปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว และความต้องการแสดงถึงความเท่าเทียมบุรุษของสตรี ส่วนผลกระทบจากการเสพติดสุราต่อสตรีผู้เสพติดสุราและครอบครัว คือ ปัญหาสุขภาพจากการเสพติดสุรา การทำร้ายตนเองตลอดจนการพยายามฆ่าตัวตาย การทำหน้าที่การงานบกพร่อง การสูญเสียเงินทองทรัพย์สินและมีภาระหนี้สิน การมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และเพื่อนบ้าน การมีปัญหาเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส และการมีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

ศรีสอางค์ แยมศิริ (2546) ทำการศึกษาเรื่องความชุกของความผิดปกติจากการดื่มสุรา และปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเบียร์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผิดปกติจากการดื่มสุรา ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระบบการทำงาน โรคทางจิตเวช การสูบบุหรี่ ประวัติทางกฎหมาย ความเห็นต่อการดื่มสุรา เช่น ช่วยในการแก้ปัญหา ช่วยทำให้กล้าแสดงออก ดึงดูดเพศตรงข้าม และความจำเป็นที่ต้องมีงานสังสรรค์ พฤติกรรมการเคยดื่มสุรา คนในครอบครัวที่เคยดื่มสุรา คนในครอบครัวที่มีปัญหาสุขภาพจิต สภาพแวดล้อมบริเวณที่พัก เช่น มีสถานที่จำหน่ายสุรา การที่เคยนั่งดื่มและเคยซื้อสุราที่ร้านค้า การที่เพื่อนสนิทเคยชวนดื่มสุรา ความรู้สึกสนใจเมื่อพบหรือได้ยินโฆษณาเกี่ยวกับสุรา การที่โฆษณาเกี่ยวกับสุราทำให้รู้สึกว่าสุราเป็นเครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่ดีได้ตามปกติ ไม่มีโทษต่อร่างกายและจิต และความเครียดและความรู้สึกแสวงหาสิ่งที่ตื่นเต้นเร้าใจ เมื่อนำตัวแปรต่างๆ มาคัดเลือกโดยการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุขั้นตอน พบว่าตัวแปรที่ดีที่สุดที่ถูกคัดเลือกเข้ามาโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพศ การสูบบุหรี่ ประวัติทางกฎหมาย โรคทางจิตเวช คนในครอบครัวที่เคยมีปัญหาสุขภาพจิต การใช้บริการนั่งดื่มและซื้อสุราที่ร้านค้าบริเวณที่พักอาศัย จำนวนเพื่อนสนิทที่ดื่มสุรา ปริมาณในการดื่มแต่ละครั้ง(ซีซี) ความเห็นว่าตามงานเลี้ยงต้องมีสุรา ความรู้สึกสนใจเมื่อได้พบเห็นหรือได้ยินโฆษณาเกี่ยวกับสุรา ซึ่งตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายการเกิดความผิดปกติจากการดื่มสุราได้ประมาณร้อยละ 64.8 และการไปใช้บริการนั่งดื่มสุราที่ร้านค้าบริเวณที่พักอาศัย สามารถอธิบายความผิดปกติจากการดื่มสุราได้มากที่สุด

พฤติกรรมการณ์ดื่มสุรา

อดิศร หลายชูไทย (2544) ทำการศึกษาเรื่อง โครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันแก้ไข โดยพื้นที่ศึกษาคือจังหวัดลพบุรี ส่วนหนึ่งของการศึกษาได้มีการศึกษาพฤติกรรมการณ์บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนและนักศึกษา จากนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.4-ม.6) จาก 11 โรงเรียน นักเรียนอาชีวศึกษา 5 โรงเรียน และนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา 1 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 4,464 คน จากการศึกษาได้มีการค้นพบตัวแปรที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการณ์ของนักเรียน พบว่าพฤติกรรมการณ์ดื่มของนักเรียน เริ่มตั้งแต่อายุระหว่าง 14-16 ปี และมีแนวโน้มว่านักเรียนเริ่มหัดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ ด้วยค่านิยมในสังคมที่ยังไม่ยอมรับให้ผู้หญิงและเด็กดื่มเครื่องดื่มฯ ทำให้นักเรียนหญิงถูกข่มขืนจากครอบครัวในระดับหนึ่ง นักเรียนหญิงจึงเริ่มดื่มเครื่องดื่มฯ ซ้ำกว่า ปราบปรามการณ์นี้เกิดกับนักเรียนที่เรียนหนังสือเก่งด้วยว่าเริ่มมีประสบการณ์ดื่มเมื่อมีอายุมากกว่านักเรียนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง นักเรียนที่มีประสบการณ์ดื่มครั้งแรกด้วยการ “ทดลองดื่ม” มักเป็นนักเรียนชายในระดับมัธยมปลายหรือชั้น ปวช. ซึ่งมีอายุไม่มาก แต่เมื่อพ้นวัยอยากรู้อยากลองไปแล้ว “เพื่อน” จะมีอิทธิพลชักนำให้เริ่มดื่ม นักเรียนกลุ่มนี้จะอยู่ในระดับ ปวส. และอุดมศึกษา สำหรับนักเรียนหญิงการอยากลองดื่ม และการถูกเพื่อนชักนำเกิดขึ้นได้เท่าๆ กันทุกกลุ่มอายุ ทุกระดับชั้นเรียน และโอกาสที่เปิดให้นักเรียนให้เริ่มดื่มฯ เป็นโอกาสเดียวกันกับประชากรกลุ่มเป้าหมายครัวเรือน คือ ดื่มในเทศกาลฉลองปีใหม่หรืองานสงกรานต์ตามประเพณี ในระบบการเรียนของนักเรียนระดับชั้นสูงกว่ามัธยม คือ ระดับ ปวส. และอุดมศึกษา มีการต้อนรับน้องใหม่ มีการฉลองหรือแสดงความยินดีในรูปแบบต่างๆ โอกาสเหล่านั้นทำให้นักเรียนทั้ง 2 ระดับชั้นดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งแรก

ต่อมาในปีเดียวกัน ภาษิต เจริญพงษ์ (2544) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการณ์บริโภคสุราและปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้อสุราต่างประเทศของคนกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่ดื่มสุราเป็นเวลาน้อยที่สุด ร้อยละ 37.50 กลุ่มอาชีพอิสระ/ส่วนตัว เป็นกลุ่มที่ดื่มสุราบ่อยที่สุด ร้อยละ 39.39 ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม ส่วนใหญ่ชอบดื่มสุรายี่ห้อแบล็คเลเบิ้ล ร้อยละ 56.40 โดยให้เหตุผลว่า ชื่นชอบเพราะ และราคาเหมาะสม เป็นอันดับ 2 และส่วนใหญ่เลือกที่จะดื่มสุรานอกบ้าน ไม่ว่าจะเป็นสถานบันเทิงหรือร้านอาหาร ส่วนค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราต่อครั้งจะอยู่ประมาณ 1,001-2,000 บาท ร้อยละ 43.80 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสุราต่างประเทศ ได้แก่ รสชาติ รongลงมาคือราคา และตรายี่ห้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สนใจรูปแบบของการส่งเสริมการขายในรูปแบบของการลดราคา ร้อยละ 60.80 และพบเห็นโฆษณาสุราจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ

76.40 ข้อเสนอแนะในการวิจัยนี้ เป็นข้อเสนอแนะทางด้านส่วนผสมทางการตลาด สำหรับการวางกลยุทธ์การตลาดในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านผลิตภัณฑ์ควรให้ความสำคัญกับรสชาติของผลิตภัณฑ์เป็นที่ถูกใจของผู้บริโภค สำหรับราคาให้พิจารณาถึงความสอดคล้องกับกำลังซื้อของผู้บริโภค ด้านการกระจายสินค้าให้พิจารณาช่องทางด้านสถานบันเทิงเป็นพิเศษ และใช้การแจกของแถมในการส่งเสริมการขาย

จากการสำรวจถึงพฤติกรรมผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายใต้โครงการ “ศึกษาเพื่อประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดในประเทศไทย” ในปี พ.ศ.2544 และ พ.ศ.2546 โดยวิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งชาย-หญิง อายุ 12-65 ปี จากครัวเรือน 40 จังหวัดทั่วประเทศ พบว่า ในปี 2544 มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงถึง 33 ล้านคน หรือร้อยละ 73 จำแนกเป็น 1. ดื่มเบียร์ 29 ล้านคน 2. ดื่มเหล้าแดง 20 ล้านคน 3. ดื่มเหล้าขาว 18 ล้านคน 4. ดื่มฉุ / กระแช่ / สาโท 15.7 ล้านคน 5. ดื่มไวน์ สบาย 14.6 ล้านคน 6. ดื่มยาดอง / เหล้าดอง 14.4 ล้านคน 7. ดื่มเหล้าจีน 5.6 ล้านคน และ 8. ดื่มน้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ 4.4 ล้านคน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 30 วัน พบว่าในปี 2544 มี 18.6 ล้านคน ปี 2546 มี 15.8 ล้านคน ส่วนผู้ที่ดื่มเป็นประจำคือในช่วงเวลา 1 เดือน ดื่มถึง 20 วัน ในปี 2544 มี 8.4 ล้านคน ปี 2546 มี 11.9 ล้านคน งานวิจัยแสดงให้เห็นชัดเจนว่าแม้ตัวเลขผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมจะลดลง กลับมีปริมาณผู้ที่ดื่มเป็นประจำเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิง โดยนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่ำ แต่มีราคาแพง (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายวิชาการเสพติด, 2548 อ้างใน กัลยาณมิตร, 2548)

นิตานาถ โชคเกิด (2545) ศึกษาเรื่องความเชื่อด้านสุขภาพและการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุราของผู้ติดสุราในโรงพยาบาลลำพูน พบว่า 1) กลุ่มเป้าหมายมีความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับสูง และความเชื่อด้านที่อยู่ในระดับสูง คือ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคจากการดื่มสุรา การรับรู้ความรุนแรงของโรคจากการดื่มสุรา การรับรู้ความรุนแรงของโรคจากการดื่มสุราและการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุรา ในขณะที่การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุราอยู่ในระดับปานกลาง 2) การปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุราอยู่ในระดับสูง 3) ความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุรา 4) ความเชื่อด้านสุขภาพเฉพาะด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคจากการดื่มสุราเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุรา ในขณะที่การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคจากการดื่มสุรา การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุราและการรับรู้อุปสรรคของการดื่มสุรา ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุรา

วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2547) ทำการศึกษาเรื่อง “เอตส์ แอลกอฮอล์ กับเยาวชน” ในเยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาตรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,209 คน ในส่วนของ

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน พบว่า เยาวชนเพศชายมีสัดส่วนการดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าเพศหญิง เยาวชนชายส่วนใหญ่จะดื่มเหล้า เบียร์ ส่วนเยาวชนเพศหญิงจะนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เปอร์เซ็นต์ต่ำ ในส่วนของผลการดื่มเยาวชนเพศหญิงแสดงความเห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ตั้งใจสูงกว่าเพศชายเช่นเดียวกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2544 ที่พบว่าเด็กและวัยรุ่นเพศชายมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าเพศหญิง แต่ในขณะเดียวกันเยาวชนเพศหญิงก็มีแนวโน้มการดื่ม

พีรุฒิ เจริญศุภพงศ์ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 4 และ 5 ประจำปีการศึกษา 2546 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันนักศึกษาหญิงดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 77.8 และนักศึกษาชายดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 72.2 ส่วนใหญ่ของนักศึกษาดื่มน้อย โดยมีนักศึกษาหญิงดื่มน้อยร้อยละ 98.8 และนักศึกษาชายดื่มน้อยร้อยละ 90.9 นักศึกษาหญิงดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 40.4 และที่ระดับปริญญาตรีร้อยละ 41.2 ส่วนนักศึกษาชายดื่มครั้งแรกที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 45.7 และที่ระดับปริญญาตรีร้อยละ 32.6 การดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลา หนึ่งเดือน ที่ผ่านมา นักศึกษาหญิงดื่มน้อยร้อยละ 34.0 และนักศึกษาชายดื่มน้อยร้อยละ 61.1 การดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมา นักศึกษาหญิงดื่มน้อยร้อยละ 64.2 และนักศึกษาชายดื่มน้อยร้อยละ 76.2 เหตุผลสำคัญของการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาหญิง คือ เพื่อการเข้าสังคม, เกิดความสนุกสนาน และชอบรสชาติ ส่วนเหตุผลสำคัญของนักศึกษาชาย คือ เพื่อเข้าสังคม เกิดความสนุกสนาน ชอบรสชาติ ลดความเครียด และได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง ประสพการณ์หลังการดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญของนักศึกษาชายคือ คลื่นไส้, อาเจียน, เมื่อดื่ม ส่วนประสพการณ์ที่สำคัญของนักศึกษาหญิงหลังการดื่มแอลกอฮอล์ไม่มี ความบอขของการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในช่วงที่ผ่านมา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

นิพนธ์ พัวพงศกรและคณะ (อ้างในวารสาร สยามโกเศศ, 2548) นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจบางส่วนของงานวิจัยพฤติกรรมการบริโภคสุราต่อเวทีสาธารณะ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า 1) ปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยต่อหัวสูงขึ้นเรื่อยๆ อันเป็นผลจากการที่ผู้บริโภคมียาได้มากขึ้น ราคาเครื่องดื่มลดลงอย่างต่อเนื่องอันเป็นผลมาจากการแข่งขันด้านราคาของผู้ผลิต 2) ผู้ดื่มมีการทดแทนกันระหว่างสุรา 5 ประเภท (สุราสี สุราขาว เบียร์ สุรานำเข้า ไวน์) สูง ถ้าราคาของสุราใดสูงก็จะบริโภคสุราชนิดอื่นทดแทน ดังนั้น ถ้าจะใช้มาตรการภาษีเพื่อลดการบริโภคต้องเพิ่มภาษีสุราทุกประเภทพร้อมกัน 3) การรณรงค์โดยภาครัฐบาลและองค์กรต่างๆ เช่น เมาไม่ขับ งดเหล้าเข้าพรรษา ฯลฯ ไม่ทำให้ปริมาณการบริโภคต่อหัวลดลง แต่อาจมีผลในการลดอุบัติเหตุอยู่บ้าง 4) นโยบายจำกัดหรือห้ามการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไม่มีผลต่อ

การลดความต้องการบริโภค ยกเว้นในกรณีของเครื่องดื่มนำเข้าเท่านั้น 5) การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ที่ผู้บริโภคคิดว่าจะเป็นผลก็คือ การเน้นถึงผลกระทบต่อคนที่รัก และสถาบัน ครอบครัว

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังสะท้อนสาเหตุการดื่มสุราในปัจจุบันว่า สาเหตุสำคัญที่สุดของการ ดื่มสุราครั้งแรกคือเพื่อนชักชวน ความจำเป็นในการเข้าสังคม และอยากทดลองด้วยตนเอง ประการที่สอง จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คนไทยดื่มสุราเฉลี่ย 7 ครั้งต่อเดือน ใช้เงินซื้อสุราเฉลี่ย เดือนละ 1,063 บาท หรือร้อยละ 12 ของรายได้เฉลี่ยต่อหัว คนกรุงเทพฯ มีค่าใช้จ่ายสุราสูงสุด เฉลี่ยเดือนละ 1,354 บาทต่อเดือน ประการที่สาม การหาซื้อสุราเป็นเรื่องที่สะดวกมาก เพราะ ร้านอยู่ใกล้บ้าน โดยเฉลี่ยผู้ซื้อใช้เวลาเพียง 7.5 นาที (อีสานใช้เวลาน้อยที่สุดเพียง 5.8 นาที เพราะ ในหมู่บ้านมีร้านค้าหลายร้าน) ประการที่สี่ ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดื่มสุราคือ จำนวนสมาชิกที่ดื่มสุราในครอบครัว (ยิ่งมีคนดื่มกันมาก ยิ่งมีอิทธิพลมาก) และประการสุดท้าย ในเรื่องความถี่ในการดื่ม ผู้มีการศึกษาสูง ผู้ดื่มเบียร์และไวน์จะดื่มน้อยครั้งกว่าผู้ดื่ม สุราสี สุรา ขาว เหล้าขาวที่ผลิตในประเทศ ส่วนรายได้ไม่ใช่ตัวกำหนดความถี่ในการดื่ม ที่น่าสนใจก็คือหาก อยู่ใกล้ร้านจำหน่าย หรือร้านอาหาร บาร์ ความถี่จะสูงขึ้น

ผู้วิจัยกล่าววาที่ผ่านมา แนวคิดของรัฐบาลต่างประเทศเกี่ยวกับ “การควบคุมปริมาณการ บริโภค” ที่มีมาแต่ดั้งเดิม ได้เปลี่ยนไปเป็น “การลดความเสียหายที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์” เนื่องจากแนวคิดเดิมมิได้คำนึงถึงพฤติกรรมของคน ไม่แยกแยะการบริโภคที่ก่อและ ไม่ก่อความเสียหาย ไม่คำนึงถึงเรื่องวัฒนธรรมและสิทธิในการเลือกของบุคคลแนวคิดใหม่ที่มุ่งลด ความเสียหายนั้นครอบคลุมทั้งการป้องกันผลเสีย การบำบัด และการปกป้องบุคคลและสังคมจาก การบริโภคซึ่งเป็นที่ประจักษ์ว่าได้ผลมากกว่าแนวคิดเดิม เพราะสอดคล้องกับโลกแห่งความเป็น จริง (เมื่อห้ามมันไม่ได้ก็พยายามลดความเสียหาย) แนวทางการแก้ไขใช้ 5 มาตรการหลักคือ (ก) การเข้าถึง (การซื้อ) ด้วยวิธีการด้านราคาและภาษี (จำกัดอายุ/สถานที่ซื้อขาย) (ข) ให้ความรู้ สาธารณชนและเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการบริโภคสุรา (ค) จำกัดเนื้อหาการโฆษณา ผ่านสื่อ (ง) เข้มงวดมาตรการดื่มและขับรถ (ลดอัตราแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่เพื่อลงโทษได้ ง่ายขึ้น) และ (จ) บำบัดรักษาผู้ดื่มสุรา

บัวบาน วรรณโกฏี (2548) ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัย และพฤติกรรมการบริโภค เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของประชาชนบ้านเลี้ยว หมู่ 10 ต.จิม อ.ปง จ.พะเยา” พบว่าชุมชนบ้าน เลี้ยว ซึ่งมี 273 หลังคาเรือน มีประชากร 636 คน มีร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เป็น ร้านค้าถาวร 5 ร้าน และมีบ้านที่ผลิตสุราเถื่อนเพื่อจำหน่ายแอบแฝงจำนวน 4 หลังคาเรือน ข้อมูล การสุ่มตรวจ 55 หลังคาเรือน พบทุกหลังคาเรือนมีผู้บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างน้อย 1 คน สัดส่วนของการไม่ดื่มต่อดื่มของเพศชายเท่ากับ 1 : 2.25 เพศหญิงเท่ากับ 1 : 0.85 ข้อมูลการ

สัมภาษณ์บุคคลครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคืออายุ 14 ปี เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ชนิดแรกที่เริ่มดื่มคือ สาโท คิดเป็นร้อยละ 26.5 เพราะมีรสหวาน ดื่มง่าย รองลงมาคือ เหล้าแดง ร้อยละ 11.8 เหตุผลของการดื่มเครื่องดื่มครั้งแรก ร้อยละ 26.5 เพราะเพื่อนชวน และร้อยละ 11.8 ดื่มเพราะร่วมงานฉลอง โอกาสที่ทำให้มีการดื่มมากที่สุดคือ เทศกาลสงกรานต์ร้อยละ 17.7 รองลงมาคืองานแต่งงาน ร้อยละ 13.2

ส่วนผลกระทบที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้รับมากที่สุดจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์คือ ผลกระทบด้านการเจ็บป่วย ร้อยละ 7.35 รองลงมาคือการทะเลาะวิวาท ร้อยละ 5.28 และการเกิดอุบัติเหตุ ร้อยละ 2.94 ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องปกติธรรมดา มีข้อดีคือการช่วยทำให้เข้ากับคนในสังคมได้ง่ายขึ้น มีเพื่อนฝูงเยอะ ส่วนข้อเสียคือ การดื่มมากเกินไปทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและก่อเหตุรำคาญให้ผู้อื่น และจากข้อมูลการร่วมสังเกตการณ์จัดงานศพ พบว่าทุกกิจกรรมมีการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เริ่มตั้งแต่การเตรียมสถานที่จัดงานศพจนเสร็จงานฌาปนกิจศพ ซึ่ง เพศ, อายุ และสาเหตุการเสียชีวิตไม่มีผลต่อการใช้หรือไม่ใช้ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยพื้นฐานของครอบครัวของผู้เสียชีวิตจะมีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มาใช้ในงานศพนั้นๆ

การศึกษายังสะท้อนให้เห็นภาพสถานการณ์การดื่มสุราว่าในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พบมีร้านค้าเฉพาะกิจที่ตั้งเป็นแผงลอยชั่วคราวจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร่วมกับการจำหน่ายอาหารและกับแกล้ม เพิ่มขึ้นจากร้านค้าและแหล่งจำหน่ายแอลกอฮอล์ที่มีอยู่เดิม 3 แห่ง ซึ่งทั้งร้านค้าถาวร และร้านค้าเฉพาะกิจจะมีวิธีการจูงใจลูกค้าที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้นยังพบหลายหลังคาเรือนมีการผลิตเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่นสาโท หรือสุราเถื่อนไว้บริโภคและต้อนรับแขกที่มาเยือนครอบครัวในช่วงเทศกาลสงกรานต์ด้วย การร่วมสังเกตในวงสุร่าจำนวน 8 วง พบวัตถุประสงค์ของการตั้งวงมี 4 ลักษณะ คือ การสังสรรค์, การชิมเหล้าที่ผลิตเอง, การรดน้ำดำหัว และการจีบสาว ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มที่ต่างกัน มีผลต่อบริบทของการดื่ม, จำนวนผู้ร่วมดื่ม, จำนวนเครื่องดื่มและระยะเวลาที่ใช้ดื่ม โดยพบว่าการรวมกลุ่มดื่มเพื่อการสังสรรค์ จะมีผู้ร่วมดื่มจำนวนมาก ใช้เครื่องดื่มในปริมาณที่มาก และมีเครื่องดื่มหลากหลายชนิดรวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มจะมากกว่าการรวมกลุ่ม

สุวจี กู๊ด (2548) ทำการศึกษาเรื่อง “แบบแผนพฤติกรรมการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มสตรีในชุมชนชนบท:กรณีศึกษา 4 พื้นที่” โดยศึกษาจากสตรีในชุมชนชนบทตั้งแต่อายุ 25 ขึ้นไป ใน 4 จังหวัดได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา สุพรรณบุรี ลำปาง และประจวบคีรีขันธ์ พบว่าพฤติกรรมการดื่มของผู้หญิงในชนบทไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เป็นผู้ดื่มในปัจจุบัน และ ผู้ที่เคยดื่มในปัจจุบันเลิกดื่มไม่ถึง 1 ใน 4 ส่วนมากเลิกดื่มไม่เกิน 1 ปี สาเหตุที่เลิกดื่ม เพราะมีปัญหาด้านสุขภาพ เช่น ความดัน ปวดหัว เป็นต้น บางส่วนที่เลิกเพราะเป็นการดื่ม

หลังการคลอดลูกเท่านั้น ผู้ดื่มในทุกจังหวัดส่วนใหญ่ดื่มเดือนละ 1 ครั้งหรือน้อยกว่า และพบผู้ดื่มสุราทุกวันหรือเกือบทุกวันมากที่สุดในกลุ่มผู้ดื่มในจังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลได้สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการดื่มฯ ของผู้ดื่มแต่ละประเภท ผู้ดื่ม “เป็นครั้งคราว” ส่วนใหญ่ดื่มเพื่อเข้าสังคมและการสมาคม โดยจะดื่มเมื่อมีงานเลี้ยง งานสังสรรค์ หรือดื่มในโอกาสที่เพื่อนฝูง หรือญาติพี่น้องมาพบปะหรือเยี่ยมที่บ้าน เครื่องดื่มส่วนใหญ่เป็นเบียร์ หรือเหล้าแดง

ในขณะเดียวกัน กลุ่มผู้หญิงที่ดื่ม “เป็นกิจวัตร” ส่วนใหญ่จะดื่มที่บ้าน โดยดื่มคนเดียวหรือดื่มกับญาติพี่น้อง เครื่องดื่มฯ ที่ผู้ดื่มคนเดียวนิยมดื่มคือ เหล้าขาวและยาดองเหล้า ส่วนผู้ดื่ม “ประจำ” พบว่า มีสองกลุ่ม กลุ่มแรกมักดื่มที่บ้าน โดยจะดื่มคนเดียว หรือกับเพื่อนฝูง กลุ่มที่สองมันดื่มที่งานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ จะดื่มกับเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้อง ประเภทเครื่องดื่มฯ ขึ้นอยู่กับลักษณะการดื่ม ถ้าดื่มคนเดียว ส่วนใหญ่จะดื่มเหล้าขาว หรือยาดองเหล้า ถ้าดื่มเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ และเหล้าแดง ผู้หญิงชนบทส่วนใหญ่ เริ่มดื่มครั้งแรกเมื่อมีอายุบรรลุนิติภาวะแล้ว สาเหตุของการดื่มครั้งแรกของผู้ดื่มแต่ละประเภทแตกต่างกัน ผู้ดื่ม “เป็นกิจวัตร” ส่วนใหญ่เริ่มดื่มเป็นครั้งแรก เพราะใช้สุราเป็นตัวผสมยา ร่องลงมา คือ เพื่อนชักชวนให้ดื่ม และอยากลอง ตรงกันข้ามกับผู้ดื่ม “เป็นครั้งคราว” ส่วนใหญ่ดื่มเพราะเพื่อนชักชวนมากที่สุด ร่องลงมาคือ ใช้เป็นส่วนผสมของยา ส่วนผู้ดื่ม “เป็นประจำ” เริ่มครั้งแรก เพราะเพื่อนชักชวนให้ดื่ม และใช้สุราเป็นส่วนผสมกับยาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ผู้ดื่มส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีต่อการดื่ม ยกเว้น ผู้ดื่ม “เป็นกิจวัตร” ที่เห็นว่า การดื่มฯ ทำให้ผู้ดื่ม “รู้สึกดีและมีความสุข” “ลืมปัญหาที่มีอยู่” “กลุ่มใจน้อยลง” “สามารถกำจัดความรู้สึกที่เป็นปมด้อย” และ “สามารถกำจัดความเจ็บปวดของร่างกายได้” นอกจากนั้น พบว่า ผู้ดื่มส่วนใหญ่ตระหนักถึงผลเสียจากการดื่มทำให้ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ “มีความระมัดระวังน้อยลง” “ทำให้ผู้ดื่มก้าวร้าวมากขึ้น” “ไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น” “รู้สึกหึกเหิม ทำให้ทะเลาะได้ง่าย” และ “ทำให้เกิดเสียงดังอีกที” นอกจากนั้นส่วนใหญ่ตระหนักดีว่า การดื่มสุราเป็นสาเหตุของปัญหาต่างๆ ประการสำคัญกว่านั้น คือ ผู้ดื่มตระหนักถึง “การไม่ยอมรับการดื่มสุราของผู้หญิง” ในสังคมไทย

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการดื่มสุราก็ยังคงมีอยู่ แม้ว่าจะตระหนักถึงผลเสียที่เกิดจากการดื่ม เนื่องจากผู้ดื่มส่วนใหญ่เห็นว่าการดื่มสุรามีประโยชน์อยู่หลายประการ เช่นการดื่มฯ ทำให้ผ่อนคลาย หลับง่าย ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความเป็นมิตร และทำให้เข้าสังคมได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้อารมณ์ดีขึ้น ทำให้งานเลี้ยง และทุกอย่างสนุกสนานขึ้น ความเชื่อเหล่านี้ มีอิทธิพลอย่างมากต่อการดื่มของคนไทย เพราะคนไทยมีนิสัยชอบความสนุกสนานรื่นเริง ชอบการสมาคมสังสรรค์

วัลย์รวี มงคลดี (2548) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้สุรากรณีศึกษาประเพณีบุญบั้งไฟ” โดยเก็บข้อมูลจาก ประชาชนในพื้นที่ อำเภอสีชมพูและกิ่งอำเภอชำสูง 13 หมู่บ้าน รวม 763ครัวเรือน จำนวนสมาชิก 3,073 คน ผลการศึกษาพบว่า สุราได้ถูกใช้ในพิธีกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเฉพาะการใช้ “เหล้าต้ม” (สุราเถื่อน) และสุราขาว ซึ่งใสบริสุทธิ์ได้รับการยอมรับกันในหมู่ประชาชนดั้งเดิมว่าเป็นของสูง และสะท้อนถึงความเหมาะสมจะเป็นเครื่องพิธี ในอดีตชุมชนจะต้องต้มเหล้าเองหรือซื้อหามาจากชุมชนข้างเคียงหากไม่สามารถ “เหล้าต้ม” ได้ จะต้องใช้ของสิ่งอื่นเป็น “อุบาย” แทนเหล้าต้มในพิธีกรรม ในงานประเพณีบุญบั้งไฟ ปัจจุบัน มีนัยสำคัญอยู่ 2 ประการคือ การขอฝนและการแข่งขัน ซึ่งสุรามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยทั้ง 2 ประเภท การใช้สุราในการขอฝนจะใช้สุราขาวเป็นเครื่องพิธี ซึ่งพบว่า มีประชาชนเข้าร่วมพิธีไม่มากนัก แต่จะร่วมฉลองในวันก่อนพิธีทุกหลังคาเรือน ส่วนการแข่งขันบั้งไฟ เริ่มเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น

การศึกษานี้ พบว่า ประชาชนแทบทุกหลังคาเรือน ใช้สุราในงานประเพณีบุญบั้งไฟ ทั้งในชุมชนที่มีการแข่งขันและชุมชนที่มีเฉพาะพิธีขอฝน โดยมุ่งเน้นเพื่อความสนุกสนานและบันเทิง ทั้งนี้ สุราที่นิยมใช้ได้แก่ สุราขาว สุราสี และเบียร์ ในจำนวนผู้ดื่มสุรามีผู้ยอมรับว่า ตนเองเมาสุราอยู่ ร้อยละ 37.6 ยิ่งกว่านั้น ยังมีผู้ที่ยอมรับว่าตนเอง “เมาหนัก” เกินระดับ ที่จะครองสติได้ตามปกติอีก ร้อยละ 5.7 โดยมีเยาวชนเมาสุราถึง ร้อยละ 55.5 ในขณะที่ชายวัยแรงงานเมาสุรา ร้อยละ 48.1 ส่วนผู้สูงอายุถึง 1 ใน 3 เมาสุราเช่นกัน และที่สำคัญหญิงวัยแรงงานในชุมชนเมาสุรา ร้อยละ 27.2

ถัดมาอีก 1 ปี มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ (2549) ทำการศึกษาเรื่อง เรื่อง “พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย” โดยใช้วิธีการสนทนากับกลุ่มตัวอย่าง (Focus group) ซึ่งเป็นประชาชนกลุ่มวัยรุ่นอายุ 18-25 ปี และกลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปีขึ้นไป อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยปัจจุบันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเคยมีประสบการณ์ในการดื่มมาก่อน รวม 110 คน พบว่าการโฆษณาไม่มีผลในการดื่มหรือเลิกดื่ม เพราะการดื่มขึ้นอยู่กับเพื่อนและสังคมมากกว่า รวมทั้งยังมีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ซื้อได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ผู้ประกอบการควรมีการให้ความรู้และรณรงค์เกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มสุรา และภาครัฐควรร่วมมือกับภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายในการจัดระเบียบผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการบังคับใช้มาตรการที่มีอยู่แล้วให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น อาทิ การควบคุมการซื้อขายทั้งในด้านสถานที่ และการห้ามขายแก่เด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีอย่างเคร่งครัด รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบโดยรวม

ในด้านรูปแบบและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น กลุ่มวัยรุ่นอายุ 18- 25 ปีนิยมดื่มเบียร์และสุรา โดยวัยรุ่นชายนิยมดื่มเบียร์และสุราที่ผลิตในประเทศไทย มีบางส่วนชอบดื่มสุราต่างประเทศ ส่วนวัยรุ่นหญิงนิยมดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์พร้อมดื่ม กลุ่มวัยรุ่นนิยมดื่ม

กับเพื่อนเพราะต้องการความสนุกสนานและพบปะสังสรรค์ แต่ก็มีบางส่วนที่ดื่มเพราะว่าเกิดความเครียดจากปัญหาครอบครัวหรือปัญหาชีวิต ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการดื่มประมาณ 3-6 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉลี่ยประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน และจะดื่มที่บ้านพักของตนเองหรือบ้านเพื่อน มีบางโอกาสที่ออกไปดื่มตามร้านอาหาร, ดิสโก้เทค, ผับ สำหรับกลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปีขึ้นไป ผู้ชายนิยมดื่มสุรากับเบียร์ที่ผลิตในประเทศไทย บางคนดื่มสุราขาว เหล้าตวง และยาตอง ผู้หญิงนิยมดื่มเบียร์และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์พร้อมดื่ม โดยจะไม่ค่อยเปลี่ยนยี่ห้อในการดื่ม กลุ่มนี้จะชอบดื่มกับเพื่อนและลูกค้าในงานสังสรรค์ และเพื่อพบปะ ดื่มเพื่อผ่อนคลายความเครียด ดื่มเพื่อความสนุกสนาน บางส่วนดื่มเพื่อสุขภาพเพราะเป็นยาบำรุงสุขภาพ ความถี่ในการดื่มประมาณ 12-15 ครั้งต่อเดือน ใช้เงินในการดื่มประมาณ 2,000 บาทต่อเดือน นิยมดื่มที่บ้านเพื่อน และบางส่วนนิยมดื่มคนเดียวที่บ้าน ในบางกรณีเมื่อดื่มแล้วมีอาการติดลมจะออกไปสังสรรค์นอกบ้าน เช่น ร้านคาราโอเกะ หรือร้านอาหาร

ในประเด็นเดียวกัน ญัฐกานต์ ไวยเนตร (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเข้าถึงสุราและบุหรี่ยองวัยรุ่นในชุมชนไทย รายงานผลการวิจัยปีที่ 1 (ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการป้องกันการเข้าถึงสุราและบุหรี่ยองนักเรียน)” โดยศึกษาจากกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 1,138 คนจาก 4 โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา นักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเข้าถึงสุราและบุหรี่ยองที่ดี คือ ประการแรก นักเรียนที่มีจิตลักษณะเดิมของบุคคลดี คือ มีจิตลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีความรู้เรื่องสุราและบุหรี่ยองมาก และพบความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ของการมีจิตลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประการต่อมา นักเรียนที่อยู่ในลักษณะสถานการณ์ที่ดี คือ นักเรียนที่มีการหลีกเลี่ยงต่อการอยู่ในสถานการณ์ที่ยั่วต่อการดื่มสุราและสูบบุหรี่ยองมาก มีแบบอย่างผู้ใหญ่ใกล้ชิดที่ไม่ดื่มสุราและไม่สูบบุหรี่ยองมาก ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก และพบความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานการณ์ยั่วเย้าเป็นสำคัญ และประการสุดท้าย นักเรียนที่มีจิตลักษณะตามสถานการณ์สูง คือ มีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันการเข้าถึงสุราและบุหรี่ยองมากมีความเชื่ออำนาจในตนเองด้านสุขภาพมาก และพบกับความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ของการมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าถึงสุราและบุหรี่ยอง

นอกจากนี้ สุกมา แสงเดือนฉาย (2549) ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุรา สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคม ผลกระทบจากการดื่มสุราและเจตคติต่อการดื่มสุราของผู้ป่วยสุรา” กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดื่มสุราที่เข้าบำบัดรักษาสุราทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกในสถาบันธัญวัชรเวชและศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดตติภูมิภาคทั้ง 5 แห่ง จำนวน 461 คน โดยศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มระหว่างผู้เสพสุราและผู้ติดสุรา พบว่ามีพฤติกรรมการดื่มสุราด้านเหตุผลการดื่มอย่างต่อเนื่อง จำนวนเวลา ช่วงเวลาการดื่ม ปริมาณการดื่ม/วัน ความถี่ของการดื่ม ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการดื่ม เหตุผลของการหยุดดื่ม และพฤติกรรมขณะดื่ม

เหล้าระหว่างผู้เสพและผู้ติดสุรา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งผู้เสพสุราและผู้ติดสุราให้เหตุผลการดื่มเหมือนกันคือเพื่อความสนุกสนาน สังสรรค์ และไม่ได้คิดว่า จะดื่มจนติด แต่เมื่อดื่มไประยะหนึ่งจึงเริ่มรู้สึกที่ต้องดื่มอย่างต่อเนื่อง และใช้เวลาที่นานมากขึ้น โดยใช้พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของผู้เสพพบว่านิยมดื่มเหล้าสีวันละน้อยกว่า 1 ขวดกลม ดื่มแบบ เพียงๆ ดื่มวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยชอบดื่มกับเพื่อนๆ และจะหยุดดื่มได้ปริมาณที่กำหนด ส่วนผู้ติดสุรานิยมดื่มเหล้าขาว ปริมาณวันละน้อยกว่า 1 ขวดกลม เช่นเดียวกับผู้เสพแต่มีจำนวนของผู้ดื่ม 1 – 3 ขวด มากกว่ากลุ่มผู้เสพ (ร้อยละ 23.6) ใช้เวลาการดื่มวันละ 3 – 4 ชั่วโมงและมีร้อยละ 19.4 ที่ดื่มวันละ 7 ชั่วโมงขึ้นไป ผู้ติดสุรานิยมดื่มคนเดียวแบบเพียงๆ ที่บ้านและจะหยุดดื่มเมื่อเมาจนหลับไป ส่วนการถอนยาเมื่อต้องลดปริมาณการดื่มเหล้าในกลุ่มผู้ติดและกลุ่มผู้เสพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ติดจะมีอาการรุนแรงมากกว่าผู้เสพจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้องกลับไปดื่มต่อเนื่อง สำหรับอาการเจ็บป่วยที่พบมากในกลุ่มผู้เสพ คือ กล้ามเนื้อแขนขาอ่อนแรง ชาปลายมือปลายเท้า เป็นตะคริว ส่วนผู้ติดจะมีอาการความจำเสื่อม จำอะไรไม่ค่อยได้ และมีการตัดสินใจช้า

ธนกฤต ธนะประกอบภรณ์ (2549) การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราไทย และสุราต่างประเทศ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า (1) ประชาชนที่บริโภคสุรา ส่วนมากตัดสินใจด้วยตนเองในการบริโภคสุรา จะบริโภคเป็นครั้งคราว เนื่องในโอกาสพิเศษ/สังสรรค์ โดยนิยมบริโภคในช่วงเวลาเย็น (หลังเลิกงาน) และแต่ละครั้งจะบริโภคประมาณน้อยกว่า ½ ขวด โดยส่วนมากจะซื้อสุราขวดใหญ่ ขนาด 750 มิลลิลิตร ที่ร้านค้าปลีกทั่วไปใกล้บ้านมาบริโภค (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคสุราไทย และสุราต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญกับรสชาติและราคาที่เหมาะสม ด้านส่วนบุคคลให้ความสำคัญกับการร่วมดื่มสังสรรค์กับเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการหาซื้อสุราได้สะดวก

ผลกระทบต่อเนื่องจากการดื่มสุรา

กนิษฐา ไทยกล้าและคณะ (อ้างใน การประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 2,2548:101) ทำการศึกษาเรื่องแบบแผนการดื่มสุราในเยาวชนไทย พบว่าในปี พ.ศ. 2543 และ 2546 คณะกรรมการบริหารเครือข่ายวิชาการสารเสพติด ได้สำรวจครัวเรือนทั่วประเทศเพื่อประมาณการจำนวนผู้ดื่มสุรา 8 ชนิด ได้แก่ น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ ไวน์/สปาย/ไวน์คูลเลอร์ เบียร์ เหล้าแดง (สุราผสม) เหล้าขาว(35-40ดีกรี) เหล้าจีน/เซียงซุน ยาตอง เหล้าพื้นบ้านประเภทอุ/ กระแช่/สาโท/หวก พบว่า ถึงแม้ว่าในการสำรวจครั้งหลังจากจำนวนผู้ที่รายงานว่าเป็น “ดื่มสุราในปัจจุบัน” หรือดื่มในระยะ 30 วันก่อนการสัมภาษณ์ลดลงจาก 18.6 ล้านคนในปี 2543 เหลือเป็น 15.8 ล้านคนในปี

2546 แต่ผู้ที่รายงานว่า “ดื่มประจำ” หรือผู้ที่ดื่มมากกว่า 20 วันใน 30 วันก่อนสัมภาษณ์กลับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.4 (1.6 ล้านคน) ในปี 2543 เป็นร้อยละ 11.9 (1.9 ล้านคน) ในปี 2546 หรือประชากรประมาณ 15.8 ล้านคน ดื่มสุราประจำ ในจำนวนผู้ที่ยังดื่มสุราในปัจจุบันอยู่นั้นเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 12 – 24 ปี 2-3 ล้านคน เยาวชนชายและหญิงมีรสนิยมในการดื่มสุราที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เยาวชนชายนิยมดื่มเบียร์ ขณะที่เยาวชนหญิงดื่มไวน์/สไป/ไวน์คูลเลอร์ ทั้งนี้การสำรวจรอบแรกในปี 2544 ระบุว่าผู้หญิงในภาคเหนือและภาคใต้นิยมดื่มเบียร์เช่นเดียวกับวัยรุ่นชาย สิ่งที่น่าสนใจในกลุ่มวัยรุ่นที่ดื่มเป็นประจำ ก็คือ อายุเฉลี่ยที่ดื่มสุราประมาณ 15-17 ปี บางคนดื่มครั้งแรกเมื่ออายุต่ำกว่า 10 ปี ทั้งนี้ในการสำรวจทั้งสองครั้งเป็นเช่นเดียวกัน

จากการสำรวจในปีพ.ศ. 2548 ในกลุ่มหญิงเขี้ยวให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาอายุระหว่าง 19-24 ปี มีรายได้ประจำ 4-5 พันบาทต่อเดือน ในรวมคอมมิชชั่น หญิงเหล่านี้มีผลประโยชน์มากมายในการขายและตัวเองก็ดื่มสุราด้วย พร้อมกับมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ เช่น มีแฟน/กิ๊กชนิดที่อาจเป็นไปในรูปขายบริการ เสพยาเสพติด ฯลฯ นอกจากนี้ในการศึกษากลุ่มวัยรุ่น พบว่า เหตุผลในการเลือกดื่มสุรานั้นแตกต่างกันไปตามชนิด ยกตัวอย่างเช่น เลือกดื่มน้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์แต่ละยี่ห้อ เนื่องจากอยากทดลองและชอบรสชาติ เลือกดื่มไวน์หรือเบียร์ เพราะรสชาติดี รอมมาคือ ราคา ยี่ห้อและสุราต่างประเทศก็มีผู้เลือกดื่มเพราะต้องการแสดงเศรษฐกิจและฐานะ เพื่อนก็มีส่วนในการสนับสนุนการดื่มสุราและผู้ที่มีพ่อแม่หรือคนในครอบครัวก็จะนิยมดื่มสุรา

มูลนิธิเพื่อนหญิง (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของสุราในฐานะปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว” พบว่าร้อยละ 70 – 80% ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ดื่มแอลกอฮอล์ผลักดันให้เกิดการใช้ความรุนแรงได้ง่าย มีการทุบตีภรรยา การข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัวและผู้อื่น ยกพวกตีกัน พุดจาหยาบค้าย ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย รวมทั้งเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของเยาวชนที่เติบโตมาจากครอบครัวที่เห็นการดื่มเหล้าเป็นเรื่องเคยชินปกติ ในด้านของพฤติกรรมการดื่ม พบว่า ผู้ชายกลุ่มตัวอย่างจะใช้จ่ายเงินในการดื่มเหล้าประมาณครั้งละ 3-8 แก้ว คิดเป็นเงิน 100 -300 บาท/ครั้ง เมื่อคิดเป็นตัวเลขรวมของประชากรกว่า 30 ล้านคน ดื่มแอลกอฮอล์ 13 ล้านคน คิดเป็นค่าใช้จ่ายในการดื่มเหล้าต่ำสุดประมาณ 46,800 ล้านบาท/ปี จึงไม่น่าแปลกใจที่งบประมาณในการโฆษณาของบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงขึ้นถึงปีละประมาณ 2,500 ล้านบาท เพื่อสร้างแรงจูงใจบรรยากาศและการกระตุ้นความอยากดื่มให้กับผู้บริโภคมากขึ้น

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2548) ซึ่งได้จัดทำโครงการ “วิจัยพัฒนารูปแบบเพื่อการป้องกันการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” โครงการดังกล่าวชี้ชัดว่า ปัญหาเรื่องสุรานุหริ่กับวัยรุ่นเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับเช่นกัน และส่งผลกระทบไม่ต่างจาก

ประเทศอื่นๆ ที่ประสบปัญหาเดียวกัน จากสถิติของมูลนิธิเมาไม่ขับ (อ้างในอมรวิรัช นาคกรทรรพ และคณะ, 2548) พบว่าวัยรุ่นไทยช่วงอายุ 15-24 ปี นับเป็นล้านคน มีพฤติกรรมดื่มเหล้าเป็นประจำโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นหญิงอายุ 15 – 19 ปี เป็นกลุ่มที่มีอัตราดื่มเหล้าเพิ่มขึ้นเร็วที่สุด โดยมีวัยรุ่นหญิงในกลุ่มอายุนี้ ประมาณร้อยละ 5 ที่ดื่มเหล้าเป็นประจำหรือคิดเป็นจำนวนกว่าแสนคนปี ซึ่งผลจากการดื่มเหล้าดังกล่าวก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์หรือมอเตอร์ไซค์ในกลุ่มวัยรุ่น มากกว่าร้อยละ 70 เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรามาก่อนการขับขี่ยานพาหนะ โดยมีการประมาณการว่าวัยรุ่นในช่วงอายุ 13-14 ปี เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนกว่า 3,000 คน หรือเฉลี่ยวันละ 10 คน

ในผลกระทบด้านอื่น ๆ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน (2548) ได้ทำการศึกษา “พฤติกรรมการดื่มสุราและการใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานในสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน” โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5,748 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดื่มสุราก่อนกระทำความผิด 4-5 ชั่วโมง มีความสัมพันธ์กับสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่า Chi-Square เท่ากับ 27.017 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ มีค่าสถิติ Cramer's V= 0.269 (ค่า Cramer's V ปกติมีค่าตั้งแต่ 0-1.00) โดยมีร้อยละของเด็กและเยาวชนตัวอย่างที่ดื่มสุราก่อนกระทำความผิด 4-5 ชั่วโมง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสาเหตุแห่งการกระทำผิด เท่ากับ 38 ในขณะที่เดียวกันก็พบว่า พฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์กับสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Chi-Square เท่ากับ 11.292 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ในระดับน้อย คือ ค่าสถิติ Cramer's V= 0.174 (ค่า Cramer's V ปกติมีค่าตั้งแต่ 0-1.00) เช่นกัน โดยมีร้อยละของเด็กและเยาวชนตัวอย่างที่มีการใช้สารเสพติดซึ่งมีความสัมพันธ์กับสาเหตุการกระทำผิดเท่ากับ 47.6

จากการศึกษาวิจัยของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า กระบวนการเคลื่อนตัวของยาเสพติด จะเริ่มต้นจากเยาวชนที่สูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์ จากนั้นจะขยับเข้าไปเสพยาเสพติดในกลุ่มที่ออกฤทธิ์ร้ายแรงขึ้น ที่ผ่านมารัฐบาลไม่เห็นความสำคัญของปัญหาเหล้า บุหรี่ เพราะมีปัญหายาเสพติดอื่นที่หนักกว่าทำให้เหล้าและบุหรี่ยกลายมาเป็นค่านิยมในวิถีชีวิต จากการสำรวจพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และศูนย์ฝึกฯ จำนวน 1,298 ราย พบว่าสื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนมากที่สุด โดยเพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นการดื่มแอลกอฮอล์ เริ่มจากการดื่มสุราในงานเลี้ยงและงานรื่นเริง ทั้งนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ประชาชนนิยมดื่ม 3 อันดับแรก คือ เบียร์ 56.2% วิสกี้ 22.6% เหล้า

ชาว/ชาวดอง 17.2% และพบเด็กที่ทดลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก มีอายุน้อยที่สุดที่ 5 ปี ขณะที่เด็กอายุ 15 ปี เป็นกลุ่มเยาวชนที่ดื่มสุรารั้งแรกมากที่สุด โดยสาเหตุที่ทำให้ทดลองดื่มในครั้งแรก คืออยากลอง 84.5% ดื่มตามเพื่อน 77.5% ดื่มเพราะเบื่อและเหงา 42.8% ดื่มคลายเครียด 41.6% ผลการวิจัยชี้ชัดว่า เยาวชนที่ดื่มสุรา 34.8% กระทำคามผิดในระหว่างที่ดื่มสุรา มีทั้งก่อคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ พกพาอาวุธและวัตถุระเบิด และกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ผลการศึกษาโดยภาพรวมระบุว่า สาเหตุการกระทำคามผิดอาญาของเยาวชนที่ดื่มสุรา เกิดจากการขาดการไตร่ตรองที่ดี หุนหันพลันแล่น และการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีเพื่อนไม่ดี จึงจำเป็นที่จะต้องร่วมกันรณรงค์ ให้เด็กและเยาวชนมีความรู้และความเข้าใจต่อภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ พบด้วยว่า ร้านโชห่วย เป็นแหล่งใหญ่ที่สุดที่เด็กและเยาวชนจะเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขณะที่ร้านสะดวกซื้อและซูเปอร์มาร์เก็ต เด็กและเยาวชนจะเข้าไปซื้อและดื่มแอลกอฮอล์ได้ยากกว่า (กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ,2550)

การควบคุมเพื่อลดพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา

ปาริชาติ สถาปิตานนท์และคณะ (2549) ศึกษาเรื่อง “การขับเคลื่อนทางสังคมด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์:ผลการประเมินปี 2548-2549” พบว่า 1) กระบวนการเชิงนโยบายด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น 2) กระบวนการเชิงการรณรงค์ ด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมมีโครงการรณรงค์ที่มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการลด ละ เลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสกัดกั้นนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้นในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง 3) ผลเชิงการขยายข้อมูลด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต พบว่าสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.) และภาคีพันธมิตรประสบความสำเร็จในขยายข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อมวลชน ทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เทศกาลงดเหล้าเข้าพรรษา) ต่อสาธารณชน พบว่าภาพรวมของการสร้างการรับรู้ในหมู่สาธารณชนในวงกว้างประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี รวมไปถึงทิศทางในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ามีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี

สรिता ธีระวัฒน์สกุลและคณะ (2548) ทำการศึกษาเรื่อง “ชุมชน กับมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาสุรา กรณีศึกษา 3 ชุมชน ภาคเหนือ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด มาตรการ และการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหามสุราโดยชุมชนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน/กลุ่มบุคคลที่

เกี่ยวข้องกับกาการดื่มสุรา ในชุมชนตัวอย่าง 3 ชุมชน พบว่าชุมชนแรก เป็นชุมชนแออัดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ชุมชนที่ 2 เป็นชุมชนชนบท อำเภอปง จังหวัดพะเยา และชุมชนที่ 3 เป็นชุมชนเปิดในชนบท อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง เป็นชุมชนเกษตร

ผลการศึกษาพบว่าสถานการณ์เหล้า/สุราใน 3 ชุมชนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน พบว่าทั้งเหล้าแดง เหล้าขาวและเบียร์หาได้ง่ายทุกชุมชน ในชุมชนเมืองมีทั้งร้านขายเหล้าตอง ร้านคาราโอเกะ ร้านที่เปิดให้นั่งกินเหล้าโดยเฉพาะ ตั้งเรียงรายอยู่ติดๆ กันในชุมชน ราคาถูก นิยมซื้อเป็นตองเหล้าแดงตองละ 12 บาท เหล้าขาวตองละ 7 บาท ในชุมชนชนบท นโยบายการผลิตสุราเสรี ทำให้มีผู้ค้ามากขึ้น ในหมู่บ้านตัวอย่างเดียวมีโรงต้มเหล้า 2 โรง มีร้านขายของชำไม่ต่ำกว่า 5 ร้านที่ขายทั้งเหล้าแดง เบียร์ และเหล้าขาวที่กั้นเองในชุมชน และยังมีขายทั่วไปตามบ้านสมาชิกโรงต้มเหล้ากว่า 10 ราย ขายในราคาถูก ขวดละ 20 บาท หรือตวงใส่ถุงพลาสติกใส คนซื้อนิยมซื้อกลับไปกินที่บ้าน มีผู้ดื่มสุราเกือบทุกหลังคาเรือน เด็กๆ คุ่นเคยกับภาพการดื่มสุราตั้งแต่จำความได้ อีกทั้งผู้ดื่มสุราหน้าใหม่ยังมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้หญิงและวัยรุ่น เหล้าขาวเป็นสุราที่นิยมดื่มกันมากที่สุดโดยเฉพาะในชุมชนเกษตร การดื่มมีในทุกโอกาสและเทศกาลต่างๆ โดยเฉพาะช่วงสงกรานต์ แม้แต่งงานศพ มาตรการที่มีก็ยังไม่เกิดผลจริงจัง

การลดหรือเลิกดื่มยังจำกัดอยู่เพียงบางรายที่มีปัญหาการเจ็บป่วยจากการดื่มสุรา การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นเพียงปัญหาส่วนบุคคล/ครอบครัวเท่านั้น การดื่มเหล้า/สุราฝังรากลึกอยู่ในความคิด ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรมมายาวนาน สำหรับคนในชุมชนแล้วการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติ ในขณะที่คนภายนอกกลับมักมองว่าเป็นปัญหา

สรีตายังศึกษาต่อในเรื่อง “การดื่มและมาตรฐานเพื่อลดการดื่มสุรา” โดยการเปรียบเทียบชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท โดยในเขตชุมชนเมือง ศึกษาที่ชุมชนแออัดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ และชุมชนชนบทในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในตำบลงิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาในส่วนของพฤติกรรมกาการดื่มสุรา พบว่าโอกาสและค่านิยมในการดื่ม การดื่มสุราอยู่ในวิถีชีวิตและวัฒนธรรม คนในชุมชนชนบทเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติ ดื่มกันมาตั้งแต่วัยรุ่น ตายาย เป็นค่านิยมของการแสดงความมีน้ำใจ ผูกมิตร ความสนุกสนานรื่นเริง เห็นได้ชัดจากช่วงเทศกาลต่างๆ โดยเฉพาะงานรื่นเริง เช่นงานสงกรานต์ เป็นเดือนสำหรับการดื่มสุราเฉลิมฉลองอย่าเต็มที่และยาวนานนับเดือน งานมงคลในหมู่บ้าน ขึ้นบ้านใหม่ งานแต่งงาน จะมีการดื่มสุรามากเป็นพิเศษ การหยิบยื่นสุราให้กับถือเป็นการแสดงน้ำใจ มารยาท เรื่องดื่มแอลกอฮอล์จะอยู่ในรายการที่จำเป็นขาดไม่ได้ ไม่เพียงแต่งงานรื่นเริง แม้แต่งงานโศกเศร้า อย่างเช่น งานศพ ซึ่งนอกจากสุราจะอยู่ในขั้นตอนของพิธีกรรมแล้ว ก็ยังมีการนำเหล้ามาเลี้ยงตอพบแทนคนที่มึนน้ำใจมาช่วยงาน

ในฤดูฝนคนในหมู่บ้านซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรเริ่มทำการเพาะปลูก ผู้คนในชุมชนยังมีการพึ่งพาอาศัยกัน โดยวัฒนธรรมการลงแขกเพื่อระดมแรงงานช่วยเหลือกันทำไร่ คนที่เป็นเจ้าของสวนไร่ เมื่อเสร็จงานแต่ละวันก็ต้องซื้อสุรามาเลี้ยงเป็นการแสดงน้ำใจ หากมีการลงแขกบ่อย ก็จะผลัดกันเลี้ยง ไปช่วยหลายคนได้กินหลายวัน ถ้าเจ้าของสวน/ไร่คนไหนไม่เลี้ยงสุรานอกจากจะโดนนิทาว่าไม่มีน้ำใจแล้วอาจทำให้ไม่มีใครอยากไปช่วยงานอีกเลย วัฒนธรรมนี้มีแนวโน้มสร้างนักดื่มหน้าใหม่ และยังเพิ่มความถี่ในการดื่มมากกว่าปกติ

นอกจากนี้ค่านิยมในการรวมกลุ่มทางสังคม การสร้างเพื่อน ผูกมิตร คนในชุมชนเห็นว่าการดื่มสุรามีการสร้างเพื่อนวิธีหนึ่ง คนไม่ดื่มสุราจะไม่ค่อยมีสังคมเพื่อน ในอีกมุมมองหนึ่งของคนในชุมชนเมือง ในเรื่องของโอกาสและค่านิยมในการดื่ม พบว่า นอกจากการดื่มหลังเลิกงานทุกวันจนเป็นเรื่องปกติในสายตาคนทั่วไปแล้ว ยังมีค่านิยมในการเลี้ยงเหล้าตามงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานเลี้ยงประเภทใด ใหญ่หรือเล็กล้วนแต่มีเหล้าเป็นองค์ประกอบหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเงินเดือนออก ช่วงเทศกาลจะมีการดื่มมากขึ้น (สริตา ธีระวัฒน์สกุล และคณะ ,2549)

สรุปกรอบแนวคิดและการทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุราแล้ว จะเห็นได้ว่างานของเทพินทร์ พัชรานุรักษ์ (2541) สะท้อนความหมายของสุราได้อย่างชัดเจน โดยมองว่าสุรามีความหมายหรือนิยามในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้สุราเพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ที่แสดงถึงความร่วมมือ การเป็นกลุ่มพวกเดียวกัน และการใช้สุราเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการเลื่อนสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้สุรายังเป็นสัญลักษณ์ของเพศชายซึ่งด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สุราได้ซ่อนความหมายของสัญลักษณ์ของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงไว้อีกชั้นหนึ่งอย่างแยบยล

ด้วยความหมายต่าง ๆ ของสุราที่หลากหลายเหล่านี้ได้นำมาซึ่งความสนใจในหมู่นักศึกษานักวิชาการ และเหล่าปัญญาชนที่ต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับสุราในประเด็นต่างๆ อย่างลึกซึ้ง ซึ่งประเด็นต่อมาที่น่าสนใจ คือ ประเด็นปัจจัยเงื่อนไขและปรากฏการณ์ทางสังคมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการดื่มสุราของคนในสังคม ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของประกิจ โพธิอาศน์ (2541) อวิศดา จันทร์แสนตอ (2541) และศรีสอางค์ แยมสิริ (2546)

ผลการศึกษาจากทั้ง 3 เล่ม เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากการนำเสนอปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา อันได้แก่ การขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว การประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมและบริบททางสังคมซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้คนเหล่านี้มีพฤติกรรมกรรมการดื่มอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอกจากปัจจัยหลักเหล่านี้แล้ว การศึกษายังพูดถึงปัจจัยเสริมหรือปัจจัยเอื้อ คือ พฤติกรรมการดื่มของเพื่อนสนิท เมื่อย้อนกลับมามองที่การศึกษาเรื่อง “แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาครั้งนี้แล้วพบว่า ประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ งานวิจัยทั้ง 2 เล่ม ของประกิจ โพธิอาศน์ (2541) ศึกษากลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อวิस्ता จันทรเสนต์อ (2541) ศึกษากลุ่มสตรีในเทศบาลเมืองเชียงใหม่ นั้น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีบริบททางสังคมที่ใกล้ชิดกับครอบครัว กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มต่างก็อาศัยอยู่ในครอบครัวดั้งเดิมของตนเอง ดังนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมาก

ในขณะที่งานวิจัยเรื่อง “แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา” ครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ได้อยู่กับครอบครัวแต่จะเช่าหอพักรวมกับเพื่อน ซึ่งทำให้ความเข้มข้นของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจึงมีมากเนื่องจากเด็กอยู่ด้วยกันตลอด ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจึงเป็นความผูกพันทางสังคมที่เด็กมีมากกว่าครอบครัวในช่วงเวลานี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความเป็นไปได้ที่ว่าจากปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราที่เป็นเรื่องของครอบครัว อาจะกลายเป็นปัจจัยรองหรือปัจจัยเสริม ในขณะที่เดียวกันปัจจัยเสริมในเรื่องเพื่อนอาจจะเป็นประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามเพื่อนโดยการมีพฤติกรรมการดื่มสุราได้

ด้วยสมมุติฐานดังกล่าวถูกชี้ชัดมากขึ้นจากการวิจัยหลาย ๆ เล่ม ในประเด็นของพฤติกรรมการดื่มสุรา ซึ่งในประเด็นนี้ มีผู้กล่าวถึงหลายคน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ อติศักดิ์ หลายชูไทย (2544) ภาษิต เจริญพงษ์ (2544) วิไลวรรณ เสรีตระกูล (2547) บัวบาน วรรณโกฏี (2548) สุวจี กู๊ด (2548) วลัยรวิ มงคลดี (2548) มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ (2549) สุกุมมา แสงเดือนฉาย (2549) ธนกฤต ธนะประกอบภรณ์ (2549) ฯลฯ โดยส่วนใหญ่จะพูดถึงพฤติกรรมการดื่มของกลุ่มคนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเยาวชน นักศึกษา ประชาชนทั่วไป ในเรื่องต่างๆ เช่น เหตุผล ชนิด ปริมาณ ความถี่ โอกาสหรือวาระในการดื่ม ฯลฯ

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยบางชิ้นที่พยายามจะเชื่อมโยงถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่นๆ ที่เป็นผลกระทบตามมาหลังจากที่ดื่มสุราแล้ว เช่น ผลการวิจัยของมูลนิธิเพื่อนหญิง (2546) กนิษฐา ไทยกล้า (2548) สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน (2548) และกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2550) ซึ่งได้พูดถึงผลกระทบทางสังคมด้านอื่นๆ เช่น การใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การขายบริการทางเพศ การใช้สารเสพติด และการก่อคดีอาชญากรรม เป็นต้น

อย่างไรก็ตามได้ปรากฏว่า มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมการดื่มสุราของคนในสังคมเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของสาริตา ธีระวัฒน์สกุล (2548 ,2549) ปารีชาติ

สถาปิตานนท์ (2549) สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ฯลฯ ที่พยายามจะพูดถึงการตอบโต้ทางสังคม/การขับเคลื่อนทางสังคมที่พยายามจะลดพฤติกรรมการดื่มสุรานั้นให้น้อยลงในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวทางสังคมตั้งแต่ระดับนโยบาย องค์กรอิสระต่างๆ รวมไปถึงสถาบันชุมชนที่ปัจจุบันล้วนแต่ตระหนักถึงพิษภัยและปัญหาต่างๆ อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากการดื่มสุรา

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การศึกษาเรื่อง แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาในครั้งนี้เป็นการพยายามศึกษาต่อยอดและเข้าไปในรายละเอียดเกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรมของการดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ที่จะให้ภาพลึกของวิถีคิดและความรู้สึกนึกคิดที่มีความสัมพันธ์กับแบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ภายใต้บริบทของสภาพการณ์และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม นโยบายตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีอิทธิพลอยู่

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research methodology) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัยเอกสาร (document research)

เป็นการค้นคว้าจากเอกสารขั้นต้นและเอกสารชั้นรองจากข้อมูลนโยบาย ปัญหาและข้อมูลเชิงสถิติของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ หนังสือ บทความวิจัย บทความทางสื่อออนไลน์ หนังสือพิมพ์ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ฯลฯ จากการค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น หน่วยงานทางสาธารณสุข ห้องสมุดของสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการ ร้านจำหน่ายหนังสือ ฯลฯ โดยทำการคัดลอก ทำสำเนา สรุปเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการอ้างอิง เรียบเรียงและเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้

การสำรวจพื้นที่ (field surveys)

เป็นการสำรวจพื้นที่ต่าง ๆ ในอาณาบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้ามหาวิทยาลัยที่มีหอพักนักศึกษา ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานประกอบการ ฯลฯ เพื่อเก็บข้อมูลทั่วไป อาทิเช่น ประเภทและจำนวนร้านค้าที่มีการให้บริการหรือจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กิจกรรมและพฤติกรรมการดื่มโดยทั่วไปของนักศึกษา ระยะเวลาและความถี่ของช่วงเวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงวันธรรมดา วันหยุดและเทศกาล

การเก็บข้อมูลนี้จะช่วยให้เข้าใจสภาพโดยทั่วไปของบริบทในพื้นที่ที่เอื้อให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (participant observation)

การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมเป็นวิธีการหลักของการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ผู้ช่วยนักวิจัยที่ผ่านการอบรมการเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เจาะลึกและการสนทนากลุ่มแล้ว เข้าไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 10 กรณีศึกษา

ในกลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง โดยการวางแผนระหว่างคณะนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีข้อมูลเกี่ยวกับเพื่อนสนิทของตัวเองหรือจาก

การพักอาศัยอยู่ในหอพักเดียวกันและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกรณีศึกษาได้ ทำการเก็บข้อมูล จากใช้ชีวิต พูดคุยและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับกรณีศึกษาได้

เครื่องมือในการวิจัยนี้ เป็นการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้ในระดับลึกและถ่วงถี่ โดยใช้ทักษะ การเขียนเชิงพรรณนา ซึ่งจะทำให้ทราบและได้ข้อเท็จจริงในระดับลึกเกี่ยวกับแบบแผนและ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งรวมไปถึงวิถีคิด ความรู้สึก ภูมิหลังทางสังคม แบบ แผนพฤติกรรม กลุ่มเพื่อน กลุ่มดื่มแอลกอฮอล์ บริบทและความสัมพันธ์ที่แวดล้อมกรณีศึกษาที่ดื่ม แอลกอฮอล์ ค่านิยมการดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-dept interview)

เป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (keys informant) ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในจังหวัดพะเยาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยการนัดสัมภาษณ์และใช้ แนวคำถามเพื่อตั้งประเด็นในการสนทนาและซักถาม แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการ ขยายข้อมูลหรือความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในด้านที่เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา การเก็บข้อมูลวิธีนี้ ทำให้ทราบถึงแบบแผนการดื่ม ความรู้สึก ทศนคติและความคิดเห็นของตัวแทน กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ตลอดจนนโยบายหรือมาตรการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

การจัดเวทีนำเสนอผลการวิจัย (conference)

เป็นการคืนข้อมูลจากผลการวิจัยครั้งนี้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนผู้สนใจทั่วไป เพื่อรับทราบความคิดเห็นต่อผลการวิจัยดังกล่าวในการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์

วิธีการนำเสนอผลการวิจัยเป็นการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมเวทีเพื่อรับฟังผลการศึกษาวิจัย นี้ จะช่วยให้ผลการวิจัยดังกล่าวถูกนำไปใช้ประโยชน์กับหน่วยงานต่าง ๆ ได้ทันสถานการณ์ ตลอดจนสามารถสร้างความร่วมมือระหว่างคณะนักวิจัยกับหน่วยงานในจังหวัดพะเยาที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์ได้ในโอกาสต่อไป

ตัวอย่างที่ใช้ในศึกษา

ด้วยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ จึงใช้กลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ที่สำคัญคือ กลุ่มตัวอย่างที่มาจากวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาซึ่งมีพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นกรณีศึกษาต่าง ๆ จากการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม โดยละคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากที่สุด แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 5 คน หญิง 5 คน จากนักศึกษาที่กำลังศึกษา

ในสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ โดยแบ่งเป็นชั้นปี 1 และชั้นปีสูง รวมไปถึงกำหนดสถานที่ตั้งของห้องพักของกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็น นิสิตที่พักอยู่หอหญิง หอชาย และหอรวม นอกจากนี้ยังเลือกศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา และนอกเขตจังหวัดพะเยาอีกด้วย การค้นหากลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการเสาะหาแบบ Snow ball จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (ดูตารางที่ 1)

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	เพศ	อายุ	ชั้นปี	สายการ เรียน	ที่อยู่อาศัย	จังหวัด
แจ่ม	หญิง	22 ปี	ปีที่ 3	ศิลป์	หอหญิง	สุโขทัย
เฟิร์น	หญิง	19 ปี	ปีที่ 1	วิทย์	หอหญิงใน มหาวิทยาลัย	น่าน
เอ	หญิง	20 ปี	ปีที่ 2	ศิลป์	หอหญิง	กำแพงเพชร
นัท	หญิง (ทอม)	19 ปี	ปีที่ 1	ศิลป์	หอชายใน มหาวิทยาลัย	เชียงราย
ออด	ชาย	21 ปี	ปีที่ 3	ศิลป์	หอชาย	นครปฐม
หนึ่ง	ชาย	22 ปี	ปีที่ 4	ศิลป์	หอชาย	สุโขทัย
ลี	ชาย	19 ปี	ปีที่ 2	วิทย์	หอรวม	กำแพง
บี	ชาย	20 ปี	ปีที่ 2	วิทย์	บ้าน	พะเยา
เอ	ชาย	22 ปี	ปีที่ 4	วิทย์	หอชาย	สุโขทัย
เสือนะ	ชาย	20 ปี	ปีที่ 2	ศิลป์	หอชาย	พะเยา

ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 21 ราย แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักศึกษาที่บริโภคแอลกอฮอล์ จำนวน 10 คนจากกรณีศึกษา 2) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา 1 คน 3) ผู้นำชุมชน 3 คน 4) ผู้บริหาร อบต. จำนวน 2 คน 5) ตัวแทน สสจ. และ พมจ.พะเยา และ 6) ตัวแทนสถานประกอบการร้านค้าและหอพักบริเวณสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน

ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้วยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายประเภท ได้แก่ การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เจาะลึก และการประชุมนำเสนอผลการวิจัย พร้อมทั้งใช้การถ่ายคลิปวิดีโอ บันทึกเสียง และ multimedia อื่น ๆ เป็นเครื่องมือประกอบการวิจัย ดังนั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ จึงเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิธีการวิจัยประเภทต่าง ๆ มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (ในกรณีของการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เจาะลึก) โดยใช้โปรแกรมชาติพันธุ์ (ethnographic program) มาช่วยในการวิเคราะห์จัดแบ่งประเภทของข้อมูล และพรรณนาให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างแบบแผนพฤติกรรมกรรมการตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับอิทธิพลหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษา

จากนั้น จึงทำการสรุปและสังเคราะห์การวิจัย โดยนำผลการศึกษาหรือแนวคิดต่าง ๆ มาอภิปรายผลเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างหรือความเหมือนกันของผลการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้กับผลการศึกษาจากงานวิจัยในที่อื่น ๆ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาและสถานที่เกี่ยวเนื่องที่นักศึกษาใช้ชีวิตประจำวันอันมีความสัมพันธ์กับการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ได้แก่ ในวิทยาเขต หอพักนักศึกษาของเอกชน ร้านจำหน่ายสินค้าและบริการ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบันเทิง ตลอดจนสถานที่ต่าง ๆ ที่ครอบคลุมสถานที่ที่นักศึกษาไปดื่มแอลกอฮอล์

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย

เนื้อหาของการวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา โดยสามารถจำแนกเนื้อหาออกเป็นสองด้านที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

ก. เงื่อนไขและอิทธิพลที่มีผลต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ได้แก่

- 1) ประวัติ/ภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ ประวัติชีวิต สถานะทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ประวัติและผลการศึกษา เป็นต้น
- 2) ชีวิตประจำวัน ได้แก่ การดำเนินกิจวัตรประจำวันและสภาพที่พักอาศัย
- 3) บริบทของพื้นที่และชุมชน ได้แก่ สภาพและกิจกรรมทั่วไปของมหาวิทยาลัย ที่พักอาศัย สถานประกอบการร้านค้า หอพัก สถานที่สาธารณะ เป็นต้น
- 4) เพื่อนและกลุ่มอ้างอิง ได้แก่ ประเภทและลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่กรณีศึกษาได้คบหาสมาคม สนทนา ทำกิจกรรมร่วมประเภทต่าง ๆ ตลอดจนกลุ่มอ้างอิง (references groups) ที่เป็นตัวแทนของกรณีศึกษา
- 5) วิถีชีวิตและการเปลี่ยนผ่านของชีวิต ได้แก่ วิถีชีวิตในชีวิตที่นำความโศกเศร้าเสียใจมาสู่กรณีศึกษา ตลอดจนเหตุการณ์สำคัญในชีวิตของกรณีศึกษาที่ทำให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลง เช่น สูญเสียญาติพี่น้อง คนรัก เพื่อนสนิท เป็นต้น

- 6) นโยบายและการควบคุมทางสังคม ได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ นโยบายด้านวินัย นักศึกษาของมหาวิทยาลัย นโยบายของภาครัฐและจังหวัดเกี่ยวกับการดื่ม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น การควบคุมอย่างไม่เป็นทางการของกลุ่มต่าง ๆ ทางสังคม ต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เป็นต้น
 - 7) ความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ ลักษณะและบริบทความสัมพันธ์ระหว่าง กรณีศึกษากับกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในบริบทของสังคมมหาวิทยาลัยและบริเวณ ใกล้เคียง
 - 8) ช่องทางการเข้าถึงแอลกอฮอล์ ได้แก่ แหล่งของการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะและความยากง่ายของการเข้าถึง เป็นต้น
 - 9) สื่อสารมวลชน ได้แก่ อิทธิพลของสื่อสารมวลชนทางโทรทัศน์ ทีวีวิทยุ วิทยุ นิตยสาร ตลอดจนกลยุทธ์ทางการตลาดของสถานประกอบการและบริษัทจัดจำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่
- ข. แบบแผนการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ได้แก่
- 1) ชนิดของแอลกอฮอล์ที่ดื่ม ตามประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการให้ความหมายของกรมสรรพสามิต (อ้างใน ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, ออนไลน์)
 - 2) ช่วงเวลาของการศึกษา ได้แก่ ตารางเรียนของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ช่วงเวลาการเปิดภาคการศึกษาและปิดภาคการศึกษา เป็นต้น
 - 3) สถานะทางการเงิน ได้แก่ การมีเงินหรือไม่มีเงินในระยะเวลาต่าง ๆ ของกรณีศึกษา
 - 4) บรรยากาศและสถานที่ดื่ม ได้แก่ ลักษณะและสภาพทั่วไปของบริเวณที่กำลังดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่เอื้อหรือไม่เอื้อให้เกิดการดื่มแอลกอฮอล์
 - 5) กลุ่ม/จำนวนผู้ร่วมดื่ม ได้แก่ ประเภทและลักษณะของกลุ่มและจำนวนผู้ร่วมดื่ม กับกรณีศึกษาในสถานที่และระยะเวลาต่าง ๆ
 - 6) ลักษณะและอาการของการดื่ม ได้แก่ ลักษณะ ขั้นตอนและวิธีการ และจำนวนครั้งที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทต่าง ๆ ของกรณีศึกษา รวมไปถึงจนถึงอาการ และอาการปฏิกิริยาการพุดจาของกรณีศึกษาในกิจกรรมการดื่มแต่ละครั้ง
 - 7) ความถี่ในการดื่ม ได้แก่ การดื่มประจำหรือไม่ประจำ
 - 8) ช่วงวัน/เวลา/เทศกาลในการดื่ม ได้แก่ วัน เวลา หรือเทศกาลที่ส่งผลต่อแบบ

แผนการตีความว่ามีอย่างน้อยเพียงใด เช่น วันหยุด วันธรรมดา เวลานอกตารางสอน
วันนักชดถุกษ์ วันประเพณี งานเทศกาล วันมีเงินหรือไม่มีเงิน เป็นต้นว่ามีผลต่อ
แบบแผนการตีความหรือไม่

ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลาการศึกษาวิจัยเป็นเวลา 1 ปี (1 สิงหาคม 2551 – 31 กรกฎาคม 2552)

บทที่ 4

สภาพทั่วไปและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยากับร้านขายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ขยายสาขาวิชาการเรียนการสอนอย่างมากมายจนจนถึงปัจจุบันเป็นทั้งหมด 46 สาขาวิชา ทำให้นิสิตนักศึกษาเข้ามาศึกษา ยังสถาบันแห่งนี้เป็นจำนวนสี่พันถึงห้าพันคน ทำให้ในปัจจุบัน ตำบลแม่กาได้ยกฐานะจากเดิมองค์การบริหารส่วนตำบลแม่กา เป็นเทศบาลตำบลแม่กา เนื่องจากสามารถเก็บรายได้เข้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากการขยายตัวของมหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา

ผลที่ตามมาคือ บริเวณหน้าทางเข้ามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาเกิดร้านค้าอาคารพาณิชย์ที่อยู่อาศัยและหอพักของเอกชนผุดขึ้นอย่างมากมายเพื่อรองรับกับความต้องการของจำนวนนักศึกษาที่มีจำนวนมาก

ลักษณะที่ตั้งของมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาจากด้านหน้าถนนทางหลวงแผ่นดิน (ถนนพหลโยธิน) มีขอบเขตเป็นเส้นทางถนนเข้าไปสู่พื้นที่ใหญ่ของมหาวิทยาลัยประมาณ 4 กม. (ดูแผนที่ที่ 1) พื้นที่รอบข้างมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่จับจองและพื้นที่ สปก. ปัจจุบันมีชาวบ้านท้องถิ่นและนายทุนจากภายนอกต่างเข้ามาจับจองและซื้อขายเพื่อก่อสร้างเป็นร้านค้าอาคารพาณิชย์และหอพักนักศึกษาเป็นจำนวนมาก

หอพักนักศึกษาที่สร้างโดยเอกชนมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งกรณีศึกษาได้เข้าไปพักอาศัยอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ได้แก่ หอพักจรรูนันท์ หอพักนัมเบอร์วันฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย หอพักกฤตชยา หอพักชัยมงคล หอพักเอเอส หอพักอำนวยการ ฯลฯ ตลอดจนหอพักไม่มีชื่อและบ้านเช่าไม่มีชื่อของเอกชน

หอพักส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการจัดระเบียบสังคมกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่สร้างความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา (พมจ.พะเยา) และสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา (สภ.พะเยา) โดยให้จัดทะเบียนและแยกเป็นหอพักชายกับหอพักหญิง แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีหอพักและบ้านเช่าบางแห่งอยู่นอกเหนือการควบคุมและการเข้าร่วมในโครงการจัดระเบียบสังคมของหน่วยงานข้างต้น

ส่วนสถานที่ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ (ดูแผนที่ที่ 2 ประกอบ)

1. ร้านขายของชำ ได้แก่ ทุมอ เซเว่นอีเลฟเว่น เจเอส ห้างเจริญภัณฑ์หน้า ม. และร้านขายของชำขนาดเล็กที่อยู่ในชุมชนต่าง ๆ ที่เปิดจำหน่ายอยู่ทั่วไป แต่ไม่ได้รับความนิยมนจาก

นักศึกษาในการซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์เท่ากับร้านขายของชำขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีชื่อในข้างต้น

2. ร้านอาหารและเครื่องตีม คริวบ้านริมธาร สไมล์วิว กระจูด แรต อากาเป้ เซย์ไฮ โอโซน นั้งเล่นผับ ร้านอาหารและเครื่องตีมเหล่านี้ เป็นร้านขายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งมีทั้งร้านค้าที่เปิดเพลงเพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการได้เพลิดเพลิน เป็นร้านค้าที่เปิดตู้เพลงคาราโอเกะ เป็นร้านที่มีนักดนตรีบรรเลงดนตรี

3. อีกประเภทหนึ่งคือร้านค้าขายจำหน่ายสินค้าและบริการทั่ว ๆ ไปที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในบริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ได้แก่ ร้านอาหารตามสั่ง ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน ร้านถ่ายรูป ร้านถ่ายเอกสาร ร้านจำหน่ายอุปกรณ์การสื่อสาร ฯลฯ เป็นต้น

4. ทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี บริเวณข้างมหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา (ตลาดคลองถม หน้ามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา และบริเวณแม่กาซิติ) จะมีตลาดนัดกลางคืนที่มีคาราวานสินค้าและบริการต่าง ๆ มาจำหน่ายแก่บุคคลทั่วไปในพื้นที่นี้

จะเห็นได้ว่า ในพื้นที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยนเรศวร คลาดคลำไปด้วยผู้คนหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และมีร้านค้าต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก คณะผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ตั้งแต่เวลาเย็นจนถึงดึกคืน สถานประกอบการจำหน่ายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มีนิสิตนักศึกษามากหน้าหลายตาเข้าไปใช้บริการอย่างคับคั่งเช่นเดียวกัน

ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	เพศ	อายุ	ชั้นปี	สายการเรียน	ที่พักอาศัย	ภูมิลำเนาจังหวัด
แจ่ม	หญิง	22 ปี	ปี 3	ศิลป์	หอ ญ.	สุโขทัย
เฟิร์น	หญิง	19 ปี	ปี 1	วิทย์	หอใน ญ.	น่าน
เอ	หญิง	20 ปี	ปี 2	ศิลป์	หอ ญ.	กำแพงเพชร
นัท	หญิง (ทอม)	19 ปี	ปี 1	ศิลป์	หอหญิง	เชียงราย
อ๊อด	ชาย	21 ปี	ปี 3	ศิลป์	หอชาย	นครปฐม
หนึ่ง	ชาย	22 ปี	ปี 4	ศิลป์	หอชาย	สุโขทัย
ลี	ชาย	19 ปี	ปี 2	วิทย์	หอรวม	กำแพง
บี	ชาย	20 ปี	ปี 2	วิทย์	บ้าน	พะเยา

เอ	ชาย	22 ปี	ปี 4	วิทย์	หอชาย	สุขุทัย
เสือนะ	ชาย	20 ปี	ปี 2	ศิลป์	หอชาย	พะเยา

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

กรณีศึกษาแบ่งเป็นเพศหญิงจำนวน 4 คน (ในจำนวนนี้มีทอม 1 คน) เพศชายจำนวน 6 คน เรียนสายวิทยาศาสตร์จำนวน 4 คนและเรียนสายศิลปศาสตร์จำนวน 6 คน อยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 คนและชั้นปีสูงจำนวน 8 คน มีที่พักอาศัยอยู่หอหญิงนอกมหาวิทยาลัยจำนวน 1 คน หอหญิงในมหาวิทยาลัยจำนวน 1 คน หอชายในมหาวิทยาลัยจำนวน 1 คน หอชายนอกมหาวิทยาลัยจำนวน 5 คน หอรวมไม่แบ่งชายหญิงนอกมหาวิทยาลัยจำนวน 1 คน และพักที่บ้านพักอาศัยของญาติจำนวน 1 คน กรณีศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพะเยา 2 คน และนอกจังหวัดพะเยาจำนวน 8 คน

กรณีศึกษาจำนวน 9 คนที่มีที่พักอาศัยอยู่ข้างนอกมหาวิทยาลัย ยกเว้นเฟิร์นที่มีที่พักในมหาวิทยาลัยนั้น มีลักษณะที่พักรักษาตัวดังต่อไปนี้

แจ่ม อยู่หอพักหญิงนมเบอร์วัน ซึ่งเธออยู่ในโซนหอพักหญิง ตั้งอยู่บริเวณฝั่งตรงข้ามมหาวิทยาลัย ใกล้ๆกับเซเว่นอีเลเว่น เธอไม่ค่อยชอบดื่มที่หอตนเอง เพราะกฎระเบียบเยอะมาก จึงชอบไปดื่มที่ร้าน ผับหรือหอเพื่อนมากกว่า

และถ้าหากเขาต้องการจะดื่มกับเพื่อนในกลุ่มซึ่งเรียนอยู่สาขาเดียวกัน(เป็นเพื่อนรุ่นน้องในสาขา) ประมาณ ประมาณ 7 – 10 คน ที่เธอมักจะดื่มด้วยและมีอิทธิพลในการชักชวนแจ่มหรือดื่มเป็นเพื่อนแจ่มเมื่อต้องการดื่ม เป็นต้น โดยจะรวมกันที่หอเพื่อนของแจ่มชื่อหอศิลป์ ตั้งบริเวณตรงทางลงสะพานแรกเลยไปทางลำปางฝั่งตรงข้ามมหาวิทยาลัย

ส่วนหากเขาต้องการที่จะไปดื่มที่ร้าน ก็มักจะไปดื่มที่ร้าน เรื่องของเขา (ปัจจุบันร้านนี้ได้ปิดและเปลี่ยนเจ้าของและชื่อร้านเป็น อากาเป้) ตั้งอยู่บริเวณแม่กาซิติ์ ที่ชอบดื่มร้านนี้เพราะมีคนรู้จักสนิทสนมกันเป็นเจ้าของร้านอยู่ ส่วนอีกร้านที่ชอบไปดื่มก็คือ ร้านเซฮาย ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณแม่กาซิติ์เช่นกัน

ร้านที่เขาชอบไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ร้านกระฉูด และเจเอสซึ่งตั้งอยู่ฝั่งเดียวกับมหาวิทยาลัย ที่ชอบไปซื้อร้านนี้เพราะว่าเปิดบริการจนดึก แล้วแต่สะดวกที่ไหน ใกล้ที่ไหนก็ซื้อที่นั่น หรือหากว่าร้านที่เคยซื้อปิดก็สามารถหาซื้อที่อื่นที่เปิดอยู่ได้ เพราะหน้ามหาวิทยาลัยมีร้านเปิดบริการเยอะ

ซึ่งในแต่ละที่มักจะอยู่ใกล้ และสะดวกในการใช้บริการ หรือซื้อขามาบริโภคได้อย่างง่ายดาย ประกอบกับการอยู่อย่างอิสระ ไร้การปกครองจากครอบครัวของนิสิตจึงง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กัน

เอ (หญิง) อยู่หอพักสตรีเอเอส หอพักสตรีเอเอส เป็นหอพักหญิงล้วน ที่ผู้ชายไม่สามารถจะเข้าไปภายในหอพักได้เลย แต่จะมีบริเวณเรือนรับรองด้านนอกผู้ชายสามารถเข้าหอพักได้ อยู่บริเวณด้านหน้าของหอพัก มียามคุมตลอด 24 ชม. เป็นหอพักที่มีระเบียบจัดมาก ไม่เคยมีเพื่อน ๆ คนไหนที่เคยไปกินเหล้าหอเอเอส หรือห้องของเอเอสแม้แต่สักคน ส่วนหอพักจาร์นันท์ เป็นหอพักที่เอมาดื่มเหล้าบ่อยที่สุดในบรรดาหอพักของเพื่อน ๆ บริเวณมหาลัย ส่วนร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เอไปซื้อมากที่สุดคือ ร้านทুমอ

นัท (ทอม) พักอยู่ที่หอพักหญิงพา เป็นหอพักหญิงล้วน แต่อย่างไรก็ตามเวลาที่นัทดื่มสุรา จะไปที่หอพักหญิงดวงจันทร์ซึ่งเป็นหอพักของเพื่อนของนัทที่ชื่อ เอ ซึ่งนัทจะไปดื่มสุราที่หอพักดังกล่าวบ่อยมากกว่าหอพักของเพื่อนคนอื่น ๆ ของเธอ แต่หากเป็นร้านที่นัทกับเพื่อน ๆ มักจะนิยมไปนั่งดื่มสุราจะเป็นร้านไอโซน ซึ่งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยมาก ในขณะที่หากนัทไปนั่งดื่มสุรากับคนรักก็จะไปที่ร้าน RAD ส่วนร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นัทไปซื้อบ่อยมากที่สุดคือ ร้านทুমอ

อ๊อด อยู่หอพักกฤตชญา เป็นหอพักชาย ตั้งอยู่บริเวณด้านหลังของตลาดคลองถม 1 ไม่ไกลจากบริเวณหน้า ม. บรรยายาศค่อนข้างเงียบสงบ แบบบ้านสวน เหมาะสำหรับการดื่มสังสรรค์กัน ซึ่งเขาก็พักอยู่กับแฟนของเขา เขาชอบการดื่มเหล้าที่หอพักมากกว่า เพราะเป็นส่วนตัวดีกว่าดื่มที่ร้าน และหากต้องการจะดื่มที่หอพักตนเอง ก็มักจะดื่มกับเพื่อนรุ่นน้องเกษตรศาสตร์ ประมาณ 5 – 6 คน ที่พักอยู่หอพักเดียวกันมากกว่า เพราะเขาก็มีเพื่อนที่เรียนอยู่เกษตรศาสตร์หลายคน จึงสนิทกับน้อง ๆ กลุ่มนี้

ถ้าหากเขาต้องการจะดื่มกับเพื่อนในกลุ่มซึ่งเรียนอยู่สาขาเดียวกัน (เด็กเปลี่ยนรหัสเหมือนกัน) ประมาณ 5 – 7 คน ก็มักจะไปดื่มสังสรรค์กันที่ หอพักชายเพชร ซึ่งเป็นหอเพื่อนของเขา ตั้งอยู่ทางบริเวณเข้าอ่างเก็บน้ำแม่ต้า

ส่วนหากเขาต้องการจะไปดื่มที่ร้าน ก็มักจะไปดื่มที่ร้าน แรด (Rad) ตั้งอยู่บริเวณแม่กาซิติ้ ที่ชอบดื่มร้านนี้ เขาบอกว่าสาวเยอะดี ชอบมาร้านนี้กับเพื่อน ๆ ทั้งสองกลุ่ม

ร้านที่เขาชอบไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าซื้อเหล้า (เบลน 285) ก็จะได้แก่เซเว่น ซึ่งตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับหน้ามหาวิทยาลัย เราพบว่าราคาถูกดีและไม่ไกลด้วย แต่ถ้าหากว่าเซเว่นเลยเวลาที่จจะขาย (หลังเที่ยงคืน) ก็จะไปหาซื้อที่อื่นที่สะดวกกว่า เช่นร้าน กระชูด เพราะว่าเปิดบริการจนถึง

นอกจากนั้นยังมีร้านมินิมาร์ทอีกหลายที่ที่เขาชอบไปซื้อเช่นร้านทুমอหรือร้าน เจเอส แล้วแต่สะดวก หรือหากจะต้องการดื่มเบียร์ ชื่อเบียร์เป็นลัง ก็จะไปซื้อที่เจริญภัณฑ์ เพราะว่าราคาจะถูกกว่าที่อื่น ๆ

ซึ่งในแต่ละที่มักจะอยู่ใกล้ และสะดวกในการใช้บริการ หรือซื้อขายมาบริโภคได้อย่าง
ง่ายดาย ประกอบกับการอยู่อย่างอิสระ ไร้การปกครองจากครอบครัวของนิสิตจึงง่ายที่จะเกิด
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กัน

หนึ่ง อยู่หอพักชัยมงคล พักอาศัยอยู่คนเดียวและหอที่เค้าอยู่ก็เป็นหอพักชาย ซึ่งอยู่ห่าง
ออกไปจากบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเล็กน้อย แต่เค้าก็ไม่ชอบที่จะกินเหล้าที่หอของเค้าแต่เค้าจะ
ไปกินที่หอของเพื่อนซึ่งอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย คือ หอพักอวยพรซึ่งหอดังกล่าวจะง่ายต่อการ
ซื้อเครื่องดื่มและการกินเหล้าของเค้าอย่างมาก เพราะหอของเพื่อนเค้าถึงแม้จะอยู่บริเวณหน้า
มหาวิทยาลัยแต่ก็อยู่ลึกเข้าไปข้างในทำให้พวกเค้าสามารถส่งเสียงดังได้

และร้านที่เขาชอบไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ร้านกระฉูดและเจเอส ซึ่งตั้งอยู่ฝั่ง
เดียวกับมหาวิทยาลัย ที่เค้าชอบไปซื้อร้านนี้เพราะว่าร้านเปิดในเวลาที่ยังค่อนข้างดึก ซึ่งร้านกระฉูด
เค้าจะชอบไปซื้อเหล้าสีและน้ำแข็ง ส่วนร้านเจเอสเค้าชอบที่จะไปซื้อเหล้าขาว และเนื่องจากร้าน
ทั้งสองอยู่ใกล้กับหอพักและปิดร้านค่อนข้างดึก จึงทำให้พวกเค้าสามารถเข้าถึงสถานที่ที่ซื้อได้ง่าย
และเค้าก็กินมากขึ้นด้วย

สี่ อยู่หอพักบ้านวิเศษ พักอาศัยอยู่คนเดียวและหอที่เค้าอยู่ก็เป็นหอพักชาย ซึ่งอยู่ห่าง
ออกไปจากบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเล็กน้อย ซึ่งเค้าชอบที่จะกินอยู่ที่หอพักของเค้ามากกว่าและ
อีกที่ที่เค้ากินบ้างเป็นบางโอกาสคือ ร้านเหล้าของเพื่อนเค้า ซึ่งหอพักของเค้าที่เค้าพักอาศัยอยู่นั้น
จะมีแต่เพื่อน ๆ ของเค้าอาศัยอยู่ด้วยกันทำให้เวลาที่เค้ากินเหล้าเค้าสามารถที่จะส่งเสียงดังได้

และร้านที่เขาชอบไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ร้านกระฉูด และร้านหมูมอ
ซึ่งทั้งสองเป็นร้านประจำของเค้าที่เค้าจะไปซื้อทุกครั้งเวลาที่เค้าจะกินเหล้า และร้านทั้งสองจะเปิด
ในเวลาที่ยังค่อนข้างดึก ทำให้เค้าสามารถที่จะซื้อเหล้าได้อยู่เรื่อย ๆ และจากร้านค้าที่พวกเค้าเข้าถึง
สะดวกทำให้เค้ากินเหล้าได้บ่อยและง่ายขึ้น

ปี อยู่อาศัยในร้านขายเสื้อผ้าของรุ่นพี่ ที่พักของนายปีจะเป็นบ้านเช่าแบบอาคารพาณิชย์
3 ชั้น ซึ่งนายปีได้มาพักอาศัยอยู่กับรุ่นพี่คนหนึ่งหรือที่นายปีเรียกว่า “พี่เจษ” นายเจษได้เช่าบ้าน
หลังนี้เพื่อใช้เปิดร้านตัดเสื้อผ้า หลังจากทีนายปีได้รู้จักกับรุ่นพี่คนดังกล่าว จากการได้ร่วม
กิจกรรมในมหาวิทยาลัย เมื่อคนทั้งคู่ได้รู้จักและสนิทสนมกันและนายเจษก็ได้รับรู้ว่านายปี
เดือดร้อนเรื่องที่พักอีกทั้งฐานะทางบ้านของนายปีก็ค่อนข้างลำบาก นายเจษจึงได้ชักชวนให้นาย
ปีมาพักอาศัยอยู่กับตนและหากว่านายเจษไปทำธุระต่างจังหวัดนายปีก็จะได้ช่วยดูแลร้านแทนเมื่อ
มีลูกค้ามาติดต่อให้ตัดเสื้อ โดยนายปีไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ จากแผนนี้ บริเวณสี่แดง คือ
บริเวณที่นายปี ไปดื่ม และซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาทิ เช่น ร้านปลาของนายเอก ที่ตั้งอยู่
ติดๆกันกับที่พักของนายปี ร้านอากาศเป่ (เดิม) ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนเจ้าของร้านใหม่ ร้านsay hi

ร้านแรด(Red) และหอพักชายแม่กาซี้ตี เป็นบริเวณที่นายบีได้ไปตีมแอลกอฮอล์ ส่วนร้านค้าที่นายบีมักใช้เป็นที่พักซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ได้แก่ ร้านกระดุก และเซเว่น

ส่วนบริเวณกรอบสี่เหลี่ยมสีขาวจะเป็นบริเวณสถานที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่นายบีได้ไปตีหรือซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น

เอ (ชาย) อยู่บ้านเช่าของเอกชน (ไม่มีชื่อ) ที่พักของนายเอจะอยู่ติดกับรั้วหน้ามหาวิทยาลัยทางด้านที่จอดรถเมลล์ ติดกับหอพักหญิงรุ่งเรือง บริเวณหน้าต่างออกของบ้านพักที่นายเออาศัยอยู่นั้น จะเป็นที่ตั้งของร้านกระดุกซึ่งเป็นร้านค้าขายของชำ รวมทั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนบริเวณที่มีสีแดงนั้นจะเป็นส่วนของพื้นที่ที่นายเอได้ไปตีหรือไปซื้อเครื่องดื่มปกติ นายเอมักจะตีแอลกอฮอล์ที่บ้านของตัวเองเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากนายเอและเพื่อนๆในกลุ่มไม่ค่อยชอบไปตีแอลกอฮอล์ตามร้านเหล้า เพราะว่าอยากมีโลกส่วนตัวและความเป็นกันเองในหมู่เพื่อน อีกทั้งไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับเรื่องการทะเลาะวิวาท ส่วนบริเวณพื้นที่ในกรอบสี่เหลี่ยมที่ไม่มีสีนั้นจะเป็นการอธิบายสถานที่ใกล้เคียงหรือจุดสังเกตเพิ่มเติม ส่วนมากนายเอจะตั้งวงตีกันกับเพื่อนในบ้านพักไม่ค่อยชอบออกไปตีตามร้าน เพราะว่าไม่ค่อยชอบคนมากๆ แต่พอตีอยู่กับเพื่อนแล้วจะสามารถทำให้ตีได้อย่างกันเอง ตีได้เต็มที่ สถานที่ตีหลักๆก็จะเป็นที่บ้านพักของตัวเอง และรองลงมา ก็จะเป็นบ้านพักของเพื่อนรุ่นพี่ที่ชื่อนายนัท ซึ่งเช่าบ้านอยู่กับนายนุทางเข้าไปอ่างเก็บน้ำแม่ต้าประมาณ 700 เมตร ทางด้านขวามือ จะมีบ้านให้เช่าเป็นหลังๆ แยกกัน ส่วนบรรยากาศที่บ้านเช่าของตนเองนั้นส่วนมากจะนั่งตีกันตรงบริเวณลานกลางบ้านบนชั้น 2 แล้วจะสร้างบรรยากาศโดยการเปิดเพลงฟังไปด้วย ส่วนเหล้านั้นแหล่งซื้อหลักๆแล้วจะเป็นร้านหน้าซอย คือร้านกระดุก หรือไม่บางครั้งก็จะเป็นที่เซเว่นแต่ก็นานครั้งจะไปที่เซเว่น บางวันที่ออกไปตีที่บ้านพักของนายนัทก็แล้วแต่กลุ่มของนายนัทจะชวนไป ส่วนเพื่อนคนอื่นๆในบ้านก็จะมีนายอู๋ที่จะคอยไปด้วยเสมอ ส่วนเพื่อนคนอื่นๆไม่ค่อยไปด้วยเท่าไร

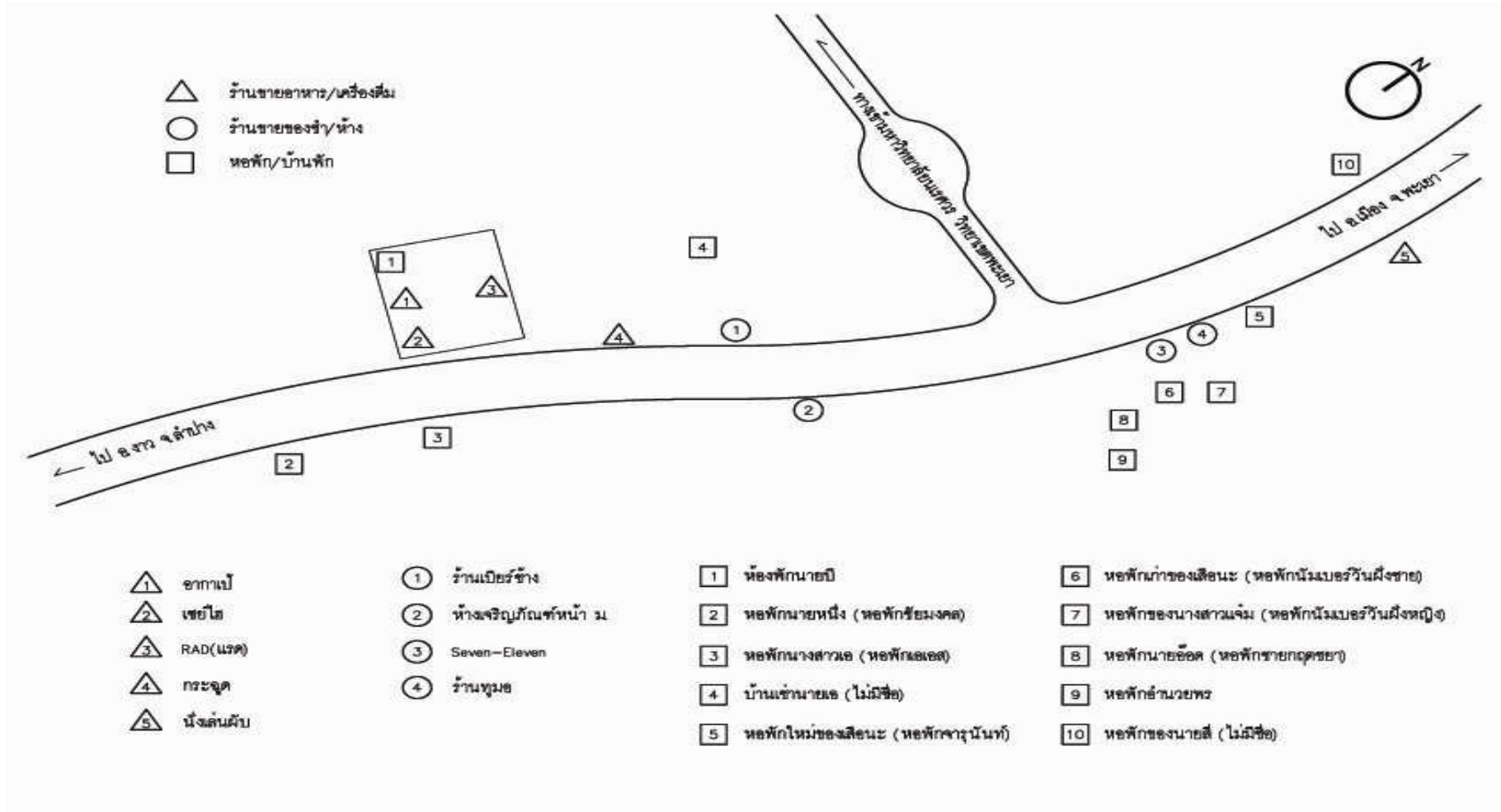
เสือนะ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2551 เสือนะอยู่หอพักชายนัมเบอร์วัน แต่เมื่อเปิดภาคการศึกษาที่ 2 (เดือนพฤศจิกายน 2551 เป็นต้นมา) เสือนะย้ายหอพักมาที่หอพักชายจาร์นันท์ เนื่องจากการย้ายตามเพื่อน หอพักชายนัมเบอร์เป็นหอพักที่อยู่บริเวณหน้ามอ อยู่ฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของมอ อยู่ใกล้เซเว่นอีเลฟเว่น และปากทางเข้าหอนี้มีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วยนั่นก็คือร้านหมูมอซึ่งห่างจากหอพักประมาณ 30 เมตรและเป็นร้านที่เสือนะและเพื่อนๆไปกินและซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยที่สุดนั่นก็คือร้านหมูมอ นอกจากนั้นหอพักนี้ยังมีร้านเหล้าอยู่ใกล้ๆอีกหลายร้านซึ่งห่างจากหอประมาณ 500-800 เมตร ซึ่งปรากฏตามแผนที่แต่ร้านพวกนี้เสือนะไม่ค่อยจะไปกินมากนัก และอีกที่หนึ่งก็คือหอพักของเพื่อนที่ชื่อแมนที่อยู่ห่างจากหอของเสือนะไปทางเหนือประมาณสองกิโลเมตร ส่วนหอพักชายจาร์นันท์ หอพักนี้เป็นหอพักที่เสือนะย้ายมาอยู่หลังจากย้ายออกจากหอพักนัมเบอร์วัน หอพักนี้เสือนะได้มาอยู่กับเพื่อนในสาขาเดียวกันอีก

หลายคน หอนี้ไกลจากที่ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์พอสมควรแต่ก็ไม่ถึงกับไกลมากนัก ขณะที่เสีอนะมาอยู่ที่นี้เสีอนะก็จะใช้ห้องของเสีอนะและเพื่อนๆ หอจากรุ่นที่นี้เป็นส่วนใหญ่ของการเป็นสถานที่กินเหล้าแต่ก็ไปซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ร้านทูมอเหมือนเดิม ซึ่งถือว่าร้านนี้เป็นร้านประจำของเสีอนะและเพื่อนก็ว่าได้

แผนที่ที่ 1 แสดงอาณาบริเวณมหาวิทยาลัยเขาสวรรค์ พะเยาและทางเข้าหน้ามหาวิทยาลัยเขาสวรรค์ พะเยา

ที่มา : GoogleEarth.com (26 มกราคม 2552)

แผนที่ที่ 2 แสดงที่พักอาศัยของกรณีศึกษา ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของชำ/ห้างที่กรณีศึกษามีความเกี่ยวข้องในบริบทของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บทที่ 5

ภูมิหลังทางสังคม ชีวิตประจำวัน ลักษณะและทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร เพาะยา: กรณีศึกษา 10 กรณี

เฟิร์น

ภูมิหลังทางสังคม

เฟิร์นเป็นเด็กสาวอายุ 19 ปี เกิดในครอบครัวเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในจังหวัดน่าน ครอบครัวของเฟิร์นประกอบไปด้วยพ่อแม่และน้องชายอีก 1 คน พ่อแม่หาเลี้ยงครอบครัวด้วยการรับจ้างทั่วไปมีรายได้ประมาณ 15,00 บาท ครอบครัวของเฟิร์นมีฐานะไม่ดีนัก

เฟิร์นมักจะเห็นพ่อแม่ดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำนับตั้งแต่จำความได้ เฟิร์นเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกอายุตอนอายุ 15 ปี ในวันนั้นเป็นวันเกิดน้องชาย ครอบครัวของเฟิร์นได้จัดงานวันเกิดขึ้นที่บ้าน และได้เชิญคนอื่น ๆ รวมทั้งเพื่อนของเฟิร์นมาฉลองวันเกิดที่บ้าน งานวันเกิดน้องชายในวันนั้นสนุกมากเนื่องจากมีเพื่อนของเฟิร์นมาร่วมงานถึง 5-10 คน เพื่อนในกลุ่มที่มาได้ชวนได้เฟิร์นลองดื่มแอลกอฮอล์ชนิดแรกที่ดื่มเป็นเหล้าแดง(แม่โขง) ผสมเบียร์ และเหล้าป๊อก ซึ่งเป็นผลให้ต่อ ๆ มาเฟิร์นมักจะดื่มแบบนี้เป็นประจำเนื่องจากมีรสชาติหอมหวานน่าดื่มต่างไปจากเหล้าธรรมดา หลังจากนั้นวันนั้นแล้ว เฟิร์นก็ดื่มกับเพื่อน ๆ บ้าง เฉลี่ย 2-5 ครั้งต่อเดือนขึ้นอยู่กับโอกาสและเวลา และเพื่อนในกลุ่ม ช่วงว่างจากงานการบ้านและหลังสอบเสร็จ เช่นถ้าเพื่อนในกลุ่มยังอยู่กับงานเฟิร์นก็จะไม่ชวนเพื่อนดื่ม รอให้งานเสร็จก่อนค่อยหาเวลาว่างวันหลังนั่งกินกัน

หลังจากจบการศึกษาชั้นมัธยมตอนปลายแล้วเฟิร์นได้ศึกษาต่อในสาขากายภาพบำบัด สำนักสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย เฟิร์น เป็นคนชอบสนุกชอบเต้น ชอบเที่ยว ถ้าดื่มกับเพื่อนสนิท มักจะเป็นสถานที่คุ้นเคย เช่น บ้าน บ้านเพื่อนสนิท หอเพื่อนสนิท จะดื่มทุกครั้งและดื่มจนเมามากถึงขั้นเดินไม่ไหว ถ้าดื่มกับเพื่อนทั่วไป จะเป็นสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย เช่น ร้านอาหาร หอเพื่อนของเพื่อน ดื่มทุกครั้งแต่จะดื่มพอประมาณไม่เมามากสามารถเดินได้รู้สึกตัวตลอดเวลา เพราะไม่ไว้ใจในตัวเพื่อนใหม่เท่าไร ชวนเพื่อนไปเป็นบางครั้ง

เมื่อมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเฟิร์นมีความเป็นอยู่ค่อนข้างสบายเนื่องจากทางบ้านส่งเงินมาให้เฟิร์นใช้ระหว่างเรียนเดือนละ 5,000 บาท รวมทั้งเฟิร์นยังกู้เงิน กยศ. อีกด้วย นอกจากนี้ เฟิร์นมีเสียเป็นผู้สนับสนุนประมาณ 4,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มีความสัมพันธ์แบบพี่น้องกัน รู้จักจากเพื่อนที่

เรียนตอนมัธยม รู้จักมา 2 ปี ถ้าเสียขอให้ไปทานข้าวด้วยหรือควงออกงานก็ต้องไปด้วยแต่ไม่เคยได้เสียกันซักครั้งเพราะเฟิร์นกลัวจะท้อ เฟิร์นมีเงินใช้จ่ายตลอดเวลาไม่ขาดมือ เฟิร์นเสียเงินใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ประมาณเดือนละ 500 – 1,000 บาท หรืออาจจะมากกว่าขึ้นอยู่กับความถี่ในการดื่ม

ชีวิต/กิจวัตรประจำวัน

ชีวิตด้านการเรียนของเฟิร์น เฟิร์นใช้ชีวิตเช่นเดียวกับนิสิตคนอื่น ๆ ทั่วไป โดยเฟิร์นจะเข้าเรียนทุกวิชา (จันทร์ถึงศุกร์) แต่ถ้าบางวันเฟิร์นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็อาจจะเกิดอาการง่วงเวียนบ้าง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเรียนบ้าง (นาน ๆ ครั้ง) เฟิร์นกลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 2 ครั้ง และมักจะมีโอกาสดื่ม 1-2 ครั้งทีกลับบ้าน เพราะได้มีโอกาสพบเจอเพื่อนสมัยเรียนมัธยม จึงมีการเลี้ยงฉลองและดื่มกันที่บ้าน

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ทุกครั้งที่เฟิร์นดื่ม จะดื่มกับเพื่อนที่เรียนด้วยกันและเพื่อนที่อยู่หอในห้องเดียวกัน ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อน สนทนากันจากจังหวัดเดียวกัน และเพื่อนที่เรียนร่วมสาขาหรือสายเดียวกัน เช่น สาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สำหรับเฟิร์นแล้วการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เธอมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้หญิงในยุคปัจจุบัน เป็นเรื่องสิทธิส่วนตัว ดังนั้นเฟิร์นจึงไม่สนใจที่ใครจะมองเฟิร์นอย่างไร ทั้งนี้การดื่มสามารถปลดปล่อยความเครียดได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดื่มทำให้เฟิร์นรู้จักสังคมภายนอกได้ดี ถือว่าเป็นการเรียนรู้อีกด้านหนึ่ง นอกจากนี้ยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม และสามารถแสดงให้เห็นเพศตรงข้ามรู้ว่า ผู้หญิงสามารถทำอะไรได้หลายอย่างไม่แพ้ผู้ชาย

แต่อย่างไรก็ตาม เฟิร์นสร้างเงื่อนไขในการดื่มที่ว่า เฟิร์นจะไม่ร่วมวงดื่มกับกลุ่มที่ไม่มีเพื่อนสนิทของเฟิร์นอยู่ในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากในวงนั้นมีจำนวนผู้หญิงน้อยกว่าผู้ชายเฟิร์นจะไม่ดื่มเด็ดขาด แต่หากมีผู้หญิงและผู้ชายมีจำนวนเท่ากันก็ต้องดูก่อนว่าเพื่อนในกลุ่มมีจำนวนเท่าไร หากมีน้อยก็จะไม่ดื่มเพราะไม่ไหวใจเพื่อนนอกกลุ่ม

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่กระทบต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เฟิร์นได้พูดไว้ว่าถ้าถึงเวลาอันสมควรเช่นเรียนจบ ทำงาน มีครอบครัว หรือใกล้จบปี4ก็จะเลิกกินเหล้าหรือกินน้อยลงเพราะตัวเองรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมากแล้วและต้องรับผิดชอบชีวิตเพิ่มมากขึ้น แต่ปัจจุบันถือว่าเป็นช่วงวัยรุ่นเฟิร์นจึงขอสนุกแบบเต็มที่

การปรับตัวที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เฟิร์นมักจะซื้อเหล้าจากร้านสะดวกซื้อเช่น 7-Eleven ที่ตั้งอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ร้านดังกล่าวจะจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาตรการของรัฐ ได้แก่ มีการจำหน่ายเป็นเวลา ห้ามไม่ให้จำหน่ายสุรากับผู้อยู่ในเครื่องแบบนิสิตนักศึกษา ดังนั้น เพื่อจะซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เฟิร์นก็จะกลับไปเปลี่ยนชุดนักศึกษาเป็นชุดลำลองก่อน แล้วจึงเข้าไปซื้อ หรือไม่เช่นนั้นก็ให้เพื่อนหรือรุ่นพี่ซื้อมาให้แทน นอกจากนี้ ในวันเลือกตั้ง เฟิร์นก็จะไม่ซื้อไม่ดื่มเพราะไม่อยากถูกจับและปรับ ซึ่งเฟิร์นเสียต๋ายเงินที่จะต้องจ่ายเป็นค่าปรับ เฟิร์นมองว่าเอาเงินจำนวนดังกล่าวไว้ซื้อดีมวันอื่นดีกว่า

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แม้ว่าเฟิร์นจะเป็นคนชอบสนุกและชอบดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน เฟิร์นสามารถแยกแยะเรื่องเรียนกับเรื่องดื่มได้ดี เฟิร์นดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่ให้กระทบต่อเรื่องเรียน รวมทั้งการดื่มจะไม่ทำให้ผลการเรียนของเฟิร์นแยกลง ดังจะเห็นได้จากเวลาที่ต้องทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ หรือมีกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเฟิร์นก็จะไม่ดื่มเลย เช่น ในระหว่าง 4 - 20 ธันวาคม 2551 และ 12 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2552 และ 4 - 20 กุมภาพันธ์ 2552 เฟิร์นจะไม่ดื่มหรือเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย เป็นเพราะเฟิร์นอยู่ในช่วงระหว่างสอบเก็บคะแนนและสอบปลายภาคซึ่ง และที่สำคัญเฟิร์นเรียนสายวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีการสอบบ่อยครั้งจึงต้องหยุดการดื่มเพื่อจะได้ไม่กระทบการเรียนมากนัก

รวมถึงหากรายการโทรทัศน์เป็นเวลาทีละครเรื่องโปรด เฟิร์นก็จะไม่ดื่มเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีหลายปัจจัยแวดล้อมที่เฟิร์นเลือกที่จะไม่ดื่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนที่ดื่ม ภาวะทางด้านการเงิน รวมไปถึงสถานที่ที่เหมาะสม

กฎระเบียบนิสิตในหอพักมหาวิทยาลัยเป็นอีกเหตุผลหนึ่งเช่นกันที่มีผลต่อการดื่มของเฟิร์น ทั้งนี้เพราะกฎระเบียบในมหาวิทยาลัยเข้มงวดในการตรวจตราและลงโทษนิสิตที่ดื่มแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัย แต่บางครั้งเฟิร์นยังเอาเครื่องแอบแอลกอฮอล์ใส่ถุงผ้าขึ้นไปดื่มที่หอพักจนได้ มันเป็นการทำทนายระบบรักษาความปลอดภัยของหอพักในและอยากดื่มโชว์เพื่อนว่าตนสามารถเอาเหล้าเข้าไปดื่มในที่ห้ามดื่มได้ที่ทำเพราะเพื่อนทำทนายและตนก็อยากจะทำดื่ม แต่อย่างไรก็ตามเฟิร์นเกิด

ความรู้สึกผิดอยู่บ้างเนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่เรียนที่ไม่ควรเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นไปดื่ม รวมทั้งเพื่อนรู้สึกอายที่เพื่อนเป็นผู้หญิงแต่ก็ยังกล้าที่จะทำเรื่องดังกล่าว

การควบคุมทางสังคม

ครอบครัวของเพื่อนมีการดื่มเป็นประจำอยู่แล้วควบคู่กับสภาพแวดล้อมของครอบครัวเพื่อนอยู่ในชนบทซึ่งเวลาจัดงานในเทศกาลต่างๆ มักจะมีการดื่มเป็นประจำ

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ร้านค้าตามหมู่บ้าน ตามงานและงานประเพณีต่าง ๆ เช่น งานวัดมีเสียงเพลงที่ชอบ ส่วนชีวิตการศึกษาในมหาวิทยาลัย การเข้าถึงแหล่งแอลกอฮอล์ก็เกิดจากเพื่อนแนะนำหรือสุราต่าง ๆ และอิสระที่ได้จากการอยู่ต่างบ้านเพื่อนจึงเข้าถึงได้อย่างง่ายดายและสามารถซื้อได้จากหน้ามหาวิทยาลัย

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การรณรงค์ทางสื่อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มของเพื่อนเลยทั้งนี้เพราะเพื่อนจะดื่มเมื่ออยากดื่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดื่มของเพื่อนขึ้นอยู่กับเพื่อนและสภาพแวดล้อมเป็นหลัก สื่ออาจมีผลบ้างในด้านสร้างแรงจูงใจในการดื่มเช่น ยี่ห้อ และดาราที่เป็นนายแบบนางแบบโฆษณา (presenter) แต่เพื่อนก็รู้สึกก็เฉย ๆ เพราะการจะดื่มไม่ดื่มขึ้นอยู่กับตัวของตัวเอง

พฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เพื่อนมักจะชวนเพื่อนดื่ม โดยมักจะดื่มในเวลาเย็นๆ หรือค่ำๆ เพราะอากาศดีไม่ร้อน ส่วนใหญ่จะดื่มที่หอพักหรือที่หอหรือที่ (เนื่องจากยังไม่ได้ย้ายออกมาจากในมหาวิทยาลัยจึงต้องใช้หอที่นี้เป็นสถานที่ในการดื่ม) รวมไปถึงในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น ในงานร่วาง งานวัด หรืองานเลี้ยงฉลองต่างๆ เช่น วันเกิด สอบเสร็จ สอบได้คะแนนต่ำ เพื่อนยังกล่าวอีกว่าการดื่มแต่ครั้งเพราะมีความสุข หรือไม่ก็เพราะรู้สึกเบื่อเมื่อมีเรื่องกระทบใจและปัญหาส่วนตัว โดยจะไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่มจากร้านที่สะดวกซื้อ ซึ่งจะเป็นร้านที่ใกล้วงที่นั่งกินหรือร้านที่ขายถูกกว่าร้านอื่น

โดยส่วนใหญ่เพื่อนจะดื่ม เบียร์ผสมเหล้าแดงแม่โขง และ เบียร์ลิโอบี้ทั้งนี้เพราะมีรสชาติหวานหอม ต่างจากเหล้าธรรมดาทั่วไป และจะนำดื่มยิ่งขึ้น ส่วนเบียร์ลิโอบี้จะมีรสชาติที่นุ่มกว่าเบียร์ข้างและราคาถูก เพื่อนชอบดื่มกับกับแก้มหลาย ๆ อย่าง ปริมาณในการดื่มแต่ละครั้งประมาณ 6-10 แก้ว ดื่มเบียร์ประมาณ6แก้วขึ้นจะเริ่มตัวชาและเมา ในการดื่มทุกครั้งเพื่อนจะดื่มจนกระทั่งเมาทุกครั้ง และหลังจากที่ดื่มเหล้าพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปคือ เพื่อนจะเสียงดังขึ้น พุดยาน เดินไม่ตรงบ้าง ปัสสาวะ

บ่อยเวลาเมา อาจจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นได้ถ้ามีคนมาหาเรื่องก่อน ซึ่งก็เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทในเวลาเมา ในสมัยศึกษาชั้นมัธยมกับเพื่อนต่างกลุ่มที่พูดไม่เข้าหูกันเช่น เรื่องผู้ชาย

ในระหว่างการดื่มเพิร์นมักชอบเปิดเพลง แนวร็อค แคน เซร่า รัก และเพิร์นแสดงพฤติกรรมตามที่เพื่อน ๆ ขอให้เต้นก็เต้นตามหรือขอให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทีเดียวหมดแก้ว เธอก็ทำเพราะว่าจะเมาทุกครั้งถ้ามีอาการขออะไรแล้วทำตาม และบางครั้งเพิร์นก็จะเล่าเรื่องราวระบายปัญหาของตัวเองให้ฟัง เช่น ปัญหาเรื่องความรักและเรื่องเพื่อน เพิร์นมักจะเล่าให้กลับเพื่อนสนิทแต่ไม่ก็คนในกลุ่ม ในการดื่มแต่ละครั้งมักจะเลือกดื่มกับคนสนิทหรือเพื่อนร่วมห้องเท่านั้น

เอ (หญิง)

ภูมิหลังทางสังคม

เอเป็นเด็กสาวอายุ 20 ปี เกิดและเติบโตที่จังหวัดกำแพงเพชร พ่อของเอเป็นคนกำแพงเพชร ส่วนแม่เป็นคนลำปาง หลังจากแต่งงานจึงได้มาอยู่กับพ่อที่กำแพงเพชร เอไม่ค่อยสนิทกับพ่อมากนัก เนื่องจากพ่อของเอมีอาชีพรับจ้างขนของส่งไปกรุงเทพฯ พ่อของเอไม่ค่อยได้อยู่บ้าน เอจึงอยู่กับแม่เสียเป็นส่วนใหญ่ “พ่อไม่มีบทบาทในชีวิตของเอ พ่อไม่อยู่บ้านไม่คลุกคลีเหมือนกับอยู่กับแม่ ”

เอมีน้องสาวอายุ 3 ขวบ 1 คน พ่อของเอชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่จะไม่ดื่มพรีาเพรื่อจะดื่มเฉพาะเทศกาลหรือวันสำคัญเท่านั้น ส่วนแม่ไม่ดื่ม ทั้งนี้ยายของเอเคร่งครัดเรื่องวัฒนธรรมของผู้หญิงมาก โดยจะไม่ให้ลูกหลานที่เป็นผู้หญิงดื่มหรือข้องเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย แม่สั่งสอนเอมาโดยตลอดว่าไม่ให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยให้เหตุผลว่าเพราะดูไม่ดี จะเสียภาพลักษณ์ของลูกผู้หญิง แต่อย่างไรก็ตาม แม่ก็ไม่ได้อำนาจไม่ให้เอดื่ม แต่จะเตือนให้ดื่มให้ถูกที่ถูกเวลา เช่น ดื่มในโอกาสพิเศษเช่นตามเทศกาล หรือเลือกดื่มกับญาติ ๆ ที่แม่อนุญาตเท่านั้น แม่เคยบอกกับเอว่า “ไม่ใช่ว่าแม่ห้ามนะ แต่เรายังหาเงินไม่ได้ ยังขอเงินจากพ่อแม่อยู่ ไว้ทำงานหาเงินได้เอง จะกินก็กินไป แม่ไม่ห้ามแล้ว แต่ตอนนี้ห้ามกิน”

เอเริ่มดื่มเหล้าครั้งแรกตอนอายุ 15 ปี ตอนนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เอเล่าให้ฟังว่า “ตอนนั้นก่อนที่กูจะกินเหล้าเป็นครั้งแรก มันเป็นวันเกิดเพื่อนกู เพื่อนเค้าไปกันหมด ถ้ากูไม่ไปก็ยังไม่อยู่ กูก็เลยโกหกแม่ ให้เพื่อนไปรับที่บ้านแล้วให้เพื่อนช่วยโกหกว่าต้องไปทำรายงาน ถ้าไม่ไปทำ จะทำให้งานไม่เสร็จ แม่จึงอนุญาตให้กูไป”

ครั้งแรกที่ดื่มมีเพื่อนร่วมดื่มด้วยประมาณ 10 คน ในงานวันเกิดเพื่อน เป็นเพื่อนในกลุ่มหรือเพื่อนที่สนิท ๆ กันเท่านั้น เอบอกว่า “ไม่ชอบกินกับคนแปลกหน้า เพราะรู้สึกว่าเป็นคนนอก จะทำให้งานกร่อย หมดสนุกกันพอดี”

เธอลำว่า “กูกินชีแกรม (สุร่ายี่หื้อ Hundred Pipers- คณะนักวิจัย) ตอนนั้นกูกินกับเพื่อนหมดไปแค่ขวดเดียว กูก็เมาหลับไปเลย ยอมรับว่ามันเป็นครั้งแรกของกู กูยังค้ออ่อนอยู่ แต่เพื่อน ๆ กูเค้าไปซื้อกินกันตอนนะ แต่กูเมาแล้วละ” นอกจากที่งานวันเกิดในครั้งนั้นจะดื่มสุราแล้ว เธอลำให้ฟังว่า “กูกินเบียร์ด้วยนะเวีย ไม่ได้กินเฉพาะแค่ชีแกรม กูชอบมาก เบียร์ลีโอวะ ”

เมื่อถามถึงเรื่องสถานที่ที่ซื้อเหล้า เธอลำว่า “กูไปซื้อกับเพื่อนกู เพราะเพื่อนกูมันซ่าของ มันรู้จักกับคนขาย อายุไม่ถึงคนขายเค้าก็ไม่ได้ว่าอะไร เรายังแอบซื้อได้ เพราะเพื่อนกูมันกินบ่อย ซื้อบ่อย” ความรู้สึกของเธอเมื่อตอนที่ไม่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เนื่องจากเธอใส่ชุดนักเรียนหรือชุดนักศึกษา หรือการจำกัดเวลาของการซื้อขายนั้น ทำให้เธอมีความรู้สึกที่ไม่ดีมากๆ โดยเธอลำว่า “ถ้ากูกำลังกินเพลินๆ แล้วเหล้าด้นหมดแล้วหาซื้อไม่ได้ กูเซ็งมากวะ เพราะมันต้องต่อเนืองไงมึง กูต้องต่อ”

หลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกแล้ว เธอยังคงมีครั้งต่อๆ มาอีกเรื่อยๆ แต่ไม่บ่อยนัก ส่วนใหญ่คือช่วงเทศกาลหรืองานสำคัญ และก็จะอ้างกับแม่ว่าทำรายงานมาโดยตลอด

“แม่กูไม่เคยจับกูได้ ถ้ากูจะกลับบ้านถ้าสมมุติว่ากูเมา กูจะขออาบน้ำให้กลิ่นเหล้าหายไป กินหมากฝรั่งให้ดับกลิ่นปาก แม่ก็จับไม่ได้นะ แต่บางทีกูก็ไม่แน่ใจเหมือนกันนะว่าแม่เค้ารู้หรือเปล่า เพราะบางทีก็มีความรู้สึกเหมือนแม่จะรู้ แต่แม่เค้าก็ไม่ได้พูดอะไร แต่ก็ไม่เคยบอกพ่อเลยนะ เพราะไม่รู้จะพูดอะไรกับพ่อเลย กูว่าแม่กูจะเค้าตามใจกู กูเป็นลูกคนแรก มีอะไรแม่เค้าก็จะตามใจกู เพราะกูคิดว่าน้องกูยังเล็กอยู่เลย เค้าทุ่มให้กูสุด ๆ เรื่องเหล้าก็เลยแค่เตือนๆหรือบอกๆ เฉย ๆ ถ้ากูกินเค้าก็คงไม่ว่ากูมั่ง”

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่พ่อของเธอกลับจากการทำงานแล้วซื้อเบียร์เข้ามาดื่มที่บ้าน เธอมีความรู้สึกอยากดื่มมากแต่กลัวโดนพ่อดู ไม่กล้าที่จะขอพ่อดื่ม แต่ด้วยความที่อยากดื่มมากๆ เธอจึงใช้น้องออกไปซื้อน้ำอัดลมมาดื่มแทนโดยให้เหตุผลที่ว่า “แก้ขัดไปก่อน” เพราะตอนนั้นอยากดื่มจัด แต่หาทางออกไม่ได้

ชีวิต/กิจวัตรประจำวัน

ในวันหยุดที่ไม่มีการเรียน เธอจะตื่นประมาณ 10.00-12.00 น. เพราะเธอให้เหตุผลว่ามันเป็นการพักผ่อนไปในตัว เป็นการ “ชาร์ตแบต” ให้กับตัวเองก่อนที่จะเริ่มการเรียนในครั้งต่อไป เธอมักจะตื่นสายอย่างนี้เป็นประจำหากไม่มีการเรียน แต่วันไหนที่มีการเรียนเธอจะเป็นคนที่ตรงต่อเวลามากและมีความรับผิดชอบในตัวเอง บางครั้งหากเพื่อน ๆ นัดเวลาในกิจกรรมการเรียน เธอจะมาก่อนเวลาเสมอ เมื่อผู้วิจัยถามถึงสาเหตุที่ทำให้เธอเป็นคนตรงต่อเวลา เธอลำว่า

“ที่บ้านหนูนะ เขาไม่ให้หนูตื่นสาย เขาว่าเป็นผู้หญิงแล้วยังมาตื่นสายอีก มันน่าเกลียด มีอยู่ครั้งนึงพอกับแม่กูโทรมาตอนเช้า แล้วกูยังไม่ลุกกูโดนแม่ตำบิเบเลยมึง จากนั้น มา กูกลัวว่าพอกับแม่จะมาเซอร์ไพรซ์ (ทำให้ประหลาดใจ-คณะนักวิจัย) กู กูเลยไม่ ยากตื่นสายละ เดี่ยวโดนพอกับแม่ตำ ”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้เอไม่กล้าที่จะตื่นสายมากนัก เมื่อเทียบกับเพื่อนสนิทในกลุ่ม เดียวกัน ซึ่งจะมีพฤติกรรมการตื่นนอนที่สายมาก ในยามที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วเกิดอาการ “แฮงค์” เอบอกว่าเธอมักจะตื่นสายมากกว่าปกติ ไม่อยากลุก เพราะลุกแล้วเกิดความรู้สึกอยาก อาเจียน

“ถ้าลุกมาแล้วอ้วกแล้วหายกุกก็อยากลุกอยู่หรอก แต่เนี้ยแค่อยากอ้วก แล้วมันไม่อ้วกอะ สู้กุกไม่ลุกเลยดีกว่า หนูนอนจนกว่ามันจะหายดีกว่า อย่างน้อยนอนไปนาน ๆ แล้ว กุกก็หาย ปวดหัวอะ”

เอมีกิจวัตรประจำวันที่สำคัญของเธออีกอย่างหนึ่งที่จะต้องทำทุกวัน คือ การเล่น Hi5 และ MSN หากไม่ได้ดื่มเหล้าแล้วเธอจะใช้เวลาไปกับการเล่น Hi5 และ MSN โดยเริ่มตั้งแต่เธอนอนและ จนกว่าเธอจะเข้านอน เธอเล่าว่า “หนูจะไม่อยากจะบอก กุกมาจากที่นอนนะไว๊ย หนูเสียบปลั๊กคอม (คอมพิวเตอร์-คณะนักวิจัย) เลย ขนาดว่ากุกยังไม่ได้ไปแปรงฟันนะไว๊ย ” สมัยเรียนอยู่ชั้นปี 1 เอดิด เกมส์อดิชั่นมาก แต่พอผลการเรียนออกไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจและเกือบจะพ้นสภาพการเป็น นักศึกษา เอจึงเลิกเล่นเกมส์และหันมาเล่น Hi5 และ MSN แทน ก่อนหน้านี้เมื่อครั้งที่เธอยังไม่ได้ซื้อ คอมพิวเตอร์ เอดิระเวนไปหาเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่หอทุกวัน เพื่อไปเล่น Hi5 และ MSN แต่ต่อมาแม่ของเธอโอนเงินให้เธอซื้อคอมพิวเตอร์ เอจึงมักไม่ค่อยมาเที่ยวหาเพื่อน ๆ ในกลุ่มมากเหมือนก่อน แต่จะ ใช้วิธีการติดต่อเพื่อน ๆ ของเธอในกลุ่มด้วยวิธีสื่อสารทาง MSN อาทิเช่น การนัดกันเพื่อดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เธอมักจะนัดกันทาง MSN โดยเธอให้เหตุผลว่า “มันประหยัดดีไงมึง จะได้ไม่ต้องเปลือง ค่าโทรศัพท์ ไม่ต้องเปลืองน้ำมันรถหอบหน้ามาหาพวกมึง ไหน ๆ ก็เล่นเอ็มอยู่แล้ว กุกก็ว่าบอก ๆ กัน ในเอ็มไปเลย รู้เรื่องดีวะ”

เธอเข้าหอพักอยู่คนเดียวโดยเธอให้เหตุผลว่า “กูไม่ชอบอยู่หลายคนมากเรื่องมากความวะ อยู่ คนเดียวก็สบายใจดี อีกอย่างเงินกู (เงินกู กยศ.- คณะนักวิจัย) กุกก็ได้ แคเอามาจ่ายเป็นค่าห้องก็ได้ ไม่ได้เดือดร้อนอะไร กูว่ามันสบายนะไว๊ย มีโลกส่วนตัวดีวะ อยากทำอะไรก็ทำ ” หอพักของเธออยู่ไกล จากเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเธอ เพราะเพื่อน ๆ สนิทของเธอนั้นรวมตัวกันอยู่หอพักเดียวกัน หลายครั้งใน ตอนที่เรา่วมพูดคุยกับเพื่อน ๆ ของเธอ ว่าเธออยากย้ายหอมาอยู่หอเดียวกับเพื่อน ๆ ของเธอ

เพราะว่า “เวลากินเหล้าจะได้สะดวกหน่อย เพราะกูขี้เกียจซื้อรถกลับวะ แม่่งไกล ตอนมาหาพวกมึงก็ ต้องย้อนศรอีก กว่าจะได้กิน เป็นศพก่อนพอดี ฮ่าๆๆๆๆ”

เธอมักจะพูดแล้วติดหัวเราะไปด้วยทุกครั้ง แต่เธอยังยืนยันคำเดิมว่าหากเธอย้ายมาอยู่กับ เพื่อน ๆ ของเธอ เธอก็จะเช่าอยู่คนเดียว

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เธอมีเพื่อนจำนวนมากมายทั้งผู้ชายและผู้หญิงปะปนกันไป แต่เพื่อนในกลุ่มที่สนิทกันมาก ๆ ก็ คือ เบียร์ (จ. เชียงราย) พลอย (จ. แพร่) อู๋ (จ. ลำปาง) แป้ง (จ. ลำปาง) และฝ้าย (จ. เชียงราย) ทุกครั้ง ที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็จะมีต้องเพื่อน ๆ เหล่านี้ดื่มด้วยเสมอ เพื่อนในกลุ่มเดียวกับเธอจะมี พฤติกรรมการดื่มเหล้าคล้าย ๆ เธอ ยกเว้นอู๋และฝ้าย ที่ไม่ดื่มแต่จะร่วมวงด้วยเสมอ เพื่อนสองคนนี้ จะขอนั่งด้วยเพราะต้องการบรรยากาศที่สนุกสนาน

การดื่มเหล้าส่วนใหญ่จะมีกลุ่มเพื่อนผู้ชายอีกกลุ่มหนึ่งเข้ามาดื่มด้วยซึ่งถือว่าสนิทกับเธอรดับหนึ่ง กลุ่มเพื่อนผู้ชายจำนวน 7 คนเรียกตัวเองว่า “7 ประจัญบาน” ซึ่งเป็นผู้ชายที่อยู่ในสาขาเดียวกันกับเธอ ซึ่งทุกครั้งหากไม่ครบ “7 ประจัญบาน” เธอมักจะถามหาบ่อย ๆ ยิ่งตอนที่เธอเมาได้ที่ (ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนสมควร ทำให้เกิดความรู้สึกคึกคัก สนุกสนาน—คณะนักวิจัย) เธอมักจะเรียกหาชื่อสมาชิกกลุ่ม “7 ประจัญบาน” ที่ไม่มาร่วมดื่ม เธอมักจะเรียกหาหลายครั้งใน ขณะที่ยังดื่มอยู่ เธอเคยไปปรับเพื่อนชายในกลุ่ม “7 ประจัญบาน” ด้วยตัวเอง แม้ว่าจะลำบากมากแค่ไหน (จะฝนตกหรือหนาวแค่ไหน หรือว่าเส้นทางไปจะเปลี่ยว แต่ขอแค่เพื่อนคนนั้นตกลงที่จะมา เธอก็จะยินดีที่จะปรับ) เธอเป็นคนที่ค่อนข้างใจกว้างกับเพื่อนเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่เมาก็ยัง “กระเป๋ารั่ว” (ใช้เงินซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามความต้องการและพอใจของตนเองมากที่สุด เท่าที่จำนวนเงินของเธอจะมี ณ ขณะนั้น--คณะนักวิจัย)

ต่อมาเมื่อไม่นานมานี้เธอมีโอกาสดูสนิทกับเพื่อนชายอีกกลุ่มหนึ่งภายในสาขาเดียวกัน เธอเองมีความสุขมากในเวลาที่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนใหม่ กลุ่มดังกล่าวประกอบไปด้วย ป็อบ เกมส์ ฟลุค ซึ่งทั้ง 3 คนนี้ เป็นเพื่อนที่เพิ่งสนิทได้ไม่นาน “อยู่กับไอ้พวกสามคนนี่กูเครียดดีวะ แม่่งสปอร์ต ๆ ทั้งนั้น ควักตั้งค์ตลอด ไม่เหมือนไอ้พวก 7 ประจัญบาน แม่่งซีเหี้ยวจิบเลย กูชักเบื่อ ละ ไอ้พวกนี้แม่่งใจถึงดีวะ กูว่าดีวะเพื่อนแบบนี้” และในทุกครั้งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เธอก็ มักจะเรียกหาเพื่อนทั้ง 3 คนนี้แทนพวก 7 ประจัญบาน

เมื่อรวมเพื่อนของเธอเองในกลุ่มและเพื่อนอีก 3 คนที่เธอนั้นดื่มด้วยประจำในการดื่มเหล้าครั้งหนึ่งก็จะประมาณ 5-8 คน ซึ่งถือว่าเป็นวงที่ค่อนข้างจะเสียงดังทีเดียวหากมีอาการเมาเหล้า มี

เหตุการณ์อยู่ครั้งหนึ่งที่เพื่อนของเธอคือ เกมส์นำพี่สาขาอื่นคือ สาขาวิศวะคอมพิวเตอร์ปี 4 มานั่งดื่มด้วย พฤติกรรมของเธอนั้นเปลี่ยนไป คือพูดน้อยลงแม้ว่าจะเริ่มเมาแล้วก็ตาม ซึ่งตามปกติแล้ว เธอมักจะเสียงดังมากกว่าเดิมแต่พอมีคนแปลกหน้ามาเธอจะพูดน้อยลงและพอวันรุ่งขึ้นที่เกิดอาการ “แฮงค์” เธอและเพื่อน ๆ ในกลุ่มจะร่วมวงกันดื่มอีกครั้งเพื่อเป็นการ “ถอน” เธอจะเล่าถึงเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อคืนว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง เธอมักจะจำเหตุการณ์ได้ดีว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง ใครกินแล้วเมา ใครมาก่อนหรือหลัง เธอจะเล่าให้เพื่อน ๆ ในวงฟังได้อย่างสนุกสนาน เพราะเธอเป็นคนที่ค่อนข้างจะเป็นคนที่สร้างเสียงหัวเราะให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มเสมอ ๆ เธอเล่าให้ฟังถึงเรื่องของคนแปลกหน้าว่า “เมื่อคืนนะมีไอ้เกมส์จะเอาไอ้ห่านั้นมาทำไม่ว่า ภูเกลียดเขียว พวกมึงดูดิ แม่งหน้าด้านนะโว้ย มาแตกฟรีแล้วยังจะยกเอายกเอาอีกนะโว้ย ภูเห็นแล้วภูสู่มวะ(หมั่นไส้)” แต่ในขณะนั้นจะไม่มีเกมส์อยู่ด้วย หรือถ้าหากมีเกมส์อยู่ด้วยเธอก็จะไม่พูดถึงคนที่เกมส์พามา เพราะเธอให้เหตุผลที่ว่า “ไม่อยากรู้จักหน้าเกมส์” เพราะเธอให้ความสำคัญกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเธอทุกคน ไม่ว่าเพื่อนจะบอกอะไร เธอก็มักจะทำตามที่เพื่อนบอกเธอเสมอ

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เธอมีทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า

“เหล้ามันก็มีหลายยี่ห้อ หลายรสชาติ มันก็แล้วแต่ว่าใครอยากกินอันไหน ถ้ามีตั้งค็อกซ์ยี่ห้อดี ๆ กินเลย ถ้าไม่มีก็ตามยถากรรมเหอะ เหล้าเถื่อนก็เหล้านะวะ อยากกินจริง ๆ ถ้าไม่มีตั้งค็อกซ์ก็กินแม่งเลย ทำไงได้ก็ถ้าอยากจริง ๆ จริงปะละ (เธอย้อนถามผู้ช่วยผู้วิจัย) แต่บอกไว้ก่อนเลยนะโว้ย ภูไม่เอาจริงๆ เหล้าเถื่อน ใครจะกินก็ตามสบายเหอะ ภูนั่งดูเฉยๆก็ได้ ฮ่าๆๆๆ จะกินเหล้าก็ต้องมีกับแก้มด้วย แต่มามาก็พอละ สำหรับภูนะ เมล็ดทานตะวันก็ได้ละ ไม่ต้องอะไรมากมาย ฮ่าๆๆๆๆ แต่เวลามีตั้งค็อกซ์กินกับแก้มให้มันดี ๆ หน่อย เกาเหลาอะไรเจี้ยก็ว่ากันไป แต่ส่วนตัวนะภูว่ามันกินเหล้าดีกับแก้มก็ต้องดีด้วย ไม่ใช่ว่ากินเหล้าเถื่อนแต่กับแก้มเป็นไก่หมุน มันไม่เข้ากันเลยวะ ฮ่าๆๆๆๆ”

เมื่อถามถึงชนิดของเหล้าเธอจะรีบตอบทันทีเลยว่า

“ชอบกินซีแกรม รองลงมาภูชอบเบลนด์ 285 รองลงมาคือภูชอบเบียร์ลิโอะวะ เบียร์ยี่ห้ออื่นภูไม่อยากกิน ยิ่งเบียร์ช้างนะโคตรขมวะ ยิ่งเปิดทิ้งไว้นานก็ยิ่งขม ภูไม่ชอบ ภูเกลียดเหล้าเถื่อนมากๆ ไม่เอาเลย ต่อให้ร้านปิดซื้อเหล้าแดงไม่ได้ ถ้าภูอยากนะมึง แม้จะมีเหล้าเถื่อน ภูก็ไม่เอาเลย ภูว่ามันกินยากไปวะเหล้าเถื่อน ภูทำใจไม่ได้แม่งเหม็นวะ กว่าจะกลืนลงคอได้ ภูอ้วกจะแตก ยิ่งตอนเมาค้างตอนเช้าๆนะมึง ภูไม่

อยากคิดเลย เพราะมันค้างนานมากเลย ภูเลยไม่ชอบเหล้าเถื่อน แต่เป็นสาโทก็พอไหว นะ พอกินได้ ภูก็ว่ามันอร่อยนะ แต่เมื่อก่อนเวลาเมาแล้วเมามากไปวะ เวลาเมาค้างนะสุด ยอดเลย ไม่ชอบวะ มันท้องเสียด้วย ภูไม่ค่อยชอบวะ แต่ถ้าเพื่อนว่ายังไง ภูก็กินตาม เพื่อน แต่วันเหล้าเถื่อนไว้อย่างนะไว้ย อันนี้ไม่ไหวจริงๆ ไม่เอาเลย ”

ส่วนทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเอ เธอล้ำว่าเมื่อครั้งที่เธออยู่ปี 1 เธอยังคงดื่ม อยู่แต่ไม่มาก เพราะด้วยระเบียบของหอพักที่ไม่สามารถจะดื่มได้ แต่เธอก็เคยแอบออกไปดื่มที่หอพัก นอกมหาวิทยาลัยกับรุ่นพี่กลุ่มหนึ่ง แต่พอขึ้นปีที่ 2 เธอกล้ามากขึ้นที่จะดื่มเหล้า

“ก็คุ้นพบเพื่อนซี้เหล้าไป เพื่อนที่ชอบกินเหมือน ๆ กับภู ถึงแม้ว่าภูจะต้องมา กินเหล้า เบน 285 ก็เหอะ ภูก็กิน มันแปลกนะไว้ยที่กำแพง (จังหวัดกำแพงเพชร-คณะ นักรวิชัย) ภูไม่เคยรู้จักมาก่อน ที่กำแพงเค้ากินกันแต่ซีเกรม มาอยู่ที่นี้เค้ากินกันเยอะ ภูก็ว่ามันก็อร่อยนะ ภูก็ชอบ ยิ่งตอนนี้ภูชอบมากเลย”

เมื่อถามถึงเรื่องเงินที่ใช้ในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และกับแก้ม เอากล่าวว่า

“ถ้าภูอยากกินจริง ๆ แล้ว แล้วถ้ายังมีเพื่อน ๆ ชวนภูนะมึง ภูก็จะขอยืมเงินเพื่อน ในวงเหล้าที่เค้ามีเงิน ให้ออกไปก่อน เพราะภูจะกินไป ถึงไม่มีก็ต้องหาให้ได้ แล้วแม่ โอนมาก็ค่อยเอาเงินไปคืนเค้า แต่ภูต้องขอได้กินไปก่อนไป”

ในการขอเงินแต่ละครั้งของเอจากแม่ เอจะบอกกับแม่ว่าจะต้องใช้น้ำส้มเล็มใหม่มาใช้ในการ เรียน จำนวนเงินที่ขอในแต่ละครั้งจะเป็นจำนวนตั้งแต่ 1000ขึ้นไป แล้วแต่ว่าตอนนั้นเอยังพอมี เงินเก็บอยู่บ้าง บ่อยครั้งที่เอจะโดนแม่บ่นหรือตักเตือนให้ใช้เงินให้ประหยัดบ้าง แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้เอ นั้นมีความรู้สึกว่าจะอยากประหยัดตามคำสั่งของแม่ แต่แตกต่างจากคำสั่งของเพื่อน ๆ เอจะไม่ ปฏิเสธเลย

นอกจากที่เอจะกินเหล้าในสถานที่ที่เป็นหอพักแล้ว บางครั้งเอก็จะไปกินตามผับบ้าง แต่เอก็ ให้ความเห็นว่า

“ภูไม่ชอบอะ ภูว่ามันอึดอัด เหม็น รุนวายเกินไป ภูมันคนลูกทุ่ง ไม่ได้ไฮโซ ไม่อยากไปกินในที่ๆแบบนั้น อยากกินอยู่กับเพื่อนๆที่หอมากกว่า ไม่อยากเลยจริง ๆ ถ้า เสียงได้จะเสีงเลย ไม่อยากไปจริงๆ อีกอย่างนะมึงที่ภูไม่อยากไปกินที่ผับอะ ถ้าเกิดว่า โต๊ะที่เราไปกัน สิ่งเหล้าที่มันถูกกว่า อายเค้าตายเลย ไม่เอาเลย ภูไม่ขอไปดีกว่า กิน อยู่ที่นี่แหละสนุกแล้ว”

แต่อย่างไรก็ตามในความเห็นของเธอ ถ้าขับ (สถานบันเทิงดิสโก้) อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย ก็อาจจะทำให้เธออยากไปมากขึ้น เพราะว่าใกล้หอ มีความปลอดภัยมากกว่าที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงในเมือง “ความจริงแล้วร้านเหล้าหน้าหอก็ไปเกือบหมดแล้ว แต่ร้านแรดยังไม่เคยไปวะ”

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่กระทบต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อครั้งที่เธอเลื่อนการเรียนสู่ชั้นปีที่ 2 ในระยะแรก เธอดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวันเพราะว่ามีโอกาสได้ออกมาอยู่หอพักเอกชนนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เคร่งครัดกฎระเบียบเหมือนหอพักในมหาวิทยาลัย เธอดื่มหนักทุกวันกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเธอ แต่เมื่อเวลาผ่านไป 1 ภาคการศึกษา ผลการเรียนของเธอก็มีคะแนนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา 1.62 เท่านั้น ซึ่งทำให้เธอคิดมากเพราะกลัวพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา เหตุการณ์นี้จึงทำให้เธอดื่มน้อยลง แม้ว่าในบางครั้งเพื่อน ๆ ที่สนิทของเธอชักชวน เธอก็มาดื่มบ้างแต่จะขอตัวกลับไปก่อนทุกครั้งก่อนที่วงเหล้าจะเลิก “กูคงต้องกินเหล้าให้น้อยลงกว่าเดิมแล้ววะ เด๋วโดนไทร์ (พ้นสภาพนักศึกษา-คณะนักวิจัย) แม่ไม่คุ้มกัน กูกลัวพ่อแม่กูเสียใจเพราะกู เขาอุตส่าห์ส่งกูมาเรียนแล้ว กูยังทำตัวเหลวไหล กูรู้สึกผิดวะ ”

เมื่อครั้งที่คะแนนเฉลี่ยรวมของเธอออกมา เธอถึงขั้นร้องไห้และจะชนของกลับบ้านที่จังหวัดกำแพงเพชร แต่เพื่อนได้ห้ามไว้และปลอบให้กำลังใจเธออยู่ถึง 2-3 วัน จนเธอรู้สึกที่ต้องการจะสู้ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เธอไม่ลาออกแต่ขอตัวกลับบ้านเพื่อไปหาพ่อกับแม่ของเธอ เมื่อกลับมาเธอขอถอนวิชาที่ต้องลงทะเบียนเรียนไปหนึ่งวิชา (วิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม) “ถ้ากูไม่ดรอป (ถอนรายวิชา-คณะนักวิจัย) นะ กูคงต้องกลับไปเรียนราชภัฏบ้านกูแน่นอน กูอายุคนแถวบ้านด้วย กลัวเค้าจะว่าให้พ่อแม่กูว่าเลี้ยงลูกไม่เอาไหน ยังไงถ้ากูจบซักว่าพวกมึง มึงก็อย่าลืมนะไว้วัย”

ปัจจุบันนี้เธอดื่มน้อยลงกว่าเมื่อก่อนมาก จนเพื่อน ๆ 7 ประจัญบานพุดจาเหน็บแนมเธอทุกครั้งที่เจอหน้า “ว่าไงเจ๊เอ ไม่กินแล้วหรอเดี๋ยวนี” ซึ่งพฤติกรรมของการตอบเธอจะเพียงแค่มึน ๆ แต่จะไม่พุดอะไรตอบกลับเลย

นอกจากนี้ เธอมีเหตุผลสำคัญอีก 2 ประการที่ทำให้เธอลดการดื่มลงเนื่องจาก เธอมีโรคประจำตัว คือ โรคกระเพาะอาหาร เธอเล่าให้ฟังว่า

“ตั้งแต่กูมาอยู่ มอ นะไว้วัย เวลาเรียนมันก็ไม่เหมือนตอนมัธยมวะ กูเริ่มเป็นกระเพาะตอนตั้งแต่เข้าห้องเชียร์ล่ะ กินอะไรก็ปวดท้อง ไม่กินก็ปวดท้อง ก็เลยรู้ตัวว่าตัวเองเป็นกระเพาะ แข็งเลยต้องพกยาตลอด ปวดมากก็ไม่อยากไปเรียนเลย เคยไปหาหมอ แม่ก็ให้ยาเหมือนกูซื้อร้านยานั่นแหละ ไม่ไปเลยดีกว่า เปลืองตังค์ ซื้อมากินเองดีกว่า กูกว่าตั้งเยอะ” เธอเคยมีอาการปวดท้องกระเพาะจนไปเรียนไม่ไหวแต่เพื่อน ๆ

คิดว่าเธอไม่อยากไปเรียนเองมากกว่าจึงหาข้ออ้างไม่ไปเรียน “ตั้งแต่ออกมาอยู่หอนอก ไม่ค่อยปวดเท่าไร เพราะหน้ามอมีของกินเยอะ อยากกินตอนไหนก็กินได้ ไม่ต้องถูกขังเหมือนตอนหอใน อยากกินไรไม่ได้กินเลย อดอยากปากแห้ง ฮ่าๆๆๆๆ แต่กูชอบปวดท้องเวลาเมาซ่า (อาการแสบหลังการดื่มเหล้า) กูเริ่มรู้ตัวล่ะว่ากูเป็นกระเพาะอีกล่ะ กูก็เลยว่าต้องงดเหล้าให้มันน้อย ๆ น้อย เดียวกูตายผ่อนส่ง คนอย่างกูก็รักสุขภาพ เหมือนกันนะเว้ย เพราะกูยังไม่อยากตาย มีกับข้าวอีกหลายอย่างที่กูยังไม่เคยกิน ต้องได้กินก่อนถึงจะตายได้ ฮ่าๆๆๆๆๆๆ”

เธอก็เคยมีอาการปวดท้องกระเพาะจนไปเรียนไม่ไหวแต่เพื่อน ๆ คิดว่าเธอไม่อยากไปเรียนเองมากกว่าจึงหาข้ออ้างไม่ไปเรียน

“ตั้งแต่ออกมาอยู่หอนอก ไม่ค่อยปวดเท่าไร เพราะหน้ามอมีของกินเยอะ อยากกินตอนไหนก็กินได้ ไม่ต้องถูกขังเหมือนตอนหอใน อยากกินไรไม่ได้กินเลย อดอยากปากแห้ง ฮ่าๆๆๆๆ แต่กูชอบปวดท้องเวลาเมาซ่า (อาการแสบหลังการดื่มเหล้า) กูเริ่มรู้ตัวล่ะว่ากูเป็นกระเพาะอีกล่ะ กูก็เลยว่าต้องงดเหล้าให้มันน้อย ๆ น้อย เดียวกูตายผ่อนส่ง คนอย่างกูก็รักสุขภาพเหมือนกันนะเว้ย เพราะกูยังไม่อยากตาย มีกับข้าวอีกหลายอย่างที่กูยังไม่เคยกิน ต้องได้กินก่อนถึงจะตายได้ ฮ่าๆๆๆๆๆๆ”

เธอล้ำให้ฟังด้วยท่าที่ที่สนุกสนานถึงสุขภาพที่เธอเป็นอยู่

อีกเหตุผลหนึ่งที่เธอพูดถึงเป็นครั้งสุดท้ายของการลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ เอกลั่วถูกตัดกู้ กยศ. เพราะเธอเป็นนิสิตที่กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

“กูลั่วว่าจะโดนตัดเงินกู้ไง ใจมันกลัว เพราะที่บ้านกูพ่อกูเค้าหาคนเดียว ถ้ากูโดนตัดเงินกู้ กูคงไม่ได้เรียนมั้ง กูเคยได้ยินข่าวว่าถ้าเกิดเค้ามาตรวจแล้วเจอเรา กินนะ เค้าจะตรวจตัดทุน ตัดเงินกู้ กูลั่วไง ถ้ากูโดนตัดพ่อแม่กูเค้าก็ต้องรู้ เดียวกูโดนยับเลย”

เธอล้ำให้ฟังด้วยท่าที่ที่เคร่งเครียด เธอเป็นนิสิตที่ขอเงินเพื่อการศึกษา มีอยู่ครั้งหนึ่งก่อนการสังเกตการณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ช่วยผู้วิจัยเคยให้คำปรึกษาเรื่องของเงินกู้แก่เธอ เพราะตอนนั้นเธอทำสัญญาเงินกู้ไม่สมบูรณ์ต้องกลับไปแก้หลายครั้ง จนเธอถึงกับร้องไห้ออกมาเพราะกลัวว่าจะไม่ได้เงินกู้ เมื่อถามถึงสัญญาเงินกู้ที่เธอนั้นกลับไปทำที่ภูมิลำเนาและต้องนำส่งที่เจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องเงินกู้นั้น เธอจะไม่ยอมพูดถึงสัญญานั้นเลยหรือแม้แต่การที่เพื่อน ๆ ขอเอกสารต่าง ๆ เธอมักจะไม่เอ่ยถึงหรือหลีกเลี่ยงการขอของเพื่อน ๆ เพราะเนื่องด้วยเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเธอนอกจากจะขอด้วยความเรียบร้อยและถูกต้องของเอกสารแล้ว เพื่อนๆของเธอยังขอไปถึงรูปบ้านที่ติดอยู่ภายในเอกสารนั้น ๆ

ด้วย เพื่อน ๆ ในกลุ่มของเธอพยายามหลายครั้งในการขอดูรูปบ้านของเธอ แต่เอมีทำที่ที่หลีกเลี่ยง ไม่ยอมให้เพื่อน ๆ ดู

การปรับตัวก่อนนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เอมีทำที่ที่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการที่ตำรวจใช้เพื่อห้ามปรามการดื่มเหล้าของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยว่า โดยมองว่า

“กว่ามันมากเกินไป ความจริงเราก็โตๆกันแล้ว ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนนะ จะตรวจทำไมกันมากมาย ไม่ชอบเลยจริง ๆ ยิ่งตรวจติดกันกันนานนะมึง อดกินกันพอดี กูอยากให้มอเค้าจัดพื้นที่กินวะ เค้าเป็นว่ากินตรงนั้นนะแล้วไม่ได้ว่าอะไร กีบสงเก็บ เสียงอะไรก็ว่ากันไป แต่รู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ไง แต่เคยคิดบ่อย จะได้หมดปัญหาเรื่อง ตรวจตราอะไรนี่ซะที นำรำคาญ โดแล้วไม่ใช่เด็ก ระดับปัญญาชนกันแล้ว

กวนะแข็งทุกทีเลยเวลาที่แม่งมาตรวจ ร้านเหล้าแม่งก็ปิดหมดเลย เวลาจะกินก็ไม่ได้กิน เสียงดังก็ไม่ได้ เดี่ยวโดนไล่ออกจากหออีก รำคาญทุกทีเลย เที่ยงคืนก็ปิดแล้ว จะรีบปิดไปถึงไหน ไม่รู้รีงว่าเวลาที่เที่ยงคืนนะมันเป็นช่วงที่ขายดีเลยนะ กูพูดจริง ๆ ไม่มีใครกินเหล้าถึงแค่นี้ห่มหอรอก ไนน์ตี 3 ตี 4 ไนน์ กว่าเค้าจะเลิกกินกัน ร้านแม่งไม่อยากจะรวีไรวะ บางทีนะมึงลองคิดดูนะ เรายินกำลังเพลิน ๆ แล้วจะกินต่อ ออกไปซื้อแล้วไม่ได้เหล้าอะ เสียอารมณ์วะ กำลังได้ทีอย่างเงี้ย กวนะเสียอารมณ์ฉิบเลย”

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อถึงเวลาที่มีการออกตรวจตราตามร้านจำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์/สถานบันเทิงหน้ามหาวิทยาลัยหรือตามหอพัก เอก็ปรับตัวโดยเลือกที่จะไม่ดื่มในเวลาดังกล่าว “ถ้ามันเป็นช่วงของการตรวจ กูก็ไม่กินไร รอให้ผ่านช่วงตรวจไปก่อน เดี่ยวแม่งก็ไป มันจะมาตรวจอะไรมากันทุกวัน เว้นไปก่อน ไม่ได้กินอาทิตย์ สองอาทิตย์ก็ไม่ตายไวย”

เมื่อถามถึงเรื่องข่าวการลงตรวจตราพื้นที่ตามนโยบายของภาครัฐหรือมหาวิทยาลัย เอมองว่าไม่เป็นปัญหาเพราะสามารถคาดการณ์และรอดพ้นจากการตรวจดังกล่าวได้

“ไอ้เรื่องตรวจนะกูก็งั้นๆ เพราะกูรู้ล่วงหน้าว่าจะมาตรวจกี่วัน เมื่อไหร่แล้วจะลงหอไหนก่อน กูก็รู้มาจากเพื่อนไง ไม่งั้นก็ตามร้านเหล้าที่เราไปซื้อกันไง เรายิน ลูกค้าประจำอยู่แล้ว มีไรเค้าก็ต้องบอกเราอยู่แล้ว อีกอย่างเดี๋ยวทางหอเค้าก็บอกเราเองแหละว่าวันนี้จะมีคนมาตรวจหอ อะไรอย่างเงี้ย มันก็จะทำให้เราระวังตัวมากขึ้นไป ไม่ต้องไปนั่งกินให้โดนจับ ฮ่าๆๆๆๆ”

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ช่วงของการชะลอตัวของเธอนั้นอยู่ในช่วงของการสอบปลายภาคของภาคเรียนที่ 1 ในขณะที่นั้นมีการสอบที่หลายวันติดต่อกันทำให้การติ้มนิ่งซบไป แต่อย่างไรก็ตามแต่หลังจากการสอบผ่านพ้นไปแล้ว ได้มีการจัดงานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ปีสี่ที่กำลังจะจบการศึกษาในเอกพัฒนาสังคม คึ้นนั้นแอดตี้หนักกว่าที่เคย(15-20 แก้ว) ทำให้เธอเมาและความสามารถในการควบคุมสติลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อเปิดภาคเรียนที่ 2 ของการเรียนปีการศึกษา 2551 แอดตี้น้อยมากหรือแทบจะหยุดติ้มนิ่งนี้ เพราะผลการเรียนเฉลี่ยรวมของเธอมิโอกาสทำให้เธอโดนรีไทร์ออกจากมหาวิทยาลัยได้ ไม่กล้าบอกกับเพื่อนๆว่าตนกำลังประสบปัญหาเรื่องการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อนๆ สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของเธอเปลี่ยนไปจากที่เคยสนุกสนานร่าเริงก็มักจะเก็บตัวอยู่ที่หอพักคนเดียว ไปทานข้าวคนเดียว หรือไม่มียิ้มไม่ทักทาย ไม่หัวเราะร่าเริงเหมือนที่เคยเป็น เพื่อน ๆ ช่วยกันหาสาเหตุจนพบและช่วยปลอบโยนเธออยู่ด้วยกันหลายวัน ในตอนแรกแอดตี้ตั้งใจจะกลับบ้านเพื่อพาพ่อกับแม่มาลาออกจากการเป็นนิสิตที่มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา และจะเริ่มต้นเป็นนักศึกษาใหม่ปี 1 ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แต่สุดท้ายเธอก็ไม่ได้ลาออกเพราะเพื่อนๆในกลุ่มของเธอคอยเป็นกำลังใจและให้คำปรึกษาแก่เธอทำให้เธอดีขึ้น และไม่คิดจะลาออกอีกต่อไป การแก้ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ของเธอ เริ่มจากพิจารณาจากรายวิชาที่เธอลงทะเบียนนั้นในเทอมนั้น เธอต้องทำให้ได้ระดับชั้น C+ ทุกวิชา จึงจะทำให้เธอสามารถรักษาสภาพความเป็นนิสิตเอาไว้ได้ เธอจึงตัดสินใจถอนรายวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม (Psychology for Social Development) เพื่อไม่ให้เป็นการจุดเกรดของเธอ

นอกจากปัญหาเรื่องผลการเรียนเฉลี่ยรวมของเธอที่ทำให้เสี่ยงต่อการถูกรีไทร์จากมหาวิทยาลัย ทำให้เธอลดการติ้มนิ่งแล้ว เนื่องจากตารางเรียนของภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษาปี 2551 ที่เธอลงทะเบียนเรียนนั้นจะมีเรียนเช้าเกือบทุกวัน ทำให้ความถี่ในการติ้มนิ่งของเธอลดน้อยลงอย่างมาก ซึ่งเพื่อนๆ ของเธอในกลุ่มก็ติ้มนิ่งลดลงด้วย แต่ยังคงติ้มนิ่งอยู่แต่สำหรับเธอแล้วเธอก็ติ้มนิ่งน้อยกว่าเพื่อนๆ หรือติ้มนิ่งน้อยกว่าที่เคยผ่านมา และอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้ประเด็นที่ผ่านมา กอรกับเธอมีโรคประจำตัวคือ โรคกระเพาะอาหารที่เธอเป็นอยู่แอดตี้เธอนิ่งเหล่าน้อยลง

การควบคุมทางสังคม

เมื่อผู้ช่วยผู้วิจัยถามถึงการถูกควบคุมทางสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมอย่างเป็นทางการจากนโยบายจากภาครัฐ เธอตอบได้ทำทางที่ค่อนข้างมั่นใจว่าแม้ทางภาครัฐจะนำนโยบายการรณรงค์ หรือกฎหมายข้อห้ามต่าง ๆ ออกมา เธอให้ทัศนคติว่า “ออกมาก็แค่นั้น ไม่มีผลอะไรหรอก เรากินของเรามาเจี้ยตั้งนานแล้ว ตั้งแต่โคตรพ่อโคตรแม่แล้ว จะมาหังมาห้ามคงไม่ไหวมั้ง รณรงค์ไปก็

เท่านั้น คนมันอยากจะกินก็ต้องได้กินดิ ยิ่งคนไทยมีเทศกาลเยอะวะ ห้ามไม่ได้หรอก ลองไปงาน ไหนแล้วไม่มีเหล้าดี งานกร่อยตายห่า” เธอแสดงความมั่นใจผ่านคำพูดที่ค่อนข้างหยาบคาย เพราะเป็นปกติของเธอที่เธอจะพูดหยาบคายเช่นนี้

เมื่อถามถึงทัศนคติต่อฟรีเซนต์หรือดาราดัง ๆ ที่ทางภาครัฐนำมาประชาสัมพันธ์ให้ดเกล้า ในเทศกาลต่าง ๆ เช่นเทศกาลเข้าพรรษา หรือสงกรานต์ เธอมองว่า “ไร้สาระวะ จะออกมาทำไม ไอ้ตัวฟรีเซนต์นั่นแหละตัวดี มันออกมาพูดมันทำได้มะ เชื้อถ้อยยากวะ ทำเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเยาวชน โธ่!!! ตัวมันทำได้ยังมาบอกคนอื่นเค้าล่ะ”

จากการสังเกตของผู้วิจัยแล้ว เธอไม่ค่อยสนใจติดตามละครหรือเรื่องราวของดาราดังเท่าไร ส่วนมากเธอจะใช้เวลาในการเล่น MSN หรือ Hi5 มากกว่า ส่วนการรณรงค์ผ่านสื่อทางวิทยุ เธอมองว่าเป็นเรื่องล้าหลังโดยเหตุผลว่า “เค้าไปถึงไหนกันแล้ว ใครเค้าจะมานั่งฟังวิทยุวะ ตลกวะ ฟังในเน็ตก็ได้ เดี๋ยวนี้ใครจะมานั่งฟังวะ ฮ่าๆๆๆๆๆๆๆๆ”

เมื่อผู้วิจัยถามถึงการควบคุมทางสังคมที่ไม่เป็นทางการ โดยถามเธอกับเพื่อน ๆ โดยสมมุติว่าหากว่าเธอต้องการดื่มเหล้ามาก ๆ แต่เพื่อน ๆ ไม่มีใครดื่มเลย เธอจะดื่มหรือไม่ เธออธิบายว่า “ถ้าเพื่อนไม่กินเราจะไปกินทำไมวะ ถ้าเพื่อนกินเราถึงจะกินดิ ไม่เห็นยาก รอเพื่อนเค้าอยากกินก่อนดิ เราก็ค่อยกิน ไม่อยากทำตัวแปลกแยกกับเพื่อนเค้าวะ เดี่ยวหาว่าเรื่องมากอีก”

เพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มของเธอมาก เมื่อเพื่อนไม่ดื่มก็คือเธอจะไม่ดื่ม ถ้าเพื่อนชวนดื่มแล้วเธอไม่อยากดื่มเธอก็จะดื่ม แต่ดื่มเพียง 1-2 แก้วเท่านั้น แล้วก็ขอตัวกลับไปหรือไม่ก็นั่งเล่น Internet จนกว่าเพื่อน ๆ จะเลิกดื่มและแยกย้ายกันกลับบ้านพัก

ส่วนในด้านของครอบครัว เธอไม่เคยบอกกับทางบ้านว่าตัวเองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะทางบ้านเคร่งครัดเรื่องนี้มาก โดยเฉพาะแม่ ทั้งนี้เธอจะมีความผูกพันกับแม่มากกว่าพ่อ การที่อยู่ไกลจากครอบครัวทำให้ครอบครัวไม่มีบทบาทมากเท่ากับเพื่อนที่เธอคบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนของเธอเป็นคนภาคกลางเพียงคนเดียวที่อยู่ในกลุ่มเพื่อน เธอจึงไม่ค่อยได้กลับบ้านเหมือนเพื่อน ๆ ที่มีภูมิลำเนาเป็นคนภาคเหนือ ทั้งนี้เนื่องด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระยะเวลาและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง เหตุผลดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นว่าครอบครัวแทบจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อพฤติกรรมการดื่มของเธอเพราะการดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ของเธอนั้นอยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่าอยู่กับครอบครัวที่อยู่ห่างไกลออกไป

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นอกจากการดื่มในหอพักแล้ว แหล่งหรือสถานที่ที่เอมมักเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 3 ร้าน ได้แก่

1. ร้านทুমอ

ร้านทুমอเป็นร้านเหล้าที่ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา บริเวณร้าน กว้างเตี้ยโกโด่ง ด้านหน้าหอพักชายแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับถนนทางลงหน้ามหาวิทยาลัยพอดี ร้านทুমอจำหน่ายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มที่ใช้ผสมกับสุรา เช่น น้ำอัดลม น้ำแดง ฯลฯ แก้วและกับแก้มต่าง ๆ โดยกับแก้มส่วนใหญ่จะเป็นขนมขบเคี้ยว ส่วนใหญ่ เอมมักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่หอพักจาร์นนท์ ซึ่งอยู่ใกล้กับร้านทুমอ ทำให้สามารถมาซื้อได้สะดวกมากที่สุด เอมอธิบายถึงสาเหตุที่นึกถึงร้านนี้เป็นร้านแรกว่า “กูว่ามันสบายดีวะ อยู่ใกล้ นิดเดียว ชีรกมาแป๊บเดียวก็ถึงละ พี่เจ้าของร้านก็ใจดี บางทีขอให้แกลดให้ แกกก็ลัดให้ สงสัยเห็น พวกเราเป็นลูกค้าประจำมั้งมั้ง ฮ่าๆๆๆๆๆ”

ภายหน้าร้านทুমอ จะมีโต๊ะม้าหินวางไว้หน้าร้านเพื่อให้ลูกค้าที่มาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้นั่งดื่มกัน โดยร้านทুমอจะปิดร้านประมาณ 01.00 น. แต่ถ้าลูกค้ายังไม่กลับและต้องการจะดื่มต่อ ทางเจ้าของร้านทুমอ ก็ยินดีที่จะเปิดบริการอยู่ แต่บางครั้งเจ้าของร้านก็ปิดร้านโดยบอกกับลูกค้าว่า วันนี้ต้องขอลงจริง ๆ ที่ไม่สามารถเปิดร้านถึงตอน 01.00 น. ได้ นั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้คนส่วนใหญ่เลือกที่จะซื้อสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านนี้ เพราะนอกจากเจ้าของร้านจะใจดีแล้ว ท่าเลที่ตั้งของร้านยังสะดวกและง่ายต่อการซื้อขายอีกด้วย ถึงแม้ว่าร้านทুমอจะขายสินค้าราคาสูงกว่าร้านอื่น ๆ แต่ก็ไม่มากนัก เอากล่าวถึงราคาที่ถูกเปรียบเทียบจากร้านอื่น ๆ ในความทัศนคติของเธอ “ร้านทুমอขายแพงกว่าร้านอื่นก็จริงนะมั้ง แต่กูว่าไม่ต้องไปไกลไทมึง ไม่ต้องอายด้วยเวลาเอาเหล้า ไชดา น้ำแข็ง หอบมาเต็มรถ ซื้อทুমอแพงกว่ากันไม่กี่บาท แต่รีบซื้อแล้วก็รีบกลับง่ายจะตาย กูชอบซื้อทুমอวะ อีกร้อยอย่างเวลาเราซื้อ เจอไอ้พวก 7 ประจัญบาน จะได้ชวนมันกินไปด้วย ให้มันช่วยออก ฮ่าๆๆๆๆๆ”

2. ร้านหน้าหอสุริยะ (ไม่ทราบชื่อร้าน)

ร้านดังกล่าวตั้งอยู่บริเวณฝั่งเดียวกับมหาวิทยาลัย โดยตั้งอยู่หน้าหอพักหญิงแห่งหนึ่ง บริเวณโดยรอบเป็นหอพักนิสิตทั้งหญิงและชายปะปนกันไป ภายในร้านไม่แตกต่างไปจากร้านทুমอ แต่ที่แตกต่างคือ ร้านนี้จะขายน้ำมันเป็นขวด (เบนซิน) จึงเป็นที่นิยมของนิสิตที่มาใช้บริการเติมน้ำมันให้รถจักรยานยนต์เป็นอย่างมาก ร้านนี้จะไม่มียี่ห้อตั้งไว้ให้ลูกค้านั่งดื่มเหมือนร้านทুমอ เอให้เหตุผลต่อร้านนี้ว่า “ร้านนี้กูก็ชอบนะ ร้านนี้พี่เจ้าของเค้าก็ใจดีนะ ถูกกว่าทুমอด้วย แต่กูซื้อก็เจียรกมาวะ มันไกลวะ ต้องย้อนศรอีก เดี่ยวตายก่อนได้กินเหล้าพอดี อีกร้อยกว่าจะถึงหอนะ น้ำแข็งแม่ง

ละลายหมด” สิ่งที่ว่านี้จะขายน้ำแข็งแตกต่างจากร้านอื่นนั่นคือ ทางเจ้าของร้านจะใส่น้ำแข็งเป็นถุงไว้ ถุงละ 5 บาท เมื่อลูกค้าต้องการ 10 บาท ก็ยื่นน้ำแข็งที่ตักเอาไว้แล้วให้ 2 ถุง ซึ่งถือว่าน้อยมากถ้าเทียบกับร้านอื่น ๆ เช่น ร้านทุมอ ร้านทุมอจะให้ตักน้ำแข็งตามใจชอบ แต่ต้องอยู่ในขนาดของถุงพลาสติกที่แขวน หรืออยู่ในถังน้ำแข็งที่ทางร้านจัดเตรียมไว้ให้ หรือมีบริการแบบบุฟเฟต์ให้ลูกค้าที่นั่งที่ร้านทุมอนั้นจ่ายเงินค่าน้ำแข็ง 20 บาทแต่สามารถตักน้ำแข็งได้ตลอดทั้งคืน หรือตลอดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนกว่าจะแยกวงเหล่า

3. ร้านกระฉูด

ตั้งอยู่บริเวณด้านข้างกับมหาวิทยาลัยถัดมาจากหอพักหญิงรุ่งเรืองเฮาส์ ร้านกระฉูดก็มีบรรยากาศที่คล้ายคลึงกับร้านทุมอ คือมีโต๊ะไว้ให้ลูกค้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เหมือนกับร้านทุมอ ราคาของสินค้าก็ค่อนข้างใกล้เคียงกับร้านทุมอ แต่แตกต่างกันที่ร้านกระฉูดจะอยู่ไกลกว่าหอพักจรรยาณ์ซึ่งเป็นหอพักที่เอใช้เป็นสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด จึงทำให้เป็นร้านที่เอไม่ค่อยได้เข้ามาใช้บริการ เอพุดถึงร้านกระฉูดเป็นร้านที่ 3 รองลงมาจากร้านทุมอ และร้านหน้าหอพักหญิงสุริยะ เอให้เหตุผลว่า “อายุเค้า ซึ่ผ่านหน้ามอ ผ่านยามหน้ามอ เสียงขวดเหล้า ขวดเบียร์ ขวดโซดาอะไรอย่างเงี้ย มันก๊งก้อง ๆ ๆ ๆ เค้าจะรู้ว่าเรากินเหล้า”

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อถามถึงของสื่อมวลชนต่อการมีอิทธิพลน้อยแค่ไหนต่อการกินเหล้าของเอ เอให้คำตอบว่า

“บอกแล้วไง ต่อให้ดารามาก็ที่พันคน กูก็ไม่สนใจ น่าเบื่อ มันอยู่ที่เรานะ วิว้ย อยากกินอันนั้น อยากกินอันนี้ มันอยู่ที่เรา มันอยู่ที่กระเป๋าราวว่ามันหนักแค่ไหน มีตั้งค้หน่วยก็กินให้มันดี ๆ ไม่มีก็ตามยถากรรมเท่านั้นแหละ กินแต่ละครั้งไม่เห็นมีดารามานั่งกินด้วยเลย เราก็นั่งกินกับเพื่อนของเรา แค่นี้ก็มีความสุขจะตายไปไม่เห็นจะต้องไฮโซเหมือนในโฆษณาเลย”

คืนหนึ่งในระหว่างการสนทนา ผู้วิจัยได้นั่งชมโทรทัศน์กับเอในระหว่างที่รับประทานอาหารมื่อดีกด้วยกัน มีโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชุดใหม่ออกมา แม้ว่าเรื่องราวของโฆษณายังไม่จบเนื้อหาเพราะมีตอนต่อไปให้คนดูได้ติดตาม โฆษณานี้ใช้นายแบบโฆษณาหน้าตาดี เป็นผู้ขายราว 3-4 คน ในระหว่างที่ชมด้วยกัน เอได้เอ่ยขึ้นมาว่า “เหล้าก็เดิม ๆ เปลี่ยนแต่ไอ้พระเอก รสชาติก็เหมือนเดิมนั้นแหละ แพงอีกต่างหาก จะมาโฆษณาอะไรกันให้มาก”

การที่สื่อสารมวลชนออกโฆษณาหรือรณรงค์เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเพื่อขายสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ไม่มีผลต่อเอเพราะเอไม่ค่อยสนใจในเรื่องราวของสื่อสารมวลชน ไม่ว่าจะทางด้านโทรทัศน์ วิทยุใด ๆ ทั้งสิ้น

นัท (ทอม)

ภูมิหลังทางสังคม

นัทเป็นเด็กหญิงสาวอายุ 20 ปี มีพฤติกรรมแบบหญิงรักหญิง แสดงบทบาทเป็นฝ่ายชาย (Tom Boy) นัทมีภูมิลำเนาอยู่ที่ จ.เพชรบูรณ์ พ่อเป็นสมาชิก อบต. แม่ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้านอยู่บ้าน นัทมีพี่น้องรวมนัทด้วย 4 คน แต่พี่ชายคนโตเสียชีวิตตั้งแต่อายุ 1 ขวบ นัทจึงกลายเป็นพี่คนโต นัทมีน้องสาว 1 คน อายุ 16 ปี และน้องชายอีก 1 คน อายุ 11 ปี นัทจบการศึกษาชั้นมัธยมจากโรงเรียนหญิงล้วน เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

น้องชายคนเล็กของนัทมีพฤติกรรมเป็นผู้หญิง แต่ไม่มาก เพราะเวลาน้องของนัทเกรงใจแม่ เพราะแม่ของนัทไม่ยอมให้ลูกเบี่ยงเบนทางเพศ ทำได้แต่เพียงพกหวี กระจก และแป้ง ไปโรงเรียนเพียงเท่านั้น แต่ไม่สามารถแสดงกิริยาของผู้หญิงได้ พ่อของนัทเองเสียใจมากที่ลูกชายคนแรกต้องเสียชีวิตไป เพราะก่อนที่แม่จะคลอดพี่ชายของนัท พ่อหวังจะได้ลูกผู้ชาย และได้สนใจ แต่มีชีวิตได้ไม่นานก็เสียชีวิต จึงทำให้พ่อตั้งความหวังไว้ที่การตั้งครรภ์ครั้งต่อไปของภรรยามาก แต่แม่กลับคลอดมาเป็นนัทซึ่งเป็นผู้หญิง พ่อจึงรู้สึกผิดหวัง จึงเลี้ยงนัทแบบผู้ชายมาโดยตลอด เช่นถึงขั้นพ่อเคยจับนัทตัดผมทรงทรงแบบผู้ชาย เมื่อนัทอยู่ชั้นอนุบาล ส่วนแม่ขัดแย้งกับพ่อเพราะแม่ไม่ต้องการให้ลูกเบี่ยงเบนทางเพศ แม่จึงพยายามเลี้ยงลูกให้เป็นผู้หญิงตามเพศที่นัทเป็น แต่แม่ก็ทำได้เพียงแค่นั่งหรือแค่ตักเตือนให้นัทนั้นเป็นตามเพศทางกายภาพที่ตนมีอยู่

มีอยู่ครั้งหนึ่งนัทซื้อกางเกงแบบผู้ชายมาใส่ แต่เมื่อแม่เห็นแม่นำเอากางเกงของนัทที่ซื้อมานั้น นำเอาไปให้ลูกพี่ลูกน้องที่เป็นผู้ชายใส่ แล้วแม่ก็ซื้อกางเกงแบบผู้หญิงให้นัทใส่ แต่นัทก็แอบซื้อกางเกงแบบผู้ชายมาใส่อีก

ตอนเด็ก ๆ นัทค่อนข้างสับสนในบทบาททางเพศ แต่นัทก็เลือกเส้นทางเดินในแบบบทบาทผู้ชาย มีเหตุการณ์ครั้งสำคัญครั้งหนึ่งเกิดขึ้นกับครอบครัวนัทอีกครั้ง เมื่อแม่คลอดลูกคนสุดท้ายที่เป็นผู้ชายแต่เมื่อโตขึ้นกลับมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง ทำให้พ่อผิดหวังเป็นอย่างมาก พ่อจึงถอดใจและพร้อมที่จะไม่คาดหวังต่อไป

นัทรู้ว่าตนเองมีความรู้สึกเป็นผู้ชายเมื่ออายุประมาณ 11 ปี หรือประมาณ ช่วง ป.5 – ป.6 ช่วงนั้นนัทแสดงออกถึงความเป็นผู้ชายเต็มตัว คือการแต่งกายและทรงผม นัทจะแสดงออกให้เหมือนเด็กผู้ชายมากที่สุด แม้จะผิดระเบียบของโรงเรียนก็ตาม แต่นัทก็ยังทำเพื่อแสดงออกถึงความเป็นผู้ชาย นัทเล่าว่า

“ลูกพี่ลูกน้องที่อายุไล่เลี่ยกัน แบบลูกบ้า ลูกจูงอย่างเงี้ย คำก็เป็นผู้ชายกันหมด เวลาจะไปเล่นอะไรกับเค้าอย่างเงี้ย ก็ต้องเล่นแบบผู้ชาย จะเล่นแบบผู้หญิง คำ

ก็ไม่อยากเล่นด้วย...นัทไม่ชอบเด็กผู้หญิงเลยตอน ป.5 นะ มันมีเหากันทุกคนเลยอะ นัทกลัวติดเหา ไม่อยากมีเหา มันน่าเกลียด น่ากลัว นัทเลยไม่ชอบความเป็นผู้หญิงใน กลัวติดเหา "

ในสมัยมัธยมตอนต้นและตอนปลาย นัทมีเพื่อนสนิทถึง 12 คน เป็นทอม 8 คน อีก 3 คนเป็นผู้หญิง ซึ่งทุกคนรักและสนิทกันมาก โดยเฉพาะเพื่อนที่เป็นทอมเหมือนกับนัท แต่เมื่อครั้งที่นัทมีโอกาสได้เข้าศึกษาตอนมัธยมต้น ซึ่งนัทเริ่มแสดงออกบทบาทผู้ชายนั้น เพื่อน ๆ ของนัทบอกกับนัทว่า นัทไม่เหมาะกับการเป็นทอม เพราะนัทรูปหน้าหวานหรือหน้าสวย นอกจากนั้นก็เคยมีผู้ชายมาจีบนัท ทั้ง ๆ ที่ผู้ชายคนนั้นรู้ว่านัทเป็นทอม แต่นัทก็ไม่ได้สนใจอะไรเลย นัทเริ่มมีแฟนคนแรกตอนอายุ 13 ปี หรือ ม.1 นัทมีแฟนคนแรกชื่อ กิ๊ก นัทกับกิ๊กคบกันได้ 1 ปี นัทก็บอกเลิกเพราะนัทมีแฟนใหม่ที่เป็นผู้หญิงอีกเช่นเคย จากนั้นมานัทก็มีแฟนเป็นผู้หญิงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเมื่อครั้งอยู่ ม.3 นัทได้คบกับหมวย ครั้งนี้นัทบอกว่านัทรักหมวยมาก จึงคบกันมาถึง 4 ปี กระทั่งเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัย นัทบอกว่านัทเองไม่ได้อยากมาเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้แต่อย่างใด แต่หมวยเป็นคนจัดการส่งเอกสารทุกอย่างให้นัท นัทจึงได้โควตามาเรียนที่สาขาพัฒนาสังคม และหมวยเองก็ได้มาเรียนที่สถาบันแห่งนี้เช่นกัน หมวยเรียนสาขาจุฬาลงกรณ์วิทยา แต่ทั้งสองก็คบกันได้ไม่นาน ไม่ถึง 1 เทอม นัทก็ชอบออกเลิกกับหมวย โดยที่ไม่มีเหตุผล ทำให้หมวยเสียใจมาก และไปขอร้องอ้อนวอนให้นัทอย่าเลิกกับตน ถึงขั้นกับคุกเข่าอ้อนวอน แต่นัทยังยืนยันที่จะเลิกกับหมวย

เพื่อนของนัทที่รู้จักนัท บอกกับนัทว่านัทโดนคนเล่นของใส่ เพราะตอนนั้นมีผู้หญิงมาติดพันนัท ชื่อว่าหนิง เรียนสาขาสาธารณสุข ตอนนั้นเพื่อน ๆ ของนัทไม่มีใครสนับสนุนให้นัทคบกับหนิง เพื่อน ๆ ทุกคนจึงช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรให้ของที่นัทโดนเสื่อม เพื่อนจึงนำผ้าถุงเปื้อนประจำเดือนมาสวมศีรษะของนัท ตามความเชื่อของเพื่อน ๆ ของนัทในตอนนั้น แล้วสิ่งที่เหลือเชื่อคือ นัทขอไปบอกเลิกกับหนิงทันที แต่ไม่ได้กลับไปคบกับหมวย นัทเองเล่าว่า

"ตอนนั้นที่เพื่อนบอกนะ นัทคิดว่ามันไร้สาระนะ แต่พอเอาเข้าจริง ๆ นัทคงต้องเชื่อเพื่อน ๆ เลยนะ เพราะนัทไปบอกเลิกอีหนิงเลยนะ ตอน ม.5 นะ ตอนที่นัทคบกับอ๊หมวยอยู่นะ นัทเองก็โดนของเหมือนกัน คือมีรุ่นพี่ผู้หญิงมาขอบนัทไง แล้วเค้าก็เล่นของใส่นัทอะ เค้าเอารูปปักตรงรูปที่เป็นหน้านัทอะ ตอนนั้นเห็นเพื่อนบอกนะ นัทหลงพี่คนนั้นเค้าหัวปักหัวป้าเลยละ นัทเชื่อเรื่องแบบนี้ะ ไม่เคยลบหลู่เลยอะ"

นัทพูดถึงแฟนคนปัจจุบันว่า "บีเป็นคนน่ารักนะ โกรธง่ายหายเร็ว เคยทะเลาะนะ แต่เดี๋ยวก็หายละ มันโกรธไม่นานเลย เคยไปเที่ยวบ้านมัน พ่อแม่มันก็ขอบนัทนะ ทางบ้านเค้ารับได้ไงที่นัท

เป็นนัท” ปีเป็นคนจังหวัดเชียงราย เรียนอยู่สาขารัฐศาสตร์ ปี 2 ปีไม่เคยมีแฟนเป็นผู้ชาย แม้จะมีผู้ชายมาจีบปี แต่ปีไม่ชอบ ปีเคยพานัทไปเที่ยวและค้างที่บ้านของตน ซึ่งทางบ้านของปีรับได้ที่ปีเป็นเช่นนี้ นัทเล่าให้ฟังว่าเคยทะเลาะกับปี และจะบ่อยครั้งเมื่อเวลาตีแล้วเกิดอาการเมา ถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน แต่ไม่นานก็จะหายโกรธกัน และกลับมาอนด้วยกันเหมือนเดิม นัทบอกว่า “ตอนสมัยมัธยมนะ นัทพาสาวมาอนบ้านบ่อยมาก พ่อไม่ว่าไรเลยนะ แต่แม่ที่ขี้บ่นฉิบเลยอะ แต่พักหลังมาก็ไม่ว่าอะไรแล้วนะ สงสัยไม่อยากพูดแล้วมั้ง พูดไปก็เท่านั้น แกคงเหนื่อยล่ะ ฮ่าๆๆๆ” นัทเล่าว่าตั้งแต่ที่นัทเคยมีแฟนมา นัทมีอะไรกับผู้หญิงทุกคน

ความสัมพันธ์ของพี่น้อง 3 คนนั้น นัทรักน้องสาวและน้องชายของตนเองมาก และน้องๆ ทั้ง 2 คนก็รักนัทมากเช่นกัน นัทบอกว่ามีอะไรก็จะปรึกษากันตลอด และน้องๆ ก็เข้าใจที่นัทเป็นแบบนี้ และนัทก็เข้าใจที่น้องชายคนเล็กแสดงบทบาทเป็นผู้หญิง แม้จะเป็นเรื่องแฟนที่นัทมักพาแฟนมาอนค้างที่บ้าน น้องๆ ของนัทก็จะรักแฟนของพี่สาวทุกคน

เรื่องที่สะเทือนใจที่สุดของนัทและครอบครัวของนัทก็คือ น้ำสาวแท้ๆ ของนัทที่เป็นทอมเหมือนนัทนั้น เคยถูกข่มขืนเมื่อครั้งเป็นนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 2 สาเหตุมาจากการที่น้ำสาวของนัทไปดื่มเหล้ากับเพื่อนๆ ที่เป็นผู้ชายจึงถูกข่มขืนและตั้งครรรกขึ้นมา น้ำของนัทตัดสินใจลาออกจากการเป็นนักศึกษา และหลบหนีหน้าผู้คนไปทำงานที่ กทม. โดยที่ไม่บอกแม่แต่แม่ของตน หรือคนในครอบครัวเลย แต่เรื่องราวได้ถูกเปิดเผยขึ้น เมื่อคราวที่น้ำของนัทคลอดลูก จึงพาลูกของตนไปหาแม่ (ยายของนัท) ทุกคนในครอบครัวเข้าใจถึงเหตุการณ์สะเทือนใจในครั้งนี้ และช่วยกันเลี้ยงลูกของน้ำสาวของนัท จนปัจจุบันนี้ลูกของนัทนั้นเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และน้ำของนัทตอนนี้ก็มีแฟนเป็นผู้หญิง และตอนนี้ก็ค่อนข้างจะสร้างฐานะด้วยการประกอบธุรกิจส่วนตัว และฐานะค่อนข้างดี

พ่อแม่ของนัทนั้นตามใจนัทมาโดยตลอดตั้งแต่ยังเด็กๆ แล้ว โดยเฉพาะเรื่องของการดื่มเหล้า เพราะพ่อแม่ของนัทก็ดื่มเหล้า รวมทั้งญาติๆ ของนัทระแวกบ้านด้วย ต่างก็ดื่มเหล้ากันแทบทุกคน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พ่อแม่ของนัทจึงปฏิเสธไม่ได้ที่จะไม่ให้นัทดื่มเหล้า แต่การดื่มเหล้าก็อยู่ในขอบเขตเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น แม่ของนัทไม่ชอบให้นัทไปดื่มเหล้าที่อื่นที่ไม่ใช่บ้านของตนเอง เนื่องจากพ่อกับแม่ของนัทไม่อยากให้นัทได้รับอันตรายเหมือนดังตัวอย่างที่น้ำสาวของนัทที่เป็นทอมเหมือนกับนัท ได้รับเมื่อครั้งเรียนมหาวิทยาลัย

ชีวิตและกิจวัตรประจำวัน

นัทเป็นคนที่ไม่ค่อยจะตื่นสายถึงแม้ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ คือ ประมาณ 09.00 น. – 10.00 น. แต่ถ้าบางครั้งที่ต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บางทีถ้าหากเกิดอาการเมาค้าง ก็ตื่นสายกว่าปกติ นั่นคือประมาณ 12.00 – 13.00 น. แต่หลังจากการตื่นนอนแล้ว นัทจะชอบเล่น MSN และ Hi5 ถ้าเป็นช่วงเลิกเรียนแล้ว นัทก็จะกลับมาเล่น MSN และ Hi5 และถ้านัทเบื่อ นัทก็จะนอนพักผ่อน นอกจากการเล่น NSM และ Hi5 นัทยังเล่นเกมต่อสู้หรือเกมที่ปล้นกันหรือยิงคู่ต่อสู้ ซึ่งเกมยิงคู่ต่อสู้เป็นเกมที่โปรดปรานมากที่สุด ครั้งหนึ่งนัท เคยทะเลาะกับแฟน สาเหตุมาจากการที่นัทนั้นแอบเล่น MSN กับสาวหรือผู้หญิงอื่น แต่จะใช้ชื่ออีเมลเป็นชื่อเพื่อน ๆ ในสาขาพัฒนาสังคมที่ปีนั้นรู้จัก เพื่อไม่ให้ปีนั้นจับได้ แต่ปีเคยจับได้และทะเลาะกันแต่ไม่ได้รุนแรงอะไร

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อถามถึงเรื่องเพื่อน นัทมักไม่ค่อยให้ข้อมูล นัทบอกแต่เพียงว่าเพื่อนสมัยมัธยมดีกว่าเพื่อนสมัยมหาวิทยาลัยมาก ๆ นัทกล่าวว่า

“เพื่อนที่บ้านนัทนะ ที่เรียนด้วยกันนะ ดีสุดยอดเลย ไม่เคยเลยที่จะทิ้งนัท มีอะไรก็ช่วยเหลือนัทตลอดเลย เวลาไม่มีตังค์กินเหล้านะ เค้าก็ช่วยออกให้นัทนะ บางทีนะนัทพาแฟนไปเที่ยวอย่างเงี้ย เค้าก็ออกให้แฟนนัทด้วยนะ เค้าเห็นความสำคัญของนัทมาก ๆ เลย แต่ดูที่นี้ดิ ขนาดว่านัทออกค่าเหล้าให้เป็นพันนะ ออกให้แม่งทั้งคืนอะ แม้งยังทิ้งนัทเลย ตอนนั้นนะทิ้งให้นัทต้องนอนกับผู้ชาย แล้วคิดดูดิ ถึงแม้ว่านัทจะเป็นทอมนะ แต่นัทก็มีเหมือนที่ผู้หญิงเค้ามีกัน นัทไม่ยอมโดนข่มขืนเหมือนที่น้ำของนัทเจอใจ นัทไม่อยากจะบอกเลยว่า เพื่อนที่นี้ไม่มีใครจริงใจกับนัทเลย ทุกวันนี้นัทอยู่กับปี นัทก็มีความสุขนะ มีเพื่อนแบบนั้นไม่เอาดีกว่า ไม่อยากพูดถึงอะ”

ในกลุ่มของเพื่อนนัทที่คบกันอยู่ คือมี แพร(สาขาพัฒนาสังคม จังหวัดแพร่) นันท์(สาขาพัฒนาสังคม พะเยา) ษา(สาขาพัฒนาสังคม จังหวัดเพชรบูรณ์) และนก(สาขาพัฒนาสังคม จังหวัดลำพูน) ทุกครั้งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีเพื่อนของนัท ดังที่ได้กล่าวถึงร่วมวงด้วยเกือบทุกครั้ง แต่จากการสังเกตการณ์ เพื่อนที่เคยดื่มเหล้ากับนัทนั้น ในปัจจุบันนี้ไม่ค่อยคุยกับนัทสักเท่าไร นัทเองก็ไม่สูงสิงกับเพื่อนกลุ่มนี้สักเท่าไร ไปไหนจะเดินเพียงลำพัง หรือบางครั้งจะพาแฟนคือปีมานั่งเรียนด้วย หากว่าตารางเรียนหรือปีมีเวลาว่างก็จะมานั่งเรียนกับนัทด้วย

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นักตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เพราะต้องการคลายเครียด เพื่อน ๆ มักจะชวนนักตี๋มเป็นส่วนใหญ่ และบางครั้งถ้าต้องการตี๋ม ก็จะไปชวนเพื่อนมาตี๋มกันที่ร้านหรือหอพัก สถานที่ที่นักตี๋มชอบตี๋มคือ ร้านบริการเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ แต่อาจจะไม่ไปก็เพราะเพื่อนไม่ไป น้อยครั้งที่นักตี๋มที่หอพัก (เพราะเพื่อน) ตี๋มแล้วมีความสุข นักตี๋มชอบเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ยี่ห้อซีแกรม (Hundred Pipers) BLEND 285 เพื่อน ๆ ก็ชอบตี๋ม นักตี๋มจึงชอบตามเพื่อน และการตี๋มของนักตี๋มก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร นักตี๋มมองการตี๋มของตัวเองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เพราะก็มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกับผู้ชายได้เหมือนกัน ฉะนั้นการที่นักตี๋มก็เป็นเรื่องไม่แปลกใหม่อะไรเพราะสังคมส่วนใหญ่ก็ยังให้โอกาสกับบทมมากกว่ากระเทย

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่กระทบต่อการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาของการเรียน นักตี๋มเริ่มมีความรู้สึกที่ว่าตนเองนั้นการเรียนตกต่ำ เนื่องจากเกรดเฉลี่ยไม่เป็นที่น่าพอใจเสี่ยงต่อการโดนริทายเป็นอย่างมาก อีกอย่างหากตนเองต้องโดนริทายเป็นตนเองจะต้องกลับบ้านที่ จ.เพชรบูรณ์ ทำให้ตนเองนั้นไม่สามารถจะอยู่กับแฟนของตนได้อีก (จอยแฟนสาวของนักตี๋ม) จึงทำให้ไม่ตี๋มเหลือ เวลาที่เหลือก่อนช่วงสอบ นักตี๋มจะทุ่มเทให้กับการเรียนและการอ่านหนังสือเป็นอย่างมาก นักตี๋มจึงไม่ค่อยออกไปเจอเพื่อน ๆ เท่าที่ควร ได้แต่เก็บตัว และเอาแต่อ่านหนังสือ

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

นักตี๋มจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทุกคนและทุกสถานที่เพราะถือว่าการตี๋มไม่ใช่เรื่องผิด เพราะโตแล้ว เช่น 7-Eleven จำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ตามกำหนดเวลา และการห้ามจำหน่ายสุรากับผู้ใส่ชุดนิสิต นักตี๋มก็จะไม่ซื้อ แต่จะไปเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนแล้วค่อยซื้อ นอกจากนี้ในช่วงช่วงเลิกตั้งก็จะไม่ซื้อไม่ตี๋ม เพราะไม่อยากโดนจับและถูกปรับ เสียหายเงินค่าปรับที่สามารถเก็บเงินไว้ซื้อวันอื่นได้อีก นักตี๋มมองว่าจริง ๆ แล้วรัฐก็ไม่ควรห้ามเพราะว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล

ช่วงการชะลอตัวต่อการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

นักตี๋มจะเลิกโอกาสตี๋มเมื่อวันที่มีเรียนเช้า หรือช่วงสอบ มีการบ้านนักตี๋มก็จะไม่ตี๋มแต่ถ้าการบ้านเสร็จก็จะตี๋ม ส่วนแฟนก็ไม่ว่าและไม่ห้ามนักตี๋ม เพราะเข้าใจในตัวนักตี๋มและรับได้ (นักตี๋มจะยังไม่เลิกตี๋มเพราะว่าตี๋มไม่บ่อยเท่าไร)

การควบคุมทางสังคม

นักมองว่า “มันเป็นสิทธิส่วนบุคคล และเวลาเรากินเราก็กินให้มีขอบเขต” นักยังกล่าวอีกว่าการควบคุมที่ไม่เป็นทางการเช่นครอบครัวของเขา ไม่ได้มีอิทธิพลอะไรต่อการพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักมากนัก เพราะว่าพ่อกับแม่ของนัก เคยพูดกับนักที่ว่า สามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ แต่ให้ดื่มอย่างพอเหมาะพอควร เพราะพ่อของนักก็ดื่มด้วย

ช่องทางที่ทำให้ผู้ถูกศึกษาเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นอกจากการดื่มในหอพักแล้ว แหล่งหรือสถานที่ที่นักมักเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 3 ร้าน ได้แก่

1) ร้านหมูมอ

ร้านหมูมอเป็นร้านเหล้าที่ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา บริเวณร้านก๋วยเตี๋ยวโกแดง ด้านหน้าหอพักชายแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับถนนทางลงหน้ามอพอดี ร้านหมูมอที่จำหน่ายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเหล้าไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่มที่ใช้ผสมกับเหล้า เช่น เบียร์ น้ำแดง ฯลฯ แก้วเหล้าและกับแกล้มต่าง ๆ โดยกับแกล้มส่วนใหญ่จะเป็นขนมขบเคี้ยว ภายหน้าร้านหมูมอ จะมีโต๊ะม้าหินวางไว้หน้าร้านเพื่อให้ลูกค้าที่มาซื้อเหล้าได้นั่งดื่มกัน โดยร้านหมูมอจะปิดร้านประมาณ 01.00 น. แต่ถ้าลูกค้ายังไม่กลับยังดื่มต่อทางเจ้าของร้านหมูมอ ก็ยินดีที่จะเปิดบริการอยู่ แต่บางครั้งเจ้าของร้านก็ปิดร้านโดยบอกกับลูกค้าว่าวันนี้ต้องขอภัยจริง ๆ ที่ไม่สามารถเปิดร้านถึงตอน 01.00 น. ได้ นั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้คนส่วนใหญ่เลือกที่จะซื้อเหล้าหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเหล้า เพราะนอกจากเจ้าของร้านจะใจดีแล้ว ทำเลที่ตั้งของร้านยังสะดวกและง่ายต่อการซื้อขายอีกด้วย ถึงแม้ว่าร้านหมูมอจะขายแพงกว่าร้านอื่น ๆ แต่ก็ไม่มาก คืออาจแพงไปกว่าร้านอื่นสัก 5-6 บาท

2) ร้านหน้าหอสุริยะ (ไม่ทราบชื่อร้าน)

ร้านดังกล่าวตั้งอยู่บริเวณฝั่งเดียวกับมหาวิทยาลัย โดยตั้งอยู่หน้าหอพักหญิงแห่งหนึ่ง บริเวณโดยรอบเป็นหอพักนิสิตทั้งหญิงและชายปะปนกันไป ภายในร้านไม่แตกต่างไปจากร้านหมูมอแต่ที่แตกต่าง คือ ร้านนี้จะขายน้ำมันเป็นขวด (เบนซิน) จึงเป็นที่นิยมของนิสิตที่มาใช้บริการเติมน้ำมันให้รถจักรยานยนต์เป็นอย่างมาก ร้านนี้จะไม่มีโต๊ะตั้งไว้ให้ลูกค้านั่งดื่มเหมือนร้านหมูมอ สิ่งที่ร้านนี้จะขายน้ำแข็งแตกต่างจากร้านอื่นนั่นคือ ทางเจ้าของร้านจะใส่น้ำแข็งเป็นถุงไว้ ถุงละ 5 บาท เมื่อลูกค้าต้องการ 10 บาท ก็ยื่นน้ำแข็งที่ตักเอาไว้แล้วให้ 2 ถุง ซึ่งถือว่าน้อยมากถ้าเทียบกับร้านอื่น ๆ เช่น ร้านหมูมอ ร้านหมูมอจะให้ตักน้ำแข็งตามใจชอบ แต่ต้องอยู่ในขนาดของถุงพลาสติกที่แขวน หรืออยู่ในถังน้ำแข็งที่ทางร้านจัดเตรียมไว้ให้ หรือมีบริการแบบบุฟเฟต์ให้ลูกค้าที่นั่งที่ร้านหมูมอ นั้นจ่ายเงินค่าน้ำแข็ง 20 บาทแต่สามารถตักน้ำแข็งได้ตลอดทั้งคืน หรือตลอดการดื่มเหล้าจนกว่าจะแยกวงเหล้า

3) ร้านกระฉูด

ตั้งอยู่บริเวณด้านข้างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ถัดมาจากหอพักหญิงรุ่งเรืองเฮาส์ ร้านกระฉูดก็มีบรรยากาศที่คล้ายคลึงกับร้านหมูมอ คือมีโต๊ะไว้ให้ลูกค้าดื่มเหล้าได้เหมือนร้านหมูมอ ราคาของสินค้าก็ค่อนข้างใกล้เคียงกับร้านหมูมอ

นอกจากนี้แล้ว นัทยังเข้าถึงแหล่งแอลกอฮอล์ที่ไม่ใช่ไปแค่ซื้ออย่างเดียว แต่ไปนั่งดื่มทั้งคืนด้วย นั่นคือร้าน Rad และร้านไอโซน ซึ่งเป็นร้านที่ตั้งอยู่ฝั่งเดียวกับมหาวิทยาลัย แต่ร้านไอโซนจะอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยมากกว่า ส่วนร้าน Rad นั้น อยู่ในบริเวณพื้นที่ของหอพักแม่กา city ซึ่ง

1.ร้าน Rad ส่วนมากร้าน Rad จะมีแต่ผู้หญิงที่เข้าไปใช้บริการ เพลงที่เปิดก็เป็นในสไตล์ผู้หญิง ซึ่งผู้ชายส่วนมากนั้นจะไม่ค่อยเข้าใช้บริการเท่าที่ควร เนื่องจากบรรยากาศที่สบาย ๆ และทางร้านก็ตกแต่งออกไปในแนวของผู้หญิงมากกว่าจะเป็นร้านที่ให้ผู้ชายนั่งดื่ม

2.ร้านไอโซน ร้านไอโซน เป็นร้านประจำที่นัทและแพนของนัท(จอย) จะไปนั่งดื่มเป็นประจำ โดยจะชวนเพื่อน ๆ ของจอยไปนั่งดื่มด้วยกัน บรรยากาศภายในร้านตกแต่งด้วยไปสีต่าง ๆ ซึ่งก็ค่อนข้างสวยงาม อีกทั้งสาเหตุที่ร้านไอโซนเป็นร้านประจำของนัทและจอยนั้น เป็นเพราะว่านัทรู้จักกับพี่เจ้าของร้านมานานแล้ว ตั้งแต่ยังสมัยปี 1 แล้ว จึงทำให้ค่าเหล้าสามารถต่อรองราคาได้ หรือบางทีก็สามารถขอเหล้าพี่เจ้าของร้านได้บ้างบางครั้ง

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สื่อไม่มีอิทธิพลหรือบทบาทต่อค่านิยมของนัทมากเพราะนัทอธิบายว่า “ไม่ค่อยตามสื่อมากเท่าไรเพราะถ้าตามคงไม่ไหวเพราะแต่ละอย่างนั้นออกตามสื่อที่นั่นแถม และเครื่องดื่มที่ส่วนใหญ่ที่กินคือ Seagram, Blend 285 เพราะคนส่วนใหญ่เขากินกัน” ส่วนการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาหรือการรณรงค์เรื่องกินเหล้าของมหาวิทยาลัยเช่นกัน นัทบอกว่า “เขาก็เคารพกฎนะ แต่บางอย่าง อย่างเช่นของมหาวิทยาลัยนะ เขาห้ามเราไม่ให้กินเหล้าในมอ แต่เขาไม่ได้ห้ามเรากินเหล้านอกมอ เพราะฉะนั้นเราก็มักกินนอกมอดี”

พฤติกรรมในการดื่ม

ปริมาณในการดื่ม 10 แก้ว ก็เกิดอาการเมา แต่ก็ยังรู้ตัวเองอยู่ตลอด

หนึ่ง

ภูมิหลังทางสังคม

นายหนึ่งเป็นลูกชายคนกลางของครอบครัว หนึ่งมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ซึ่งทั้งหมดเป็นลูกผู้ชาย พ่อและแม่ของหนึ่งมีอาชีพค้าขาย แม่ของนายหนึ่งเลี้ยงหนึ่งมาอย่างเข้มงวด ในขณะที่พ่อของหนึ่งจะเลี้ยงแบบสบาย ๆ ไม่เข้มงวดเท่าแม่ โดยคนในครอบครัวของหนึ่งคือ พ่อ พี่ชายและน้องชายทั้งหมดดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งหนึ่งบอกว่า “ เวลาที่เค้ากลับบ้านไปเค้าสามารถที่จะกลับไปกินกับน้องชายของเค้าได้ ” และหนึ่งยังบอกอีกว่า “ น้องชายของเค้ากินเก่งกว่าเค้าเสียอีก ”

หนึ่งเรียนชั้นประถมที่โรงเรียนใกล้บ้านและพอขึ้นชั้นมัธยมก็เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำอำเภอ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ทำให้ได้รู้จักผู้คนมากมายขึ้น ทำให้หนึ่งได้มีโอกาสพบปะเพื่อนมากขึ้นด้วยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรกของหนึ่งตอนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหนึ่งดื่ม Spy กับเพื่อน 3 คน หนึ่งได้นำมาจากบ้านที่เป็นร้านขายของโดยแอบเอามากินที่โรงเรียนและผลจากการกินครั้งนั้นทำให้นหนึ่งเมา

พอขึ้นระดับมัธยมเรียนที่โรงเรียนประจำอำเภอ หนึ่งมีเพื่อนมากขึ้น และจากการที่หนึ่งเรียนที่นั่นทำให้นหนึ่งมีโอกาสได้กินมากขึ้นด้วย โดยร้านที่หนึ่งไปกินเป็นประจำคือร้านค้าที่อยู่บริเวณด้านหน้าโรงเรียน โดยหนึ่งจะกินได้แต่ตอนเย็นหลังเลิกเรียนเท่านั้นและจะกินไม่ให้เมามากนักเพราะต้องกลับไปนอนที่บ้านเกรงว่าพ่อกับแม่จะรู้

เมื่อหนึ่งมาเรียนมหาวิทยาลัยได้มาเรียนที่ต่างจังหวัดทำให้นหนึ่งได้มีโอกาสกินเหล้าได้อย่างอิสระมากขึ้นโดยเฉลี่ยแล้วอาทิตย์หนึ่งเค้าจะกินประมาณ 3 – 4 ครั้ง โดยค่าใช้จ่ายในด้านการดื่มของหนึ่งจะตกอยู่ที่ประมาณ 2,000 บาทต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกินแต่ละครั้งจะอยู่ที่ครั้งละ 200 – 300 บาท ในขณะที่รายรับของหนึ่งอยู่ที่เดือนอยู่ที่ 5,000 บาท

ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล

หนึ่งได้ไปฝึกงานที่จังหวัดเชียงรายหนึ่งจะต้องฝึกงานทุกวันตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ โดยเริ่มฝึกงานตั้งแต่เวลา 08.00 – 16.30 น. หนึ่งสามารถดื่มได้เป็นช่วงเวลาหลังเลิกงานและวันเสาร์ – อาทิตย์เท่านั้น

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการดื่มของหนึ่งมากที่สุด เพราะการดื่มของหนึ่งส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนทั้งเพื่อนกลุ่มเดิมที่เรียนด้วยกันจากโรงเรียนเก่าที่ได้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยด้วยกัน และเพื่อนกลุ่มปัจจุบันที่เรียนสาขาเดียวกัน โดยในการกินแต่ละครั้งของหนึ่งจะมีทั้งที่ชวนเพื่อนกินและเพื่อน

ชวน เมื่อหารเฉลี่ยกันออกซึ่งจะตีไม่ต่ำกว่า 2 กรัม เครื่องตีส่วนใหญ่ที่ตีจะเป็นเหล้ามากกว่าชนิดอื่นคือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหล้าสี “ แสงโสมกับหงส์ทอง ” ส่วนเหล้าขาวจะเป็น “ แก้วคู่ ”

ในระหว่างการฝึกงานที่เชียงรายได้ทำให้หนึ่งมีกลุ่มอ้างอิงเพิ่มขึ้นอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มพี่ ๆ ที่ฝึกงาน ซึ่งเวลาที่พวกพี่ ๆ ชวนหนึ่งมักจะไม่น่าปฏิเสธ (เพราะไม่กล้าปฏิเสธ) ทำให้หนึ่งต้องกินกับพี่ที่สำนักงานเป็นประจำ

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

เขาบอกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการสังสรรค์กับเพื่อนฝูง ทำให้มีความสุขสนุกสนานรื่นเริง

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการดื่มแอลกอฮอล์

สาเหตุที่เขาตีส่วนใหญ่คือ ความเครียด ความอยากที่จะกินและอยากสนุกสนาน คำจึงไปชวนเพื่อนให้กินด้วยกัน และเพื่อนของเค้าชวนเค้าจึงไปกินด้วย เรื่องเครียดเช่น ทะเลาะกับแฟนบ้าง คะแนนสอบออกมาไม่ดี เพราะการกินเหล้าของเค้าเป็นเหมือนกับการได้ระบายความรู้สึกอัดอั้นออกมา และได้คุยกับเพื่อนๆ ด้วย เป็นต้น ส่วนเหตุผลที่ทำให้เค้าตีไม่ได้ คือ เค้ากำลังจะอยู่ในช่วงสอบต้องอ่านหนังสือ ถึงแม้ว่าเค้าจะกินเค้าก็จะกินเพียงนิดเดียว และเค้าไม่มีเงิน (แต่ถึงเค้าไม่มีเงินเพื่อนเค้าก็จะเป็นฝ่ายเลี้ยงเค้าอยู่ดี) และอีกสาเหตุหนึ่งที่เค้าไม่กินก็คือ เค้าได้กินเหล้าติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายวันแล้ว เลยทำให้เกิดอาการรู้สึกเบื่อ ไม่อยากกินและบางที่เค้ามีอาการไม่สบายเค้าก็จะไม่กิน

สาเหตุที่เขาไม่มีการกินเหล้าในช่วงวัน 15 พฤศจิกายน 2551 – 13 ธันวาคม 2551 คือตอนนั้นเค้าอยู่ในช่วงระหว่างฝึกงานจึงไม่ค่อยได้กิน หากจะมีการกินแต่ละครั้งก็จะเป็นพี่ที่ฝ่ายเลี้ยง และที่สำคัญเค้าต้องทำงานทุกวันจันทร์ถึงศุกร์และไม่มีเพื่อนกินเหล้าด้วย เพราะเพื่อนที่เป็นผู้ชายจะไปฝึกงานด้วยกันวันเสาร์- อาทิตย์เค้ามักจะไม่ว่าง

สาเหตุที่เขาไม่มีการกินเหล้าในช่วงวัน 16 มกราคม 2552 – 26 กุมภาพันธ์ 2552 เพราะช่วงนั้นหลังจากกลับมาจากฝึกงานเค้าต้องมาทำรายงานการฝึกงานพร้อมทั้งต้องปริ้นต์งานและแฟนของเค้าก็ไม่ชอบให้กินเท่าไรนักเค้าจึงเลี่ยงที่จะไม่ดื่ม เพื่อที่จะไม่ได้ทะเลาะกัน

หลังจากวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 ที่เค้าไม่ได้กินเหล้าในช่วงเวลานี้เพราะเค้าอยู่ชั้นปีที่ 4 เมื่อทำรายงานการฝึกงานเสร็จและปริ้นต์งานเสร็จแล้วเค้าจึงกลับบ้านไป เลยทำให้เขาไม่ได้กิน

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การปรับตัวของเขาเมื่อมีนโยบายควบคุมของภาครัฐ เช่น งดเหล้าเข้าพรรษาหรือรับน้องปลอดเหล้า หนึ่งมองว่า “ ไม่จำเป็นและไม่สนใจ เพราะเข้าพรรษามันเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ถ้าอยากจะหยุดก็หยุดตอนไหนก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นช่วงเข้าพรรษาเท่านั้น ”

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มของผู้ให้ข้อมูล

สาเหตุที่หนึ่งดื่มส่วนใหญ่คือ ความอยากที่จะดื่มหนึ่งจึงไปชวนเพื่อนให้กินด้วยกัน และหากเพื่อนชวนหนึ่งก็จะไปเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามหนึ่งจะหยุดดื่มเมื่ออยู่ในช่วงสอบเพราะต้องอ่านหนังสือ หากดื่มก็ดื่มเพียงนิดเดียว ในทางกลับกันหากไม่มีเงินก็จะหยุดดื่ม (แต่ถึงหนึ่งไม่มีเงินเพื่อนของหนึ่งก็จะเป็นฝ่ายเลี้ยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ดี)

การควบคุมทางสังคม

นโยบายของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยให้ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็ไม่กระทบกับการดื่มของหนึ่งเพราะส่วนใหญ่หนึ่งจะไปดื่มที่หอของเพื่อนเป็นประจำ ซึ่งหอนั้นอยู่ในที่ที่สามารถส่งเสียงดังได้ เหตุดังกล่าวจึงไม่ส่งผลต่อการดื่มของหนึ่ง และเมื่อมีคนมาเตือนว่าเสียงดังมากเกินไป วงเหล้าก็จะเงียบเสียงลงบ้าง ซึ่งหนึ่งสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกินให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้

ในขณะที่การควบคุมที่ไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว ครอบครัวของหนึ่งไม่ว่าเรื่องการที่ดื่มเหล้าเพียงแต่คอยเตือนว่าอย่าดื่มให้มากเท่านั้น ซึ่งเมื่อเวลากลับไปที่บ้านหนึ่งสามารถที่จะดื่มกับน้องชายที่บ้านได้

เพื่อน เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากที่สุดเพราะการใช้ชีวิตที่มหาวิทยาลัยหนึ่งก็จะอยู่กับเพื่อนเป็นหลัก โดยมากหนึ่งมักจะไปกินที่หอเพื่อนมากกว่าที่หอของตนเอง และบางที่เมื่อหนึ่งดื่มเหล้าเสร็จแล้วหนึ่งก็จะนอนค้างหอเพื่อน

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เนื่องจากหนึ่งพักอาศัยอยู่หอพักเอกชนหน้ามหาวิทยาลัย และภายในหอพักที่หนึ่งอยู่นั้นก็มีเพื่อนที่มาจากโรงเรียนเดียวกันอยู่ด้วยทำให้หนึ่งดื่มบ่อยมากขึ้น อีกทั้งหอเพื่อนที่หนึ่งชอบไปดื่มด้วยก็อยู่ไม่ไกลกันมากนัก ส่วนร้านค้าที่หนึ่งชอบไปซื้อเหล้ากินเป็นประจำนั้นคือร้านกระดุกและร้านเจเอส ซึ่งทั้งสองร้านจะปิดในเวลาที่ย่ำรุ่ง คือเวลาประมาณ 02.00 – 03.00 น. หนึ่งชอบไปซื้อแสงโสมกับหงส์ทองที่ร้านกระดุก และชอบไปซื้อเหล้าขาวที่ร้านเจเอส

สื่อสารมวลชนมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล

สื่อต่างๆเช่นสื่อทางโฆษณา วิทยุและโทรทัศน์ไม่มีอิทธิพลต่อการกินของหนึ่งมากนัก เพราะหนึ่งจะชอบดื่มแต่ยี่ห้อเดิม ๆ และในการดื่มของหนึ่งแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับงบประมาณเป็นหลัก กล่าวคือ ถ้าหากมีเงินมากหนึ่งก็จะดื่มเหล้าดี แต่ถ้ามีเงินน้อยลงมาน้อยเค้าก็จะดื่มเหล้าขาว

พฤติกรรมในการดื่ม

ในการกินเหล้าดี มักจะกินโดยผสมกับโซดาและเหล้าที่กินมักจะเป็น Brend 285 , 100 Piper, Red, Benmore โดยจะพบว่าเหล้าที่เค้ากินมักจะมีแต่ของที่มีราคาค่อนข้างสูง ๆ เพราะเค้ากินกับที่ที่สำนักงานและเหล้าพวกนั้นจะมีที่สำนักงานซื้อมาเลี้ยงเป็นประจำ และเบียร์ที่เค้ามักจะกิน คือ Leo และจะกินยี่ห้ออื่นบ้างเป็นบางครั้ง

ในกรณีเหล้าขาว ยี่ห้อที่เค้ากิน คือ น้ำเงินโดยเค้าจะกินเป็นแบบแก้ววนกับเพื่อนในวง และยังมีอีกอย่างหนึ่งคือ เค้าได้เหล้าขาวมาจากการที่เค้าไปลงพื้นที่ตอนที่ฝึกงาน เหล้าขาวที่ได้มานั้นเค้าผสมเป็นยาตอง โดยเหล้าชนิดนี้เป็นเหล้าที่มีความแรงมากทำให้เค้าเมามาก และไม่รู้เรื่องและจากการที่เค้ากินเหล้าชนิดนี้ทำให้เค้าเกิดอุบัติเหตุลื่นในห้องน้ำจนได้บาดเจ็บจากการกินเหล้าชนิดนี้ และพฤติกรรมของเค้าในระหว่างการดื่มเหล้า นั้น เค้ามักจะสูบบุหรี่จัดมาก และเมื่อมีอาการเมามาก ๆ เค้าจะทำตัวรุ่มร่าม วุ่นวาย ทำตัวน่ารำคาญ โมโหร้าย และมักจะโทรหาแฟนด้วย สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการเก็บข้อมูลของนายหนึ่งในช่วงตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมที่ผ่านมาพบว่า เค้ามักจะกินเหล้าดีมากกว่าเหล้าขาว และในการกินถ้าอยู่ที่สำนักงานที่สำนักงานจะเป็นคนเลี้ยงตลอด แต่ถ้าอยู่กับเพื่อนเค้าจะหารเฉลี่ยกันออก ในการกินเหล้าเค้าจะเมาทุกครั้ง สาเหตุในการกินส่วนใหญ่จะมีคนมาชวนมากกว่า

พฤติกรรมของเค้าในระหว่างการดื่มเหล้า นั้น เค้ามักจะสูบบุหรี่ที่จัดมาก และเมื่อมีอาการเมามาก ๆ เค้าจะทำตัวรุ่มร่าม วุ่นวาย ทำตัวน่ารำคาญ โมโหร้าย และมักจะโทรหาแฟนด้วย สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการเก็บข้อมูลของนายหนึ่งในช่วงตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมที่ผ่านมาพบว่า

1. เค้ามักจะกินเหล้าดีมากกว่าเหล้าขาว
2. และในการกินของเค้าถ้าอยู่ที่สำนักงานที่สำนักงานจะเป็นคนเลี้ยงตลอด แต่ถ้าอยู่กับเพื่อนเค้าจะหารเฉลี่ยกันออก
3. ในการกินเหล้าเค้าจะเมาทุกครั้ง
4. สาเหตุในการกินส่วนใหญ่จะมีคนมาชวนมากกว่า

๑๒

ภูมิหลังทางสังคม

สี่เป็นลูกชายคนโตของครอบครัว มีน้องสาวอีก 1 คน พ่อของสี่รับราชการ ส่วนแม่ของสี่เป็นแม่บ้าน สี่ถูกเลี้ยงมาอย่างตามใจ แต่สี่ก็รู้จักควบคุมตัวเองได้ดีไม่ออกนอกกลุ่มนอกรทางมากนัก พ่อของสี่ดื่มเหล้า แต่ปัจจุบันพ่อของสี่ได้เลิกเหล้ามาเป็นเวลา 2 ปีแล้ว

สี่เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนชื่อดังในจังหวัด ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนประจำ แต่สี่ที่รอดจากรยานยนต์ไปกลับเอง ด้วยเหตุนี้ทำให้สี่เริ่มที่จะรู้จักเพื่อนมากขึ้น

สี่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรกที่งานวันเกิดเพื่อนตอนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเครื่องดื่มที่สี่ลองเป็นครั้งแรกคือ เบียร์ช้าง แม้ว่าสี่จะดื่มในปริมาณที่ไม่มากนักแต่ก็รู้สึกเมา โดยพอกับแม่ไม่รู้ว่าสี่ได้ลองดื่มเบียร์ ซึ่งทั้งพ่อและแม่รู้ว่าสี่ดื่มตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พอกับแม่ว่า “กินทำไม มันไม่ดี ตัวเองยังเรียนอยู่เลย ”

สี่ย้ายมาเรียนมหาวิทยาลัยที่ต่างจังหวัดทำให้สี่มีโอกาสดื่มกินเหล้าได้อย่างอิสระมากขึ้น โดยดื่มประมาณ 4 – 5 ครั้ง/อาทิตย์ แต่ระยะหลัง ๆ สี่เริ่มดื่มน้อยลงเหลือเพียงอาทิตย์ละ 2 ครั้ง สี่พยายามควบคุมค่าใช้จ่ายในการดื่มไม่ให้เกิน 800 บาทต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกินแต่ละครั้งจะอยู่ที่ครั้งละ 50 – 60 บาท (สี่ได้รับเงินจากทางบ้านเดือนละ 4,000 บาท ยังไม่รวมค่าหอพัก)

ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล

เนื่องจากสี่จะไม่มีเรียนในวันพุธสี่จึงเลือกดื่มๆในตอนเย็นของวันอังคาร นอกจากนี้การที่สี่มีเรียนในตอนบ่ายทำให้บางวันที่สี่เลือกดื่มในวันอื่นที่ไม่มีเรียน สี่สามารถลุกขึ้นไปเรียนได้ทัน และรวมไปถึงวันเสาร์ – อาทิตย์ที่สามารถดื่มได้อย่างสะดวก “ เหมอนี้อาจกินน้อยหน่อยนะเพราะเรียนแต่ละตัวมันหนัก ” ผลการเรียนในเทอมนี้ของสี่ไม่ได้นัก

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการดื่มของสี่มากที่สุด เพราะการดื่มส่วนใหญ่สี่จะดื่มกับเพื่อนทั้งเพื่อนกลุ่มเดิมที่เรียนด้วยกันจากโรงเรียนเก่าที่ได้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยด้วยกัน และเพื่อนกลุ่มปัจจุบันที่เรียนสาขาเดียวกับสี่ การดื่มแต่ละครั้งเฉลี่ยกว่า 2 กลม โดยเครื่องดื่มที่สี่ดื่มคือ “ Brend 285 ” และเบียร์ “ Leo ”

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

สี่มองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเข้าสังคมแบบหนึ่งและเป็นค่านิยม เช่น การรับน้องที่ต้องดื่มเหล้า

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนใหญ่ที่ดื่มเนื่องจากความเครียด เช่น ทะเลาะกับพ่อแม่ นอกจากนี้เมื่อผลการสอบออกมาคะแนนไม่ดี เป็นต้น โดยมากเพื่อนจะเป็นฝ่ายเลี้ยง เนื่องจากไม่มีเงิน ด้วยเหตุนี้ทำให้ไม่สามารถที่จะดื่มเหล้าได้ทั้งที่อยากดื่ม รวมไปถึงช่วงสอบก็จะไม่ดื่มแอลกอฮอล์เพราะต้องอ่านหนังสือ

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สิ่งมองว่านโยบายควบคุมของภาครัฐ เช่น งดเหล้าเข้าพรรษาหรือรับน้องปลอดเหล้า เป็นเรื่องดี แต่การจะทำได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลมากกว่า การดื่มเหล้าเหมือนเป็นค่านิยมมากกว่า ส่วนตัวแล้วไม่ว่านโยบายต่าง ๆ จะออกมาอย่างไรก็ไม่ได้ส่งผลต่อการดื่มของสี่เลย

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มของผู้ให้ข้อมูล

สี่จะไม่ดื่มในช่วงอ่านหนังสือสอบ

การควบคุมทางสังคม

นโยบายของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยให้ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็ไม่กระทบกับการดื่มของสี่เพราะส่วนใหญ่สี่จะดื่มที่ร้านเหล้าของเพื่อนและหอบของตัวเอง ซึ่งหอบก็มีแต่เพื่อน ๆ กันทั้งนั้น รวมถึงไม่มีหอบอื่น ๆ อยู่โดยรอบทำให้สี่และเพื่อน ๆ สนุกได้อย่างเต็มที่ และเมื่อมีเจ้าของหอบมาเตือนเรื่องการดื่ม จะฟังและทำตามบ้างโดยสี่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกินให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

ครอบครัวของสี่ไม่ว่าเรื่องการดื่มเหล้าเพียงแต่คอยเตือนว่าอย่าดื่มให้มากเท่านั้น ซึ่งเวลากลับไปที่บ้านสี่สามารถที่จะออกมาดื่มกับเพื่อนได้อย่างบ่อยครั้ง

เพื่อน เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมากที่สุดเพราะการใช้ชีวิตที่มหาวิทยาลัยสี่จะอยู่กับเพื่อนเป็นหลัก สี่จะดื่มกับเพื่อน โดยเพื่อนของสี่มักจะมาดื่มที่หอบของสี่เป็นประจำ แม้ว่าบางครั้งสี่ไม่สบายจึงไม่ได้ดื่มด้วยแต่เพื่อนของสี่ก็ยังมาดื่มที่หอบของสี่เช่นเดิม

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เนื่องจากสี่พักอาศัยอยู่หอพักเอกชนหน้ามหาวิทยาลัย จึงทำให้หาซื้อเหล้าได้ง่ายขึ้น ร้านที่สี่ชอบไปซื้อเหล้าเป็นประจำนั้นคือร้านกระฉูดและร้านหุ่มอ ซึ่งร้านดังกล่าวจะปิดก่อนข้างดึก ประมาณ 02.00 – 03.00 น. ทำให้สี่ดื่มกันได้อย่างสะดวก “ถ้าร้านปิดกันแล้วก็เลิกกิน แยกย้ายกันกลับไปนอน”

สื่อสารมวลชนมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล เช่น พฤติกรรม รสนิยมการกินเหล้า การปรับตัว และการหลีกเลี่ยง

สื่อต่างๆเช่นสื่อทางโฆษณา วิทยุและโทรทัศน์ไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อการดื่มของสีมากนัก หากโฆษณาไหนน่าสนใจ สื่ออยากรู้ว่าดีจริงอย่างที่โฆษณาไว้หรือไม่ ก็จะซื้อมาลองดื่มดูแต่โดยมากสีจะชอบที่จะกินยี่ห้อเดิม ๆ

พฤติกรรมในการดื่ม

กรณีที่กินเหล้าสี เขามักจะดื่มโดยผสมกับโซดาและเหล้าที่เขาดื่มมักจะเป็น Blend 285 แสง โสม แมโขง ซึ่งต่อมาในระยะหลังมาเขามักจะไม่ค่อยได้ดื่มสุราสีเท่าใดนัก ส่วนใหญ่จะกินเหล้าขาวมากกว่า และเบียร์ที่เขามักจะกิน คือ Leo และถ้ากินแต่ละครั้งก็จะเป็นดั่งขึ้นไป

กรณีที่เขาสุราสีขาว ยี่ห้อที่เขาดื่ม คือ น้ำเงินโดยเขาจะดื่มเป็นแบบแก้ววนกับเพื่อนในวง และพฤติกรรมของเขาในระหว่างการดื่มสุรานั้น เขามักจะสูบบุหรี่จัดมาก และเขาจะเป็นคนเล่นดนตรี คือ กีตาร์และร้องเพลงในวงเกือบทุกครั้ง

และพฤติกรรมของเขาในระหว่างการดื่มสุรานั้น เขามักจะสูบบุหรี่ที่จัดมาก และเมื่อเค้ารู้ตัวแล้วว่าเริ่มเมา เขาก็จะอาศัยช่วงที่เขาเล่นกีตาร์ให้แก้วสุราผ่านไปก่อน หรือเล่นหลาย ๆ เพลง หรือในบางทีก็จะอาสาเป็นคนออกไปซื้อของให้ เพื่อให้รู้สึกที่ตัวเองดีขึ้นหรือกินไหว แล้วเขาค่อยยกแก้วดื่มต่อ และค่าใช้จ่ายในการดื่มของเขาแต่ละครั้งจะมีคนเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่ เขาจึงไม่ค่อยได้เสียเงินในการกินมากนัก

สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการเก็บข้อมูลของนายสีในช่วงตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมที่ผ่านมาพบว่าเขามักดื่มขาวมากกว่าสุราสี และในการดื่มของเขาจะมีคนเลี้ยงมากกว่า การดื่มส่วนใหญ่ของเขา เขามักจะเมา สาเหตุในการดื่มส่วนใหญ่จะมีคนชวนมากกว่า

เสือนะ

ภูมิหลังทางสังคม

เสือนะเป็นชายหนุ่ม อายุ 20 ปี มีรูปร่างเล็ก ไม่สูง นิสัยร่าเริง เป็นคนไม่โกรธใครง่าย และไม่ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร เป็นที่รักของเพื่อนในกลุ่มและในสาขาเกี่ยวพันเพื่อน ๆ เรียก “เสือนะ” มีภูมิลำเนาอยู่ใน ตำบลหยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เสือนะเติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่อาชีพเป็นข้าราชการและแม่เป็นพนักงานบริษัท มีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 2 คนรวมทั้งเสือนะด้วย เสือนะจบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนปิยมิตรวิทยา(เอกชน) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก

โรงเรียนเชิงคำวิทยาคมจากนั้นก็ไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร ในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ แต่ก็ศึกษาได้ปีเดียวก็ต้องลาออกเนื่องจาก เพราะเสีย "รู้ตัวเองถ้าเรียนอยู่ที่นั่นไม่จบแน่ เพราะกินเหล้าทุกวัน ก่อนไปเรียนยังกิน ก็เลยลาออกจากที่นั่น" ต่อจากนั้นก็ย้ายมาศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ในสาขาวิชาพัฒนาศาสตร์ ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และมีเพื่อนที่สนิทกันมากคือ กลุ่ม 7 ประจัญบาน

ครอบครัวเสียดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งพ่อ แม่ และเสีย ยกเว้นน้องที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา แต่พ่อและแม่ก็ดื่มเฉพาะตามเทศกาลไม่ได้ดื่มทุกวัน เสียเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุได้ 15 ปี และเครื่องดื่มที่ดื่มเป็นครั้งแรกคือเหล้าขาว

ชีวิต/กิจวัตรประจำวัน

เสียนะมีชีวิตและกิจวัตรประจำวันเหมือนวัยรุ่นทั่วไป ถ้ามีเรียนเข้าก็ตื่นเช้าแต่ถ้าวันไหนมีเรียนสาย หรือป่วย ก็จากตื่นก่อนไปเรียน 1 ชั่วโมง จากนั้นก็อาบน้ำ แต่งตัวไปเรียน หลังจากกลับจากเลิกเรียนหรือมีเวลาว่างก็จะเล่นMSN ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง และตอนกลางคืนก็คุยโทรศัพท์และก็นอน วันเสาร์-อาทิตย์เสียจะตื่นสายมาก บางทีก็ตื่นตอนบ่ายตื่นมาก็ซักผ้า อาบน้ำ กินข้าว ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยวห้องเพื่อนบ้าง ตอนกลางคืนก็คุยโทรศัพท์ แล้วก็เข้านอน

ถ้าวันไหนที่เสียจะกินเหล้าไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตามชีวิตและกิจวัตรประจำวันก็เปลี่ยนไป เช่นวันที่มีเรียนปกติเสียจะต้องตื่นก่อนไปเรียน 1 ชั่วโมง ก็ลดลงเหลือ 5 -10 นาที ถ้าเป็นเสาร์อาทิตย์เสียจะจะไม่ตื่นเลย และไม่ชอบอาบน้ำตอนที่เมาเหล้า

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนใหญ่แล้วเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเสียจะไม่ว่าจะเป็นการชักชวนเพื่อนหรือร่วมดื่มด้วย คือกลุ่มเพื่อนที่มีชื่อกลุ่มว่า "7 ประจัญบาน นอกจากนี้ก็มีกลุ่มที่ไปร่วมดื่มด้วยแต่ไม่บ่อยครั้ง คือ กลุ่มเพื่อนผู้หญิงเอกพัฒน์ กลุ่มสาวไนท์ซาฟารี กลุ่ม6สาว และกลุ่มเพื่อนต่างสาขาที่เสียรู้จักเช่น เพื่อนสาขารัฐศาสตร์ สาขาจีน เป็นต้น

กลุ่มเสีย7ประจัญบานนี้มีได้กัน 9 คนประกอบด้วย 1.เสียนะ 2.บอล 3.แบงค์ 4.หนูม 5.แมน 6.เปา 7. เจมส์ 8.อัม 9.บอย ทั้ง9คนนี้เป็นนิสิตสาขาพัฒนาศาสตร์ชั้นปีที่2 ที่สนิทกัน มีหนึ่งคนในกลุ่มนี้ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่อีก8คนนั้นชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

เสียนะมีความคิดว่าเครื่องดื่มนั้นมีหลายประเภท ขนาดราคา ดีกรี ก็ต่างกันไปบางคนก็ดื่มเบียร์ บางคนก็ดื่มเหล้าหรือทั้งสองอย่างพร้อม แต่สำหรับเสียแล้วเสียจะชอบดื่มเบียร์มากที่สุด

เพราะดีมง่ายไม่ค่อยเมามาก รองลงมาคือเหล้าแดง และท้ายสุดคือเหล้าขาว แต่บางครั้งในการที่จะเลือกเครื่องดื่มก็ขึ้นอยู่กับสถานะการเงินในขณะนั้น และคนส่วนเห็นชอบว่าจะดื่มเครื่องดื่มชนิดนั้นด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ เสือนะมีทัศนคติที่ว่าเครื่องดื่มที่ดื่มนั้นเป็นสิ่งไม่ดีทำให้เราต้องสิ้นเปลืองเงินทอง บางครั้งก็ทำให้ไม่ได้ไปเรียนหนังสือด้วย แต่การดื่มก็มีข้อดีที่ช่วยให้เราเลื่อนชั้นทางสังคม มีเพื่อนฝูงมากขึ้น ได้พูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนที่ดื่มด้วยกัน และเสือนะยังบอกว่าการที่ดื่มเป็นประจำนั้นไม่ใช่จะเป็นการดื่มเอาเป็นเอาตายกันแต่เป็นการดื่มเพื่อความกระชุ่มกระชวยมากกว่า แต่ถ้าเสือนะไม่ได้ดื่ม เสือนะก็รู้สึกเฉย ๆ โดยเสือนะให้เหตุผลว่าเราไม่ได้เป็นคนติดเหล้าหรือขี้เหล้ามากขนาดนั้นไม่ใช่ไม่ได้กินแล้วจะลงแดงหรือคลุ้มคลั่ง แต่การกินเหล้าบ้างก็ทำให้เราสบายใจบ้างก็ทำให้เราลำบากใจ และที่ลำบากใจก็อย่างเช่น "วันที่กินเหล้าขาวแม่อิงนี้แหละ เป็นวันที่ค่อนข้างลำบากใจมากเพราะเหล่าชนิดนี้กินยากบาดคอกินเหล้าเมาบางครั้งเมาแบบไม่รู้สีกตัว แต่เหล้าหรือเบียร์อื่นไม่ใช่ที่เราไม่ลำบากใจนะ ลำบากใจเป็นบางครั้งคือวันที่เราไม่อยากจะกินแล้วโดนบังคับหรือกินมากพอแล้วแต่คนที่กินด้วยบังคับให้กินต่อนี้ก็ลำบากใจ และถ้าวันไหนไหวและอยากกินก็สบายๆ"

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการกิน/ไม่กินเหล้า

เสือนะมองว่าต้องดูเหตุการณ์นั้น ๆ ก่อนที่เราสมควรจะดื่มหรือไม่ ตัวอย่างเช่น การที่อกหักหรือการติดเเฟ้นั้นเป็นบางคนอาจจะดื่ม แต่สำหรับเสือนะขึ้นอยู่กับความอยากดื่มในขณะนั้นด้วย วิกฤตการณ์และการเปลี่ยนผ่านในชีวิตนั้น ไม่กระทบต่อการดื่มหรือไม่ดื่ม อยู่ที่ความอยากของคนและความเหมาะสม

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การปรับตัวก็ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ เช่นกฎที่ห้ามขายสุราหลังเที่ยงคืน เขาก็ปรับตัวว่าถ้าอยากดื่มตอนดึกก็ไปซื้อมาเก็บก่อนเที่ยงคืน เป็นต้น นอกจากนี้เสือนะบอกว่าตนไม่ใช่ขี้เหล้าการปรับต่อนั้นไม่ยากเพราะเขาให้ทำอะไรก็ทำขอให้มันถูกต้องตามหลักนโยบาย มาตรการของภาครัฐ (เสือนะบอกว่า เฉพาะช่วงที่เขาจะตรวจเท่านั้น ถึงจะทำตามกฎหมาย แต่ถ้าไม่ตรวจก็ไม่สนใจ)

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มของผู้ให้ข้อมูล

เสื่อนะบอกว่า"เสื่อนะตอบยากนะว่าเสื่อไม่ค่อยกินเหล้าช่วงไหนเพราะตอนที่อยู่มหาวิทยาลัยนั้นเสื่อก็ขึ้นอยู่กะเพื่อนๆถ้าเพื่อนชวน "ปะ!" ซึ่งถ้าไม่ไปก็รู้สึกยังไง ๆ อยู่แต่ถ้าช่วงเวลาที่เสื่อนะไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นช่วงเวลา ดังนี้

1.เวลาที่มีสอบกลางภาค-ปลายภาค เพราะต้องอ่านหนังสือสอบก่อนแต่ถ้าสอบเสร็จก็ดูกันอีกทีว่าจะกินหรือไม่

2.เวลาไปเรียนหนังสือ(จันทร์-ศุกร์) แต่หลังเลิกเรียนเสื่อบอกว่าไม่นับเพราะถือว่าเรียนเสร็จแล้วแต่จะกินไม่กินนั้นดูเหตุการณ์และความอยากก่อนว่าจะกินหรือไม่

3.เวลากลับบ้านเพราะตอนที่กลับบ้านนั้นไม่มีเพื่อนๆมีชวนกินเลยไม่กินเพราะเพื่อนๆไปเรียนต่างจังหวัดกันหมดแต่เสื่อนะก็บอกว่าถ้าจะกินจริงๆก็ซื้อมากินคนเดียวที่บ้าน"

การควบคุมทางสังคม

การควบคุมทางสังคมไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการนั้น "จะมีอิทธิพลต่อการดื่มของเสื่อนะนั้นก็ต่อเมื่อมีการตรวจตราอย่างจริงจังเคร่งครัดเท่านั้น" แต่ไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการดื่ม "มันอยู่ที่ตัวเราเองที่จะควบคุมเอง แม้จะมีการควบคุมทางสังคมที่ออกมาเป็นมาตรการหรือการรณรงค์ต่างๆ เช่น การรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา กฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ไม่ให้หนีติดดื่มสุรา ฯลฯ เสื่อนะไม่ให้ความสนใจ

ช่องทางการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เสื่อนะดื่มเหล้าในบางโอกาสเพื่อเข้าสังคม ได้รู้จักเพื่อนมากมาย และงานสังคมบางอย่างเช่นงานเทศกาลต่าง ๆ หรือแม้งานวันเกิดเพื่อน ๆ หรือของตัวเองที่จะต้องมีการดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วย

ถ้าเป็นเรื่องของสถานที่ที่ทำให้เสื่อเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วเสื่อนะบอกว่าส่วนใหญ่แล้วก็เป็นร้านดังนี้ 1.ร้านหมู่อ(ซื้อบ่อยที่สุด) เพราะว่าเป็นร้านที่สามารถซื้อได้สะดวกสบายและค่อยข้างจะสนิทกับเจ้าของร้านเพราะไปซื้อ ไปกินเหล้าที่ร้านนี้ตั้งแต่ปีหนึ่ง นอกจากนั้นที่เสื่อจะไปซื้อเหล้าก็มี เซเว่น อีเลฟเว่น และร้านกระดุมบ้าง

สื่อสารมวลชนมีอิทธิพลหรือไม่ต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูลเช่นพฤติกรรม รสนิยม การกินเหล้า การปรับตัว และการหลีกเลี่ยง

เสื่อไม่มีอิทธิพลต่อเสื่อนะมากนักเพราะว่าการดื่มของเสื่อนะไม่เน้นรสนิยมที่หรูหราตามสื่อโฆษณาแต่ก็ไม่เน้นยี่ห้อมากมายแต่ก็ไม่ถึงกับดื่มเหล้ายี่ห้อต่ำ เกรดต่ำ เช่นเหล้าเถื่อนที่แอบขายตาม

หมู่บ้านถูกละ20-25บาทเป็นต้น ส่วนใหญ่ก็จะดื่มทั่ว ๆ ไป ส่วนก็จะดื่มทั่ว ๆ ไปเช่น Blend 285 เบียร์
ช้าง

พฤติกรรมกรรมการดื่ม

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของเสือนะโดยภาพรวมสามารถแบ่งออกได้ 3 พฤติกรรม ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมก่อนการดื่มสุรา

ก่อนการดื่มสุราเกือบครึ่งเสือนะจะต้องเตรียมพร้อมร่างกาย บุคลิกภาพของตนเอง ให้ดูดี เช่น การแต่งตัวให้ดูดี ทาแป้งก่อนกิน เป็นต้น และยิ่งวันไหนมีผู้หญิงมาร่วมดื่มด้วยเขาก็จะทำให้ดูดี ก่อนเสมอ แต่บางครั้งถ้าเป็นการดื่มในห้องของเขาเองหรือกับเพื่อนๆ ที่สนิทกันมากๆ ก็จะทำตัวธรรมดา ไม่เรื่องมาก

พฤติกรรมกรรมการดื่มของเสือนะขณะที่ถูกชักชวนในการดื่มสุรานั้น เขาจะไม่ค่อยปฏิเสธกับคำชักชวนดังกล่าวแต่บางครั้งก็ปฏิเสธไม่ได้โดยเฉพาะคำชักชวนของเพื่อนในกลุ่มเจ็ดประจัญบาน และจะปฏิเสธต่อคำชักชวนก็ต่อเมื่อ แพนไม่ให้กิน ไม่สบาย มีการสอบ เป็นต้น

การดื่มสุราแต่ละครั้งนั้นที่เสือนะร่วมดื่มด้วยจะเป็นการดื่มที่ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายกันมากกว่าที่คนใดคนหนึ่งเลี้ยง เขาจะไม่มียุติกรรมที่พูดยากในเรื่องดังกล่าวอย่างเช่นวันไหนที่เพื่อนๆ บอกว่าวันนี้ช่วยกันออกคนละ 50 บาท เขาก็จะจะให้ที่บางครั้งก็ให้มากกว่าที่ช่วยกันออก และถ้าไม่ไหนที่เขาไม่มีก็จะยืมของเพื่อนหรือให้เท่าที่ให้ได้

2. พฤติกรรมขณะดื่มสุรา

ขณะดื่มสุรานั้นเขาจะเป็นคนที่ชอบพูดคุย หยอกล้อ กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม บางครั้งก็จะร้องเพลงบ้าง การดื่มสุราของเสือนะเขาชอบดื่มแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่รีบเร่ง กินไปคุยไป แต่ถ้าวันไหนที่เขาเมาที่หลังเสือนะจะมีพฤติกรรมที่ยกหมดแก้วบ่อย ชวนเพื่อนชนแก้วบ่อย หรือที่คนทั่วไปชอบเรียกกันว่า “เร่รอบหรือเร่ฟิล” ขณะดื่มอยู่นั้นบางครั้งก็จะแอบไปคุยโทรศัพท์บ้างและก็จะคุยโทรศัพท์นาน บางโอกาสเขาก็จะสูบบุหรี่ด้วย แต่ก็ไม่บ่อยครั้งที่เห็น

3. พฤติกรรมหลังจากการดื่มสุรา

สามารถแยกได้ 2 กรณี

1. ไม่เมาและไม่เมามาก เสือนะจะมีพฤติกรรมที่ธรรมดาเหมือนคนปกติ สติดี ไม่เดินโซเซ เพียงแต่มีอาการหน้าแดงนิดหน่อย สามารถขับรถกลับบ้านหอบักได้เอง และกลับมาทำงานหรือกิจธุระอื่นต่อได้อีก

2.เมามาก เสือนะจะมีอาการที่พูดมากผิดปกติ จนบางครั้งเพื่อนบอกว่าเสือนะทอล์คโชว์อีกแล้ว และเรื่องทีพูดมีทั้งเรื่องที่เป็นสาระและไม่เป็นสาระ เดินโซเซ หน้าแดงมาก ชอบแอบหนีไปหลบ บางครั้งถูกเพื่อนแกล้งต้อนหลบโดยถูกเบี่ยงทาหน้าบ้าง เขียนหน้าบ้างแต่ก็ไม่รู้เรื่อง หนีไปคุยโทรศัพท์บ้าง บางครั้งไม่ได้โทรแต่ถือโทรศัพท์แล้วคุยเพื่อนี่การดื่มสุรา นอกจากนี้เวลาที่เพื่อนๆ ชวนไปตอกก็ จะใจดีสู้เสือกคล้อยตามไปกับคำชวนของเพื่อน และไม่สามาระขับรถกลับหอพักได้เอง จนบางครั้งเพื่อนต้องได้หามส่งหอพัก และเมื่อเขาตื่นขึ้นมาตอนเช้าไม่รู้ว่กลับหอพักได้อย่างไร ทำอะไรไว้บ้าง พูดอะไรไว้บ้าง

บี

ภูมิหลังทางสังคม

นายบี อายุ 20 ปี เป็นคนรูปร่างเล็กมีความสูงประมาณ 158 เซนติเมตร ผิวขาว ผอมตรง อุปนิสัยใจเย็น สามารถเข้ากับคนอื่น ๆ ได้ง่าย รู้จักคนมากหน้าหลายตา นายบีเป็นคนบ้านป่าดิ่ง ตำบลแม่ใจ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยาโดยกำเนิด มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน นายบีเป็นพี่ส่วนอีกคนเป็นน้องสาว ซึ่งน้องสาวของนายบีเป็นโรคดาวนซินโดรม ปัจจุบันอายุ 16 ปีเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนพ่อนายบีชื่อ นายบุญ ได้เสียชีวิตแล้วเมื่อตอน พ.ศ. 2541 ซึ่งเมื่ออดีตนายบุญ ผู้เป็นบิดามีหน้าที่ทำงานหาเลี้ยงครอบครัว เปรียบเสมือนเสาหลักของครอบครัว จนกระทั่งนายบุญได้เสียชีวิตลง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ภาระหน้าที่ต่างๆ ของครอบครัวจึงตกมายัง นางแดง ผู้เป็นมารดา ปัจจุบันนางแดง มีอายุ 44 ปี ประกอบอาชีพ ทำนาและรับจ้างทั่วไป เพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว

นายบีได้เข้ารับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตั้งแต่ระดับ ป.1 จนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนบ้านธาตุขิงแกง แล้วได้เข้าศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนแม่ใจวิทยาคม แล้วจึงได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ขณะนี้ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ปีได้พักอาศัยอยู่กับรุ่นพี่คนหนึ่งชื่อเจษ เพื่อให้ช่วยดูแลร้านแทนเมื่อนายเจษไม่ได้อยู่ร้าน นายบีจึงได้มาพักอาศัยอยู่กับนายเจษตั้งแต่ขึ้นชั้นปีที่ 2 โดยไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่พักเป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น ตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่าแม่กาซี้ดี้ ตรงทางกัลบรถตรงข้ามกับสำนักงานป่าไม้ มหาวิทยาลัยเยื้องไปทางลำปางเล็กน้อย ซึ่งทั้งสองคนนี้ได้รู้จักกัน จากการทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกัน บีเคยร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับงานสโมสรนิสิต แต่ปัจจุบันไม่ได้ทำงานนี้แล้ว เจษสงสารบีจึงได้ชักชวนให้มาอยู่ที่ร้านด้วยกัน โดยให้บีช่วยดูแลร้านแทนเมื่อนายเจษไม่ได้อยู่ ร้านของเจษเป็นอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น บีมาอยู่ที่นี่โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

รายได้ส่วนมากจะได้มาจากเงิน โครงการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และรายได้จากทางบ้านบ้าง ซึ่งสถานะการเงินทางบ้านก็ไม่ค่อยจะดีนัก เนื่องจากขาดเสาหลักของครอบครัวไป ก็คือ นายบุญผู้เป็นพ่อ ทำให้เหลือทางด้านแม่เป็นผู้หารายได้ ส่วนตัวนายบีเองก็ มีนายเอกชวนไปทำงาน Past time เป็นเด็กเสิร์ฟร้านหมูกระทะ แต่นายบีก็ไปทำได้เพียงไม่กี่วัน เป็นเพราะนายบีเป็นคนหนักไม่เอาเบาไม่สู้

ชีวิต/กิจวัตรประจำวัน

นายบีเป็นคนชอบนอนกลางวัน และจะตื่นตอนสาย ๆ ซึ่งเหตุที่ทำให้ตื่นสาย เนื่องจากนายบีนอนดึก บางครั้งก็จะนอนดูหนังอยู่ที่บ้าน บางวันก็ไปเที่ยวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนรุ่นพี่ แล้วตอนสาย ๆ ประมาณ 10.00 น. ก็จะทำงานบ้าน หลังจากนั้น นายบีจะเล่นเกมสโคมพิวเตอร์ บางวันก็มักจะหาโอกาสไปเล่นเกมออนไลน์ที่ร้านอินเทอร์เน็ตข้าง ๆ บ้านพัก พอตกเย็นถึงหัวค่ำก็จะนั่งอยู่บริเวณหน้าร้าน เพื่อพูดคุยกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ แถวบ้านพักข้าง ๆ บ้าน บางวันก็จะเข้าไปมหาวิทยาลัยเพื่อไปเที่ยวพูดคุยกับเพื่อนหญิงคนอื่น ๆ ส่วนด้านการศึกษา นายบีเป็นคนเรียนหนังสือได้คะแนนต่ำ เข้าเรียนแต่ก็มีบ้างบางครั้งที่นายบีไม่ไปเข้าเรียน สืบเนื่องจากเป็นวิชาที่นายบีไม่ชอบเรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ นายบีจะมีวันที่ต้องไปเรียนเช้า เวลา 08.00 น. เฉพาะวันพุธ ส่วนวันอื่น ๆ นั้นจะมีเรียนช่วงบ่ายเป็นส่วนใหญ่

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์

เพื่อนของบีมีทั้งที่เรียนในมหาวิทยาลัยด้วยกันและมีทั้งรุ่นพี่ที่ไม่ได้เรียนแล้วแต่ได้พักอาศัยอยู่ใกล้กัน จึงง่ายต่อการติดต่อพูดคุยพบปะสังสรรค์กัน ส่วนมากบีจะอยู่กับกลุ่มรุ่นพี่มากกว่า แล้วก็จะตั้งวงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้บ้านพัก ในการดื่มแต่ละครั้งก็จะมีเพื่อนร่วมดื่มประมาณ 4 – 5 คนเป็นอย่างน้อย เพื่อนในกลุ่ม มีไก่ เอก ชิง เบิ้ม แคล้ว

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บีมองว่าการดื่มแอลกอฮอล์มีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่สำหรับบี เมื่อดื่มเข้าไปแล้วทำให้เขาไม่ต้องคิดเรื่องอะไรที่ทำให้ทุกข์ใจ ทำให้นอนหลับสบาย ส่วนมากบีเครียดเรื่องเงินเป็นเรื่องแรก และเรื่องที่สองคือเรื่องเรียน บีมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำมากในภาคการศึกษาที่ผ่านมา จึงทำให้เขาเครียดอีกทั้งนายบีได้บ่นเกี่ยวกับเรื่องเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับในปัจจุบันว่า มันได้น้อยลงจากเดิม ซึ่งเคยได้รับ 2,500 – 3,000 บาท/เดือน แต่ปัจจุบันนี้เหลือเพียง 1,000 กว่าบาท เขากล่าวว่าจำนวนเงินกู้ที่ได้ลดลง ไม่ค่อยพอใช้สักเท่าใด บีคิดว่า ต้องการจะขอพักการเรียนไว้ก่อน และต้องการไปทำงานหาเงิน แล้วค่อยกลับมาเรียนใหม่ บีเครียดเรื่องนี้มาก เมื่อมีรุ่นพี่มาชวนไปดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ บีจึงไม่ปฏิเสธ ส่วนข้อเสียคือถ้าดื่มมากเกินไปหรือมีการดื่มหลายประเภท จะทำให้ตัวเขา ตื่นขึ้นมาอย่างไม่มีความสุข ปวดหัวและมีอาการเมาค้าง

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่กระทบต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เรื่องเงินกับเรื่องการศึกษาามีผลโดยตรงต่อการดื่มของบี บีเป็นคนที่ไม่ค่อยช่างคิดมาก ชอบเก็บ มาคิด จากการพูดคุยกับคนรอบตัวบี เช่น รุ่งพี เกือบทุกคนจะกล่าวว่าบีทำตัวของตัวเอง ไม่สร้าง โอกาสให้ตัวเอง ดังจะเห็นได้จากบางครั้งรุ่งพีบางคนก็ชักชวนไปทำงาน เพื่อให้มีรายได้มาเลี้ยงตัวเอง แทนที่จะรอแค่เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือขอเงินจากทางบ้าน ซึ่งงานเองก็ไม่ได้หนักหนาอะไร หาก บีขยันก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นพอเลี้ยงตัวเองได้แน่นอน บีไม่ค่อยตั้งใจเรียนสักเท่าไรแม้ว่าวิชานั้นจะ ยาก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วหากบีทำเต็มที่ก็จะสามารถทำได้ดีกว่านี้ ในชีวิตช่วงที่ผ่านมาบี ยอมรับว่าเครียดทั้งเรื่องเงินเรื่องการศึกษา หรือแม้แต่หลังสอบเสร็จ ล้วนแต่มีส่วนที่ทำให้ตนเอง ต้องการไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น การดื่มสุราหรือดื่มเบียร์ เป็นการระบายอย่างหนึ่งที่ทำให้ นายบีสบายใจ และทำให้มีเสียงหัวเราะได้ ส่วนเรื่องที่มีผลกระทบต่อการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ จะเป็นช่วงในวันสอบ

การปรับตัวก่อนนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นายบีต่อแทบจะไม่มีปรับตัวอะไรเลยจากการตรวจร้านจำหน่ายและบริการเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของเจ้าหน้าที่รัฐ เมื่อมีเหตุการณ์ที่ตำรวจเข้ามาตรวจ นายบีก็จะอยู่ในร้านเหมือนเดิมแต่ ตัวนายบีเอง เขาจะพบบัตรไว้ในกระเป๋าสตางค์ไปไหนมาไหนอยู่แล้ว เช่น ที่ร้านอากาศบ้างวันนายบี ก็ไปช่วยงานที่ร้านดังกล่าวอยู่แล้ว เวลาตำรวจมาตรวจก็ไม่เดือดร้อนอะไร มีอยู่ครั้งหนึ่งที่นั่งดื่มกิน สุราดองยี่ห้อแม่อิงกันอยู่ข้างนอกร้านกับกลุ่มรุ่งพี และเมื่อตำรวจมาตรวจที่ร้าน กลุ่มรุ่งพีในกลุ่มจะ ชวนกันให้หยุดดื่ม แล้วรีบเก็บขวดไหลสุราดองไปเก็บ แล้วแต่ละคนก็แยกย้ายกันไป แต่ก็เดินเตร็ดเตร่ กันอยู่บริเวณนั้น เพื่อสังเกตการณ์ต่อ เมื่อตำรวจกลับก็พากันนำไหลสุราดองมาดื่มกันอีกครั้งจนสุรา ดองหมด

ช่วงการชะลอตัวในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บีไม่ค่อยดื่มช่วงที่มีการสอบมาก ๆ หรือเป็นช่วงเวลาที่ไม่ค่อยพูดคุยกับเพื่อนหญิงหลาย ๆ คนในมหาวิทยาลัย ส่วนเรื่องเงินไม่ค่อยเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สักเท่าใด เพราะจะมีรุ่น พีหลาย ๆ คนออกเงินเฉลี่ยกันอยู่แล้ว เพียงแต่บีมีหน้าที่ไปซื้อมาให้เท่านั้น ในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยแล้วจะมีการดื่มโดยประมาณ 2 วันต่อสัปดาห์

การควบคุมทางสังคม

บีมองว่านโยบายของมหาวิทยาลัยที่ห้ามดื่มในมหาวิทยาลัย ปีก็ไม่เคยดื่ม ส่วนทางบ้านปีก็ยอมรับว่ามีกลุ่มเพื่อนที่บ้าน ซึ่งเมื่อกลับไปเจอกันก็มีชวนกันดื่ม พอเพื่อนให้ปีดื่ม เขาก็ไม่เคยปฏิเสธ “ส่วนใหญ่ที่ตนเองกินนั้นเพราะอยู่ในกลุ่มที่รู้จักกันมีพื้นฐานทางสังคมที่พอมีเทศกาลงานเลี้ยง ก็จะมีเรื่องแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้อง หากถามว่า ให้อยู่เฉย ๆ ไม่กินได้ไหม ก็ตอบได้เลยว่า “ได้” แต่พออยู่กับกลุ่ม ปีก็เป็นคนที่ชอบสังคมจึงต้องดื่มกับกลุ่มด้วยทุกครั้ง “ช่วงที่ไม่ได้กินเลย ส่วนใหญ่จะเป็นวันก่อนสอบ แต่ถ้าหลังสอบเสร็จแล้วส่วนใหญ่จะกินเพราะเครียดกับเรื่องสอบมานานแล้ว”

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปีสามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตลอดเวลาเช่นในตอนกลางวันก็ซื้อได้ที่ร้านกระชูด เซเว่น-อีเลฟเว่น ร้านขายของชำ แล้วแต่สะดวก ส่วนกลางคืน ถ้าช่วงเวลาเที่ยงคืนถึงตีสองตีสาม ก็จะเป็นที่ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงในบริเวณเม้าท์

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บีมองว่าสื่อต่าง ๆ ไม่มีผลต่อปี ส่วนมากแล้วปีจะไปดื่มกินกับกลุ่มเดิม ๆ มีเงินก็จะดื่มสุรา (เหล้าแดง) หากไม่มีเงินก็ดื่มสุรากลั่น แต่บางช่วงก็ไม่มีเหตุผลที่แน่ชัดในการดื่ม บางครั้ง เช่น เบิ้มมีเบียร์ซื้อแช่เย็นไว้ในตู้เย็น พอตอนเย็นตั้งวงรับประทานอาหารกันที่หน้าบ้าน เมื่ออิมเบิ้มก็บอกให้ปีเข้าไปหยิบเบียร์ออกมาดื่มกัน 2 คน พอถามเหตุผล ปีก็บอกว่าพี่เขาชวน ส่วนเรื่อง ยี่ห้อให้ ความสำคัญกับความเมาและราคาไม่แพงมากจนเกินไป ปีไม่ได้ปรับเปลี่ยนอะไรเลย เช่น ช่วงที่รณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา นายปีกับกลุ่มก็ไม่ได้งดแต่อย่างใด และไม่เคยหลีกเลี่ยงไม่มีการปฏิเสธคำชวน

พฤติกรรมการดื่ม

นายปีมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณบ้านพัก บางครั้งก็จะไปดื่มบริเวณหน้าร้านปลา ซึ่งมีนายเอกเป็นเจ้าของร้าน บริเวณหน้าร้านก็จะมีโต๊ะไม้พร้อมม้านั่ง ขนาดพอนั่งได้ 6 คน บางวัน นายปีก็จะไปช่วยงานที่ร้านอากาเป้แล้วเจ้าของร้านก็จะชวนดื่มด้วยนิดหน่อย หากวันไหนที่นายปีไปช่วยงานที่ร้านอากาเป้ เจ้าของร้านก็จะให้เงินค่าตอบแทนมา 100 บาทต่อคืน หน้าที่คือช่วยเสิร์ฟ และรับรายการ เก็บโต๊ะเก็บของ ซึ่งการทำงานก็ช่วย ๆ กันกับเจ้าของร้านอีก 2-3 คน แต่ระยะหลัง ๆ มานี้ลูกค้าของร้านเองก็ไม่ค่อยมีเท่าใด ประกอบกับความเกียจคร้านของตัวเอง นายปีเลยไม่ค่อยไปช่วยงานที่ร้าน ส่วนร้านแร่นั้น ถ้าหากวันใดมีโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลคู่สำคัญ นายเจษกับนายไก่อ๊ก็มักจะชวนนายปีไปชมด้วย เมื่อไปนั่งชมที่ร้าน ก็มักจะสั่งเบียร์ยี่ห้อลิโอมาดื่ม

ประกอบไปด้วย แต่ช่วงหลังมานี้ที่ร้านนายไก่อคือร้าน say hi เมื่อได้ติดตั้งช่อง UBC แล้ว นั้นนายบกับกลุ่มรุ่นพี่ก็จะไปที่ร้านดังกล่าวในวันศุกร์ – อาทิตย์มากกว่า เนื่องจากจะมีนายไก่อซึ่งเป็นเจ้าของร้านกลับมา ตัวนายไก่อเองนั้นประกอบอาชีพเป็นตัวแทนค้าขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ นายไก่อก็เป็นคนดูแลร้าน say hi แต่ช่วงนี้นายไก่อต้องไปดูแลร้านบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จังหวัดลำปาง จะกลับมาที่จังหวัดพะเยาสัปดาห์ละครั้ง ซึ่งจะเป็นระยะวันศุกร์ – อาทิตย์ นอกจากนั้น บริเวณบ้านพักที่นายบพักอยู่ จะมีแหล่งงูใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมาก เช่น ร้านอาภาเป้ ร้านแรด ร้าน say hi ส่วนร้านค้าที่สามารถหาซื้อได้ง่าย เช่น ร้านกระดุด อีกทั้งมีรุ่นพี่ที่ชอบดื่มและหาเครื่องดื่มอยู่เป็นประจำ นายบมักจะเป็นรุ่นน้องที่สุดเสมอ เมื่อมีเหตุการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณที่พัก ก็มักจะถูกใช้ให้ไปซื้อสุรากลั่นยี่ห้อแม่อิงที่ร้านกระดุด ซึ่งเงินที่ใช้ซื้อก็จะเป็นเงินของกลุ่มรุ่นพี่ หรือแม้แต่บางครั้งก็ถูกชักชวนจากรุ่นพี่ที่ชื่อเจษ นายเบ้ม เจ้าของบ้านพักเพื่อนำสุราไปดื่มที่ร้านข้าง ๆ บ้านพักหรือบางครั้งก็ดื่มกันที่หน้าร้านเสื้อของตัวเองกับรุ่นพี่

เอ (ชาย)

ภูมิหลังทางสังคม

เออายุ 21 ปี เป็นคนรูปร่างสันทัด มีความสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวพรรณค่อนข้างดำ ผมหยิก อุบนิสัยใจเย็น ไม่ค่อยพูด แต่สามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี ชอบอยู่กับเพื่อนและรุ่นพี่ในสาขาเดียวกัน เองเกิดที่ตำบลหลวงสิงห์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก มีพี่น้อง 2 คน นายเอเป็นพี่ชายคนโต มีน้องชายมีอายุ 18 ปี ส่วนพ่อและแม่ของเอมีอาชีพค้าขาย พ่อไม่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่แม่เป็นคนชอบเข้าสังคมนิยมสุราเป็นบางครั้งที่มีโอกาสหรือเวลาไปสังสรรค์กัน รายได้ส่วนใหญ่ได้มาจากพ่อกับแม่ของนายเอที่ช่วยกันทำมาหากินโดยการค้าขายเลี้ยงดูบุตรสองคนจนถึงปัจจุบัน

เอได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ชั้นปีที่ 2 หลังจบชั้นมัธยมปลาย เออาศัยอยู่กับเพื่อนในสาขาเดียวกันทั้งหมด 4 คน เพื่อน 3 คนนี้สนิทสนมกับเอมาก โดยเอได้รู้จักกับเพื่อนทั้ง 4 คนนี้หลังจากที่เข้ามาเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย และได้พักอยู่ที่หอภายในมหาวิทยาลัยใกล้ ๆ กันและเรียนสาขาเดียวกัน หลังจากนั้นเมื่อนายเอขึ้นชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 2 – 4 นิสิตต้องย้ายไปอยู่หอภายนอกมหาวิทยาลัย เอจึงย้ายไปอยู่ที่บ้านพักหลังหนึ่งกับเพื่อนทั้ง 4 คน บ้านพักที่นายเอไปเช่าอยู่ เป็นบ้านไม้สองชั้นที่อยู่ใกล้บริเวณที่จอดรถเมล์ของมหาวิทยาลัย และในบริเวณใกล้กันนี้ก็ยังมีบ้านพักอีก 2 – 3 หลังถัดออกไป ซึ่งเป็นหอพักหญิง

ซึ่งค่าเช่าที่บ้านพักที่นายเอเช่าอยู่ เจ้าของหอพักให้เช่าเดือนละ 3,000 บาท เจอกับเพื่อนที่อยู่ด้วยกัน ก็ช่วยกันออกค่าเช่าในแต่ละเดือน

รายได้ของเอส่วนมากจะได้มาจากเงิน โครงการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เดือนละ 2,000 บาท และรายได้จากทางบ้านเดือนละ 4,000 บาท ซึ่งสถานะทางการเงินของครอบครัวเอมีฐานะปานกลาง

ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล

ชีวิตของนายเอนั้น เรียกได้ว่ามีแต่เรียนและงาน เพราะมีวิชาที่ต้องเข้าเรียนในวันเสาร์ - อาทิตย์ และมีงานปัญหาพิเศษที่อาจารย์ในสาขาด้านวิชาคุณภาพน้ำให้นายเอมาช่วยทำงาน เมื่อต้นมาจึงมีมาจึงมีแต่การเรียและช่วยทำงาน แต่หลังจากการเรียนและการทำงาน ในเวลาเย็นถึงค่านายเอยังพอมีเวลาว่างที่ยังสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ กับเพื่อน ๆ ได้บ้าง จนบางครั้งก็เกิดอาการท้อ แต่นายเอก็บอกว่าไม่ถอย จะขอทำเพื่ออนาคตของตน

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์

เพื่อนของนายเอส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่เรียนในสาขาเดียวกัน และมีเพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ด้วยกันแต่พักอยู่หออื่น เอมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนที่พักอยู่บ้านเดียวกันและบางครั้งก็ดื่มกับเพื่อนคนละกลุ่มแล้วแต่โอกาส เอมักจะไม่ปฏิเสธคำชวนจากเพื่อน ๆ บางครั้งก็กลายเป็นคนเริ่มชวนเพื่อน ๆ เสียเอง จากการได้สอบถามนายเอเกี่ยวกับเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว นายเอได้กล่าวว่า ในการกินแต่ละครั้งนั้น บางครั้งก็มีเหตุผล บางครั้งก็ไม่ต้องใช้เหตุผลเลย เช่น เมื่อหลังจากเรียนมาเครียด ๆ งานเยอะทำไม่ค่อยทัน หรือแม้แต่หลังสอบเสร็จ ส่วนในบางวันเพื่อนชวนถ้าหากว่างก็จะไป ส่วนมากที่บอกว่าติดงานแล้วไม่ไปดื่มนั้นเป็นเพราะงานมีหลายอย่างที่ยังทำงานค้างอยู่และต้องรีบทำงาน เพราะใกล้วันครบกำหนดส่ง เลยทำให้ทำงานไม่เรียบร้อยบ้าง ก็จะทำให้เกิดความเครียดเรื่องคะแนนเรื่องสอบ แล้วก็จะวนกลับเข้ามาในเรื่องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกในภายหลัง

ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

นายเอมองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือ สามารถได้พบเจอและพูดคุยกับเพื่อน หากเครียดจากเรื่องอะไรบางอย่างมาและได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว จะทำให้รู้สึกผ่อนคลาย และส่วนมากจะพูดคุยเรื่องอื่น ๆ สัพเพเหระมากกว่า ทำให้ไม่ทุกข์ใจ อีกทั้งดื่มกินอยู่กับเพื่อนซึ่งก็รู้จักกันอยู่แล้วว่าชอบหรือไม่ชอบเรื่องอะไร เลยทำให้มีแต่เรื่องที่สบายใจมากกว่า พอ

ยิ่งเมาก็ยิ่งพูดกันมากขึ้น ส่วนข้อเสียนั้น หากดื่มมาก ๆ เข้าหรือดื่มเหล้าปนกับเบียร์ (หลายกษัตริย์) เวลาตื่นเช้าขึ้นมาจะทำให้ปวดหัวมาก มีอาการเมาค้าง เสียเงินและเสียสุขภาพ

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่กระทบต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เอมมองว่าเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการใช้คือเรื่องเรียน เรื่องสอบและเรื่องแฟน แม้กระทั่งเวลาหลังสอบเสร็จก็จะชวนกันดื่ม ทะเลาะกับแฟนก็จะชวนกันดื่ม ทั้งตนเองและเพื่อน ในบางครั้งเพื่อนทะเลาะกับแฟนมาซื้อเบียร์/สุรามานั่งดื่มนั้น ตนเองก็จะร่วมดื่มด้วย หรือแม้แต่ช่วงที่มีแต่การเรียนและทำงานติดกันหลายวัน ก็จะชวนกันดื่ม อีกทั้งเพื่อนก็อยู่ด้วยกันที่บ้านชวนดื่มก็ไม่มีอาการขัดใจกันและตามตัวได้ง่าย แต่ช่วงที่ไม่ดื่มก็จะเป็นวันก่อนสอบหนึ่งวันและรวมไปถึงช่วงที่มีการสอบด้วย

การปรับตัวก่อนนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไม่มีการปรับตัวใดเนื่องจากนายเอได้กล่าวว่าจะไม่ค่อยออกไปดื่มที่ร้านอยู่แล้ว ส่วนใหญ่จะดื่มกินกันอยู่ที่บ้านพักของตน หรือที่บ้านพักของเพื่อนซึ่งอยู่บริเวณทางเข้าอ่างเก็บน้ำแม่ต้า

ช่วงการชะลอตัวต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนมากจะไม่ดื่มในช่วงสอบมากกว่า เพราะกลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ หรือจะเป็นช่วงที่ทำงานหนักมาจนเหนื่อย ช่วงที่มีกิจกรรมหรืองานที่จัดในมหาวิทยาลัย แต่ช่วงที่กลับจากมหาวิทยาลัยในช่วงเวลากลางคืน ก็จะไม่ไปดื่มเพราะจะเหนื่อยมาจากการทำงานมาทั้งวัน แต่ถ้าวันไหนได้กลับมาจากมหาวิทยาลัยมาในช่วงหัวค่ำของวันก็อาจจะมีการดื่ม ช่วงงานเทศกาลที่จัดนอกมหาวิทยาลัยหรือแม้แต่วันปกติหากอยู่กับเพื่อนพร้อมหน้าก็จะชวนกันดื่ม

การควบคุมทางสังคม

นายเอมองว่าการควบคุมทางสังคมอย่างเป็นทางการไม่มีบทบาทต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเขา เว้นแต่นโยบายของมหาวิทยาลัยที่ห้ามนำสุราเข้าไปดื่มในเขตมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เคยดื่มเลย ส่วนไม่ว่าจะเป็นการรณรงค์ของภาครัฐก็ตาม ป้ายโฆษณาต่าง ๆ หรือแม้แต่โฆษณาในโทรทัศน์ ก็ไม่มีส่วนทำให้ตนเองได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มให้ลดน้อยลง หรือแม้แต่รสนิยมก็ไม่มี ส่วนตัวนายเอมองว่า ตัวเองสามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตั้งแต่สุราต้ม/กลั่น (เหล้าขาว) เป็นต้นไป ซึ่งการจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่จำนวนเงินที่มีอยู่มากกว่า สำหรับเขาแล้ว เพื่อนมีบทบาทมาก ถ้าหากให้นายเอออกไปดื่มหรือให้ซื้อมาดื่มเอง คงจะเป็นไปได้ยาก หรือแทบจะไม่เคย แต่หากเพื่อนชวนหรือแม้กระทั่งตนเองอยากดื่มแล้วมีเพื่อนเห็นด้วย นายเอก็จะดื่มร่วมวงด้วยตลอด

ช่องทางเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สามารถหาซื้อได้จากร้านกระชูด บางครั้งหากไปซื้อได้กรอก ก็จะไปซื้อพร้อมกันที่ร้านสะดวกซื้อ (Seven-Eleven) โดยส่วนมากแล้วจะเป็นการซื้อมาเก็บไว้เป็นจำนวนหนึ่งเพื่อหยิบมาดื่มกินในเวลาที่ต้องการได้สะดวกมากกว่า

อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เผลอว่าไม่มีอิทธิพลใด ๆ เลย เนื่องจากในการดื่มแต่ละครั้งเป็นความพึงพอใจระหว่างตนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม อีกทั้งไม่ได้ไปดื่มหรือลอกเลียนแบบใคร ส่วนในการดื่มแต่ละครั้งนั้น ก็ไม่ได้ดื่มกันมากมายจนชนิดที่ต้องนอนและตื่นขึ้นมามีอาการเมาค้าง วันรุ่งขึ้นหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นายเอสามารถตื่นขึ้นมาเรียนหรือทำงานได้ พอได้ดื่มกับกลุ่มเพื่อนก็ไม่ได้หลีกเลี่ยง แต่ถ้าวันไหนมีงานหรือพรุ่งนี้ต้องทำงานก็จะดื่มด้วยเล็กน้อย แล้วก็ขอตัวไปนอนก็มีบ้าง แต่ไม่บ่อยครั้ง

พฤติกรรมการดื่ม

ส่วนมากนายเอจะตั้งวงดื่มกันกับเพื่อนในบ้านพักไม่ค่อยชอบออกไปดื่มตามร้าน เพราะไม่ค่อยชอบคนมาก ๆ แต่พอดื่มอยู่กับเพื่อนแล้วจะสามารถทำให้ดื่มได้อย่างกันเอง ดื่มได้เต็มที่ สถานที่หลักในการดื่ม ก็คือบ้านพักของตนเอง รองลงมาคือบ้านพักของเพื่อนรุ่นพี่ที่ชื่อนายนัท ซึ่งเช่าบ้านอยู่กับนายนู ทางเข้าไปอ่างเก็บน้ำแม่ต้าประมาณ 700 เมตร ทางด้านขวามือ จะมีบ้านให้เช่าเป็นหลัง ๆ แยกกัน ส่วนบรรยากาศที่บ้านเช่าของตนเองนั้นส่วนมากจะนั่งดื่มกันบริเวณลานกลางบ้านบนชั้น 2 แล้วจะสร้างบรรยากาศโดยการเปิดเพลงฟังไปด้วย ส่วนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แหล่งสำคัญที่นายเอซื้อ คือร้านกระชูด ซึ่งอยู่หน้าซอยทางเข้าบ้านพัก หรือบางครั้งก็จะไปซื้อที่เซเว่น-อีเลฟเว่น บางวันก็ออกไปดื่มที่บ้านพักของนายนัท ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มของนายนัทจะชวนไป ส่วนเพื่อนคนอื่น ๆ ในบ้านก็จะมีนายอู๋ที่จะไปด้วย เพื่อนคนอื่นไม่ค่อยไปด้วยเท่าใด

อ้อด

ภูมิหลังทางสังคม

อ้อด อายุ 21 ปี เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว พ่อกับแม่มีอาชีพทำสวน ฐานะค่อนข้างดีไม่เคยเดือดร้อนเรื่องเงิน พ่อของเขาค่อนข้างดี การเลี้ยงดูค่อนข้างเข้มงวด แต่แม่ ตา และยายค่อนข้างตามใจ เขารู้สึกเกรงกลัวพ่อมาก แต่จะสนิทสนมกับตา ยาย และแม่มากกว่า ดังนั้นหากเขาอยากจะได้

อะไร หรือต้องการคำปรึกษาก็จะเข้าทางแม่ ตา และยายเสมอ โดยเฉพาะยายที่จะเป็นคนที่รัก และตามใจเขาที่สุด

สมัยประถม เขาเรียนโรงเรียนแห่งหนึ่งในละแวกบ้าน ผลการเรียนค่อนข้างดี มีนิสัยเรียบร้อย เพื่อนของเขาที่เรียนด้วยกันก็เรียบร้อยด้วยเช่นกัน พอขึ้นมัธยม เขาได้ย้ายไปเรียนโรงเรียนประจำตำบลขนาดใหญ่ มีนิสัยเรียบร้อย เชื่อฟังพ่อ แม่ ตา ยาย และคุณครูเสมอ ช่วงนั้นเริ่มคบเพื่อนหลากหลายขึ้น มีทั้งรุ่นพี่ และรุ่นเดียวกัน

ฮึดเริ่มตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ครั้งแรกตอน ม.1 โดยเริ่มจากเปียร์ก่อน สาเหตุที่ตีมก็เพราะอยากลองกรอปกับเห็นรุ่นพี่ตีมและรุ่นพี่ก็ชวนตีมด้วย เขาเลยอยากจะตีมบ้าง ซึ่งรุ่นพี่พวกนั้นเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกันและอยู่ละแวกบ้านเดียวกัน ตีมกันประมาณ 4 – 5 คน ฮึดตีมไป 6 ขวด และไม่รู้สึกเมาเลยแม้แต่น้อยครอบครัวของฮึดเองก็ไม่ทราบว่ายี่ห้อ ฮึดก็ไม่กล้าบอกเช่นกัน

พอขึ้นมัธยมปลายฮึดได้เรียนในสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฮึดเริ่มมีโอกาที่จะตีมบ่อยขึ้น และเริ่มตีมได้หลากหลายประเภทขึ้น เพื่อนก็ชวนเขาตีมบ่อยขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะเวลาที่มีกิจกรรมของโรงเรียน เช่น งานกีฬาภายในของโรงเรียน เป็นต้น และในช่วงนั้นฮึดเริ่มหัดสูบบุหรี่ด้วย หลังจากนั้นเป็นต้นมาถ้าฮึดตีมเหล่าก็จะสูบบุหรี่ด้วยเช่นกัน เขาบอกว่าเขาเคยประสบอุบัติเหตุตีมเหล่าแล้วขับรถตกถนนมาแล้ว โชคดีที่ไม่เป็นอะไรมาก และทางบ้านก็ไม่ทราบด้วยเช่นกัน แต่กระนั้นเขาก็ยังไม่คิดที่จะเลิกตีม และยังคงตีมมาเรื่อย ๆ

เมื่อเรียนจบ ม.6 ฮึดเอ็นทรานซ์ติดมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา สาขาเคมี ได้เงินจากครอบครัวประมาณ 4,000 บาท และไม่ได้เป็นนิสิต กยศ. หรือ กรอ. แต่ช่วงที่อยู่ปี 1 นั้น ก็ไม่ค่อยไปเรียน เคยโดดเรียนไปแอบตีมเหล่าอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่จะกินกับเพื่อนร่วมห้อง หรือเพื่อนหอเดียวกัน ซึ่งจะแอบตีมที่หอพักในมหาวิทยาลัย แต่ผู้จัดการหอพักก็จับไม่ได้ ผลการเรียนช่วงนั้นไม่ค่อยดีนัก และดูเหมือนว่าจะไปไม่รอด ทำให้เขาต้องเปลี่ยนรหัสย้ายมาเรียนในสาขารัฐศาสตร์ กลับมาเป็นปี 1 ใหม่อีกครั้ง

เมื่อเขาย้ายออกมาอยู่หอนอกมหาวิทยาลัยแล้ว ฮึดได้รับเงินจากครอบครัวประมาณ 5,000 – 7,000 บาท หากจำเป็นต้องใช้มากกว่านี้ก็สามารถขอเพิ่มได้ ฮึดอยู่ที่หอพักฤดูหนาว ซึ่งเป็นหอพักชาย มีลักษณะเป็นหอพักที่ทำเป็นแบบบ้านเดี่ยว 1 ห้อง ต่อหนึ่งหลัง บรรยากาศแบบบ้านสวนค่อนข้างเงียบสงบ และไกลจากบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยพอสมควร มีห้องพักประมาณ 5 หลัง เขาอยู่กับแฟนของเขาที่คบกันอยู่ในปัจจุบัน โดยที่ผู้ปกครองของทั้งสองฝ่ายไม่ทราบ

ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล

อ๊อดมีเรียนเช้าทุกวัน ดังนั้นอ๊อดจึงต้องปรับเปลี่ยนการตีมให้เหมาะสมกับการเรียน ไม่ตีมให้เมามาก ตีมหลังจากเรียน ช่วงค่ำ หรือวันหยุด อ๊อดไม่ต้องการเสียการเรียนเพราะเหล้า ผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมาลดลงเล็กน้อย ดังนั้นถึงแม้ว่าเขาจะตีมหนัก แต่เขาก็จะพยายามตื่นให้ทัน และไปเรียนทุกคาบ ประกอบกับที่เขาอยู่กับแฟนด้วย หากไม่ไปเรียนแฟนเขาก็จะด่าว่าอ๊อด

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ช่วงนี้อ๊อดเริ่มมีเพื่อนหลากหลายกลุ่มมากขึ้น ทั้งเพื่อนที่เปลี่ยนรหัสมาเรียนในสาขาเดียวกัน ประมาณ 5 - 6 คน และเพื่อนรุ่นน้องที่พักอยู่หอพักเดียวกันอีกประมาณ 5 - 7 คน ส่วนใหญ่อยู่สาขาเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่หากจะตีมก็มักจะตีมกับเพื่อนกลุ่มนี้ ส่วนเพื่อนที่เปลี่ยนรหัสมาเรียนด้วยกัน และอยู่กลุ่มเดียวกัน ก็จะตีมด้วยแต่น้อยลงไปกว่าแต่ก่อน เพราะมีเรื่องเข้าใจผิดกันกับเพื่อนบางคนในกลุ่ม ก็คือเพื่อนหาว่าอ๊อดหวงความรู้ เมื่อรู้จะไรมาที่เกี่ยวกับเรื่องเรียนก็จะไม่บอกเพื่อน ผลการเรียนก็ดีกว่าเพื่อนในกลุ่ม ปัจจุบันนี้ก็เข้าใจกันแล้ว แต่ความรู้สึกก็ไม่เหมือนเดิมเท่าใดนัก

ทัศนคติต่อเครื่องตีมแอลกอฮอล์และการตีมแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

อ๊อดมองว่าการเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นการเข้าสังคมแบบหนึ่ง เป็นเครื่องช่วยสานสัมพันธ์ไมตรีให้มันเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น มีลักษณะเป็นสากลดี และอีกอย่างมันมีไว้เพื่อลืมเรื่องไม่ดี หรือทุกข์ใจไปได้ชั่วคราว อย่างน้อยก็ได้ลืมไปพักหนึ่ง

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการตีมแอลกอฮอล์

ส่วนใหญ่อ๊อดตีมเหล้าเพราะมีเพื่อนหรือรุ่นพี่ชวน หรือมีคนเลี้ยง แล้วแต่สถานการณ์พาไป เช่น ไปเที่ยว ไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ เช่น เมื่อต้นเดือนตุลาคมที่ผ่านมา เขาได้ไปสังสรรค์กับเพื่อน และพี่กองกิจการนิสิต ก็ได้ตีมกัน แต่ไม่เมามาก แค่อับประทานอาหารอร่อย และนอนหลับเพียงเท่านั้น แต่ตีมทุกวันๆที่ไปสังสรรค์ หรืออยู่ที่หอพักน้องๆก็มักจะชวนตีม ในโอกาสต่างๆ เช่น วันเกิด ฉลองเข้าหอพักใหม่ หรือตีมเฉยๆไม่มีโอกาสอะไร ก็ตีมได้ ขอให้มีคนชวน มีเพื่อนตีมด้วยก็เพียงพอ อีกสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้อ๊อดเป็นฝ่ายชวนเพื่อน ๆ หรือน้องๆตีมก็คือ เชิงเรื่องเรียน , แฟนของเขาไม่อยู่ หรือทะเลาะกับแฟน เป็นต้น

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องตี แอลกอฮอล์

การปรับตัวเมื่อมีนโยบายควบคุมของภาครัฐ เช่น นโยบายหอพักปลดปล่อย ช่วงนั้นอี๊ดจะตีให้น้อยลง ไม่ส่งเสียงดัง เก็บหลักฐานให้หมดทุกครั้ง ไม่ทิ้งไว้ หรือช่วงไหนตรวจเข้มๆ ก็จะไม่ตีเลย รอให้ข่าวเรื่องการตรวจเจียบไปก่อน จึงจะกลับมาตั้งวงกับเพื่อนๆ ใหม่

ช่วงการชะลอตัวในการตีของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนใหญ่มักตีกับเพื่อนรุ่นน้องที่หอพักเดียวกัน (เด็กเกษตร) เพราะว่าอยู่ชุมชนเดียวกัน ต้องทำงานด้วยกัน และช่วงนี้จะมีเพื่อนอีกกลุ่มเป็นเด็กกัญญา ก็จะสนิทกันและก็จะตีสังสรรค์ด้วยกันบ่อย

การควบคุมทางสังคม

นโยบายของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยให้ควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ ก็จะกระทบกับการตีของอี๊ดบ้างเล็กน้อย แต่ไม่มีผลอะไรมากมาย เพราะอี๊ดสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้

ส่วนครอบครัว มีผลต่อการตีของอี๊ดมาก หากอยู่บ้านอี๊ดก็จะไม่ตีเลย เพราะอี๊ดต้องปิดบังไม่ให้ทางครอบครัวของอี๊ด ทั้งเรื่องตีเหล้า หรือเรื่องมีแฟน อยู่กับแฟน โดยเฉพาะพ่อของอี๊ดอี๊ดรู้สึกกลัวพ่อ และไม่อยากจะทะเลาะกับพ่อ

นอกจากนี้เพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมการตีของอี๊ดเช่นกัน จะสังเกตได้ว่าอี๊ดมักจะไม่ตีเมื่อเพื่อนชวน ตีนอกสถานที่ โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัย เพราะจะเป็นอิสระมากกว่าอยู่บ้านและมีเพื่อนร่วมตี อี๊ดกล่าวว่า “เพื่อนชวนก็คือสังคัมรูปแบบหนึ่ง เขาตีเรา เราก็ต้องตี ”

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องตีแอลกอฮอล์

อี๊ดมักจะมีแหล่งที่ตีประจำซึ่งได้แก่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยชอบตีกันก็คือที่หอพัก บริเวณหอพักตนเอง หรือที่หอพักเพื่อน ไม่ไกลจากหน้ามหาวิทยาลัยมากนัก ร้านที่ชอบไปนั่งตีก็คือร้าน Rad ซึ่งตั้งอยู่บริเวณโซนแม่กาซิติ ส่วนร้านที่ชอบไปซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ก็ได้แก่ ร้านสะดวกซื้อ (เซเว่น อีเลฟเว่น) จะไปซื้อเหล้าสี ส่วนมากจะเป็นเบลดน 285 เจริญภัณฑ์ จะชอบไปซื้อเปียร์ (เป็นลัง) นอกจากนั้นก็จะมีร้านกระดุก เพราะปิดร้านดึก ทุมอ มินิมาร์ท JS มินิมาร์ท เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทุกร้านนั้นตั้งอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ใกล้กับหอพักของเขา ทำให้หาซื้อมาตี หรือหาสถานที่ตีได้ไม่ยาก

สื่อสารมวลชนมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล เช่น พฤติกรรม รสนิยมการกินเหล้า การปรับตัว และการหลีกเลี่ยง

สื่อต่างๆไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อการดื่ม หรือรสนิยมของออดเท่าใดนัก เพราะว่าไม่ติดยี่ห้อ ดื่มอะไรก็ได้ตามกำลังทรัพย์ที่มีอยู่ หรือตามที่เพื่อนๆในกลุ่มดื่มกัน ส่วนการรณรงค์ควบคุมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน ก็ไม่มีผลใด ๆ นอกจากการควบคุมของทางมหาวิทยาลัยที่ลงมาตรวจตรา ควบคุมนิสิตจริงๆเขาก็จะปรับตัวให้เหมาะสมกับช่วงนั้น คือ ไม่ดื่มมาก ไม่เสียดังเสสา เก็บหลักฐานให้เรียบร้อย หรือ ในบางครั้งก็หลีกเลี่ยงไม่ดื่มเลยสักหนึ่ง ให้เรื่องเงียบ แล้วค่อยดื่มใหม่

พฤติกรรมการดื่ม

ส่วนมากเขาจะตั้งวงดื่มกันกับเพื่อนบริเวณหอพักของตนเองและหอพักของเพื่อน ไม่ค่อยชอบออกไปดื่มตามร้านหรือตามผับ เพราะว่าไม่ค่อยชอบคนมาก ๆ และการดื่มตามผับ หรือร้านนั้นจะสิ้นเปลืองเงินมากกว่า แต่พอดื่มที่หอพักจะสามารถทำให้ดื่มได้อย่างกันเอง ดื่มได้เต็มที่ สถานที่หลักในการดื่ม ก็คือห้องพักของเพื่อนที่เป็นก๊วยด้วยกัน รองลงมาคือ บริเวณหอพักของตนเอง ซึ่งเป็นหอพักชาย มีลักษณะเป็นบ้านแยกเป็นหลัง ๆ อยู่บริเวณด้านหลังของตลาดคลองถม 1 ประมาณ 700 เมตร ส่วนบรรยากาศค่อนข้างเงียบสงบ เป็นแบบบ้านสวน สร้างบรรยากาศโดยการเปิดเพลง ฟังหรือเล่นกีตาร์ไปด้วย ส่วนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะดื่มได้ทุกประเภท ทุกยี่ห้อ หากเป็นสุราสีชอบเบเบเลน 285 ส่วนเบียร์ชอบเบียร์ช้าง(เพราะเข้มข้นดี) ส่วนใหญ่จะแต่กำลังทรัพย์มากกว่า แหล่งสำคัญที่นายเขาซื้อ คือร้านกระชูด ทุมอมินิมาร์ท เจเอสมินิมาร์ท หรือบางครั้งก็จะไปซื้อที่เซเว่น-อีเลฟเว่น

ส่วนพฤติกรรมขณะดื่มมักจะชอบดื่มไปคุยกับเพื่อนๆ ไป (มักคุยกันเรื่องทีมฟุตบอล เรื่องเรียน เรื่องผู้หญิง และเรื่องงานก๊วยที่ทำ) ลักษณะของเครื่องดื่มของเขา ถ้าเป็นเหล้าสีก็ชอบดื่มผสมโซดา น้ำ แต่จะรินค่อนข้างหนัก จะกินแก๊ ไม่ชอบให้แรง ระดับในการเมาคือคนละ 1 กลม อากาที่เมาคือหน้าแดง ตัวแดง พูดมากขึ้น ในบางครั้งหากเมานักจริงๆ ก็มีการอาเจียนด้วยเช่นกัน

แจ่ม

ภูมิหลังทางสังคม

แจ่ม อายุ 22 ปี เป็นลูกสาวคนสุดท้องของครอบครัว เธอมีพี่สาวอีก 1 คน ซึ่งห่างกับเธอ 4 ปี แจ่มเป็นคนสุขุขัย พ่อของแจ่มเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง ส่วนแม่มีอาชีพค้าขาย เป็นเจ้าของเชียงใหม่ในตลาด ฐานะอยู่ในระดับดีมาก ครอบครัวของแจ่มเป็นครอบครัวใหญ่อยู่รวมกันกับยาย ป้า น้า อา ฯลฯ ได้รับการเลี้ยงดูมาแบบตามใจ อยากได้อะไรก็ได้

สมัยประถม แจ่มเรียนโรงเรียนประจำอำเภอแห่งหนึ่ง ผลการเรียนอยู่ในระดับดี เพื่อน ๆ ของแจ่มมีทุกระดับ มีนิสัยร่าเริง คอยเก่ง ขึ้นมัธยมเธอก็เรียนโรงเรียนประจำอำเภอแห่งหนึ่ง ผลการเรียนก็ค่อนข้างดี เนื่องจากเป็นคนคอยเก่ง เข้ากับทุกคนได้ง่าย จึงมีเพื่อนเยอะ

แจ่มเริ่มตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกประมาณ ม.2 ครั้งนั้นเธอตี๋มเบียร์ 3 ขวดกับเพื่อน ๆ ประมาณ 4 – 5 คน เหตุผลที่อยากตี๋มก็เพราะว่า อยากทดลองและเพื่อนชวน เมื่อขึ้นมัธยมปลายก็ได้เรียนสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ห้องกลาง ๆ ผลการเรียนก็อยู่ในระดับค่อนข้างดี แจ่มเล่าให้ฟังว่าเธอกับกลุ่มเพื่อนสนิทเคยโดดเรียนไปนั่งเล่นไฟ ตี๋มเบียร์กับเพื่อน ๆ อยู่ครั้งหนึ่ง และโดนอาจารย์ฝ่ายปกครองจับได้ รายชื่อของเธอก็เคยขึ้น Blacklist แต่เธอก็ไม่ได้สนใจอะไร

หลังจบมัธยมแจ่มก็สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ในรอบโควตาภาคเหนือตอนล่าง ได้ในสาขาเคมี สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ เนื่องจากครอบครัวมีฐานะอยู่ในระดับดี จึงไม่ต้องกู้เงินกยศ.หรือกรอ. ในช่วงปี 1 แจ่มมีกลุ่มเพื่อนใหม่ๆทั้งผู้หญิงและผู้ชายประมาณ 5 – 6 คน คบได้ทุกระดับ พอช่วงปลายเทอม 1 ปี 1 แจ่มก็มักจะออกมาตี๋มเหล้ากับรุ่นพี่สายรหัสที่นับถือกันที่หน้ามหาวิทยาลัย โดยอาจเป็นที่ร้านหรือที่หอพักรุ่นพี่ก็ได้แล้วแต่สถานการณ์ ผลการเรียนในช่วงนั้นไม่ค่อยดีนัก มีวิชาที่ไม่ผ่าน หรือต้อง Drop ไปหลายตัว จึงทำให้แจ่มต้องเปลี่ยนรหัสมาลงเรียนใหม่ในสาขาการท่องเที่ยว กลับมาเป็นนิสิตปี 1 อีกครั้ง แต่ทางครอบครัวของแจ่มก็ไม่ได้ว่าอะไรและยังให้กำลังใจแจ่มเสมอ

พอช่วงที่เรียนการท่องเที่ยวนั้น แจ่มก็มีเพื่อนสนิทกลุ่มใหม่ เป็นรุ่นน้องที่เรียนในสาขาการท่องเที่ยวด้วยกัน ประมาณ 7 – 10 คน ซึ่งแต่ละคนมีฐานะค่อนข้างดีกันทั้งนั้น ช่วงนี้แจ่มเริ่มมีพฤติกรรมการตี๋มที่หนักขึ้น เงินที่ได้ในแต่ละเดือนจากผู้ปกครองประมาณอย่างต่ำ 10,000 บาท ไม่รวมค่าออกทริป แบ่งเป็นค่าหอ ค่าอาหาร และค่าเอกสารการเรียน ประมาณ ไม่เกิน 5,000 บาท นอกนั้นจะเป็นค่าเหล้าหมด แจ่มเริ่มตี๋มบ่อยกว่าปกติ ถึงขั้นตี๋มทุกวัน มากบ้าง น้อยบ้าง แล้วแต่สถานการณ์ เช่น ถ้าจะสอบก็จะตี๋มไม่มาก ไม่ต้องเมามาก แต่ก็ต้องตี๋ม ไม่มีเหตุผลอะไรที่แน่นอน อยากตี๋มก็ตี๋ม เพื่อน ๆ ในกลุ่มคนหนึ่ง และแจ่มเองก็ต้องมีเหล้าสติดห้องไว้กล่มหนึ่ง เก็บเอาไว้ตี๋มคนเดียวเวลาที่ต้องการ (อยาก) ตี๋มขึ้นมา

ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล

จากตารางเรียนของแจ่มดังกล่าว จะสังเกตเห็นได้ว่าจะมีเรียนเช้าทุกวัน ดังนั้นเธอจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนการตี๋มให้เหมาะสมกับการเรียน ไม่ตี๋มให้เมามาก ตี๋มในช่วงหลังจากเรียน ช่วงกลางวันหยุด เพราะไม่ต้องการเสียการเรียนเพราะเหล้า และเธอก็บอกว่าผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมาไม่ดี

ด้วย ดังนั้นถึงแม้จะตีหมัก แต่แจ่มก็จะพยายามตื่นให้ทัน และไปเรียนทุกคาบ ไม่มีขาด “แต่อาจจะขึ้นเรียนสายด้วยก็ยิ่งดีกว่าไม่ขึ้นเรียน หากใครไม่ขึ้น เสียหลักกลมหนึ่งให้เพื่อนในกลุ่ม”

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแจ่มส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนรุ่นน้องที่เรียนอยู่ในสาขาการทองเที่ยวด้วยกัน ประมาณ 7 – 10 คน ที่เธอมักจะตีด้วยและมีอิทธิพลในการชักชวนแจ่มหรือตีเป็นเพื่อนแจ่มเมื่อต้องการตี เป็นต้น

ทัศนคติต่อเครื่องตีแอลกอฮอล์และการตีแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล

แจ่มมองว่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์สำหรับเธอนั้นตีเพื่อการเข้าสังคม สังคมส่วนใหญ่ตีกันก็ตีบ้าง เห็นได้จากสื่อและคนทั่วไป ไม่ว่าจะป็นละคร หรือ อะไรก็ตาม การเข้าสังคมของคนส่วนใหญ่มักจะมีเครื่องตีแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่ใช่สิ่งผิดอะไร และการที่อยู่ในสังคมมหาวิทยาลัย การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในกลุ่มนิสิตจึงไม่ใช่เรื่องแปลก

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการกิน/ไม่กินเหล้า

ช่วงที่กระทบต่อการตีของเธอก็คือ ในช่วงออกทริป เงินหมด และในช่วงที่เธอไม่สบาย ไทรอยด์กำเริบแต่พอหาย หรือพออินเจิมมาให้ใหม่ก็จะกลับมาตีเหมือนเดิม

การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องตีแอลกอฮอล์ (เช่น การตรวจร้านเหล้า ฯลฯ)

การปรับตัวของเขาเมื่อมีนโยบายควบคุมของภาครัฐ เช่น นโยบายหอกปักปลอดเหล้า หรือการตรวจร้านเหล้า ช่วงนั้นเขาก็จะตีให้น้อยลง ไม่ส่งเสียงดัง เก็บหลักฐานให้หมดทุกครั้ง ไม่ทิ้งไว้ หรือช่วงไหนตรวจเข้มๆก็จะไม่ตีเลย รอให้ข่าวเรื่องการตรวจเงียบไปก่อน จึงจะกลับมาตั้งวงกับเพื่อนๆ ไม่รวมตัวกันใหม่อีกครั้ง

ช่วงการชะลอตัวของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนใหญ่มักจะตีกับเพื่อนในกลุ่มเดิมๆ ชอบไปตีที่ร้าน ไปเที่ยวผับในเมือง (บีเอ็ม) เนื่องในโอกาสอยากตีธรรมดา เพื่อนชวน

การควบคุมทางสังคม

นโยบายของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยให้ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็จะกระทบกับการดื่มของเธอบ้างเล็กน้อย แต่ไม่มีผลอะไรมากมาย เพราะแจ้มสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการดื่มให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้

ส่วนครอบครัว ก็มีผลบ้างเล็กน้อย เพราะทางครอบครัวก็ทราบเธอดื่ม แต่ทางครอบครัวจะชอบให้เธอมาดื่มที่บ้านมากกว่า

นอกจากนี้ เพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเช่นกัน จะสังเกตได้ว่าแจ้มมักจะดื่มเมื่อเพื่อนชวน ดื่มนอกสถานที่ โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัย เพราะจะเป็นอิสระมากกว่าอยู่บ้านและมีเพื่อนร่วมดื่ม

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแจ้มนั้นสามารถเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย เพราะบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยนั้นมีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือว่าจะเป็นบรรยากาศแบบผับ บาร์ก็มีไม่น้อย สำหรับแจ้มแล้วในช่วงนี้มักจะเป็นการไปดื่มที่ร้าน และที่ผับมากกว่าที่หอ ถ้าหน้ามหาวิทยาลัยก็จะไปที่ร้าน Say Hai และร้านเรื่องของเขา เพราะมีคนรู้จักเป็นเจ้าของร้านอยู่ ส่วนผับก็จะชอบไปที่ BM PUB เธอบอกว่าถ้าดื่มที่ร้านหรือผับนั้นเธอจะไม่ดื่มมาก เอาแค่พอสนุก แต่ถ้าเป็นที่หอพักเพื่อนมักจะดื่มที่กว่า (ดูจากการแสดงแผนที่การเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของแจ้ม)

สื่อสารมวลชนมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล เช่น พฤติกรรมรสนิยมการกินเหล้า การปรับตัว และการหลีกเลี่ยง

สื่อต่างๆไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อการดื่ม หรือรสนิยมของเธอเท่าใดนัก ดื่มอะไรก็ได้ตามกำลังทรัพย์ที่มีอยู่ หรือตามที่เพื่อนๆในกลุ่มดื่มกัน แต่จะหลีกเลี่ยงเหล้าขาว เหล้าเถื่อน ส่วนการรณรงค์ควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสื่อต่างๆ ในปัจจุบัน ก็ไม่มีผลใด ๆ นอกจากการควบคุมของทางมหาวิทยาลัยที่ลงมาตรวจตรา ควบคุมนิสิตจริงๆเธอก็จะปรับตัวให้เหมาะสมกับช่วงนั้น คือ ไม่ดื่มมาก ไม่เสียดังเฮฮา เก็บหลักฐานให้เรียบร้อย หากดื่มที่หอพัก หรือ ในบางครั้งก็หลีกเลี่ยงไม่ดื่มเลยพักหนึ่ง ให้เรื่องเงียบแล้วค่อยดื่มใหม่

พฤติกรรมขณะที่ดื่ม

สำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แจ้มก็ดื่มได้เกือบทุกประเภท ทุกยี่ห้อ แต่ไม่ขอดื่มเลยก็คือสุรากลั่นชุมชน (เหล้าขาว) และที่ชอบดื่มบ่อย ๆ ก็จะมี Blend 285 และ 100 Pipers ส่วนเบียร์ก็จะไป LEO ร้านที่ชอบไปซื้อเวลาจะมาดื่มที่หอเพื่อนก็เป็นร้าน กระฉูด และ JS มินิมาร์ท ส่วน

งบประมาณในการดื่มแต่ละครั้งก็จะแชร์กันออก ประมาณคนละ 100 เป็นอย่างต่ำ แต่เนื่องจากดื่มเกือบทุกวันจึงหมดเยอะ ประกอบกับออกทริปบ่อย เงินเลยไม่พอ ต้องขอผู้ปกครองอยู่บ่อย ๆ พ่อของเธอจึงลงโทษโดยการอายัดบัตร ATM ของเธอ

ลักษณะของเครื่องดื่มของเธอ ถ้าเป็นเหล้าก็ชอบดื่มผสมโซดาและไค้ก เพราะดื่มง่ายดี หวาน แต่จะรินค่อนข้างหนัก จะกินแก๊ว ไม่ชอบให้แรง ระดับในการเมาคือคนละ 1 กลม

พฤติกรรมขณะที่ดื่มจะชอบฟังเพลงหรือเดินไปด้วยเวลาไปขับ จะรู้สึกสนุกสนานมากแต่ถ้าดื่มที่หอพักและที่ร้านก็จะนั่งฟังเพลงเฉย ๆ หน้าเธอจะแดงมาก จนต้องเอาครีมนวดมาทาไว้ ประกอบกับเป็นโรคไทรอยด์ด้วยช่วงนั้นจึงตัวบวมอยู่พักหนึ่ง ชอบดื่มเวลากลางคืนมากกว่า ถ้ารู้สึกว่เมาแต่ยังรู้สึกสนุกอยู่จะไปล้างคอทำให้อาเจียนก่อนแล้วมานั่งต่อ แต่ถ้าจะนอนก็ต้องอาบน้ำก่อนให้สบายตัวจึงจะนอนได้

บทที่ 6

แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา : 10 กรณีศึกษา

เฟิร์น

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2551 เป็นวันสุดท้ายของการสอบกลางภาคเรียนที่ 2 เฟิร์นและเพื่อน ๆ ในสาขาและเพื่อนสนิทต่างสาขากันดกิ้นเลี้ยงที่หอพักกันภัทรเป็นหอพักของเพื่อนชื่อใหม่ ซึ่งเป็นหอพักเดียวกับแฟนของเฟิร์น ซึ่งตั้งอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ทันใดนั้นเพื่อนในกลุ่มก็ถามเฟิร์นว่าจะออกเงินคนละเท่าใดดีจึงจะพอ เฟิร์นบอกว่าคนละ 500 บาท เพราะว่าคนเยอะและก็เป็นารฉลองปีใหม่กับเพื่อน ๆ จึงขอให้มีการจัดเลี้ยงอย่างเต็มที่ วันนั้นมีเพื่อนมาร่วมดื่มจำนวน 7 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 4 คน วันนั้นเฟิร์นใส่ชุดสีแดง เฟิร์นกล่าวว่าตนชอบสีแดงเป็นพิเศษและเป็นชุดที่ซื้อใหม่

เครื่องดื่มวันนั้นมี สุรายี่ห้อ BLEND 285 มา 3 ขวด เบียร์ยี่ห้อลิโอ 1 ลัง เพื่อนถามเฟิร์นว่าเหตุใดจึงซื้อจำนวนมาก เฟิร์นตอบว่า “เมื่อติดลมแล้วร้านเค้าปิด” เพื่อน ๆ ก็หัวเราะ ต่อจากนั้นเพื่อนชายไปซื้ออาหารมาเป็นกับแกล้มจำนวนมาก วันนั้นได้เริ่มดื่มกันตั้งแต่เวลา 21.00 น. เพราะรอเพื่อนที่ยังเหลืออยู่ให้มาครบก่อนแล้วค่อยดื่มพร้อมกัน

บรรยากาศ ในวันนั้นเป็นไปด้วยความสนุกสนาน แต่ละคนก็เล่าประสบการณ์ในการเรียนการสอนของอาจารย์แต่ละท่านและยังมีการล้อเลียน เสียง ท่าทางของอาจารย์อีกด้วย เฟิร์นได้พูดออกมาว่า บรรยากาศมหาวิทยาลัยแห่งนี้คล้ายโรงเรียนมัธยม เพราะตนคิดว่า กฎระเบียบมากเกินไป ทั้งในเรื่องการแต่งกายของนิสิตหญิงที่มีกฎระเบียบข้อบังคับเพิ่มขึ้น พอเวลา 00.45 น. โดยประมาณ เฟิร์นก็มีอาการเมาอย่างมาก เพื่อน ๆ ก็พาเฟิร์นไปนอนห้องเพื่อน แต่เฟิร์นไม่ยอมเพราะว่าตนอยากสนุกกับเพื่อน ๆ ต่อจนถึงเช้า เพราะว่าอยากดื่มกับเพื่อน ๆ ก่อนจะปิดเทอม 1 เดือน เพื่อน ๆ จึงปล่อยให้เฟิร์นนั่งดื่มต่อจนถึงเวลา 01.30 น. ก็พบว่าเฟิร์นนั่งหลับคาวงสุราเพื่อน ๆ จึงอุ้มเฟิร์นไปนอนที่เตียง

วันที่ 5 ธันวาคม 2551 เวลา 14.00 น. เฟิร์นได้เดินทางกลับบ้านที่จังหวัดน่านโดยรถทัวร์ เฟิร์นกล่าวว่า “เมื่อคืนดื่มหนักไปหน่อยวันนี้เลยรู้สึกแฮงค์ มีเนื้ ๆ หัว กลัวกลับไปบ้านคนที่บ้านจะถามว่าไปทำอะไรมา และอีกอย่างหนึ่งเมาทั้งคืนเมาทั้งคน” เฟิร์นกล่าว

วันที่ 20 ธันวาคม 2551 เฟิร์นได้พบปะกับเพื่อน ๆ ภายในหมู่บ้าน ซึ่งเพื่อน ๆ ของเฟิร์นเพิ่งกลับมาจากต่างจังหวัดเช่นกัน เฟิร์นจึงได้ชวนเพื่อน ๆ สังสรรค์กันที่บ้านของตนเอง เฟิร์นกับเพื่อน ๆ พากันไปซื้อสุรายี่ห้อ CHIVAS REGAL จำนวน 4 ขวดและเบียร์ยี่ห้อสิงห์ 12 ขวด พร้อมกับแกล้ม

คือ ถั่วดิน ข้าวเกรียบกุ้ง ขนมกรุบกรอบต่าง ๆ ลาบปลาดุก ปลาดุกฟู ถั่วต้ม ไก่ย่าง ส้มตำ หอยลวก และปลาทึบต้มทอด

เฟิร์นกับเพื่อน ๆ ทั้งหมด 12 คน ได้สังสรรค์กันไปเรื่อย ๆ จนกับแกล้มและเบียร์หมด เฟิร์นและเพื่อนอีก 5 คน จึงพากันไปซื้อกับแกล้มและเบียร์ยี่ห้ออื่นเพิ่มอีก 6 ขวด

เมื่อเฟิร์นและเพื่อน ๆ อีก 5 คนกลับมาจากการซื้ออาหารและเบียร์ ก็มาสังสรรค์กันต่อ เฟิร์นได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ โดยถามถึงการเรียน การทำงานของเพื่อน ๆ แต่ละคนว่าเป็นอย่างไรบ้าง และเพื่อน ๆ ก็ได้ตอบเฟิร์นไป แต่ในตอนนั้นเฟิร์นเกิดอาการมึนเมาจึงฟังไม่ชัดเจนและฟังไม่รู้เรื่อง เฟิร์นจึงบอกเพื่อน ๆ ว่าเฟิร์นไม่ได้ยิน เพื่อน ๆ จึงตอบเฟิร์นไปอีกครึ่งหนึ่ง แต่เฟิร์นก็ยังไม่ได้ยิน เพื่อน ๆ ของเฟิร์นจึงบอกเฟิร์นว่าให้เลิกดื่มสุราและเบียร์ได้แล้ว แต่เฟิร์นก็ยังไม่ยอมหยุดดื่ม ทันใดเฟิร์นก็ลุกขึ้นเดิน เมื่อเดินไปสักพักเฟิร์นก็ได้ชวนเพื่อน ๆ ลุกขึ้นเดิน แต่เพื่อน ๆ บอกไม่อยากจะนั่งกลั้วรบกวนคนข้างบ้าน เฟิร์นจึงเกิดอาการหงุดหงิด เพื่อน ๆ จึงบอกเฟิร์นว่าให้ไปนอนได้แล้ว แต่เฟิร์นก็ยังไม่ยอมไปนอน และชวนเพื่อน ๆ ลุกขึ้นมาเดินด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง แต่เพื่อน ๆ ก็บอกว่าไม่อยากจะเดิน ทันใดเฟิร์นก็มีอาการหงุดหงิดมากขึ้น อาการหงุดหงิดของเฟิร์นทำให้เฟิร์นเกิดการทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มจำนวน 2 คน แต่เพื่อน ๆ คนที่เหลือก็ได้เข้ามาห้ามเฟิร์นไว้ได้ทัน จึงทำให้ไม่เกิดการทะเลาะวิวาทกัน หลังจากนั้นเพื่อน ๆ ของเฟิร์นจึงได้หยุดดื่ม เพื่อน ๆ พาเฟิร์นไปเข้านอน และเพื่อน ๆ ของเฟิร์นทั้งหมดก็ได้แยกย้ายกันกลับบ้านเพื่อเดินทางกลับต่างจังหวัดพรุ่งนี้

เช้าวันรุ่งขึ้น เพื่อน ๆ ของเฟิร์นทั้ง 12 คน ได้มาหาเฟิร์นที่บ้าน เพื่อน ๆ บอกเฟิร์นว่าเมื่อคืนเฟิร์นทะเลาะกับเพื่อน ๆ อีก 2 คนในกลุ่ม เฟิร์นก็บอกว่าเมื่อคืนตัวเองไม่รู้ว่าทำอะไรลงไปบ้าง เฟิร์นจึงได้ขอโทษเพื่อน ๆ ทั้งหมด เพื่อน ๆ ของเฟิร์นจึงบอกเธอว่า วันนี้ตอนบ่าย ๆ พวกเราจะมาลาเฟิร์นเพื่อกลับไปเรียน ไปทำงานต่อที่ต่างจังหวัด เฟิร์นจึงอวยพรให้เพื่อน ๆ เดินทางปลอดภัย

วันที่ 27 ธันวาคม 2551 เพื่อนของเฟิร์น 4 คน คือ ตีม แป้ง กอยและกิง ทั้ง 4 คน กลับมาเยี่ยมมายของเฟิร์นที่ป่วยหนักอยู่ที่โรงพยาบาล เมื่อ ตีม แป้ง กอยและกิง กำลังจะเดินเข้าไปเยี่ยมมายของเฟิร์นที่ห้องพักรักษาพิเศษ เฟิร์นก็ได้ตะโกนเรียกเพื่อน ๆ ทั้ง 4 คน เพื่อน ๆ ได้ยินเสียงของเฟิร์นจึงหยุดชะงัก เพื่อน ๆ ของเฟิร์นจึงทักทายเธอ ซึ่งเฟิร์นพยายามชวนเพื่อน ๆ ไปเลี้ยงฉลอง แต่เพื่อนของเธอปฏิเสธ เพื่อจะไปดูแลยายของเธอ แต่เฟิร์นพยายามชวนเพื่อนของเธอไปให้ได้ ซึ่งเพื่อน ๆ ไม่สนใจในสิ่งที่เฟิร์นพูด เฟิร์นจึงออกอาการหงุดหงุดและโมโห เพื่อน ๆ ของเฟิร์นจึงพากันเข้าไปเยี่ยมมายของเฟิร์น

ติม แแบ่ง กอย กิ่ง ได้สอบถามอาการของยาย แต่เฟิร์นซึ่งมีอาการหงุดหงิดมากก่อนแล้ว ก็ยังพยายามชวนเพื่อไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย เฟิร์นออกปากจะจัดการค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด แต่เพื่อน ๆ ปฏิเสธและขอตัวกลับไป เฟิร์นก็ขอตัวจากยายโดยอ้างว่าไปทำธุระ แต่เมื่อถึงเวลาเย็น เฟิร์นแอบซื้อเบียร์ยี่ห้อ Heineken จำนวน 4 ขวด โดยนำมาดื่มคนเดียวที่บ้านของตน เมื่อเฟิร์นดื่มเบียร์ Heineken หมดไป 2 ขวด แม่ของเฟิร์นเห็นเฟิร์นมานั่งดื่มคนเดียว แม่จึงเตือนถึงการไปเฝ้ายายที่โรงพยาบาล ซึ่งเธอไม่สนใจ

แต่ทันใดนั้นโรงพยาบาลโทรมาบอกแม่ของเฟิร์นว่าตอนนี้ยายหมดสติ ตอนนี้อยู่ห้อง ICU แม่ตกใจมากจึงคว่ำมือเฟิร์นไปโรงพยาบาลทันที เมื่อไปถึงโรงพยาบาลแม่จึงร้องไห้และบอกเฟิร์นว่า ถ้ายายเป็นอะไรไปแม่จะไม่ให้อภัยเฟิร์นเด็ดขาด ทันใดนั้น หมอก็ออกมาจากห้อง ICU แล้วบอกแม่ของเฟิร์นว่า ตอนนียายปลอดภัยเรียบร้อยแล้ว ต่อมาเฟิร์นจึงได้กราบขอโทษแม่และยาย แม่และยายจึงให้อภัยเฟิร์น

วันที่ 31 ธันวาคม 2551 ที่จังหวัดน่าน ซึ่งตรงกับวันก่อนขึ้นวันปีใหม่ เพื่อน ๆ ของเฟิร์นทั้งหมด 12 คน ได้กลับมาต่างจังหวัดแล้ว เพื่อน ๆ ของเฟิร์นได้โทรมาชวนเฟิร์นไปสังสรรค์ แต่เฟิร์นบอกเพื่อน ๆ ไปว่าไม่ว่าง วันนี้จะไปเที่ยวต่างจังหวัดกับครอบครัว เพื่อน ๆ จึงบอกเฟิร์นว่า ถ้าไม่ว่างไม่เป็นไร ในคืนนี้เพื่อน ๆ ของเฟิร์นได้ชวนกันไปกินเลี้ยงในเณคแห่งหนึ่ง ทุกคนได้ตอบตกลง ยกเว้นเฟิร์นที่บอกกับเพื่อนว่าจะไปกินเลี้ยงกับครอบครัว

แต่เมื่อเพื่อน ๆ ของเฟิร์นเดินทางมาถึงลานจอดรถในเณคแห่งนี้ ทันใดนั้น กอยและกิ่งได้เหลือบไปเห็นผู้หญิงคนหนึ่งคล้าย ๆ เฟิร์นที่เดินมากับผู้ชายคนหนึ่ง กอยและกิ่งจึงได้บอกให้เพื่อน ๆ ที่เหลือช่วยกันดูว่าใช่เฟิร์นหรือไม่ ทันใดนั้น เฟิร์นได้เดินเข้าไปในเณคแห่งนี้ ที่เพื่อน ๆ ของเฟิร์นนัดกันเพื่อสังสรรค์กัน โดยที่เฟิร์นไม่รู้ว่าเพื่อน ๆ ของเฟิร์นจะมาสังสรรค์กันที่นี่ เพื่อน ๆ ทั้งหมดจึงได้ลงจากรถแล้วเดินเข้าไปในเณคแห่งนี้ เมื่อทั้งหมดเข้าไปในเณคกลับไม่เห็นเฟิร์นอีก

เพื่อน ๆ ทั้งหมดจึงพากันดื่มฉลองวันปีใหม่ แต่เมื่อเวลาผ่านไป แแบ่งก็ได้เหลือบเห็นผู้หญิงคล้ายเฟิร์น แแบ่งจึงบอกให้เพื่อน ๆ ลองดูอีกทีว่าใช่เฟิร์นหรือไม่ เพื่อน ๆ ที่เหลือเห็นตรงกันว่าเป็นเฟิร์น แแบ่งจึงลองโทรศัพท์เข้ามือถือของเฟิร์น เสียงมือถือของเฟิร์นดังขึ้น เฟิร์นจึงหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู เฟิร์นเห็นเป็นเบอร์โทรศัพท์ของแบ่ง เฟิร์นรับโทรศัพท์แล้วบอกว่า ตอนนี้อย่างไม่ว่าง ทานอาหารอยู่กับครอบครัวแล้วเฟิร์นก็วางสายทันที โดยที่แบ่งไม่ได้พูดอะไร

ทันใดนั้นเพื่อน ๆ ของเฟิร์น เห็นเฟิร์นเดินไปหาผู้ชายคนที่เดินมาด้วยกัน ไม่นานเฟิร์นก็ได้ชวนผู้ชายคนนั้นไปเดินหน้าเวที่ด้วยกัน แแบ่งเห็นจึงวางแผนกับเพื่อน ๆ ให้พากันไปเดินหน้าเวที่แล้วชน

เฟิร์น ซึ่งทำให้เฟิร์นตกใจและแปลกใจที่เพื่อน ๆ รู้ว่าเธอมาฉลองในเขตแห่งนี้ แต่โกหกว่าไปเลี้ยงฉลองกับครอบครัว แล้วทั้งหมดก็พากันเดินออกมาจากเขตแห่งนี้ เฟิร์นจึงเดินตามเพื่อน ๆ ทั้งหมดออกมาจากเขต แต่ตามไม่ทัน เฟิร์นจึงรู้สึกผิดและเสียใจมากที่โกหกเพื่อน ๆ ของตนเอง

เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันที่มหาวิทยาลัยที่เฟิร์นเรียนอยู่มีการสอบไล่เก็บคะแนน เฟิร์นก็คิดที่จะนำสุรามาดื่มในมหาวิทยาลัย เฟิร์นบอกเพื่อน ๆ ของเฟิร์นกลุ่มหนึ่ง จำนวน 3 คน ไว้ว่าจะชวนมาดื่มด้วยกัน แต่ในมหาวิทยาลัยที่เฟิร์นเรียนอยู่แห่งนี้ มีกฎหมายห้ามนำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาดื่มภายในมหาวิทยาลัย ผู้ใดฝ่าฝืนจะมีโทษอย่างหนัก แต่เฟิร์นก็ได้ฝ่าฝืนกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยในวันนี้ เมื่อเลิกเรียนเฟิร์นก็ได้ชวนและนัดเพื่อน ๆ กลุ่มที่เฟิร์นได้บอกไว้ก่อนแล้วให้มาพบกันที่หน้ามหาวิทยาลัย เพื่อน ๆ ก็ได้ตอบตกลง

เมื่อถึงเวลาประมาณ 18.00 น เฟิร์นมาถึงหน้ามหาวิทยาลัย และได้โทรศัพท์ตามเพื่อน ๆ เพราะจะต้องไปซื้อของที่ร้านค้าแห่งหนึ่งเพื่อซื้อสุราและกับแกล้มมารับประทานในมหาวิทยาลัย เมื่อเพื่อน ๆ ของเฟิร์นมาถึงหน้ามหาวิทยาลัย ต่างก็พากันออกไปซื้อสุราและกับแกล้ม เฟิร์นได้ซื้อสุรายี่ห้อ BLEND 285 มา 3 ขวด และเพื่อน ๆ ของเฟิร์นก็ได้แยกย้ายกันไปซื้อกับแกล้มแล้วมาพบกันที่เคาน์เตอร์จ่ายเงิน เมื่อจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว เฟิร์นและเพื่อน ๆ ก็ได้กลับมาที่มหาวิทยาลัย เฟิร์นและเพื่อน ๆ จะเข้าไปในหอพักมหาวิทยาลัย พนักงานรักษาความปลอดภัยของหอพักในมหาวิทยาลัยก็ได้ถามว่าจะเข้าไปทำอะไร เฟิร์นได้ตอบไปว่าพวกเขาจะเข้าไปทำงาน พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงอนุญาตให้เฟิร์นและเพื่อน ๆ ของเฟิร์นเข้าไปในมหาวิทยาลัย

เฟิร์นและเพื่อน ๆ ของเฟิร์นพากันหาสถานที่ดื่มในหอพักในมหาวิทยาลัย และได้นั่งดื่มกันไปเรื่อย ๆ เฟิร์นและเพื่อน ๆ ก็ได้พูดถึงระบบการรักษาความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ดีพอขนาดตนเองซื้อสุรามายังไม่ถูกตรวจเลยแค่ถามเฉยๆและก็ได้พูดถึงเรื่องแฟนแต่ละคน จากนั้นก็ได้เปิดเพลงแนวลูกทุ่งฟังกับเพื่อนร่วมวง เวลาต่อมาเฟิร์นมีอาการมึนเมาอาการตาเล็งเล็กน้อยแต่ยังพอเดินไหวอยู่และมีสติอยู่ จนสุราเหลือ 1 ขวด เฟิร์นจึงบอกเพื่อน ๆ ว่าจะออกไปซื้อสุราและกับแกล้มมาเพิ่ม แต่เพื่อนเห็นควรจะหยุดดื่มเพราะดื่มหมดขวดที่สามแล้ว แต่เฟิร์นเห็นว่าไม่พอ และไม่สนใจความรู้สึกของเพื่อน เฟิร์นจึงออกไปซื้อสุราและกับแกล้มคนเดียว เมื่อเฟิร์นซื้อของเสร็จและจะเข้าไปในหอพักมหาวิทยาลัย พนักงานรักษาความปลอดภัยในหอพักของมหาวิทยาลัยก็ได้ถามอีกทีว่าจะเข้าไปทำอะไรในมหาวิทยาลัย เฟิร์นจึงบอกว่าได้ออกไปซื้อของเพื่อมาทำงานเพิ่มเติม พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงอนุญาตให้เฟิร์นเข้าไปในมหาวิทยาลัย โดยที่ไม่ได้สังเกตอาการและสิ่งของที่เฟิร์นซื้อมา

เมื่อถึงที่นั่งตม เฟิร์นและเพื่อน ๆ ก็ได้นั่งตมกันไปเรื่อย ๆ โดยที่เฟิร์นลืมนึกไปว่าวันพรุ่งนี้ห้องของเฟิร์นจะมีการสอบเก็บคะแนน เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงเวลาประมาณ 23.00 น เฟิร์นและเพื่อน ๆ ก็มีอาการเมากันมาก ทุกคนจึงเห็นว่าต่างคนต่างแยกย้ายกันกลับบ้านกลับห้องของตัวเอง

เช้าวันรุ่งขึ้นเฟิร์นได้เข้าห้องสอบ เฟิร์นเกิดอาการมึนหัวและทำข้อสอบโดยไม่รู้เรื่อง เมื่อผลคะแนนออกมา เฟิร์นสอบไม่ผ่าน อาจารย์ประจำวิชาสาขากายภาพบำบัดจึงถามว่าเธอเป็นอะไรไปทุกที่เธอสอบได้คะแนนเกือบเต็มตลอด เฟิร์นจึงบอกว่าเมื่อคืนนอนดึกและไม่ได้อ่านหนังสือ เฟิร์นจึงขอร้องครูไม่ให้บอกคะแนนให้แม่รู้ เพราะกลัวแม่เสียใจ

เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2552 เฟิร์นอยู่คนเดียวที่หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัย เพื่อน ๆ ของเฟิร์นกลับบ้านและกลับหอวันนี้แต่ยังไม่ถึง เพื่อน ๆ จะมาถึงตอนเช้าวันที่ 12 มกราคม 2552 ทำให้เฟิร์นเกิดอาการเหงา เฟิร์นจึงคิดว่าจะทำอย่างไรให้หายเหงา ทันใดนั้นเฟิร์นจึงโทรหาแชมป์ ซึ่งแชมป์เป็นแฟนของเฟิร์นและบอกแชมป์ว่าวันนี้เหงามาก ๆ ของไปนอนกับแชมป์ที่หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยได้ไหม แชมป์บอกว่าแล้วแต่เฟิร์น เมื่อแชมป์ได้ตอบตกลงเฟิร์นจึงวางสายลง เฟิร์นจึงรู้สึกสบายใจขึ้นมาก ๆ เพราะอยู่ในมหาลัยมีแต่กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กฎระเบียบไม่ให้อำนาจต่าง ๆ และเฟิร์นก็ได้คิดว่าจะตมเครื่องตมแอลกอฮอล์กับแฟน

เมื่อเฟิร์นไปหาแชมป์ที่หอพักนักศึกษ เฟิร์นได้บอกแชมป์ว่าจะออกไปซื้อกับแก้มและเครื่องตมแอลกอฮอล์เฟิร์นและแชมป์พากันออกไปซื้อกับแก้มและสุร่ายี่ห้อ BLEND 285 ที่ Seven-Eleven หน้ามหาวิทยาลัย 1 ขวด แล้วเฟิร์นกับแชมป์ก็ได้กลับไปหอพักนักศึกษ หอพักนักศึกษเป็นหอที่อยู่หน้ามหาวิทยาลัย หอพักนักศึกษเป็นหอที่ชายหญิงเข้าหากันได้ เฟิร์นได้นั่งตมสุร่ากับแชมป์แฟนของตัวเอง และได้พูดคุยและนั่งตมกันต่อไปเรื่อย ๆ จนเหล้าหมดขวดที่ 1 เฟิร์นบอกแชมป์ว่าให้แชมป์รอ เพราะเฟิร์นจะออกไปซื้อสุร่าที่ Seven-Eleven หน้ามหาวิทยาลัยมาเพิ่มอีก 1 ขวด เมื่อเฟิร์นซื้อสุร่าเสร็จและเดินกลับมาที่ห้องพักของแชมป์ในหอพักนักศึกษ แล้วก็นั่งตมกันต่อไปเรื่อย ๆ เฟิร์นได้บอกแชมป์ว่าวันนี้เฟิร์นมีความสุขมาก ๆ วันนี้เฟิร์นได้ปลดปล่อยตัวเอง ได้ทำตัวอิสระ เพราะเฟิร์นอยู่หอพักในมหาวิทยาลัยมีแต่กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กฎระเบียบ แชมป์บอกว่ามันก็เป็นธรรมดาของหอพักในมหาวิทยาลัย ทันใดเสียงโทรศัพท์มือถือของแชมป์ก็ดังขึ้น แชมป์รับสายซึ่งคนที่โทรมาเป็นแฟนของแชมป์ที่เป็นผู้หญิงชื่อตาล ตาลบอกแชมป์ว่าเดี๋ยวจะเข้าไปรับงานกิจกรรมในวิชาที่ห้องของแชมป์ แล้วตาลก็มาถึงหน้าห้องของแชมป์ แชมป์ยังไม่ทันจะทักทายตาล เฟิร์นก็เกิดอาการหวงแฟนของตัวเองจึงต่อว่าตาลสารพัด ทำให้แชมป์ทนไม่ไหวจึงรีบไปหยิบงานกิจกรรมในวิชา แล้วเอามาให้ตาลและให้ตาลกลับไปก่อน เมื่อตาลกลับไปแล้ว แชมป์ก็ให้ความสนใจกับเฟิร์นเรื่องของตาล เฟิร์นจึงขอ

โทษแชมป์ แชมป์บอกเฟิร์นว่าตอนนี้เฟิร์นเมามากจนจะควบคุมตัวเองไม่ได้ให้ไปนอนได้แล้ว แชมป์จึงพาเฟิร์นไปนอนบนเตียง

เช้ารุ่งขึ้นของวันที่ 12 มกราคม 2552 เฟิร์นเกิดอาการมึนงง แชมป์จึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคืนให้ฟัง เฟิร์นจึงบอกว่าไม่รู้ตัวเองว่าทำอะไร แชมป์บอกว่ามันผ่านไปแล้วให้มันผ่านไป

เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552 วันนีมหาวิทาลัย มีกำหนดการสอบเก็บคะแนน ซึ่งเฟิร์นก็ได้ตั้งใจไว้ว่าจะทำคะแนนสอบครั้งนี้ให้ได้มากที่สุด เพราะเมื่อการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ผ่านมาตัวเองสอบไม่ผ่าน ทำให้แม่ต้องเสียใจและร้องไห้เพราะตัวเอง เฟิร์นจึงตั้งใจที่จะนำผลคะแนนในการสอบครั้งนี้ไปให้แม่ภูมิใจ

ถึงเวลาเลิกเรียนในเวลาเย็น เฟิร์นกำลังจะกลับหอพัก เพื่อน ๆ ของเฟิร์นจำนวน 5 คน มีชาย 2 คน หญิง 3 คนเป็นเพื่อนสาขาเดียวกัน ได้ชวนเฟิร์นไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เฟิร์นไม่ขอดื่ม แต่เพื่อน ๆ ก็คะยั้นคะยอให้เฟิร์นอยู่ด้วยกันสักพักแล้วค่อยกลับ เฟิร์นจึงลังเลแล้วว่าเพื่อนจะโกรธ เฟิร์นจึงตอบตกลง เพื่อน ๆ จึงให้ไปพบกันที่หอพักหลังมหาวิทาลัย เวลา 19.00 น. เมื่อเฟิร์นรู้สถานที่และเวลาต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

เมื่อถึงเวลา 19.00 น. ต่างก็ได้พากันไปหอพักที่หลังมหาวิทาลัย เมื่อถึงที่นัดหมายเฟิร์นบอกเพื่อน ๆ ว่า ให้ออกไปซื้อสุราแล้วรีบ ๆ ดื่ม เพราะตัวเองจะต้องกลับไปอ่านหนังสือต่อ เมื่อซื้อสุราเสร็จก็นั่งดื่มไปเรื่อย ๆ จนถึงเวลาผ่านไป 1 ชั่วโมงครึ่ง ประมาณ 20.30 น. เฟิร์นได้บอกเพื่อน ๆ ว่า ขอตัวกลับบ้านก่อน แต่เพื่อน ๆ บอกเฟิร์นว่าอย่าเพิ่งกลับอยู่ด้วยกันก่อน แต่เฟิร์นไม่สนใจและเฟิร์นก็ได้กลับบ้านไป เพื่อน ๆ แปลกใจมาก เพราะทุกทีเฟิร์นจะอยู่เป็นคนสุดท้ายที่นั่งร่วมดื่มด้วยกัน

เมื่อเฟิร์นกลับถึงบ้าน เฟิร์นได้ขึ้นไปบนห้องของตนเองทันที เพื่ออ่านหนังสือเพราะพຽນนี้ที่มหาวิทาลัยจะมีการสอบเก็บคะแนน และเฟิร์นก็อ่านหนังสือจนดึกมาก ๆ

เช้าวันรุ่งขึ้นของวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552 เฟิร์นได้เข้าห้องสอบ เฟิร์นนั่งทำข้อสอบอย่างตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะทำคะแนนสอบให้ได้มากที่สุด ก่อนจะส่งเฟิร์น ได้ทำการตรวจข้อสอบที่ตัวเองทำอีกครั้งเพื่อความแน่ใจ

เวลาบ่ายของวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552 ครูผู้คุมสอบได้เรียกเฟิร์นให้เข้าไปพบ เฟิร์นตกใจและกลัวว่าจะคะแนนสอบของตนเองจะไม่ผ่าน เมื่อเฟิร์นเข้าไปพบครูผู้คุมสอบ ครูผู้คุมสอบได้ถามว่าเขาได้คะแนนเยอะมากที่สุด เฟิร์นตกใจและอึ้งไปชั่วครู่ ครูถามเฟิร์นว่าทำไมสอบครั้งนี้ถึงได้คะแนนมากแล้วทำไมครั้งที่แล้วสอบไม่ผ่าน เฟิร์นนั่งเงียบด้วยความตกใจ

ตอนเย็นของวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2552 เฟิร์นได้กลับไปบ้านที่จังหวัดน่าน แล้ววิ่งไปหาแม่ทันทีแล้วบอกแม่ว่าวันนี้เฟิร์นสอบได้คะแนนมากที่สุด เฟิร์นเอาผลการสอบครั้งนี้ให้แม่ดู เมื่อแม่เห็นว่าเฟิร์นได้คะแนนมากที่สุด แม่จึงดีใจจนร้องไห้ออกมา เฟิร์นขอโทษแม่ที่ผลการสอบครั้งที่ผ่านมาตนเองสอบไม่ผ่าน แต่แม่บอกว่าทำปัจจุบันให้ดีที่สุดก็พอแล้ว

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 เป็นวันศุกร์และเป็นวันสุดท้ายของการเรียนการสอนปีการศึกษา 2551 เฟิร์นจึงถามเพื่อนจำนวน 6 คนเป็นผู้หญิงทั้งหมดว่าวันนี้จะไปฉลองที่ไหน เพื่อนของเฟิร์นจึงบอกไปว่าร้านหมูกระทะ เฟิร์นจึงตอบตกลงไปกับเพื่อน และเมื่อเวลาผ่านไปถึงเวลา 18.00 น. เพื่อน ๆ ในกลุ่มทั้ง 5 คนก็มากันครบ เฟิร์นก็ไม่รอช้าที่จะไปนั่งรับประทานหมูกระทะที่ร้านสไมล์วิว (ร้านอาหารหน้ามหาวิทยาลัย) เฟิร์นนึกอยากดื่มเบียร์ จึงชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มดื่มด้วยกัน เพื่อน ๆ ก็ตกลงตามนั้น เพราะทุกคนก็เห็นว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการเรียนและเหลือแต่สอบปลายภาค ทุกคนจึงลงความเห็นว่าจะดื่มสุรายี่ห้อ BLEND 285 1ขวด เบียร์ลิโอบี 3 ขวด เฟิร์นและเพื่อนนั่งดื่มกันอย่างสนุกสนานพอถึงเวลาประมาณ 21.00 น. เฟิร์นจึงเริ่มที่จะระคองตัวเองไม่ค่อยจะไหว เพื่อนจึงบอกให้เฟิร์นหยุดดื่ม แต่ด้วยความสนุกสนานเฟิร์นจึงขอร้องดื่มเบียร์ที่เหลืออีกขวดให้หมด พอเวลา 22.00 น.เฟิร์นและเพื่อนได้ออกมาจากร้านหมูกระทะโดยที่เฟิร์นมีอาการเมามากจนพูดไม่รู้เรื่อง เพื่อนจึงเอาเฟิร์นไปนอนที่หอของเพื่อนหญิงที่สนิทกับเฟิร์น เพราะไม่ต้องการให้ไปที่ไหนคนเดียว ซึ่งอาจจะมีการทะเลาะวิวาทกับคนอื่น ๆ ได้

เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2552 เป็นวันสุดท้ายของการสอบปลายภาคปีการศึกษา 2551 เย็นวันนั้นเฟิร์นจึงชวนเพื่อน 4 คน ซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนสาขาเดียวกันและสนิทกัน ไปฉลองดื่มกันที่หอพักหอพักนภภัทรหน้ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหอพักคนรักของเฟิร์น เพราะว่าเฟิร์นจะได้ดื่มและเมาอย่างเต็มที่ จะได้ไม่ต้องห่วงอะไรเพราะดื่มหอพักแฟนมีแฟนดูแลอยู่ พอเวลา 19.00 น. มีเพื่อนเฟิร์นในกลุ่มให้เบียร์ลิโอบี 24 ขวดและสุรายี่ห้อ BLEND 285 อีก 2 ขวด เหตุผลที่ซื้อมามากเพราะว่าจะได้ดื่มแบบเต็มที่ เฟิร์นจึงดีใจอย่างยิ่งและก็ไปหาซื้อกับแก้มมาอย่างมากมาย เช่น ยำปลาหมึก ลาบ แกงอ่อม เป็นต้น เมื่อเวลาผ่านไป 22.00 น.เฟิร์นจึงเริ่มมีอาการเมาและพูดไม่รู้เรื่อง ทันใดนั้นเฟิร์นเดินไปหยิบขวดเบียร์และก็หลุดมือหล่นแตก เพื่อน ๆ ในกลุ่มจึงเห็นว่าเฟิร์นเมามาก จึงขอให้แฟนของเฟิร์นนำเธอไปนอนพักผ่อน

เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 52 เฟิร์นยังไม่ได้กลับบ้านเพราะเฟิร์นต้องเรียนนิชาว่ายนน้ำที่มหาวิทยาลัยอยู่ แล้วเย็นวันนี้เฟิร์นกับแฟนได้ไปดื่มที่อ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำโดยมีกลุ่มเพื่อนแฟนของเฟิร์น

ซึ่งเป็นชาย 5 หญิง 2 แต่เฟิร์นก็นั่งดื่มอยู่ตรงนั้นเช่นกัน แต่เฟิร์นดื่มไม่มากแค่มีน ๆ แต่ไม่ถึงกับเมา เครื่องดื่มที่เอาไปดื่มครั้งนี้มีเบียร์ช้าง 6 ขวด และพอเฟิร์นเริ่มมีน ๆ เฟิร์นก็ขอลงไปเล่นน้ำ เพราะว่าไม่
อยากเมาต่อหน้าคนที่ไม่ค่อยรู้จัก

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
4/12/51 19.00-1.30 น	หอพักของ เพื่อน	- เป็นวันสุดท้ายที่มี การสอบกลางภาค	-เพื่อนในสาขาวิชา -7 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 4 คน	- ช่วยกันออกเงินคนละ 500 บาท	- Blend 285 3 ขวด - เบียร์ยี่ห้อลิโอ 1 ลัง	เล่าประสบการณ์ในการเรียน ล้อเลียนท่าทางอาจารย์อย่าง สนุกสนาน พูดถึงกฎระเบียบที่ เคร่งครัดของสถาบันการศึกษา เช่น ระเบียบการแต่งกาย	สนุกสนาน คึกคัก จนเมา และหลับคาวงสุรา	ได้สนุกกับเพื่อน ๆ หลังสอบ กลางภาคเสร็จ และจะต้องจาก กันไป เพราะมหาวิทยาลัยหยุด 1 เดือน
20/12/51 ไม่มีข้อมูลเวลา	ที่บ้านของ ตนเอง	-ได้พบปะกับเพื่อน ๆ ภายในหมู่บ้าน	-เพื่อนในหมู่บ้าน -12คน	-แต่ละคนออกค่าใช้จ่ายไม่ เท่ากัน	-CHIVAS REGAL จำนวน 4 ขวด -เบียร์ยี่ห้อสิงห์ 12 ขวด -เบียร์ยี่ห้อลิโอเพิ่มอีก 6 ขวด	-ถามถึงการเรียน การทำงานของ เพื่อน ๆ แต่ละคนว่าเป็นอย่างไร บ้าง -เกิดการทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มจำนวน 2 คน	-มีเมามากจึงฟังไม่ชัดเจน -ลุกขึ้นเดิน -เกิดอาการหงุดหงิด	เพื่อนกลับบ้านได้พบปะกับเพื่อน ๆ ภายในหมู่บ้านและก็ต้อง กลับมาเรียนที่มหาวิทยาลัย ตามเดิมต่างคนต่างแยกย้ายกัน กลับไปทำงาน
27/12/51 ไม่มีข้อมูลเวลา	ที่บ้านของ ตนเอง	-กลับบ้านมาเยี่ยม ยายที่ป่วยหนัก	-เพื่อนในหมู่บ้าน -เพื่อนของเพื่อน 4 คน	-เพื่อนออกปากจะจัดการ ค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด	-เบียร์ยี่ห้อ Heineken จำนวน 4 ขวด	-ดื่มคนเดียวที่บ้านของตน -ไม่สนใจคำเตือนของแม่	-ไม่มีอาหารมีเมามากเพราะ ดื่มเพียงเล็กน้อย	กลับบ้านมาเยี่ยมยายที่ป่วย หนักและเจอเพื่อน ๆ พอชวน เพื่อนดื่มแต่เพื่อนไม่สนใจก็เลย จุดหินนั่งดื่มคนเดียว
31/12/51 ไม่มีข้อมูลเวลา	กินเลี้ยง ในรถที่ จังหวัดน่าน	-วันขึ้นปีใหม่	-ไป2คนกับเพื่อน ผู้ชาย	-มีเพื่อนชายออกค่าใช้จ่าย ให้	-เบียร์ไม่ทราบยี่ห้อ	-ชวนผู้ชายคนนั้นไปเดินหน้าเวที ด้วยกัน	-ไม่มีอาหารมีเมามากดื่มไม่ มาก	แอบโกหกเพื่อนมาเที่ยวรถกับ ผู้ชายโดยโกหกไปว่าไปทานข้าว กับครอบครัว และเพื่อนจับผิดได้
8/1/52 18.00-23.30 น	หอพักใน มหาวิทยาลัย	เป็นวันที่ มหาวิทยาลัยที่เพื่อน เรียนอยู่มีการสอบไล่ เก็บคะแนน	-ดื่มกับเพื่อนหญิง ที่อยู่หอเดียวกัน และเพื่อนเพื่อนใน กลุ่ม6คน	-แต่ละคนออกค่าใช้จ่ายไม่ เท่ากัน	-สุรายี่ห้อ BLEND 285 มา 3 ขวด	-ได้พูดถึงระบบการรักษาความ ปลอดภัยของมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ดี พอขนาดตนเองซื้อสุรามายังไม่ถูก ตรวจเลยแค่ถามเฉยๆ -พูดถึงเรื่องแฟนแต่ละคน	-มีเมามากอาการตาลาย เล็กน้อยแต่ยังพอเดินไหว อยู่และมีสติอยู่	ทำทนายกฎหมายนำเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์มาดื่มภายใน มหาวิทยาลัยแต่ไม่มี ใครจับได้ และทำให้ทำคะแนน สอบได้น้อยมากเธอจึงเสียใจ มาก
11/1/52	หอพักนักภทร	-เพื่อนเกิดอาการ	-ดื่มกับแฟน2คน	-เพื่อนออกค่าใช้จ่ายกับแฟน	-สุรายี่ห้อ BLEND 285 1 ขวด	-นั่งพูดคุยกับแชมป์ไปเรื่อยๆ	-เพื่อนเมามากจนจะ	เพื่อนเหงาจึงมาดื่มที่หอของ

ไม่มีข้อมูลเวลา	หน้า มหาวิทยาลัย หอพักแชนปม์ แฟนเฟิร์น	เหงา -เพื่อน ๆ กลับบ้าน ต่างจังหวัดหมด	คนละครั้ง		และซื้อเพิ่มอีก 1 ขวด	-เฟิร์นได้ปลดปล่อยตัวเอง ได้ทำตัว อิสระ	ควบคุมตัวเองไม่ได้ได้คำ ทอเพื่อนหญิงของแชนปม์	แชนปม์และเข้าใจผิดเรื่องเพื่อน ของแชนปม์
3/2/52 19.00-20.30 น	หอพักหลัง มหาวิทยาลัย	-ก่อนสอบเก็บ คะแนน -เพื่อนคะยั้นคะยอให้ เฟิร์นอยู่ด้วยกัน	เพื่อน ๆ ของเฟิร์น จำนวน 5 คน มี ชาย 2 คน หญิง 3 คนเป็นเพื่อนสาขา เดียวกัน	-เพื่อนออกค่าใช้จ่ายให้ ทั้งหมด	-เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ทราบ ยี่ห้อ	-เฟิร์นพยายามขอตัวจากเพื่อน เพื่อขอตัวไปอ่านหนังสือสอบ	-ไม่มีอาการเมาเพราะดื่ม เพียงเล็กน้อย	เฟิร์นดื่มเล็กน้อยเพราะต้อง กลับไปอ่านหนังสือเพื่อนเตรียม ตัวสอบวันต่อไปและคะแนน สอบก็ออกมาตามที่เฟิร์นคาดไว้
20/2/52 18.00-22.00 น	ร้านสไมล์วิว (ร้านอาหาร หน้า มหาวิทยาลัย)	เป็นวันศุกร์และเป็น วันสุดท้ายของการ เรียนการสอนปี การศึกษา 2551	เพื่อนในกลุ่ม 5 คน	-เฉลี่ยกันออกทุกคนคิดรวม ค่าหมูกระทะ	-สุรายี่ห้อ BLEND 285 1 ขวด เบียร์ลิโอบี 3 ขวด	-นั่งพูดคุยถึงเรื่องราวต่างๆที่ผ่านมา	-เมามากจนพูดไม่รู้เรื่อง	เป็นวันสุดท้ายของการเรียนจึง ชวนเพื่อนๆ มาทานหมูกระทะและ ดื่มเล็กน้อย
6/3/52 19.00-22.00 น	หอพักหอพักกัน ภัทรหน้า มหาวิทยาลัย (หอพักแฟน)	เป็นวันสุดท้ายของ การสอบปลายภาคปี การศึกษา 2551	เพื่อน 4 คนเป็น เพื่อนที่เรียนสาขา เดียวกันและสนิท กัน	เฟิร์นออกเหล้าเพื่อนๆ ออก เบียร์	เบียร์ลิโอบี 24 ขวดและสุรายี่ห้อ BLEND 285 อีก 2 ขวด	-จะได้ดื่มและเมามากอย่างที่ จะ ได้ ไม่ต้องห่วงอะไรเพราะดื่มหอพัก แฟนมีแฟนดูแลอยู่	-มีอาการเมาและพูดไม่รู้ เรื่อง -เดินไปหยิบขวดเบียร์และ ก็หลุดมือหล่นแตก	เป็นวันสุดท้ายของการสอบ ปลายภาคปีการศึกษา 2551 เฟิร์นจึงดื่มอย่างเต็มที่
11/3/52 ไม่มีข้อมูลเวลา	อ่างเก็บน้ำ แม่ต้า	เฟิร์นยังไม่ได้กลับ บ้านเพราะเฟิร์นต้อง เรียนวิชาว่ายน้ำที่ มหาวิทยาลัยอยู่	มีกลุ่มเพื่อนแฟน ของเฟิร์นซึ่งเป็น ชาย 5 หญิง 2	ต่างคนต่างซื้อมาเอง	เบียร์ช้าง 6 ขวด	เฟิร์นก็ขอลงไปเล่นน้ำ เ	ไม่อยากเมาต่อหน้าคนที่ ไม่ค่อยรู้จัก	ได้ไปดื่มที่อ่างเก็บน้ำแม่ต้าโดยมี กลุ่มเพื่อนแฟนของเฟิร์นเฟิร์นจึง ไม่กล้าดื่มเยอะ

ตารางที่ 3 สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเฟิร์น

เอ (หญิง)

วันที่ 3 กันยายน 2551 เวลา 17.00-00.00 น. ห้องพักหอพักหญิงจาร์นันท์ วันนี้เป็นวันสอบวันสุดท้ายของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เริ่มตั้งวงกันเวลาประมาณ 17.00 น. สมาชิกในการดื่มครั้งนี้ประกอบด้วย เอ เปียร์ ภูมิ พลอย แบ่ง บอล เสือ เกมส์ ป๊อบ ฟลุค อัม เปา เจม แมน ฝ่ายและอู๋ (สองคนนี้นั่งพูดคุยกับเพื่อนเท่านั้น แต่ไม่ดื่ม)

ในการดื่มครั้งนี้ทุกคนช่วยกันออกเงินเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการออกเงินนั้นในครั้งแรก ทุกคนออกคนละ 100 บาทก่อน ซึ่งเป็นธรรมเนียมของเพื่อนในกลุ่มของเอในร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งรวบรวมเงินได้ประมาณ 1000 บาท เพราะบางคนไม่มีเงินที่จะให้ คือ อัมและเปา ส่วนฝ่ายกับอู๋นั้นไม่ให้เงิน เพราะเธอต้ง 2 คนนั้นไม่ได้ร่วมดื่มด้วย

แบ่งและเกมส์รับหน้าที่ไปซื้อสุราและโซดา ซึ่งทั้งสองคนซื้อสุรายี่ห้อ BLEND 285 จำนวน 3 ขวดและโซดาอีกจำนวนหนึ่ง พร้อมด้วยน้ำแข็งถุงใหญ่และขนมขบเคี้ยวอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งกับแก้มที่ซื้อมานั้นส่วนใหญ่เป็นขนมและผลไม้ดอง เช่น มะม่วงดอง มะยมดอง เป็นต้น ขนมขบเคี้ยวนั้น ส่วนมากจะเป็นมันฝรั่งทอดยี่ห้อเลย์รสต่าง ๆ และยี่ห้อเทสโตรต่าง ๆ

เอดื่มสุราผสมโซดาและน้ำเปล่าเท่านั้น และบางครั้งก็ดื่มสุราไม่ผสมอย่างใด แต่ไม่มาก หากเพื่อนบังคับก็จะดื่มสุราไม่ผสมอย่างอื่น เธอให้เหตุผลที่ว่า “ไอ้พวกกินเหล้าผสมน้ำดองน้ำแดง เปิบชีวะ เด็ก ๆ วะ เสียเวลา เสียเงินไปซื้อมันทำไม กินไปเลยแคมีโซดาก็พอแล้ว”

บรรยากาศภายในวงเหล้าสนุกสนานพอสมควร ทุกคนต่างก็พูดเรื่องข้อสอบของการสอบที่ผ่าน ๆ มา บ้างก็บ่นถึงข้อสอบที่ตนเองทำไม่ได้ บ้างก็สอบถามกันถึงคำถามของข้อสอบว่า คำตอบมันคืออะไร เอนั้นส่วนมากไม่พูดถึงเรื่องของการสอบสักเท่าใด เวลาที่ชนแก้วฉลอง เธอมักจะพูดว่า “เฮ้ย !! ชน เครียดโวย” หรือ “เฮ้ย!! ชน สอบเสร็จแล้วโวย ” ซึ่งในการชนแก้วเหล่านี้ทุกครั้ง เธอมักจะพูดเช่นนี้เสมอ หรือบางทีหากเพลงที่เปิดในการดื่มครั้งนี้ถูกใจเอ เธอก็จะขอให้เพื่อน ๆ ยกแก้วมาชนกับเธอ

จากการสังเกต เธอจะชอบเพลงคำเมือง (เพลงที่มีทำนองและใช้ภาษาภาคเหนือ) ที่มีจังหวะเหมือนงานรำวงมาก หากเพลงที่เปิดเป็นเพลงเช่นนั้น เธอก็จะร้องเพลงประกอบกับการดื่มของเธอด้วย แม้เธอจะยังร้องไม่เป็น เพราะเธอเองเพิ่งจะหัดพูดคำเมือง เธอจะผงกหัวรับตามจังหวะของเพลงเสมอ

เอดื่มไม่ค่อยหนัก แต่จะค่อย ๆ ดื่ม โดยมีเปียร์และแบ่งเป็นคนซังและผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเพื่อน ๆ ในวง แต่ถ้ามีเพื่อน ๆ คนไหนที่กล่าวว่า “หมดแก้ว” เธอก็จะยกดื่มจนหมดแก้วเช่นกัน เอดื่มไปเรื่อย ๆ และพูดคุยกับเพื่อน ๆ ในวงไปเรื่อย ๆ จนเวลาผ่านไปราวเวลา 22.00 น. เธอเริ่มมีอาการมึนและพูดเสียงดังมากขึ้น เธอเข้าไปในห้องน้ำและได้ทำครีมาบน้ำและสิ่งต่าง ๆ ในห้องน้ำร่วงลงกับพื้น ซึ่งเป็นที่หัวเราะของเพื่อน ๆ ในวงเป็นอย่างมาก เธอเริ่มที่จะ

เข้าห้องน้ำบ่อยครั้งขึ้น เธอบอกว่า “กุเข้าห้องน้ำจนขี้เกียจลุกแล้วนะเนี่ยมึง” แต่เธอก็ยังดื่มอีก มีอยู่แก้วหนึ่งที่เธอถูกเพื่อน ๆ ของเธอแกล้งในระหว่างที่เข้าห้องน้ำ เพื่อน ๆ ของเธอแกล้งใส่สุราเพิ่มลงไปในแก้วของเธออีก เมื่อเธอออกมาจากห้องน้ำและยกแก้วเหล้าดื่ม สีหน้าเธอเปลี่ยนไป ซึ่งเป็นที่หัวเราะชอบใจกับเพื่อน ๆ ในวงเป็นอย่างมาก

เมื่อเวลาผ่านไปราวเวลา 23.30 น. ทุกคนเริ่มมีอาการมึนและพูดเสียงดังมากขึ้น บางคนก็ขอตัวกลับไปก่อน จึงทำให้สมาชิกที่นั่งดื่มเริ่มหายไปทีละคนสองคน เอจึงขอตัวกลับหอบ้าง ซึ่งเพื่อน ๆ ของเธอก็ไม่มีใครปฏิเสธ เพราะเธอมีอาการค่อนข้างมึนและเสียงดัง เพื่อน ๆ ในวงเกรงว่าเจ้าของหอพักจะขึ้นมาว่ากล่าวตักเตือน เอนั้นขี้รถกลับคนเดียว แต่เพื่อน ๆ ของเธอไม่ยอมให้เธอกลับคนเดียว จะให้เธอนอนที่หอพักจากรุ่นนี้ แต่เธอมีท่าทีที่ไม่ยอมเธอจึงรีบลงไปคว่ำรถและขี่ออกไปทันที ซึ่งตอนนั้นประตูของหอพักปิดไว้ แต่สามารถเปิดออกได้ เพราะเจ้าของหอจะซ่อนกุญแจประตูหน้าหอไว้บริเวณหน้าหอซึ่งเป็นศาลพระภูมิ

วันที่ 4 กันยายน 2551 เวลา 14.00-18.30 น. ณ ห้องพักหอพักหญิงจากรุ่นนี้ และ เวลา 19.00-04.00 น. โรงเรียนแม่กาโทกหวาก (งานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ของสาขาพัฒนาสังคม , BM Pub และบริเวณหน้ากว๊านพะเยา) เริ่มตั้งวงกันเวลาประมาณ 14.00 สมาชิกในช่วงนั้น มีเกมส์ ฟลุค ป๊อบ พลอย เบียร์ อู๋ ย ฝ้าย แป้งและลูกน้ำ ในการดื่มครั้งนี้ทุกคนดื่มเบียร์ ซึ่งทุกคนช่วยกันแชร์เงินซื้อมาดื่ม 1 ดั่ง (เบียร์ยี่ห้อลิโอ) กับแกล้มที่ทานนั้นเป็นขนมขบเคี้ยวเหมือนเช่นเดิม เช่น เมล็ดทานตะวัน ถั่วต้ม มะม่วงดอง และพวกขนมมันฝรั่งยี่ห้อเลย์และเทสโต้ แต่พลอยไม่ดื่มเบียร์ เพราะเธอเป็นคนแพ้เบียร์ จึงทำให้เธอเป็นหวัดและเอ๋อถามพลอยขึ้นมาว่า “จะให้พวกกูซื้อเหล้าให้เอามั้ย” แต่พลอยปฏิเสธ บรรยากาศวันนั้นเต็มไปด้วยความสนุกสนาน เพราะว่า ทุกคนเตรียมตัวกันที่จะไปงานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ที่จะจัดขึ้นที่ ณ โรงเรียนแม่กาโทกหวาก ทุกคนให้เหตุผลที่ต้องดื่มก่อนไปงานว่า “เอาให้มันพอมึน พอถึงงานจะได้ไปเต้นกัน ไม่งั้นมันเต้นไม่ออก” ซึ่งเธอก็มีความคิดเช่นนั้นด้วยเช่นกัน แต่ทุกคนไม่พยายามดื่มหนัก โดยเฉพาะผู้ชายอย่างเกมส์ ฟลุค ป๊อบ เพราะว่าต้องทำหน้าที่ที่รถพาเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้หญิงไปทำงาน ซึ่งระยะทางไกลพอสมควรและค่อนข้างอันตรายเพราะเป็นงานที่จัดกลางคืน

ทุกคนรุ่มรวยกันมาก เพราะว่าทุกคนต้องแต่งตัวไปงาน ซึ่งแต่ละคนก็ต้องการสวยงามหรือหล่อกันทุกคน และทุกคนก็ได้นำเสื้อผ้าที่ตนเองนั้นจะใส่ไปในงานมาใส่ที่หอพักจากรุ่นนี้ ซึ่งทำให้บรรยากาศรุ่มรวยแต่เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะและเสียงร้องเพลง เพราะเพลงที่เปิดวันนั้นเป็นเพลงเพื่อชีวิต เช่น คาราบาว เป็นต้น รวมถึงเพลงคำเมืองที่เอนั้นชอบด้วย

ก่อนที่ทุกคนจะไปงานเลี้ยง ได้มีการลงขันเพื่อนำเงินมาสมทบในการดื่มสุราในงาน ตอนนั้นสามารถรวบรวมเงินได้ จนสามารถซื้อเหล้า BLEND 285 ได้ 9 กลม และโซดาอีก 24 ขวด

จากนั้นก็ชวนให้เพื่อนที่มีรถยนต์ คือแมน นำรถมาขนเอาสุราและโชดาไปทำงาน โดยที่ทุกคนทราบว่างานไม่ให้มีเหล่าเข้าไปเด็ดขาด แต่ทุกคนให้เหตุผลว่า “งานถ้าไม่มีเหล่าจะเป็นงานเหร”

เมื่อถึงเวลาที่ทุกคนต้องไปงาน ห้องที่ทุกคนนั่งตึมนั้น รกและสกปรกมาก แต่ทุกคนกลับบอกว่า “ไม่ต้องเก็บเผื่อว่าเดี๋ยวเลิกจากงานเสร็จจะได้มาต่อกันที่นี้อีกครั้งหนึ่ง” จึงทำให้ห้องนั้นไม่ได้รับการทำความสะอาด เมื่อไปถึงหน้างานทุกคนกลับต้องพบกับความผิดหวัง เพราะภายในงานนั้นยังไม่มีคนมาเลย มีแต่พวกรุ่นพี่ 3 ที่มายืนอยู่หน้างาน ทุกคนจึงขี้ออกมาที่หน้างานและขี้อไปเรื่อย ๆ และไปตั้งหลักที่สถานีบริการน้ำมัน ปตท. (ถัดไปจากด่านตรวจแม่ต๋ำ) รอจนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสมและคิดว่าคนจะเข้างานแล้วแล้วค่อยขี้อกลับไปงานอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเวลาประมาณ 20.30 น. ทุกคนก็มาทำงานและเลือกโต๊ะที่ใกล้หน้าเวทีที่สุด โดยภายในงานจัดเป็นโต๊ะจีน ซึ่งกลุ่มเพื่อน ๆ ของเอนั้นต้องต่อโต๊ะจีนถึง 3 ตัว จึงจะเพียงพอต่อเพื่อน ๆ ของเอนิ่งด้วยกัน ซึ่ง ณ ขณะนั้น มีสมาชิกประมาณ 25 คน โดยที่สุราและโชดาที่ซื้อมานั้นได้ถูกซ่อนไว้ใต้โต๊ะ ตอนนั้นทุกคนยังไม่มีอาการเมาแต่อย่างใด

บรรยากาศภายในงานนั้น เต็มไปด้วยความสนุกสนาน แต่เอนั้นกลับไม่ค่อยสนุกสักเท่าใด เอนิ่งให้เพื่อนของเธอฟังว่า “กูเซ็งวะ พี่รหัสกูไม่มา มึงดูดี มึงดูพี่กูทำดี แม่ง...” เอนิ่งดื่มหนักขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อใครเอ่ยถึงพี่รหัสของเอนิ่ง

เมื่อการแสดงเริ่มและมีการร้องเพลงของรุ่นพี่ เอนิ่งเริ่มแสดงอาการเมาอย่างเห็นได้ชัดคือเอลุกเดิน และออกไปเดินหน้าเวทีที่มีการร้องเพลงอย่างสนุกสนาน

เมื่อเวลาผ่านไปราว 2 ชั่วโมง มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นคือ การทะเลาะวิวาทของเพื่อนเอนิ่งในวงเหล้าเดียวกัน เอนิ่งถึงขั้นกับร้องไห้โอดออกมาด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และได้เข้าสวมกอดเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่กินเหล้า นั้นคือพลอยและอู๋ เอนิ่งบอกว่า “กูไม่คิดเลยว่าเพื่อนกันจะเป็นแบบนี้ กูสงสารพวกมัน ต่อไปมันจะมองหน้ากันติดมัย กูรักมันทั้งสองคนนะวิ๊ว แต่ทำไมต้องทะเลาะกันด้วยวะ” ระหว่างที่เอนิ่งพูดไป เอนิ่งก็ร้องไห้ไปด้วย แต่เมื่อเวลาผ่านไป เรื่องราวของการทะเลาะวิวาทก็คลี่คลายลง แต่บรรยากาศความสนุกนั้นได้หมดลงไป เพื่อน ๆ ในวงนั้นก็เริ่มมีสีหน้าตึงเครียด และสิ่งสำคัญคือตอนนั้นเหล่าและโชดาหมดแล้ว ตอนนั้นทุกคนแสดงอาการของการเมาได้อย่างชัดเจน

เมื่อบรรยากาศเริ่มตึงเครียดประกอบกับสุราได้หมดลงแล้ว แมนจึงชวนทุกคนไปที่เยว BM Pub ซึ่งก็ได้ผล ทุกคนยอมไป โดยที่จอตารถจักรยานยนต์ทิ้งไว้ที่ในงาน

ณ BM Pub เมื่อทุกคนเข้าไปใน BM Pub พบว่าคนเยอะมาก เอนิ่งไม่ชอบบรรยากาศผู้คนแออัด เอนิ่งแค่เพียงเดินอยู่ใน BM Pub ประมาณ 20 นาที ก่อนจะขอตัวออกมากับเพื่อนอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่ชอบบรรยากาศแออัดเช่นนี้เหมือนกับเอนิ่ง แต่เอนิ่งกับเพื่อน ๆ ที่ออกมานั่งข้างกว๊านพะเยานั้น ได้ซื้อเบียร์มานั่งดื่มด้วยกัน โดยแก้วและน้ำแข็งนั้นไปซื้อมาจาก 7 ELEVEN ข้างกว๊าน

บรรยากาศตอนนั้นเต็มไปด้วยอาการของคนเมา เพื่อนบางคนของเธอดูถูกเพื่อน ๆ แยกกันไปนอนที่หลังรถของแมน บางคนก็นอนตรงโซฟาหินข้างกว้านพะเยา เป็นความโชคดีที่วันนั้นไม่มีตำรวจออกตรวจ หรืออาจจะไม่มีแต่ก็ได้ใคร่ครวญอะไรมากนัก

สิ่งที่ดื่มกันตอนนั้นเป็นเบียร์ลิโอบประมาณ 3 ขวด เพราะตอนนั้นเพื่อนที่นั่งดื่มกับเธอไม่มีกี่คนคือ 3-4 คน คือ เอ เสือ พลอย เบียร์ เนื่องจากตอนนั้นทุกคนเข้าไปเดินใน BM Pub กัน

เมื่อเวลาผ่านล่วงเลยมาถึง 03.00 เพื่อนที่ไปเที่ยวที่ BM Pub ก็เริ่มทยอยออกมา แต่ทุกคนยังไม่กลับ ยังคงนั่งพูดคุยกันที่บริเวณหน้ากว้าน โดยเรื่องที่พูดกันในตอนนั้นคือเรื่องที่เพื่อนภายในกลุ่มมีเรื่องทะเลาะวิวาทกัน แมนพูดว่า “เอมันร้องไห้มากเลยพวกมันรู้ป่าว สงสัยจะมาด้วยมั้ง แม่รักเพื่อนสุดยอดเลยนะอีเอเนี่ย” ซึ่งทำให้เธอในตอนนั้นไม่พูดอะไรออกมาเลย

เมื่อเดินทางกลับ เธอนั่งกระบะหลังมากับเพื่อน ๆ ที่ไปด้วยกัน ตลอดทางนั้นมีการเคาะขวดเหล้า โซดา และร้องเพลงมาตลอดทาง เธอพูดขึ้นมาว่า “ตอนบ่ายกูจะกลับบ้านล่ะ กูจะดูทีวีใหม่เนี่ย ถ้ากูยังไม่ฟื้นกูยังไม่กลับดีกว่า เดียวไปอ้วกในรถตายเค้าตายห่าเลย ฮ่าๆๆๆๆๆ” เมื่อมาถึงหน้างานที่เอารถมอเตอร์ไซด์จอดไว้ เธอนั้นยังมีสติรับรู้ว่ตัวเองเอารถจอดไว้ที่ไหน แต่เพื่อน ๆ ไม่ยอมให้เธอรถกลับ ป็อบจึงอาสาขี่รถพาเธอกลับบ้าน

เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2551 เวลา 21.00-23.00 น. ณ ร้านหมูมอ วันนี้เป็นวันที่เธอกลับมาเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เธอกลับมาถึงเมื่อเวลาประมาณ 20.00 น. เธอให้พลอยออกไปรับที่หน้ามอ เพราะเธอนำกับข้าวมาจากบ้านเยอะมาก เพื่อเอามาแบ่งกับเพื่อน ๆ กันที่หอพักหญิงจากรุ่นพี่เรซีเดนท์ ระหว่างทางที่จะมายังหอพักจากรุ่นพี่ เธอได้เหลือบไปเห็น “7 ประจัญบาน” นั่งดื่มเหล้าที่ร้านหมูมอ เธอจึงเอ่ยขึ้นมาว่า “เดี๋ยวกินข้าวเสร็จแล้ว กูขอแวะหาไอ้พวกนั้นหน่อยเหอะ สัมปาก (เบียร์ปาก-คณะนักวิจัย) วะ อยู่บ้านไม่ได้กินเลยกู”

เมื่อทานข้าวเสร็จแล้ว เพื่อน ๆ ของเธอก็ไปส่งเธอที่หอพักเอเอส ระหว่างทางก่อนที่จะถึงร้านหมูมอ เธอบอกให้เพื่อน ๆ แวะร้านหมูมอ สมาชิกที่นั่งดื่มตอนนั้นประกอบไปด้วย เจม เสือ แมน อัม เปา แบงค์ หนูม และมีสมาชิกเพิ่มจากกลุ่มของเธอคือ เอ เบียร์ พลอย แป้ง ฝ่าย เครื่องดื่มที่ดื่มตอนนั้นคือเบียร์ช้าง เธอเข้าร่วมสมทบเงินเพื่อซื้อเบียร์ดื่มกับเพื่อน ๆ โดยเป็นเงิน 100 บาท บรรยากาศตอนนั้นเป็นบรรยากาศสบาย ๆ เรื่องที่พูดกันเป็นเรื่องของงานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ที่ผ่านพ้นไปในช่วงต้นเดือน แต่ไม่มีการพูดถึงการทะเลาะวิวาทของเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน มีแต่การพูดถึงลักษณะของงานและการแต่งกายของแต่ละคนที่เข้างาน บรรยากาศในวงสุราในตอนนั้นไม่มีอะไรมาก เพราะทุกคนคอยจิบเบียร์ ไม่ดื่มหนัก หรือเรียกอีกอย่างว่าดื่มเพื่อบรรยากาศ และเมื่อเวลาผ่านไปราว 23.00 น. เธอก็ขอตัวกลับบ้าน แล้วเพื่อน ๆ ของเธอก็ไปส่งเธอ

วันที่ 30 กันยายน 2551 เวลา 17.00-00.00 น. ห้องพักหอพักหญิงจารุพันธ์ วันนี้เป็นการเรียนวันสุดท้ายของสัปดาห์ เริ่มตั้งวงเมื่อเวลา 19.00 น สมาชิกที่ดื่มด้วยกันวันนี้เป็นสมาชิกต่างสาขา คือ มีเพื่อนของเปียร์มาดื่มด้วย คือ จู๋ (สาขารัฐศาสตร์) เอม (สาขารัฐศาสตร์) บี (สาขารัฐศาสตร์) และอ้อ (สาขาภาษาจีน) และมีเพื่อน ๆ กลุ่มเดิมมานั่งดื่มด้วยคือ พลอยและแบ่งและที่เพิ่มเข้ามาอีก 1 คนซึ่งเป็นเพื่อนของเอในสาขาพัฒนาสังคมคือ นัท (ทอม) นัทเป็นแฟนกับบี และอีก 1 คนที่เพิ่มเข้ามาคือ เพื่อนสนิทของฝ่ายชื่อปอย มาจากประเทศอังกฤษ ปอยกลับมาเยี่ยมพ่อที่เมืองไทย เพราะเธอเรียนที่มหาวิทยาลัย OXFORD ของประเทศอังกฤษ เอนั้นชอบใจปอยมาก หมายถึงคุยกันถูกคอมากจนสังเกตเห็นได้ชัดเจน เอถามถึงเรื่องราวต่าง ๆ ของปอย ตอนอยู่ที่อังกฤษ ซึ่งทำให้ทั้งสองคนนั่งใกล้กันและเริ่มคุยกันเสียงดังมาก ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ยังไม่ดื่มเหล้า

ความแตกต่างของการดื่มเหล้ากับเพื่อนสาขาอื่นหรือเพื่อนต่างสถาบันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันมากมายกับเพื่อนกลุ่มเดิมที่ดื่มด้วยกันเป็นประจำ เพราะเนื่องจากเพื่อนต่างสาขาที่นั่งดื่มด้วยกันนี้รู้จักกับเอมาตั้งแต่สมัยปี 1 แล้ว ประกอบกับเพื่อนต่างสาขาหรือต่างสถาบันที่นั่งดื่มนี้เป็นเพื่อนสนิทของเปียร์และฝ่ายที่มาจากโรงเรียนเดียวกันสมัยมัธยม

สุราที่ดื่มวันนี้ คือ สุราเถื่อนผสมผงชาไข่มุกจำนวน 3 ขวด มีสุรารสชาติบลูไอซ์ (เป็นสุราเถื่อนผสมผงบลูไอซ์ ซึ่งมีกลิ่นและรสชาติค่อนข้างเย็น กลิ่นเหมือนหมากฝรั่งที่เป็นกลิ่น Mint ให้ความรู้สึกเย็น ๆ ซ่า ๆ แต่รับรู้ได้ว่าเป็นเหล้าเถื่อน สุราบลูไอซ์ที่ดื่มวันนี้มีจำนวน 2 ขวด และอีก 1 ขวด นั้นเป็นรสชาติและกลิ่นของลิ้นจี่ ซึ่งเป็นการซื้อมาดื่มเพื่อการทดลอง เพราะเจ้าของร้านที่ไปซื้อแนะนำให้ซื้อดื่ม และบอกคุณสมบัติว่ามีรสชาติและกลิ่นหอมไม่แพ้บลูไอซ์ โดยคนที่ไปซื้อสุราเถื่อนในครั้งนี้ คือ นัทและบี

จากการสังเกตครั้งนี้ เอดื่มเพียงแก้วเดียวเท่านั้น ถ้าเทียบเป็นอัตราส่วนของปริมาณสุราเถื่อนที่เพื่อน ๆ ในวงเหล้ารินให้ประมาณ 2 นิ้วได้ เอจึงขอตัวไปซื้อเหล้า BLEND 285 มาดื่มเอง เพื่อน ๆ ในวงเข้าใจว่า เอไม่ชอบดื่มสุราเถื่อน จึงช่วยกันรวบรวมเงินลงขันเพื่อซื้อสุราให้เอ

ปอยซึ่งกำลังคุยถูกคอกับเอนั้น ก็ถูกเอชักชวนให้ดื่มเหล้า แต่ปอยอยากลองบลูไอซ์ ซึ่งเอก็เป็นคนรินให้ปอยกับมือ ปอยลองชิมแล้วบอกว่า "วิสกี้พะเยา" ซึ่งตอนนั้นคำพูดของปอยได้สร้างสีสันให้แก่วงเหล้า ณ ตอนนั้นมาก โดยเฉพาะเอนั้น จะหัวเราะชอบใจเป็นพิเศษ และเอก็ได้รินให้ปอยดื่มเรื่อย ๆ แต่กว่าที่ปอยจะยกดื่มแต่ละครั้งก็ใช้เวลานาน จนเพื่อน ๆ ในวงต้องลุ้น จนปอยเมา ฝ่ายจึงต้องพาปอยกลับบ้าน

ส่วนเอนั้นยังไม่เมา เพราะว่าดื่มคนเดียว จึงดื่มไม่ค่อยหนักมาก ค่อย ๆ ยก ลักษณะการขงของเอ จะผสมสุราไม่มาก พอประมาณ แต่จะผสมโซดาตามากกว่าน้ำเปล่า และค่อย ๆ จิบไป

เรื่อย ๆ เติบโตไม่มาก ประมาณ $\frac{1}{4}$ ของขวดสุราเท่านั้น แต่ต่อมาเบียร์ก็มาช่วยเติม จนทำให้สุรานั้น ลดลงไปเหลือเพียงครึ่งเดียว

เมื่อถึงเวลาที่วงสุรายุบ (เลิกร้างกันไป—คณะนักวิจัย) เพราะสาเหตุมาจาก นัทเมามาก จอย จึงพานัทกลับหอ (หอพักหญิงภา อยู่ตรงข้ามกับหอพักหญิงจาร์นันท์ เรซีเดนท์) นัทเสียงดัง มาก และควบคุมสติไม่ได้ แม้แต่การยืน เดิน หรือการนั่งก็ตาม เอจึงขี่รถกลับหอคนเดียว เวลา ประมาณ 00.00 น.

วันที่ 30 พฤศจิกายน 2551 เวลาประมาณ 17.00-19.00 น. สถานที่ ณ บ้านอัม (พัฒนาสังคมปี 2) อ.จาว จ.ลำปาง (อยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาประมาณ 40-50 กิโลเมตร) เย็นวันนั้นทุกคนลงความเห็นกันว่าจะไปเที่ยวบ้านของอัม โดยการขี่รถมอเตอร์ไซด์ไป กัน อากาศวันนั้นค่อนข้างหนาวมาก แต่ทุกคนก็พร้อมออกเดินทางกัน ไปบ้านอัม ซึ่งประกอบด้วย เพื่อน ๆ ชั้นปีและสาขาเดียวกันกับเอจำนวน 13 คน

หลังจากที่ทุกคนถึงบ้านของอัม และรับประทานอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนช่วยกันออก เงินเพื่อซื้อเบียร์ Leo จำนวน 12 ขวด และเริ่มดื่มกันแต่ดื่มไม่หมด เพราะทุกคนรีบเดินทางกลับหอ เพราะตอนนั้นอากาศหนาวมาก และเส้นทางการเดินทางค่อนข้างอันตราย แต่ได้นำเบียร์ที่เหลือ มาด้วยทั้งหมด 6 ขวด ซึ่งกว่าจะเดินทางมาถึงหอพัก เบียร์ก็เหลือประมาณ 3 ขวด เพราะดื่มกัน มาตามทาง แต่เอไม่ได้ดื่มในการเดินทาง เพราะเอเป็นคนขี่รถมอเตอร์ไซด์กลับหอ

หลังจากที่เดินทางกลับจาก อ.จาวแล้ว เอก็ได้เดินทางมาดื่มสุราเถื่อนที่หอพักชายเทพรักษา ซึ่งเป็นหอพักของฟลุค โดยสมาชิกที่ดื่มเหล้าเถื่อนตอนนั้นประกอบด้วย เบียร์ แป้ง ฝ้าย อ้อย พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ ป๊อบ อัม แมน เอก (รัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัด พิษณุโลก) พจน์ (รัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดพิษณุโลก) เบิ้ม (รัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัด น่าน) แสกค์ (รัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดสุโขทัย) ในขณะที่เอและเพื่อน ๆ ที่ไป อ.จาว ด้วยกันมา มาถึงที่หอพักเทพรักษา เพื่อน ๆ ผู้ชายสาขารัฐศาสตร์ก็ชวนให้มานั่งล้อมวงกลางกอง ไฟ เพราะอากาศตอนนั้นหนาวมาก ตอนนั้นทุกคนรวมเงินกันซื้อสุราบลูไอซ์จำนวน 2 ขวดเพื่อมา นั่งดื่ม ซึ่งใช้การดื่มตามธรรมเนียมของการดื่มสุราเถื่อนที่ต้องวนแก้วใส่สุราขนาดเล็กไปรอบ ๆ วง ซึ่งเมื่อมาถึงเอ เอจะปฏิเสธตลอด เพื่อน ๆ จึงต่อว่าว่าทำไมไม่ดื่ม “เป็นเพื่อนกันก็ต้องดื่มด้วยกัน เอจึงต้องฝืนดื่มต่อไป” บรรยากาศในขณะดื่มเสียงดังมาก เวลาผ่านไป 1 ชั่วโมง เอจึงขอตัวกลับ หอโดยอ้างว่าจะต้องไปส่งอ้อย ซึ่งอยู่อีกหอพักหนึ่ง เมื่อเอกลับไปแล้ว เพื่อนในวงต่างก็พูดถึง สาเหตุที่เอกลับหอก่อน เป็นเพราะว่าเอต้องการหลบสุราเถื่อน (หลีกเลี่ยงการดื่มสุรา) ซึ่งเพื่อน สนิทของเอทุกคนจะทราบดีว่าเอนั้นไม่ชอบดื่มสุราเถื่อน จากนั้นวงสุราก็เลิกประมาณ 00.00 น.

วันที่ 9 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 20.00-23.00 น. สถานที่ ณ บ้านป๊อบ (สาขาพัฒนาสังคมปี 2) ต. วรนคร อ.ปัว จ.น่าน การเดินทางไป อ.ปัว ในครั้งนี้ของเอ ก็เพื่อไปทำงานวิจัยตุง ซึ่งเป็นรายงานประกอบการเรียนในรายวิชาการวิจัย 1 บ้านป๊อบเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น โดยบริเวณลานจอดรถด้านล้างของบ้านเป็นลานกว้าง ซึ่งหลังจากที่ลงพื้นที่การวิจัยเสร็จ ในเวลากลางคืนจึงได้มีการตั้งวงเพื่อดื่มสุรา โดยในกลุ่มที่ดื่มสุราประกอบไปด้วย เบียร์ แป้ง ฝ่าย อู๋ย พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ ภูมิ ป๊อบ และเอ ชีวิน (สาขารัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดตาก) แชมป์ (สาขารัฐศาสตร์ปี 1 ชีวมาจากสาขานิติศาสตร์ เป็นคนจังหวัดนครสวรรค์) กิตติ (สาขาพัฒนาสังคมปี 1 ไร้ห้สจากรหัส 50) เอก (สาขารัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดพิษณุโลก) พจน์ (รัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดพิษณุโลก) เบิ้ม (สาขารัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดน่าน) แยกค์ (สาขารัฐศาสตร์ปี 2 เป็นคนจังหวัดสุโขทัย) แอลกอฮอล์ที่ใช้ดื่มคือ เบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง เพื่อน ๆ ของเอนัดกับเพื่อน ๆ ผู้ชายสาขารัฐศาสตร์เพื่อมาพักที่บ้านของป๊อบ โดยแบ่งให้บ้านของป๊อบให้ผู้ชายพัก และบ้านของเกมส์ให้ผู้หญิงพัก ซึ่งบ้านของป๊อบกับเกมส์อยู่ไม่ห่างกันมาก ราว 200 เมตร

บรรยากาศในกลุ่มที่ดื่มสุรา มีการพูดถึงเรื่องของการลงพื้นที่การวิจัยที่เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อเวลาบ่าย และพูดถึงแผนการเดินทางไปอุทยานแห่งชาติดอยภูคา เพื่อไปตั้งแคมป์ดื่มสุรากันในคืนวันรุ่งขึ้น ทุกคนค่อย ๆ จิบเบียร์ โดยเฉพาะเอ ไม่ค่อยยกดื่ม เมื่อสอบถามแล้วว่าทำไมถึงดื่มน้อย เหตุของเอที่ตอบมาคือ เธอหนาวเพราะเบียร์ที่ดื่มนั้นใส่น้ำแข็งด้วย จึงไม่ค่อยอยากดื่ม และที่สำคัญเธออยากพักผ่อนมากกว่า เพราะวันนี้ที่ผ่านมาได้ลงพื้นที่ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้อ่อนล้าจากการทำงานมาทั้งวัน บ่อยครั้งที่เธอมักจะลุกออกจากวง เพื่อไปดูโทรทัศน์กับอู๋ยและฝ่าย ซึ่งเมื่อถึงเวลาที่เบียร์หมด พวกผู้หญิงจึงเดินออกจากบ้านของป๊อบเพื่อไปพักบ้านของเกมส์ที่อยู่ถัดออกไป เพื่อพักผ่อนเตรียมเดินทางไปอุทยานแห่งชาติดอยภูคาในเช้าวันรุ่งขึ้น

วันที่ 10 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 15.00 – 03.00 น. สถานที่ ณ ลานดูดาวของอุทยานแห่งชาติดอยภูคา อ.ปัว จ.น่าน เมื่อไปถึงอุทยานแห่งชาติดอยภูคา ทุกคนก็ตั้งเต็นท์ และได้เริ่มก่อไฟเพื่อปิ้งเนื้อเป็นกับแกล้มในการนั่งดื่มเบียร์ Leo 2 ลัง (ซื้อตั้งแต่อยู่ในตัวอำเภอปัว) และสุรายี่ห้อหงส์ทอง 1 กลม (ซื้อที่ลานก่อไฟ) สมาชิกที่นั่งร่วมวงดื่มคือ เบียร์ พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ ป๊อบ ชีวิน แชมป์ กิตติ เอก พจน์ เบิ้ม แยกค์ และเอ

บรรยากาศในการนั่งดื่มในตอนนั้นทุกคนค่อย ๆ จิบเบียร์อย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่เร่งรีบ เพราะอากาศในขณะนั้นค่อนข้างหนาวมาก จนแทบไม่มีแสงแดด กลุ่มผู้หญิงที่ไม่ได้ดื่มสุราก็จะออกไปเดินชมทัศนียภาพของดอยและถ่ายรูปกัน ซึ่งบ่อยครั้งที่เอมักจะลุกออกไปเดินเที่ยวชมบรรยากาศของดอย และร่วมถ่ายรูปกับเพื่อน ๆ ผู้หญิง และกลับมานั่งดื่มต่อ เอกระทำเช่นนั้น

ประมาณสัก 2 ครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 18.00 น. กลุ่มผู้หญิงก็เริ่มเข้าเต็นท์นอนเพราะอากาศหนาวมาก มีเพียงเอ เบียร์ แบ่ง ที่ยังคงนั่งจิบเบียร์อยู่กับเพื่อนเพื่อนผู้ชายบริเวณรอบกองไฟ จนเวลาผ่านไปประมาณ 23.00 น.เหลือเพียงเอและพลอย(ผู้ช่วยผู้วิจัย) ที่เป็นผู้หญิงที่นั่งดื่มอยู่กับเพื่อน ๆ ผู้ชาย สาเหตุที่เอเข้าไปนอนในเต็นท์นั้น เธอให้เหตุผลว่า ผิงไฟดีกว่า เพราะหากนอนในเต็นท์จะทำให้เธอหนาวมาก จนไม่สามารถนอนได้ แต่การดื่มเบียร์ของเธอเป็นไปด้วยความซัดผิดปกติหรือไม่ค่อยยกแก้วขึ้นดื่มเลย แต่จะนั่งผิงไฟอยู่เฉย ๆ โดยที่เพื่อน ๆ ปล่อยให้เธอยกแก้วขึ้นดื่ม แต่เธอกลับไม่พูดอะไร ได้แต่นั่งจิบ ๆ เพื่อฟังเพื่อน ๆ ผู้ชายนั่งคุยกัน จนเวลาผ่านไปราว 03.00 น. เธอจึงขอตัวเข้าไปนอน โดยขอไปนอนกับแบ่งและอยู่ในเต็นท์ของกิตติ แต่กลุ่มที่เหลือก็ยังคงนั่งดื่มกันต่อไปจนถึงเวลาประมาณ 07.00 น. ซึ่งในตอนนั้นผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้หญิงคนเดียวที่นั่งพูดคุยกับเพื่อน ๆ ผู้ชาย แต่ไม่ดื่มเบียร์เลย เพราะอากาศหนาวมาก จนไม่สามารถเข้าไปนอนในเต็นท์ได้ จึงต้องนั่งผิงกองไฟทั้งคืน

วันที่ 12 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 17.30 – 20.30 น. สถานที่คือ บ้านของเบิ้ม อ. เวียงสา จ.น่าน สมาชิกที่นั่งร่วมวงดื่มในตอนนั้นได้แก่ เบียร์ พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ ซีวิน แชมป์ เอก พจน์ เบิ้ม แสกค์และเอ แอลกอฮอล์ที่ดื่มคือเบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง

เย็นวันนั้นเป็นวันสุดท้ายที่จังหวัดน่าน เพราะทุกคนต้องแยกย้ายกันกลับบ้าน เย็นวันนั้นพ่อแม่ของเบิ้มชวนให้ทุกคนไปทานข้าวเย็นกันที่บ้านของเบิ้ม ทุกคนจึงเดินทางกลับบ้านเบิ้มและไปทำกับข้าวและทานอาหารเย็นด้วยกัน หลังจากทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว จึงถึงเวลาของการนั่งดื่มเบียร์ ซึ่งสำหรับกับข้าวยังไม่ได้ยกกลับไปในห้องครัว เพราะทุกคนต้องการให้กับข้าวที่เหลือกลายเป็นกับแกล้มเพื่อนั่งดื่มเบียร์ต่อ ทุกคนรวมทั้งเอที่นั่งดื่มด้วยกัน จิบเบียร์กันอย่างช้า ๆ จนเมื่อเบียร์หมดทุกคนจึงแยกย้ายกันกลับที่พัก โดยที่เบียร์ แบ่ง ฝ้าย อู๋ย พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ และเอไปนอนบ้านของฟลุค ซึ่งอยู่ในตัวอำเภอเมืองของจังหวัดน่าน และที่เหลือนอนพักอยู่บ้านของเบิ้ม

วันที่ 25 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 13.00 – 19.00 น. สถานที่คือ บ้านป่าของเอ ที่อยู่ถัดออกไปจากบ้านของเอราว 2 หลัง สมาชิกที่นั่งร่วมวงดื่มในตอนนั้นมี ป้า ลุง พ่อของเอและลูกพี่ลูกน้องอีก 4 คนรวมเอด้วยเป็นจำนวนทั้งหมด 8 คน แอลกอฮอล์ที่ดื่มคือเบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง สุรายี่หอหงส์ทอง จำนวน 1 ขวดครึ่ง และสุราเถื่อนอีก 1 ถัง

พ่อของเอไม่ได้ห้ามให้เอดื่มในตอนนั้น แต่แม่ก็มาตามเอบ้างในบางครั้ง แต่แม่ก็ไม่ได้ทำอะไร เพราะว่าลูกของป่าหรือลูกพี่ลูกน้องก็ดื่มด้วย ซึ่งการดื่มอยู่ในการดูแลของญาติ ๆ แม่จึงไม่ค่อยห่วง เอดื่มแต่เบียร์เพราะไม่ชอบดื่มสุราเถื่อน

วันที่ 31 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 10.00 – 02.00 น. สถานที่ที่เป็นบ้านเพื่อนสนิทของเอในตัวอำเภอเมือง สมาชิกที่นั่งร่วมวงดื่มในขณะนั้นจำนวน 10 คน (เพื่อนที่เรียนสมัยมัธยมปลาย) รวมเอด้วย แอลกอฮอล์ที่ดื่มคือ เบียร์ Leo จำนวน 2 ลัง และสุราหงส์ทอง จำนวน 1 ขวดครึ่ง การพูดคุยเป็นเรื่องทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยของเพื่อน ๆ แต่ละคนคืนนี้เอไม่ค่อยเมา เพราะว่าไม่อยากจะดื่มให้เมามาก เพราะตอนเช้าต้องรีบกลับบ้าน เนื่องจากขออนุญาตพ่อและแม่ว่าจะขอไปฉลองกับเพื่อนและค้างบ้านเพื่อนและจะรีบกลับในตอนเช้าของวันที่ 1 มกราคม 2552

วันที่ 1 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 12.00 – 17.00 น. สถานที่ ณ บ้านเพื่อนสนิทของเอในตัวอำเภอเมือง สมาชิกที่นั่งร่วมวงดื่มในตอนนั้นมี 7 คน (เพื่อนที่เรียนสมัยมัธยมปลาย) รวมเอด้วย แอลกอฮอล์ที่ดื่มคือเบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง และสุรายี่ห้อหงส์ทองจำนวนครึ่งขวดที่เหลือมาจากเมื่อคืนก่อน เอไม่ได้กลับบ้านในตอนเช้าของวันนี้ เอกลัวพ่อและแม่จะว่ากล่าว จึงให้แม่ของเพื่อนที่เอไปค้างคืน ช่วยโทรบอกว่ายังไม่กลับ เพราะที่บ้านเพื่อนเอมีการเลี้ยงฉลองต่อในวันนี้ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ เอบอกว่าพ่อแม่ของเพื่อนที่เอไปนอนไม่ถือสาเรื่องการดื่มสุราของลูกและเพื่อน ๆ ของลูก จึงเป็นการถอนอาการมาจากเมื่อคืน โดยดื่มในวันนี้อีกครั้งหนึ่ง

วันที่ 11 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 22.30 น. 01.00 น. สถานที่ ณ หอพักหญิง จารุพันธ์ สมาชิกที่ร่วมดื่มได้แก่ แป้ง เบียร์ อู๋ย (พัฒนาสังคมปี 4) สมพร (พัฒนาสังคมปี 4) เอ และผู้ช่วยผู้วิจัย คืนนี้มีการดื่มเบียร์จำนวน 1 ลัง (ลิโอ) โดย อู๋ย (พัฒนาสังคมปี 4) สมพร (พัฒนาสังคมปี 4) เป็นคนเลี้ยงน่อง ๆ ที่อยู่ในวงเหล้า สาเหตุที่เลี้ยงมาจากการที่ อู๋ย (พัฒนาสังคมปี 4) สมพร (พัฒนาสังคมปี 4) เพิ่งกลับมาจากต่างจังหวัด และเป็นการดื่มเพื่ออำลาก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับบ้านและทำงาน เนื่องจากจบการศึกษาแล้ว บรรยากาศโดยทั่วไปคือ การพูดคุยเรื่องทั่วไป แต่โดยส่วนมากจะคุยในเรื่องของประสบการณ์ในการฝึกงานของทั้งอู๋ย และสมพร ไม่มีใครเมาเพียงแต่การพูดคุยเสียงดังมากกว่าการดื่มในเวลาเริ่มต้น จนกระทั่งถึงเวลาแยกวง ทุกคนจึงเดินกลับห้องของตน (อู๋ย พัฒนาสังคมปี 4 และสมพรพัฒนาสังคมปี 4 พักอยู่หอพักหญิงจารุพันธ์ เช่นเดียวกับน่อง ๆ ที่นั่งดื่มด้วยกัน)

วันที่ 15 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 19.30-00.00 น. สถานที่ ณ หอพักชายเทพรักษา บริเวณโต๊ะม้าหินอ่อน หน้าห้องพักของฟลุค (พัฒนาสังคมปี 2) หอพักจารุพันธ์ฝั่งชาย สมาชิกที่ร่วมดื่มประกอบด้วย เบิ้ม (รัฐศาสตร์ปี 2) แสกค (รัฐศาสตร์ปี 2) กิตติ (พัฒนาสังคมปี 2) เอก (รัฐศาสตร์ปี 2) ต้ม (นิติศาสตร์ ปี 2) เบียร์ แป้ง เกมส์ ฝ่าย ฟลุค และเอ

สุราที่ดื่มกันคือ เบลนด์ 285 จำนวน 1 ขวด โดยทุกคนดื่มเพียว (ดื่มโดยไม่ผสมน้ำแข็ง และโซดา) มีเพียงฝ่ายและเบ้มที่ไม่ดื่ม แต่นั่งเฝ้าเพื่อน ๆ ที่ดื่ม เวลาผ่านไปทุกคนยังไม่เมา จึงมีการร่วมกันออกเงินร่วมกันซื้อสุราเถื่อนยี่ห้อแมอิง ซึ่งได้มาจำนวน 5 ขวด บรรยากาศในวงเหล้า ตอนนั้นเอเล่่าว่า “ทุกคนสนุกสนานกันมาก เมาจนไม่รู้เรื่องกันสักคน กลับหอแทบไม่ได้” เอยังบอกกับผู้ช่วยผู้วิจัยอีกว่า “วันนั้นกินเพราะอยากกิน มันเปรี้ยวปากไง” เมื่อเวลาผ่านไปทุกคนจึงแยกย้ายกันกลับหอ โดยเอนั้นไม่สามารถขี่รถมอเตอร์ไซด์ได้ ฝ่ายจึงอาสาที่จะขี่รถไปให้ โดยเอไม่ยอมกลับหอของตน (A.S.) แต่มานอนของฝ่าย คือหอพักหญิงจาร์นันท์ ซึ่งจุดประสงค์ในการดื่มครั้งนี้คือ การอยากดื่มของเอ และเอนั้นก็ได้ชักชวนเพื่อน ๆ มาดื่มด้วยกัน เพื่อน ๆ ก็ไม่ได้ขัดใจกับความต้องการของเอไม่ แต่ก็นั่งดื่มกับเอ ส่วนในเรื่องที่พูดคุยกันเป็นเรื่องการพูดถึงการตัดสินใจ นินทาเพื่อน ๆ โดยทั่วไป และมีการเล่าเรื่องของตนเองในอดีตสมัยเรียนประถมและมัธยม จึงทำให้บรรยากาศในการดื่มเหล้าในครั้งนี้ดื่มไปด้วยความสนุกสนานและเสียงหัวเราะ จึงทำให้ทุกคนค่อนข้างที่จะเมา โดยเฉพาะกับเอนั้นเมามากกว่าเพื่อน ๆ

วันที่ 19 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 21.30-03.00 น. สถานที่ ณ หอพักเป็นบ้านของ ปู๋ (รัฐศาสตร์ปี 2) ทางขึ้นอ่างแม่ตำ สมาชิกที่ร่วมดื่มประกอบด้วย เบียร์ แป้ง ฝ่าย อู๋ พลอย (ผู้ช่วยผู้วิจัย) ฟลุค เกมส์ ป๊อบ และเอ และเพื่อนสาขาอื่น ๆ อีก 22 คน รวมทั้งหมด 31 คน เป็น ชาย 16 คน และหญิง 15 คน

คืนนี้เป็นวันเกิดของเอก (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) ซึ่งคืนนี้คนมาร่วมวงดื่มเป็นจำนวนมาก จึงทำให้จำนวนสุราและกับแกล้มมีมากกว่าทุกวงที่เอเคยดื่มผ่าน ๆ มา สุราที่ดื่มกันวันนี้มีทั้งสุรายี่ห้อเบลนด์ 285 ประมาณ 7 ขวด ซีเกรม 1 ขวด เบียร์ยี่ห้อลิโอ 3 ลัง ซึ่งทำให้ทุกคนเมากันมาก แต่เอไม่เมาจาก เพราะบ่อยครั้งที่สังเกตเห็นได้ว่าเอจะขออาสาเป็นคนออกไปซื้อสุรากับน้ำแข็ง (วิธีนี้เป็นการเลี่ยงไม่ดื่มสุราของเอ---ผู้ช่วยผู้วิจัย) จึงทำให้ปริมาณที่เอดื่มจึงน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้มีอาการเมาน้อยกว่าเพื่อนคนอื่นด้วยเช่นกัน เมื่อเวลาผ่านไป และเริ่มดึกมากขึ้น บางคนเริ่มทยอยกลับ เนื่องจากอากาศที่ค่อนข้างหนาว และมีอาการเมากันทุก ๆ คน ตอนนั้นเสียงดังกันทุกคน พร้อมกับร้องเพลงตามเพลงที่เปิดค่อนข้างดัง เมื่อเพื่อนในกลุ่มของเอเมาและนอนเรียงรายกันบริเวณห้องนอนของบ้าน แต่เอไม่เป็นอะไรมาก เอจึงนั่งเฝ้าเพื่อน ๆ และช่วยพาเพื่อน ๆ กลับหอ ในเวลาประมาณ 03.00 น.

วันที่ 26 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 21.00-23.00 น. สถานที่ ณ บ้านเช่าของแมน (สาขาพัฒนาสังคมปี 2) สมาชิกที่ร่วมดื่ม ได้แก่ เบียร์ เสือชะ ป๊อบ แป้ง ฝ่าย อู๋ เสือชะ บอลแมน อัม จู๋ (สาขาพัฒนาสังคมปี 2) เอม (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เอและผู้ช่วยผู้วิจัย วันนี้เอไม่ได้ตั้งใจจะไปดื่มสุรา แต่เป็นเพราะว่าเพื่อน ๆ ชวนเอไปนั่งดื่มด้วยกัน เนื่องจากแมนซึ่งเป็นเจ้าของ

บ้านเช่าที่ไปนั่งดื่มกันนั้นออกหัก แมนจึงเรียกเพื่อน ๆ ทั้งหมดที่เคยดื่มสุราร่วมกันมานั่งดื่มเป็นเพื่อนเพื่อคลายความเครียด แต่มาไม่ครบ มาเท่าที่ผู้ช่วยผู้วิจัยอ้างถึงเท่านั้น แต่ก่อนหน้าที่เอและเพื่อน ๆ จะไปหาแมนนั้น แมน บอลและอ้อมได้นั่งดื่มสุราเถื่อนกันมาตั้งแต่เวลากลางวันแล้ว ทำให้แมน บอลและอ้อมมีอาการมึนเมาก่อนหน้าแล้ว เมื่อเอและเพื่อน ๆ ที่เหลือไปถึงบ้านของแมน มีการช่วยรวมเงินร่วมกันเพื่อซื้อสุราและโซดาประมาณ คนละ 30-50 บาท ได้สุรา Blend 285 มา 1 ขวด และโซดาประมาณ 5 ขวด บรรยากาศในตอนนั้นเอและเพื่อน ๆ พยายามปลอบใจแมนและเล่าเรื่องตลกสนุกสนาน เพื่อให้บรรยากาศของการดื่มสุราของแมนไม่เครียดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเอ ที่จะมักเล่าเรื่องตลกและหัวเราะมากกว่าปกติ และพยายามไม่ทำให้แมนเศร้าไปมากกว่านั้น เพลงที่เปิดในตอนนั้นเป็นเพลงที่ออกหัก เพราะแมนได้จัดเรียงเพลงไว้ในคอมพิวเตอร์ การดื่มสุราในครั้งนี้ เมื่อเวลาผ่านไปเหล่าและโซดาหมด เอและเพื่อน ๆ บอกให้แมนพักผ่อนและไม่ต้องเครียดกับเรื่องของความรัก และแยกย้ายกันกลับหอพัก

วันที่ 30 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 20.00-03.00 น. สถานที่ ณ ร้าน 18 Up และผับ BM สมาชิกที่ร่วมดื่ม ได้แก่ เบียร์ แป้ง ฟลุค จู้ (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เอม (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) ยิม (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) ปาน (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) จอย (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เนส (แฟนของยิมมาจากจังหวัดเชียงราย) และเอ เย็นวันนี้ก่อนการดื่มสุรา เป็นวันงานศิลป์สังคีตของมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ซึ่งจัดขึ้นที่บริเวณข้างกว๊านพะเยา (รายวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรม) เป็นงานที่จัดในเวลากลางคืนของวันที่ 30-31 มกราคม 2552 เมื่องานดำเนินไปถึงราว 20.00 น. ทุกคนจึงเดินไปคลองถมกว๊านพะเยา และพบว่าบริเวณคลองถมมีร้านขายอาหารและเครื่องดื่มชื่อร้าน 18 Up บรรยากาศของร้าน 18 Up เป็นไปในแบบสบาย ๆ เอและเพื่อน ๆ ที่ไปดื่มด้วยกันจึงชวนกันแวะร้านนี้ เพื่อเป็นการฆ่าเวลาก่อนที่จะเข้าไปดื่มสุราและเดินรำกันในผับ BM เหล่าที่สั่งมาดื่มคือ.....กับแก้มคือ.....และค่าใช้จ่ายในครั้งนี้อยู่ที่คนละ.....บาท เมื่อเวลาราวประมาณ.....จึงได้ย้ายเข้าดื่มที่ BM ผับ โดยที่เอและเพื่อน ๆ ได้พบกับ แฮกค์ (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เอก (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) กิตติ (สาขาพัฒนาสังคมปี 1) ชีวิน (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) ปี (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) บอล(สาขาพัฒนาสังคมปี 1) ปู๊ย (สาขาพัฒนาสังคมปี 1) ซึ่งเพื่อน ๆ เหล่านี้ที่พบกันใน BM ผับนั้น เป็นเพื่อนผู้ชายที่เอและเพื่อน ๆ ดื่มสุราร่วมกันเสมอเกือบทุกครั้ง บรรยากาศของ BM ผับในขณะนั้น เต็มไปด้วยกลิ่นของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยุคที่เบียดเสียด และเสียงเพลงที่ดังก้องชวนให้หนักดื่มแต่ละคนที่เข้ามาต้องโยกไปตามจังหวะของเสียงเพลงนั้น ๆ เหล่าที่เอและเพื่อนร่วมดื่ม คือกับแก้มคือโดยที่เวลาผ่านไปเมื่อผับใกล้จะปิดให้บริการ ทุกคนจึงออกมาเพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับหอพัก โดยที่เอนั้นเมามาก

อยากอาเจียนตลอดเวลา จึงไม่สามารถที่รถมอเตอร์ไซด์กลับมาหอบได้จึงอาสาขับรถกลับมาส่ง เอที่หอพัก

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 20.00-22.00 น. สถานที่ ณ หอพักชายเทพ รักษา และบ้านเช่าของป๊วย (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) สมาชิกที่ร่วมดื่ม มีทั้งหมด 11 คน ได้แก่ เบียร์ ฟลุค แป้ง กิตติ บอล (สาขาพัฒนาสังคมปี 1) เอก (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เบิ้ม (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) แยกค์ (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) แชมป์ (สาขารัฐศาสตร์ปี 1) เอและผู้ช่วยผู้วิจัย สุราที่ดื่ม สุราขาวเหยี่ยวเงิน (Blue Eagle) 4 ขวด (3ขวดแรก ทำเป็นส่วนผสมของเหล้าป๊อก) อีก 1 ขวดที่เหลือดื่มเพียว ซึ่งเมื่อดื่มไปได้สักระยะ เจ้าของหอพักชายเทพรักษาได้มาว่ากล่าวตักเตือนเรื่องการส่งเสียงดัง และเลยเวลาที่ทางหอพักชายเทพรักษากำหนดให้ผู้เข้าพักนั้นเข้า-ออก จากหอ เนื่องจากเพื่อน ๆ ที่มาร่วมดื่มกับเอนั้น ต่างก็นำมอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะเดินทางมาดื่มสุรา และมีการเข้าออกของหอพักชายเทพรักษา จึงทำให้ลุงเจ้าของหอพักต้องออกมาตักเตือน และให้ยุติการดื่มสุราลง กลุ่มดื่มสุราจึงย้ายไปดื่มที่บ้านเช่าของป๊วย (รัฐศาสตร์ปี 2) เบียร์ลิโธ 2 ขวด กิตติกับเอ ดื่มกันสองคนเมื่อครั้งที่ส่วนผสมของเหล้าป๊อกหมด เพื่อนดื่มเพียว แต่กิตติกับเอไม่ดื่มเพียว

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 20.30 น. 01.00 น. สถานที่ ณ ร้าน 18 อัฟ (18 Up) ในบริเวณเขตเทศบาลเมืองพะเยา มีสมาชิกที่ร่วมดื่มได้แก่ แป้ง เบียร์ จู๋ อ้อ และเอ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มคือซีเกรม 1 กลมผสมโซดา และน้ำไค้ก วันนีเอมและจู๋เป็นคนเลี้ยงเพื่อน ๆ ที่ไปนั่งดื่มสุรารวมทั้งเอด้วย สาเหตุที่จู๋และเอเลี้ยง ก็เนื่องมาจากเบียร์ เอ อ้อและแป้ง เป็นตัวแทนจู๋และเอมาเข้าวิ่งในรายวิชาชีวิตและสุขภาพ ซึ่งจู๋และเอเรียนอยู่เมื่อช่วงเช้าของวันนี้ การเลี้ยงครั้งนี้จึงเป็นการเลี้ยงขอบคุณ แป้ง อ้อ เบียร์ และจู๋ แต่วันนี้เอไม่ดื่มมาก เพราะตนเองต้องขี่รถจักรยานยนต์กลับหอ จึงไม่ค่อยดื่มมากเท่าที่ควร เอจึงไม่ค่อยเมา

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 21.00-01.00 น. สถานที่ ณ ร้านคาราโอเกะยอดปากซอยหน้าบ้านของเบียร์ (พัฒนาสังคมปี 2) ต. เวียงชัย อ.เมือง จ. เชียงราย สมาชิกที่ร่วมดื่มประกอบด้วย เลื่อนะ เบียร์ แป้ง บอล เกมส์ อู๋ย ฝ่าย ฟลุค รวมทั้งเอและผู้ช่วยผู้วิจัย บรรยากาศขณะนั้นอากาศหนาวมาก ทุกคนอยากดื่มสุรา แต่เวลาเวลานั้นค่อนข้างดึกแล้ว เพื่อนๆ ทุกคนรวมทั้งเอนั้นเกรงใจพ่อและแม่ของเบียร์ จึงมีความคิดที่จะไปดื่มสุรากันที่ร้านคาราโอเกะหน้าปากซอยบ้านเบียร์ จึงเดินไปดื่มกัน ภายในร้านเป็นร้านกระจก ที่มีสุราตองวางอยู่เป็นโหล และมีสุราแดงเอาไว้ให้ลูกค้าสั่งดื่มด้วย ทุกคนสั่งสุราเบลนด์ 285 จำนวน 1 ขวดมาดื่มกัน รวมถึงโซดาน้ำแข็งและกับแกล้ม ซึ่งเป็นถั้วหิมพานต์คั่วและย่ำรวมมิตร ซึ่งเฉลี่ยเงินคนละประมาณ 50 บาท แม้ว่าอยู่กับฝ่ายจะเป็นคนที่ไม่ดื่มสุราก็ยังต้องช่วยออก เพราะขณะนั้นทุกคน

ไม่อยากจะเปลี่ยนเสื้อผ้าใช้ง่ายมาก เพราะต้องเก็บเงินไปซื้อของที่ด่านแม่สาย อ.แม่สาย จ.เชียงราย ในวันรุ่งขึ้น นอกจากที่ดื่มเหล้ากันแล้ว ทุกคนยังได้หยอดเหรียญร้องเพลงคาราโอเกะ แต่เอไม่ร้องเลยสักเพลง เพลงที่ร้องส่วนใหญ่เป็นเพลงลูกทุ่ง อาจเป็นเพราะว่าเอนั้นร้องไม่เป็น เนื่องจากก่อนหน้านี้ผู้ช่วยผู้วิจัยลองสังเกตการณ์ฟังเพลงของเอ เอมักไม่ค่อยร้องเพลงลูกทุ่ง หรือให้ความสนใจเพลงลูกทุ่งเท่าที่ควร จึงมีแต่เพื่อนคนอื่น ๆ ร้องเท่านั้น เวลาผ่านไป สุรา 1 ขวดก็ได้หมดลง ภายในเวลาอันรวดเร็ว ทุกคนจึงส่งยาดองมาดื่ม ซึ่งลุงคนขายเป็นผู้แจกยาดองให้แต่ละคนโดยสุราถูกบรรจุลงในแก้วเหล้าเล็ก ๆ (แก้วปอกยาดอง) แล้วก็จดสถิติไว้ว่าดื่ม รว 8-10 ปีก เพื่อนำสถิตินั้นมาคิดเงิน นอกจากกลุ่มเพื่อนของเอที่มานั่งดื่มสุราร้านนี้แล้ว ยังมีวัยรุ่นอีกจำนวนหนึ่งที่มาใช้บริการร้านนี้ แต่นั่งอยู่นอกร้าน เอไม่เมามาก แต่ก็มีอาการคือ พูดเสียงดังมากขึ้น เมื่อตอนที่ร้านปิด โดยเวลาประมาณเกือบ 01.00 ลุงเจ้าของร้านจึงได้มาบอกว่าร้านจะปิดแล้ว ทุกคนจึงจ่ายเงินและเดินกลับบ้านของเปียร์

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 17.00 น. 18.30 น. สถานที่ ณ อ่างแม่ต๋ำ สมาชิกที่ร่วมดื่มได้แก่ แป้ง เปียร์ พลูด เกมส์ เบิ้ม (รัฐศาสตร์ปี 2) กิตติ (พัฒนาสังคมปี 1)เอ และผู้ช่วยผู้วิจัย เห็นวันนี้ทุกคนลงความเห็นว่ายากไปเที่ยวอ่างแม่ต๋ำ ซึ่งเป็นวันที่เอนั้นย้ายหอพักมาจากหอพักสตรีเอส มาอยู่กับฝ่ายที่หอพักจาร์นันท์ ซึ่งฝ่ายเช่าห้องอยู่คนเดียว เหตุผลที่เอย้ายหอพักเนื่องมาจากกรณีที่เอนั้นไม่ได้อยู่ห้องเลย ทำให้เอจ่ายราคาค่าห้องเพียงแค่ครึ่งหนึ่งของราคาเต็มทั้งหมด ซึ่งทางเจ้าของหอพักสตรีเอส ต้องการให้เด็กปี 1 มาเช่า ซึ่งจะได้ราคาเต็ม จึงทำให้เอต้องออกจากหอพักสตรีเอส และมาอยู่กับฝ่ายที่หอพักจาร์นันท์ วันนี้ทุกคนไปช่วยเอขนของ เอจึงขอบคุณด้วยการเลี้ยงเปียร์ลิโอ 1 ถัง โดยลงความเห็นว่ายากไปดื่มที่อ่างแม่ต๋ำ เนื่องจากบรรยากาศสวยงาม และทุกคน ๆ ก็ลงเล่นน้ำที่อ่างแม่ต๋ำด้วย ไม่มีใครเมา เหลือเปียร์กลับมาหอพักจาร์นันท์ 3 ขวด

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 21.00-01.00 น. สถานที่ ณ ร้านขายกับข้าวตามสั่งซึ่งเป็นบ้านของจู้ (รัฐศาสตร์ปี 2) ต. บ้านดู่ อ.เมือง จ.เชียงราย สมาชิกที่ร่วมดื่มประกอบด้วย เลื่อนะ เปียร์ แป้ง บอล เกมส์ อู๋ ฝ่าย พลูด รวมทั้งเอและผู้ช่วยผู้วิจัย จู้ มด (เพื่อนของจู้แถวบ้าน) แม่ของจู้และเพื่อนของแม่จู้ (ประมาณ 10 คน)

วันนี้เป็นวันเด็กแห่งชาติ บ้านของจู้จัดงานวันเด็กให้เด็กแถวบ้าน ซึ่งถือว่าบ้านของจู้มีฐานะการเงินค่อนข้างดี แม่จึงจัดงานวันเด็ก ซึ่งเป็นความบังเอิญที่เพื่อน ๆ ของเอ รวมทั้งเอมาเที่ยวจังหวัดเชียงรายพอดี วันนี้ทุกคนเหนื่อยล้าจากการขึ้นรถไปอำเภอแม่สาย เพื่อไปซื้อของที่ด่านไทย-พม่า แม่สาย แม่ของจู้เตรียมสุรานอกยี่ห้อ Red Label ไว้หลายขวด และเปียร์ยี่ห้อข้างอีกหลายขวดไว้ต้อนรับ รวมทั้งหมู่กระทะอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งขณะนั้นทุกคนเหน็ดเหนื่อยจากการ

เดินทาง จึงไม่ค่อยมีใครสนใจสุราเท่าที่ควร แต่จะดื่มเบียร์แทน ถึงแม้ทุกคนจะรู้ว่าสุรายี่ห้อ Red Lable จะไม่ค่อยได้มีโอกาสได้ดื่มสักเท่าไร เพราะราคาค่อนข้างสูง เอ็ดดี้เบียร์ประมาณ 5 แก้ว ส่วนใหญ่จะให้ความสนใจในเรื่องการกินหมูกะทะมากกว่าการดื่มสุราหรือเบียร์

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 22.30 น. 03.00 น. สถานที่ ณ บ้านพักของป๊อ (สาขารัฐศาสตร์ ปี 2) สมาชิกที่ร่วมดื่ม ได้แก่ แป้ง เบียร์ ป๊อบ พจน์ (สาขารัฐศาสตร์ ปี 2) แยกค์ (สาขารัฐศาสตร์ ปี 2) เบิ้ม (สาขารัฐศาสตร์ ปี 2) เอก (สาขารัฐศาสตร์ ปี 2) เสือ บอล ฟลุค เปา อ้ม แมน บอล (สาขาพัฒนาสังคมปี 2) กิตติ (สาขาพัฒนาสังคมปี 1) เอและผู้ช่วยผู้วิจัย วันนี้เป็นวันเกิดของป๊อบและกิตติ จึงเลี้ยงเพื่อนพร้อมกัน โดยที่ป๊อบให้เบียร์ลิโ 1 ลัง ส่วนเหล่า กิตติเป็นคนออกเงินส่วนหนึ่ง และเพื่อน ๆ ช่วยกันออกเงินอีกส่วนหนึ่ง ทำให้ได้สุรายี่ห้อ หงส์ทองมา 2 กลม ไชดาจำนวนหนึ่ง และน้ำอัดลมจำนวนหนึ่ง กับแกล้มเป็นขนมกรุบกรอบ โดยทั่วไป มีการเปิดเพลงเพื่อชีวิตตลอดการดื่มเหล่า เนื่องจากเจ้าของวันเกิดเป็นคนชอบเสียงเพลงเพื่อชีวิตเป็นอย่างมาก วันนั้นไม่มีใครเมา แต่เวลาตีมากขึ้นมีเพียงการพูดคุยในวงเหล่าที่เริ่มเสียงดังมากขึ้นเท่านั้น แล้วทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน เมื่อถึงเวลาประมาณ 03.00 น

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 21.30 น. 02.00 น. สถานที่ ณ บ้านเช่าของแมน (สาขาพัฒนาสังคม ปี 2) สมาชิกที่ร่วมดื่ม ได้แก่ แป้ง เบียร์ เสือ บอล อ้ม แมน และเอ สุราที่ดื่มกันคือ ลิโ 12 ขวด และอีก 3 ขวดที่เสือนะออกไปซื้อเพิ่มเติมให้เพื่อน ๆ บรรยากาศเป็นการพูดคุยเรื่องทั่วไป กับแกล้มเป็นขนมกรุบกรอบทั่วไป ในการดื่มครั้งนี้ทุกคนช่วยกันออกเงินคนละ 100 บาท เพื่อไปซื้อเบียร์และกับแกล้ม เวลาผ่านไปทุกคนเมาเกือบหมด ยกเว้นเอที่ไม่ค่อยมีอาการเมาให้เพื่อน ๆ เห็น เพราะเอต้องเป็นผู้ซื้อรถกลับบ้าน จึงไม่กล้าดื่มมาก เพราะทางกลับบ้านเช่าของแมนกับหอพักจากรุ่นที่ดองซีรี่ย้อนศร ซึ่งอันตรายมาก (ทุกครั้งที่มีการดื่มสุราที่บ้านเช่าของแมนนั้น ต้องซีรี่ย้อนศรกลับบ้านทุกครั้ง) เวลาผ่านไปเอและเพื่อน ๆ จึงซีรี่ย้อนศรพักจากรุ่นที่

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 22.00 น. 03.00 น. สถานที่ ณ ร้าน 18 Up สมาชิกที่ร่วมดื่มได้แก่ แป้ง เบียร์ จู๋ เอ็ม ยิมและเอ เป็นบรรยากาศของร้านโดยทั่วไป มีนักดนตรีมาเล่นดนตรีให้ฟัง สุราที่ดื่มในวันนั้นคือ ซีแกรม (Hundred Pipers) 2 ขวด ไชดาจำนวนหนึ่ง น้ำอัดลม (ยี่ห้อโค้ก) อีกจำนวนหนึ่ง กับแกล้มเป็นถั่วหิมพานต์ทอด ส่วนเรื่องงบประมาณในครั้งนี้ไม่มีใครเสียเงิน เพราะว่ามีนายตำรวจยศสารวัตรหลายท่านใจดีเลี้ยงเอและเพื่อน ๆ เนื่องจากเพื่อนของเอคนหนึ่งไปดื่มด้วยเป็นหลานของสารวัตรนายหนึ่ง จึงไม่มีใครเสียค่าจ่ายใด ๆ เวลาผ่านไป เอเมามาก จนท่านสารวัตรเป็นห่วงจะขับรถมาส่งที่หอพัก แต่เพื่อนของเอปฏิเสธไป จึงได้ซีรี่ย้อนศรที่รถกลับบ้านกันเอง

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 16.30 น. -19.00 น. สถานที่ ณ อ่างแม่ตำ
สมาชิกร่วมดื่ม ได้แก่ แป้ง เบียร์ กิตติ เอก เกมส์ เสือชะ บอล (สาขาพัฒนาสังคมปี 2) นิดา
(แฟนของบอล –สาขาพัฒนาสังคมปี 2 มาจากจังหวัดแพร่) จู้ บอล (สาขารัฐศาสตร์ปี 2) เอม
สายปาน ยิม นัท (ทอม) จอยแฟนของนัท (ทอม) เอและผู้ช่วยผู้วิจัย วันนี้ผู้ช่วยผู้วิจัยได้เลี้ยง
ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่มาร่วมดื่ม ด้วยการเลี้ยงเบียร์ลิโ 1 ลัง (12 ขวด) และกับแกล้มอีกจำนวนหนึ่ง
เนื่องจากเพื่อน ๆ ที่ร่วมดื่มนั้นช่วยผู้ช่วยผู้วิจัยขนของย้ายหอพัก บรรยากาศวันนี้อากาศค่อนข้าง
ร้อน ทุกคนจึงลงความเห็นว่าจะไปนั่งจิบเบียร์ที่อ่างแม่ตำและเล่นน้ำ ทุกคนจึงนำเงินของ
ผู้ช่วยผู้วิจัยไปซื้อเบียร์ลิโ ได้มา 1 ลัง และกับแกล้มอีกจำนวนหนึ่ง เมื่อไปถึงอ่างก็พบว่าบนอ่าง
นั้นมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยและขายจำพวกของกิน อาทิเช่น ส้มตำ ไก่ย่าง น้ำแข็ง ขนมห
ขบเคี้ยวต่าง ๆ รวมถึงห่วงยางเช่าเล่นน้ำ ซึ่งในครั้งนี้มีเพียงแค่เกมส์และบอล (สาขาพัฒนาสังคม
ปี 2) เท่านั้นที่เช่าห่วงยางและเล่นน้ำ แต่คนอื่นนั่งดื่มเบียร์บริเวณริมน้ำหัวอ่าง เมื่อเวลาผ่านไป
กับแกล้มหมด ทุกคนจึงรวมเงินกันเพื่อไปซื้อขนมและส้มตำไก่ย่าง เอนั้นมีอาการมึน ๆ โดยเอบอก
กับผู้ช่วยผู้วิจัยเมื่อผู้ช่วยผู้วิจัยถามว่าเมาหรือไม่ เอดตอบว่า “ไม่ได้เมา แต่แค่มีน ๆ กำลังดี ชีรถได้
อยู่วะ” และเอก็ชีรถมาจากอ่างแม่ตำเพื่อกลับหอพักจากรุณันท์ห้องของฝ่าย ซึ่งก็ไม่มีเพื่อน ๆ คน
ใดทักท้วงที่เห็นเอมีน ๆ เพราะเนื่องจากขณะนั้นทุกคนก็มีอาการมึนเช่นเดียวกับเอ

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 21.00 น. - 01.00 น. สถานที่ ณ หอพักหญิง
จากรุณันท์ สมาชิกที่ร่วมดื่ม ได้แก่ แป้ง เบียร์ อ้อ (สาขาภาษาจีนปี 2) จู้ เอม ยิม เอผู้ช่วย
ผู้วิจัย วันนี้เป็นวันที่อ้อ ย้ายออกจากหอพักหญิงจากรุณันท์ เพื่อนช่วยกันขนของ อ้อจึงเลี้ยงเบียร์ลิโ
1 ลัง กับแกล้มเป็นขนมโดยทั่วไป เมื่อเวลาผ่านไปเมื่อเบียร์ 1 ลังหมด จึงได้ให้เอและยิม ออกไป
ซื้อเบียร์ยี่ห้อข้างอีก 6 ขวด ที่ร้านทูมอ โดยที่เบียร์ข้าง 6 ขวดหลังนี้ ทุกคนช่วยกันรวมเงินซื้อ
เหตุการณ์ต่อจากนี้ คือทุกคนนั่งล้อมวงเพื่อดื่มเบียร์กัน ในการดื่มเบียร์ครั้งนี้ไม่มีผู้ใดมารวมทั้งเอ
ด้วย เรื่องที่คุยกันในวงเบียร์คือเรื่องที่ย้ายหอพัก และการตัดสินใจเดินทางไป รวมถึงการพำร่บใน
เรื่องที่ต้องวางตั้งด่านกวดขันวินัยจรรยาบรรณหน้ามอ ซึ่งทำให้บรรยากาศของการดื่มเบียร์ไม่ค่อย
สนุกเท่าไร เพราะทุกคนเห็นดเหน้อยจากการขนของย้ายหอพัก

วันที่ 5 มีนาคม 2552 เวลาประมาณ 23.00 น. - 02.00 น. สถานที่ ณ บ้านเช่าของป๊วย
(รัฐศาสตร์ปี 2) มีสมาชิกที่ร่วมดื่มคือแป้ง กิตติ บอล (พัฒนาสังคมปี 1) แฮกค์ เสือชะ แมน เกมส์
เอก เอและผู้ช่วยผู้วิจัย

เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการสอบปลายภาคของชั้นปีที่ 2 ทุกคนจึงลงความเห็น
ว่าควรจะมีการสังสรรค์กันเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดที่อยู่ในช่วงของการสอบปลายภาค ที่ทุก
คนคร่ำเคร่งอยู่กับการอ่านหนังสือ โดยเฉพาะกับเอนั้น ต้องตั้งใจอ่านหนังสือมากกว่าคนอื่น ๆ

เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยที่ไม่สู้ดีนัก สุราที่ใช้ดื่มในวันนี้ คือ สุราเบรนด์ 285 จำนวน 2 ขวด เบียร์ช้าง จำนวน 1 ถัง และสุราบลูไฮโซอีก 3 ขวด ทุกคนช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเพื่อสังสรรค์กันในคืนนี้ กับแก้มในคืนนี้เป็นขนมขบเคี้ยวทั่วไปและก๊วยเตี๋ยวกีตติและบอล (พัฒนาสังคมปี 1) ออกไปซื้อมา ส่วนสุรานั้นแบ่งและเกมส์ออกไปซื้อที่ร้านทุมอ รวมทั้งเหล้าบลูไฮโซด้วย

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ร่วม ดื่มและจำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการดื่ม ลักษณะการออกค่าใช้จ่ายใน การดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและชนิด ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสมเครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมกร ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
3/9/51 17.00-00.00 น	หอพักหญิง จารุพันธ์	สอบวันสุดท้ายของ ภาคเรียนที่ 1	เพื่อนในสาขา 16 คน เป็นชาย 11 คน เป็นหญิง 5 คน	ช่วยกันออกคนละ 100 บาท	BLEND 285 จำนวน 3ขวดและ โซดาอีกจำนวนหนึ่ง	พูดคุยเรื่องข้อสอบในการสอบที่ ผ่านมา	สนุกสนาน เมามาก เสี่ยง ดั่งขึ้นเรื่อย ๆ	ได้ดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ เนื่องจากจากวันนี้ทุกคน เครียดจากการสอบมาทั้ง วัน
4/9/51 14.00-18.30 น	หอพักหญิง จารุพันธ์	งานเลี้ยงอำลารุ่นพี่ ชั้นปีที่ 4	เพื่อนในสาขา 9 คน เป็นชาย 3 คน เป็นหญิง 6 คน	ช่วยกันออกไม่เท่ากันบ้างก็ ออก 60 บาท บ้างก็ออก 50 บาท แล้วแต่ว่าใครจะมีเงิน ในตอนนั้นเท่าไร แล้วเก็บ เงินจนครบตามจำนวนที่ ต้องการ	เบียร์รี่ห์ออลิโอ 1 ลัง	พูดคุยเรื่องรุ่นพี่ที่จบการศึกษา และพูดคุยในเรื่องหากสมาชิกใน วงเหล้าเป็นเจ้าภาพจัดงานให้รุ่นพี่ บ้าง รูปแบบงานจะออกมาเช่นไร	สนุกสนาน เสี่ยงดั่งมาก และดั่งขึ้นเรื่อย ๆ แต่ไม่มี ใครเมา	ได้ดื่มก่อนที่จะไปงานเลี้ยง ส่งรุ่นพี่ เพื่อที่จะไปทำงาน จะได้สนุกสนานเลย
4/9/51 19.00-04.00 น	โรงเรียนอนุบาล เมืองบ้านแม่ กาโทกหวากและ BM Pub	งานเลี้ยงอำลารุ่นพี่ ชั้นปีที่ 4	เพื่อนในสาขาชาว 25 คน เป็นชาย - คน เป็นหญิง- คน (ณ ขณะนั้นไม่ สามารถนับได้ว่า ใครเป็นชายหรือ หญิง เนื่องจาก สมาชิกที่มาร่วม ดื่มมากและ ดื่มไม่อยู่กับที่ สมาชิกเคลื่อนไหว เดินไปมาทั่วทั้ง งาน แต่สมาชิกที่ ดื่มจริง มีราว 25	เงินถูกเก็บเพื่อซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ก่อนถึงวันงาน ราว 2-3 วัน โดยเก็บคนละ 200 บาท แต่ที่ปีเอ็มทุกคน ออกอีกคนละประมาณ 100 บาท หากใครไม่มีก็ไม่ต้อง ออก ใครมีน้อยก็ออกน้อย ใครมีมากก็ออกมาก	BLEND 285 จำนวน 9ขวดและ โซดาอีก 24 ขวด + เบียร์ลี่โออีก 3 ขวด	พูดคุยแซวในเรื่องการแต่งกายของ เพื่อน ๆ ที่มาร่วมงานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ และสมาชิกออกไปเดินหน้าเวที มี การทะเลาะกันของเพื่อนในสาขา โดยมีเพื่อนในสมาชิกที่ร่วมดื่ม เหล่าไปมีเรื่องกับเพื่อนในสาขา ทำให้บรรยากาศตึงเครียด สำหรับบรรยากาศภายใน BM ฝัง ก็เต็มไปด้วยความสนุกสนานแต่เอ ไม่ชอบสถานที่แบบนี้เลยออกมา นั่งดื่มเบียร์กับเพื่อน ๆ อีก 3 คน ซึ่งเป็นบริเวณกว้านพะเยา	เมามากและมีการร้อง เพลงตามจังหวะ เสียงเพลง และออกไป เดินรำนหน้าเวที เมื่อเพื่อน ในวงเหล้ามีเรื่องทะเลาะ กับเพื่อนในสาขา เอถึงขั้น ร้องไห้ออกมา	ได้ดื่มเหล้าเพื่อเป็นการ เลี้ยงส่งรุ่นพี่ที่จะจบ การศึกษา และได้รวมวง เพื่อน ๆ วงอื่น ๆ ในสาขา มาร่วมดื่มเหล้าด้วยกัน

				คน คือคนที่ออก เงินช่วยในการซื้อ แอลกอฮอล์ครั้งนี้)				
23/9/51 21.00-23.00 น	ร้านทুমอ	เป็นวันที่เอกลั้บมา จากบ้าน เพื่อกลับมา เรียนต่อเนื่องจาก ทางมหาวิทยาลัย เปิดเรียนภาคเรียนที่ 2 แล้ว	เพื่อนในสาขา 12 คน เป็นชาย 7 คน เป็นหญิง 5 คน	เอออกเงิน 100 บาท เพื่อซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	เบียร์ช้าง 1 ลัง	เรื่องที่พูดกันเป็นเรื่องของงานเลี้ยง ส่งรุ่นพี่ที่ผ่านพ้นไปในช่วงต้น เดือน แต่ไม่มีการพูดถึงการ ทะเลาะวิวาทของเพื่อนในกลุ่ม เดียวกัน มีแต่การพูดถึงลักษณะ ของงานและการแต่งกายของแต่ละ คนที่เข้างาน	ค่อย ๆ จิบ ไม่มีใครเมา แต่เอนั้นมีอาการมึน ๆ ศีรษะเท่านั้น	เพื่อดื่มต้อนรับวันเปิดเทอม ที่จะมาถึง
30/9/51 17.00-00.00 น	ห้องพักหอพัก หญิงจาร์นันท์	วันนี้เป็นการเรียนวัน สุดท้ายของสัปดาห์	เพื่อนในสาขา 4 คน เป็นหญิง ทั้งหมด และเพื่อนต่าง สาขา 5 คน เป็น หญิงทั้งหมด รวมทั้งหมด 9 คน	เพื่อนต่างสาขาของเอนั้นเป็น คนออกเงินในครั้งนี้มีจำนวน 5 คน ออกคนละราว 70 บาทได้	สุราเถื่อนผสมผงชาไข่มุกจำนวน 3 ขวด + BLEND 285 จำนวน 1 ขวด	พูดคุยถึงเรื่องเพื่อนของฝ่ายที่ไป เรียนมหาวิทยาลัย OXFORD ประเทศอังกฤษ ซึ่งเอนั้นชอบใจ เพื่อนของฝ่ายคนนี้มาก เพราะ เอนั้นคุยกับเพื่อนของฝ่ายถูกค	ดื่มมาก ค่อนข้างเมา เสียงดังมากขึ้น	ได้ดื่มกับเพื่อนต่างสาขา
30/11/51 17.00-19.00 น	บ้านเพื่อนที่ อำเภอจาง จังหวัดลำปาง	ไปเที่ยวบ้านอ้อม (เพื่อนในสาขา)	เพื่อนในสาขา 13	ออกเงินกันราวคนละ 50 บาท บางคนก็ไม่ถึง แล้วแต่ ว่าใครมีเงินในตอนนั้นมาก หรือน้อย	เบียร์ลิโอ 1 ลัง	พูดคุยกับพ่อแม่ของอ้อม ว่าอ้อมอยู่ ที่มอมีนิสัยเป็นอย่างไร	ไม่มีใครเมาหรือ มีศีรษะเลย	ได้เที่ยวกับเพื่อน ๆ และได้ ดื่มเบียร์กับเพื่อน ๆ ที่ร่วม เดินทางไป อ. จาง
9/12/51 20.00-23.00 น	บ้านเพื่อน ต. วรรณคร อ.บัว จ. น่าน	ลงพื้นที่เก็บข้อมูล	เพื่อนในสาขา 11 คน เป็นหญิง 5 คน เป็นชาย 6 คน และเพื่อนต่าง สาขา 6 คน เป็น ชายทั้งหมด รวมทั้งหมด 17	ออกเงินกันราวคนละ 50 บาท บางคนก็ไม่ออก เนื่องจากไม่ค่อยมีเงิน	เบียร์ลิโอ 1 ลัง	พูดคุยเรื่องงานวิจัยที่ต้องทำกัน และพูดคุยกันเรื่องที่จะไปเที่ยว ดอยภูคา	ไม่มีใครเมาหรือมี เนื่องจากแอลกอฮอล์มี น้อยแค่จำนวน 1 ลัง แต่ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี มาก ประกอบกับอากาศ ค่อนข้างหนาวจัด จึงไม่ ค่อยดื่มกัน	ได้ดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ เพื่อ ร่วมพูดคุยงานที่ต้องทำให้ สำเร็จและได้แลกเปลี่ยน ความรู้เรื่องสถานที่ทำของ เที่ยวของแต่ละภูมิภาคที่มี แต่ทุกคนในสมาชิกที่ร่วม ดื่มเหล้า

				คน					
10/12/51	ลานดูดาวของ อุทยานแห่งชาติ ดอยภูคา อ.ป่า จ.น่าน	ลงพื้นที่เก็บข้อมูล จึง เลยไปเที่ยว	เพื่อนในสาขา 11 คน เป็นหญิง 5 คน เป็นชาย 6 คน และเพื่อนต่าง สาขา 6 คน เป็น ชายทั้งหมด รวมทั้งหมด 17 คน	มีการเก็บเงินก่อนการขึ้นไป เที่ยวดอยภูคาคนละ 200 บาท เพื่อซื้อกับข้าวและ เหล้าเพื่อไปตั้งแคมป์กันบน ดอยภูคา	เบียร์ Leo 2 ลัง + สุรายี่ห่อ หงส์ทอง 1 ขวด	พูดคุยถึงความหนาว และเรื่องของ งานวิจัยตุงที่ต้องนำส่งอาจารย์ใน สาขา	เนื่องจากอากาศค่อนข้าง หนาว เอจึงไม่ค่อยดื่ม เท่าที่ควร ทำให้เอนั้นไม่ เมาหรือมีอาการมึนศีรษะ เลยแม้แต่น้อย	ได้ไปเที่ยวบนดอยที่ ค่อนข้างสูงและหนาวจัด และได้ร่วมทานข้าวกับ เพื่อน ๆ และร่วมดื่มเหล้า กับเพื่อน ๆ ต่างสาขาบาง คนที่ไม่เคยนั่งดื่มด้วยกัน	
12/12/51	บ้านเพื่อน อ. เวียงสา จ.น่าน	ลงพื้นที่เก็บข้อมูล	เพื่อนในสาขา 11 คน เป็นหญิง 5 คน เป็นชาย 6 คน	คนละ 50 บาท	เบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง	พูดคุยถึงเรื่องที่ขึ้นไปเที่ยวดอยภู คา และพูดคุยถึงเรื่องงานวิจัยตุง ที่จะต้องทำให้สำเร็จ	ไม่มีใครเมาหรือมึนศีรษะ	ได้ไปทานข้าวเย็นบ้านเบิ้ม (สาขารัฐศาสตร์) และได้ร่วม พูดคุยถึงเรื่องราวที่ผ่านมา ตลอดทริปที่จังหวัดน่าน	
25/12/51	บ้านป่าของเอ	วันรวมญาติ	ญาติ ๆ รวมทั้ง เอ ด้วยเป็น 8 คน	ญาติ ๆ ที่เป็นผู้ใหญ่ออกเงิน ให้ทั้งหมด	เบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง สุรายี่ห่อหงส์ทอง จำนวน 1 ขวด ครึ่ง และสุราเถื่อนอีก 1 ถุง	พูดคุยเรื่องทั่วไป โดยเฉพาะกับเอ จะโดนถามมากกว่าปกติ ในเรื่อง การใช้ชีวิตที่มหาวิทยาลัย	เอไม่ได้ดื่มมาก หรือเมา มาก เพียงแต่แค่มีมึน ๆ ศีรษะเท่านั้น เนื่องจากแม่ ของเอไม่ให้เอดื่มมาก เอ จึงไม่เมามาก	ได้พูดคุยกับญาติ ๆ ที่ไม่ ค่อยได้เจอกับเอ เนื่องจาก เอไม่ค่อยกลับบ้าน	
31/12/51	บ้านเพื่อนสนิท ของเอในตัว อำเภอเมือง	วันส่งท้ายปีเก่าเพื่อ ต้อนรับปีใหม่	จำนวน 10 คน	หารเงินกันออกคนละ ประมาณ 100 บาท	เบียร์ Leo จำนวน 2 ลัง และสุรา หงส์ทอง จำนวน 1 ขวดครึ่ง	การพูดคุยเป็นเรื่องทั่วไป ส่วน ใหญ่เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่ มหาวิทยาลัยของเพื่อน ๆ แต่ละ คน	คืนนี้เอไม่ค่อยเมา เพราะว่าไม่ยอมดื่มให้ เมามาก เพราะตอนเช้า ต้องรีบกลับบ้าน เนื่องจากขออนุญาตพ่อ และแม่ว่าจะขอไปฉลอง กับเพื่อนและค้างบ้าน เพื่อนและจะรีบกลับใน ตอนเช้าของวันที่ 1	ได้ดื่มเหล้าและร่วมระลึก ภาพความทรงจำสมัย มัธยมกับเพื่อนเก่าที่ยัง ติดต่อกันอยู่เสมอ	

										มกราคม 2552
1/1/52 12.00-17.00 น.	บ้านเพื่อนสนิท ของเอโนตัว อำเภอเมือง	วันขึ้นปีใหม่	เพื่อนสนิท 7 คน	หารเงินกันประมาณ คนละ 100 บาท	เบียร์ Leo จำนวน 1 ลัง และสุรายี่ ี่ห้อหงส์ทองจำนวนครึ่งขวดที่ เหลือมาจากเมื่อคืนก่อน	เอกลัวพ่อและแม่จะว่ากล่าว จึงให้ แม่ของเพื่อนที่เอไปค้างคืน ช่วย โทรบอกว่ายังไม่กลับ เพราะที่ บ้านเพื่อนเอมีการเลี้ยงฉลองต่อ ในวันนี้ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ การ พูดคุยเป็นเรื่องทั่วไป เช่น การใช้ ชีวิตในมหาวิทยาลัย ฯ	เอค่อนข้างดื่มจัด เนื่องจากเป็นวันสุดท้าย แล้วที่จะได้เจอกับเพื่อน ๆ เก่า เพราะตนเองต้อง กลับบ้านแล้ว เนื่องจาก เมื่อคืนไม่ได้กลับบ้าน	ได้เฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ และพบปะเพื่อนเก่าสมัย เรียนมัธยมที่แยกย้ายกันไป เรียนต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ		
9/1/52 21.00-01.00 น.	ร้านคาราโอเกะ ยอดองปากซอย หน้าบ้านของ เบียร์ (พัฒนา สังคมปี 2) ต. เวียงชัย อ.เมือง จ. เชียงราย	ไปเที่ยวเชียงราย	เพื่อนในสาขา 10 คน เป็นชาย 4 คน และเป็นหญิง 6 คน	หารเงินกันออก คนละ 50 บาท	ยอดอง+เหล้า BLEND 285 จำนวน 1 ขวด	ร้องเพลงในคาราโอเกะ และเต้นรำ กันอย่างสนุกสนาน	เอไม่เมามาก เนื่องจากไม่ ค่อยได้ดื่ม เพราะมัวแต่ จับไมค์ร้องเพลง	ได้ไปเที่ยวเชียงรายและ ค้างที่บ้านของเบียร์เพื่อ พักผ่อนเอาแรงที่จะเดินทาง ต่อไปอำเภอแม่สายเพื่อไป ซื้อของที่ด่านอำเภอแม่สาย		
11/1/52 21.00-01.00 น.	ร้านขายกับข้าว ตามสั่งซึ่งเป็น บ้านของจู้ (รัฐศาสตร์ปี 2) ต. บ้านดู่ อ.เมือง จ. เชียงราย	แวะเที่ยวบ้านของจู้ ซึ่งเป็นทางผ่าน หลังจากเดินทางไป อำเภอแม่สาย	เพื่อนในสาขา 10 คน เป็นชาย 4 คน และเป็นหญิง 6 คน และเพื่อนต่าง สาขาอีก 1 คน คือ จู้ (สาขา รัฐศาสตร์)	ไม่เสียค่าใช้จ่าย ๆ ไต ๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากแม่ของจู้ ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด	Red Lable จำนวน 1 ขวด	พูดคุยเรื่องทั่วไปเที่ยวแม่สายตลอด การเดินทางด้วยรถมอเตอร์ไซด์ และพูดคุยถึงสินค้าเลียนแบบต่าง ๆ ที่มีขายมากมาย	ไม่มีใครเมา เนื่องจากทุก คนมัวแต่บั้งหมุกระตะ จึงไม่ค่อยมีใครยกเหล้า เท่าที่ควร	ได้ไปเที่ยวด่านแม่สาย และ แวะมาทานข้าวและดื่ม เหล้าบ้านจู้		

15/1/52 19.30-00.00 น.	หอพักชายเทพ รักษา	เพื่อนต่างสาขา ชักชวนให้มาร่วมดื่ม	เพื่อนสาขา เดียวกัน 7 คน เป็นชาย 3 คน เป็นหญิง 4 คน และเพื่อนต่าง สาขาเป็นชาย ทั้งหมด 3 คน รวมสมาชิก ทั้งหมด 10คน	หารกันออกคนละประมาณ 120 บาท	เหล้าเถื่อนแม่อิง ได้มาจำนวน 5 ขวด + BLEND 285 จำนวน 1 ขวด	บรรยากาศสนุกสนาน เต็มไปด้วย เสียงหัวเราะ เนื่องจากมีการเล่า เรื่องราวที่ตลก ทำให้บรรยากาศดู สนุกสนาน	ทุกคนเมามากรวมทั้งเอ ด้วย จนเอนั้นถึงกับ อาเจียนออกมา โดยไม่ สามารถควบคุมสติของ ตนเองได้ จึงต้องให้เพื่อน คนที่เมาน้อยที่สุดชี้รูปไป ส่งตนเองกลับไปนอนที่ หอ	เพื่อดื่มตามคำชักชวนของ เพื่อน ๆ ต่างสาขาที่ไม่ค่อย ได้มีโอกาสเข้าร่วมดื่ม ด้วยกันมาก
19/1/52 21.30-03.00 น.	หอพักเป็นบ้าน ของป๊วย (รัฐศาสตร์ปี 2) ทางชั้นอ่างแม่ต๋า	วันเกิดเอก (รัฐศาสตร์ปี 2)	เพื่อนในสาขา รวม 17คน เป็นหญิง 10 คน เป็นชาย 7 คนและเพื่อนต่าง สาขารวม 14 คน เป็นชาย ทั้งหมด รวมทั้งหมด 31	เอกออกเงินซื้อเหล้า ประมาณ 1000 บาท นอกเหนือจากนั้นหารเฉลี่ย กันคนละ 100 บาท	เหล้า BLEND 285 จำนวน 1 ขวด+ ซีแกรม 1 ขวด + เบียร์ลิโอ 3 ลัง	บรรยากาศเป็นไปด้วยความ สนุกสนาน เสียงเพลงและสมาชิก ที่ร่วมดื่มตั้งขึ้นเรื่อย ๆ การพูดคุย เป็นเรื่องทั่วไป เช่นการเรียน ฯ	เอไม่เมามาก เพราะ บ่อยครั้งที่สังเกตเห็นได้ว่า เอจะขออาสาเป็นคน ออกไปซื้อเหล้าหรือ น้ำแข็ง (วิธีการหลบเหล้า ของเอ) จึงทำให้ปริมาณ ที่เอดื่มจึงน้อยกว่าเพื่อน คนอื่น ๆ	ได้ไปฉลองวันเกิดของเอก (รัฐศาสตร์ปี 2)
26/1/52 21.00-23.00 น.	บ้านเช่าของแมน (พัฒนาสังคมปี 2)	ไปปლობใจแมน เนื่องจากเครียดที่ แฟนสาวบอกเลิก	เพื่อนสาขา 10 คน เป็นชาย 6 คน เป็นหญิง 4 คน และเพื่อนคน ต่าง สาขาอีก 2 คนเป็น ผู้หญิง รวมทั้งหมด 12 คน	คนละประมาณ 30 – 50 บาท	เหล้า BLEND 285 จำนวน 1 ขวด	บรรยากาศดูเคร่งเครียดเพราะทุก คนต่างก็เข้าไปปლობใจแมน	เอไม่ค่อยดื่ม เพราะมัวแต่ เป็นห่วงแมน เอจึงไม่เมา และไม่มึนศีรษะ	ได้ไปปლობใจแมนซึ่งมีอาการ ออกหักมา
			เพื่อนในสาขา 3 คน เป็นหญิง	แฟนของเพื่อนคนหนึ่งเ็น		บรรยากาศภายในร้านเนืองแน่น	เอและเพื่อน ๆ ยังไม่เมา	ได้ไปร่วมวันงานศิลป์สังคีต

30/1/52 20.00-03.00 น.	ร้านเหล้า 18 Up และผับ BM	วันงานศิลป์สังคีต บริเวณกว๊านพะเยา	ทั้งหมด และเพื่อน ต่างสาขา 7 คน เป็นหญิง 6 คน เป็นชาย 1 คน รวมทั้งหมด 10 คน	สมาชิกที่ร่วมดื่มเป็นคนออก ค่าใช้จ่ายให้ เสียค่าใช้จ่าย ราว 1500 บาท แต่ส่วนของ ผับ BM ทุกคนช่วยกันออก ราวคนละประมาณ 150 บาท	เหล้า BLEND 285 จำนวน 2 ขวด+เหล้า Red Lable จำนวน 1 ขวด	ไปด้วยวัยรุ่นที่มาดื่มและฟังเพลง ภายในร้าน ในร้าน 18 up	แต่แค่มีอาการมึน ๆ ศีรษะเท่านั้น แต่เมื่อไปต่อ BM ผับ ทุกคนเมามาก แต่ก็พยายามขี่รถมอเตอร์ ไซด์กลับหอ	ซึ่งเป็นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ รายวิชาภาษาอังกฤษและ วัฒนธรรม
1/2/50 20.00-23.00 น.	หอพักชายเทพ รักษา	กินเพราะเพื่อนใน สาขาชวน	เพื่อนในสาขา 5 คน เป็นหญิง 2 คน และชาย 3 คน	สมาชิกในวงเหล้าออก ค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด เนื่องจากเขาได้เงินเดือน ตอบแทนจากการทำงาน พิเศษ จึงอาสาจะเลี้ยงเพื่อน	เบียร์ลิโเอ 1 ลัง	พูดคุยเรื่องทั่วไป และเรื่องการ เรียน	ไม่มีใครเมา แต่แค่มี ศีรษะเท่านั้น	ได้ดื่มเบียร์ตามคำชักชวน ของเพื่อนในสาขา
2/2/50 23.00-02.00 น.	หอพักหญิง จารุพันธ์	กินเพราะเนื่องจาก วันนั้นฝนตก ประกอบกับอากาศ ค่อนข้างหนาวจัด ก็ เลยชักชวนกันดื่ม เบียร์เพื่อคลายความ หนาว (ตามความ เชื่อของเธอและ เพื่อน ๆ)	เพื่อนในสาขา 2 คนเป็นหญิง ทั้งหมด	ออกเงินกันคนละ 40 บาท	เบียร์ลิโเอ 3 ขวด	พูดคุยเรื่องทั่วไป เช่น อากาศที่ หนาวจัดที่จังหวัดพะเยา	ไม่มีใครเมาแล ะมีศีรษะเลย	ได้ดื่มเบียร์ตามที่ปรารถนา เพราะตามความเชื่อของเธอ และเพื่อน ๆ นั้น บอกว่า การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ คลายความหนาวได้
3/2/52 20.00-22.00 น.	หอพักชายเทพ รักษา และบ้าน เช่าของนุ้ย (รัฐศาสตร์ปี 2)	ดื่มเพราะอยากดื่ม จึงชักชวนกันดื่ม เหล้า	เพื่อนในสาขา 7 คน เป็นหญิง 4 คน เป็นชาย 3 คน และเพื่อนต่าง สาขา 3 คนเป็น ชายทั้งหมดรวม ทั้งหมด 11คน	หารเงินกันออกราวคนละ ประมาณ 50 บาท	เหล้าขาวเหยี่ยวเงิน 4 ขวด (3ขวดแรก ทำเป็นส่วนผสมของ เหล้าป๊อก) อีก 1 ขวดที่เหลือกิน เหยี่ยว	บรรยากาศเต็มไปด้วยความ สนุกสนาน แต่พอตึกก็เริ่มเบา เสียงลง เพราะบรรยากาศในตอน นั้นหอพักบริเวณข้างเคียงเงียบ มาก สมาชิกในวงจึงไม่ค่อยเสียง ดังมาก และย้ายไปดื่มเหล้าที่ บ้านเช่าของนุ้ย (รัฐศาสตร์ปี 2) เพราะเกรงใจลุงเจ้าของหอพักเทพ	เอไม่ดื่มเหยี่ยว จึงไม่เมา มาก แต่ว่าก็เสียงดังขึ้น เรื่อย ๆ และอาการเหมือน จะควบคุมสติไม่ค่อยได้ แต่ก็สามารถขี่รถมอเตอร์ ไซด์กลับหอได้	ได้ดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ ตามที่ใจปรารถนา

รักษา									
7/2/52 20.30 -01.00 น.	ร้าน 18 อีฟ	ขอบคุณที่เอและเพื่อนในสาขาไปวิ่งมาราธอนให้เนื่องจากรายวิชาหนึ่งของการเรียนบังคับให้หาสมาชิกมาวิ่งมาราธอน	เพื่อนในสาขา 2 คน และเพื่อนต่างสาขา 3 คน เป็นหญิงทั้งหมด รวมทั้งหมด 5 คน	เพื่อนต่างสาขาออกค่าใช้จ่ายในครั้งนี้	เหล่าซีแกรม 1 ขวด	บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน มีการร้องเพลงตามที่นักร้องของร้านเหล้าร้อง	ไม่มีใครเมา แต่แคมีอาการมึนศีรษะเท่านั้นแต่ก็สามารถขี่รถมอเตอร์ไซด์กลับหอได้	ได้ดื่มเหล้าตามคำชักชวนของเพื่อนต่างสาขาที่ชักชวน เพื่อตอบรับคำขอบคุณของเพื่อนที่ต้องการขอบคุณด้วยการเลี้ยงเหล้า	
10/2/52 17.00 -18.30 น.	อ่างแม่ต้า	เพื่อน ๆ สมาชิกที่ร่วมวงดื่มเหล้าไปช่วยเอชชของ เอจึงขอบคุณด้วยการเลี้ยงแอลกอฮอล์	เพื่อนในสาขาทั้งหมด 7 คน เป็นหญิง 4 คน เป็น 3 ชาย คน และเพื่อนต่างสาขาอีก 1 คน เป็นผู้ชายรวมทั้งหมด 8 คน	เอเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย รวบรวม 500 บาท	เบียร์ลิโอบี 1 ลัง	บรรยากาศสวยงาม ทุกคน ๆ ก็ลงเล่นน้ำที่อ่างแม่ต้าและดื่มเบียร์ไปด้วย	ไม่มีใครเมา เหลือเบียร์กลับมาหอพักจากรุ่นนี้ 3 ขวด	ได้เลี้ยงขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยย้ายหอไปหอพักใหม่ของเอ	
11/2/52 22.30-01.00 น.	หอพักหญิงจากรุ่นนี้	รุ่นพี่เลี้ยงเหล้าเพื่อขอบคุณน้อง ๆ ในสาขาที่ช่วยทำงานวิจัยมาอย่างเสมอและเพื่อเลี้ยงส่งก่อนที่จะเก็บของกลับบ้าน	รุ่นพี่ในสาขา 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน และเพื่อนในสาขา 5 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด รวมทั้งหมด 7 คน	รุ่นพี่ในสาขาทั้ง 2 คนเป็นออกค่าใช้จ่ายในครั้งนี้ รวบรวม 500 บาท	เบียร์ช้าง 1 ลัง	บรรยากาศเป็นการพูดคุยเรื่องทั่วไป เช่นเรื่องของอาจารย์แต่ละคนในสาขา เรื่องรายวิชาที่ต้องลงเรียนในสาขา และเรื่องการฝึกงานของรุ่นพี่ที่เพิ่งผ่านพ้นประสบการณ์มา	ไม่มีใครเมา แต่แคมีอาการมึนศีรษะเท่านั้น	รุ่นพี่ได้เลี้ยงรุ่นน้องที่ช่วยทำงานให้มาตลอด และเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์การฝึกงานที่รุ่นพี่เพิ่งผ่านพ้นมา	
13/2/52			เพื่อนในสาขา 12 คน เป็นชาย 8 คน เป็นหญิง 4คน และเพื่อนต่าง	เบียร์ลิโอบี 1 ลัง+เหล้า BLEND 285 จำนวน 2 ป๊อบและกิตติเป็นคนออกค่าใช้จ่ายแต่เมื่อเหล้าหมด	เบียร์ลิโอบี 1 ลัง+เหล้า BLEND	มีการเปิดเพลงเพื่อชีวิตตลอดการดื่มเหล้า เนื่องจากเจ้าของวันเกิดเป็นคนชอบเสียงเพลงเพื่อชีวิต	ไม่มีใครเมา แต่แคมีน ๆ	ได้ไปร่วมฉลองวันเกิดป๊อบ	

22.30 -03.00 น.	บ้านพักของป๊วย (รัฐศาสตร์ ปี 2)	วันเกิดของป๊อบและ กิตติ (เพื่อนในสาขา)	สาขา4 คน เป็น ชายทั้งหมด รวมทั้งหมด 16 คน	เบียร์หมด ทุกคนก็หารเงิน กันออกเพื่อซื้อแอลกอฮอล์ ต่อไปราวคนละ 50 บาท	285 จำนวน 2+ เหล้าหงส์ทอง 2 ขวด	เป็นอย่างมาก แต่เวลาดีก็มาก ขึ้นมีการพูดคุยในวงเหล้า เสียงดังมากขึ้น	ศิระสะท้อน	และกิตติ
15/2/52 21.30 -02.00 น.	บ้านเช่าของแมน (พัฒนาสังคม ปี 2)	อยากดื่มจึงชักชวน กันหาสถานที่ดื่มและ พบว่าได้ไปดื่มบ้าน เช่าของแมน	เพื่อนในสาขา 7 คน เป็นหญิง คน 3คน และเป็นชาย 4 คน	ช่วยกันออกเงิน คนละ 100 บาท	เบียร์ลิโ 15 ขวด	พูดคุยก็เรื่องทั่วไป เช่น แชวเรื่องที่ เสียนะมีแฟน หรือพูดคุยเรื่องเกรด เฉลี่ยของเพื่อนที่จะโดนรีทาย ในไม่ช้านี้	เอที่ไม่ค่อยมีอาการเมาให้ เพื่อน ๆ เห็น เพราะตนนั้น เป็นผู้ขับรถกลับหอ จึงไม่ กล้าดื่มมาก เพราะทาง กลับบ้านเช่าของแมนกับ หอพักจากรุ่นที่ต้องซื้อรถ ยี่ห้อหรู ซึ่งอันตรายมาก	
26/2/52 22.00- 03.00 น.	ร้าน 18 Up	นายตำรวจยศ สารวัตรท่านหลาย ท่านโทรมาหาเพื่อน ของเอที่เป็น หลานสาวแท้ ๆ ว่า อยากดื่มเหล้า แต่ให้ หาเพื่อนมานั่งดื่ม เป็นเพื่อน	เพื่อนในสาขา 3 และเพื่อนต่าง สาขา 4 คน เป็น ผู้หญิงทั้งหมด รวมทั้งหมด 7 คน	ค่าใช้จ่ายในครั้งนี่ไม่มีใคร เสียเงินเลย เพราะว่ามี นายตำรวจยศสารวัตรหลาย ท่านใจดีเลี้ยงเหล้าเอและ เพื่อน ๆ เนื่องจากเพื่อนของ เอคนหนึ่งไปดื่มด้วยเป็น หลานแท้ ๆ ของสารวัตรนาย หนึ่ง จึงไม่มีใครเสียค่าจ่าย ใด ๆ เลย	ซีแกรม 2 ขวด โชตาจำนวนหนึ่ง น้ำได้ก็อีกจำนวนหนึ่ง	บรรยากาศเป็นไปด้วยความ สนุกสนาน และมีการแนะนำตัว ของเอและเพื่อน ๆ เอให้น้าชาย ของเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นหลานท่าน สารวัตร ให้ท่านสารวัตรและเพื่อน สารวัตรให้รู้จัก	เวลาผ่านไป เอเมามาก จนท่านสารวัตรเป็นห่วง จะขับรถมาส่งที่หอพัก แต่ เพื่อนของเอปฏิเสธไป จึง ได้ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ กลับมากันเอง	ได้ไปดื่มเหล้าตามคำ ชักชวนของท่านสารวัตร
27/2/52 16.30-19.00 น.	อ่าแม่ต้า	ผู้ช่วยผู้วิจัยได้ทำการ เลี้ยงขอบคุณเพื่อน ๆ เนื่องจากผู้ช่วยผู้วิจัย ย้ายหอพักจึงให้ สมาชิกที่มาร่วมดื่ม นั้นช่วยขนของย้าย หอพัก	เพื่อนในสาขา 9 คน เป็นชาย 4 คน เป็นหญิง 5 คน และเพื่อนต่าง สาขา 8 คน เป็น ชาย 1 คน เป็น หญิง 7คน รวม	ผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ราว 500 บาท	เบียร์ลิโ 1 ลัง	บรรยากาศสวยงามและทุกคนก็ได้ ค่อย ๆ จิบเบียร์กันไป พูดคุยเรื่อง ทั่วไป เช่น เรื่องการย้ายหอพักของ ผู้ช่วยผู้วิจัย ฯ	เอและเพื่อน ๆ ไม่มีใครเมา แต่แค่เอมีอาการมึนศิระสะท้อน เท่านั้น	ได้ไปร่วมดื่มเหล้าตามคำ ชักชวนเพื่อเป็นการตอบ แทนที่ช่วยขนของย้าย หอพักของผู้ช่วยผู้วิจัย

ทั้งหมด 17 คน								
28/2/52 21.00 -01.00 น.	หอพักหญิง จารุพันธ์	วันนี้้ออ (ภาษาจีนปี 2) ย้ายหอออกจาก หอพักหญิงจารุพันธ์ เพื่อน ๆ ในวงเหล้า ช่วยกันขนของ อ้อจี้ เลี้ยง แอลกอฮอล์ เป็นการตอบแทน	เพื่อนในสาขา 4 คน และเพื่อนต่าง สาขา 4 คน เป็น ผู้หญิงทั้งหมด รวมทั้งหมด 8 คน	ค่าใช้จ่ายส่วนแรกอ้อเป็น ออกค่าใช้จ่าย จาว 500 บาท และต่อมาภายหลังช่วยหาร เงินกันออกซื้อแอลกอฮอล์ อีกราวคนละ 40 บาท	เบียร์ลิโ 1 ลัง + เบียร์ช้าง 6 ขวด	บรรยากาศเป็นไปด้วยความ สนุกสนาน แต่เวลาดีก็มากขึ้น เพื่อน ๆ และเอกก็ไม่เสียงดัง เท่าที่ควร เพราะขณะนั้นหอพัก เงียบหมดแล้ว คงยังเหลือแต่เสียง ของเอและเพื่อน ๆ ที่ยั้งนั่งดื่ม เหล้ากัน	ไม่มีใครเมา แต่เอมีน ๆ ศิระเซเท่านั้น	ได้ไปดื่มตามคำชักชวนของ อ้อ (ภาษาจีนปี 2) ซึ่งเป็น การตอบแทนที่เพื่อน ๆ ช่วยกันขนของย้ายหอพัก
6/3/52 23.00-02.00 น.	บ้านเช่าของป๊วย (รัฐศาสตร์ปี 2)	วันนี้เป็นวันปิดเทอม หลังจากที่ทุกคนผ่าน การสอบที่ เคร่งเครียด ก็เลย ชวนกันดื่มเหล้าเพื่อ คลายความเครียด และเป็นการฉลอง ปิดเทอมก่อนที่ทุก คนจะแยกย้ายกัน กลับบ้าน	เพื่อนในสาขา 8 คน เป็นหญิง 3 คน เป็นชาย 5 คน และเพื่อนต่าง สาขา 2 คน เป็น ผู้ชายทั้งหมด รวม ทั้งหมด 10 คน	หารเงินกันออก คนละ 100 บาท	เบียร์ลิโ 1 ลัง + เหล้าหงส์ทอง 1 ขวด	บรรยากาศเป็นไปด้วยความ สนุกสนาน แต่เสียงสมาชิกในวง เหล้าไม่ค่อยดังเท่าที่ควร เพราะมี เสียงเพลงที่เปิดจากโน้ตบุค ค่อนข้างดัง	เอมีอาการเมาอย่างเห็น ได้ชัด เอบ่นอยากอาเจียร ตลอด จนเพื่อนมนสาขา ต้องรีบพาเอกกลับบ้าน เพราะเห็นว่าเอจ้องตัวรถ กลับบ้านที่จังหวัด กำแพงเพชรใน วันพุงนี้เวลา 9.00 น. เพื่อน ๆ จึงพาเอ กลับบ้าน เพราะกลัวว่า พุงนี้เจะตื่น ไปขึ้นรถไม่ทัน	ได้ดื่มเหล้าเพื่อคลาย ความเครียดจากการสอบ ปลายภาค และได้ดื่มเพื่อ ฉลองปิดเทอมก่อนที่ทุกคน จะแยกย้ายกันกลับ ภูมิลำเนาของตนเอง

ตารางที่ 4 สรุปพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเอ (หญิง)

นัท (ทอม)

วันที่ 14 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 14.00-21.00 น. สถานที่ บ้านของจอย (แฟนของนัท) จังหวัดเชียงราย จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 7 คน สาเหตุที่ดื่มครั้งนี้เพราะเนื่องจากนัทไปส่งแฟนกลับบ้าน จังหวัดเชียงราย เพราะเป็นช่วงของการปิดเทอม แฟนของนัทจึงบอกให้ที่บ้านเลี้ยงต้อนรับนัท ซึ่งเมื่อนัทไปถึงก็พบว่ามีการตั้งวงสุราแล้ว จึงทำให้นัทต้องนั่งร่วมดื่มเหล้าไปกับบรรดาญาติ ๆ แฟนของนัท ซึ่งนัทไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการดื่มเหล้าครั้งนี้ สุราที่ดื่มคือ เบลนด์ 258 จำนวน 3 ขวด โดยมีทั้งน้ำอัดลมและโซดาผสม บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนานและเสียงเพลงที่เปิดคลอตลอดระยะเวลาที่ดื่มเหล้า ทำให้นัทมีอาการมึนและอยากอาเจียน บางครั้ง นัทเมามาก จนจอยต้องบอกให้แม่ของจอยมาช่วยกันพยุงนัทไปนอนที่ห้องของจอย และนัทก็หลับไป โดยจอยเป็นคนเปลี่ยนเสื้อผ้าให้กับนัท

วันที่ 15 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 20.00-01.00 น. สถานที่คือบ้านของจอย (แฟนของนัท) จังหวัดเชียงราย จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 5 คน เนื่องจากยังมีสุราที่เหลือจากการดื่มเมื่อวานนี้ ทำให้เพื่อน ๆ แฟนของนัทยูนให้นัทดื่มสุราที่เหลือให้หมด โดยในครั้งนี้มีกรช่วยกันออกค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา คนละประมาณ 200 บาท โดยเพื่อน ๆ แถวบ้านแฟนของนัทบอกเหตุผลว่าเป็นการเลี้ยงส่งก่อนที่นัทจะกลับจังหวัดเพชรบูรณ์ในวันพรุ่งนี้ โดยเครื่องดื่มที่ออกเงินซื้อกัน คือ สุราเบลนด์ 285 จำนวน 2 ขวด โซดาจำนวนหนึ่ง เบียร์ช้าง 12 ขวด และกับแกล้มเป็นขนมขบเคี้ยวจำนวนหนึ่ง

บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน มีการพูดคุยถึงเรื่องการเรียน เรื่องแฟน และเรื่องโดยทั่วไป เมื่อเวลาผ่านไป ทุกคนเมามาก รวมทั้งจอยและนัทเอง นัทอาเจียนและร้องไห้เฝ้ากอดจอยอย่างเดียว จนพ่อแม่ของจอยต้องออกมาคอยดูแล เมื่อวงดื่มสุราเลิกแล้ว ซึ่งแม่ของจอยพาจอยและนัทขึ้นไปนอนห้องจอย โดยแม่ต้มน้ำอุ่น ๆ ให้จอยดื่ม แต่กับนัทเองเมาไม่ได้สติ แม่ของจอยจึงปล่อยให้นัทนอนหลับไป

วันที่ 20 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 12.00-19.30 น. สถานที่คือบ้านเพื่อนของนัท อ.เมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 10 คน เหตุการณ์ก่อนการดื่มสุราเกิดขึ้นเนื่องจากแม่ของนัทให้นัทไปซื้อของที่ตลาด ทำให้นัทบังเอิญไปพบเพื่อนเก่าสมัยเรียนมัธยม จึงมีการชวนกันตั้งวงกินดื่มสุรา โดยไปที่บ้านเพื่อนสนิทคนหนึ่งในตัวอำเภอเมืองของจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งรวบรวมเพื่อนได้ประมาณ 10 คน เป็นผู้เชิญทั้งหมด สุราที่ดื่ม คือ หงส์ทอง 2 ขวด และเบียร์ลิโอบี 12 ขวด โดยค่าใช้จ่ายออกเฉลี่ยคนละ 150 บาท บรรยากาศตอนนั้นเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และเสียงพูดคุยที่ค่อนข้างดัง เนื่องจากทุกคนต่างก็ไม่ได้เจอกันนาน แต่ส่วนมากเพื่อนของนัทที่มาร่วมดื่มนั้น เรียนอยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ คือ วิทยาลัยอาชีวะและเทคนิค วันนี้นัทไม่เมา

เพราะเนื่องจากสมาชิกเยอะ และน้ำหนักที่รถมอเตอร์ไซด์มาเพียงลำพัง จึงไม่กล้าที่จะดื่มจนเมาเพราะกลัวว่าจะกลับบ้านไม่ได้

วันที่ 22 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 17.00-21.30 น. สถานที่คือบ้านของนัท อ.เมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มคือญาติ ๆ รวมนัทด้วยเป็น 8 คน (ชาย 3 คน หญิง 5) วันนี้นัทดื่มสุรากับญาติ ๆ ของตน เนื่องจากป้าของนัทได้เงินมาจากการเล่นเปียโน จึงมีการเลี้ยงฉลอง สุราที่ดื่มในวันนี้คือ หงส์ทอง 2 ขวด เบียร์ลีโอ 24 ขวด บรรยากาศในการดื่มครั้งนี้ บรรดาญาติ ๆ ของนัท ร้องคาราโอเกะกัน นัทเองก็ร้องแต่ไม่มาก ส่วนมากจะดื่มสุราและกินกับแก้มมากกว่า เวลาผ่านไปเมื่อสุราหมดจึงแยกย้ายกันไปนอน เนื่องจากพรุ่งนี้ทุกคนมีงานที่จะต้องทำ นัทเองไม่ค่อยเมา แต่ก็มึนศีรษะ

วันที่ 31 ธันวาคม 2551 เวลาประมาณ 20.00-03.00 น. สถานที่คือบ้านของนัท อ.เมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 20 คน (ชาย 7 คน หญิง 13) บรรยากาศในวงสุราวันนี้คึกคักเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นวันสิ้นปี ทุกคนจึงหยุดทำงาน อีกทั้งพ่อของนัทเป็น อบต. จึงมีชาวบ้านมากมายหมุนเวียนกันมาสวัสดีปีใหม่ ทำให้พ่อของนัทต้องเลี้ยงบรรดาลูกบ้าน นัทจึงชวนเพื่อนเก่ามานั่งดื่มที่บ้าน พ่อของนัทไม่ว่าเรื่องนี้นัทชวนเพื่อนหลายคนมานั่งดื่มที่บ้าน เพราะพ่อของนัทไม่ต้องการให้นัทไปดื่มที่อื่น เพราะกลัวจะเกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากเป็นวันสิ้นปี เครื่องดื่มที่ใช้ดื่มในวันนี้คือ สุราเบลนด์ 285 จำนวน 3 ขวด สุราหงส์ทองจำนวน 3 ขวด เบียร์ลีโอ 36 ขวด ไชดา 2 ถาด และแม่ของนัทเป็นคนทำกับแก้มให้นัทและเพื่อนของนัท เมื่อ 00.00 น. เวลาของวันขึ้นปีใหม่ก็มาถึง ทุกคนได้นั่งเวลาถอยหลัง ทุกคนลงความเห็นว่าเป็นการต้อนรับปีใหม่ ทุกคนจะดื่มสุราที่ไม่ผสมเครื่องดื่มชนิดอื่น (ดื่มเพียว) คนละครึ่งแก้ว จนทำให้เพื่อนบางคนถึงกับอาเจียนออกมา และบางคนถึงกับนอนหลับ จนบางคนกลับบ้านไม่ไหว พ่อของนัทจึงโทรไปบอกพ่อแม่ของเพื่อนนัทที่กลับบ้านไม่ไหวว่าจะให้เพื่อนของนัทที่เมามากนอนที่บ้านของนัท แล้วพรุ่งนี้จึงค่อยกลับบ้าน

นัทเมามากจนอาเจียนออกมา พร้อมทั้งร้องให้พ่ารักษาแต่จอยคนเดียว ทำให้พ่อและแม่ต้องออกมาดูแล เนื่องจากนัทและเพื่อน ๆ เมามาก โดยแม่ของนัทได้จัดหาที่นอน หมอน มาให้นัทและเพื่อน ๆ นอนกันชั้นล่างของบ้าน เนื่องจากสมาชิกเพื่อน ๆ ของนัทค่อนข้างมาก จึงทำให้พ่อกับแม่ของนัทไม่สามารถพุงคนที่เมาขึ้นไปนอนบนบ้านได้ จึงได้นอนตรงชั้นล่างของบ้าน ใกล้กับบริเวณที่นัทตั้งวงดื่มสุราก็

วันที่ 1 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 11.00-20.30 น. สถานที่คือบ้านของนัท อ.เมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 10 คน วันนี้เป็นอีกวันที่บรรดาญาติ ๆ มารวมตัวกัน

ที่บ้านของนัท จึงทำให้พ่อและแม่ของนัทต้องต้อนรับญาติที่ไปทำงานที่อื่นและมาเที่ยวที่บ้านของพ่อของนัท ลูกพี่-ลูกน้องของนัทเองก็มาร่วมดื่มสุราด้วย (อายุไล่เลี่ยกับนัท) แต่นัทมาร่วมนั่งดื่มประมาณ 14.00 น. เนื่องจากเมื่อคืนนัทเมามาก การที่มานั่งดื่มในวันนี้เพราะต้องการถอนอาการเมาค้างจากเมื่อคืน สุราที่ดื่มกันคือ แสงโสม 2 ขวด ซีเกรม 1 ขวด และเบียร์ช้าง 12 ขวด นัทดื่มเหล้าเพียง ๗ ไปไม่มาก จึงขอตัวไปส่งเพื่อน ๆ กลับบ้านและหลับพักผ่อน

วันที่ 15 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 21.00-03.00 น. สถานที่คือหอพักหญิงดวงจันทร์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 5 คน สาเหตุที่ดื่มเพราะว่าเพื่อนชวน ดื่มสุราเบลนด์ 285 จำนวน 2 ขวด ผสมโซดา บรรยากาศครื้นเครงสนุกสนานกันทุกคน ในวงสุรามีกการร้องบรรยากาศในการดื่ม คือมีการเปิดไฟกระพริบ และเปิดเพลงคลอเบา ๆ เรื่องราวที่พูดคุยส่วนใหญ่เป็นเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป เวลาผ่านไปนัทเริ่มเมา เพราะสุราหมดไป 1 ขวด เมื่อเปิดขวดที่ 2 นัทจึงเริ่มเมามากขึ้น การดื่มครั้งนี้ นัทไม่ถึงกับอาเจียน แต่ก็แคะมีน ๆ ศีรษะเท่านั้น แต่ไม่ถึงกับควบคุมสติของตนไม่ได้ แต่เพื่อน ๆ ก็ยังอาสาไปส่งนัทที่หอพัก โดยไม่ให้นัทขึ้นรถจักรยานยนต์กลับบ้านเอง

วันที่ 16 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 15.00-00.00 น. สถานที่คือบ้านของจอย (จังหวัดเชียงราย) แฟนของนัท สมาชิกที่ร่วมดื่มคือญาติ ๆ ของจอย รวบรวม 15 คน นัทไปเที่ยวบ้านจอย เนื่องจากบ้านของจอยนั้นมีงานปอยหลวง (เป็นงานที่จัดขึ้นเนื่องจากการเฉลิมฉลองบางสิ่งบางอย่างของชาวบ้าน เช่น การเฉลิมฉลองศาลาการเปรียญของวัด ซึ่งภายในงานจะมีการนำเครื่องดนตรี หรือเครื่องเสียงที่เปิดเพลงเพื่อให้ชาวบ้านได้ร่วมกันเต้นรำอย่างสนุกสนาน ซึ่งในที่นี่ นัทได้ไปงานปอยหลวงที่บ้านของจอย ซึ่งเป็นงานฉลองโบสถ์วัดที่หมู่บ้านของจอย) หลายวันติดต่อกัน เมื่อจอยและนัทมาถึงบ้าน ญาติ ๆ ของจอยก็ตั้งวงสุราแล้ว นัทจึงเข้าร่วมวงและดื่มสุรากับบรรดาญาติ ๆ ของจอย บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน สุราที่ดื่มคือ เบลนด์ 285 ประมาณ 9 ขวด กินเพียงบ้าง กินผสมโซดาบ้าง แล้วแต่ว่าในวงสุราจะกินกันอย่างไร แต่นัทก็ยังไม่ว่างเมาที่ควร ในเวลาเย็น ๆ มีการจัดขบวนแห่เงินบริจาค และการจัดคนเดินขบวนถือพานดอกไม้สด เพื่อนำไปถวายพระในโบสถ์เพื่อใช้ในการประกอบพิธีการสวดเพื่อความเป็นสิริมงคลในงานปอยหลวง

บรรยากาศของขบวนแห่เต็มไปด้วยความสนุกสนานจากเสียงเพลงที่ดัง ทำให้นัทต้องเดินตามจังหวะของเพลง (เพลงลูกทุ่ง) ตามเส้นทางของขบวนแห่ จนขบวนแห่ถึงจุดหมาย นัทค่อนข้างเมา ซึ่งจอยต้องพานัทกลับบ้านของจอย นัทและจอยเดินไปร่วมขบวนแห่กับชาวบ้านและบรรดาญาติของจอย อีกทั้งนัทยังได้ร่วมเต้นรำกับบรรดาญาติ ๆ ของจอยด้วย ซึ่งในขณะนั้นจอยเห็นว่านัทเมามาก จึงต้องพานัทกลับบ้านของตน และพานัทขึ้นไปนอน

วันที่ 17 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 13.00-18.00 น. สถานที่คือบ้านของจอย (จังหวัดเชียงราย) ซึ่งแฟนของนัท สมาชิกที่ร่วมดื่มคือญาติ ๆ ของจอย 7 คน บรรยากาศในวงสุราวันนี้ก็สนุกสนานเหมือนเมื่อก่อน แต่นัทตื่นมาเป็นเวลาบ่ายแล้ว ก็พบว่าวงสุราตั้งวงกันแล้ว แต่นัทมีอาการเมาค้างมาก จึงไม่สามารถนั่งดื่มกับบรรดาญาติ ๆ ของจอยได้ แต่นัทก็บอกว่า นัทขอถอนอาการเมาค้างจากเมื่อก่อนด้วยการดื่มเข้าไปอีกเล็กน้อย แต่ไม่มาก วงสุราในเวลานั้นมีสมาชิกที่เคยดื่มร่วมกันขาดหายไปมาก เหลือเพียง 7 คน สุราที่นัทดื่มต่อเพื่อคลายอาการเมาค้าง (ถอน) คือ เบลนด์ 285 นัทบอกว่าถ้าให้นั่งดื่มเหมือนเมื่อก่อนคงไม่ไหว จึงขอตัวที่จะไม่ดื่มมาก ขอดื่มแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงได้แต่ร่วมพูดคุยกันในวงสุรามากกว่าที่จะนั่งเพื่อดื่ม

วันที่ 18 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 13.00-18.00 น. สถานที่คือบ้านของจอย (จังหวัดเชียงราย) ซึ่งแฟนของนัท สมาชิกที่ร่วมดื่มคือญาติ ๆ ของจอย 6 คน วันนี้เป็นอีกวันของวันงานปอยหลวงที่บ้านของจอย วันนี้ตั้งวงสุรากับญาติ ๆ ของจอย สุราที่ใช้ดื่มคือ เบลนด์ 285 จำนวน 4 ขวด และเบียร์ช้าง 3 ขวด ซึ่งทำให้นัทเองค่อนข้างที่จะเมา เพราะจำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มน้อยกว่าทุกวันที่ผ่านมา บรรยากาศดื่มไปด้วยความสนุกสนานและเต็มไปด้วยบรรยากาศของเสียงเพลงที่ดังตลอดเวลา จนทำให้นัทต้องลุกขึ้นมาเต้นกับจังหวะของเพลงนั้นบ่อยครั้ง ครั้งนี้นัทพอจะรู้ตัวเอง มีสติอยู่บ้างถึงแม้ว่าจะค่อนข้างเมา แต่นัทก็บอกกับจอยว่าขอตัวไปนอน และให้จอยไปนอนเป็นเพื่อน ๆ จอยพานัทไปนอน แต่ไม่ได้นอนกับนัทด้วย เนื่องจากแม่ของจอยไม่ยอมให้จอยไปนอนเป็นเพื่อน เนื่องจากบรรดาญาติของจอยยังไม่กลับ จึงเป็นการนำเกลียดหากว่าจอยจะหนีขึ้นไปนอนทั้งที่ตนเองไม่ได้เมา

วันที่ 24 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 20.00-01.00 น. สถานที่คือหอพักหญิงดวงจันทร์ จำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่มมี 7 คน (ชาย 2 หญิง 5 ซึ่งผู้ชาย 2 คนเป็นนิสิตสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ผู้หญิงมาจากสาขาพัฒนาสังคมทั้ง 5 คน) สาเหตุที่ดื่มในวันนี้เป็นเพราะว่านัทเครียดเรื่องทะเลาะกับแฟน สุราที่ใช้ดื่มในวันนั้นขวดแรกดื่มซีแกรม (Hundred Pipers) ผสมโซดา และขวดที่ 2 คือเบลนด์ 285 ผสมโซดาเช่นกัน ค่าใช้จ่ายในครั้งนี้นัทเป็นคนออกเองทั้งหมด เพราะนัทเป็นคนชวนเพื่อนดื่มจึงต้องออกเงินทั้งหมด ค่าใช้จ่ายในคืนนั้นหมดไปราว 400-600 บาท บรรยากาศในเวลานั้นเพื่อน ๆ สนุกสนานกันทุกคน แต่นัทก็สนุกแต่ไม่เต็มที่ เพราะทะเลาะกับแฟนมา เพื่อนจึงเปิดเพลงแนวหมอลำซึ่งให้นัทฟัง เพื่อให้นัทสบายใจ และสนุกสนานกับการดื่มสุรา คืนนี้นัทเมามาก จนไม่สามารถซื้อรถมอเตอร์ไซด์กลับบ้านเองได้ เพื่อนจึงอาสาไปส่งนัทกลับบ้าน โดยที่นัทบอกว่าคืนนี้นัทอาเจียนทั้งคืน และไม่ได้อาบน้ำด้วย

หมายเหตุ แฟนของนัท (จอย) เป็นบุคคลที่นัทดื่มสุราด้วยกันเกือบจะทุกครั้ง แต่มีบางครั้งที่ไม่ได้ไปด้วยกัน เนื่องจากทะเลาะกัน หรือนัทดื่มที่บ้านของตัวเอง โดยที่นัทไม่ได้พาแฟนตนเอง

กลับไปบ้านที่เพชรบูรณ์ด้วย และเพื่อนที่ดื่มบ่อยนั้นไม่สามารถระบุได้ จากการสังเกตการณ์ของผู้ช่วยผู้วิจัยนั้น นัทจะดื่มทุกทีที่มีแฟนอยู่ด้วย ซึ่งส่วนใหญ่แฟนของนัทจะดื่มกับเพื่อนสนิทที่หอพักหญิงจากรุ่นนี้

วันที่ 27 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 19.00 – 23.00 น. สถานที่ ณ หอพักหญิงจากรุ่นนี้ สมาชิกที่ร่วมดื่ม 5 คน วันนี้มี เพื่อนของจอยมาจากเชียงราย และนำสุรามากจากบ้าน ซึ่งเป็นสุรานอกยี่ห้อ Red Label ที่ซื้อมาจากด่านแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 1 ขวด บรรยากาศเป็นไปโดยทั่วไป เรื่องที่พูดคุยกันในวงสุราเป็นเรื่องทั่วไป เช่น เรื่องการเรียน การตัดสินใจ นินทาเพื่อน ๆ บ้าง เรื่องตลกบ้าง และสาเหตุที่นัทเมามากกว่าคนอื่น ๆ ในวงสุราครั้งนี้ เนื่องมาจากว่าเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ไม่ค่อยดื่มเหล้ากัน ส่วนนัทนั้นดื่มตามปกติ และดื่มมากกว่าเพื่อน ๆ บางแก้วก็ถูกเพื่อน ๆ ในวงสุราให้ดื่ม จึงทำให้นัทนั้นเมามากกว่าเพื่อน ๆ ในวงสุรา ส่วนกับแก้ม นั้นเป็นชนมชนบคี่ยวทั่วไป เมื่อเวลาผ่านไป นัทค่อนข้างที่จะเมา จอยจึงพานัทกลับหอ เพราะกลัวว่าจอยจะเผลอร้อน เนื่องจากว่านัทขณะนั้นเสียงดังมาก จอยจึงพานัทกลับหอ

วันที่ 30 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 21.30 – 02.00 น. สถานที่ ณ ร้านไอ โชน สมาชิกที่ร่วมดื่ม 6 คน วันนี้เป็นวันที่แม่ของนัทโอนเงินค่าหอพักมาให้ และเงินเหลืออยู่ 1000 บาท นัทจึงตัดสินใจเลี้ยงสุราเพื่อน ๆ แต่นัทขอออกค่าสุราอย่างเดียว เพื่อน ๆ ที่ไปดื่มกันนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นเพื่อนของจอยทั้งนั้น บรรยากาศในร้านเป็นบรรยากาศแบบสบาย ๆ ทางร้านเปิดเพลงสบาย ๆ คืนนี้นัทเลือกที่จะเลี้ยงสุราเพื่อน ๆ ด้วยสุรายี่ห้อเบลนด์ 285 จำนวน 2 ขวด แต่ดื่มได้แค่ขวดครึ่ง ทุกคนก็มีอาการเมา มีเพียงจอยที่ไม่เมา จึงพานัทกลับหอ นัทมีอาการเมามากถึงขั้นกับออกไปอาเจียนที่หน้าร้าน ซึ่งสร้างความขบขันให้กับคนในร้านที่ไปนั่งดื่มเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้จอยต้องพานัทกลับหอเพราะขณะนั้นนัทไม่ไหวแล้ว

วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 22.00 – 00.00 น. สถานที่ ณ ร้าน Rad สมาชิกที่ร่วมดื่ม 8 คน วันนี้เป็นวันที่พี่รหัสของนัท (พัฒนาสังคมปี 3 เป็นผู้หญิง) ต้องการจะเลี้ยงนัท เนื่องจากยังไม่เคยนัดเจอนัทเพื่อเลี้ยงข้าวเลย พี่รหัสของนัททราบว่านัทสามารถดื่มสุราได้ พี่รหัสของนัทจึงขอเลี้ยงสุรานัทแทนเพื่อเป็นการขอโทษนัทที่ไม่เคยเลี้ยงอะไรนัทเลย คืนนี้มีรุ่นพี่มาเยอะมีแค่จอยกับนัทเท่านั้นที่เป็นรุ่นน้อง นัทกับจอยจึงทำตัวไม่ค่อยถูก จึงไม่ค่อยดื่มมาก โดยเฉพาะจอยนั้นไม่ดื่มเลย เมื่อถึงเวลาราวเที่ยงคืน พี่รหัสของนัทชวนนัทไปต่อที่ BM ผับ แต่นัทปฏิเสธ โดยอ้างว่าจอยง่วงมาก อยากกลับบ้านแล้ว จึงได้ออกจากร้านมาได้ และกลับหอ ซึ่งนัทไม่เมาเลย

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 7 มกราคม 2552 เวลาประมาณ 22.00 – 02.00 น. สถานที่ ณ ร้านไอโชน สมาชิกที่ร่วมดื่ม 10 คน วันนี้พี่เจ้าของร้านไอโชนโทรศัพท์เรียกให้นัทกับจอยมานั่งดื่มที่

ร้าน เนื่องจากพี่เจ้าของร้านโอโซนเครียดกับเรื่องของชีวิตส่วนตัว จึงบอกให้นัทและจอยมานั่งดื่มสุราเป็นเพื่อน อีกทั้งวันนี้ลูกค้าที่ร้านก็ไม่ค่อยมี ร้านจึงเงียบเหงา นัทจึงบอกกับพี่เจ้าของร้านว่าจะชวนเพื่อน ๆ ไปนั่งดื่มเป็นเพื่อนด้วย ซึ่งพี่เจ้าของร้านก็ยินดีต้อนรับเพื่อน ๆ ของนัททุกคน เมื่อไปถึงร้านพบว่าวันนี้ลูกค้าที่ร้านไม่มีจริงๆ พี่เจ้าของร้านจึงให้เหล้าฟรีกับนัทและเพื่อนจำนวน 2 ขวด นั่นคือ สุรายี่ห้อเบลนด์ 285 ซึ่งค่าใช้จ่ายนอกจากนั้นเพื่อน ๆ ก็ช่วยกันหาร เวลาผ่านไป ทั้งพี่เจ้าของร้านและนัทมีอาการเมามาก แต่เพื่อน ๆ ของนัทไม่เมา แต่ก็มีอาการมึนๆ ให้เห็นบ้าง และทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2552 ดื่มตั้งแต่เวลา 20.00-23.00 น สถานที่ดื่ม ณ หอพักของนัท สาเหตุของการดื่มสุราวันนี้เพราะว่าเป็นการฉลองเนื่องในวันวาเลนไทน์ วันนี้นัทไม่ได้ออกไปดื่มนอกสถานที่หรือดื่มกับเพื่อนคนไหน แต่ดื่มฉลองกับแฟนของนัทเพียงสองคนในห้อง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มคือ เบียร์ยี่ห้อลิโอ จำนวน 9 ขวด ซื้อจากร้านทูมอ วันนี้มีการสร้างบรรยากาศการดื่มโดยเปิดเพลงแนวรัก เบาๆ การดื่มก็นั่งดื่มไปหยอกล้อกับแฟนไปสองคน ค่อยดื่มกันไปไม่รีบเร่ง หลังจากการดื่มได้สักพักนัทมีอาการหน้าแดง เมื่อดื่มหมดไปแก้วขวดแล้ว แฟนของนัทจะซื้อต่ออีกสามขวด แต่นัทบอกว่าจะดื่มไม่ไหวแล้ว จึงไม่ได้ดื่มต่อและก็ไปอาบน้ำแล้วก็เข้านอน

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 ดื่มตั้งแต่เวลา 21.00-23.30 น สถานที่ดื่ม คือ ร้านเหล้า Rad สาเหตุของการดื่มวันนี้เพราะว่าเพื่อนชวนดื่ม เครื่องดื่มที่ดื่มกันคือสุรายี่ห้อ Blend 285 ผสม ไซดา น้ำเปล่า ผู้ร่วมดื่มคือ นัท จอย ชะเอม จูจู้ และบอล วันนี้บอลเป็นคนออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด เหตุการณ์ระหว่างการดื่มมีการนั่งคุยกัน พอที่ดื่มไปได้สักพักก็มีอาการหน้าแดงขึ้น หลังจากนั้นเพื่อน ๆ จะขอดื่มต่ออีกหนึ่งขวด นัทซึ่งมีอาการที่ไม่ไหวแล้ว ถึงกับมีอาการตัวแตก (คือ การแสดงกิริยาของความเป็นผู้หญิงออกมา คือ มีการกรี๊ด มีการพูดคะ/ ขา ตลอด ซึ่งปกติแล้วนัทจะไม่แสดงกิริยาเหล่านั้นออกมาเลยเมื่อครั้งที่ไม่เมา นัทจะแสดงความเข้มแข็งเหมือนผู้ชายทุกประการ คือ ไม่พูดคะ / ขา แต่จะพูดเหมือนผู้ชายโดยทั่วไปนั่นคือ ครับ / ฮะ และไม่เปล่งเสียงกรี๊ดเลย) ออกมา กรี๊ดเสียงดังลั่นร้าน และเริ่มที่จะทอล์คโชว์ตลกใส่เพื่อน และหนีไปอาเจียนออกหลายครั้ง เมื่อแฟนนัทเห็นอย่างนั้นจึงพานัทกลับมานอนหอก่อน โดยที่เพื่อนของนัทนั่งดื่มกันต่อ

วันที่ 5 มีนาคม 2552 ดื่มตั้งแต่เวลา 14.00-17.00 น สถานที่ดื่มคือ หอพักจาร์นันท์ สาเหตุของการดื่มวันนี้เพราะว่าเป็นวันที่สอบปลายภาคเสร็จวันสุดท้ายและเพื่อนย้ายหอ เครื่องดื่มที่ดื่มคือเบียร์ยี่ห้อลิโอ จำนวน 1 กล่อง โดยมีผู้ร่วมดื่มคือ นัท เสือนะ เอ แป้ง ชะเอม จูจู้ ตู๋ย จอย และเกมส์ เหตุการณ์การดื่มก็นั่งคุยกันเฉย วันนี้มีอาการหน้าแดงมาก และก็เมามากด้วย ด้วยเหตุที่ว่าดื่มกันตอนกลางวันและมีอาการร้อน นัทจึงเมาเร็ว นัทมีอาการที่เดินโซเซ และ

เริ่มทอล์คโชว์ตลกให้ดูเช่นทุกครั้งที่มีอากาศมา หลังจากทีเปียร์หมดกล่องเพื่อนๆ ก็พากันแยกย้ายกันกลับบ้านและนัทก็กลับห้องพักของนัท

วันที่ 10 มีนาคม 2552 ตี๋ตั้งตั้งแต่เวลา 21.00-22.30 น สถานที่ตี๋ม หอพักหญิงแม่บัวบาน สาเหตุของการตี๋มของนัทวันนี้คือเป็นวันที่เพื่อนของนัทย้ายเข้าหอใหม่วันแรกจึงมีการฉลองกัน เครื่องตี๋มที่ตี๋มคือเบียร์ยี่ห้อยี่ไอ จำนวนสองกล่อง ผู้ร่วมตี๋มประกอบด้วยเสียนะ นัท เอ อ้อแอ้ จอย บอล ชะเอม แป้ง ตู๋ย เกมส์ ริน กร และป๊วย โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่ายคนละ 100 บาท วันนี้มีการสร้างบรรยากาศโดยการเปิดไฟสีแดงเพื่อให้ดูเหมือนว่าอยู่ในร้านสุรา เหตุการณ์ขณะตี๋มก็นั่งคุยกัน วันนี้มีอากาศมาบ้าง แต่ก็ต้องรีบกลับก่อนเนื่องจากต้องไปทำธุระกับแฟน จึงมีอากาศที่เดินโซเซ และหน้าแดง แต่ก่อนกลับนัทบอกว่าถ้าทำธุระเสร็จจะกลับมาหา แต่สุดท้ายก็ไม่กลับมา เพื่อน ๆ ที่เหลือจึงนั่งตี๋มกันต่อจนถึงเที่ยงคืน

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่ม พร้อมทั้ง การผสมเครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรม ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
14/12/2551 14.00-21.00 น.	บ้านของจอย (แฟนของนัท) จังหวัดเชียงราย	เนื่องจากนัทไปส่ง แฟนกลับบ้าน จังหวัดเชียงราย	สมาชิกที่ร่วมดื่มมี 7 คน	ทางบ้านจอยเลี้ยง ต้อนรับนัท	เบลด 258 จำนวน 3 ขวด โดยมี ทั้งน้ำอัดลมและโซดาผสม	บรรยากาศดื่มไปด้วยความ สนุกสนานและเสียงเพลงที่เปิด คลอตลอดระยะเวลาที่ดื่มเหล่านัก	มีอาการมึนและอยาก อาเจียนบางครั้ง นัทเมา มาก	นัทไปส่งจอยที่บ้านจังหวัด เชียงราย และที่บ้านก็จัด เครื่องดื่มรอนัท
15/12/2551 20.00-01.00 น.	บ้านของจอย (แฟนของนัท) จังหวัดเชียงราย	เนื่องจากยังมีสุราที่ เหลือจากการดื่มเมื่อ วานนี้	สมาชิกที่ร่วมดื่มมี 5 คน	คนละประมาณ 200 บาท	เบลด 285 จำนวน 2 ขวด โซดา จำนวนหนึ่ง เบียร์ช้าง 12 ขวด	มีการพูดคุยถึงเรื่องการเรียน เรื่องแฟน และเรื่องโดยทั่วไป	นัทอาเจียนและร้องไห้ เข้ากอดจอยอย่างเดียว	เป็นการเลี้ยงส่งก่อนที่นัทจะกลับ จังหวัดเพชรบูรณ์ในวันพรุ่งนี้
20/12/2551 12.00-19.30 น.	บ้านเพื่อน ของนัท อ.เมือง จังหวัด เพชรบูรณ์	นัทบังเอิญไปพบ เพื่อนเก่าสมัยเรียน มัธยม	เพื่อนประมาณ 10 คน เป็นผู้หญิง ทั้งหมด	เฉลี่ยคนละ 150 บาท	คือ หงส์ทอง 2 ขวด และเบียร์ลิโ 12 ขวด	สนุกสนาน และเสียงพูดคุยที่ ค่อนข้างดัง เนื่องจากทุกคนต่างก็ ไม่ได้เจอกันนาน	นัทไม่เมา เพราะเนื่องจาก สมาชิกเยอะ	นัทบังเอิญไปพบเพื่อนเก่าสมัย เรียนมัธยมจึงชวนกันไปดื่มฉลอง
22/12/2551 17.00-21.30 น.	บ้านของนัท อ. เมือง จังหวัด เพชรบูรณ์	เนื่องจากป้าของนัท ได้เงินมาจากการเล่น เปียโน	ญาติ ๆ รวมนัท ด้วยเป็น 8 คน (ชาย 3 คน หญิง 5)	ป้านัทเลี้ยง	หงส์ทอง 2 ขวด เบียร์ลิโ 24 ขวด	ร้องคาราโอเกะกัน	นัทเองไม่ค่อยเมา แต่ก็มึน ศีรษะ	ป้าของนัทได้เงินมาจากการเล่น เปียโน จึงมีการเลี้ยงฉลอง
31/12/2551 20.00-03.00 น.	บ้านของนัท อ. เมือง จังหวัด เพชรบูรณ์	เนื่องจากเป็นวันสิ้นปี	มี 20 คน (ชาย 7 คน หญิง 13)	พ่อของนัทต้องเลี้ยงบรรดา ลูกบ้าน	เบลด 285 จำนวน 3 ขวด สุรา หงส์ทองจำนวน 3 ขวด เบียร์ลิโ 36 ขวด โซดา 2 ถาด -(ดื่มเพียว) คนละครึ่งแก้ว	เมื่อ 00.00 น. เวลาของวันขึ้นปี ใหม่ก็มาถึง ทุกคนได้นับเวลา ถอยหลัง	นัทเมามากจนอาเจียน ออกมา พร้อมทั้งร้องไห้ พรวดเรียกหาแต่จอยคนเดียว	เนื่องจากเป็นวันสิ้นปีพ่อของนัท เป็น อบต.ต้องเลี้ยงบรรดา ลูกบ้าน นัทจึงชวนเพื่อนมาดื่มที่ บ้าน
1/1/2552 11.00-20.30 น.	บ้านของนัท อ. เมือง จังหวัด เพชรบูรณ์	เป็นอีกวันที่บรรดา ญาติ ๆ มารวมตัวกัน ที่บ้านของนัท	สมาชิกที่ร่วมดื่มมี 10 คน	พ่อและแม่ของนัทต้อง ต้อนรับญาติ	แสงโสม 2 ขวด ซีแกรม 1 ขวด และเบียร์ช้าง 12 ขวด นัทดื่ม เหล่านักเพียว ๆ	ต้องการถอนอาการเมาค้างจาก เมื่อคืน	นัทดื่มเหล่านักเพียว ๆ ไปไม่ มาก	พ่อและแม่ของนัทต้องต้อนรับ ญาติ นัทเลยนั่งดื่มร่วมกับญาติ ๆ
15/1/2552 21.00-03.00 น.	หอพักหญิงดวง จันทร์	สาเหตุที่ดื่มเพราะว่า เพื่อนชวน	สมาชิกที่ร่วมดื่มมี 5 คน	ช่วยกันออกไม่ทราบจำนวน	เบลด 285 จำนวน 2 ขวด ผสมโซดา	ในวงสุรามีการสร้างบรรยากาศ ในการดื่ม คือมีการเปิดไฟ กระพริบ และเปิดเพลงคลอเบา ๆ	นัทไม่ถึงกับอาเจียน แต่ก็ แค่มึน ๆ ศีรษะเท่านั้น	เพื่อนชวน ดื่มนัทจึงไปร่วมดื่มกับ เพื่อนด้วยความสนุกสนาน

16/1/2552 15.00-00.00 น.	บ้านของจอย (จังหวัด เชียงราย) แฟน ของนัท	เนื่องจากบ้านของ จอยนั้นมีงานปอย หลวง	ญาติ ๆ ของจอย ราว 15 คน	ญาติ ๆ ของจอยก็ตั้งวงสุรา แล้ว	เบลนด์ 285 ประมาณ 9 ขวด กินเพียวบ้าง กินผสมโซดาบ้าง	-มีการนำเครื่องดนตรี หรือเครื่อง เสียงที่เปิดเพลงได้ร่วมกันเต้นรำ อย่างสนุกสนาน -มีการจัดขบวนแห่เงินบริจาค	นัทเมามากเดินไม่ตรง	นัทไปส่งจอยที่บ้านเนื่องจากบ้าน ของจอยนั้นมีงานปอยหลวง และ ญาติๆมีการดื่มรออยู่แล้วจึงเข้า ร่วมด้วย
17/1/ 2552 13.00-18.00 น.	บ้านของจอย (จังหวัด เชียงราย) ซึ่ง แฟนของนัท	บรรยากาศในวงสุรา วันนี้ก็สนุกสนาน เหมือนเมื่อก่อน	ญาติ ๆ ของจอย 7 คน	ญาติ ๆ ออกค่าใช้จ่ายให้	เบลนด์ 285	นัทดื่มต่อเพื่อคลายอาการเมา ค้าง (ถอน)	พูดคุยกันในวงสุรา มากกว่าที่จะนั่งเพื่อดื่ม	เนื่องจากเมื่อก่อนนัทเมามากจึง ไม่สามารถดื่มในวันนี้ได้มากเท่า ไรจึงได้แต่ร่วมพูดคุยกันในวง สุรามากกว่าที่จะนั่งเพื่อดื่ม
18/1/2552 13.00-18.00 น.	บ้านของจอย (จังหวัด เชียงราย) ซึ่ง แฟนของนัท	เป็นอีกวันของวันงาน ปอยหลวงที่บ้านของ จอย	ญาติ ๆ ของจอย 6 คน	ญาติ ๆ ออกคืมดื่มให้	เบลนด์ 285 จำนวน 4 ขวด และ เบียร์ช้าง 3 ขวด	บรรยากาศเต็มไปด้วยความ สนุกสนานและเต็มไปด้วย บรรยากาศของเสียงเพลงที่ตั้ง ตลอดเวลา	-มีสติอยู่บ้างถึงแม้ว่าจะ ค่อนข้างเมา -ทำให้นัทต้องลุกขึ้นมา เต้นกับจังหวะของเพลง นั้นบ่อยครั้ง	นัทได้ร่วมดื่มกับญาติๆของจอย เพราะจำนวนสมาชิกที่ร่วมดื่ม น้อยกว่าทุกวันที่ผ่านมา
24/1/2552 20.00-01.00 น.	หอพักหญิงดวง จันทร์	นัทเครียดเรื่อง ทะเลาะกับแฟน	สมาชิกที่ร่วมดื่มมี 7 คน (ชาย 2 หญิง 5 ซึ่งผู้ชาย 2 คน เป็นนิสิตสาขาวิศวะ กรรมศาสตร์ ผู้หญิงมาจาก สาขาพัฒนาสังคม ทั้ง 5 คน)	ค่าใช้จ่ายในครั้งนี้นัทเป็นคน ออกเองทั้งหมดราว 400- 600 บาท	ซีแกรม (Hundred Pipers) ผสม โซดา และขวดที่ 2 คือเบลนด์ 285 ผสมโซดา	บรรยากาศในเวลานั้นเพื่อน ๆ สนุกสนานกันทุกคน แต่นัทก็สนุก แต่ไม่เต็มที่ เพราะทะเลาะกับ แฟนมา เพื่อนจึงเปิดเพลงแนว หมอลำซึ่งให้นัทฟัง	นัทเมามาก จนไม่ สามารถขี่รถมอเตอร์ไซด์ กลับเองได้	นัททะเลาะกับแฟนมาจึงชวน เพื่อนดื่มเพื่อคลายเครียด
27/1/2552 19.00-23.00น.	ณ หอพักหญิง จารุพันธ์	เพื่อนของจอยมาจาก เชียงราย และนำสุรา มาจากบ้าน(สุรา นอก)	สมาชิกที่ร่วมดื่ม 5 คน	เพื่อนเอาสุรานอกมาฝาก	สุรานอกยี่ห้อ Red Labelจำนวน 1 ขวด	พูดคุย เรื่องการเรียน การติฉิน นินทาเพื่อน ๆ บ้าง เรื่องตลกบ้าง	-เพื่อน ๆ ในวงยูให้ดื่ม -ค่อนข้างเมาและเสียงดัง	เพื่อนนำสุราจากบ้านมาฝากนัท จึงนั่งดื่มกับเพื่อนๆจนเมา
30/1/2552 21.30-02.00น.	ณ ร้านโอ โชน	เป็นวันที่แม่ของนัท โอนเงินค่าหอพักมา	สมาชิกที่ร่วมดื่ม 6 คน	นัทเลี้ยงเพื่อน(ออกค่าสุรา อย่างเดียว)	เบลนด์ 285 จำนวน 2 ขวด	บรรยากาศในร้านเป็นบรรยากาศ แบบสบาย ๆ ทางร้านเปิดเพลง	นัทมีอาการเมามากถึงขั้น กับออกไปอาเจียนที่หน้า	แม่ของนัทโอนเงินค่าหอพักมาให้ และเงินเหลืออยู่ 1000 บาท นัท

		ให้ และเงินเหลืออยู่ 1000 บาท				สบายๆ	ร้าน	จึงตัดสินใจเลี้ยงสุราเพื่อนๆ
8/2/2552 22.00-00.00น.	ณ ร้าน Rad	พิธีศพของนัทยังไม่ เคยนัดเจอนัท	สมาชิกที่ร่วมดื่ม 8 คน	พิธีศพของนัทออกค่าใช้จ่าย ให้	สุราไม่ทราบยี่ห้อ	คืนนี้มีรุ่นพี่มาเยอะ มีแค่จอย กับนัทเท่านั้นที่เป็นรุ่นน้อง นัทกับ จอยจึงทำตัวไม่ค่อยถูก	นัทไม่เมาเลย	พิธีศพของนัทไม่ค่อยได้เจอนัทจึง ขอเลี้ยงสุราแต่เนื่องจากรุ่นพี่ เยอะเกินนัทจึงไม่สะดวกที่จะดื่ม จึงขอกลับหอ
10/2/2552 22.00-02.00น.	ณ ร้านไอโซน	พี่เจ้าของร้านไอโซน โทรศัพท์เรียกให้นัท กับจอยมานั่งดื่มที่ ร้าน	สมาชิกที่ร่วมดื่ม 10 คน	พี่เจ้าของร้านจึงให้เหล้าฟรี	เบลนด์ 285 2ขวด	นัทจึงบอกกับพี่เจ้าของร้านว่าจะ ชวนเพื่อน ๆ ไปนั่งดื่มเป็นเพื่อน ด้วยเนื่องจากคนน้อย	นัทไม่เมา แต่ก็มีอาการ มึนๆ	เนื่องจากพี่เจ้าของร้านไอโซน เครียดกับเรื่องของชีวิตส่วนตัว จึง บอกให้นัทและจอยมานั่งดื่มสุรา เป็นเพื่อน อีกทั้งวันนี้ลูกค้าที่ร้าน ก็ไม่ค่อยมี ร้านจึงเงียบเหงา
14/2/2552 20.00-23.00น.	ณ หอพัก ของนัท	ฉลองเนื่องในวันวา เลนไทน์	ดื่มกับแฟน2คน	นัทออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด	เบียร์ยี่ห้อลีโอ จำนวน 9 ขวด	วันนี้มีการสร้างบรรยากาศการ ดื่มโดยเปิดเพลงแนวรัก เบาๆ การดื่มก็นั่งดื่มไปหยอกล้อกับ แฟนไปสองคน	นัทมีอาการหน้าแดง	ฉลองเนื่องในวันวาเลนไทน์2คน กับแฟนในห้อง
20/2/2552 21.00-23.30น.	ร้านเหล้า Rad	เพื่อนชวนดื่ม	สมาชิกที่ร่วมดื่ม5 คน ชาย1หญิง4	บอกลูกค้าใช้จ่ายให้ ทั้งหมด	สุรายี่ห้อ Blend 285 ผสม ไชดา น้ำเปล่า	มีการนั่งคุยกันเรื่องทั่วไป นัทซึ่งมีอาการที่ไม่ไหวแล้ว ถึงกับ มีอาการตัวแตก (คือ การแสดง กิริยาของความเป็นผู้ใหญ่ ออกมา คือ มีการกรีด มีการพูด คะ/ ขา ตลกด	-หนีไปอาเจียนออกหลาย ครั้ง	การดื่มวันนี้เพราะว่าเพื่อนชวน ดื่ม นัทจึงไม่อยากเสียน้ำใจจึงไป ร่วมดื่มกับเพื่อนด้วย
5/3/2552 14.00-17.00น.	หอพักจากรุ่นพี่	การดื่มวันนี้เพราะว่า เป็นวันที่สอบปลาย ภาคเสร็จวันสุดท้าย และเพื่อนย้ายหอ	สมาชิกที่ร่วมดื่ม9 คน หญิง7ชาย2	ทุกคนช่วยกันออก ไม่ทราบ จำนวน	เบียร์ยี่ห้อลีโอ จำนวน 1 กล่อง	เหตุการณ์การดื่มก็นั่งคุยกันเฉย	-นัทมีอาการหน้าแดงมาก และก็เมามาก -นัทมีอาการที่เดินโซเซ และเริ่มทอล์คโชว์ตลก	วันที่สอบปลายภาคเสร็จวัน สุดท้ายและเพื่อนย้ายหอเพื่อนๆ จึงรวมตัวกันนั่งดื่มสุราที่หอ จากรุ่นพี่ก่อนจะย้าย
10/3/2552 21.00-22.30น.	หอพักหญิงแม่ บัวบาน	เป็นวันที่เพื่อน ของนัทย้ายเข้าหอ ใหม่วันแรกจึงมีการ	สมาชิกที่ร่วมดื่ม 13คน หญิง9 ชาย 4	ออกค่าใช้จ่ายคนละ100 บาท	เบียร์ยี่ห้อลีโอ ไม่ทราบจำนวน	วันนี้มีการสร้างบรรยากาศโดย การเปิดไฟสีแดงเพื่อให้ดู เหมือนว่าอยู่ในร้านสุรา	นัทมีอาการเมาบ้างและ มึนๆนิดๆ	เป็นวันที่เพื่อนของนัทย้ายเข้าหอ ใหม่วันแรกจึงมีการฉลองกันทันที กับแฟนจึงไปร่วมด้วย

		ทดลองกัน						
--	--	----------	--	--	--	--	--	--

ตารางที่ 5 สรุปพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนัก (ทอม)

หนึ่ง

วันศุกร์ ที่ 24 ตุลาคม 2551 ในช่วงนี้เป็นช่วงที่นายหนึ่งไปฝึกงานที่จังหวัดเชียงราย วันนี้เป็นวันที่เพื่อนของนายหนึ่งมาเยี่ยมที่นายหนึ่งฝึกงานอยู่ เป็นเหตุให้ดื่มสุราในวันนี้ เพื่อนที่มาเยี่ยมชวนหนึ่งดื่มสุรา โดยค่าการร่วมดื่มทั้งหมดเพื่อนคนนี้เป็นคนเสียค่าใช้จ่ายให้ วันนี้ภายในวงดื่มสุรามีสมาชิกทั้งหมด 6 คน โดยมีผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 4 คน ซึ่งทั้งหมด 6 คนนี้เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่สาขาวิชาเดียวกัน ซึ่งตั้งวงกันที่ห้องพักของนายหนึ่ง เริ่มดื่มสุราเมื่อเวลาประมาณ 19.00 น - 23.00 น สุราที่ดื่มเป็นสุรายี่ห้อ 100 Pipers จำนวน 1 ขวด

ผลของการดื่มในวันนี้ นายสี่ไม่ค่อยเมาเท่าไร เพราะนั่งกินกันไปคุยกันไปและมีเหล้าเพียงแค่มดเดียวจึงทำให้ไม่เมา บรรยากาศในวงสุรา ค่อนข้างที่จะตึงเครียดเล็กน้อย เนื่องจากเพื่อนในกลุ่ม 2 คนผิดใจกันเล็กน้อย ในเรื่องการยิ้มของกันและเรื่องนี่ยังคงค้างคาอยู่โดยไม่มี การไกลเกลียดแต่อย่างใด นายหนึ่งได้แต่เพียงมองอยู่เฉย ๆ เพราะไม่สามารถทำอะไรได้กับเรื่องนี้ นอกจากปล่อยให้ทั้งคู่ใจเย็นลงแล้วจึงหันหน้ามาคุยกัน ดังนั้น จึงทำให้บรรยากาศในวงสุรา เป็นไปโดยการนั่งคุยกันในเรื่องเพื่อน 2 คนนี้ และเรื่องอื่น ๆ บ้างเล็กน้อย จึงทำให้บรรยากาศในวงเหล้านั้นค่อนข้างที่จะตึงเครียด

วันจันทร์ ที่ 27 ตุลาคม 2551 วันที่ฝึกงานของนายหนึ่ง มีการจัดเลี้ยงส่งผู้อำนวยการไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานแห่งใหม่ นายหนึ่งจึงคอยช่วยเหลือในการจัดงานเลี้ยงดังกล่าว นั้น โดยคอยดูแลเรื่องอาหารและเครื่องดื่มเพื่อบริการให้กับแขกผู้มาร่วมในงาน หัวหน้าฝ่ายของหนึ่งอนุญาตให้เขาดื่มได้ แต่ต้องคอยดูแลแขก นายหนึ่งจึงดื่มเพียงเล็กน้อย สุราที่ดื่มในวันนี้ยี่ห้อ Red Label 1 ขวด งานเลี้ยงเริ่มขึ้นในเวลาประมาณ 18.00 น - 22.00 น หลังจากทำงานเลี้ยงส่งเลิก หนึ่งชวนเพื่อน ๆ ที่ไปฝึกงานด้วยกัน จำนวน 4 คนรวมตัวนายหนึ่งไปดื่มต่อกันที่ร้านชาลิษาคาราโอเกะ เพราะเพราะว่านายหนึ่งยังไม่เมาและอยากดื่มต่อและเพื่อนผู้หญิงอีก 2 คนก็อยากไปดูบรรยากาศที่ร้านด้วย หนึ่งดื่มเบียร์ที่ร้านนั้นไปประมาณ 3 ขวด เนื่องจากเพื่อนคนหนึ่งไปฝึกงานด้วยกันมีอาการเมาจึงพากันกลับมานอน

ผลจากการดื่ม วันนี้หนึ่งดื่มไม่มากเท่าใด จึงไม่ค่อยมีอาการเมา แต่เพื่อนของหนึ่งมีอาการเมามาก หนึ่งจึงต้องคอยดูแลเพื่อนคนนั้น บรรยากาศ ในวันนี้ในงานเลี้ยงมีบรรยากาศค่อนข้างสนุกสนาน มีการร้องเพลงคาราโอเกะกันอย่างสนุกสนาน ทุกคนในงานเลี้ยงมีอาการเมาเกือบหมด จึงทำให้บรรยากาศในงานดูครึกครื้น แต่หลังจากนั้นที่มาต่อที่ร้านบรรยากาศเริ่มเปลี่ยนไป จากบรรยากาศสนุกสนานว่าเรีงกลายมาเป็นความตึงเครียด เริ่มมีการพูดคุยกันไม่รู้เรื่อง เพราะเพื่อนคนหนึ่งมีอาการมึนเมามาก มีการพูดประชดแดกดันเด็กในลารีฟในร้าน เพราะ

เพื่อนคนหนึ่งมีอาการมีเมามากจึงทำให้เค้าต้องคอยดูแล บรรยากาศจึงดูเหมือนจะตึงเครียดเล็กน้อย จึงพากันกลับมานอน

วันศุกร์ ที่ 30 ตุลาคม 2551 วันนี้หัวหน้าฝ่ายซึ่งเป็นหัวหน้าควบคุมดูแลนายหนึ่ง ได้เลื่อนขั้นจากนักพัฒนาสังคม 6 เป็นนักพัฒนาสังคม 7 ว จึงมีการจัดเลี้ยงฉลองขั้นใหม่ของหัวหน้าคนนั้น เค้าได้ไปร่วมงานเลี้ยงนั้นด้วย มีคนไปร่วมงานนั้นประมาณ 20 คน แต่โต๊ะที่หนึ่งนั่งนั้นมีประมาณ 5 คน งานเลี้ยงนี้เริ่มขึ้นประมาณ 15.00 - 24.00 นาฬิกา เครื่องดื่มที่นำมาเลี้ยงในงานนั้นมีมากมาย แต่ที่โต๊ะนายหนึ่งมีเบียร์ยี่ห้อลิโอะกระป๋องประมาณ 1 ถาด เบียร์ยี่ห้อลิโอะขวดประมาณ 1 ถัง ซึ่งงานเลี้ยงถูกจัดขึ้นที่โป่งปอบปลา บรรยากาศวันนี้ในงานเลี้ยงมีบรรยากาศค่อนข้างสนุกสนาน มีการร้องเพลงคาราโอเกะกันอย่างสนุกสนาน ทุกคนในงานเลี้ยงมีอาการเมาเกือบหมด จึงทำให้บรรยากาศในงานดูครึกครื้น ผลจากการดื่ม วันนี้เค้ามีอาการมีเมามาก เพราะปริมาณเบียร์ที่หนึ่งดื่มไปนั้นมากพอๆ เมื่อหนึ่งตื่นมาจึงพบกับอาการเมาค้าง

วันอังคาร ที่ 4 พฤศจิกายน 2551 วันที่พี่กานของนายหนึ่ง มีการจัดเลี้ยงต้อนรับผู้อำนวยการที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ภายในหน่วยงาน นายหนึ่งต้องคอยช่วยงานเลี้ยงดังกล่าวนั้น โดยคอยดูแลเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม ไว้คอยบริการให้กับแขกผู้มาร่วมในงานเหมือนกับงานเลี้ยงส่งที่เพิ่งจัดไป และหัวหน้าก็อนุญาตให้นายหนึ่งดื่มได้ แต่ต้องคอยดูแลแขก นายหนึ่งจึงดื่มเพียงเล็กน้อย สุราที่ดื่มในวันนี้เป็นสุรายี่ห้อ Red Label จำนวน 5 ขวด ยี่ห้อ Sir John Edward 1 ขวด และเบียร์ยี่ห้อลิโอะ 2 ถัง หนึ่งดื่มเบียร์และสุราเพียงเล็กน้อยในวันนี้ งานเลี้ยงเริ่มขึ้นในเวลาประมาณ 18.00 นาฬิกา จนถึงเวลาประมาณ 22.00 นาฬิกา บรรยากาศวันนี้ในงานเลี้ยงมีบรรยากาศค่อนข้างสนุกสนาน มีการร้องเพลงคาราโอเกะกันอย่างสนุกสนาน ทุกคนในงานเลี้ยงมีอาการเมาเกือบหมด จึงทำให้บรรยากาศในงานดูครึกครื้น ผลจากการดื่ม วันนี้นายหนึ่งดื่มไม่มากเท่าใด จึงไม่ค้อมีอาการเมาแต่เพื่อนของนายหนึ่งคนหนึ่งมีอาการเมามาก นายหนึ่งจึงต้องคอยดูแลเพื่อนคนนั้น

วันเสาร์ ที่ 8 พฤศจิกายน 2551 วันนี้นายหนึ่งกลับมาเที่ยวหาเพื่อนที่จังหวัดพะเยา และเพราะว่าจังหวัดพะเยามีการจัดงานลอยกระทงขึ้นด้วย หลังจากที่ถูกเลิกจากงานลอยกระทงเพื่อน ๆ ก็ชวนกันดื่มสังสรรค์กันเล็กน้อย วงสุราวันนี้จึงเริ่มขึ้นที่บ้านพักของเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่ม วงสุราเริ่มดำเนินไปในเวลา 21.00 - 04.00 นาฬิกา ซึ่งสุราที่นำมาดื่มในวันนี้มีหลายยี่ห้อ เป็นสุรายี่ห้อ Blues 1 ขวด แสงโสม 5 กลม และเบียร์ยี่ห้อลิโอะ 3 ขวด บรรยากาศค่อนข้างเป็นไปอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน มีการร้องเพลงคาราโอเกะ อย่างสนุกสนาน บรรยากาศในวงจึงดู

ครั้นครัง สนุกสนานมาก เพราะทุกคนมีอาการมีนเมากันหมด ผลจากการดื่ม ในตอนแรกนายหนึ่งค่อนข้างที่จะเมามาก แต่เนื่องจากเพื่อนที่ร่วมกันดื่มอยู่ในวง 2 คนนั้นเมามากกว่า เค้าจึงมีสติทำให้ไม่มีอาการมีนเมาเท่าใด และเมื่อเลิกดื่มแล้วนายหนึ่งได้ไปส่งเพื่อน 2 คนนั้นเรียบร้อย แล้วจึงกลับบ้านนอน

วันเสาร์ ที่ 15 พฤศจิกายน 2551 วันนี้เป็นวันที่อบต.ป่าติง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย จัดโครงการคาราวานเด็กและเยาวชน ซึ่งนายหนึ่งได้รับคำสั่งจากหัวหน้าให้เข้าร่วมในโครงการดังกล่าว หลังจากที่นายหนึ่งเข้าร่วมทำกิจกรรมในตอนกลางวันจนถึงตอนเย็น พี่ที่เป็นเจ้าหน้าที่ อบต.ผู้รับผิดชอบโครงการได้ชวนนายหนึ่งดื่มสุราที่บ้านพักของพี่คนนั้น ซึ่งวงสุราได้เริ่มขึ้นเมื่อเวลา 19.00 – 21.00 ในช่วงแรก และหลังจากที่นายหนึ่งเสร็จจากการเฝ้าฐานในกิจกรรม ตอนกลางคืน ก็ได้กลับมามีอีกรอบหนึ่งตอนประมาณ 22.50 – 23.15 สุราที่ดื่มกันในวงวันนี้เป็นสุรายี่ห้อแสงโสม จำนวน 2 ขวด และมีสมาชิกที่ร่วมกันดื่มในวันนั้น มีทั้งหมด 4 คน บรรยากาศ วันนี้บรรยากาศเป็นไปอย่างสนุกสนานว่าจริงเพราะกินไปและคอยดูเด็กปฏิบัติกิจกรรมไป จึงทำให้รู้สึกสนุกสนานและครึกครื้น ผลจากการดื่ม ในวันนี้นายหนึ่งดื่มไปไม่มาก แต่ด้วยความที่ต้องรีบดื่มจึงทำให้รู้สึกเมา และคนที่ร่วมดื่มมีจำนวนน้อยจึงทำให้วันนี้เค้ามีอาการมีนเมาค่อนข้างมาก

วันเสาร์ ที่ 13 ธันวาคม 2551 ในวันนี้เค้ามีอาการอยากดื่มสุราอย่างมาก โดยไม่มีเหตุผล แต่ไม่มีเพื่อนที่จะดื่มด้วย จึงได้ชวนเพื่อนผู้หญิงที่ไปฝึกงานด้วยกัน 2 คนนั้นมาดื่มด้วย แต่ผู้หญิง 2 คนนั้นไม่ดื่มสุราแต่ขอคือน้ำอัดลมเป็นเพื่อน นายหนึ่งจึงดื่มสุราคนเดียว สุราที่นายหนึ่งดื่มวันนี้เป็นสุราเถื่อนดองยาที่ได้มาจากการลงพื้นที่ที่อำเภอพาน เขาดื่มไปไม่ถึงครึ่งขวดน้ำขนาด 1.5 ลิตร จากนั้นจึงนอนหลับ บรรยากาศในวงวันนี้ ค่อนข้างเงียบเหงา เพราะเค้าดื่มอยู่คนเดียวจึงทำให้บรรยากาศเป็นไปด้วยความเงียบเหงา ผลจากการดื่ม วันนี้เค้าเมามากกว่าที่วันที่ผ่านมา เค้ามีอาการมีนเมาแล้วป่วนเพื่อน ๆ ที่นั่งดื่ม น้ำอัดลมด้วยกันกับเค้า และยังลื่นล้มในห้องน้ำอีกด้วย

วันอังคาร ที่ 30 ธันวาคม 2551 วันนี้เป็นวันที่อยู่ในช่วงเทศกาลปีใหม่ และเป็นช่วงที่เขาจะต้องเดินทางไปหาพ่อกับแม่ที่เช่าบ้านและทำงานอยู่ที่ กทม. วันนี้นายหนึ่งชวนเพื่อนมารวมตัวกันที่หอของพี่ มีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 7-8 คน เขาและเพื่อนดื่มเบียร์ยี่ห้อลิโอ 2 ลัง โดยเฉลี่ยกันออกเงิน หลังจากนั้นพี่ของเพื่อนก็ชวนกันไปต่อที่ร้านอาหารกึ่งผับ เขารู้แต่เพียงว่าร้านที่ไปดื่มนั้นอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผับแห่งนี้เขากับเพื่อนดื่ม 100 Pipers 1 ขวด ซึ่งพี่ของเขาเป็นคนเลี้ยง วันนี้เริ่มตั้งวงในเวลาประมาณ 20.00 – 22.00 นาฬิกา ในช่วงที่

ดื่มกันที่ห้องพักพีและหลังจากนั้นเวลาประมาณ 22.30 – 24.00 น จึงไปที่ร้านอาหารกึ่งผับ
บรรยากาศในวันนั้น เป็นไปอย่างสนุกสนาน ครึกครื้น เพราะเป็นบรรยากาศของผับที่มีการเปิด
เพลงแนวสนุกสนาน จึงทำให้ บรรยากาศในวันนั้นครื้นเครง ผลจากการดื่ม เขามีอาการเมาแต่ไม่
มาก ยังพอมีสติอยู่ เพราะนายหนึ่งต้องกลับไปนอนที่บ้านเค้าจึงไม่สามารถที่จะเมามาก และเป็น
เพราะเขาย้ายที่ดื่มถึง 2 ที่ด้วยจึงทำให้ไม่ค่อยมีอาการเมามากเท่าไร

วันศุกร์ ที่ 2 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันก่อนที่นายหนึ่งจะต้องกลับมาฝึกงานที่จังหวัด
เชียงราย เขาจึงดื่มกับครอบครัวก่อนที่จะกลับมาฝึกงาน วันนี้นายหนึ่งดื่มกับสมาชิกในครอบครัว
มีประมาณ 3 คน ดื่มเบียร์ยี่ห้อลิโอ 6 ขวด เริ่มดื่มตั้งแต่ 15.00 -18.30 นาฬิกา บรรยากาศ
เป็นไปอย่างสบาย ๆ กินกันไปคุยกันไป ภายในครอบครัว ผลจากการดื่ม วันนี้เขาไม่มีอาการ
เมาเพราะการดื่มในวันนี้เป็นการแบบคุยกันไปดื่มไปอย่างช้า ๆ และปริมาณเบียร์ที่ดื่มไปนั้นน้อย

วันพฤหัสบดี ที่ 8 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันก่อนที่นายหนึ่งจะฝึกงานเสร็จ ทางฝ่าย
งานที่นายหนึ่งเข้ารับการฝึกงานอยู่ จึงจัดเลี้ยงส่ง วันนี้ที่ ๆ ที่ดูแลรับผิดชอบนายหนึ่ง พานาย
หนึ่งไปจัดเลี้ยงที่ร้านอาหารโปงปอปลา และหลังจากที่เลิกจากร้านโปงปอปลาแล้วก็มาดื่มต่อกัน
ที่ร้านชาลิศาคาราโอเกะแล้วจึงไปรับประทานข้าวต้มก่อนที่จะกลับมานอน รวมแล้วประมาณ 6
คนที่ร่วมวงงานเลี้ยงในวันนี้ งานเลี้ยงก็เริ่มขับเคลื่นตั้งแต่เวลา 15.00 - 01.00 นาฬิกา โดย
เครื่องดื่มที่หมดไปในวันนี้มีสองอย่าง คือ เบียร์ลิโอ จำนวน 1 ลัง กับอีก 8 ขวด สุรายี่ห้อ
Red Label อีก 1 ขวด โดยแยกเป็น ร้านอาหารโปงปอปลา เบียร์ 1 ลัง สุรา 1 ขวด ร้านคา
ราโอเกะ เบียร์ 6 ขวด ร้านข้าวต้มเบียร์ 2 ขวด บรรยากาศค่อนข้างเป็นไปอย่างสนุกสนาน
เพลิดเพลิน มีการร้องเพลงคาราโอเกะ อย่างสนุกสนาน บรรยากาศในวงจึงดูครื้นเครง
สนุกสนานมาก ผลจากการดื่ม วันนี้นายหนึ่งมีอาการเมามาก แต่พอมีสติกลับมานอนที่ห้องพัก
ได้อย่างปลอดภัย โดยที่พาเขาไปดื่มขับรถพาเขามาส่งที่ห้องพัก

วันศุกร์ ที่ 9 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการฝึกงาน ทางหน่วยงานที่นาย
หนึ่งเข้ารับการฝึกงานได้จัดงานเลี้ยงส่งนิสิตฝึกงานทั้งหมดแต่ละฝ่ายงานจึงมารวมกันจัดงานเลี้ยง
วันนี้มีผู้เข้าร่วมงานเลี้ยงประมาณ 11 - 12 คน โดยเริ่มจากการดื่มที่ร้านคาราโอเกะ ในร้านนั้น
ดื่มสุรายี่ห้อ Dewar 1 ขวดและต่อด้วย Sir John Edward อีก 1 ขวด หลังจากนั้นจึงมาต่อกันที่ร้าน
ลาลาบาร์ ดื่มสุรายี่ห้อ Benmore อีก 2 ขวด แล้วมาร้านกรุงเทพ ในร้านกรุงเทพดื่มเบียร์เชียร์คน
ละ 1 ขวด และปิดท้ายที่ Par Club ที่ร้านนี้ดื่ม Seagram 1 กรัม เสร็จจากการตระเวนเที่ยวร้านทั้ง
หมดแล้วจึงมารับประทานข้าวต้มกันก่อนนอน ซึ่งที่ร้านข้าวต้มนายหนึ่งดื่มเบียร์ยี่ห้อสิงห์อีก 2
ขวด งานเลี้ยงส่งวันนี้เริ่มตั้งแต่ 15.00 - 03.00 นาฬิกา บรรยากาศในวันนั้น เป็นไปอย่าง

สนุกสนาน ครึกครื้น เพราะเป็นบรรยากาศของร้านอาหารและผ้าที่นายหนึ่งเข้าไปนั่งสังสรรค์กัน นั้นมีการเปิดเพลงแนวสนุกสนาน จึงทำให้บรรยากาศในวันนั้นครื้นเครงสนุกสนานพอๆ ผลจากการดื่มวันนี้ นายหนึ่งมีอาการมึนเมามาก เพราะปริมาณเบียร์และเหล้าที่เขาดื่มไปนั้นมากพอๆ เมื่อตื่นมาจึงพบกับอาการเมาค้าง

หลังจากนี้จึงเป็นช่วงที่นายหนึ่งได้ฝึกงานเสร็จแล้ว และกลับมาที่มหาวิทยาลัยเพื่อทำรายงานการฝึกงาน จึงเป็นช่วงที่เพื่อน ๆ ในรุ่นและสาขาเดียวกันกลับมาพบกันอีกครั้ง

วันอาทิตย์ ที่ 11 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันที่เพื่อน ๆ ของเขานัดกันมาชมการถ่ายทอดสดฟุตบอลอังกฤษ จึงทำให้การดื่มสุราเกิดขึ้นมาเนื่องจากสาเหตุดังกล่าว วันนี้มีผู้ร่วมวง 4 คน โดยเริ่มขึ้นที่หอของน้องคนหนึ่งที่รู้จักกัน สุราที่ดื่มคือ สุราต้มยี่ห้อมแม่อิงจำนวน 1 ขวด ดื่มกันในลักษณะแก้วเวียน จากนั้นไปดื่มต่อกันที่หอของเพื่อน โดยที่หอของเพื่อน นายหนึ่งดื่มสุราต้มยี่ห้อมสังข์ทองอีก 1 ขวด วันนี้เริ่มตั้งวงตั้งแต่เวลา 22.00 - 03.00 นาฬิกา บรรยากาศในวันนั้น นั่งดื่มไปกันคุยกันไปด้วยความสนุกสนาน พร้อมกับเชียร์บอลไปด้วย จึงทำให้บรรยากาศดูครึกครื้น ผลจากการดื่มวันนี้ นายหนึ่งไม่ค่อยมีอาการเมาเท่าไร เพราะวันนี้ดื่มในปริมาณที่น้อย เพื่อน ๆ ก็ไม่เมาเหมือนกันกับเขา

วันพุธ ที่ 14 มกราคม 2552 วันนี้เป็นอีกวันหนึ่งที่เพื่อน ๆ ของเขานัดกันมาชมการถ่ายทอดสดฟุตบอลอังกฤษ จึงทำให้มีการดื่มสุราไปด้วย ซึ่งมีเพื่อนมาร่วมวง 3 คน โดยสุราที่ดื่มคือ สุราขาวยี่ห้อมน้ำเงินจำนวน 2 ขวด ในวันนี้นายหนึ่งเป็นคนเลี้ยงเพื่อน วงสุราวันนี้เริ่มขึ้นค่อนข้างดี เริ่มขึ้นเมื่อเวลา 01.00 - 03.30 นาฬิกา บรรยากาศในวันนั้น ค่อยข้างเป็นไปอย่างเรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไปดื่มไปและคนร่วมวงก็น้อย เลยไม่ค่อยสนุกสนานเท่าไร ผลจากการดื่มวันนี้ นายหนึ่งไม่ค่อยมีอาการเมา เพราะวันนี้ดื่มในปริมาณที่น้อย เพื่อน ๆ ก็ไม่เมาเช่นกัน

วันศุกร์ ที่ 16 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันที่เพื่อน ๆ นัดกันมาสังสรรค์ นายหนึ่งได้ไปร่วมงานนั้นด้วย โดยวันนี้มีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 9 คน แต่ผู้หญิง 4 คนไม่ดื่มสุรา สุราที่ดื่มกันในวันนี้เป็นสุราขาวยี่ห้อม Bravo 1 ขวด เทียบเงิน 1 ขวด สายน้ำผึ้ง 5 ขวด และค่าเหล้าที่ซื้อมาดื่มเป็นการช่วยกันออก และช่วยกันทำกับข้าวรับประทานกันด้วย บรรยากาศในวันนั้น เป็นไปอย่างสนุกสนาน ครึกครื้นในตอนแรก ที่ยังไม่เมาเท่าไรนัก แต่พอมีอาการมึนเมาบรรยากาศก็เริ่มตึงเครียดเพราะมีเรื่องกัน ผลจากการดื่มวันนี้ เค้ามีอาการมึนเมามาก วงของเค้าได้มีเรื่องกับอีกวงซึ่งเป็นวงข้าง ๆ กัน โดยเกิดการเข้าใจผิดกันเลยเกิดเรื่องขึ้น แล้ววันนี้เขาเมามากและอารมณ์ร้ายมากด้วย จะเอาเรื่องพวกนั้นให้ได้ สาเหตุที่เกิดเรื่องคือ มีเพื่อนของนายหนึ่งที่อาศัยอยู่ที่หอ นั้นเคยมีเรื่องกับคนในกลุ่มนั้นมาก่อน และในคืนที่เกิดเรื่องมีรุ่นน้องซึ่งอยู่ในกลุ่มนั้นตะโกนใส่กลุ่ม

ของนายหนึ่งและบิดรไลส์ ทำให้กลุ่มของเขาที่มีความไม่พอใจอยู่แล้วต้องเดินไปเพื่อที่จะถามไถ่เหตุผล ซึ่งบรรยากาศในตอนนั้นมีแต่ความตึงเครียด และอาการของนายหนึ่งนั้นรุนแรงมาก พุดจาเสียงดัง หยาบคาย โมโหร้าย ไม่ฟังใคร ไม่มีเหตุผล รู้เพียงแต่ว่าต้องเอาเรื่องให้ได้ แต่เหตุการณ์นั้นก็จบลงด้วยดี เพราะมีรุ่นพี่ของน้องคนนั้นเข้ามาประนีประนอมให้ สุดท้ายพวกนายหนึ่งกับรุ่นพี่ของน้องคนนั้นจึงมานั่งดื่มสุราร่วมกัน

วันพฤหัสบดี ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 วันนี้เป็นวันที่นายหนึ่งกับเพื่อนมารวมตัวกันที่หอเพื่อนของเขา และพอมารวมตัวกันวงสุราเกิดขึ้น สุราที่กินกันคือ สุราขาวยี่ห้อน้ำเงิน จำนวน 4 ขวด โดยดื่มกันทั้งหมด 9 คน หลังจากนั้นจึงมาดื่มต่อที่หอของน้อง คือ นายสี่ที่เป็นน้องของเพื่อน และสนิทกันกับเขาคนหนึ่งอีก 4 ขวด โดยนายหนึ่งเป็นคนออกค่าใช้จ่ายในการซื้อสุรา 3 ขวด และมีน้องซื้อมาเพิ่มเติมอีก 1 ขวด ที่เหลือก็ช่วยกันออก วันนี้เริ่มดื่มกันตั้งแต่ 20.00 - 03.00 นาฬิกา บรรยากาศในวันนี้ ค่อนข้างเป็นไปอย่างเรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไปกินไป แต่ในตอนที่ย้ายไปกินต่อที่หอของน้องค่อนข้างตึงเครียดเพราะน้องคนหนึ่งในวงเมาหนักและเครียดจึงระบายออกมา ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างเพื่อนที่ไม่เข้าใจกันและเพื่อนของน้องคนนั้นมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิมจึงทำให้เกิดความตึงเครียดดังกล่าว เลยทำให้บรรยากาศตึงเครียด ผลจากการดื่มวันนี้เขามีอาการมึนเมามาก เพราะเพื่อน ๆ รินสุราให้เป็นจำนวนมากและรีบดื่ม จึงทำให้เขาและเพื่อน ๆ เมากันหมดทุกคน

โดยสรุป ในช่วงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 – 13 ธันวาคม 2551 นายหนึ่งไม่ค่อยได้ดื่มสุรา เนื่องจากอยู่ในช่วงระหว่างฝึกงาน หากจะมีการดื่มแต่ละครั้งก็จะเป็นที่เจ้าหน้าที่ในสถานฝึกงานเป็นฝ่ายเลี้ยง และที่สำคัญนายหนึ่งต้องทำงานทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ และไม่มีเพื่อนดื่มสุราด้วย เพราะเพื่อนที่เป็นผู้ชายที่ไปฝึกงานด้วยกันนั้น ในวันเสาร์- อาทิตย์มักจะกลับบ้าน

นอกจากนั้น ในช่วงวัน 16 มกราคม 2552 – 26 กุมภาพันธ์ 2552 นายหนึ่งก็ไม่ค่อยได้ดื่มสุรา เพราะเป็นช่วงที่หลังจากกลับมาจากฝึกงาน นายหนึ่งต้องมาทำรายงานการฝึกงานพร้อมทั้งต้องนำเสนองาน ประกอบกับคนรักของนายหนึ่งก็ไม่ต้องการให้นายหนึ่งดื่มเท่าไรนัก เขาจึงเลี้ยงที่จะไม่ดื่ม เพื่อที่จะไม่ได้ทะเลาะกันกับคนรักของเขา และหลังจากวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 นายหนึ่งก็ไม่ได้อีก เพราะเมื่อทำรายงานการฝึกงานและนำเสนอการฝึกงานเสร็จแล้ว นายหนึ่งจึงกลับบ้านไป โดยไม่ได้มีการกินเลี้ยงกับเพื่อน ๆ

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม รวมถึงจำนวนเงิน ของผู้ให้ข้อมูล สำคัญในขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
24/10/51 19.00-23.00น.	หอพักที่ไปพัก ตอนฝึกงาน	เพื่อนไปเยี่ยมที่ ฝึกงานจึงมีการเลี้ยง ฉลอง	ชาย 2คน หญิง 4 คน	เพื่อนเป็นคนเลี้ยง	100 piper 1 ขวด	พูดถึงเรื่องราวที่เพื่อนสองคนผัดใจ กันและเรื่องอื่นบ้างเล็กน้อย	การดื่มในวงเป็นไป ค่อนข้างตึงเครียด	นายหนึ่งไม่ค่อยเมาเพราะกิน เพียงแค่ 1 ขวดเท่านั้น และเหตุ การณ์ภายในวงตึงเครียดเพราะ เพื่อนยังทะเลาะกันอยู่
27/10/51 18.00-22.00น.	ที่ สนง. ที่ไป ฝึกงาน จากนั้นมาต่อ ที่ร้านชาลิษา คาราโอเกะ	เลี้ยงส่ง ผู้อำนวยการ ที่ศูนย์เมื่องานเลี้ยง จบลงมีอารมณ์อยาก กินต่อจึงมากินกันที่ ร้านชาลิษา คาราโอ เกะ	ที่ศูนย์ฝึกงาน จำนวนคนกินเป็น จำนวนมาก และ เมื่อมาต่อที่ร้านคา ราโอเกะมีทั้งหมด 4 คน	ที่ศูนย์ฝึกงานที่ที่สนง.เป็น คนเลี้ยงบ แต่ที่ร้านคาราโอ เกะพวกเขาช่วยกันหารเฉลี่ย กันออก	Red Label 1 ขวด และเบียร์ 3 ขวด	ที่สนง.เค้าต้องคอยดูแลแขกที่มาใน งานจึงไม่เมา แต่ในร้านคาราโอเกะ เป็นไปด้วยความมาตึงเครียดเพราะ เพื่อนผู้หญิงที่ไปด้วยเมาและมี การพูดประชดเด็กเสิร์ฟในร้าน	นายหนึ่งไม่เมา แต่เพื่อน ผู้หญิงเมา โดยที่ร้านคารา โอเกะในตอนแรกเป็นไป ด้วยความสนุกสนาน ไร่ เรียง มีการร้องคาราโอเกะ แต่บรรยากาศก็ต้อง เปลี่ยนไปเพราะเพื่อนผู้ หญิงที่ไปด้วยเมาและมี การพูดประชดเด็กเสิร์ฟใน ร้าน	นายหนึ่งต้องพาเพื่อนที่เมา กลับมาอนที่หอพัก แต่ตั้งของ นายหนึ่งไม่มีอาการเมา
30/10/51 15.00-24.00น.	ร้านอาหาร โปงปอปลา	พี่หัวหน้าที่ไปฝึกงาน ได้มีการเลื่อนตำแหน่ง จะเป็น นักพัฒนา สังคม 7ว	คนในสนง.ทั้งหมด ประมาณ 20 คน แต่โต๊ะของเค้ามี คนทั้งหมด 5 คน	พี่ที่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นคน เลี้ยง	ภายในงานมีเครื่องดื่ม หลากหลาย แต่โต๊ะของเค้านั้นได้ ดื่มเบียร์ลิโอะกระป๋อง 1 ถาดและ เบียร์ลิโอะอีก 1 ลัง	มีการร้องเพลงคาราโอเกะ อย่าง สนุกสนาน	สนุกสนาน ครึกครื้น และ ทุกคนรวมทั้งเค้าเมามาก	นายหนึ่งเมามากและตื่นขึ้นมา พร้อมกับอาการเมาค้าง
4/11/51 18.00-22.00น.	ที่สนง.	เลี้ยงรับผู้อำนวยการ ศูนย์คนใหม่	คนในสนง.ทั้งหมด	ที่สนง.เป็นคนเลี้ยง	Red Label จำนวน 5 ขวด Sir John Edward 1 ขวด	เค้าคอยดูแลเรื่องอาหารและ เครื่องดื่ม และภายในงานมีการ ร้อง	สนุกสนาน ทุกคนเมา เกือบหมด	ทุกคนเมากันเกือบหมด แต่เค้า ไม่เมาเพราะต้องคอยดูแลเพื่อน

					และเบียร์รี่ห่อลิโอ 2 ลัง แต่เค้าดื่มทั้งเหล้าและเบียร์เพียง เล็กน้อย	คาราโอเกะอย่างครึกครื้น สนุกสนาน		ที่เมามากกว่า
8/11/51 21.00-04.00น.	ที่บ้านพักของ เพื่อนที่พะเยา	กินเพราะอยู่ในช่วง เทศกาลลอยกระทง	มีทั้งเพื่อนๆและ น้องรวมทั้งหมด 12-13 คน เป็น ผู้หญิง 4 คน และ ที่เหลือผู้ชาย	เพื่อนของเค้าเป็นคนเลี้ยง	Blues 1 ขวด แสงไสม 5 กลม และเบียร์ลิโอ 3 ขวด	มีการพูดคุยและร้องคาราโอเกะ อย่างสนุกสนาน	สนุกสนานและทุกคนเมา	เมากันทุกคน แต่เพื่อนอีกสอง คนเมามากกว่า เค้าจึงมีสติและ คอยดูแลเพื่อนจากนั้นจึงพา เพื่อนที่เมาทั้งสองคนไปส่งที่หอ แล้วเค้าจึงกลับบ้านนอน
15/11/51 ครั้งแรกเวลา 19.00-22.00น. ครั้งที่สองเวลา 22.50-23.15น.	ที่บ้านพักของ พี่อบต.ป่าตึง	กินเพราะเค้าไปลง พื้นที่ที่ อบต. ป่าตึง	กินกันทั้งหมด 4 คน เค้า 1คน และ พี่ อบต. 3 คน	พี่ อบต. เป็นคนเลี้ยง	แสงไสม 2 ขวด	กินไปและคอยดูแลเด็กที่มาเข้าร่วม ทำกิจกรรมกับทาง อบต.	สนุกสนาน และเค้าเมา	เค้าเมาเพราะจำนวนคนกินน้อย และเร่งจังหวะในการกิน
13/12/51 ไม่มีข้อมูลเวลา	หอพักที่ไปพัก ตอนฝึกงาน	กินเพราะอยากกิน แบบไม่มีเหตุผล	กินคนเดียวแต่มี เพื่อนผู้หญิง 2 คนนั่งกินน้ำอัดลม เป็นเพื่อน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย เพราะเหล้า ที่เค้ากินเป็นเหล้าเถื่อนยา ดองที่เค้าได้มาจากกาไปลง พื้นที่ที่ อบต. ป่าตึง	เหล้าบรรจุอยู่ในขวดน้ำขนาด 1.5 ลิตร แต่เค้ากินไปไม่ถึงครึ่ง ขวด	ค่อนข้างเจิบเหงาเพราะจำนวนคน ดื่มน้อย	เค้าเมาและเข้าไปนอน หลับ	เค้าเมาและป่วนเพื่อนๆและเค้า มีการลั่นลิ้มในห้องน้ำ
30/12/51 กินที่หอในเวลา 20.00-22.00น. และที่ร้านในเวลา 22.30-24.00น.	ที่หอของพี่ และไปต่อกัน ที่ร้านอาหาร กิ่งฝับ	เป็นช่วงเทศกาลงาน ปีใหม่	มีทั้งเพื่อนและพี่ เป็นผู้ชายทั้งหมด 7-8 คน	ที่หอพักเค้ากับเพื่อนหาร เฉลี่ยกันออก แต่เมื่อมาที่ ร้านพี่ของเค้าเป็นคนเลี้ยง	ที่หอเค้ากินเบียร์ลิโอ 2 ลัง ที่ร้านนั้นเค้ากิน 100 Piper 1 ขวด	ค่อนข้างสนุกสนาน ในฝับมีการเปิด เพลงครึ้นเครง สนุกสนาน	สนุกสนานแต่เค้าไม่ค่อย เมาและยังมีสติอยู่	เค้าไม่ค่อยเมาเพราะต้องกลับไป นอนที่บ้านและมีการเปลี่ยน สถานที่ในการดื่ม
2/01/52 15.00-18.30น.	ที่บ้านของเค้า ที่กรุงเทพฯ	เป็นช่วงเทศกาลงาน ปีใหม่	คนในครอบครัว 3 คน	-	ลิโอ 6 ขวด	นั่งคุยกันภายในครอบครัว	สบายๆ พูดคุยกันใน ครอบครัว	เค้าไม่เมาเพราะต้องนั่งรถ กลับมาฝึกงานต่อที่เชียงใหม่
8/01/52	ครั้งแรกที่ร้าน	เลี้ยงส่งก่อนที่เค้าจะ	พี่ที่ฝ่ายนายหนึ่ง	พี่ที่ฝ่ายเป็นคนเลี้ยง	เบียร์ลิโอ 1 ลัง กับอีก 8ขวด และ	สนุกสนาน ครึ้นเครง มีการร้องคารา	สนุกสนาน และเค้าเมา	เค้าเมามากแต่กลับมานอนที่

15.00-01.00น.	ไปงปอปลา จากนั้นมาต่อ กันที่ร้านชา ลิษา คาราโอ เกะและปิด ท้ายที่ร้าน ข้าวต้ม	ฝึกงานเสร็จ	ไปฝึกงานรวมทั้ง ตัวเค้าด้วยเป็น 6 คน		เหล้า Red Label 1 ขวด	โอเกะ	มาก	หอพักได้โดยพี่ที่พาไปเป็นคน มาส่ง
9/01/52 15.00-03.00น.	ร้านคาราโอ เกะ, ร้าน ลาลาบาร์, ร้านกรุงเทพฯ ปิดท้ายที่ร้าน Par Club และร้าน ข้าวต้ม	เลี้ยงส่งเพราะฝึกงาน เสร็จ	มีทั้งหมด 11-12 คน มีทั้งพี่ที่ สนง . ตัวเค้าเองและ เพื่อนที่ไปฝึกงาน ด้วยกัน	พี่ที่ สนง .เป็นคนเลี้ยง	ที่ร้านคาราโอเกะกินDewar 1 ขวดและต่อด้วย Sir John Edward อีก 1 ขวด ที่ร้าน ลาลาบาร์ กิน Benmore อีก 2 ขวด แล้วมาร้านกรุงเทพ ในร้านกรุงเทพดื่มเบียร์เชียร์ คนละ 1 ขวด และปิดท้ายที่ Par Club ที่ร้านนี้ดื่ม Seagram 1 กรัม และแวะกิน ข้าวต้มเค้ากินเบียร์สิงห์อีก 2ขวด	สนุกสนาน ครื้นเครง และในร้าน เปิดเพลงแนวสนุกๆ	เค้าเมาหลายๆ แต่ก็ยัง สามารถที่จะกินต่อได้ เรื่อยๆ	เค้าเมามากเพราะกินเข้าไป หลายอย่างและเมื่อตื่นมาเค้าก็ เกิดอาการเมาค้าง
11/01/52 22.00-03.00น.	ที่หอของน้อง แล้วมาต่อที่ หอของเพื่อน	ดูถ่ายทอดสดฟุตบอล	มีทั้งหมด 4คน	-	แม้อิง 1 ขวด สังข์ทอง 1 ขวด	สนุกสนาน กินไปนั่งเชียร์ฟุตบอลไป ด้วย และการกินเหล้าของเค้าเป็น ในลักษณะแก้วเวียน	สนุกสนาน แต่ไม่เมา	เค้าและเพื่อนๆไม่เมา
14/01/52 01.00-03.30น.	-	ดูถ่ายทอดฟุตบอล อังกฤษ	มีทั้งหมด 3 คน	นายหนึ่งเป็นคนเลี้ยงเพื่อน	น้ำเงิน 2 ขวด	เรียบง่าย นั่งคุยไปดื่มไป	เรียบง่ายและเค้าไม่เมา	เค้าและเพื่อนๆไม่เมา
16/01/52 ไม่มีข้อมูลเวลา	ที่หอของเพื่อน		มีทั้งหมด 9 คน ผู้ชาย 5 คน	ช่วยกันหารเฉลี่ยกับเพื่อน	Bravo 1 ขวด เหลี้ยวเงิน 1 ขวด สายน้ำผึ้ง 5 ขวด	สนุกสนานคึกครื้นในตอนแรกและ เริ่มมีการทะเลาะกับวงข้างๆจนทำ	อาการของนายหนึ่ง นั้นรุนแรงมาก พูดจา	เรื่องทีทะเลาะกันจบลงด้วยดี เพราะมีรุ่นพี่เข้ามาไกลเกลี่ยให้

			ผู้หญิง 4 คน แต่ ผู้หญิงไม่ได้กิน ด้วย			ให้จะเกิดเรื่องขึ้น	เสียงดัง หยาบคาย ไม่ให้อายุ ไม่ฟังใคร ไม่ มีเหตุผล รู้เพียงแต่ว่า ต้องเอาเรื่องให้ได้	และพวกเค้าก็ชวนกันกินเหล้า ต่อ
26/02/52 20.00-03.00น.	ที่หอของเพื่อน และมาต่อที่ หอของน้อง	เพราะเค้ากับเพื่อน กลับมารวมตัวกันอีก ครั้ง	มีทั้งหมด 9 คน นายหนึ่งเป็นคนเลี้ยงใน 3 ขวดแรก จากนั้นน้องซื้อมา อีก 1 ขวด และที่เหลือ ช่วยกันออก	น้ำเงิน 4 ขวด	สนุกสนานในตอนแรก แต่พอย้าย หอบรรยากาศเริ่มตึงเครียดเพราะ น้องคนหนึ่งในวงเมาหนักและ เครียดจึงระบายออกมา	จากสนุกสนานเปลี่ยนมา เป็นตึงเครียด	นายหนึ่งเมามากเพราะเพื่อนริน ให้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งเพื่อน ของเค้าด้วย	

ตารางที่ 6 สรุปพฤติกรรมกรณีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหนึ่ง

นายสี

วันพุธ ที่ 23 ตุลาคม 2551 นายสีเริ่มดื่มสุรากับเพื่อน ๆ ที่มีจำนวนมาก ประมาณ 20 - 30 คนได้ สาเหตุที่เขาดื่มเพราะว่าเป็นงานวันเกิดของเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่ม งานวันเกิดถูกจัดขึ้นที่ห้องพักของเขาเอง ซึ่งวันนั้นมีสุราที่นำมาเลี้ยงในงานวันเกิด มีอยู่หลายยี่ห้อดังนี้ Blend 285 จำนวน 3 ขวด แม่โขง 1 แบน เบียร์ยี่ห้อลิโอ 2 ลัง งานวันเกิดเริ่มประมาณ 02.00 - 04.00 นาฬิกา เหตุที่เริ่มงานดึกนั้นเพราะว่ารอเพื่อน ๆ จนกว่าจะมากันครบก็เป็นเวลาดังกล่าว บรรยากาศในวงสุราของงานวันเกิดคืนนั้นเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการดีดกีตาร์ร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ทุกคนที่ร่วมดื่มกันมาตั้งแต่เริ่มงานมีอาการเมากันทุกคน จึงทำให้บรรยากาศของงานดูครึกครื้น ผลจากการดื่มนั้นเค้ามีอาการเมามาก มีเพื่อนคนหนึ่งบอกให้ดื่มชอสก๊วเขาทอง นายสีก็รับประทานเข้าไปเพราะอาการเมา ทำให้เค้ากล้าที่จะกินชอสก๊วดังกล่าวนั้น และเมื่อเช้าตื่นมาจึงพบกับอาการเมาค้าง

วันเสาร์ ที่ 1 พฤศจิกายน 2551 ในช่วงนี้เป็นช่วงที่เพื่อนของนายสีมีวันคล้ายวันเกิดหลายคน วันนี้ก็ในวันคล้ายวันเกิดของเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่ม งานวันเกิดนี้เริ่มแรกถูกเริ่มขึ้นที่ร้าน Meeting และหลังจากนั้นจึงค่อยมาต่อที่ห้องพักของตัวเอง ซึ่งงานได้เริ่มขึ้นประมาณ 20.00 - 02.00 นาฬิกา เพื่อน ๆ ที่มาร่วมดื่มสังสรรค์กันในงานวันเกิดดังกล่าวนี้ มีด้วยกันทั้งหมดประมาณ 10 คน สุราที่ถูกนำมาเลี้ยงในงานคือ Blend 285 จำนวน 3 ขวดและโซดา จำนวน 3 ถาด บรรยากาศของวงเหล้าในค่ำคืนนั้น ในร้าน Meeting ค่อนข้างเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการเปิดเพลงฟังและร้องตามด้วยความสนุกสนานครื้นเครง และเมื่อกลับมาดื่มกันต่อที่หอ บรรยากาศในวงก็ยังคงความสนุกสนานอยู่ แต่เป็นเพียงการนั่งคุยกันโดยไม่มีเสียงดนตรี ผลจากการดื่มในวันนั้น เขาไม่ค่อยเมาเท่าใด แต่มีอาการเมื่น ๆ เท่านั้น และคอยดูแลเพื่อน ๆ จึงทำให้หลับสบายและตื่นมาตอนเช้าก็ไม่มีอาการเมาค้าง

วันเสาร์ ที่ 8 พฤศจิกายน 2551 วันนี้เป็นวันที่มหาวิทยาลัยจัดงานลอยกระทง นายสีหนึ่งไปเที่ยวงานดังกล่าวนั้น แต่ก่อนที่จะขึ้นไปเที่ยวงานลอยกระทงในมหาวิทยาลัยนั้น เขากับเพื่อน ๆ ประมาณ 5 คนได้ดื่มสุรายี่ห้อน้ำเงิน จำนวน 4 ขวดก่อน วันนี้องดื่มสุราเริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ 16.00 นาฬิกา เมื่อสุราหมด 4 ขวดจึงขึ้นไปเที่ยวงานลอยกระทงในมหาวิทยาลัย และเวลาประมาณ 20.00 นาฬิกา เขาก็กลับมาจากเที่ยวงานลอยกระทง ซึ่งเป็นจังหวัดพอดีที่มีรุ่นพี่ชั้นปี 4 ได้กลับมาจากฝึกงานที่จังหวัดเชียงใหม่มาเที่ยวงานลอยกระทงที่จังหวัดพะเยาด้วย ได้โทรชวนนายสีให้มาร่วมกันดื่มสุรา ซึ่งรุ่นพี่คนนี้เป็นคนที่เขาเคารพนับถือพอสมควร เขาก็มาดื่มกับรุ่นพี่ต่อที่หอของพี่คนนั้น วงสุราที่เขาดื่มกับรุ่นพี่นั้นมีสมาชิกในวงประมาณ 12-13 คน วงสุรานี้เป็นวงใหม่ที่เริ่มขึ้นในเวลาประมาณ 21.00 - 04.00 นาฬิกา สุราที่ใช้ดื่มในวงนั้นเป็นสุรา

ยี่หื้อ น้ำเงิน จำนวน 1 ขวด ยี่หื้อแสงโสมจำนวน 5 ขวดและเบียร์ยี่หื้อลิโอ 3 ขวด
 บรรยากาศของวงสุราเริ่มแรกที่ดื่มกันเพียง 5 คน บรรยากาศเป็นไปอย่างสบาย ๆ ดื่มแล้วนั่งคุย
 กันไปเรื่อย ๆ แต่หลังจากนั้นที่มาดื่มกับรุ่นพี่นั้น บรรยากาศเปลี่ยนไปมีการร้องเพลงคาราโอเกะ
 อย่างสนุกสนาน บรรยากาศในวงดูครื้นเครง สนุกสนานมาก และทุกคนมีการมีเมากันหมด แต่
 ผลจากการดื่มในวันนี้ เค้าไม่มีอาการเมาเท่าใดนัก เนื่องจากรุ่นพี่ที่มาร่วมกันดื่มอยู่ในวง 2 คนนั้น
 มีอาการเมามาก เขาจึงมีสติ และเมื่อเลิกดื่มแล้วเขาได้ไปส่งรุ่นพี่ 2 คนนั้นเรียบร้อยแล้วจึง
 กลับมานอน

วันจันทร์ ที่ 10 พฤศจิกายน 2551 ในช่วงนี้เป็นช่วงที่อากาศเริ่มหนาว เหตุผลที่เค้าดื่ม
 สุราในวันนี้ไม่เหมือนทุกวันที่ผ่านมา นายสีให้เหตุผลว่าที่ดื่มวันนี้เพื่อคลายหนาว เขาและเพื่อน ๆ
 4 คนจึงตั้งวงดื่มสุราเพื่อคลายหนาวที่หอบหืดของตัวเอง การดื่มในวันนั้นเริ่มขึ้นเมื่อเวลา 22.00 -
 24.00 นาฬิกา สุราที่นำมาดื่มคลายหนาวนั้นเป็นสุรายี่หื้อน้ำเงิน วันนั้นทั้ง 4 คนดื่มสุราแค่
 เพียง 1 ขวดเท่านั้น นั่งดื่มไปคุยไปอย่างช้า ๆ ไม่เร่งรีบ บรรยากาศของวงสุราในค่ำคืนนี้
 ค่อนข้างเป็นไปอย่างเงียบสงบ ซึ่งเป็นการนั่งคุยกันในเรื่องต่าง ๆ อย่างเงียบ ๆ แต่ไม่ตึงเครียด
 เป็นบรรยากาศที่สบาย ๆ ผลจากการดื่มในวันนี้ นายหนึ่งไม่เมา เพราะอยากดื่มแค่เพียงคลาย
 หนาวเท่านั้น และเมื่อดื่มหมดขวดก็แยกย้ายกันนอนพักผ่อน

วันศุกร์ ที่ 14 พฤศจิกายน 2551 วงสุราในวันนี้เกิดขึ้นมาจากการที่เพื่อนคนหนึ่งของ
 นายหนึ่งได้รับเงินที่โอนเข้ามาในบัญชี เพื่อนคนนี้ได้โทรชวนนายสีมาดื่มสุรากันหลังจากได้รับเงิน
 วงสุราในวันนี้จัดขึ้นที่หอบหืดอวยพรซึ่งเป็นหอของเพื่อนคนนั้น เริ่มตั้งวงสุราประมาณเวลา 20.00
 - 05.00 นาฬิกา สุราที่ถูกนำมาดื่มกันในวงวันนี้มีหลายยี่หื้อ ได้แก่ น้ำเงิน 5 ขวด Blend 285
 1 ขวด แม่โขง 1 ขวดและเบียร์ลิโอ 1 ลัง เพื่อนที่มาร่วมสังสรรค์กันในวันนี้มีทั้งหมดประมาณ
 10 คน มีทั้งเพื่อนรุ่นเดียวกันและรุ่นพี่ การดื่มในวันนี้มีลักษณะเป็นการดื่มแบบแก้ววนกันรอบวง
 บรรยากาศในวงสุรา ค่อนข้างเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการเล่นกีตาร์ร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน
 ทุกคนที่ร่วมดื่มกันมาตั้งแต่เริ่มงานมีอาการเมากันทุกคน จึงทำให้บรรยากาศของงานดูครื้น
 ผลจากการดื่มในวันนี้เขามีอาการมีเมามาก เพราะเค้าดื่มทั้งเหล้าและเบียร์ในปริมาณมาก
 หลังจากเลิกแล้ว นายสีขับรถจักรยานยนต์กลับบ้านนอนที่หอบหืดด้วยตัวเอง

วันศุกร์ ที่ 21 พฤศจิกายน 2551 วันนี้เป็นวันที่รุ่นพี่คนเดิมของนายหนึ่งกลับมาจาก
 ฝึกงานในจังหวัดเชียงราย รุ่นพี่ได้ชวนเขามาดื่มสุราด้วยที่หอบหืด ซึ่งวันนี้เป็นวันที่อากาศหนาว
 จึงมีการก่อกองไฟขึ้น วงเหล้าในวันนี้เกิดขึ้นเพราะเป็นการดื่มต้อนรับรุ่นพี่คนนั้น รุ่นพี่จะกลับมา
 เทียบหานายหนึ่งทุกอาทิตย์และวันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่รุ่นพี่กลับมา จึงเป็นเหตุให้นายหนึ่งดื่มสุรา

ในวันนี้ วงสุรารุ่นนี้เริ่มขึ้นประมาณ 20.00 - 02.00 นาฬิกา สุราที่นำมาดื่มกันในวันนี้ห้อยน้ำเงินจำนวน 5 ขวด และแม่โขง 1 ขวด โดยมีเพื่อนร่วมวงประมาณ 12 คน และมีการออกไปซื้อหมูมาอย่างรับประทานกันในเวลาประมาณ 01.00 นาฬิกา บรรยากาศในวงวันนี้ ในวงเหล่านี้มีการเล่นกีตาร์ร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน บรรยากาศเป็นไปด้วยความครื้นเครง และมีการพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน และพอสุราหมดขวดสุดท้ายจึงแยกย้ายกันเข้านอน ผลจากการดื่มในวันนี้ นายสีมีโอกาสเมาแต่ก็ยังมีสติ และเป็นคนขับรถออกไปซื้อหมูอย่างเอง และยังมีคนอื่นในวงที่เมามากกว่า หลังจากดื่มกันจนหมดก็แยกย้ายกันกลับโดยขี่จักรยานยนต์กลับกันเองบ้างให้คนที่ไม่เมาไปส่งบ้าง

สำหรับในเดือนธันวาคม 2551 เป็นเดือนที่มหาวิทยาลัยปิดการเรียนการสอนเนื่องจากมีการแข่งขันกีฬาฬามหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก นายสีจึงกลับบ้านและไม่ค่อยได้ดื่มสุราเท่าไร และก่อนหน้าทีมหาวิทยาลัยจะหยุดการเรียนการสอนก็เป็นช่วงสอบ จึงทำให้นายสีต้องสนใจอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ จึงไม่ค่อยมีเวลาได้ดื่มสุรามากนัก

วันเสาร์ ที่ 27 ธันวาคม 2551 เป็นช่วงที่นายสีอยู่บ้านที่จังหวัดกำแพงเพชร วันนี้มีการจัดงานเทศกาลมหรหรรวมอาหารอร่อย และเป็นวันที่รุ่นพี่คนเดิมกลับมาจากฝึกงานและประกอบกับเป็นวันหยุดปีใหม่ จึงชวนกันไปดื่มเบียร์ในบริเวณสถานที่จัดงานดังกล่าว วันนี้มีเพื่อนที่อยู่กำแพงเพชรและรวมทั้งรุ่นพี่ที่ช่วยรวมแล้วประมาณ 7 - 8 คน มาร่วมตั้งวงดื่มเบียร์กันที่งาน โดยมีการดื่มเบียร์ประมาณ 2 Tower หลังจากนั้นก็มาดื่มต่อกันที่ร้าน T-TIME ดื่มสุรายี่ห้อ Blend 285 1 ขวด ในวันนั้นเริ่มดื่มกันในบริเวณที่จัดงานดังกล่าวนั้นประมาณ 19.00 นาฬิกา และจากนั้นประมาณ 22.00 นาฬิกา จึงมาดื่มต่อกันที่ร้านเหล้า T-TIME จนถึง 24.00 นาฬิกา แล้วก็แยกย้ายกันกลับบ้าน บรรยากาศในวงวันนี้ นั่งดื่มกันคุยกันด้วยความสนุกสนานในบริเวณที่จัดงานดังกล่าว แต่พอมาต่อที่ร้านบรรยากาศก็เริ่มสนุกสนานมากขึ้นเพราะภายในร้านมีดนตรีสดทำให้เกิดความสนุกสนานมากขึ้น ผลจากการดื่มวันนี้ นายสีไม่ค่อยเมาเท่าใดนัก เพราะวันนี้ดื่มในปริมาณที่น้อย เพื่อน ๆ ก็ไม่เมาเช่นกัน นายสีจึงขับรถกลับบ้านได้อย่างปลอดภัย

วันจันทร์ ที่ 29 ธันวาคม 2551 ช่วงนี้เป็นเทศกาลปีใหม่ วันนี้เป็นวันแรกที่บ้านของนายสีเลี้ยงฉลองเทศกาลปีใหม่ สมาชิกร่วมวงในวันนี้เป็นญาติพี่น้องที่กลับมาจากทำงานต่างจังหวัด โดยมีผู้ร่วมดื่มฉลองกันทั้งหมด 4 คน วันนี้จึงเป็นการดื่มฉลองกับญาติพี่น้องจึงจัดขึ้นที่บ้านของเขาเอง เริ่มดื่มกันประมาณ 22.00 - 02.00 นาฬิกา วันนี้เค้าดื่มเบียร์ลิโอบี 2 ลัง บรรยากาศในวงวันนี้ ค่อยข้างเป็นไปอย่างเรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไปกินกันไปเลยไม่ค่อยสนุกสนานเท่าไร แต่ผลจากการดื่มวันนี้ เค้ามีอาการเมามาก เพราะปริมาณเบียร์ที่นายสี

ดื่มไปนั้นมากพอ ดู จึงทำให้เค้ามีอาการเมามาก แต่ก็ยังคงรักษาฟอร์มโดยทำให้เหมือนเป็นปกติ มีเพียงอาการง่วงนอนออกมาบ้าง มีการพูดคุยปกติไม่แปลกไปจากเดิมก่อนดื่ม และตื่นมาพบกับอาการเมาค้าง

วันอังคาร ที่ 30 ธันวาคม 2551 วันนี้เป็นวันที่ 2 ของการฉลองเทศกาลปีใหม่ วันนี้ นายสีไปดื่มสุรากับเพื่อนซึ่งเป็นเพื่อนที่บ้าน เขาและเพื่อนรวมแล้ว 4 คน ชวนกันไปดื่มที่บานาน่าคลับ ซึ่งวันนี้เริ่มดื่มกันตั้งแต่ 23.00 - 02.00 นาฬิกา และสุราที่ดื่มคือ Blend 285 จำนวน 3 ขวด บรรยากาศในวันนี้ เป็นไปอย่างสนุกสนาน ครึกครื้น เพราะเป็นบรรยากาศของผับที่มีการเปิดเพลงแนวสนุกสนาน จึงทำให้บรรยากาศในวันนั้นครื้นเครง ผลจากการดื่มวันนี้ นายสีมีอาการเมาแต่ไม่ค่อยมาก เพราะข้างในผับนั้นค่อนข้างเสียงดังและมีคนมากมายที่เข้าไปดื่มในนั้น จึงทำให้เขาต้องมีสติอยู่ตลอดเวลา เขานั่งดื่มบ้างลุกเดินบ้างสลับกันไป จนผับเลิกก็แยกย้ายกันกลับบ้านโดยต่างคนต่างขับรถจักรยานยนต์กันกลับบ้านเอง

วันพุธ ที่ 31 ธันวาคม 2551 วันนี้เป็นวันสิ้นปี เพื่อน ๆ ของนายสีชวนกันไปที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งในกลุ่ม วันนี้ในวงมีแต่เพื่อน ๆ ทั้งหมดประมาณ 4 คน โดยดื่มเบียร์ยี่ห้อลิโอ 1 ลัง เมื่อหมดลังก็แยกย้ายกันกลับบ้าน บรรยากาศในวงวันนี้ ค่อยข้างเป็นไปอย่างเรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไปกินไปเลยไม่ค่อยสนุกสนานเท่าไร ผลจากการดื่มวันนี้ นายสีไม่คอยเมาเท่าใดนัก เพราะวันนี้ดื่มในปริมาณที่น้อย เพื่อน ๆ ก็ไม่เมาเช่นกันและขับรถกลับบ้านอย่างปลอดภัย

วันพฤหัสบดี ที่ 1 มกราคม 2552 วันนี้เป็นวันปีใหม่ นายสีฉลองปีใหม่มากับครอบครัว โดยนั่งดื่มกับพ่อ ซึ่งพ่อเป็นคนชวนนายสีให้ดื่มกันที่บ้าน เริ่มตั้งแต่ 20.00 - 22.00 นาฬิกา วันนี้ดื่มเบียร์ยี่ห้อลิโอ 6 ขวด บรรยากาศวันนี้ค่อนข้างเป็นไปอย่างเรียบง่ายเพราะนั่งคุยกันเพียง 2 คนกับพ่อ ส่วนใหญ่เรื่องที่คุณกันจะเป็นเรื่องการทำงานของพ่อในแต่ละวันที่ผ่านมา ผลจากการดื่ม นายสีหนึ่งไม่ค่อยเมาเท่าใดนัก เพราะวันนี้ดื่มในปริมาณที่น้อย ประกอบกับในวันรุ่งขึ้นเขาต้องกลับไปเรียนที่มหาวิทยาลัย หลังจากหมดวันหยุดเทศกาลปีใหม่แล้ว

วันอังคาร ที่ 6 มกราคม 2552 วันนี้เป็นช่วงที่นายสีกลับมาจากบ้านแล้ว เพื่อนของเขาชวนกันไปดื่มสุราที่ร้าน Meeting วันนั้นมีสมาชิกทั้งหมด 6 คน สุราที่ดื่มกันในวงวันนี้เป็นสุรา Blend 285 2 ขวดและเบียร์ยี่ห้อลิโอ 8 ขวด เริ่มวงตั้งแต่ 21.00 - 03.00 นาฬิกา เนื่องจากร้านที่ไปกินนั้นเป็นร้านของเพื่อนจึงปิดร้านถึง 03.00 นาฬิกาได้ บรรยากาศของวงสุราในค่ำคืนนั้น ค่อนข้างเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการเปิดเพลงฟังและร้องตามด้วยความสนุกสนานครื้นเครง

ผลจากการดื่มวันนั้น นายสีมีอาการมึนเมามาก เพราะปริมาณเบียร์ที่เขาดื่มไปนั้นมากพอๆ และตื่นมาพบกับอาการเมาค้าง

วันอังคาร ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552 วันนี้เป็นวันเกิดเพื่อนของนายสี จึงมีการเลี้ยงฉลองกันที่หอของนายสีเอง เพื่อน ๆ ที่มาร่วมดื่มสังสรรค์กันในงานวันเกิดดังกล่าวนี้ มีด้วยกันทั้งหมดประมาณ 10 คน จำนวนไม่แน่นอน เพราะมีคนเข้าออกตลอดเวลา คนที่มาร่วมฉลองมีทั้งเพื่อนผู้หญิง ผู้ชาย และรุ่นน้อง สุราที่ถูกนำมาเลี้ยงในงานคือ Blend 285 จำนวน 6 ขวด และสุราดองอีก 1 ขวดใหญ่ ซึ่งงานได้เริ่มขึ้นประมาณ 19.00 - 03.00 นาฬิกา บรรยากาศในงานฉลองวันเกิดคืนนั้นเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการเล่นกีตาร์ร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ทุกคนที่มาร่วมดื่มกันมาตั้งแต่เริ่มงานมีอาการเมากันทุกคน จึงทำให้บรรยากาศของงานดูครึกครื้น ผลจากการดื่มในวันนั้น เขาไม่ค่อยเมาเท่าไรแต่มีอาการมึน ๆ เท่านั้น เพราะต้องคอยดูแลเพื่อน ๆ เมื่อเหลือสุราขวดสุดท้ายเหลือคนที่ดื่มเพียง 4 - 5 คนเท่านั้น ซึ่งนายสีก็ร่วมดื่มจนหมด

วันพฤหัสบดี ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 วันนี้เป็นวันที่กลุ่มรุ่นพี่ของนายสีมารวมตัวกันที่หอของพี่คนหนึ่ง ซึ่งนายสีไปที่หอดังกล่าวพอดี วงดื่มสุราจึงเกิดขึ้นมาเพราะเพื่อนคนหนึ่งชวนตั้งวง สุราที่ดื่มคือสุราขาวยี่ห้อน้ำเงินจำนวน 4 ขวด โดยมีคนทั้งหมด 9 คน เมื่อดื่มกันที่หอของรุ่นพี่จนเห็นว่าตึกแล้ว จึงชวนกันกลับจากหอพักของรุ่นพี่มาต่อที่หอพักของนายสี ซึ่งดื่มสุราขาวยี่ห้อน้ำเงินกันอีก 3 ขวด จำนวนสมาชิกที่มาต่อมีประมาณ 5-6 คน โดยวันนี้มีรุ่นพี่เป็นคนเลี้ยงค่าสุรา 2 ขวด ส่วนรุ่นน้องออกค่าสุรา 1 ขวด เริ่มดื่มกันตั้งแต่ 20.00 - 03.00 นาฬิกา บรรยากาศในวันนั้น ค่อยข้างเป็นไปอย่างเรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไปกินไป แต่ในช่วงที่ย้ายไปกินต่อที่หอพักของนายสีนั้น บรรยากาศค่อนข้างตึงเครียดเพราะเพื่อนคนหนึ่งในวงเมาหนักและเครียดจึงระบายออกมา เรื่องที่เครียดเป็นเรื่องความไม่เข้าใจกันของเพื่อนในกลุ่มที่มาด้วยกันจากมัธยมและเป็นเพื่อนสนิทกันมาก และเพื่อนคนนั้นก็มึนพิศวงที่เปลี่ยนไปจากเดิมอีกทั้งไม่ค่อยพูดคุยกันจึงทำให้เกิดความเครียดดังกล่าว ทุกคนในวงพยายามช่วยกันปลอบโยนให้เขาคลายความเครียดลงแต่ไม่สำเร็จจึงไปตามพี่คนหนึ่งที่เป็นเพื่อนคนที่เมาหนักคนนั้นเคารพและเชื่อฟังมากมาช่วยปลอบถึงทำให้เขาคลายความเครียดลง ผลจากการดื่มในวันนั้น นายสีไม่ค่อยเมาเท่าไรนัก แต่มีอาการมึน ๆ เท่านั้น เพราะต้องคอยดูแลเพื่อน ๆ และเพื่อนคนหนึ่งในวงก็มีอาการเมามากและมีอาการเครียด จึงต้องคอยดูแลเพื่อนคนนั้น

โดยสรุป นายสีไม่ค่อยได้ดื่มสุราในช่วงวัน 21 พฤศจิกายน 2551 - 27 ธันวาคม 2551 เพราะ ในช่วงนั้นนายสีจะต้องสอบกลางภาค จึงต้องเตรียมตัวอ่านหนังสือเพื่อสอบ และในช่วง

เดือนธันวาคมเกือบตลอดเดือนทางมหาวิทยาลัยหยุดในงานวันกีฬา เขาได้กลับบ้าน จึงไม่ค่อยได้
ดื่มเท่าไรนัก และเพื่อนที่เขาดื่มสุราด้วยกัน ก็แยกย้ายกันกลับบ้านด้วยเช่นกัน

นอกจากนั้น ในช่วงวัน 6 มกราคม 2552 – 17 กุมภาพันธ์ 2552 นายสีจิ้นผิงไม่ค่อยได้ดื่มสุรา
เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีการสอบเก็บคะแนนเกือบทุกวัน และมีจำนวนหลายวิชา เช่น วิชา
ภาษาอังกฤษและวิชาเอกในสาขาของนายสี นายสีจึงจะต้องอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ เนื่องจาก
ระดับคะแนนของนายสีไม่ค่อยดีเท่าไรนัก นายสีจึงต้องตั้งใจอ่านหนังสือเพื่อที่จะทำข้อสอบให้ได้

และพอหลังจากวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2552 ที่นายสีจิ้นผิงไม่ค่อยได้สุรา เพราะเป็นเวลาที่อยู่
ในช่วงสอบปลายภาค นายสีจึงต้องอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ เมื่อถึงเวลาสอบปลายภาค เพื่อน
แต่ละคนก็จะสอบเสร็จไม่พร้อมกัน และเมื่อสอบปลายภาคเสร็จ เพื่อน ๆ ของเขาก็แยกย้ายกัน
กลับบ้านไปหมด นายสีจึงไม่มีเพื่อนดื่มสุรา

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม รวมถึงจำนวนเงิน ของผู้ให้ข้อมูล สำคัญในขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
23/10/51 02.00-04.00น.	ห้องพักของเค้า เอง	เป็นงานวันเกิดเพื่อน ของเค้า	20-30 คน	-	Blend 285 จำนวน 3 ขวด แม่โขง 1 แบน เบียร์ ยี่ห้อลิโอ 2 ลัง	สนุกสนาน มีการดีดกีตาร์ร้อง เพลง และมีการทำกันให้ดื่มขอ ด้วย	สนุกสนาน ครึกครื้นและ เมากันทุกคน	เค้าและเพื่อนๆเมากันทุกคนและ เมื่อเค้าตื่นขึ้นมาก็มีอาการเมา ค้าง
1/11/52 22.00-02.00น.	ตอนแรกที่ร้าน Meetingและ มาต่อที่ห้องพัก ของเค้าเอง	เป็นงานวันเกิดเพื่อน ของเค้า	10 คน	-	Blend 285 จำนวน 3 ขวดและโซดา จำนวน 3 ขวด	สนุกสนาน มีการเปิดเพลงฟัง และร้องตามด้วยความ สนุกสนานครื้นเครง และเมื่อ กลับมามีกันต่อที่หอ บรรยากาศในวงก็ยังคงความ สนุกสนานอยู่ แต่เป็นเพียงการ นั่งคุยกันโดยไม่มีเสียงดนตรี	สนุกสนานครื้นเครง และมีเพียงอาการเมิน เท่านั้น	เค้าไม่ค่อยเมา มีเพียงอาการเมิน เท่านั้นเพราะต้องคอยดูแล เพื่อนๆ
8/11/51 ครั้งแรกเวลา 16.00น. ครั้งที่สองเวลา 21.00-04.00น.	ครั้งแรกกินกับ เพื่อนแล้ว จากนั้นมาต่อ กันที่หอของพี	เป็นเทศกาลงานลอย กระทง	ครั้งแรกที่เค้ากินมี ทั้งหมด 5 คนเมื่อ มาต่อที่หอของพีที่ ทั้งหมด 12-13 คน	-	ครั้งแรกกินน้ำเงิน 4 ขวดเมื่อมา ต่อที่หอที่เค้ากินยี่ห้อ น้ำเงิน จำนวน 1 ขวด ยี่ห้อแสง โสมจำนวน 5 ขวดและ เบียร์ยี่ห้อลิโอ 3 ขวด	ครั้งแรกที่กินกับเพื่อนสบายๆกินไป คุยไป เมื่อมาที่หอพีมีความ สนุกสนาน ครื้นเครงมากขึ้นมีการ ร้องคาราโอเกะ	สนุกสนาน ครึกครื้นและ เมากันทุกคนแต่เค้าเริ่มมี สติอีกครั้งเมื่อเห็นรุ่นพี่เมา	เค้าไม่เมาเท่าไรนักเนื่องจาก รุ่นพี่ที่ร่วมกินดื่มอยู่ในวง 2 คนนั้นมีอาการเมามากกว่า เขาจึงมีสติ และเมื่อเลิกดื่ม แล้วเขาได้ไปส่งรุ่นพี่ 2 คน นั้นเรียบร้อยแล้วจึงกลับมา นอน
10/11/51	หอของเค้าเอง	เพื่อคลายหนาว	มีทั้งหมด 4 คน	-	น้ำเงิน 1 ขวด	กินไปคุยไปอย่างช้า ๆ ไม่เร่ง	เป็นแบบเรียบง่าย สบายๆ	เค้าไม่เมาเพียงแต่กินเพื่อให้อุ่น

22.00-24.00น.						รับ บรรยากาศเจียบสงบ ซึ่ง เป็นการนั่งคุยกันในเรื่องต่าง ๆ	และเค้กก็ไม่เมา	คล้ายหนาวเท่านั้น
14/11/51 22.00-05.00น.	หอเพื่อน	เพื่อนชวน	มีทั้งหมด 10 คนมี ทั้งเพื่อนและรุ่นพี่	เพื่อนเป็นคนเลี้ยง	น้ำเงิน 5 ขวด Blend 285 1 ขวด แม่โขง 1 ขวดและ เบียร์สีโอ 1 ลัง	มีการดีดกีตาร์ ร้องเพลงอย่าง สนุกสนานและการกินเป็นลักษณะ แก้วเวียน	บรรยากาศสนุกสนาน มากเมากันทุกคนรวมทั้ง ตัวเค้าด้วย	เค้าเมามากแต่ยังสามารถขับรถ กลับมาอนที่หอได้
21/11/51 20.00-02.00น.	หอของพี่	รุ่นพี่ที่ไปฝึกงาน กลับมาหาและชวน กิน	มีทั้งหมด 12 คน	พี่เป็นคนเลี้ยง	น้ำเงินจำนวน 5 ขวด และ แม่โขง 1 ขวด	มีการดีดกีตาร์ ร้องเพลงอย่าง สนุกสนาน และมีการซื้อหมูมาย่าง กินด้วย	บรรยากาศสนุกสนานเค้า ก็เมาแต่ยังพอมีสติที่จะ ขับรถไปซื้อของได้	เค้าเมามากแต่ยังสามารถขับรถ กลับมาอนที่หอได้
27/12/51 19.00-24.00น.	งานเทศกาล มหกรรม อาหารอร่อย ที่จังหวัดของ เค้าและ จากนั้นมาต่อ กันที่ร้านเหล่า ชื่อ T-TIME	เป็นเทศกาลงานปี ใหม่	มีทั้งหมด 7-8 คน มีทั้งรุ่นพี่และเพื่อน เก่า	ช่วยกันออก	ในงานเทศกาลเค้าดื่มเบียร์ ประมาณ 2 Tower และที่ ร้าน T-TIME เค้ากิน Blend 285 1 ขวด	คุยกันด้วยความสนุกสนานใน บริเวณที่จัดงานดังกล่าว แต่ พอมาต่อที่ร้านบรรยากาศก็เริ่ม สนุกสนานมากขึ้นเพราะ ภายในร้านมีดนตรีสด	บรรยากาศสนุกสนาน และความสนุกยิ่งเพิ่มมาก ขึ้นเมื่อมาต่อที่ร้าน T-TIME และเค้กก็ไม่เมา	เค้าไม่เมาเพราะเค้ากินไม่มาก เท่าไรและเค้าก็สามารถขับรถ กลับบ้านได้ด้วย
29/12/51 22.00-02.00น.	ที่บ้านของเค้า เอง	เป็นเทศกาลงานปี ใหม่ และเป็นการ กลับมารวมตัวของ ญาติ	ทั้งหมด 4 คน ซึ่ง เป็นญาติกัน	-	เบียร์สีโอ 2 ลัง	บรรยากาศค่อยข้างอย่างเรียบ ง่าย เพราะนั่งคุยกันไปกินกัน ไปเลยไม่ค่อยสนุกสนาน เท่าไร	เป็นแบบเรียบง่ายแต่เค้า กินเข้าไปเยอะจึงทำให้ เค้าเมา	เค้าเมามากเพราะปริมาณที่เค้า กินเข้าไปนั้นมากพอๆ แต่เค้า ยังคงรักษาฟอร์มเพื่อทำตัวให้ดู เป็นปกติ และเมื่อตื่นมาเค้าก็มี อาการเมาค้าง
30/12/51 23.00-02.00น.	บานาน่าคลับ	เป็นเทศกาลงานปี ใหม่	ทั้งหมด 4 คนซึ่ง เป็นเพื่อนที่บ้าน	ช่วยกันออก	Blend 285 จำนวน 3 ขวด	ฉบับที่มีการเปิดเพลงแนว สนุกสนาน เสียงดัง จึงทำให้	สนุกสนาน ครื้นเครง แต่ เค้าไม่เมา	เค้าไม่เมาและมีสติอยู่ตลอด เพราะข้างในมีคนค่อนข้างเยอะ

		ของเค้า			บรรยากาศในวันนั้นครั้นตรง และเค้าก็ลุกขึ้นเดินบ้างบางครั้ง		เมื่อขับเล็กลงก็ขับรถกลับบ้าน	
31/12/51	บ้านเพื่อน ไม่มีข้อมูลเวลา	เป็นเทศกาลงานปี ใหม่	ทั้งหมด 4 คนซึ่ง เป็นเพื่อนที่บ้าน ของเค้า	ช่วยกันออก	เบียร์ลิโ 1 ลัง	เรียบง่าย เพราะนั่งคุยกันไป กินไปเลยไม่ค่อยสนุกสนาน เท่าไร	เค้าไม่เมาเพราะดื่มใน ปริมาณที่น้อย	เค้าไม่เมาและสามารถขับรถ กลับบ้านได้
1/01/52	ที่บ้านของเค้า 20.00-22.00น.	เป็นเทศกาลงานปี ใหม่	2 คนกับพ่อ	-	เบียร์ลิโ 6 ขวด	ค่อนข้างเรียบง่าย และพูดคุยกันใน เรื่องการทำงานของพ่อที่ผ่านมา	เรียบง่าย เค้าไม่เมาเพราะ ดื่มในปริมาณที่น้อย	เค้าไม่เมาเพราะวันรุ่งขึ้นต้อง กลับมาเรียนที่มหาวิทยาลัย
6/01/52	ที่ร้าน 21.00-03.00น.	เพื่อนชวน	ทั้งหมด 6 คน	ช่วยกันออก	สุรา Blend 285 2 ขวด และเบียร์ยี่ห้อลิโ 8 ขวด	สนุกสนาน มีการเปิดเพลงฟัง และร้องตาม	สนุกสนาน และ ครั้นตรงเพราะเค้า दिन มากพอ	เค้าเมามากและตื่นขึ้นมาพบกับ อาการเมาค้าง
17/02/52	ที่หอของเค้า 19.00-03.00น.	เป็นงานวันเกิดเพื่อน	ประมาณ 10 คน แต่จำนวนไม่ แน่นอนเพราะมีคน เดินเข้าออกตลอด มีทั้งผู้หญิง ผู้ชาย และรุ่นน้อง	-	Blend 285 จำนวน 6 ขวด และสุราดองอีก 1 ขวดใหญ่	สนุกสนาน ครึกครื้น มีการดีดกีตาร์ ร้องเพลง	ทุกคนเมา แต่เค้าเพียงแค่ มึนๆเท่านั้น	เค้าไม่เมาเพราะต้องดูแลเพื่อนๆ และเมื่อเหลือขวดสุดท้ายเค้าจึง นั่งกินกับเพื่อนที่เหลืออีก 4-5 คนจนหมด
36/02/52	กินครั้งแรกที่ 20.00-03.00น. หอบของพี่ จากนั้นจึงมา ต่อที่หอของ เค้าเอง	เพื่อนชวน	ครั้งแรกมี 9 คนแต่ เมื่อมาต่อที่หอของ เค้าเหลือเพียง 5-6 คนเท่านั้น	รุ่นพี่เลี้ยง 2 ขวด น้องซื้อมา 1 ขวดที่เหลือช่วยกันออก	น้ำเงิน 7 ขวด	ครั้งแรกที่หอของรุ่นพี่เป็นไปอย่าง เรียบง่าย นั่งคุยกันไปกินกันไป แต่ พอย้ายหอบรรยากาศเริ่มตึงเครียด เพราะน้องคนหนึ่งในวงเมาหนัก และเครียดจึงระบายออกมา	จากสนุกสนานเปลี่ยนมา เป็นตึงเครียด	เค้าไม่เมาเพียงแต่มีอาการมึนๆ เท่านั้น เพราะต้องคอยดูแล เพื่อนที่อาการเมามากกว่า และ ต้องคอยปลอบเพื่อนให้คลาย ความเครียด

ตารางที่ 7 สรุปพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหนึ่ง

เสื่อนะ

วันที่ 6 กันยายน 2551 ตี๋ตั้งตั้งแต่เวลา 20.00 น. ถึง 02.00 น. สาเหตุที่ตี๋ตี๋เพราะคลายเครียดหลังการสอบปลายภาคเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2551 สอบติดต่อกันนานถึง 3 วัน และวันพรุ่งนี้คือ วันที่ 27 กันยายน 2551 ไม่มีสอบและหยุดยาวถึงวันจันทร์ที่ 30 กันยายน 2551 วันนี้มีผู้ร่วมตี๋ตี๋ทั้งหมด 12 คน ประกอบด้วย(ทุกคนนามสมมุติ) เสื่อนะ บอล บอย (เจ้าของสถานที่ตี๋ตี๋) แมน วิ หนู่ม เปา อ๋ม หน่อ ป๊อบ แบนค์ พี่บู๊ (วิศวะคอมฯ ปี4) โดย 11 คนแรกเป็นเพื่อนในสาขาเดียวกัน และลำดับที่ 1-8 นั้นเป็นเพื่อนสนิทกันในกลุ่ม 7 ประจัญบาน

สถานที่ตี๋ตี๋/ลักษณะของสถานที่ เป็นหอพักชายอาคารชั้นเดียว ผู้หญิงสามารถเข้าไปอยู่ได้ อยู่บริเวณหน้ามอใกล้ห้างสรรพสินค้าเจริญภัณฑ์และร้านอาหารต่างๆ ซึ่งง่ายต่อการซื้อเครื่องดื่มและกับแกล้ม นอกจากนี้บริเวณห้องยังมีพื้นที่ว่างและกว้างพอที่จะบรรจุคนจำนวน 10 คนขึ้นไปได้ ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ตี๋ตี๋/ผู้ร่วมตี๋ตี๋ เป็นเพื่อนในสาขาเดียวกัน เป็นเพื่อนสนิทเฉพาะกลุ่ม คือ 7 ประจัญบาน เป็นรุ่นพี่ที่รู้จักกันมาตั้งแต่ case อยู่ปี 1 โดยเจอกันในวงเหล้า

เครื่องดื่มที่ตี๋ตี๋กัน วันนี้ตี๋ตี๋เบียร์ช้าง โดยแชร์กันออก และสถานที่ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือร้านหมูมอ เหตุการณ์ขณะตี๋ตี๋ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการพูดคุยเฮฮาปาร์ตี้ มีการพูดคุยหยอกล้อกันระหว่างที่ตี๋ตี๋และพูดคุยกันเรื่องการสอนของวันนี้ตลอดการตี๋ตี๋

บุคลิกภาพและแบบแผนการตี๋ตี๋ของกรณีศึกษา-ก่อนตี๋ตี๋ พฤติกรรมของ เสื่อนะ คือได้มีการทำแก๊งก่อนตี๋ตี๋เพราะเพื่อนบอกว่าวันนี้จะมีผู้หญิงมาร่วมตี๋ตี๋ด้วย นอกจากนี้ case ยังมีการเลือกที่นั่งอีกด้วย คือหาที่นั่งที่สามารถฟังได้ ไม่เลือกที่จะนั่งใกล้กระตักน้ำแข็ง ถ้าใครได้นั่งใกล้กระตักน้ำแข็ง case ก็จะไปพูดว่า “พลาดละ” และไม่ค่อยพูดคุยมากเท่าไรหรอก หลังตี๋ตี๋ เสื่อนะ ได้เริ่มเปลี่ยนพฤติกรรม ได้มีการพูดคุยมากขึ้น สีหน้าเริ่มแดงขึ้น มีการหนีไปคุยโทรศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมที่ลุกไปปัสสาวะบ่อยๆ อีกด้วย สรุปแล้วการตี๋ตี๋ครั้งนี้เป็นการตี๋ตี๋เพราะคลายเครียดจากการสอบติดต่อกันมาถึง 3 วัน

การตี๋ตี๋ครั้งนี้เป็นการตี๋ตี๋ที่มาจากความต้องการคลายความเครียดของ เสื่อนะ และเพื่อนๆ ของ เสื่อนะ ที่สอบติดต่อกันเป็นเวลา 3 วัน การตี๋ตี๋ผู้ตี๋ตี๋ได้เลือกตี๋ตี๋เบียร์ช้างที่ถือว่าเป็นเบียร์ในระดับกลางที่ผู้ตี๋ตี๋สามารถซื้อตี๋ตี๋ได้ เหตุการณ์ในขณะตี๋ตี๋ส่วนใหญ่ก็เหมือนกับการตี๋ตี๋ของกลุ่มอื่นๆ ที่เขาตี๋ตี๋กัน คือ มีการพูดคุยล้อเล่นกันมากกว่าเรื่องอื่น เรื่องพฤติกรรมของ เสื่อนะ ค่อนข้างจะมีความแตกต่างกันในช่วงก่อนตี๋ตี๋และหลังตี๋ตี๋ แสดงว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ค่อนข้างจะเป็นสิ่งที่ทำให้พฤติกรรมของ เสื่อนะ เปลี่ยนไปจากเดิมได้

เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 19.00 น. ถึง 21.00 น. การตี๋ตี๋ของเสื่อนะครั้งนี้เป็นการตี๋ตี๋ที่เพื่อนของ เสื่อนะ อยากจะตี๋ตี๋จึงได้ชักชวน เสื่อนะ และก็ไม่ปฏิเสธ โดยมีผู้ร่วมตี๋ตี๋

จำนวน 7 คน ประกอบด้วย(ทุกคนนามสมมุติ) เสือนะ บอล แมน บอย อัม หนุ่ม วี สถานที่
 ดื่ม/ลักษณะของสถานที่ คือ หน้าร้านหมูอ ร้านนี้เป็นร้านจำหน่ายสุราและมีขนมซึ่งสามารถเป็น
 กับแก้มชายด้วย บริเวณหน้าร้านมีโต๊ะหินอ่อนสามารถนั่งดื่มแอลกอฮอล์ได้ ร้านค้าที่ผู้ดื่มทั้ง
 เสือนะ และเพื่อนๆ ของเสือนะเลือกคือร้านที่มีโต๊ะสามารถนั่งดื่มได้เลย ถ้าเครื่องดื่มหมด ก็
 สามารถสั่งได้เรื่อยๆ และร้านค้าก็ยังมีกับแก้มชายด้วย บริเวณร้านนี้ยังมีร้านขายอาหารอีกด้วย

ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ดื่ม/ผู้ร่วมดื่มนั้นผู้ร่วมดื่มทั้ง 7 คน เป็นเพื่อนที่เรียนในสาขา
 เดียวกันและเป็นเพื่อนสนิทในกลุ่ม 7 ประจัญบาน โดยวันนี้ดื่มเบียร์ลิโอ โดยแชร์กันออก และซื้อ
 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านหมูอนั่นเอง เหตุการณ์ขณะดื่ม มีการพูดคุยกันเรื่องทั่วไป หยอกล้อพูด
 เล่นกัน บางทีเห็นผู้หญิงผ่านหน้าร้านก็มีการพูดหยอกล้อและมีการวิพากษ์วิจารณ์บ้าง วันนี้แบบ
 แผนบุคลิกภาพของ เสือนะ ก็มีการแต่งหล่อนิดหนึ่ง ทาแป้งก่อนออกจากห้องเพราะต้องมากิน
 บริเวณหน้าร้าน มีคนผ่านไปผ่านมา มาก ก่อนดื่ม เสือนะ ก็มีการพูดคุยกันเพื่อนตามปกติ หลังจาก
 ดื่มก็มีการหนีไปคุยโทรศัพท์บ้างตามปกติ เหตุที่ เสือนะ ดื่มเพราะเพื่อนชวนดื่มและไม่ปฏิเสธ

จากเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การดื่มครั้งนี้ตัวแปรหลักก็คือ กลุ่มเพื่อนๆ ของ
 เสือนะ ที่เกิดอยากจะดื่มขึ้นมาไปชักชวนเสือนะ และเสือนะก็ไม่ปฏิเสธที่จะดื่ม แสดงว่าเสือนะก็มี
 ใจที่อยากจะดื่มด้วย การดื่มครั้งนี้ก็เหมือนครั้งก่อน ก็คือเครื่องดื่มที่ดื่มกัน แชร์กันออก ไม่มีใคร
 เป็นคนเลี้ยง พฤติกรรมการดื่มส่วนใหญ่แล้ว คนส่วนมากจะตกลงกันก่อนว่าจะดื่มเครื่องดื่มอะไร
 ก็เป็นไปตามนั้น พฤติกรรมเป็นการพูดคุยกันส่วนมาก

เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 20.00 น. ถึง 21.00 น. เพราะเหตุเสือนะอยากจะ
 ถอนอาการเมาค้างและเพื่อนในกลุ่มก็ต้องการดื่มด้วย วันนี้มีผู้ร่วมดื่ม 6 คน ประกอบด้วยเสือนะ
 บอล อัม หนุ่ม วี เปา สถานที่คือ หน้าร้านหมูอ ร้านนี้เป็นร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 และมีกับแก้มชายด้วย บริเวณหน้าร้านมีโต๊ะหินอ่อนสามารถนั่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้
 ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ดื่ม/ผู้ร่วมดื่มเป็นเพื่อนในสาขาเดียวกัน เป็นเพื่อนสนิทในกลุ่ม 7
 ประจัญบาน และทั้ง 6 คนอยู่หอเดียวกันทั้งหมด วันนี้ดื่มเบียร์ลิโอ โดยแชร์กันออก ซื้อที่ร้านหมูอ

เหตุการณ์ขณะดื่มเหมือนกับการดื่มครั้งก่อน ๆ คือ พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม มีการสูบ
 บุหรี่ด้วย แต่ เสือนะไม่สูบ บุคลิกภาพของ เสือนะ วันนี้การแต่งตัวก็เรียบง่ายแบบแผนการดื่มก็เอา
 คนส่วนใหญ่จะกินอะไรกัน เสือนะ ก็ว่าตามนั้น มีการพูดคุยกันในกลุ่มตามปกติ แต่วันนี้ เสือ
 นะ ไม่หนีไปคุยโทรศัพท์ การดื่มครั้งนี้เป็นการดื่มเพราะอยากถอน และได้เลือกดื่มเบียร์ลิโอที่ร้าน
 หมูอ โดยแชร์กัน จะเห็นว่าการดื่มครั้งนี้ก็เหมือนครั้งที่ผ่านมา เสือนะ และเพื่อนๆ กลุ่มเดิมของ
 เสือนะ เป็นปัจจัยหลักที่จะดื่ม และพฤติกรรมการดื่มในวันนี้ เสือนะ ยังได้ปฏิบัติตามอย่างคนดื่ม
 เหล้าทั่วไป โดย เสือนะ บอกว่า “เมาก็ต้องถอน” ซึ่งถือว่าการกระทำแบบนี้จะพบเห็นได้ทั่วไป

วันที่ 14 ตุลาคม 2551 ตั้งแต่เวลา : 19.00 น. สาเหตุที่ดื่มเพราะเพื่อนในกลุ่มชวนและเลือกไม่ปฏิเสธ วันนี้มีผู้ร่วมดื่ม 5 คน ประกอบด้วย เสือนะ บอล อ้ม ต้อย แบ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนในสาขาเดียวกัน ดื่มกันที่หน้าร้านทูมอ ร้านนี้เป็นร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีกับแกล้มขายด้วย บริเวณหน้าร้านมีโต๊ะหินอ่อนสามารถนั่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ วันนี้ดื่มเปียร์รีโอโดยแชร์กันออก โดยซื้อกับร้านทูมอที่เป็นร้านที่เสือนะและเพื่อน ๆ นั่งดื่ม

วันนี้ขณะดื่มฝนตก แต่ เสือนะ และเพื่อน ๆ ก็ยังออกมาดื่มกัน เป็นการนั่งคุยกันโดยทั่วไปนั่งจิบเปียร์รีกันเบาๆ ตอนแรกดื่มกันอยู่ 3 คน คือ บอล เสือนะ และอ้อม ต่อจากนั้นเสือนะก็ได้โทรชวนต้อย กับแบ่ง และทั้งสองก็มานั่งกินและคุยกันสนุกๆ วันนี้เสือนะได้เหมาน้ำแข็งของร้านหมดทั้งถังโดยเหมาในราคา 20 บาท บุคลิกภาพของ เสือนะ วันนี้การแต่งตัวก็เรียบง่ายกับตัวเองกับผู้ร่วมดื่มเพราะเป็นเพื่อนกันแบบแผนการดื่มก็ยิ่งเหมือนครั้งก่อน คือ มีเพื่อนชวนแล้วก็ไม่ปฏิเสธ หลังจาก เสือนะ เริ่มเมา เสือนะ ก็เริ่ม talk show โดยชอบพูดเรื่องตนเองที่เคยเรียนอยู่ที่กรุงเทพฯ ก่อนที่จะมาเรียนอยู่ที่ มหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา และบางโอกาสก็ไปคุยโทรศัพท์ วันนี้เสือนะค่อนข้างเมา และก่อนกลับเข้าหอ เสือนะได้แวะซื้อขนมที่ seven เพราะเสือนะบอกว่าวันนี้ยังไม่ได้กินข้าวเลย

จะเห็นว่าการดื่มครั้งนี้ยังเป็นเพื่อนชวนและ เสือนะ ไม่ปฏิเสธในคำชวนของเพื่อนอีกตามเคย และเพื่อนที่ดื่มด้วยก็ยังเป็นเพื่อนในสาขาเช่นเดิม แบบแผนการดื่มต่างก็ยังไม่มีการแตกต่างจากครั้งก่อน แต่การดื่มครั้งนี้สามารถบอกได้ว่า สภาพอากาศไม่ใช่ปัจจัยหรืออุปสรรคต่อการดื่มของ เสือนะ ถึงแม้ว่าวันนี้ฝนตก เสือนะ ก็ยังออกมาดื่มกับเพื่อน ๆ ได้

วันที่ 18 ตุลาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง เหตุที่ดื่มเพราะเพื่อนในกลุ่มชวนและเลือกไม่ปฏิเสธ วันนี้มีผู้ร่วมดื่ม 8 คน ประกอบด้วย 1.เสือนะ 2.บอล 3.แมน 4.วี 5.หนุ่ม 6.อ้อม 7.บอย 8.นิว(ต่างสาขา) วันนี้ไปดื่มที่บ้านพักของแมน มีลักษณะเป็นบ้านเช่ามีลานสำหรับใช้กินเหล้าได้ ซึ่งก็เป็นเพื่อนในกลุ่มเดียวกันคือ กลุ่ม 7 ประจำบ้านกลุ่มเดิมและมีเพื่อนของเพื่อนในกลุ่มที่รู้จักกันมานานแล้ว เพราะกินเหล้าด้วยกันมาหลายครั้ง วันนี้ดื่มเหล้าขาวแม่อิงผสมเครื่องดื่มชูกำลัง M 150 โดยไปซื้อเครื่องดื่มที่ร้านทูมอ

เหตุการณ์ขณะดื่ม มีการพูดคุยหยอกล้อกันเหมือนครั้งก่อนๆ แต่วันนี้เสือนะไม่อยากกินเท่าไรหรอกเพราะเสือนะบอกว่า “แม่อิง ฮาบัส” เพราะเหล้าชนิดนี้กินยาก มีกลิ่นฉุนและเสือนะไม่ชอบกินแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เพราะถูกเพื่อนว่าให้ต่างๆ นานา ถ้าไม่กิน เช่น “เวลากินกะสาวยังกินได้ปะ เวลากินกะเป็อนกะฝูงกินบ่ได้” เป็นต้น พอดื่มได้สักพักเสือนะก็ทำแบบเดิม คือ ไปคุยโทรศัพท์อีกตามเคยและวันนี้เสือนะคุยค่อนข้างนาน เพราะเสือนะคงใช้โอกาสนี้หลบเหล้าด้วย

การดื่มครั้งนี้ก็ยังเป็นเพื่อนชวนและเสียนะก็ไม่ปฏิเสธในคำชวนของเพื่อนเพราะครั้งนี้ปฏิเสธไม่ได้ เพื่อนว่า และเพื่อนที่ดื่มด้วยก็ยังเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกันกลุ่มเดิม แบบแผนการดื่มต่างจากครั้งก่อนๆ เพราะวันนี้เพื่อนๆ เลือกดื่มเหล้าขาวแม่อิง เหล้าชนิดนี้ดื่มยาก และมีกลิ่นฉุนเสียนะเลยหาโอกาสหลบออกไปโทรศัพท์ แล้วใช้ออกาสนี้หลบเหล่าไปด้วย

วันที่ 22 ตุลาคม 2551 ดื่มตั้งแต่เวลา 20.30 น. ถึง สาเหตุที่ดื่ม คือเสียนะชวนเพื่อนและบอกว่า “นั่งจิบผ่อนคลาย” วันนี้มีผู้ร่วมดื่ม 3 คน ประกอบด้วย เสียนะ บอล อ้ม ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทในกลุ่ม 7 ประจัญบาน สถานที่ดื่ม/ลักษณะของสถานที่คือ หน้าร้านหมู่อ ร้านนี้เป็นร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีกับแกล้มขายด้วย บริเวณหน้าร้านมีโต๊ะหินอ่อนสามารถนั่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ วันนี้ดื่มเบียร์ลิโอบ โดยไปซื้อที่ร้านหมู่อ

มีแต่การพูดคุยกันเช่นเดิม แต่วันนี้เสียนะได้บอกเคล็ดลับเกี่ยวกับการเลือกเบียร์และกับแกล้มด้วยว่า “เบียร์ลิโอบถ้าเบอร์ 1 2 3 ที่เบา แต่เป็น 4 5 6 หนัก ยิ่งเบอร์ 6 ยิ่งหนัก” และที่จริงวันนี้เสียนะถูกเพื่อนชวนไปเที่ยว BM PUB แต่เสียนะได้ปฏิเสธเพราะเสียนะบอกว่า “ไปมันไม่ใช่แค่ 100-200 บาท แต่เป็น 300-400 up ดูอย่างอ้มไปครั้งนั้นหมดไปตั้ง 400 บาท และ BM PUB มันก็ไกล กินที่หมู่อมันสบายใจกว่า กินแบบจิบๆ” นอกจากนี้อีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างกินคือ เสียนะได้ชักชวนเพื่อนที่มาซื้อของร้านหมู่อนั่งดื่มด้วยกัน แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ แต่เพื่อนเสียนะก็ยกเป็นมารยาท 1 แก้วแล้วก็ไป และพอเสียนะมาได้สักพักก็ได้บอกเคล็ดลับเกี่ยวกับกับแกล้มอีกว่า “ขนมขาไก่มันเอาไว้กินกะเบียร์ข้างเพราะเบียร์ข้างมันขมขมนี่มันหวาน”

วันที่ 2 พฤศจิกายน 2551 ตั้งแต่เวลา 21.00-04.00 น ที่ หอพักบอล หอพักชายจาร์นันท์ เหตุที่ดื่มเพราะว่าบอลเพื่อนของเสียนะอยากจะดื่มเลยชวนเสียนะมานั่งกินด้วยและเสียนะก็ไม่ปฏิเสธจากนั้นก็บอลก็เลยชวนแมนและหน่อมานั่งกินด้วยกันอีกรวมทั้งหมดวันนี้มี 4 คนเปณเพื่อนในสาขาเดียวกันทั้งสิ้นคน วันนี้กินเหล้าขาวแม่อิงผสมเครื่องดื่ม M150 ซื้อจากร้านหมู่อ บอลเลี้ยง

แบบแผนการกินวันนี้ต่างจากวันอื่นๆ สักหน่อยเพราะวันนี้ได้ทำการเลือกสถานที่กินโดยเลือกที่จะชมวิวกินบรรยากาศไปด้วยและเลือกกินที่หลังห้องของบอลเพราะจุดนี้เวลามองออกไปจะเห็นวิวที่สวยงาม เหตุการณ์ขณะดื่มก็มีการพูดคุยกันสนุกเฮฮาแซวกันไปมาตามปกติ เช่นเวลาที่เพื่อนในวงยกขาเพื่อนคนอื่นที่จะยกถัดไปก็จะพูดขึ้นมาว่า “แก้วถึงใครเมื่อไหร่ถึงผม” และเสียนะก็โดนประโยคนี้น้อยที่สุด เพราะเสียนะบอกว่า “เหล่าแม่อิงไม่ไหวๆ ไม่สู้ๆ 555” แต่คอยกินไปคุยกันไปโดยหมดไป 2 ขวด ทุกคนก็มีอาการเมากัน และระหว่างที่ดื่มกันนั้นทุกคนก็จะหนีไปคุยโทรศัพท์กันบ้างเพื่อถือโอกาสหลบเหล่า พอหมดสองขวดก็ดูเวลาก็ตีสี่แต่ทุกคนยังไม่่วงกันก็เลยชวนกันไปซื้อมามาคัพเพื่อรับประทานกันที่เซเว่นอีเลเว่น เมื่อรับประทานเสร็จก็กลับนอน

วันที่ 6 พฤศจิกายน 2551 ตั้งแต่เวลา 21.00-02.00 น ที่ ห้องเสือนะ หอจรรย์นัท วันนี
 สถานที่กินคือห้องของเสือนะเองโดยเหตุการณ์กินเพราะเลี้ยงวันเกิดเพื่อนและเพื่อน ๆ ก็ขอใช้ห้อง
 เสือนะเป็นสถานที่จัดเลี้ยงเพราะในห้องกว้างโล่ง วันนี้คนที่ร่วมดื่มเป็นเพื่อนที่รู้จักกันทั้งหมดโดย
 อยู่ในสาขาพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ และจีนและโดยส่วยใหญ่อยู่หอเดียวกันหมด วันนี้เครื่องดื่มที่
 พวกเราดื่มกันก็เบียร์ลิโอบจำนวน 2 กล่อง โดยมีกับแกล้มเป็นขนม ซื้อมาจากร้านหมู่อ เหตุการณ์
 วันนี้เริ่มจากก่อนดื่มเพื่อนของเสือนะมาชวนดื่มเหล้าและบอกว่าจะจัดเลี้ยงวันเกิดให้เพื่อนโดยที่
 แรกเพื่อน ๆ ตกงกันว่าจะกินที่ห้องบอลแต่ได้รับการปฏิเสธจากบอล เพื่อนจึงย้ายมาห้องเสือนะ
 เหตุการณ์ขณะกินมีการสร้างบรรยากาศในการกินโดยการเอาโคมไฟสีแดงมาเปิดแทน
 หลอดฟลูออเรสเซนต์ ให้เหมือนกับร้านสุราโดยนำมาจากห้องบอล เหตุการณ์ขณะดื่มก็นั่งคุยกัน
 เช่นทุก ๆ ครั้ง แต่พอดื่มได้สักพักก็มีโทรศัพท์ดังขึ้น และโทรมาบอกว่าเพื่อนอีกคนหนึ่งอาเจียนเป็น
 เลือดทำให้ทุกคนหยุดกินกันและบอลก็ได้โทรหาเพื่อนของบอลให้เอารถยนต์มารับแล้วไปส่งที่
 โรงพยาบาล จากนั้นก็กลับมานั่งดื่มกันต่อ และต่อจากนั้นพอถึงเวลาเที่ยงคืนก็มีการจุดเทียนเป่า
 เค้กกัน วันนี้เสือนะมีพฤติกรรมเขิน ๆ อาย ๆ เพราะเป็นวันที่คนที่เสือนะแอบปลื้มมานั่งดื่มด้วย เสือ
 นะจึงถูกเพื่อนแซวตลอด ผลคือเสือนะก็มีอาการเมาตามปกติ มีอาการหน้าแดงและก็จะเริ่มมีเรื่อง
 มาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง จากนั้นพอถึงเวลาประมาณ 2.00 น ทุกคนก็ดื่มกันไม่ไหว จึงหยุดดื่มและ
 กลับไปนอนพักผ่อนที่ห้องของตัวเอง

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2551 กินตั้งแต่เวลา 20.30-01.00 น หอหญิงจรรย์นัท วันที่ดื่มเพราะ
 เป็นวันเกิดของเพื่อนอีกคนหนึ่งในกลุ่มเพื่อนของเสือนะ และเป็นคนที่เสือนะแอบปลื้มด้วย วันนี้มีผู้
 ร่วมดื่ม 7-8 คน เป็นผู้ชายสองคนคือเสือนะและบอลนอกนั้นเป็นผู้หญิงหมด สถานที่ดื่มวันนี้คือที่
 ห้องของเจ้าของวันเกิด เครื่องดื่มที่ดื่มคือ Blend 285 จำนวน 3 ขวด โดยผสมโซดา-น้ำเปล่า ซึ่ง
 ซื้อมาจากร้านหมู่อ

เหตุการณ์ขณะดื่มก็เหมือนทุก ๆ ครั้งที่ดื่มกัน เป็นการพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ แต่วันนี้เสือนะ
 โดนแซวมากที่สุดเพราะเป็นวันเกิดของคนที่ไม่ปลื้ม ขณะดื่มเพื่อนคนหนึ่งได้พูด
 ขึ้นมาว่า “พี่เสือนะเหล้าหมด พี่จะซื้อเลี้ยงได้รึเปล่า ถือว่าเลี้ยงวันเกิดอ้อ (คนที่เสือนะปลื้ม) นะพี่” เสือ
 นะบอกว่า “เหอ ๆ เอาจริงป่าวละ” เพื่อน ๆ ก็บอกว่า “พูดเล่นเฉย ๆ นี่แสดงว่ารักจริงนี่หว่า ไม่ต้อง
 ซื้อหรอกวันนี้เลี้ยง” จากนั้นก็นั่งดื่มกันไปเรื่อย ๆ บางคนก็ไปคุยโทรศัพท์บ้าง รวมทั้งเสือนะ
 ด้วย และพอถึงเที่ยงคืนก็มีการจุดเทียนเป่าเค้ก และเสือนะก็ได้ทำความประหลาดใจ (surprise)
 ให้เจ้าของวันเกิด (คนที่เสือนะแอบปลื้ม) โดยการซื้อตุ๊กตาแมวกาฟิลดีให้ จากนั้นจึงนั่งดื่มกันต่อจน
 เลิกกันในเวลาประมาณ 1.00 น หลังดื่มเสือนะค่อนข้างจะเมามากเหมือนกัน วันนี้เดินกลับแทบ
 จะไม่ไหว บอลต้องประคองกลับ

วันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 ตั้งแต่เวลา 19.00-02.00 น. ที่บ้านเช่าของแมน วันนี้เสีอนะ ตีมสุราเพราะเป็นวันลอยกระทง และลอยกระทงปีนี้ไม่ตรงกับวันหยุด เสีอนะและเพื่อน ๆ จึงไม่ได้ กลับบ้าน จึงนัดกินมาตีมสุรากันที่บ้านของแมน วันนี้ตีมเบียร์ข้างโดยซื้อมาจากร้านหมูมอ ช่วยกัน ออกค่าใช้จ่ายคนละ 50 บาท ผู้ร่วมตีมวันนี้มี 11 คน เป็นเพื่อนกันทั้งหมด

เหตุการณ์ตีมนั้นวันนี้มีการปล่อยคอมลอยกันจำนวน 2 ลูก บรรยากาศการตีมในวันนั้นการ นึ่งตีมต่างจากวันอื่น คือนึ่งตีมล้อมวงเป็นวงกลมรอบกองไฟและย่างเนื้อ ปิ้งลูกชิ้นด้วย วันนี้ทุกคน และทั้งเสีอนะไม่ค่อยจะมีอาการเมา และเบียร์ที่ซื้อมา 1 ลังเกือบจะไม่หมด เพราะวันนี้มีอากาศ หนาวทำให้ทุกคนไม่ค่อยจะตีมกัน ส่วนใหญ่ก็จะนั่งคุยกันมากกว่า และวันนี้มีการถ่ายรูปเก็บเป็นที่ ระลึกกันด้วย

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2551 ตั้งแต่เวลา 18.00-20.00 น. ที่หน้าร้านขายเครื่องตีมหมู มอ เหตุที่ตีมเพราะเพื่อนในกลุ่ม 7 ประจัญบานต้องการตีมก็เลยชวนกัน ผู้ร่วมตีมทุกคนเป็นอยู่ใน กลุ่ม 7 ประจัญบาน ซึ่งมี เสีอนะ , บอล , แมน , อ้ม , บอย , หนูม , วิ , และเปา วันนี้เป็นวันที่ 7 ประจัญบาน มาตีมกันครบ เครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ตีม คือ เบียร์ยี่ห้อลิโอ 1 ลังเท่านั้นโดยช่วยกัน ออกค่าใช้จ่าย โดยซื้อจากร้านหมู มอ และตีมกันที่โต๊ะม้าหินอ่อนมีเก้าอี้ล้อมรอบ 4 ตัวหน้าร้านหมูมอ

เหตุการณ์ขณะตีมก็มีการพูดคุยกันแข่งกันตีมเหมือนทุก ๆ ครั้ง หาอะไรที่เป็นสาระไม่ค่อย จะมีนัก ส่วนเสีอนะขณะตีมก็จะมีคำพูดที่ทวนๆ พูดใส่เพื่อนตลอด บางครั้งก็ชอบแสดงท่าทางตลก ให้เพื่อนดู หลังจากที่ตีมหมด บอลก็ถามว่าจะตีมกันต่อหรือไม่ เสีอบอกว่า “อย่างไรก็ได้แล้วแต่” และสุดท้ายก็ตกลงได้ว่าไม่กินต่อแล้วก็แยกย้ายกันกลับหอใครหอมัน หลังตีม เสีอไม่มีอาการเมา มากนักแต่ก็มีอาการหน้าแดงนิด ๆ และยังสามารถกลับมาคุยโทรศัพท์และเล่น MSN ได้อยู่

วันที่ 8 ธันวาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น. ที่ บ้านแมน อ.เกาะคา จ.ลำปาง วันนี้ตีมเพราะแมนเลี้ยงวันเกิดของแมนย้อนหลังและเพื่อนชักชวนกันตีม คือวันนี้เสีอนะและเพื่อน ๆ ได้ไปเก็บข้อมูลทำวิจัยเรื่องกลองปู่จาที่จังหวัดลำปาง และได้ไปนอนค้างคืนที่บ้านของแมน ทำให้เป็นสาเหตุที่ตีมของวันนี้ อีกสาเหตุหนึ่งคือฉลองที่ได้มาเที่ยวบ้านเพื่อนที่จังหวัดลำปาง โดยมีผู้ ร่วมตีมคือกลุ่มเพื่อน 7 ประจัญบานทั้งหมด ประกอบด้วย เสีอนะ บอล แมน วิ หนูม อ้ม บอย แบนค์ และเปา และยังมีเพื่อนของแมนมานั่งกินด้วยอีก 4 คน

เครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ตีมกันวันนี้คือสุรา Blend 285 จำนวน 4 ขวด ผสมโซดา-น้ำเปล่า เหตุการณ์ขณะตีมส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการพูดคุยกันในเรื่องงานวิจัยและการลงพื้นที่ในวันนั้น รวมทั้งวางแผนการลงพื้นที่ในวันพรุ่งนี้ด้วย ขณะที่ตีมเหล้าอยู่นั้น ยังมีเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ ทำกับข้าวและกับแก้มอยู่ในครัวและอีกกลุ่มหนึ่งนั่งตีมสุราอยู่ข้างนอก ซึ่งเสีอนะก็นั่งตีมสุราอยู่ ข้างนอกด้วย แต่พอตีมได้สักพักเสีอนะก็เดินเข้าไปในห้องครัว เพื่อนเลยถามเสีอนะว่า “เสีอเมา

แล้วหรือ หรือว่าหลบเหล่า” เสือตอบว่า “ไม่ได้เมาและไม่ได้หลบ กินสองสามแก้วเองจะเมาก็ให้มันรู้ไป เหนอ” เพื่อนก็เลยถามเสือนะว่าแล้วเข้ามาทำไม เสือนะก็เลยกล่าววาม่าถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึกเฉย ๆ พอถ่ายรูปเสร็จเสือกก็กลับไปนั่งดื่มต่อ บรรยากาศการดื่มในวันนี้ค่อนข้างจะสนุกสนานมาก มีการร้องเพลงไปด้วย และขณะที่กำลังดื่มอยู่นั้นเสือนะได้ลุกขึ้นไปคุยโทรศัพท์นานมาก เพื่อนจึงแซวว่า “แมวโพงหลบเหล่าหรือ”

หลังดื่มวันนี้เสือนะเมามาก ๆ ถึงกลับต้องหลอกเพื่อนว่าคุยโทรศัพท์ แต่พอเช้าจริงเพื่อน ๆ ไปดูว่าเสือโทรจริงหรือป่าวแต่ผลออกมาคือเสือนะไม่ได้โทรและในมือไม่มีโทรศัพท์แต่ทำท่าคุยและถือโทรศัพท์ที่อยู่และหนีไปนอนก่อนเพื่อน ๆ ทั้งหมดและขณะที่นอนก็ถูกเพื่อน ๆ แกล้งหลายอย่างแต่เสือนะก็ไม่รู้เรื่องอะไรเลย

วันที่ 9 ธันวาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 21.00-01.00 น. ที่ บ้านแมน อ.เกาะคา จ.ลำปาง วันนี้เสือนะดื่มด้วยเหตุผลที่ เพื่อน ๆ ในกลุ่ม 7 ประจัญบานชวนดื่มและผู้ร่วมดื่มวันนี้ก็คือเพื่อน ๆ 7 ประจัญบานทั้งหมด เครื่องดื่มที่ดื่มกันวันนี้คือ เบียร์ยี่ห้อลิโอจำนวน 1 ลังซึ่งซื้อจากร้านค้าใกล้บ้านของแมน

ความจริงวันนี้เสือนะไม่อยากจะดื่มเท่าไรโดยเสือนะให้เหตุผลว่า “วันนี้เสือนะไม่อยากจะกินอยากจะนอนพักมาก ๆ เพราะเพลียจากการลงพื้นที่และนั่งรถ” แต่เพื่อน ๆ ก็ไม่ยอม เสือนะก็เลยจำใจมาดื่ม เหตุการณ์วันนี้ก็มีการพูดคุยกันเช่นทุก ๆ ครั้งและวันนี้ก็มีการพูดคุยเรื่องที่ไปลงพื้นที่มาและก็วางแผนการลงพื้นที่ในวันพรุ่งนี้จากนั้นก็นั่งจิบเบียร์ไปคุยกันไป บางคนก็ไปคุยโทรศัพท์ และเมื่อดื่มเบียร์หมด ทุกคนก็เข้านอนกันโดยไม่มีใครอาบน้ำและหลังดื่ม เสือนะมีอาการเมาหน้าแดง พูดมากและพูดกวนเพื่อน

วันที่ 10 ธันวาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 21.00-00.30 น. ที่ลานเบียร์สิงห์ ศูนย์เซรามิก อ.เกาะคา จ.ลำปาง เหตุการณ์วันนี้แมนของแมนไปขายของที่งานเซรามิกแฟร์และพวกเราก็ได้ไปเที่ยวในงานและในงานก็มีลานเบียร์ด้วยพวกเราจึงชวนกันไปลานเบียร์และเสือนะก็เห็นด้วยที่จะไปนั่งลานเบียร์โดยบอกว่า “ไปจิบๆแต่ไม่ต้องเอาเมา” ผู้ร่วมดื่มวันนี้ก็มีกัน 5 คนคือ เสือ แมน บอล อ้ม บอย เครื่องดื่มคือเบียร์สิงห์สด

ตอนแรกเราได้สั่งเบียร์มาหนึ่งหลอดและก็นั่งดื่มกันไปคุยไปและก็ฟังเพลงที่เขามาเล่นในลานเบียร์ด้วย พอได้สักพักเบียร์หมดหลอดทุกคนเกิดอาการติดลมเลยสั่งมาอีก 2 หลอด และขณะที่รอเบียร์ที่สั่งอยู่นั้นเสือนะก็ได้พูดขึ้นมาว่า “ตอนนี้อยู่สึกมีน ๆ แล้วนะเนี่ย” แมนก็เลยบอกเสือนะว่า “เบียร์สดเมาเร็วเป็นธรรมดา” และก็ตามเสือนะต่อว่า “ไหวป่าวพี่” เสือกก็บอกว่า “น่าจะไหวนะ 555” จากนั้นเราก็นั่งกินไปคุยไปจนเบียร์หมด 2 หลอด ก็เลยพากันกลับบ้านแมน และเสือกก็มีอาการเมา และหน้าแดงนิด ๆ

วันที่ 11 ธันวาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 22.00 – 01.00 น ที่บ้านแมน อ.เกาะคา จ.ลำปาง
วันนี้หลังจากไปลงพื้นที่ในการทำวิจัยกลับมาแมนก็พาไปเที่ยวในตัวเมืองลำปางและก็ไปกินข้าว
และแมนก็ได้ชวนเพื่อน ๆ กินเหล้า แต่เพื่อน ๆ ก็บอกทำนองแซว ๆ ว่า “ไม่ไหวมั้งพี่” และเสีอนะก็
ได้พูดแทรกขึ้นมาว่า “นี่เรามาทำวิจัยเรื่องกลองปู่จา หรือวิจัยเหล้านี้” แมนก็บอกว่า “ดี..ถ้าพูดกัน
แบบนี้ก็กินกันเลย” หลังจากทานอาหารเสร็จแมนก็พากลับบ้าน แล้วก็ไปตั้งวงกันที่บ้านแมน โดย
วันนี้มีผู้ร่วมดื่มดั่งนี้ แมน เสีอนะ บอล หนู่ม วิ เปา อ๋ม และบอย และเครื่องดื่มก็คือ Blend 285
ผสมโซดา-น้ำเปล่า ซื้อมาจากเซเว่น อีเลฟเว่น ในตัวเมืองอำเภอเกาะคา

เหตุการณ์ขณะดื่มวันนี้ก็เช่นทุก ๆ วันคือนั่งคุยกันไปดื่มกันไป แต่วันนี้เสีอนะนั่งดื่มไม่นาน
เพราะมีอาการเมาจึงขออนุญาตไปนอนก่อน เพื่อนก็ไม่ยอม ก็พูดต่าง ๆ นานาใส่เสีอนะ แต่เสีอนะก็
บอกว่า “วันนี้ไม่ไหวจริงๆ” เพื่อนจึงให้ไปนอนก่อน

วันที่ 12 ธันวาคม 2551 ตั้งแต่เวลา 20.00-03.00 น ที่บ้านแมน อ.เกาะคา จังหวัดลำปาง
วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานวิจัยเรื่องกลองปู่จา เพื่อน ๆ จึงได้ชวนกันฉลอง
โดยวันนี้เครื่องดื่มที่ดื่มกันคือเบียร์ช้าง ซื้อมาจากร้านค้าใกล้บ้านแมน โดยนำเงินที่เหลือจากงานวิจัย
โดยซื้อได้ทั้งหมด 28 ขวด และวันนี้ผู้ดื่มประกอบด้วย แมน เสีอนะ บอล วิ หนู่ม เปา บอย และ
แบงค์

บรรยากาศการดื่มวันนี้เป็นไปอย่างสนุกสนานเฮฮากันอย่างมากมายโดยมีการพูดคุยกันแซวกัน
ไปมา วันนี้ทุกคนเมามาก รวมทั้งเสีอนะด้วย ขณะที่เมากันนั้นมีการร้องเพลง และลุกขึ้นเต้นกัน
บางคนถึงกับถอดเสื้อเต้น และบางคนไม่ไหวก็หนีไปนอนก่อนและก็ตื่นขึ้นมาดื่มต่อ แต่เสีอนะคืน
นี้อยู่ตลอดงาน พอดื่มถึงประมาณ 3.00 น แม่ของแมนก็บอกให้เลิกดื่มกันได้แล้ว เพราะว่ามันดึก
พอแล้ว เกรงใจข้าง ๆ บ้าน และพวกเรา ก็หยุดกันทั้ง ๆ ที่เบียร์ยังเหลืออีก 4 ขวด

หลังจากแม่แมนบอกเลิก ทุกคนก็ไปนั่งคุยกันต่อในบ้าน แต่เสีอนะเมามาก ๆ ถึงมากที่สุด
ก็เลยหลับก่อน ก็เลยโดนเพื่อน ๆ ที่ยังไม่หลับแกล้งทั้งเอาเบิ่งโรยเต็มหน้า เขียนคิ้วเขียนตา แต่เสี
อนะก็ไม่รู้เรื่องอะไรเลย และมารู้อีกทีว่าถูกแกล้ง ก็ตื่นนอนตอนเช้าทำให้เสีอนะโกรธมากเข้านั้นทั้ง
เข้าไม่ยอมคุยกับเพื่อน ๆ เลยทั้ง ๆ ที่เขาไม่เคยโกรธเพื่อน ๆ แม้จะโดนแกล้งโดนแซวมากแค่ไหน

ในระหว่าง 12 ธันวาคม 2551 – 5 มกราคม 2552 นั้นเป็นช่วงที่ทาง มหาวิทยาลัยได้ปิด
เป็นเวลา 1 เดือนถึงเทศกาลปีใหม่ เสีอนะได้กลับบ้าน ทางผู้ช่วยนักวิจัยจึงไม่สามารถเข้าไปเก็บ
ข้อมูลได้ แต่ได้สอบถามและพบว่าเสีอนะได้ดื่มสุราในช่วงเวลาดังกล่าว ทางผู้ช่วยนักวิจัยจึงได้
บันทึกได้เพียงความถี่ของการดื่มสุราเท่านั้น ซึ่งได้บันทึกและอธิบายไว้ในตารางแสดงความถี่ของ
ดื่มสุราของเสีอนะ ที่ส่งไปให้ในครั้งก่อนแล้ว

วันที่ 5 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 20.00-01.00 น. ได้ดื่มที่หอพักชายไม่มีชื่อ (เป็นห้องของเพื่อนในสาขาพัฒนาสังคมด้วยกัน) วันนี้เสียนะชวนดื่มสุราอีก และวันนี้ได้ชวนเพื่อนต่างสาขา คือ สาขาวิศวกรรมมาดื่มด้วย เพื่อน ๆ ว่าเสียนะเป็น My Idol (คนต้นแบบ) ของเราจึงถูกชวน วันนี้ดื่มสุราชุมชนี่ห่อแม่อิงผสมเครื่องดื่ม M 150 ซื้อมาจากร้านหมู่อ

เสียนะรู้ว่าวันนี้ต้องดื่มแม่อิง ถึงกับอุทานออกมาว่า “ค่า! เอาอีกละ ตายแน่ ๆ” แต่เสียนะก็ไปดื่ม เหตุการณ์ระหว่างดื่ม คือ นั่งคุยกัน มีการสร้างบรรยากาศโดยการจุกเทียนเพราะบริเวณที่ดื่มค่อนข้างมืด วันนี้เสียนะดื่มกับเพื่อนไป 3 ขวด จึงทำให้เสียนะเมามากๆ และก็พูดมากด้วย

วันที่ 6 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 20.30-22.00 น. สถานที่ดื่มคือ บ้านแมนเจ็ดประจัญบาน วันนี้เสียนะไม่รู้ว่าจะได้ดื่มสุรา เสียนะจึงไปทานหมูกระทะกับเพื่อนผู้หญิงในเมือง พอดื่มได้สักพักเพื่อน ๆ 7 ประจัญบานก็โทรฯ มาบอกว่าวันนี้นัดพบ 7 ประจัญบานเพราะว่ามี 7 ประจัญบานมาครบ ยังเหลือแค่ บอลกับเสียนะ เมื่อบอลกับเสียนะทานหมูกระทะเสร็จก็ต้องกลับมาดื่มสุรากับพวกเพื่อน ๆ

และเสียนะก็ต้องจำใจต้องไปเพราะเพื่อนบอกว่า “ไม่มานี่ ชั่งเลย” ทำให้เสียนะต้องไปนั่งดื่ม วันนี้ดื่มเบียร์ลิโอ ซึ่งเสียนะไม่ค่อยมีอาการเมาเท่าใดนัก เพราะทานหมูกระทะมาอิมมาก จึงดื่มได้ไม่ค่อยมากและต้องกลับก่อนเพราะว่าวันนี้เสียนะมากับบอล และบอลติดธุระจึงขอกลับก่อน เสียนะจึงถือโอกาสนี้หนีไปดื่มเบียร์พอดิ ในขณะที่ซักรถกลับหอกับบอลเสียนะบอกว่า “.....” เพราะกินหมูกระทะมาอิมๆ” จากนั้นเสียนะก็กลับมาเล่น MSN และคุยโทรศัพท์

วันที่ 9 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 22.00-00.30 น. กินที่ร้านคาราโอเกะ อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย วันนี้เสียนะได้ไปเที่ยวบ้านเพื่อนที่จังหวัดเชียงราย มีผู้ร่วมเดินทางทั้งหมด 10 คน คือ 1.เสียนะ 2.พลอย 3.บอล 4.หน่อ 5.ฝ่าย 6.ตุ้ย 7.อุ้ย 8.อาร์ม 9.ฟลุ๊ค 10.แป้ง

เหตุการณ์การดื่มสุราวันนี้ เริ่มแรกไปดื่มกันที่บ้านน้ำของแฟนแป้งก่อน โดยน้ำของแฟนแป้งเลี้ยงเบียร์ลิโอ ขณะดื่มก็นั่งคุยกันเฉย ๆ แต่ดื่มได้ไม่นานก็ออกจากบ้านน้ำของแฟนแป้ง แล้วจึงกลับไปทานอาหารที่บ้านตุ้ย จากนั้นก็พากันไปเที่ยวในตัวเมืองจังหวัดเชียงราย พอตอนกลับผ่านร้านคาราโอเกะ ซึ่งอยู่หน้าปากซอยทางเข้าบ้านตุ้ย ก็เลยชวนกันไปทีนั้น โดยดื่มสุรายี่ห้อ Blend 285 ขณะที่ดื่มก็มีการร้องคาราโอเกะไปด้วย วันนี้เสียนะก็ร้องคาราโอเกะด้วย ทำให้เป็นที่สนใจของเพื่อน ๆ มาก การร้องเพลงของเสียนะทำให้เพื่อนสนุกสนาน เฮฮาเป็นอย่างมาก แต่วันนี้เสียนะไม่เมาสักเท่าไร เพราะดื่มเบียร์ที่บ้านน้ำแฟนแป้งมานิดหน่อย และมาต่อ Blend 285 อีกขวดเดียว ทำให้ไม่เมา พอสุราหมดก็พากันกลับบ้าน

วันที่ 10 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 08.00-00.30 น. มีการดื่มกันที่บ้านเพื่อน (จู้จู้) เพื่อนสาขา รัฐศาสตร์ ที่จังหวัดเชียงราย สาเหตุที่เสียนะดื่มวันนี้ก็คือ วันนี้เสียนะกับเพื่อนๆ ไปทานอาหารที่บ้านเพื่อนที่รู้จักกันแล้วเขาก็เลี้ยงเบียร์ เสียนะก็เลยดื่ม โดยวันนี้กินเบียร์ยี่ห้อลีโอ เสียนะบอกว่า “วันนี้ไม่อยากกินเลยนะ แต่เมื่อเขาเอามาก็เปิด” แต่พวกเราที่ดื่มที่นี้ได้ไม่นาน ก็ต้องกลับบ้านด้วย ขณะที่ดื่มอยู่ที่บ้านเพื่อน เสียนะมีอาการหน้าแดงนิด ๆ แล้ว เพราะดื่มกันไปประมาณ 6 ขวดแล้ว

จากนั้นเราก็กลับบ้านด้วยกัน และก่อนกลับมานั้นเพื่อนได้เอาสุรา High ให้มาด้วย 1 กลม พวกเราก็กลับมาดื่มที่บ้านด้วย ขณะที่ดื่มที่บ้านดื่มนั้น เหตุการณ์ขณะดื่มนั้น พวกเราก็พูดแซวกันเล่น โดยเสียนะก็โดนเพื่อนแซวเยอะอีกเช่นเดิม เรื่องที่เสียนะโดนแซววันนี้คือ เรื่องเอายาปลูกเช็กส์ที่พามาถามขายให้ ตอนไปเที่ยวด่านท่าซี้เหล็กมา เสียนะมีอาการเมาจึงได้เข้าไปนอนก่อน

วันที่ 15 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 22.00-21.00 น. สถานที่ดื่มคือห้องเสียนะ เหตุที่ทำให้เสียนะดื่มวันนี้ เพราะเสียนะเครียดเรื่องทะเลาะกับแฟนโดยที่แรกเสียนะก็ชวนเพื่อน ๆ ดื่ม แต่ไม่มีใครดื่มด้วย เสียนะจึงฝากเพื่อนไปซื้อเบียร์มาดื่มคนเดียว 1 ขวด จากนั้นเสียนะก็มาเล่น MSN กับบอล บอลก็เลยแกล้งถามเสียนะว่า “เสียนะกินเหล้าปะ” เสียนะบอกว่า “ปะ อยากกินพอดี” แต่บอลก็บอกว่า “วันนี้ไม่มีตั้งนะ กินแม้อิงผสม M 150 นะ” เสียนะจึงบอกว่า “ok แม้อิงก็แม้อิง” จากนั้นบอลกับเสียนะก็เลยออกไปซื้อแม้อิงที่ร้านหมูมาดื่มกัน 2 คน วันนี้เสียนะบอกว่าขอสร้างบรรยากาศหน่อย โดยบอกให้บอลขึ้นไปเอาโคมไปใส่แดงที่ห้องของบอลมาเปิด ขณะเปิดโคมไฟก็เปิดเพลงฟังไปด้วย ขณะที่กำลังดื่มกันอยู่นั้นเสียนะยก 3 แก้วติดต่อกันทั้ง ๆ ที่บอลยกได้แค่แก้วเดียว เมื่อถามเสียนะว่าเป็นอะไร เสียนะก็บอกว่า “วันนี้เครียดเรื่องแฟน แฟนเลิก” บอลเลยออนเอ็ม (msn) บอกเพื่อน ๆ ให้มาอยู่เป็นเพื่อนเสียนะ เพราะบอลจะรีบไปคุยโทรศัพท์ และเพื่อน ๆ ก็มา จากนั้นบอลก็กลับไปคุยโทรศัพท์ แต่คุยได้เพียงระยะสั้น เพื่อนที่อยู่กับเสียนะก็โทรฯ มาแจ้งว่า “บอลตอนนี้เสียนะร้องไห้ ลงมาคุยหน่อย” ก็เลยลงไปดู และขณะที่ลงไปดูเสียนะก็ได้เอามือตีกับพื้นห้องและก็พูดแค่ประโยคที่ว่า “เสียนะคิดอะไร เสียนะคิดอะไร” แล้วเพื่อน ๆ ก็ช่วยกันปลอบเสียนะและก็บอกกับเสียนะว่า “เสียนะถ้าไม่ไหวก็นอนได้แล้ว” และเสียนะก็ไปนอนตามที่เพื่อนบอก ขณะนอนก็ร้องไห้ไปด้วย พอหลับก็เสียนะก็หลับ ขณะที่เสียนะหลับนั้น ก็มีแมนกะหนอนั่งดื่มสุราเฝ้าเสียนะด้วย

วันที่ 18 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 20.30-02.00 น. ดื่มที่หอเพื่อน หอชาย สาเหตุที่กินเพราะบอลกะหนอนชวน และเครื่องดื่มวันนี้คือ สุราขาวดองยา (ฮ้อสะพายควาย) โดยสุรามีอยู่แล้ว เพื่อนที่ร่วมดื่มนั้น มี บอล หน่อ ฟลุค เสียนะ กิตติ แสค เป้ม

เหตุการณ์ขณะดื่มนั้นก็มีการพูดคุยกัน คุยไปดื่มสุราไป แต่เสียนะเป็นคนที่ไม่แพ้สุราขาวอยู่ แล้วจึงเมาเร็ว เพื่อนจึงแซวว่า “กินฮ้อสะพายควาย สงสัยจะได้สะพายควายกลับหอ” และสุดท้ายก็

ได้ไปตามที่เพื่อนแชนกก็คือ เพื่อนต้องสะพายหรือแบกเสื่อเนกลับหอ เพราะเสื่อเนเมาจาก โดยไม่รู้เลยว่าตนเองเามาเมื่อไร ใครมาส่ง เสื่อเนถามบอว่า “ใครมาส่ง แล้วเสื่อเากับใคร” ในขณะที่เสื่อตีมสุรานั้น เสื่อเนมีพฤติกรรมที่พูดมากที่สุด ใครจะถามเรื่องอะไรได้หมด

วันที่ 19 มกราคม 2552 ตั้งแต่ 18.30-02.00 น. สถานที่ตีมคือห้องของตุ้ย หอพักหญิง จารุพันธ์ และไปตีมต่อบ้านของเพื่อนสาขารัฐศาสตร์ และสุดท้ายไปตีมต่อบ้านแมน 7 ประจัญบาน สาเหตุที่เสื่อเนตีม เพราะเพื่อนชวนโดยเริ่มแรกวันนี้ เสื่อเนตีมสุราที่ห้องตุ้ยก่อน โดยตีมสุรายี่ห้อ Red Label และ Blend 285 โดยมีผู้ร่วมตีมด้วย คือ เสื่อเน บอล ตุ้ย แป้ง พลอย เอม จู๋ อ้อและเกมส์ เหตุการณ์ขณะตีม ก็นั่งคุยกันเฉยๆ

จากนั้นเสื่อเนก็ไปต่อบ้านเพื่อนสาขารัฐศาสตร์ ที่ไปตีมวันนั้นเพราะเพื่อนจัดเลี้ยงวันเกิดของคุณเอก เพื่อนที่เสื่อเนไปเป็น My Idol ของเขา โดยมีผู้ร่วมตีมประมาณยี่สิบกว่าคน ทั้งสาขาพัฒนาสังคมและสาขารัฐศาสตร์ เครื่องตีมมีทั้ง Blend more, Leo beer และตีมผสมกันทำให้เสื่อเนมีอาการเมา แต่วันนี้เสื่อเนก็ยังไม่ไหว จากนั้นแมนก็โทรฯ หากกลุ่ม 7 ประจัญบานเพื่อให้ไปที่บ้านแมน และเสื่อเนก็ได้ไปตีมต่อบ้านแมนโดยตีม Blend 285 และเปียร์ซ่าง ขณะตีมเสื่อเนก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่บอกว่าเามากมายอะไร และก็นั่งคุยกับเพื่อนๆ เฉยๆ แต่วันนี้เสื่อเนสูบบุหรี่ด้วย ต่อจากนั้นมีการเล่นไพ่กัน แต่เสื่อเนก็ได้ร่วมเล่นด้วยไม่นานก็กลับหอ เพราะเพื่อนอีกคนที่มาด้วยกันไม่เล่นและรอกลับพร้อมเสื่อเน

ในช่วงระหว่างวันที่ 19 มกราคม – 11 กุมภาพันธ์ 2552 เสื่อเนได้ตีมสุราอยู่แต่ไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลเนื่องจากเสื่อเนไปตีมกับแฟนและเพื่อนที่หอพักหญิงของแฟนเสื่อเน จึงไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้ และบางครั้งแอบไปตีม โดยที่ผู้ช่วยนักวิจัยจะรู้ก็อีกหลายวัน และในช่วงวันที่ 30 มกราคม 2552 - วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2552 นั้น เป็นช่วงที่เสื่อเนป่วย จนต้องเข้าโรงพยาบาล จึงไม่ได้ตีมสุรา และผู้ช่วยนักวิจัยได้อธิบายไว้ในตารางแสดงความถี่การตีมสุราของเสื่อเน

11 กุมภาพันธ์ 2552 ตั้งแต่เวลา 16.00-18.00 น. สถานที่ตีมคือหน้าร้านหมูเอน สาเหตุที่เสื่อตีม เพราะว่าเป็นวันที่กลุ่มเจ็ดประจัญบานส่งรายงานกลุ่มทุกชั้นทุกวิชาครบหมดและเสร็จงานวิชาวิจัยที่ทำและเครียดกันมาทั้งภาคการศึกษา จึงเลี้ยงฉลองโดยเพื่อนที่ตีมสุราด้วยกับเสื่อเน เป็นเพื่อนในกลุ่มเจ็ดประจัญบานทั้งหมด วันนี้เราตีมเปียร์ซ่างกัน โดยใช้เงินที่เหลือจากการทำวิจัยซื้อเครื่องตีม พฤติกรรมของเสื่อเนก่อนตีมมีลักษณะที่ติดใจกับงานที่ทำเสร็จ เหตุการณ์ขณะตีมก็มีการนั่งคุยเรื่องงานที่ทำผ่านมา เรื่องคะแนนที่จะได้ เสื่อเนจะไม่ค่อยพูดสักเท่าไรวันนี้ แต่ก็ถูกเพื่อนแชนและล้อเลียนตลอดเวลาเช่นทุกครั้ง หลังจากตีม เสื่อเนมีอาการที่ไม่เามา เพียงแต่หน้าแดง

ตามปกติ การดื่มสุราของเสือนะ หลังจากที่เบียร์หมดหนึ่งถัง ก็ถามเพื่อนในกลุ่มว่าจะมีใครดื่มต่อกอีกหรือเปล่า แต่เพื่อน ๆ ก็บอกว่าวันนี้พอแค่นี้ก่อนเพราะว่าวันนี้ไม่มีเงินกันก็เลยแยกย้ายกลับบ้านกัน

13 กุมภาพันธ์ 2552 ตั้งแต่เวลา 18.00-02.00 น. สถานที่ดื่ม เริ่มต้นที่บ้านแมน 7 ประจัญบาน แล้วมาต่อที่หอพักเพื่อนรัฐศาสตร์ สาเหตุที่ดื่มวันนี้เพราะว่าเพื่อนชื่อแมนอยากจะดื่มและเลี้ยงฉลองวันเกิดของเพื่อนในสาขาเดียวกันที่นัดเลี้ยงพร้อมกันสองคนในวันนี้

โดยเริ่มแรกดื่มที่บ้านแมนก่อนมีผู้ร่วมดื่มคือเสือนะ บอล แมน อัม เปา โดยดื่มสุราขาว ชุมชนยี่ห้าแม่ฮ่องสมเครื่องดื่มชูกำลัง M150 เสือนะมีอาการเมาเพราะสุรานิดนี้ เสือนะไม่ค่อยดื่มอยู่แล้ว พอทุกคนมีอาการที่เริ่ม ๆ เมาได้ทีกัน กลุ่มผู้หญิงกลุ่มซาฟารี ก็โทรชวนเสือนะกับเพื่อน ๆ ทุกคนในกลุ่มที่ดื่มด้วยกันให้ไปที่หอเพื่อนรัฐศาสตร์ซึ่งไกลจากบ้านของแมนประมาณ 2 กิโลเมตร แต่ทุกคนก็มา และตอนที่อยู่หอเพื่อนรัฐศาสตร์มีผู้ร่วมดื่มสิบกว่าคนมีทั้งเพื่อนในสาขาพัฒนาสังคม และรัฐศาสตร์แต่ทุกคนก็รู้จักกันหมด เครื่องดื่มที่ดื่มคือเบียร์ลิโอและสุราแดงยี่ห้าหงส์ทอง โดยเจ้าของวันเกิดซื้อเลี้ยง บรรยากาศที่ดื่มเป็นลานกว้างหน้าหอพักสร้างบรรยากาศโดยมีเพลงมาประกอบเป็นเพลงเพื่อชีวิต เหตุการณ์ขณะดื่มก็นั่งคุยกัน พฤติกรรมของเสือนะหลังจากสิ้นสุดการดื่มสุรามีอาการเมามาก เดินไม่ค่อยตรง แต่วันนี้เสือนะไม่ค่อยจะพูดมาก

14 กุมภาพันธ์ 2552 ตั้งแต่เวลา 17.00-02.00 น. สถานที่ดื่มคือ หน้าร้านหมูจอกจากนั้นก็ไปดื่มต่อบ้านแมนเจ็ดประจัญบาน สาเหตุของการดื่มของเสือนะวันนี้ คือเป็นการฉลองวันวาเลนไทน์แต่ที่จริงแล้ววันนี้เสือนะไม่ได้ตั้งใจที่จะดื่ม เพราะว่าตอนแรกบอลกับแมนดื่มกันสองคนที่หน้าร้านหมูจอกและเสือนะก็ขับรถผ่านมาพอดี บอลกับแมนจึงเรียกเสือนะมาดื่มด้วย และเสือนะก็มาดื่มโดยดื่มเบียร์ลิโอสามขวด บอลกับแมนเป็นคนเลี้ยง จากนั้นก็ชวนเสือนะไปดื่มต่อบ้านแมน เสือนะบอกว่า ไปส่งแฟนทานอาหารก่อน แล้วจะตามไป บอลกับแมนก็มานั่งดื่มต่อบ้านแมนและได้ชวนเพื่อน ๆ ผู้หญิงในกลุ่มซาฟารีมาดื่มด้วย โดยดื่มเบียร์ลิโอ พอดื่มได้สักพักเสือนะก็มา และเพื่อน ๆ ก็บอกว่า “เสือนะวันนี้วันวาเลนไทน์ขอสามขวดได้ป่าว” และเสือนะก็ไม่ปฏิเสธ จึงให้เงินมา 100 บาท ซื้อเบียร์ บรรยากาศตอนดื่มมีการเปิดเพลงแนวรักเพื่อให้เข้ากับวันวาเลนไทน์ เหตุการณ์ขณะดื่มก็นั่งคุยกันเฉย ๆ วันนี้เสือนะมีอาการเมามาก และก็พูดมากด้วย แต่ก็สามารถออกมาซื้อเบียร์ตอนที่เบียร์หมดได้ พอถึงเวลาใกล้จะตีหนึ่ง เพื่อน ๆ รวมทั้งเสือนะ ก็บอกว่าไม่ไหววงวนอนแล้ว จึงพากันกลับบ้านพัก

19 กุมภาพันธ์ 2552 ตั้งแต่เวลา 19.30-23.00 น. สถานที่ดื่มคือบ้านแมน สาเหตุที่เสือนะดื่มวันนี้ เพราะว่าเป็นการเลี้ยงส่งก่อนที่จะไม่ได้ดื่ม เพราะจะมีการสอบปลายภาคในวันที่ 23

กุมภาพันธ์เป็นต้นไป เพื่อน ๆ ที่ร่วมดื่มเป็นเพื่อน 7 กระจุกบ้านทั้งหมด โดยดื่มเบียร์ลิโอ ช่วยกัน ออกค่าใช้จ่ายบรรยากาศตอนกินมีการเปิดเพลงฟังกัน บางคนก็ร้องเองบ้าง เหตุการณ์ขณะดื่มก็นั่งคุยกันเรื่องเรียนบ้าง เรื่องผู้หญิงบ้าง วันนี้เสือนะมีพฤติกรรมที่พูดมากตั้งแต่ก่อนดื่ม ขณะดื่ม และหลังดื่ม และวันนี้ก็มีอาการเมา เดินโซเซ วันนี้ดื่มเบียร์ไปทั้งหมด 18 ขวด หลังจากนั้นพอเบียร์หมดก็แยกย้ายกันกลับบ้าน และเสือนะก็กลับบ้านบอกลเพราะเพื่อน ๆ ไม่ไว้ใจในการขับรถของเสือนะ

วันที่ 4 มีนาคม 2552 ตั้งแต่เวลา 19.00-21.00 น สถานที่ดื่ม บ้านพักแมน 1 ใน 7 กระจุกบ้าน สาเหตุของการดื่มของเสือนะวันนี้คือวันนี้เขาได้ทะเลาะกับแฟนและถูกแฟนบอกเลิก จึงมีอาการเครียดจึงได้โทรศัพท์หาบอกลกับแมนเพื่อดื่มสุรา แต่บอกลกับแมนได้ดื่มเบียร์อยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว เมื่อเสือนะโทรมาชวนบอกลก็เลยบอกเสือนะให้เขามาหาที่บ้านแมน แล้วบอกต่ออีกว่าวันนี้ขอเป็นเบียร์นะ เหล้าขาวแม่อิงไม่เอา แต่เสือนะบอกว่างั้นก็ไม่ใช่ไรจะดื่มแม่อิงจะดื่มคนเดียวก็ได้ บอกลก็เลยบอกว่างั้นแม่อิงก็แม่อิง เสือนะก็เลยซื้อแล้วเข้ามาดื่มที่บ้านแมน เหตุการณ์ขณะดื่มวันนี้เสือนะไม่พูดอะไรได้แต่นั่งเงยบ เพื่อนถามอะไรก็ไม่ตอบ และได้สูบบุหรี่ด้วย พอเหล้าหมดเสือนะบอกว่าจะดื่มต่อหรือไม่ เพื่อนก็บอกว่าไม่ต่อแล้ว เพราะพุงนี้จะสอบ เสือนะก็ไม่กิน วันนี้เสือนะมีอาการค่อนข้างที่จะเมา และพูดไม่ค่อยจะรู้เรื่อง เพราะว่าดื่มมากกว่าบอกลกับแมนที่นั่งดื่มด้วยคือบอกลกับแมนดื่ม 1 แก้ว เสือนะดื่มไปสองถึงสามแก้วแล้ว พอสุราหมดก็ไม่ดื่มต่อ เพียงแต่นั่งคุยกันสักพักจากนั้นบอกลก็พาเสือนะกลับบ้านพัก

วันที่ 5 มีนาคม 2552 ตั้งแต่เวลา 14.00-17.00 น สถานที่ดื่มคือหอพักจรรยาพันธ์ สาเหตุของการดื่มวันนี้เพราะว่าเป็นที่สอบปลายภาควันสุดท้ายเสร็จและเป็นวันที่เพื่อนในกลุ่มซาฟารีที่อยู่หอข้างหอของเสือนะย้ายหอด้วยจึงได้ดื่มสุรากัน โดยวันนี้ดื่มเบียร์ลิโอจำนวน 1 กล่อง ผู้ร่วมดื่มมี เสือนะ เกมส์ นัท จอย ซะเอม เอ ตู๊ย แป้ง และจูลู วันนี้เสือนะมีพฤติกรรมที่เฮฮาซึ่งแตกต่างจากเมื่อก่อนมาก เหตุการณ์ขณะดื่มกันนั้นก็นั่งคุยกันเฉยๆ เสือนะมีอาการเมาและหน้าแดงเล็กน้อย หลังจากเบียร์หมดก็ไม่ได้ต่อกันเพราะทุกคนต่างรีบแยกย้ายกันกลับบ้าน และวันนี้เสือนะก็ไม่ได้ไปเลี้ยงฉลองหลังสอบเสร็จต่อที่ไหนอีกเพราะว่าเพื่อนในกลุ่มเจ็ดกระจุกบ้านแยกย้ายกลับบ้านกันหมดแล้ว

วันที่ 7 มีนาคม 2552 ตั้งแต่เวลา 21.00-01.30 น สถานที่ดื่มคือ หอพักชายนภภัทร สาเหตุของการดื่มวันนี้คือวันนี้เป็นวันเกิดของบอย เพื่อน 1 ใน 7 กระจุกบ้าน บอยจึงได้ชวนเสือนะไปดื่มสุรา โดยเครื่องดื่มที่ดื่มคือ เบียร์ลิโอจำนวนสองกล่อง ผู้ร่วมดื่มมี เสือนะ บอย บอกล ปุ๊ย แมน อัม เกมส์ นิวิล์ วันนี้บอกลเป็นคนเลี้ยงทั้งหมด เหตุการณ์ของการดื่มวันนี้ก็นั่งคุยกันเช่นทุกครั้ง และวันนี้เสือนะค่อนข้างจะพูดมากเพราะว่าได้คืนดีกับแฟนของเขาที่ถูกบอกเลิกเมื่อหลายวันก่อน มี

การสร้างบรรยากาศโดยการเปิดเพลงสตริงเสียงดัง และวันนี้เสีอนะก็สูบบุหรี่ด้วย หลังจากเบียร์หมด เพื่อนที่ยังไม่เมาก็เลยชวนกันไปต่อที่ร้าน น็อคดับ ซึ่งขณะนั้นเสีอนะเมาแล้ว มีอาการเดินโซเซด้วยแต่ก็ไปกับเพื่อน ๆ แต่พอมาถึงร้านน็อคดับร้านก็ปิดพอดีจึงไม่ได้ไปต่อที่ไหน ก็เลยแยกย้ายกันกลับบ้านพัก

วันที่ 10 มีนาคม 2552 ตั้งแต่เวลา 20.00-24.00 น สถานที่ดื่มคือบ้านพักแมน 1 ใน 7 ประจัญบาน สาเหตุของการดื่มวันนี้คือเป็นวันที่เพื่อนในกลุ่มซาฟารีย้ายเข้าหอใหม่วันแรก เขาเลยชวนเสีอนะไปดื่มสุรา ผู้ร่วมดื่มมี เสีอนะ นัท เอ บอล ชะเอม จอย ต้อย แป้ง กร ริน และอ้อแอ้ วันนี้เครื่องดื่มที่ดื่มกันคือเบียร์ลิโ อ จำนวนสองลัง ซื้จากร้านทูมอ โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่ายคนละ 100 บาท วันนี้การดื่มสุรามีการสร้างบรรยากาศโดยการเปิดไฟสีแดงเพื่อให้ดูเหมือนว่าดื่มอยู่ในร้านจำหน่ายสุรา เหตุการณ์ขณะดื่มก็นั่งคุยกันเฉย ๆ วันนี้เสีอนะมีอาการเมามาก ถึงกลับดื่มเบียร์ที่เหลือแก้วสุดท้ายไม่ได้ และก็นอนก่อนนอน ขณะทีนอนนั้นเพื่อนก็ถามเสีอนะว่า “เสีอนะเมาหรือ” แต่เสีอนะก็บอกว่าไม่เมา และก็หลับไป จึงถูกเพื่อนแกล้งคือโดนแป้งทาหน้า แต่เสีอนะก็ไม่รู้เรื่องเลย พอได้สั้กพักบอลก็ชวนเสีอนะกลับบ้านแต่เรียกอย่างไร เสีอนะก็ไม่ยอมตื่น จนต้องไปอุ้มออกจากที่นอน พอก่อนจะกลับบ้าน เสีอนะมีอาการเดินโซเซมากและก็มาแย่งขันบรตกลับบ้านกับบอลเพื่อพิสูจน์ว่าเสีอนะไม่ได้เมา แต่เพื่อนรู้ว่าเสีอนะเมามากจะไม่ให้ขับ จึงให้บอลขับกลับบ้านแทน

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
26/9/51 20.00 - 2.00 น.	หอพักเพื่อน	ช่วงพักระหว่างสอบ ปลายภาค	-เป็นเพื่อนในสาขา -รุ่นพี่ปี 4 วิชา คอมฯ 1 คน -เป็นชายทั้งหมด รวม 12 คน	- ช่วยกันออกเงินคนละ 100 บาท	-เบียร์ช้าง 2 กล่อง	-พูดคุยเรื่องการสอบที่ผ่านมา -พูดคุยเลียนเพื่อนในกลุ่ม	สนุกสนาน เม้า แต่กลับ หอพักได้เอง	พักผ่อนหลังจากเครียดจากการ สอบปลายภาคติดต่อกันมาถึง 3 วัน
3/10/51 19.00-21.00 น.	หน้าร้านขาย เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ทุ มอ	-เพื่อนอยากดื่ม	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกัน -เป็นชายทั้งหมด 7 คน	- ช่วยกันออกเงินคนละ 40- 60 บาท	-เบียร์ลิโอบี 1 กล่อง	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม -แซวและวิจารณ์หญิงที่เดินผ่าน หน้าร้าน	สนุกสนาน แอบไปคุยโทรศัพท์บ่อย เม้า	เพื่อนชักชวนดื่มและปฏิเสธไม่ เป็น
4/10/51 20.00-21.00 น.	หน้าร้านขาย เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ทุ มอ	-เสียนะอยากจะถอน อาการเมาค้าง	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกัน -ชายทั้งหมด 6 คน	-ช่วยกันออกเงินคนละ 40 - 50 บาท	-เบียร์ลิโอบี 9 ขวด	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม	สนุกสนาน หน้าแดง ไม่เม้า	อยากจะถอนอาการเมาค้าง
14/10/51 19.00-? น.	หน้าร้านขาย เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ทุ มอ	-เพื่อนอยากจะดื่ม	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกัน -ชาย 3 คน -หญิง 2 คน	ช่วยกันออกเงินคนละ 50 บาท	-เบียร์ลิโอบี 9 ขวด	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม	สนุกสนาน หน้าแดง พูดมาก เม้า	เพื่อนชักชวนดื่มและปฏิเสธไม่ เป็น
18/10/51 18.30-? น.	บ้านเช่าของ เพื่อน	-เพื่อนอยากจะดื่ม	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันและต่าง สาขา 1 คน -ชายทั้งหมด 8 คน	ช่วยกันออกเงินคนละ 20 บาท	-สุราขาวแม่ฉิมผสมเครื่องดื่ม M 150	พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม	ไม่อยากดื่ม แอบไปคุย โทรศัพท์ไม่เม้า	เพื่อนชักชวนดื่มและปฏิเสธไม่ เป็น
22/10/51 20.30-? น.	หน้าร้านขาย เครื่องดื่ม	-เสียนะอยากจะดื่ม เพื่อผ่อนคลาย	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันทั้งหมด	-ช่วยกันออกเงินคนละ 30- 40บาท	-เบียร์ลิโอบี 4 ขวด	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม -พูดเรื่องเล็ดลับการเลือกเบียร์ลิโอบี	สนุกสนาน หน้าแดง ไม่เม้า	เสียนะอยากจะดื่มเพื่อผ่อนคลาย

	แอลกอฮอล์ ทุ มอ		-เป็นชาย 3 คน					
2/11/51 21.00-04.00 น.	หอพักเพื่อน	-เพื่อนอยากจะดื่ม	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันทั้งหมด -เป็นชาย 4 คน	-บอกล้อ 1 ขวด -ช่วยกันออกเงินคนละ 20 บาท	-สุราขาวแม่ฉิมผสมเครื่องดื่ม M150 จำนวน 2 ขวด	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม	เฮฮา หน้าแดง แอบไปคุย โทรศัพท์เพื่อหลบสุราร้าง เมา	เพื่อนชักชวนดื่มและปฏิเสธไม่ เป็น
6/11/51 20.00-2.00 น	หอพักเสือนะ	-เลี้ยงวันเกิดเพื่อน	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันและต่าง สาขาคือสาขา รัฐศาสตร์และจีน -เป็นชาย 4 คน -เป็นหญิง 8 คน	-เจ้าของวันเกิดเป็นคนเลี้ยง	-เบียร์รีโอจำนวน 2 กล่อง	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม -ป้าเค้กวันเกิด	สนุกสนาน หน้าแดง พูด มาก เมา	เลี้ยงฉลองวันเกิดเพื่อน
7/11/51 20.30-1.00 น	หอพักเพื่อน หญิง	-เลี้ยงวันเกิดคนที่เสี นะแอบปลื้ม	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันและต่าง สาขาคือสาขา รัฐศาสตร์และจีน -เป็นชาย 2 คน -เป็นหญิง 6 คน	-เจ้าของวันเกิดเป็นคนเลี้ยง	-Blend 285 จำนวน 3 ขวด	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม -ป้าเค้กวันเกิด -เสียนะเซอร์ไพรส์(surprise)วันเกิด โดยการให้ตุ๊กตาเจ้าของวันเกิด	สนุกสนาน หน้าแดง พูด มาก เมา ต้องปรพคองก ลับห้อง	เลี้ยงฉลองวันเกิดเพื่อน
12/11/51 19.00-2.00 น.	บ้านเช่าของ เพื่อน	-ฉลองวันลอยกระทง	-เป็นเพื่อนในสาขา เดียวกันและต่าง สาขาคือสาขา รัฐศาสตร์และจีน -เป็นชาย 6 คน -เป็นหญิง 5 คน	-ช่วยกันออกเงินคนละ 50 บาท	-เบียร์ช้างจำนวน 2 กล่อง	-พูดคุยหยอกล้อกันในกลุ่ม -นั่งผิงไฟ -ปล่อยคอมไฟ -นั่งย่างเนื้อ -ถ่ายรูป	สนุกสนาน หน้าแดง พูดมาก ไม่ค่อยมีอาการ เมา	-ฉลองวันลอยกระทง

ตารางที่ 8 สรุปพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเสือนะ

นายปี

เมื่อวันศุกร์ ที่ 24 เดือนตุลาคม 2551 นายปีได้ไปตีมสุรากับกลุ่มรุ่นพี่ ซึ่งวันนี้ นายไก่อได้กลับมาจากจังหวัดลำปาง พอมาถึงร้าน say hi ซึ่งเป็นที่พักของนายไก่อ ๆ ก็ได้นัดแนะกับนายเอก นายเบิ้ม นายแคล้ว นายชิง และนายปีว่าวันนี้ให้นำเนื้อมาอย่าง 1 กิโล และซื้อปลาเผา พอถึงเวลานัด นายเอกก็มาหานายไก่อที่ร้านและเตรียมสุมไฟไว้ย่างเนื้อและเผาปลาชนิด ในขณะที่นั้นประมาณเวลา 19.00 น นายไก่อจึงเข้าไปหยิบโหลดของสุรา (เหล้าดองยา) ซึ่งขณะนั้นก็มีสุราก็่าเหลือจากเมื่อสัปดาห์ก่อนเพียงเล็กน้อย นายไก่อจึงนำเงินมาให้ นายปีซื้อสุรากลั่น (ยี่ห้อแม่อิง) มา 3 ขวด พอ นายปีกลับมาถึงที่ร้าน นายเอกก็ได้นำเอาสุรามาเทใส่ในโหลดอง ซึ่งโหลดองมีขนาดใหญ่พอสมควร หนึ่งขวดโหลดองสามารถใส่สุราขวดปกติได้เท่ากับ 2 ขวด นายปีเหมือนจะรู้หน้าที่ตัวเอง จึงเดินตามนายไก่อเข้าไปในร้าน say hi เพื่อเข้าไปนำน้ำแข็งและแก้ว ในระหว่างที่นั่งตีมสุราดอง นายปีมักจะเป็นคนคอยบริการน้ำกับน้ำแข็งมาเติม บางครั้ง นายปีก็ฟังในกลุ่มคุยกันเพลิน จนนายเอกต้องบอกให้ไปนำน้ำกับน้ำแข็งมาอีก ซึ่งนายปีก็ต้องลุกขึ้นไปนำมา น้ำแข็งกับน้ำได้ฟรี จากร้าน say hi พอ นายปีได้ตีมสุรากลั่นยี่ห้อแม่อิง ที่ผ่านการดองยาเสีย 11 ตัวมาแล้ว หนึ่งชั่วโมงจำนวน 4 แก้วเล็ก (แก้วเป๊ก) ใส นายปีก็จะมีอาการหน้าแดง หัวเราะรำเริง พูดเริ่มไม่ค่อยชัด ซึ่งวงสุราขณะเริ่มต้นกับขณะที่ตีมไปสักระยะหนึ่งที่นั่งของสมาชิกร่วมตีมนั้น นายเอกนั่งด้านในชิดกับร้าน say hi นั่งโดยหันหน้าออกมาทางคลองถม/ถนน ส่วนนายปีจะนั่งเป็นคนถัดไปทางซ้ายมือ แล้วมีนายไก่อ นายชิง นายเบิ้ม นายแคล้ว แล้วก็ มีผู้ชวนนักวิจัย ซึ่งไปนั่งเฝ้าสังเกตการณ์ตามลำดับ และหากใครลุกออกจากวงไป เช่น ไปโทรศัพท์ไปเข้าห้องน้ำหรือไปทำธุระที่อื่นโดยใช้เวลาานาน ๆ แล้วตอนกลับมาเข้าวง นายเอกซึ่งเป็นคนขับเหล้าก็จะจำว่าคนในกลุ่มตีมกันไปก็รอบก็จะเทให้คน ๆ นั้นที่ลุกออกไปตามรอบ โดยปกติ นายเอกจะเทสุราประมาณเศษสองส่วนสามของแก้วเป๊ก แล้วพอนาน ๆ รอบ อาจจะเป็นเพราะเมามาก ง่วงนอน นายเอกก็เพิ่มปริมาณจากเศษสองส่วนสามเป็นครึ่งแก้ว บางคนก็จะถูกเทเกือบเต็มแก้ว นายเอกกล่าวว่ามันบังคับเทได้ยากประมาณไม่ค่อยแน่นอนอนเท่าใด นายเอกมักจะอ้างถึงขวดโหล ซึ่งมีขนาดใหญ่ จึงทำให้วัดระดับที่เทยาก ซึ่งหากเมื่อตัวเองได้รับสุราเต็มแก้วเข้ากับตัวเองก็จะไม่ค่อยว่าอะไรเท่าไร มีเพียงแค่เสียงบ่นเล็กน้อยเท่านั้นเอง และนี่ก็เป็นอีกเสียงหัวเราะในวง แต่ต้องหัวเราะในเวลาทีคนอื่นโดน

เมื่อตีมกันถึงเวลาประมาณ 23.30 น. เป็นช่วงเวลาที่มีย้ายทอดการแข่งขันฟุตบอลของต่างประเทศ ซึ่งปกติส่วนใหญ่จะสนใจกัน แต่เมื่อในเวลาดังกล่าวที่ตีมสุรากันจนมีอาการครั่นคร้างแล้ว ก็จะไม่ค่อยสนใจฟุตบอลสักเท่าไร เพราะเริ่มมีอาการเมากันแล้วหลังจากตีมกันโดยเฉลี่ยประมาณ 8 รอบ ส่วนนายปีหน้าก็เริ่มมีสีแดงให้เห็นบ้างแล้ว เริ่มมีเสียงหัวเราะให้เห็นกัน

บ่อยครั้งขึ้น คุยอะไรก็เป็นเรื่องน่าหัวเราะไปหมด พอไม่มีเรื่องคุยก็จะพากันหันหน้าไปดูที่จอทีวี ขณะนั้นเมื่อสังเกตเห็นอาการของนายบี จะเห็นได้ว่านายบีมีความสุข มีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ

เมื่อสุราที่ใส่ในโหลดองก็หมดลง นายซิงที่ได้ดื่มเป็นคนสุดท้าย นายเบิ้มและนายแคว้วก็ได้ควักกระเป๋าจ่ายเงินออกมาสมทบกัน แล้วให้นายบีออกไปซื้อสุรากลั่นมาอีก 2 ขวด นายบีจึงได้พูดขึ้นว่า “งานเข้าแหม่เมาะ” ทุกคนพอได้ยินนายบีพูดก็พากันหัวเราะ นายบีกับนายพลจึงได้ซื้อรถจักรยานยนต์ออกไปซื้อทันที พอนายบีมาถึง นายเอกจึงรีบเปิดสุราเทลงขวดโหลยาดองทันที จนหมด 2 ขวด จากนั้น นายเอกก็ได้เทให้นายเบิ้มและนายแคว้วทำตามลำดับเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เมื่อดื่มกันจนถึงเวลา 03.29 น. นายเบิ้มจึงขอตัวกลับไปพักผ่อน นายเอกจึงบอกว่าพุงนี้ค่อยมาดื่มกินกันต่อสักพักนายเอกก็ขอตัวกลับไปนอน ส่วนที่เหลือก็มี นายไก่อ นายบี นายซิง และนายแคว้ว ที่ยังดื่มกันต่อจนเหล้าในขวดโหลยาดองหมด ทุกคนจึงได้แยกย้ายกันกลับที่พักของตนเองด้วยสภาพที่เดินกลับกันไม่ตรงทางแล้ว ขณะนั้นก็เวลา 04.40 น. และยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญที่นายไก่อได้ชวนทุกคนให้มาดื่มกันต่อในวันพุงนี้ก็คือ ที่ร้าน Say Hi ที่ขณะนี้รับผิดชอบสัญญา UBC ไว้สำหรับชมการแข่งขันฟุตบอลต่างประเทศ และพุงนี้มีโปรแกรมการแข่งขันอยู่หลายคู่ แต่ช่วงก่อนตอนที่ร้านนี้ไม่มีช่อง UBC นายบีกับนายเบิ้ม นายเจษ นายแดน และนายแคว้วก็ได้พากันไปดูที่ร้าน แรต แต่ช่วงหลังมานี้ก็ได้ชวนกันดูที่ร้านนายไก่อแทน

เมื่อวันเสาร์ที่ 25 เดือน ตุลาคม 2551 วันถัดมา เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อเวลา 18.45 น. ณ ร้าน Say Hi นายไก่อได้ชวนนายเอกนำเนื้อที่เหลือในตู้เย็นออกมาย่าง แล้วสักพักนายบีก็ตามมา แล้วนายไก่อก็ได้โทรศัพท์ตามหานายซิงและนายแคว้วให้มากินเนื้ออย่างที่ร้าน นายเอกก็ได้บอกให้นายบีไปตามนายเบิ้มมาด้วยเช่นกัน พอทุกคนมาพร้อมหน้านายเอกก็นำสุรากลั่น ชุมชนแม่เมืองมาตั้ง วันนี้ไม่ได้เทใส่โหลดอง และซื้อมาแค่ขวดเดียว เนื่องจากเมื่อวานดื่มกันมากถึง 5 ขวด ประกอบกับเมื่อสังเกตเห็นอาการของเพื่อน ๆ ร่วมวงเห็นว่าไม่ค่อยอยากดื่มกัน แต่ถึงจะเป็นอย่างนั้นก็ตาม ทุกคนก็ยังนั่งอยู่ในวงไม่ได้ลุกไปไหน เพียงนั่งสนทนากันถึงเรื่องเมื่อก่อน หลังจากแยกย้ายกันกลับไปนอน นายบีได้กล่าวว่า “พอนอนลงก็คิดว่าต้องลุกขึ้นมาฮาฮา เมา แต่เมาว่า” (พอล้มตัวลงนอนสักครู่ ก็ต้องลุกขึ้นมาฮาฮาจริงๆ เลย---คณะนักวิจัย) ซึ่งพอนายบีพูดจบทุกคนในกลุ่มก็พากันหัวเราะ เพราะสภาพแต่ละคนก็ไม่ได้แตกต่างจากนายบีเลย

วันนี้มีการนั่งล้อมโต๊ะกลมพลาสติกเหมือนเดิม มีนายเอกนั่งชิดด้านในติดกับร้าน ถัดมาเป็นนายบีนั่งใกล้เตา นายซิง นายไก่อ นายแคว้วและนายเบิ้มตามลำดับ วันนี้นายบีดื่มประมาณ 4 แก้วเล็กวน เหล้าก็หมดตรงนายไก่อ และนายไก่อก็ได้ถามทุกคนในกลุ่มว่าจะเอามาเพิ่มอีกไหม นายเบิ้มซึ่งเป็นพี่ใหญ่ที่สุดในกลุ่ม ได้กล่าวว่าวันนี้ขอตัวนะ แล้วนายซิง นายแคว้วและคนที่เหลือก็ได้

บอกว่าพอก่อนแล้วกัน เนื่องจากความรู้สึกของเมื่อก่อนยังติดอยู่ในหัวทุกคน จึงแยกย้ายกันกลับบ้าน เวลา 00.28 น.

วันเสาร์ที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2551 วันนี้นายไก่อกลับมาถึงที่ร้านประมาณเวลา 17.30 น. ซึ่งนายเบิ้มก็ได้ขับรถผ่านที่หน้าร้าน say hi ที่นายไก่อได้พักอยู่ นายเบิ้มจึงได้ชวนนายไก่อกินหนังควายจี่กับเหล้าแดงหลังจากที่ห่างหายกันไป 4-5 วัน และที่สำคัญวันนี้มีฟุตบอลคู่ใหญ่หลายคู่ เริ่มแข่งขันกันตั้งแต่เวลา 19.45 น ไปจนถึงเช้า ซึ่งเดีอนนี้ที่ร้าน Say Hi ได้เติมเงินค่าช่อง เหตุการณ์เกิดขึ้น ณ เวลา 19.00 น. วันนี้ทุกคนเหมือนรู้หน้าที่ว่าต้องมาชุมนุมกันที่ร้าน Say hi เพราะรู้ว่านายไก่อกลับมาด้วย วันนี้มีนายปาน นายโม และนายแดน มาร่วมวงด้วยเพราะนายปาน นายโมและนายแดน ตั้งใจมาชมการแข่งขันฟุตบอลเป็นพิเศษ วันนี้ในกลุ่มเปลี่ยนมากินสุรายี่ห้อ Blend 285 ซึ่งนายซิงเป็นเจ้าของซื้อเหล้าเอง ส่วนมิกเซอร์ ค่อยช่วยกันออกค่าใช้จ่ายทีหลัง นายซิงกล่าวว่า ในวงดื่มสุราวันนี้ได้เปลี่ยนเข้ามานั่งกินกันในร้านและที่สำคัญไม่มีสุราแม่อิงให้เห็น ผู้ช่วยนักวิจัยได้ถามทุกคนในกลุ่มว่าเหตุใดวันนี้ไม่มีดื่มสุราแม่อิง นายเอกได้ตอบกลับมาจาก “วันนี้เสียซิงเลี้ยงเหล้าแดง” นายซิงกล่าวว่าถ้าให้เลือกกินได้ขอเลือกสุราสรรพสามิต (เหล้าแดง) ดีกว่า ส่วนทางด้านนายบีได้ทยอยเดินเข้าไปเอาของเช่น น้ำ น้ำแข็ง และแก้วที่หลังร้านกับนายไก่อ ขณะที่บนโต๊ะที่นายซิงนั่งอยู่กับเพื่อนอีกหลาย ๆ คนนั้น มีสุรายี่ห้อ Blend 285 1 ขวด และโซดา 3 ขวด ในโต๊ะมีนายเอก นายซิง นายแดน นายเบิ้ม นายปาน และนายโม ขณะที่นั่งรอกันอยู่นี้ก็นั่งชมการแข่งขันฟุตบอลไปด้วย พอนายบีและนายไก่อเอาอุปกรณ์การดื่มสุรามาวางครบแล้ว นายไก่อก็เป็นคนเปิดขวดเหล้า นายเอกเป็นคนเอาน้ำแข็งใส่แก้ว รวมคนในวงดื่มมี 8 คน บรรยากาศภายในร้านตอนนี้เปิดเพลงฟังเบา ๆ มีคนกลุ่มอื่นเข้ามานั่งชมการแข่งขันฟุตบอลอีกประมาณ 2-3 โต๊ะ หนึ่งในนั้นมีโต๊ะของผู้หญิงสาวมาเกิน 4 คน ซึ่งนั่งอยู่โต๊ะถัดไปด้านในของร้านแรก ซึ่งนับว่าเป็นสีสันของร้านในขณะนั้น

เมื่อทุกคนในกลุ่มมีแก้วที่ซิงสุราแล้ว ก็ยกชนกันแล้วต่างคนต่างดื่ม หลังจากนั้นที่ต่างคนต่างดื่ม โดยไม่มีกรับบังคับหรือเร่งให้ดื่ม วงสุราดื่มกันอยู่ได้พักใหญ่ ๆ เฉลี่ยแล้วดื่มกันประมาณ 2-3 แก้วต่อคน สุราก็หมด นายไก่อจึงได้ไปนำสุรา Blend 285 มาอีกหนึ่งขวด ทางด้านนายบีก็ไม่ค่อยพูดเท่าไร ได้แต่เพียงฟังรุ่นพี่ ๆ คุยกันและก็คอยหัวเราะ นาน ๆ จะพูดออกมาที พอดื่มกันไปสักพักอาการก็เริ่มจะมีน ๆ ได้ทีแล้ว แต่พอสุราหมดอีกขวด นายเบิ้มก็ถามว่า “เอาเบียร์มาคปใหม่” (ดื่มเบียร์เป็นประเภทสุดท้ายหลังจากที่ดื่มสุรามาแล้ว---คณะนักวิจัย) ทุกคนก็ไม่มีใครคัดค้าน นายไก่อก็เดินไปหยิบเบียร์มา 2 ขวด นายซิงก็ได้ชวนทุกคนยกแก้วชนกัน ใครมีแค่ไหนก็ดื่มให้หมด เพราะตอนนี้มีเบียร์รออยู่ พอสุราก็หมดแล้วก็ดื่มเบียร์ต่อทันที เวลาในขณะนั้นประมาณ 00.45 น. กลุ่มดื่มเบียร์หมดไป 4 ขวด นายไก่อขอความเห็นจากกลุ่มเพื่อนจะนำเบียร์

มาเพิ่มอีก 2 ขวด เพราะจะได้ครบ 6 ขวด ประกอบกับใกล้เวลาปิดร้าน นายไก่อก็เดินไปนำเบียร์ มาอีก 2 ขวด ตอนนั้นทุกคนก็มีอาการเมาให้เห็น เช่น นายชิงเริ่มพูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ ส่วน นายบีหน้าแดง หัวเราะ เริ่มพูดแซวนายปานที่กำลังนั่งมองสาวโต๊ะถัดไป นายบีได้พูดว่า “ให้พ่อ เบิ้ลแต่เบิ้ลว่า สาวก็อายหมดค่า” (ดูน้องผู้หญิงอยู่นั่นแหละ น้องสาวเขาก็อายดิ---คณะนักวิจัย) นายปานจึงตอบกลับว่า “ตอนนี้พ่อไผ่ก็งามเหี้ยหมดละ” (ขณะนี้ มองใครก็สวยหมดนั่นแหละ--- คณะนักวิจัย) ถึงขณะนี้ร้านก็เริ่มปิดไฟป้าย โต๊ะอื่น ๆ ได้ทยอยกันเสียดค่าบริการ แต่ยังมีนั่งดื่มสุรา ที่เหลือ รวมทั้งโต๊ะของนายบีด้วยที่เสียดค่าบริการแล้ว ซึ่งเฉลี่ยเสียดค่าบริการคนละ 100 – 200 บาท ผู้ช่วยนักวิจัยได้ถามนายบีว่าเมามากไหม นายบีตอบด้วยอาการมั่นใจว่า เมาเหมือนกันครับ แล้วทุกคนก็ได้ขอตัวแยกย้ายกันกลับที่พักของตน

วันจันทร์ที่ 10 เดือน พฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นเวลาประมาณ 19.00 น. เมื่อนายเบิ้มได้บอกให้นายบีนำเงินไปซื้ออาหารเพื่อจะได้นำมารับประทานที่หน้าร้าน และอีก อย่างวันนี้มีตลาดคลองถมและมีสินค้ามาขายมากมาย นายเบิ้มได้ไปเอาถ้วยจานออกมาเตรียม ไว้ พอนายบีเดินมาถึงก็แกะอาหารใส่ถ้วยจานที่เตรียมไว้ นั่งรับประทานได้สักพัก นายเบิ้มก็ บอกให้นายบีเข้าไปนำเบียร์และน้ำแข็งที่แช่ในตู้เย็นออกมาเทใส่แก้ว นั่งดื่มไปพร้อม ๆ กับการ รับประทานอาหาร วันนี้นั่งดื่มแค่ 2 คน คือ นายบีกับนายเบิ้ม ช่วงที่ดื่มอยู่นั้น นายเอกก็ ออกมาจากร้านมาพอดี นายเบิ้มก็ได้ชวนมารับประทานอาหารและดื่มเบียร์ นายเอกขอดื่มเบียร์ แต่ไม่รับประทานอาหารเย็น นายบีจึงเข้าเทเบียร์ใส่แก้วให้นายเอก ขณะนี้ในวงมี 3 คน นั่งดื่ม ไปดูคนเดินเที่ยวคลองถมไป เวลาที่ล่วงเลยมาได้นานพอสมควร วันนี้ดื่มกันเพียงเล็กน้อยจำนวน 4 ขวด แล้วก็หยุดกินเก็บของกันตอนเวลาประมาณ 22.00 น.

วันเสาร์ที่ 22 เดือน พฤศจิกายน 2551 วันนี้นายไก่อกลับมาและในกลุ่มก็มีการนัดแนะ ให้มาชมการแข่งขันฟุตบอลที่ร้าน Say Hi ในเวลา 20.00 น. วันนี้มีรายการแข่งขันหลายคู่เหมือน เช่นเคยทุกวันเสาร์/อาทิตย์ วันนี้นายไก่อได้ทำต้มยำเนื้อ นายแคล้วมาถึงที่ร้านก่อนใคร ๆ จึง ออกไปซื้อสุรามา นายแคล้วได้ซื้อสุราขาวแม่อิงมา 2 ขวด พอมาถึงร้านก็เจอ นายเอก นายบี และนายเบิ้มที่เพิ่งมาถึงร้าน นายไก่อกับนายบีได้กางโต๊ะวงกลมพลาสติกสีขาวและเก้าอี้ พอได้ที่ ทุกคนก็เลือกที่นั่ง วันนี้นายเอกเป็นพลซัดนั่งถัดมาเป็นนายบี ซึ่งเป็นฝ่ายเชียร์พ่น้ำกับน้ำแข็ง ต่อมาเป็นนายไก่อ นายแคล้วแล้วก็เป็นนายเบิ้มนั่งปิดท้าย ในวันนี้ไม่ได้เอาสุราใส่ในโหลยาดอง เพราะเกรงว่าไม่ในโหลยาดองจะเป็นเชื้อรา เริ่มที่นายเอกซึ่งเป็นฝ่ายรินสุราให้กลุ่ม (พลซัด) ได้ริน สุราให้ตัวเองก่อน แล้วต่อมาก็เป็นนายบีและนายไก่อไปจนถึงนายเบิ้มตามลำดับ รอบแรกยังถือว่า ความเร็วรอบใช้เวลาไม่นานมาก เพราะแต่ละคนเมื่อแก้วสุรามาถึงตัวเองก็จะรีบยกดื่มทันที ในรอบ สองเริ่มมีการสนทนาและดูการแข่งขันฟุตบอลในโทรทัศน์ จึงช้ากว่ารอบแรกมาก พอรอบสอง

ผ่านพ้นไป สังเกตหน้าของนายบีเริ่มแดง ผู้ช่วยนักวิจัยจึงถามนายบีว่าอาจเมาแล้ว แต่นายบีชี้แจงว่า “ผมยังไม่ได้กินอะไรรองท้องเลยและตอนนี้รู้สึกว่าร้อนท้องไปหมดแล้ว” นายบีจึงตักต้มเนื้อไปด้วยหลังจากยกแก้วต้มสุราเข้าไป

วันนี้ก็เป็นอีกวันที่ดื่มกันนานพอสมควร ประมาณเวลา 23.20 น. ขวดสุราเกือบจะหมดขวดแรก และเมื่อดื่มกันต่อได้อีกสักพักประมาณ 00.45 น. นายเบ็มก็ต้องขอตัวกลับไปนอนก่อน เพราะมีธุระที่ต้องทำในพรุ่งนี้เช้า นายเอกที่ทำหน้าที่รินสุราใคร่ครั้งแรก ๆ ที่เทให้ครึ่งแก้ว แต่พอนานรอบเข้า ก็เทสุราในแก้วเล็กเพิ่มเข้าไปอีกเป็นเท่าตัว คือเทให้คนละหนึ่งแก้วเป็ก “รอบหลังมารู้สึกว่าเหล้ามันวนมาถึงตัวเองเร็วจัง” นายบีกล่าว คนในกลุ่มก็พากันหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน นายเอกบอกว่ามันมองไม่เห็นเลยรินให้เกิน พอรินให้นายโกเกินนายโกก็ไม่ยอมมนายโกก็บอกว่าต้องรินให้คนอื่น ๆ เท่ากันด้วย กลัวจะได้เปรียบเสียเปรียบกัน เวลาที่ลวงเลยมาถึง 02.25 น. สุราเหลือเพียงแก้วเดียว ซึ่งก็ครบรอบเป็นรอบนายบีพอดี และทุกคนก็เพียงพอสำหรับการดื่มในวันนี้

วันอาทิตย์ที่ 23 เดือนพฤศจิกายน 2551 เวลาประมาณ 20.30 น. หลังจากทีสมาชิกลงในกลุ่มได้เตะฟุตบอลกันแล้วแยกย้ายกันไปอาบน้ำ แล้วก็ได้นัดแนะกันให้มาพบกันที่ร้าน say hi เพราะวันนี้ก็เป็นอีกหนึ่งวันที่มีโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลพรีเมียร์ลีก อังกฤษ ระหว่าง สเปอร์ส พบกับ แบล็คเบิร์น ในวันที่นี้นายโกยังไม่กลับจากลำปางเพราะยังรอหัวหน้าซึ่งจะเข้ามาจับไปพร้อมกันในวันพรุ่งนี้คือวันที่ 24 แล้ว นายโกก็ได้บอกให้นายบีและนายเอกมาช่วยกันเตรียมเตาถ่านไว้สำหรับย่างปลาไหล ซึ่งนายโกได้เอาปลาไหลหมักเกลือไว้แล้ว

ในระหว่างรอปลาอย่างอยู่นั้นพี่เบ็มก็ตามมาพร้อมกับบอกให้นายบีไปเอาเหล้าซีแกรม ขนาด 1 ลิตร 1 ขวดที่บ้านพัก ซึ่งนายบีก็รู้ที่วางเพราะว่าอาศัยอยู่บ้านหลังเดียวกัน ซึ่งที่ช่วงนี้นายเจษไม่ได้อยู่บ้านเพราะไปต่างจังหวัด หลังจากที่นายบีไปเอาเหล้ากลับมา ตอนนี้ที่ร้านมีสมาชิกรวมอยู่คือ มีนายโก นายเอก นายเบ็ม นายแคล้ว และนายบี เมื่อครบหน้าก็จัดแจงที่นั่ง โดยที่นายเอกนั่งใกล้เตาถัดมาเป็นนายแคล้ว แล้วก็ก่อนายบี นายเบ็มและนายโกปิดท้าย นายเอกทำหน้าที่เป็นพลขับตามเคยโดยวันนี้มีนายแคล้วมาช่วยเป็นลูกมือในการชงเหล้า ส่วนนายบีเป็นคนไปเอาแก้วและน้ำแข็งออกมา ในระหว่างนั้นนายโกก็เดินออกไปรับโทรศัพท์

ขณะนี้เวลาประมาณ 21.46 น. พอนายเอกกับนายแคล้วจัดแจงชงแก้วแล้วแจกจ่ายให้ทุกคนแล้วทุกคนก็พากันชนแก้วแรก และก็ชงแก้วใหม่พร้อมทั้งเร่งรอบในช่วงแรกๆนี้เป็นการฆ่าเวลาในระหว่างรอฟุตบอลช่วงเวลา 22.00 น. จึงทำให้แต่ละคนเริ่มคุยกันเสียงดังและมีเสียงหัวเราะสอดแทรกกระคนกันไป จนลืมไปว่าฟุตบอลแข่งขันแล้ว แต่ถึงแม้ว่าจะรู้ว่าฟุตบอลแข่งขันแล้ว แต่บางคนขณะนี้ดูไม่ค่อยสนใจซะแล้ว ซึ่งมัวแต่ดื่มและก็คุยกันซะมากกว่า นายบีก็ดูจะสนใจฟุตบอลมากกว่าแต่ก็ยังถูกนายเอกกระตุ้นให้ดื่มตามรอบอย่างไม่ขาดเหมือนกัน ในวง

สนทนามีตั้งแต่เรื่องฟุตบอลที่แข่งขันในเวลาเย็น และสาว ๆ ที่มานั่งดื่มกันที่ร้านแรม และเรื่องที่น่าสนใจกันในกลุ่มคือการนิทาเพื่อนในกลุ่มที่วันนี้ไม่ได้มาร่วมดื่มด้วย

ข้อสันนิษฐานแรกที่ตั้งก็คือ เรื่องกลัวแฟนถึงมาดื่มด้วยไม่ได้ เช่น นายชิง เป็นต้น ถึงตอนนี้เวลาประมาณ 23.10 น. แล้ว ฟุตบอลก็จบครั้งแรกไปแล้วคะแนนยังอยู่ที่ 0-0 แล้วฟุตบอลก็เริ่มเกมส์ในครึ่งหลัง พอเล่นมาถึงนาทีที่ 64 ทางด้านทีมสเปอร์สก็ได้ประตูขึ้นนำแบล็คเบิร์น 1-0 ขณะนี้สุราในขวดก็เหลือค่อนข้างน้อยแล้ว เมื่อนายโกเห็นท่าว่าสุราใกล้จะหมด เลยบอกให้นายชวมเอาเบียร์เชียร์ออกมาให้ 3 ขวด เมื่อนายเอกเอ่ยขึ้นมาให้ยกแก้วเหล้ายกชนกันจนหมดแล้ว นายเอกก็เติมเบียร์ให้แต่ละคนจนครบทุกคน ถึงตอนนี้นายปี้ก็เริ่มกลืนไม่ลงคอแล้ว พร้อมกับบอกล่าวว่ “เบียร์นี่กินยากแต่เนาะ” นายโกบอกว่าไหน ๆ ก็เอาออกมาแล้วก็ต้องช่วยกันกินให้หมด นายแคว้ก็เริ่มง่วงเลยช่วยกระตุ้นคนในกลุ่มอีกครั้งในการดื่มเบียร์ เวลาขณะนี้ก็ประมาณ 00.56 น. นายเอกก็จัดแจกวินเบียร์ขวดสุดท้ายเฉลี่ยให้ได้กันทุกคน และเมื่อได้แก้วกันครบแล้วก็ยกชนกัน วันนี้นุ้ยนายปี้จะเมาพูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ และสังเกตจากการเดินกลับบ้านพักดูแล้วเดินไม่ตรงเลย

วันศุกร์ที่ 28 เดือน พฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นจากสมาชิกกลุ่มที่ชื่อนายโมและนายปานที่ออกกำลังกายเล่นฟุตบอลกันในตอนเย็น ได้ชักชวนนายเอกและนายแคว้ไปดื่มสุราดองเสีย 11 ตัวที่ห้องของนายปาน และนายปานก็ได้บอกมาให้มาพบกันที่ห้องเวลาประมาณ 21.30 น.หลังจากที่ทุกคนแยกย้ายกันไปอาบน้ำทานข้าวเป็นที่เรียบร้อย เมื่อถึงเวลาที่นัดหมายนายเอกก็ได้ไปเรียกนายปี้ที่บ้านพัก ขณะนั้นนายปี้กำลังอาบน้ำเสร็จพอดี นายเอกก็เลยอยู่รอนายปี้เพื่อที่จะได้ออกไปที่ห้องของนายปานพร้อมกัน เมื่อมาถึงที่ห้องนายปานพบว่าสมาชิกที่ห้องทั้งหมด 6 คน ได้แก่ นายปาน นายโม นายแคว้ นายตั้ม (ที่มาเล่นฟุตบอลด้วยกัน) นายปี้และนายเอก

ที่ในห้องของนายปานมีโซฟายาว 1 ตัว และเก้าอี้อีก 3 ตัว และโต๊ะขนาดประมาณ 1 เมตร นายตั้มทำหน้าที่จัดแจงโต๊ะและเก้าอี้ ขณะนั้นนายปานก็นั่งเล่น hi5 พร้อมกับเล่นเอ็มไปด้วยสักพัก นายเอกและนายโมก็เรียกทุกคนมาตั้งวงดื่มสุราดองยา 1 ขวดใหญ่ หรือประมาณเท่ากับสองขวดเบียร์ลิโธ และสุราชวมชนยี่ห้อแมอิงที่ยังไม่ได้ดองอีก 2 ขวด และสุรายี่ห้อซีแกรมขวด 750 ml เหลืออยู่ประมาณครึ่งขวด วันนี้นุ้ยกับแคว้มีขนม 2-3 อย่าง และมีผลไม้ดองอีก 4 ถูง นายเอกทำหน้าที่เป็นพลขับ (คนรินสุรา) เช่นเคย มีนายปี้ นายแคว้และนายตั้ม นั่งอยู่เก้าอี้พลาสติก ถัดมาเป็นนายโมและนายเอกซึ่งนั่งตรงโซฟา ส่วนนายปานนั่งตรงเก้าอี้หน้าคอมพิวเตอร์ เล่น hi5 และ msn พอนายเอกแจกแก้วเบียร์ (แก้วใสขนาดเล็ก) แรกให้ตัวเองดื่มก่อนแล้วก็ป้อนนายโม นายปี้ นายแคว้และนายตั้ม ทุกคนได้แก้วแรกก็มีท่าทางน่าลำบากใจอยู่

ไม่น้อยจากกลิ่นฉุนของสุราดองยาโดยเฉพาะสีของสุราเอง ซึ่งดองมาแล้วหลายวันจึงมีสีเหลืองเข้ม พอถึงรอบของนายปาน นายโมจึงเรียกให้นายปานมานั่งตรงเตียงนอน หลังจากเร่งรอบยกแก้วจนไม่มีการวางแก้วเป๊กเลยจึงเห็นว่านายปาน นายตัม นายโมและนายแคล้ว เริ่มหาบุหรีมาสูบภายในห้องเริ่มมีควันของบุหรีลอยอยู่เต็มห้อง

จำนวนรอบของแก้ว ผ่านไปประมาณคนละ 6-7 รอบ จนลวงเลยมาถึงเวลาประมาณ 00.45 น. สุราในขวดดองก็หมด นายเอกจึงให้นายโมนำสุราซุ่มชนยี่ห้อแม่อิงที่มีอยู่มาเทใส่ในขวดดองไว้ แล้วเอาผ้าขาวปิดปากขวดพร้อมกับรัดด้วยยางรัด ช่วงที่ระหว่างรอนี้แต่ละคนก็ออกไปคุยโทรศัพท์บ้างหรือลุกไปเข้าห้องน้ำ ในรอบสองนี้นายเอกมีลูกเล่นใหม่โดยเรียกให้ทุกคนเข้ามานั่งล้อมวงเหมือนเดิม ยกเว้น นายแคล้วที่ยังคุยโทรศัพท์อยู่ข้างนอกห้อง พอคนที่เหลือมานั่งแล้วนายเอกก็ได้หยิบไฟขึ้นมาแล้วดับไฟก่อนจะแจกวนให้ทุกคนในวงจนครบคนละ 2 ใบ ในระหว่างที่แจกก็ได้บอกว่าเล่นป๊อกเต็ง แล้วถ้าใครได้แต้มต่ำสุดก็ต้องโดนยกแก้วพิเศษ ถึงตอนนี้ นายปีเป็นคนเทสุราใส่แก้วเป๊ก โดยที่มีสุราอยู่ในแก้วเป๊กจำนวน 2 ใบ แก้วเป๊กใบที่ 1 แจกตามรอบปกติ แต่ใบที่ 2 นี้จะเป็นรางวัลแก่คนที่ได้แตมน้อยที่สุดนั่นเอง สุราแก้วที่ 1 เริ่มต้นที่นายเอก นายปี นายตัม นายโม และนายปาน ตามลำดับ ถึงตอนนี้แก้วที่ 1 ถูกส่งมาให้ นายตัม และแก้วที่ 2 ที่เป็นรางวัลสำหรับคนที่ได้แตมน้อยที่สุดถูกส่งมาให้ นายโมที่มีแต้มในมือแค่ 3 แต้ม ซึ่งน้อยกว่าของทุกคนในกลุ่ม พอ นายโมยกแก้วรางวัลเสร็จแล้ว แก้วที่ 1 ก็ถูกส่งเข้ามาแทนที่ตามรอบ ทุกคนในกลุ่มก็พากันหัวเราะชอบใจที่ตนเองไม่ได้เป็นคนโดนนั่นเอง ในระหว่างนั้นนายแคล้วก็กลับเข้ามาร่วมในวงเหมือนเดิม เล่นกันอยู่หลายรอบเช่นกันกันว่าสุราจะหมด สรุปแล้ววันนี้เป็นวันของนายโมที่โดนแต้มต่ำอยู่บ่อยครั้งจึงทำให้เมามาก แต่คนอื่น ๆ ก็เช่นกันเพราะสุราตามรอบก็ถูกส่งเร็วเหมือนกัน โดยเฉพาะนายปีก็ยังไม่รอดพ้นจากการได้แตมน้อยและถูกเบิ้ล 2 แก้ว ในบางรอบที่แก้วมันหมุนมาตรงที่นายปีและนายปีก็ได้รีบยกเร็วเกินไปจนนายเอกไม่ทันเห็น นายเอกจึงท้วงถามนายปีว่ายกหรือยัง อีกทั้งนายปีเป็นคนแจกสุราเองด้วย ส่วนคนอื่น ๆ ก็บอกว่าจะไม่ทันเห็นแต่เป็นเพราะมัวสนใจไฟในมือของตัวเองมากกว่า จึงทำให้นายปีต้องยกแก้วซ้ำ 2 รอบ นายปีก็เลยจำใจยกรอบ 2 พร้อมกับพูดว่า “ก็ยกไปแล้วแหละ แต่ๆหนา” ด้วยสีหน้าอ้อนวอน แต่นายเอกก็บอกว่าจะยังไม่เห็นนายปียกเลย ทั้ง ๆ ที่นายปีได้ยกไปแล้วจริง ๆ สุดท้ายสุราที่มีก็หมด คนกินก็หมดสภาพกันถ้วนหน้า นายตัมขอตัวขึ้นไปนอนบนเตียงของนายปาน และนายปานก็ได้เอ่ยปากถามทุกคนว่าจะดื่มสุรายี่ห้อซีแกรมที่เหลือครึ่งขวดอีกกริปเปล่า แต่ละคนส่ายหน้าและขอตัวแยกย้ายกันกลับห้องของตนเอง เวลาที่ลวงเลยมาถึง 03.46 น.

วันจันทร์ที่ 6 เดือน ธันวาคม 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นหลังจากที่นายปีกลับมาพักอยู่ที่บ้าน และมีกลุ่มเพื่อนๆ ที่สนิทกันมาตั้งแต่เด็กได้ชวนให้ไปจับปลา จำนวนสมาชิกมีกันอยู่ 3

- 4 คน คือ นายเอ นายบี นายซี และนายดี และได้เตรียมเอาสุรากลั่นที่หาซื้อได้ในหมู่บ้านนั้นเอง ขวดหนึ่งราคาก็ประมาณ 30 - 40 บาท แล้วแต่ขนาดของขวด จำนวน 2 ขวด หลังจากเตรียมสุราก็ได้เตรียมไฟแช็ค มีด เขียง กระจกน้ำพร้อมกับตำน้ำพริกจิ้มและที่ขาดไม่ได้ก็คือแก้วน้ำและแก้วเหล้า(แก้วเป๊ก) ซึ่งเป็นปลาในบ่อที่เลี้ยงไว้ของเพื่อนนายบีที่ชื่อนายเอนั่นเอง เวลาขณะนั้นก็ประมาณ 11.00 น. ใช้เวลาเดินทางจากบ้านไปที่บ่อก็ไม่นาน เมื่อไปถึงก็เห็นสภาพของน้ำในบ่อ "น้ำดูแล้วท่าจะบ่ลึ้กก้า" (ดูแล้วน้ำไม่ลึ้กแน่---คณะนักวิจัย) นายบีกกล่าวเพื่อนนายบีก็ตอบกลับมาว่าไม่ลึ้กเท่าไหร่ออก แล้วก็ได้ชวนกันลงไปบ่อ โดยอุปกรณ์ในการจับก็มีแห 1 ปาก ขนาดก็ประมาณ 4 ศอก นายดีขอเป็นคนเหวี่ยงแหก่อน แล้วนายดีก็จัดแจงแหแล้วก็เหวี่ยงลงไปบ่อ โดยเพื่อนแต่ละคนก็ได้ยืนรอดู หลังจากเหวี่ยงลงไปเสร็จก็ได้ดึงแหขึ้น แต่ปลาก็เหมือนจะรู้ จึงได้แค่ปลานิลตัวเล็กๆ อีกรอยางขนาดของแหก็ถือว่าค่อนข้างเล็กน้ำหนักเบา กว่าแหจะตกลงไปปลาตัวใหญ่ๆ ก็ว่ายน้ำหนีได้ นายเอเลยบอกว่าเราควรใช้วิธีคือต้องลงไปบ่อเลยแล้วใช้วิธีลากแหเข้าฝั่งเอา

พอเห็นว่าควรทำอย่างหลังก็เลยพากันถอดเสื้อผ้าจนเหลือแต่กางเกงในตัวเดียว แต่ละคนใช้เวลาทำใจอยู่พักนึงก่อนที่จะตัดสินใจเดินลงน้ำกันไป นายเอและนายบีก็ได้ลงไปบ่อและดึงแหคนละข้าง โดยมีนายซีถือกระสอบเดินตามหลัง ส่วนนายดีนั้นเป็นคนเดินเลาะด้านข้างแล้วไล่ปลาให้ออกมาเข้าแห ความตั้งใจของกลุ่มเพื่อน ๆ ในวันนี้ก็เพื่ออยากพากันออกมาตีสุรากันนอกสถานที่ แต่เนื่องด้วยอากาศค่อนข้างเย็น ทำให้ นายเอเลยบอกให้นายดีขึ้นไปก่อกองไฟไว้ พอขึ้นจากบ่อก็จะได้ไปผิงไฟทันที

ไม่นานนายบีก็มีความรู้สึกว่าจะปลาตัวใหญ่เข้าแล้ว เพราะจากการว่ายน้ำชนแหที่ลากมาเลยบอกให้นายเอหยุดแล้วปล่อยตีนแหลง แล้วช่วยกันคลำหาจนในที่สุดนายเอก็เป็นคนจับได้ เป็นปลานิลขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือที่กางออก เลยจับส่งให้นายซีใส่ไว้ในกระสอบก่อน แล้วนายบีก็จับได้ปลานิลเช่นกันแต่ขนาดเล็กกว่านิดหน่อย ใช้เวลาจับกันอยู่นานพอสมควร และนายเอก็ได้ชวนกันขึ้นมาจากบ่อเพราะว่าแช่น้ำกันนานแล้วและอากาศก็หนาวพอสมควร และอีกรอยางปลาที่จับได้ก็ประมาณ เกือบสิบตัวมีทั้งตัวเล็กและตัวใหญ่

พอนายซีเทอออกมาจากกระสอบใส่ไว้ในกะละมังที่ใส่น้ำไว้เล็กน้อย แต่ละคนไม่รีรอที่จะเดินเข้าไปหากองไฟ ผิงไฟได้สักพักก็ได้ช่วยกันฆ่าปลาก่อนจะนำไปล้างทำความสะอาดปลาแล้วคลุกปลาด้วยเกลือแกง ก่อนจะนำไปย่างไฟ ในระหว่างนั้นนายดีก็ได้แจกสุรากลั่นไปด้วย พร้อมพูดว่าแกหนาว ๆ โดยเทให้นายบีก่อนเพราะอยู่ใกล้ที่สุด ตามด้วยนายเอ นายซีและนายดี แต่ละคนก็ได้เปลี่ยนเสื้อผ้าจนเรียบร้อยก็มานั่งล้อมวงย่างปลา ผิงไฟไปด้วย และก็ได้ดื่มสุรา โดยนายดีเทใสแก้วเป๊กปริมาณเกือบครึ่งแก้ว ถึงตอนนี้ปลาบางตัวก็เริ่มสุกก็ได้กินปลาเป็นกับแกล้มไปด้วย ตีมันกันอยู่สี่คน เลยทำให้รอบมาถึงเร็วประคบกับนั่งผิงไฟไป หน้าก็เริ่มแดง เหมือนไปเร่งให้

ร่างกายดูดีขึ้น แอลกอฮอล์ได้เร็วขึ้น เผลอไปไม่นานสุราก็เกือบหมด หนึ่งขวดเฉลี่ยแล้วยกกันได้ไปประมาณคนละ 5 แก้วได้ นั่งคุยกันไปเกี่ยวกับการที่ต่างคนต่างแยกย้ายกันไปเรียน โดยที่นายเอและนายซีไปเรียนที่เชียงใหม่ พอดีสี่ปดาहींได้กลับบ้าน ส่วนนายดีนั้นเพิ่งกลับมาจากกรุงเทพฯ เพื่อกลับมาทำธุระอยู่หลายวัน และสุดท้ายคือนายบีที่เรียนอยู่พะเยา นาน ๆ ถึงจะได้กลับมาเจอกันแบบนี้ ดื่มสุรากันอยู่พักใหญ่ แต่ละคนก็เริ่มเมา พูดคุยกันหลายเรื่องต่าง ๆ นานา เวลาที่ล่วงเลยมาถึง 15.30 น. เหล้าขวดที่ 2 ก็ไม่หมด เหลือประมาณ ครึ่งขวด เลยพากันเก็บของและเอาปลาที่ยังเหลืออยู่กลับไปไว้ที่บ้าน แต่ละคนก็ได้แยกย้ายกันกลับบ้าน ส่วนนายบีก็ถือว่ามาพอสมควร ก่อนจะให้เพื่อนไปส่งที่บ้าน

วันศุกร์ที่ 12 เดือน ธันวาคม 2551 เหตุการณ์วันนี้ได้เกิดขึ้นประมาณ เวลา 09.00 น. เนื่องจากนายดีจะต้องเดินทางกลับกรุงเทพฯ ตอนเย็นประมาณ 17.00 น. นายเอเลยชวนเพื่อนดีมีเบียร์และรอส่งนายดีขึ้นรถกลับกรุงเทพฯ ทั้งสี่คนจึงได้พากันออกไปดื่มสุราที่บ้านของนายซี ซึ่งก็อยู่ไม่ไกลไปจากบ้านของนายบี บริเวณที่นั่งดื่มกันก็จะเป็นนั่งร้านมีซุ้มหลังคามุงด้วยหญ้าคา อยู่ใกล้กับต้นไม้ใหญ่และมีสวนหย่อมดอกไม้แต่เป็นบริเวณไม่กว้างมากนัก พอทุกคนพบกันพร้อมหน้าแล้ว ก็ได้ช่วยกันออกเงินค่าใช้จ่าย และได้ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ช้าง (chang) มา 1 ลัง พร้อมน้ำแข็งและขนมสองสามอย่าง โดยนายเอและนายดีขับรถออกไปซื้อ ร้านค้าซึ่งอยู่ใกล้ ๆ ภายในหมู่บ้านนั่นเอง พอทั้งสองคนขับรถกลับเข้ามาก็ได้ แกะกล่องเบียร์ และเอาแก้วใส่น้ำแข็ง โดยนายบีเป็นคนเทเบียร์ให้ พอได้แก้วกันครบก็ยกแก้วขึ้นชน พร้อมกับพูดว่า “หวัดดีปีใหม่” ซึ่งจริง ๆ แล้วยังเหลือเวลาอีกยี่สิบกว่าวัน จึงพากันหัวเราะแล้วก็ยกแก้วขึ้นดื่ม และนายเอได้บอกให้เพื่อน

“ยกหมดเลย” แล้วนายบีก็ได้เทเบียร์ใส่ให้แก้วของเพื่อน ๆ ใหม่ แล้วนายบีก็ได้ถามนายดีว่า

นายบีถาม : ช่วงสิ้นปีนี้ จะได้กลับมาบ้านอีกไหม?

นายดีตอบ : คงไม่ได้กลับแล้วละ เพราะว่าค่ารถก็แพง และถ้ากลับมาก็มาอยู่แค่กำ (อยู่เพียงไม่นาน) เดียว คงจะกลับตอนช่วงสงกรานต์โน้นเอา

เป็นอย่างนี้อยู่สักพัก พร้อมกับคำพูดประโยคเดิม “อ้าว หวัดดีปีใหม่” ดื่มกันแต่ละรอบก็เร่งยกอยู่พอสมควร จนเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว “เพื่อน ๆ กลัวว่านายดีจะไม่ทันได้ดื่ม เลยทำให้ยังดื่มยิ่งเมา ยิ่งเมายิ่งมัน “ นายบีกล่าว พอถึงช่วงบ่าย นายบีเลยออกไปซื้อเกาเหลา มาเป็นกับแก้ม ช่วงบ่ายมาเริ่มผ่นลง ถึงตอนนี้เบียร์เหลืออยู่ 3 ขวด และที่เปิดอีก 1 ขวด รวมเป็น 4 ขวด แต่กลายเป็นนั่งคุยกันซะมากกว่าที่จะเร่งยก “บางคนก็ลุกออกไปโทรศัพท์ แต่ตอนที่ลุกแต่ละคนก็ดูเซๆ เหมือนกัน” นายบีกล่าว “ส่วนตัวผมเองก็มาได้เรื่องกันเหมือนกัน” สุดท้ายดื่มกันจนหมดแล้วก็ไปส่งนายดี แล้วต่างแยกย้ายกันกลับ

หลังจากเหตุการณ์ที่ดื่มกันมากับเพื่อน นายบีก็โดนแม่ว่ากล่าวให้เหมือนกันว่าจะดื่มสุรากันทำไมมากมาย จึงทำให้ลดการดื่ม จนกระทั่งกลับไปดื่มมหาวิทยาลัยนายบีจึงได้กลับมาดื่มอีก

ครั้ง อีกอย่าง คือ เพื่อน ๆ ก็พากันกลับไปที่มีมหาวิทยาลัยกันหมด และช่วงที่อยู่บ้านก็ไม่มีงานหรือเทศกาลอะไร จึงไม่มีเหตุพอที่จะต้องดื่ม ปกตินายปีอยู่คนเดียวก็ไม่ได้ดื่มอยู่แล้ว ส่วนมากต้องมีคนร่วมดื่มจึงจะดื่ม

วันจันทร์ที่ 29 เดือน ธันวาคม 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นหลังจากที่มีนายเอกซึ่งไม่ได้หยุดกลับบ้าน แต่นายปีกลับบ้านตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคมและกลับมาที่มีมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 28 เดือน ธันวาคม 2551 ซึ่งตอนนี้ที่มีมหาวิทยาลัยไม่ค่อยมีคน เนื่องจากเป็นเดือนที่ทางมหาวิทยาลัยงดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตที่เป็นนักกีฬาได้ไปเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จึงทำให้แถวบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยดูเงียบเหงามาก แต่ถึงอย่างไรก็ตามแถวบ้านพักของนายปีก็ยังมีสมาชิกกลุ่มที่ดื่มสุราหลงเหลืออยู่ เช่น นายเอก นายเบิ้ม นายปี และนายโม ส่วนคนอื่น ๆ ได้กลับบ้านกันหมด เหตุการณ์เริ่มขึ้นเมื่อเวลา 14.20 น. นายเบิ้มได้ออกปากชวนนายปีว่า “เบียร์ปากอยากกินเหล้า” และได้ให้นายปีเดินออกไปเรียกนายเอกมาดื่มสุราร่วมกันที่หน้าร้านเหล้าหรือหน้าบ้านพักของนายปีนั่นเอง

ระหว่างที่นายปีไปเรียกนายเอก นายเบิ้มก็ได้ไปนำสุราที่ตนเองได้ซื้อทิ้งไว้หลายวันแล้ว พร้อมกับแก้วและกระติกน้ำแข็งออกมาตั้งที่โต๊ะหน้าบ้าน พอนายปีกลับมา นายเบิ้มจึงได้นำเงินให้นายปีไปซื้อน้ำแข็งและโซดาที่ร้านกระฉูด สุราที่จะดื่มในวันนี้ยี่ห้อซีแกรมขนาดขวดลิตร ขณะที่โต๊ะมีนายเบิ้มและนายเอกนั่งอยู่ ในช่วงที่รออยู่นั้นนายเอกก็ได้ลุกเดินกลับเข้าไปในบ้านของตนเองและเดินออกมาพร้อมกับแกงอ่อมเนื้อและปลาหูอีกหนึ่งแพ็ค นายปีก็กลับเข้ามาพร้อมกับของที่ได้ออกไปซื้อมา ทั้งสามคนได้ช่วยกันจัดแจงแก้วสุราและนั่งพูดคุยกันถึงเรื่องช่วงที่หายกลับบ้านแยกย้ายกันไป พอได้แก้วก็ชวนกันยกดื่มพร้อมกับพูดว่า “ขาวนะ ขาวนะ” (หมายถึงว่ายกดื่มให้สุราหมดแก้ว)

ในวันนี้ไม่ได้เร่งรีบอะไร ดื่มกันไปเรื่อย ๆ พูดคุยกันหลายเรื่องทั้งเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ กีฬาและเรื่องสาว ๆ นายเอกจะนั่งฟังเดียวกับนายปี ส่วนนายเบิ้มจะนั่งอยู่ฝั่งตรงกันข้าม นายปีดื่มไปประมาณห้าแก้วก็เริ่มพูดมากขึ้น นายปีได้พูดว่า “ดูสิแก้วเหล้าแล้วเหมือนจะบ่เข้มแต่พอกินแล้วรู้สึกว่ามันแรงเหมือนกัน เริ่มเมาเหมือนกันละ” และอีกอย่างวันนี้ก็ดื่มกันตั้งแต่ช่วงบ่ายด้วย จึงทำให้เมาเร็ว

นายเอกก็ได้ลุกไปย้ายเอาเตาไฟที่เก็บไว้แถวหน้าบ้านมาก่อไฟ เพื่อให้ได้ถ่านแล้วจะได้อย่างปลาหูไปด้วยและให้นายปีออกไปซื้อเกาเหลากับเนื้อสด พอนายปีกลับมา นายปีก็ทำหน้าที่เป็นคนรินสุราแทนนายเอก พอถึงตอนนี้นายเบิ้มคงจะมีอาการเมาได้ที่พอสมควร สังเกตจากการที่ดื่มสุราถึงขั้นและเริ่มพูดจนลั่นพันกัน ไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำพูดผิดพูดถูก ทุกคนก็พากันหัวเราะเวลาก็ดลวงเลยมานานพอสมควรจนกระทั่งทุกคนเห็นนายโมขับรถผ่านหน้าบ้าน นายเอกได้เรียก

นายโมให้แวก่อนแล้วนายโมก็จอดรถแต่ยังไม่ได้ลงมาจากรถ แล้วนายเอกจึงได้ส่งสุราในแก้วให้นายโม พร้อมกับพูดว่า “อ้าวนี่กว่ากลับบ้านกับนายปานดูห่อเหมือนไม่มีใครอยู่ที่เลยไม่ได้เรียก” นายโมได้ตอบกลับว่า “กลับบ้านไปแล้วหนึ่งรอบและเพิ่งกลับมาทำธุระนิดหน่อย” นายโมก็ได้บอกว่า “เดี๋ยวผมจะออกไปกินข้าวก่อนแล้วผมจะกลับมากินด้วย” เวลาตอนนี้ 20.48 น. สุราก็ใกล้จะหมดขวดแล้ว นายปีทั้งหน้าแดงและเอาช้อนตักทาน้ำเกาเหลาทานไปด้วยหลังจากจิบสุรา นายเอกได้ชวนนายเบิ้มและนายปีชนแก้วและคงจะปิดท้ายกับการดื่มกันวันนี้ ถึงตอนนี้เวลาก็ประมาณ 21.17 น. ส่วนนายโมนั้นหายไปเลย “สงสัยจะไปหาแฟน” นายปีกล่าว แล้วทั้งสามคนก็ได้ช่วยกันเก็บของแล้วก็แยกย้ายกันกลับ

วันอังคารที่ 30 เดือน ธันวาคม 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นจากเป็นช่วงเทศกาลใกล้วันสิ้นปีเข้ามาทุกที และแถวบ้านพักของนายปีนั้นไม่ค่อยมีผู้คน จึงมีความเป็นส่วนตัวมากเป็นพิเศษ วันนี้ก็ยังเหลือสมาชิกกลุ่มอยู่ประมาณ 3-4 คนเหมือนเมื่อก่อน แต่มีนายปานกลับมาร่วมด้วย จุดประสงค์หลักที่นายปานกลับมา เพราะวานายปานเลี้ยงปลาไว้ที่ห้องแล้วไม่มีใครดูแล เลยต้องกลับมาดูแลเป็นระยะๆ นายเอกได้ซื้อเบียร์ลิโอ จำนวน 9 ขวด แล้วเอาไปแช่ไว้ในตู้เย็นในบ้านพักที่ไว้ตั้งแต่ช่วงบ่ายๆ เวลาวันนี้เริ่มขึ้นประมาณ 19.30 น. นายเอกได้ชวนนายเบิ้มกับนายปี ซึ่งนั่งดูหนังอยู่ในบ้าน ว่าให้ออกไปดื่มเบียร์ที่หน้าบ้าน แล้วนายเอกก็ออกจากบ้านนายเบิ้มไป แล้วนายเอกก็ตะโกนเรียกนายโมและนายปานให้มาดื่มเบียร์ด้วยกัน

และหลังจากนั้นไม่นานทั้งนายเบิ้ม นายปี นายโม และนายปาน รวมทั้งนายเอกก็มานั่งกันที่โต๊ะไม้หน้าบ้าน ช่วงระหว่างรอ นายปีก็ได้ช่วยนายเอกนำเบียร์และกระดิกน้ำแข็งออกมาเตรียมไว้ที่โต๊ะ เมื่อมาพร้อมหน้าแล้วนายปีและนายโมก็เป็นฝ่ายจัดแจงเสิร์ฟเบียร์จนครบทุกคนก็พากันยกแก้วชนกัน วันนี้ถือได้ว่าเป็นวันส่งท้ายแทนวันที่ 31 เพราะพ่วงนี้ต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้านหมด ยกเว้น นายเอกซึ่งต้องอยู่เฝ้าร้านปลา รินเบียร์รอบหนึ่งหมดไป 1 ขวดกว่าๆ กินไปสองรอบก็หมดไปถึง 3 ขวด ซึ่งก็ใช้เวลาไปไม่นาน นายปีได้บอกว่า “กินเบียร์แล้วรู้สึกว่ามีเมามากกว่ากินเหล้าและต้องลุกไปฉี่บ่อยกว่า พอกินนานๆ ไปก็เริ่มอึดท้อง แน่นไปหมด ”

พากันดื่มอยู่นานจนหมดไป 7 ขวด นายเบิ้มก็ได้บอกว่าขอตัวไปนอนก่อนเพราะว่าพ่วงนี้ต้องขับรถกลับบ้านในตอนเช้า มาถึงตอนนี้เวลาก็ล่วงเลยมาถึง 23.46 น. นายเบิ้มจึงให้เงินทิ้งไว้ให้นายปีไปซื้ออีก 3 ขวด แล้วนายปีก็ขับรถมอเตอร์ไซด์ออกไปซื้อที่ร้านกระชูดพร้อมน้ำแข็ง ตอนนี้ในวงเหลือกันอยู่ 4 คน พอนายปีกลับมาถึงก็ชวนกันชนแก้ว พร้อมกับพูดว่า “ อ้าว! ชาว ชาว “ แล้วก็ยกกันหมดแก้ว ตอนนี้แต่ละคนก็เมาได้ที่กันแล้ว และอีกอย่างก็เริ่มตึกแล้วเลยต้องพากันเร่งรอบ แต่เร่งกันได้ไม่นานก็ต้องหยุดเพราะว่าเบียร์มันเริ่มไปอึดอยู่ในท้องเลยดื่มกันยากขึ้น ก็เลยเปลี่ยนเป็นเสียดๆกันมากขึ้น แล้วนายเอกก็ได้ถามนายโมถึงเรื่อง

การจัดการแข่งขันฟุตบอลในมหาวิทยาลัยของฝ่ายสโมสรนิสิตที่จะจัดขึ้น แต่ว่านายโมบอกว่า สงสัยจะไม่จัดกันแล้ว เนื่องจากทางสโมสรไม่มีบสนับสนุนในการจัด พอคุยกันได้สักพักนายบีกก็ได้ชวนทุกคนชนแก้วดื่มเบียร์ เวลาตอนนี้ก็ประมาณ 01.26 น. เบียร์ก็เหลือแค่ขวดเดียว แล้วนายโมก็เทแจกเฉลี่ยกันให้ได้ทุกคน เหลือนายปานที่ยังเหลือครึ่งแก้ว แล้วนายบีกได้เร่งให้นายปานยก เพื่อที่จะได้ให้นายโมดื่มเบียร์ให้จนหมด จากที่นายปานได้แก้วใหม่แล้วก็พากันยกอีกรอบ ที่นี้ก็พากันยกหมดแล้วก็พากันเก็บแก้วและขวด ก่อนจะแยกย้ายกันกลับบ้าน

วันจันทร์ที่ 5 เดือน มกราคม 2552 เวลาประมาณ 18.00 น. วันนี้มีตลาดคลองถมที่หน้าบ้านพัก หลังจากที่นิสิตส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยพากันกลับบ้าน ช่วงที่ปิดประมาณหนึ่งเดือนคือ เดือน ธันวาคม 2551 ที่ผ่านมา ตลาดคลองถมก็เลยปิดไปด้วยและเพิ่งมาเปิดเปิดเรียนหลังปีใหม่นี้ ทำให้วันนี้ที่ตลาดคลองถมมีคนเยอะมาก และจุดประสงค์หลักของการดื่มสุราวันนี้ก็เพื่อจะได้นั่งดูสาว ๆ กันไปด้วยนั่นเอง นายเบิ้มเลยให้นายบีกไปซื้อเบียร์ลีโอมาหนึ่งลังพร้อมกับน้ำแข็งอีกหนึ่งถุง พอนายบีกกลับมาถึงที่บ้านก็ได้เอาเบียร์ไปแช่ที่ตู้เย็นไว้ แบ่งเอาไว้ม 2 ขวด และที่เหลือก็เอาไว้ในลังเหมือนเดิม นายเบิ้มก็เพิ่งไปซื้อกับข้าวและอาหารเอามาทานเป็นกับแกล้ม แล้วนายเบิ้มก็ได้เรียกนายเอก ซึ่งกำลังขายอาหารปลาให้กับลูกค้าอยู่ที่ร้าน ก่อนที่นายเอกจะตอบกลับมากว่าเดี๋ยวตามไป นายบีกและนายเบิ้มนั่งดื่มกันไปก่อน โดยนายบีกเป็นคนเทเบียร์ใส่แก้วที่มีน้ำแข็งอยู่เต็มแก้วก่อนจะส่งให้กับนายเบิ้ม นั่งทานข้าวกันไปแล้วจิบเบียร์ตามพร้อมทั้งนั่งมองดูสาว ๆ ไปด้วย

ไม่นานนายเอกก็ตามมา และมีนายทัดซึ่งอยู่ร้านข้าง ๆ เดินมานั่งดื่มด้วย นายบีกได้ทานอาหารพอประมาณแล้ว ก็ยกแก้วเบียร์ดื่มตามทันที ทานข้าวต่ออีกพักก็ยกแก้วเบียร์ดื่มตาม จนรู้สึกจะเริ่มอิมเลยจิบแต่เบียร์ ใช้เวลาไปไม่นานก็ได้ดื่มเบียร์ใหม่ ตอนนี้ที่นั่งดื่มกันอยู่ 4 คน เบียร์ก็เริ่มหมดกันเร็วขึ้น เพราะแต่ละคนเริ่มอิมข้าวกันแล้ว จึงหันมาดื่มเบียร์กัน แต่ก็ยังยกกันแบบจิบ ๆ ไปเรื่อย เพราะยังอิมข้าวกันแต่ก็ยังดื่มกันได้เรื่อย ๆ คุยกันไป นายบีกก็ยกบ่อยขึ้นเช่นกัน อีกทั้งเป็นคนเทเบียร์ให้คนอื่นด้วย และพอเบียร์หมดก็ได้เดินเข้าไปหยิบเอาในตู้เย็นที่แช่ไว้แล้วออกมาเทให้คนอื่น ๆ ต่อ

ช่วงระหว่างที่ดื่มเบียร์กันก็พากันมองหาคนที่ตนเองคิดว่าน่ารักและชอบในสายตาแล้วก็จะสะกิดคนในกลุ่มมองตามกันไปด้วย พอเห็นคนที่ถูกใจก็จะพากันยกแก้วเบียร์ขึ้นชนเพื่อดื่มกันส่วนใหญ่แล้วจะชอบดูคนที่รูปร่างสูง ๆ และแต่งตัวจัด ๆ ชาว ๆ ถ้ามีสาวแนว ๆ นี้ก็จะสะกิดกันดูเวลาก็ล่วงเลยมาถึงประมาณ 21.40 น. นายบีกก็ดื่มไปประมาณ 7 แก้ว เบียร์ก็เริ่มขวดที่แปดแล้ว อาการที่สังเกตเห็นได้ชัดคือ หน้านายบีนนั้นหน้าเริ่มแดงขึ้น และเริ่มที่จะพูดออกมามากขึ้นถึงช่วงนี้นายทัดก็ได้ขอตัวกลับบ้านเพราะไม่มีใครอยู่ ส่วนนายเอกก็เที่ยวมาเที่ยวไปที่ร้าน เพราะก็

เปิดทิ้งไว้เช่นกันแต่จุดที่นั่งตมก็ยังสามารถมองเห็นได้ จึงนานที่ที่ได้ลุกไปเข้าห้องน้ำบ้าง พอได้ซักถามนายปีเกี่ยวกับอาการตอนนี้ นายปีได้บอกว่าเริ่มควบคุมสติตัวเองไม่ได้ เช่นจะคิดอะไรก็มักจะพูดออกมา และถ้าลุกเดินก็จะเซ นายปีเริ่มจะมีอาการง่วงนอนเข้ามาด้วยเป็นช่วงๆ สังเกตจากการ หาวบ่อยๆ และนายปีจึงขอตัวไปนอนก่อน ตอนนี้เวลาประมาณ 22.38 น. คนก็เริ่มน้อยลงมากแล้ว บางร้านก็ได้เก็บของแล้ว วันนี้จึงตมกันพอประมาณ

วันอังคารที่ 6 เดือน มกราคม 2552 เมื่อเวลาประมาณ 19.30 น. นายเบิ้มได้นำเบียร์ที่เหลือเมื่อวานมาตมต่อ โดยวันนี้มีนายปี และนายเอกที่มาร่วมตมด้วย นายปีเป็นคนรินเบียร์ใส่แก้วให้กับทุกคน วันนี้ตมกันแบบเบา ๆ เนื่องจากมีความแตกต่างจากเมื่อวานมาก เพราะเมื่อวานนั้นมีแรงกระตุ้นจากสาว ๆ รอบข้าง แต่วันนี้ไม่ค่อยมีคนเลย นาน ๆ ที่จะมีลูกค้าเข้ามาที่ร้านอินเตอร์เน็ตบ้าง แต่วันนี้ก็นั่งตมเบียร์กันสามคน จึงทำให้เบียร์ที่เหลือแช่เย็นอยู่ประมาณ 5 ขวด นั้นก็กำลังดี แล้วนายปีก็ได้ยกแก้วขึ้นชนกับนายเบิ้มและนายเอก ความถี่ของการยกแก้วนั้นบ่อยอยู่เช่นกันเพียงแต่ยกตมไม่ได้ยกตมจนหมดทีเดียว ตมกันไปนานพอสมควร ประมาณคนละ 4-5 แก้วได้ นายปีก็เริ่มพูดซ้ำลง หมายถึงในความคิดก็สามารถคิดออกมา แต่ถึงตอนที่พูดกลับพูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ นายเอกกับนายเบิ้มก็ได้หัวเราะ และนายปีก็ได้ซ้ำกับคำพูดของตัวเองเช่นกัน นายปีเลยพยายามลดการพูดลง ช่วงท้ายของการตมเบียร์วันนี้ได้เร่งกันตมแบบว่าพอยกแก้วชนกันก็ให้ยกไปครึ่งแก้วก่อน แล้วเวลาผ่านไปประมาณ 1-2 นาที ก็ชวนกันยกแก้วชนกันอีก ทำให้มีความสุขกันมากขึ้น ตมกันจนเบียร์หมด เฉลี่ยดูแล้วนายปีตมไปประมาณ 6-7 แก้ว สภาพหลังจากตมเบียร์แล้วก็ถือว่ามีอาการมึนๆ แต่ก็ยังสามารถควบคุมตัวเองได้อยู่ ก่อนจะพากันเก็บของแล้วแยกย้ายกันกลับ เวลาถึงตอนนี้ก็ราว ๆ 00.26 น.

วันจันทร์ที่ 12 เดือน มกราคม 2552 วันนี้ก็เป็นอีกวันที่มีตลาดนัดคลองถม และเหมือนเช่นเคยที่นายเบิ้มและนายปีจะมานั่งตมเบียร์กันที่หน้าบ้าน วันนี้ตมกันเบาๆ โดยซื้อเบียร์มาแค่ 3 ขวด เป็นเบียร์ยี่ห้อลิโอ และน้ำแข็งอีกหนึ่งถุง วันนี้นั่งตมกันเพียงสองคน ส่วนนายเอกนั้นไม่ค่อยสบาย และคนอื่น ๆ นั้นไม่ค่อยมีใครอยู่ อาจจะเป็นเพราะว่าเพิ่งกลับจากบ้านกันมา แต่ก็ไม่เห็นมีใครผ่านมาทางนี้เลย อีกอย่างช่วงนี้ที่ตมกันก็ไม่ได้เตรียมตัวกันเลย นึกจะตมก็ตมกันเลย

วันนี้นายปีทำหน้าที่เช่นเคยเป็นคนรินเบียร์ใส่แก้วที่เติมน้ำแข็งไว้แล้วและนั่งมองสาวไปด้วยวันนี้คนที่มาเที่ยวตลาดคลองถมหน้ามหาวิทยาลัยก็ถือว่าเยอะพอสมควร การตมเบียร์ของนายปีวันนี้ไม่ได้รีบเร่งยกแก้วตมแต่อย่างใด เพียงแต่จิบ ๆ ไปเรื่อย ๆ ดูแล้วจะมีความสุขมากกับชั่วโมงการตมเบียร์ในวันนี้ วันนี้เริ่มตมกันตั้งแต่ตอนเวลาประมาณ 20.00 น. ที่ตมกันช้าเพราะว่านายเบิ้มไม่อยู่ไปธุระในเมืองเพิ่งกลับมา เบียร์หนึ่งขวดของวันนี้ดูเหมือนมีเยอะมาก

เพราะตีตมกันใช้เวลานานพอสมควร อีกอย่างไม่ได้เร่งกันตีตมเลยทำให้หมดช้า แต่ถึงอย่างไรเมื่อเริ่มเข้าที่เข้าทางก็พากันยกแก้วเช่นกันเพราะเวลาจะเริ่มจะตมมากขึ้นและคนก็เริ่ม ๆ ห่างไปบ้างแล้ว นายเบิ้มก็เลยชวนนายบีเร่งในช่วงหลัง ๆ ถึงตอนนี้เวลาก็ประมาณ 21.40 น. เบียร์ก็ใกล้จะหมดแล้ว และนายเบิ้มก็บอกให้นายบีรินเบียร์ใส่แก้วนายบีให้หมดเลย ก่อนจะเก็บของและเข้าบ้าน อาการของนายบีก็ถือว่ามัน ๆ แต่ไม่ถึงกับเมามาก เพราะส่วนมากใช้เวลามองดูสาว ๆ และพูดคุยกันเป็นส่วนมาก

วันศุกร์ที่ 23 เดือน มกราคม 2552 วันนี้เหตุการณ์เกิดขึ้นจากที่ห่างหายไปนานเหมือนกัน เพราะหลังจากกลับบ้านกันมาจากปิดยาวตอนเดือนธันวาคมจนถึงสิ้นปี ช่วงระหว่างต้นเดือนของปีใหม่แต่ละคนก็ยังไม่ค่อยมีเวลา ไหนจะต้องเริ่มเคลียร์งาน เรื่องส่วนตัวและถ้าว่างก็ยังไม่ค่อยตรงกัน จึงทำให้นัดแนะกันยาก วันนี้เลยพร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้ง แต่ก็นานพอสมควรที่ไม่ได้มาตีตมด้วยกัน หลังจากที่เลิกเล่นฟุตบอลตอนเย็นเสร็จ นายเอกก็ชวนเพื่อน ๆ กลุ่มเดิมที่เคยตีตมด้วยกันมีนายโม นายเอก นายบี นายเบิ้ม นายแคล้ว นายชิง นายปาน นายตัม หลังจากต่างคนต่างแยกย้ายกันไปอาบน้ำแต่งตัวกันให้มาเจอกันที่ร้าน say hi เมื่อถึงเวลานัดหมายทุกคนก็มาเจอกันที่ร้าน say hi ประมาณเวลา 20.30 น. อีกอย่างวันนี้นายไก่อได้กลับมาจากลำปาง สมาชิกในวงจึงเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่ง โดยทุกคนพอมาถึงก็มารวมตัวกันและเดินเข้าไปนั่งโต๊ะไม้ข้างในร้าน say hi โต๊ะโซนตรงกลางของร้าน เริ่มที่นายบีนั่งใกล้นายไก่อต่อด้วยนายเอก นายแคล้ว นายเบิ้ม นายตัม นายชิง นายปาน และนายโม วันนี้มีเหล้า Blend 285 1 ขวด

ช่วงที่ทยอยกันเข้ามานายเอกก็เป็นคนรินสุราแล้วแจกแก้วให้ทุกคนจนครบ นายปานก็ถามนายไก่อว่า “อยู่ลำปางเป็นยังไงบ้าง สาวเชียร์เบียร์ที่ลำปางเป็นยังไงบ้าง” นายไก่อก็ตอบว่า “ดีคับดีเพราะมีร้านเหล้าเยอะ และคนเที่ยวก็มีมากหน้าหลายตา ส่วนสาวเชียร์เบียร์ก็น่ารักมาก” แล้วนายไก่อก็ถามกลับว่า “ที่พะเยาจะเป็นยังไงบ้างคนที่นี่ร้านเหล้าแต่ละคืนมีคนเยอะป่าว” นายโมก็ตอบว่า “ก็อย่างที่รู้ ๆ กันนั่นแหละ มันก็แล้วแต่วัน วันธรรมดาคนก็จะน้อย แต่เสาร์อาทิตย์คนจะมากหน่อย” แล้วทุกคนก็ชวนกันชนแก้วตีตม

ตีตมกันอยู่นานพอสมควร จนถึงเวลาประมาณ 00.20 น. สังเกตอาการของนายบีหน้าเริ่มแดงและพอพูดไปก็หัวเราะไป พอถึงช่วงนี้ สุราขวดแรกหมดและเข้าสู่ขวดที่ 2 แต่ละคนเริ่มจับคู่คุยกัน ส่วนคุณนั้นนั่งข้าง ๆ นั้นเอง โดยมีความแตกต่างจากตอนแรก ๆ ที่ยังไม่ตีตมสุรามาก เหมือนกับว่าหูของแต่ละคนนั้นอื้อฟังไม่ค่อยได้ยิน ยิ่งตีตมก็ยิ่งพากันพูดเสียงดังขึ้นเรื่อย ประกอบกับเพลงในร้านที่เปิดคลอก็ดังอยู่พอสมควร ช่วงนี้ นายไก่อก็ได้เดินไปปิดไฟป้ายร้านและดึงประตูหน้าร้านลงเล็กน้อย ตั้งแต่เริ่มขวดที่ 2 นี้ การชนแก้วนั้นบ่อยมากและเร็วกว่าในขวดแรก นาย

เอกเลยตั้งกฎขึ้น คือ ถ้าชนรอบแรกให้ยกครึ่งแก้วและถ้ายกชนแก้วรอบ 2 ให้ยกหมดแก้ว ทุกคนในกลุ่มก็ไม่มีใครคัดค้าน เวลาผ่านไปไม่นาน สุราหมดลงไปครึ่งขวด เวลาที่จะถึง 1.00 น. แล้ว ถึงตอนนี้บางคนก็ขอตัวกลับห้องเพราะดื่มไม่ไหวแล้ว เช่น นายต๋ม นายเบิ้ม นายปี นายปานและนายโม จึงเหลือแค่ นายเอก นายไก่อ นายชิงและนายแคล้ว แล้วก็ชวนกันยกดื่มอยู่ต่อไปจนสุราหมด เวลาที่ล่วงเลยมาถึง 01.34 น. แล้วก็แยกย้ายกันกลับห้อง

วันเสาร์ที่ 31 เดือน มกราคม 2552 เวลาประมาณ 20.30 น. นายปานได้ชวนนายโมและนายปี ดื่มเบียร์กันที่ห้องของนายปานและนายปานยังได้ชวนนายเอกด้วยอีกคน วันนี้จึงมีสมาชิกกันอยู่ 4 คน มีเบียร์ลิโอบอยู่ 6 ขวด ซึ่งนายปานได้นำเบียร์แช่ในถังน้ำแข็งไว้เรียบร้อยแล้ว โดยมีนายโมเป็นคนรินเบียร์ใส่แก้วก่อนแจกให้ทุกคน แล้วยกชนแก้วดื่มกันคุยกันไป ส่วนนายปานก็ได้เปิดเพลงคลอเบา ๆ ฟังไปด้วย วันนี้เป็นเพียงหนึ่งวันที่ดื่มกันไปแบบเบาๆ ไม่ได้แรงอะไรกัน ใช้เวลาไปไม่นานก็หมดไป 3 ขวดแล้ว โดยดื่มเฉลี่ยประมาณคนละ 3 แก้ว แต่อาการเหมือนดื่มกันนานหลายแก้วแล้ว เพราะว่าเริ่มพูดกันเสียงดังขึ้น จากเพลงที่เปิดคลอก็ถือว่าดังพอสมควรแล้ว นายเอกก็บอกว่ามันยังไม่ค่อยดังเลย นายปานเลยต้องลุกไปเพิ่มเสียงเพลงขึ้นอีก ดื่มกันไปไม่นานเบียร์ก็หมด นายเอกเลยขอตัวกลับก่อน ส่วนคนที่เหลือก็ได้นั่งเล่นเกมสฟุตบอลลแข่งกันไป ถึงตอนนี้เวลาประมาณ 23.30 น. ส่วนนายปีก็ยังนั่งดูเพื่อนเล่นเกมสฟุตบอลลแข่งกันอยู่

วันจันทร์ที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นเวลาประมาณ 18.00 น. เมื่อนายเบิ้มได้บอกให้นายปีนำเงินไปซื้อเบียร์มา 4 ขวด เพื่อจะได้เอามานั่งดื่มกันที่หน้าร้าน และวันนี้มีตลาดคลองถม และมีของมาขายมากมาย ความตั้งใจก็เพื่อเอามานั่งดูสาว ๆ ไปด้วยนั่นเอง พอนายปีกลับเข้ามาก็เลยบอกให้เอาเบียร์ไปแช่ไว้ในตู้เย็น แล้วเหลือไว้ดื่มสัก 2 ขวด นายเบิ้มก็ได้เรียกนายเอกออกมาดื่มด้วยกัน จนใกล้หมดขวดที่ 2 นายเบิ้มก็บอกให้นายปีเข้าไปนำเบียร์ที่แช่ในตู้เย็นออกมาอีก ขณะนี้ในวงก็มีกันอยู่ 3 คน นั่งดื่มไปดูคนเดินเที่ยวคลองถมไป เวลาที่ล่วงเลยมาได้ไม่นานพอสมควร วันนี้ดื่มกันเพียงเล็กน้อยจำนวน 4 ขวด แล้วก็หยุดดื่มเก็บของกันตอนเวลาประมาณ 22.00 น.

วันศุกร์ที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 เมื่อเวลาประมาณ 17.00 น. นายไก่อได้กลับมาที่ร้านและได้มาทักทายนายเอกและนายเบิ้ม ก่อนที่จะพูดคุยเกี่ยวกับการย้ายร้านไปอยู่ที่ใหม่ เนื่องจากปัจจุบันร้าน say hi ที่เดิมนี่ การค้าขายหรือรายได้ไม่ค่อยมี และมีอีกปัญหาใหญ่คือทางผู้ให้เช่าจะขึ้นค่าเช่าห้องอีก จากเดิมทีก็ถือว่าแพงอยู่แล้ว นายไก่อเลยจะย้ายออกไปตั้งร้านใหม่อยู่แถวๆ ตรงข้ามกับร้านอาหารครวัรมิธรา อีกอย่างก็มีร้านสุราอยู่แถวนั้นเหมือนกันและค่าเช่าก็ถูกกว่าเยอะ และที่รู้ ๆ มาเห็นว่าทางผู้ให้เช่ามีความต้องการขายห้องแถวแรกนั้นก็หมายถึง

ร้าน say hi เดิม จึงหาทางปีบออกโดยการขึ้นค่าเช่า และห้องอื่น ๆ ก็ขึ้นเช่นกัน นายเอกจึงชวน นายไก่อุ้มสุรา นายไก่อ้มเลยออกเงินช่วยค่าเช่าจ่าย โดยมีนายเบิ้มช่วยออกค่าเช่าจ่ายอีกคน นายปี ก็รับหน้าที่ออกไปซื้อมาให้ นายไก่อ้มตอบกลับมาว่า “จันเดียวขอตัวกลับไปร้านเอาของไปเก็บก่อน เดี่ยวมา”

นายปีได้ขับรถออกไปสักพักก่อนจะขับรถกลับมาพร้อมกับสุร่ายี่ห้อซีแกรมขวด 1 ลิตร โขดาและน้ำแข็ง วันนี้ได้นั่งดื่มสุรากับที่หน้าร้านของนายเบิ้ม โดยมีสมาชิกอยู่ 4 คน คือ นายไก่อ้ม นายเอก นายเบิ้มและนายปี บรรยากาศถือว่ากำลังดี ทั้งสภาพอากาศและเสียงเพลงที่เปิดมาจากข้างในร้าน นายเอกทำหน้าที่เป็นคนรินสุรา โดยมีนายปีเป็นคนช่วยใส่น้ำแข็งและเติมโซดากับน้ำ ให้ พอได้แก้วก็ยกแก้วขึ้นชนเพื่อดื่มกันทันที หลังจากที่นายปีได้แก้วสุราก็ได้ยกขึ้นชนกับรุ่นพี่ ๆ และก็ได้ยกดื่มและจิบไปเรื่อย ๆ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที ก็หมด แล้วก็ชงแก้วใหม่ โดยที่คนอื่น ๆ ก็หมดไล่เรื่อยกันและส่งต่อให้กับนายเอกหรือนายปีชงต่อ ในช่วงแรกนี้ นายเอกและนายไก่อ้มได้ชวนสมาชิกกลุ่มชนแก้วและยกแก้วบอยอยู่เหมือนกัน จนดื่มกันไปประมาณ 5 แก้วก็เริ่มพักคุยกัน เมื่อคุยกันนานไปก็ได้ชวนกันดื่มต่อ แล้วยังคุยกันถึงเรื่องเดิม คือ เรื่องผู้ให้เช่าห้องขึ้นค่าห้อง ซึ่งห้องพักก็สร้างมานานแล้ว แต่เมื่อน้ำมันขึ้นราคาก็ขึ้นค่าห้องด้วย แต่ทุกคนจึงมีความเห็นว่าไม่น่าขึ้น ส่วนนายปีถึงตอนนี้ก็เริ่มแสดงความคิดเห็นด้วยบ้างแล้ว “จะขึ้นทำไมอีก เศรษฐกิจก็แย่อยังจะมาขึ้น มันไม่ถูกต้องเลย” นายปีกล่าว

ดื่มกันมานานพอสมควร จนสุราหมด นายเอกจึงบอกให้นายปีไปนำเบียร์ฮีโอที่แช่ไว้ในตู้เย็นมา 2 ขวด ระหว่างนั้นก็พากันยกแก้วชนแล้วดื่มกันจนหมด พอนายปีมานายเอกก็เร่งให้นายปียกแก้วดื่มให้หมด ก่อนที่จะเทเบียร์ใส่แก้วเดิมที่ยกสุราดื่มหมดแล้ว จนครบทุกคนพอได้แก้วก็ต่างยกแก้วขึ้นชนเพื่อดื่ม แต่ดูท่าทางของนายปีแล้วน่าจะเมาเอาเรื่องอยู่เหมือนกันและขอตัวกลับไปเข้าห้องน้ำ หายไปนานจนผิดสังเกต จนกระทั่งนายปีเดินกลับมาที่โต๊ะ ปรากฏว่านายปีไปเอาเจียนมาแต่ก็กลับมานั่งอยู่ที่เดิมและกินแก้วดื่มต่อ นายเบิ้มได้พูดแซวถามนายปีว่า “ไม่ไหวแล้วหรือ” นายปีบอกว่า “มันขึ้นมาถึงคอแล้ว” แล้วคนอื่น ๆ ก็พากันหัวเราะ ดื่มกันไป จนกระทั่งเบียร์หมดก็ได้แยกย้ายกันกลับ

วันพุธที่ 18 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 19.00 น. วันนี้เป็นวันเกิดของนายปานและนายปานได้ชวนเพื่อน ๆ กลุ่มที่สนิทกันก็มี นายโม นายตั้ม นายเปา นายที นายแคล้ว นายเอก นายปี และนายเบิ้ม และได้ทำอาหารกันรับประทาน คือ ทำลำเนื้อ แกงอ่อม และที่ขาดไม่ได้ก็คือสุรา วันนี้นายปานได้ซื้อสุรามา 2 ขวด ยี่ห้อ blend 285 พร้อมกับโซดาและน้ำแข็ง พอถึงเวลาก็ทยอยกันเข้ามา นายปานก็ได้เปิดเพลงที่เครื่องโน้ตบุ๊กฟังไปด้วย เมื่อคนมาขึ้นเรื่อยๆ ก็ได้เปิดสุราชงกันไปด้วย ส่วนคนทำอาหารก็จะเป็นนายเปา นายเอก นายเบิ้ม ส่วนนายแคล้วนั้น

กำลังตามมาเมื่อทำอาหารกันเสร็จก็พากันนั่งล้อมวงอย่างเคย โดยมีนายที่นั่งที่โซฟาคนแรก ตามมาด้วยนายบี นายเอก นายเบิ้ม นายโม นายตั้ม และที่นั่งเก้าอี้มีนายเปา นายปานและนายแคล้วที่ตามเข้ามาทันตอนเสร็จพอดี แต่ตอนนี้เรื่องดื่มสุราเอาไว้ก่อน เพราะแต่ละคนนั้นหิวข้าวกันมาก ส่วนแก้วสุรานั้นได้รับกันหมดแล้ว โดยมีนายเปาเป็นคนรินสุราเพราะเป็นคนที่นั่งด้านนอกใกล้กับกระตักน้ำแข็ง

หลังจากที่ทานข้าวกันเสร็จก็ได้เริ่มยกแก้วชนฉลองให้กับนายปาน โดยมีนายเอกเป็นคนที่ชักชวนทุกคนยกแก้ว เมื่อสังเกตนายบีนั้นรู้สึกว่าจะไม่ค่อยคุยสักเท่าไร แต่ก็ยังหัวเราะตามเรื่องทีไรในกลุ่มคุยกัน แต่ไม่ค่อยโดดเด่นจากคนอื่น ถึงตอนนี้ก็ต่างคนต่างคุยจับคู่ข้างกันคุยคนละเรื่อง สุราก็ถูกขหมดขวดแรกไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเพลงเล่นมาถึงเพลงที่ชอบกันก็ร้องเพลงกัน โดยส่งเสียงร้องกันดังขึ้นเรื่อย ๆ เวลาตอนนี้ก็ถือว่ายังไม่ตีมาก อยู่ที่ราวๆ 22.30 น. และนายเปาก็เปิดสุราขวดที่ 2 อย่างต่อเนื่อง ถึงตอนนี้ก็มีบางคนที่ขอตัวออกไปธุระ เช่น ไปหาแฟน ไปดูร้าน เป็นต้น ก็จะมีนายที นายตั้ม และนายเบิ้ม นายเอก ส่วนที่เหลือก็มี นายเปา นายโม นายบี นายปาน และนายแคล้ว ที่ยังดื่มกันต่อ แต่ถึงคนจะน้อยลงก็ไม่ได้ทำให้เสียงลดน้อยลงแต่อย่างใด กลับกลายเป็นยิ่งตึกก็ยิ่งเสียงดังเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 02.30 น. ก็มีตำรวจผ่านมาตรวจแถวนี้พอดี จึงได้เข้ามาที่ห้องของนายปาน แล้วทำการจดชื่อไป จึงทำให้สงบลง เลยทำให้ต้องแยกย้ายกันไปพักผ่อนที่ห้องของตัวเอง

วันจันทร์ที่ 2 เดือน มีนาคม 2552 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 14.30 น. โดยมีนายบี นายโม นายเอก นายเบิ้ม และนายปาน ได้ชักชวนกันดื่มสุรหลังจากที่เครียดจากการสอบปลายภาคเรียน จึงได้ช่วยกันออกเงินค่าใช้จ่าย และได้ให้นายบีและนายโมเป็นคนไปซื้อสุรา ส่วนที่เหลือนั้นเป็น Blend 285 จำนวน 2 ขวด พร้อมโซดากับน้ำแข็ง หลังจากที่ 2 คนนั้นหายไปนานสักพักก็ได้กลับมาที่หน้าร้านขายปลาของนายเอก ส่วนสมาชิกวงสุราแต่ละคนก็ได้เข้ามานั่งที่โต๊ะ โดยมีนายปานและนายโมช่วยกันชงสุราแจกให้ทุกคนในวง

การดื่มสุราจึงเริ่มต้นขึ้น แต่ละคนก็นั่งดื่มสุราไปคุยกันกันไปแทบจะเรียกได้ว่าจับคู่คุยคู่ใครคู่มัน จนนายเอกต้องเรียกให้ทุกคนหยุดฟังแล้วยกแก้วขึ้นพร้อมชวนให้ทุกคนชนแก้วตาม แต่ละคนต่างยกแก้วขึ้นดื่มจนหมดแก้ว ส่วนนายบีก็ได้คุยอยู่กับนายเอกเรื่องการเรียนและการสอบที่ผ่านมา นายบีกล่าวว่า “บอกได้เลยว่าพอนึกถึงหรือคิดก็รู้สึกว่ามันยากมาก แต่ก็พยายามสุด ๆ แล้ว เกรดโดยเฉลี่ยแล้วก็อยู่ที่ประมาณ 2.37” และยังถามนายเอกว่า “หากอยากได้เกรดที่มากขึ้นนี้ต้องเพิ่มมากอีกเท่าไร?” แล้วนายเอกก็ได้ตอบว่า “ต้องอัปเดตให้ได้มากกว่าเดิมขึ้นอีกก็จะส่งผลให้เกรดมากขึ้นแล้ว เช่น ตัวอย่างถ้าเราได้เกรด 2.20 แล้วเราเรียนได้เกรดประมาณ 2.8-2.9 เกรดโดยรวมเราก็จะเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกประมาณ 0.3-0.4 เลยก็เป็นไปได้” คนที่ดื่มหมดก็ส่ง

แก้วให้นายโมและนายปานขงใหม่ เวลาว่างเลยไปนานพอสมควรจนสุราหมดไป 1 ขวด พร้อมทั้งน้ำแข็งและโชดากัทหมด จึงถึงคราวที่นายปีต้องได้ออกไปซื้อมาให้อีกเช่นเคย ดังคำพูดที่ว่า

“ลูกเสื่อสำรวจต้องทำตามลูกเสื่อรุ่นพี่” ส่วนสุรานั้นยังเหลืออีก 1 ขวด

เวลาขณะนี้ก็ประมาณ 18.00 น. ระหว่างที่รอ ทุกคนที่เหลือก็นั่งคุยและมองดูสาว ๆ ที่เริ่มทยอยมาเที่ยวตลาดคลองถม พร้อมทั้งจิบสุรากันไปด้วย แล้วนายปีก็กลับเข้ามาพร้อมกับของที่ซื้อ นายโมจึงได้รับของและขงแก้วใหม่แจกทุกคน ส่วนนายปีหลังจากที่ยกแก้วของตัวเองเสร็จจึงขงสุราให้ตัวเองเองแล้วยกดื่มไปเรื่อยๆ พร้อมกับชวนกันยกแก้วชนเพื่อดื่ม เพื่อเป็นการปลดปล่อย หลังจากการสอบ บรรยากาศตอนนั้นทุกคนต่างเริ่มเมากันแล้ว จึงคุยกันเสียงดังขึ้นดังขึ้น ซึ่งมีนักเป็นเรื่องปกติของคนเมาที่ชอบคุยกันเสียงดัง เวลาที่ว่างเลยมานานพอสมควรจนกระทั่งคนที่มาเดินเที่ยวคลองถมเริ่มลดลงเรื่อยๆ และคนที่มาขายของเริ่มเก็บของกลับบ้านกัน แต่ทุกคนก็ยังนั่งดื่มกันต่อเรื่อยๆ จนสุราใกล้จะหมดขวดแล้ว ขณะนี้เวลาประมาณ 22.45 น. ทุกคนต่างเมากันมาก โดยเฉพาะนายปีก็แสดงอาการให้เห็น นายเอกจึงบอกว่าถ้าสุราหมดขวดนี้ก็ขอหยุดดื่มกันก่อน สำหรับวันนี้ ทุกคนจึงตกลงตามนี้ พอสุราหมด แต่ละคนก็ช่วยกันเก็บขวด นายปีจึงเริ่มเก็บของที่อยู่บนโต๊ะเข้าร้าน แต่การเดินก็เซไปเซมา และทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้านด้วยความเมา

วันอังคารที่ 3 เดือน มีนาคม 2552 เวลาประมาณ 19.00 น. วันนี้นายปีได้ออกค่าใช้จ่ายและเป็นคนขับรถออกไปซื้อสุรายี่ห้อ Blend 285 มา 1 ขวด พร้อมโชดากับน้ำแข็ง พอ นายปีกลับมาที่หน้าร้านที่พัก นายปีก็ได้เจอกับนายเอกและนายเบิ้ม นายเอกเลยถามนายปีว่า “วันนี้อารมณ์ไหน?” นายปีตอบกลับว่า “เพราะว่าอีกประมาณวันสองวันนี้ก็จะไปหางานทำ ไปอยู่กับพี่ที่อยู่จังหวัดอ่างทอง” นายเอกกับนายเบิ้มเลยมานั่งร่วมด้วย นายปีเป็นคนขงสุรา ส่วนมากสมาชิกในกลุ่มจะดื่มผสมโชดาและน้ำเหมือน ๆ กัน ระหว่างที่กำลังขงสุรา นายแคล้วก็ขับรถเข้ามา จึงทำให้สมาชิกเพิ่มขึ้นอีกคน นายเอกก็ได้ชวนและบอกกับนายแคล้วว่าอีกสองวันนายปีจะไปทำงานแล้ว นายปีเลยเลี้ยงสุรา นายปีก็ได้ขงสุราส่งให้นายแคล้ว นายแคล้วเลยถามนายปีว่า จะไปทำงานอะไร? ที่จังหวัดอะไร? นายปีก็ได้บอกว่า “คงไปหาทำก่อนยังไม่รู้เลยว่าจะได้ทำงานอะไร มีงานไรก็ทำไปก่อน อีกอย่างมีพี่ชายเป็นลูกพี่ลูกน้องกันนี่แหละ เค้าก็ดู ๆ งานให้อยู่ ส่วนจังหวัดก็เป็นจังหวัดอ่างทอง” นายแคล้วเลยยกแก้วชวนให้ทุกคนดื่ม

ดื่มสุราไปคุยกันไป จนเวลาผ่านไปนานพอสมควรสุราก็ใกล้จะหมด นายเบิ้ม นายเอก และนายแคล้วเลยช่วยกันออกเงินค่าใช้จ่ายเพื่อให้นายปีออกไปซื้ออีกขวดหนึ่ง ช่วงที่ระหว่างรอ คนที่เหลือก็พากันดื่มกันจนหมด ไม่นานนายปีก็ขับรถกลับเข้ามา นายเอกก็ได้นำสุรามารเปิดและขงส่งให้ทุกคน เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่การยกแก้วก็รวดเร็วอยู่เหมือนกัน เวลาไม่นานสุราก็หมดไปครึ่งค่อนขวด นายแคล้วก็ได้เป็นคนชักชวนหรือกระตุ้นให้สมาชิกดื่มกันอยู่อย่าง

ต่อเนื่อง เป็นไปเรื่อย ๆ จนถึงเวลาประมาณ 00.35 น. สุราก็เกือบจะหมดขวด อาการของนายบี ก็ถือว่าเมามากอยู่ เพราะนายแคล้วเร่งให้ดื่มติดต่อกันหลายรอบ จนสุราหมดต่างก็แยกย้ายกันไปนอน

นายบีได้ออกเดินทางไปทำงานที่จังหวัดอ่างทองตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2552 นายบีได้เล่าว่าพอเดินทางไปถึงพี่ชายที่รอรับอยู่ก็ได้พาไปทานอาหารและก็ดื่มเบียร์กันเล็กน้อยพอเป็นกระษัยก่อนจะกลับเข้ามาที่ห้องพัก และอีกวันก็ได้ออกไปสมัครงาน

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
24/10/ 2551 19.00 น	หน้าร้าน say hi	เพื่อนเก่าที่เป็นรุ่นพี่ กลับมา	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 6 คน เป็น ชายล้วน	เป็นเงินราว 400 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุรากลั่น 5 ขวด ยี่ห้อ แม่อิง ดื่มสุราพร้อมกับน้ำเย็น	เล่าเรื่องสาว ๆ PR ที่ลำบาก และ เรื่องการแข่งขันฟุตบอล	อาการหน้าแดง หัวเราะ รำเริง พูดไม่ค่อยชัด	ได้พูดคุยกันเพื่อนๆรุ่นพี่ที่ไม่ได้ เจอกันนาน หลายวันและได้ดื่ม สุรา
25/10/ 2551 18.45 น.	หน้าร้าน say hi	ต่อเนื่องจากเมื่อวาน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 6 คน เป็น ชายล้วน	เป็นเงินราว 100 บาท โดย ค่าใช้จ่ายนายไก่เป็นคนออก	สุรากลั่น 1 ขวด ยี่ห้อ แม่อิง ดื่มสุราพร้อมกับน้ำเย็น	เล่าเรื่องหลังจากที่กลับจากการดื่ม เมื่อวาน	เพื่อน ๆ ร่วมวงเห็นว่าไม่ ค่อยอยากดื่มเพราะเมื่อ วานดื่มกันไปถึง 5ขวด แต่ ก็ดื่มจนหมด หัวเราะ เมา	สนทนากันถึงเรื่องเมื่อวาน ได้อย่างเนือกิ้นด้วยกัน
1/11/ 2551 19.00 น.	หน้าร้าน say hi	เพื่อนเก่าที่เป็นรุ่นพี่ กลับมา	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 7 คน เป็น ชายล้วน	เป็นเงินราว 1,000 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย และ นายชิงออกเงินเป็นส่วนมาก	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา และน้ำ ตามด้วยเบียร์ยี่ห้อเชียร์ 6 ขวด	เรื่องการแข่งขันฟุตบอลเป็น ส่วนมาก และเรื่องสาว ๆ	เริ่มพูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัด คำ ส่วนนายบีหน้าแดง หัวเราะ เมากันมาก	ได้สนุกจากการพูดคุยและชม เกมส์การแข่งขันฟุตบอล
10/11/ 2551 19.00 น.	หน้าบ้านพัก ของนายบี	วันนี้มีตลาดคลองถม ที่หน้าบ้าน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 200 บาท โดย นายเบิ้มเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	เบียร์ยี่ห้อสี่โอ 4 ขวด	เล่าเรื่องการเลี้ยงปลาหมอสี และ เรื่องสาว ๆ ที่มาเดินซื้อของตลาด คลองถม	ดื่มกันเพียงเล็กน้อย รำเริง	นั่งพูดคุยกันเรื่องปลา สาวและ อากาศหนาวเป็นส่วนใหญ่
22/11/2551 20.00 น.	ร้าน Say Hi	มีถ่ายรายการแข่งขัน ฟุตบอล	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 220 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุรากลั่น 1 ขวด ยี่ห้อ แม่อิง ดื่มสุราพร้อมกับน้ำเย็น	เรื่องการแข่งขันฟุตบอล วิเคราะห์ วิจารณ์เกมส์การแข่งขันเป็นส่วนใหญ่ และเรื่องสาว ๆ	หัวเราะกันอย่าง สนุกสนาน ถือว่าวันนี้เมา เหมือนกัน	พูดคุยและการ วิเคราะห์วิจารณ์ เกมส์การแข่งขันฟุตบอล นั่งดู สาว ๆ
23/11/2551 20.30 น.	ร้าน say hi	มีถ่ายรายการแข่งขัน ฟุตบอล	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 500 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซีแกรมขนาด 1 ลิตร 1 ขวด ผสมโซดา น้ำเปล่าและเบียร์ เชียร์อีก 3 ขวด	มีโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอล พรีเมียร์ลีก อังกฤษ ระหว่าง สเปอร์ส พบกับ แบล็คเบิร์น	เมาพูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัด คำ เดินไม่ตรงทาง	พูดคุยและการ วิเคราะห์วิจารณ์ เกมส์การแข่งขันฟุตบอล
28/11/2551 21.30 น.	ในห้องพักของ นายปาน	เหตุการณ์วันนี้ เกิดขึ้นจากนายโม และนายปานได้ ชักชวนนายเอกและ นายแคล้วไปดื่มสุรา	เพื่อนๆรุ่นพี่ที่สนิท กัน 6 คน เป็น ชายล้วน	เป็นเงินราว 200 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุรากลั่น 1 ขวดใหญ่สุรากลั่น ยี่ห้อแม่อิง 2 ขวด สุรายี่ห้อซีแก รวม ครึ่งขวด ดื่มสุราพร้อมกับน้ำ เย็น	คุยกันเรื่องสาว ๆ และเล่นไพ่ ถ้าได้ แต่มีน้อยดื่มซ้ำ 2 รอบ	หัวเราะกันอย่าง สนุกสนาน เมากันมาก จนอาเจียน	ได้เล่นไพ่ และพูดคุยกันเรื่อง สาว ๆ

		ที่ดองไว้							
6/12/2551	ข้างบ่อปลาใน หมู่บ้านของ นายปี	เหตุการณ์วันนี้ เกิดขึ้นหลังจากที่ นายปีกลับมาพักอยู่ที่บ้าน และมีกลุ่มเพื่อนๆ ที่สนิทกันมา ตั้งแต่เด็กได้ชวนให้ ไปจับปลา	เพื่อนที่สนิท คบ กันมาตั้งแต่เด็ก 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 160 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุรากลั่นที่ผลิตขึ้นในชุมชนไม่มี ยี่ห้อ 2 ชนิด ดื่มสุราเพียวกับน้ำ เย็น	เพราะนานๆเจอกลุ่มเพื่อนๆ ที่สนิท กัน และอีกอย่างเพราะมีปลาอย่าง ด้วย แก้วหนาว	สนุกสนาน แต่ละคนก็ เริ่มเมา พูดคุยกันหลาย เรื่องต่าง ๆ นานา แต่ มักจะพูดซ้ำประโยคเดิมๆ	ได้ช่วยกันอย่างปลา และได้ พูดคุยกันหลังจากที่แยกย้ายกัน ไปเรียนที่อื่น	
12/12/2551	บ้านเพื่อนของ นายปี ใน หมู่บ้าน	เหตุการณ์วันนี้ได้เกิด เนื่องจากนายดี เพื่อนนายปีจะต้อง เดินทางกลับ กรุงเทพมหานคร ตอนเย็น ประมาณ 17.00 น	เพื่อนที่สนิท คบ กันมาตั้งแต่เด็ก 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 500 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ช้าง (chang) มา 1 ลัง เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	เนื่องจากนายดี เพื่อนนายปีจะต้อง เดินทางกลับกรุงเทพฯ	ยิ่งดื่มยิ่งเมา ยิ่งเมายิ่งมัน เมากันมาก จนอาเจียน	พูดคุยกันระหว่างเพื่อนเก่า ก่อน จะแยกย้ายกันไปเรียน	
29/12/2551	หน้าบ้านพัก ของนายปี	นายเบิ้มได้ออกปาก ชวนนายปี หลังจาก ที่ไม่ได้เจอกันนาน หลายวัน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 400 บาท โดย นายเบิ้มเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	ซีเกรมขนาด 1 ลิตร 1 ชนิด ผสมโซดา น้ำเปล่า	นายเบิ้มได้ออกปากชวนนายปีว่า “เบียร์พวกนี้ออกกินเหล่า”	เริ่มพูดจนลืมนกัน ไม่ ค่อยขัดด้วยซ้ำคำพูดผิด พูดถูก ทุกคนก็พากัน หัวเราะ	พูดคุยหลังจากที่นายปีกลับบ้าน ไปเกือบเดือน	
30/12/2551	หน้าบ้านพัก ของนายปี	เป็นช่วงเทศกาลใกล้ วันสิ้นปี	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 400 บาท โดย นายเอกเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	เบียร์ลิโ อ จำนวน 9 ชนิด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	วันนี้ถือได้ว่าเป็นวันส่งท้ายแทน วันที่ 31 เพราะว่าพุงนี้ต่างก็แยก ย้ายกันกลับบ้าน	กินเบียร์แล้วรู้สึกเมาเร็ว กว่ากินเหล้าและต้องลุก ไปฉี่บ่อยกว่า พอกินนาน ๆ ไปก็เริ่มอึดท้อง	พูดคุยกันเรื่องวันที่จะกลับไป บ้านเพื่อไปส่งท้ายปีเก่าต้อนรับ ปีใหม่	
5/01/2552	หน้าบ้านพัก ของนายปี	วันนี้มีตลาดคลองถม ที่หน้าบ้านพัก	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 400 บาท โดย นายเบิ้มเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	เบียร์ยี่ห้อลิโ อ 1 ลัง เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	เรื่องสาว ๆ ที่มาเดินซื้อของตลาด คลองถม	หน้าเริ่มแดงขึ้น และเริ่มที่ จะพูดออกมามากขึ้น	พูดคุยกันหลังจากที่กลับบ้านไป ส่งท้ายมา และเรื่องสาว ๆ ที่เดิน มาเที่ยวคลองถม	
6/01/2552	หน้าบ้านพัก ของนายปี	ต่อเนื่องจากเมื่อวาน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	ไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็น เบียร์ที่ซื้อตั้งแต่เมื่อวาน	เบียร์ลิโ อ จำนวน 5 ชนิด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	เบียร์เหลือจากเมื่อวาน เห็นว่านั่ง คุยกันอยู่เฉยๆ เลยเอามาดื่ม	เริ่มพูดซ้ำลง พูดไม่ค่อย ชัดด้วยซ้ำคำ หัวเราะ อากากรรมื่นๆ แต่ก็ยัง	พูดคุยกันถึงเรื่องสาว ๆ เมื่อวาน และในร้านอินเตอร์เน็ตในวันนี้	

								สามารถควบคุมตัวเองได้ อยู่	
12/01/2552 20.00 น.	หน้าบ้านพัก ของนายบี	มีตลาดนัดคลองถม	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 2 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 200 บาท โดย นายเบ้มเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	เบียร์ลิโอ จำนวน 3 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	ซื้อข้าวมากินและนั่งที่หน้าบ้านเลย ซื้อเบียร์มานั่งดื่มต่อ	อาการของนายบีก็ถือว่า มีน้ ๆ แต่ไม่ถึงกับเมามาก	มองดูสาว ๆ และพูดคุยกันเป็น ส่วนมาก	
23/01/2552 20.30 น.	ร้าน say hi	นายไ้ได้กลับมา จากลำปาง	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 9 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 600 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา น้ำเปล่า	เหตุการณ์เกิดขึ้นจากที่ห่างหายกัน ไปนาน วันนี้เลยพร้อมหน้าพร้อมตา กัน	หูของแต่ละคนนั้นอื้อฟัง ไม่ค่อยได้ยิน ยิ่งดื่มก็ยิ่ง พากันพูดคุยเสียงดังขึ้นเรื่อย	พูดคุยกันเกี่ยวกับสาวเชียร์เบียร์ ที่ลำปาง ร้านเหล้า	
31/01/2552 20.30 น.	ห้องของนาย ปาน	นายปานได้ชวนนาย โมและนายบี ดื่ม เบียร์กันที่ห้อง	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 300 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	เบียร์ลิโออยู่ 6 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	อารมณ์อยากดื่มเบียร์	อาการเหมือนดื่มกันนาน หลายแก้วแล้ว เพราะว่า เริ่มพูดคุยเสียงดังขึ้น	พูดคุยกัน นั่งฟังเพลง นั่งเล่น เกมส์ฟุตบอลแข่งกัน	
2/02/2552 18.00 น.	หน้าบ้านพัก ของนายบี	วันนี้มีตลาดคลองถม	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 2 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 200 บาท โดย นายเบ้มเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	เบียร์ลิโออยู่ 4 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	นั่งดื่มไปดูคนเดินเที่ยวคลองถมไป	อาการของนายบีก็ถือว่า มีน้ ๆ แต่ไม่ถึงกับเมามาก	นั่งพูดคุยกัน และนั่งมองดูสาว ที่มาเดินเที่ยวที่ตลาดคลองถม หน้าร้าน	
13/02/2552 17.00 น	หน้าบ้านพัก ของนายบี	นายไ้ได้กลับมา และนั่งพูดคุยกัน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 400 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุร่ายี่ห้อซีแกรมขวด 1 ลิตร 1 ขวด ผสมโซดาและน้ำแข็ง	นายเอกจึงชวนนายไ้ดื่มสุรา	หัวเราะ สนุกสนาน เมา จนต้องอาเจียน	พูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องการย้าย ร้าน	
18/02/2552 19.00 น.	ห้องของนาย ปาน	เป็นวันเกิดของนาย ปาน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 9 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 600 บาท โดย นายปานเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	สุร่า ยี่ห้อ blend 285 2 ขวด ผสมโซดาและน้ำแข็ง	วันนี้เป็นวันเกิดของนายปานและ นายปานได้ชวนเพื่อน ๆ กลุ่มที่สนิท กัน มาดื่มฉลองกัน	เสียงดัง บางคนเมาจน ต้องอาเจียน	พูดคุยกันเสียงดัง เมาจนมี ตำรวจมาจดบันทึกชื่อไว้	
2/03/2552 14.30 น.	หน้าบ้านพัก ของนายบี	หลังสอบเสร็จ และมีตลาดนัดคลอง ถม	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว บ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 600 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุร่า ยี่ห้อ blend 285 2 ขวด ผสมโซดาและน้ำแข็ง	ชักชวนกันดื่มสุราหลังจากที่เครียด จากการสอบปลายภาคเรียน นั่งดู สาว ๆ ที่เดิน ตลาดคลองถม	คุยกันเสียงดังขึ้น แต่ละ คนนั้นเมากันมาก เดินก็เซ ไปเซมา	พูดคุยกันเรื่องข้อสอบ เรื่องสาว ๆ	

3/03/2552	หน้าบ้านพัก	นายบีจะไปทำงาน	เพื่อนๆรุ่นพี่แถว	เป็นเงินราว 600 บาท โดย	สุรายี่ห้อ Blend 285 มา 1 ขวด	เลี้ยงส่งนายบี ที่จะไปทำงานช่วงปิด	อาการของนายบีก็ถือว่า	พูดคุยสอบถามนายบีว่าจะไป
19.00 น.	ของนายบี	ทำระหว่างปิดเทอม	บ้านพัก 4 คน	นายบีออกค่าใช้จ่าย 300	ผสมโซดาและน้ำแข็ง	เทมอ	เมามาก เดินเซ และ	อยู่กับใครและถือว่าเป็นการดื่ม
			เป็นชายล้วน	บาท และคนอื่นช่วยกันออก	และซื้อมาเพิ่มอีก 1 ขวด		อาเจียน	เลี้ยงส่งนายบีด้วย
				ค่าใช้จ่ายอีก 300 บาท				

ตารางที่ 9 สรุปพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบี

เอ (ชาย)

วันอาทิตย์ที่ 2 เดือนพฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์เกิดขึ้นเวลาประมาณ 17.46 น. วันนี้เกิดขึ้นจากนายเอได้ชวนเพื่อน ๆ ที่บ้านกินเบียร์สักขวด สองขวด หลังจากทีไปเรียนกันมา ภาคการศึกษาที่ค่อนข้างจะเรียนเยอะ เพราะเชิญอาจารย์พิเศษมาสอนวันเสาร์ – อาทิตย์ จึงทำให้ต้องเรียนเต็มทุกวัน แต่วันจันทร์มีเรียนตอน 11.00 น. จึงสามารถตื่นสายได้ วันนี้เพิ่งจะตื่นเดือน จึงพอมีเงิน แต่พอนายเอชวนดื่มแล้วเพื่อน ๆ ก็เห็นด้วย แล้วนายอู๋ นายทิดและนายหลิน ก็ออกเงินกันคนละ 100 บาท นายเอจึงโทรเรียกให้นายพี ซึ่งอยู่อีกหอหนึ่งมาดื่มด้วย และให้นายเอออกเงินให้ก่อน ขณะนี้มีเงินกองกลางอยู่จำนวน 500 บาท นายเอได้ออกไปซื้อของกับนายทิดในกลุ่มตกลงที่จะดื่มเบียร์กัน นายเอจึงเอาเงินซื้อเบียร์ลิโอบี 1 ลังๆ ละ 435 บาท เงินที่เหลือเอาซื้อน้ำแข็งกับขนมหมดพอดีสำหรับเงินกองกลาง แล้วนายเอกับนายทิดก็พากันกลับเข้าบ้านพัก ซึ่งนายหลินและนายอู๋ได้เตรียมเอาแก้วกับกระติกไว้ใส่ น้ำแข็งมาวางรอแล้ว

ในระหว่างที่กำลังแกะขวดเบียร์ นายพีก็เข้ามาพอดี นายเอจึงได้เดินเข้าไปในห้องหยิบเอามือถือที่ต่อเข้ากับลำโพงออกมา แล้วเออวางไว้ข้าง ๆ ฝาบ้าน เปิดเพลงเบา ๆ นิ่งฟัง กว่าจะได้ดื่มกันจริง ๆ ก็เวลา 18.20 น. พอได้แก้วกันครบทุกคนแล้วก็ยกชนกันดื่มในรอบแรก พร้อมทั้งพูดเหมือน ๆ กันว่า “หมดแก้ว” ชนอยู่อย่างนี้ได้สักประมาณ 3 แก้ว เริ่มมีอาการอืด แล้วนายทิดก็ได้กล่าวขึ้นมาว่า “รอบนี้ขอครึ่งแก้วแล้วกัน” แล้วทุกคนก็ยกพร้อม ๆ กันที่ระดับครึ่งแก้ว ดื่มกันได้นานพอสมควร จนกระทั่งเวลา 21.40 น. ตอนนี้นีเบียร์เหลืออยู่แค่ 4 ขวด ส่วนใหญ่เรื่องที่สนทนากันระหว่างดื่มนั้นจะเป็นเรื่องสาว ๆ แล้วนายทิดก็มักจะเป็นคนที่เพื่อนพูดถึงเรื่องสาว ๆ มากที่สุด เนื่องจากนายทิดเองจะเป็นคนไปจีบน้องคนนั้น คนนี้ แล้วก็มักจะได้อินไหว (ได้รับการปฏิเสธ) มาหลาย ๆ ครั้งแล้ว พอพูดแซวนายทิดอยู่นั้น โทรศัพท์นายทิดก็ดังขึ้นมา แล้วเพื่อน ๆ ก็พากันหัวเราะแซว จนนายทิดอายเดินออกไปปรับโทรศัพท์ข้างนอกบ้าน ดื่มกันจนถึงเวลาประมาณเกือบจะห้าทุ่มแล้ว เบียร์ก็หมด ทุกคนต่างก็พอใจและไม่มีคนทักท้วงที่จะดื่มกันต่อเลย วันนี้เลยพอกันแค่นี้ ส่วนนายเอนั้นบอกว่าอาการพอมิน ๆ กำลังทำให้ออนสบาย

เมื่อวันศุกร์ที่ 7 เดือนพฤศจิกายน 2551 “วันนี้เป็นวันที่ไม่มีใครตั้งใจมากินเหล้า” นายเอกกล่าว แต่เพียงเพราะนายพีมาหาที่บ้านพักตอนเวลาประมาณ 20.00 น. แล้วนายพีได้เอาไวน์ที่เพื่อนสาขาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้มาลองชิมจำนวน 2 ขวด ซึ่งเป็นไวน์ลับปะรด นายพีก็ได้เปิดขวดไวน์แล้วเทใส่แก้วแล้วแบ่งกันชิม พอทุกคนได้ชิมก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “มันรสชาติหวานดี กินง่าย” ดื่มกันคนละนิดละหน่อย เพราะมีแค่ 2 ขวด “แต่แอลกอฮอล์มันเหมือนไม่น้อยเลย เพราะรู้สึกร้อนวาบในท้องอยู่เหมือนกัน” นายเอกกล่าว

นายทิดคงจะติดลมเพราะว่าหลังจากได้ดื่มไวน์เข้าไปสักพักนายทิดก็ได้ชวนให้นายพีส่งไปซื้อสุร่าที่ห้อ Blend 285 มา 1 ขวด พร้อมกับโซดาและน้ำแข็ง นายอู๋ นายเอและนายหลินก็ได้บอก “ให้ خرجเงินไปก่อน เดี๋ยวกลับมาค่อยหารกัน” นายพีและนายทิดก็พากันออกจากบ้านไปไม่นานนักก็กลับกันเข้ามา นายพีก็บอกให้นายหลินและนายอู๋ไปเอาแก้วกับกระติกมาใส่สุร่าและน้ำแข็ง แล้วก็บ่นเล็กน้อยว่า “โหไม่เอาออกมาเตรียมกันเลย” พอจัดแจงทุกอย่างพร้อมแล้วก็มานั่งล้อมวงกัน ระหว่างนั้นนายหลินก็ขอตัวออกไปอาบน้ำ วันนี้นายทิดรับหน้าที่เป็นคนขับ (คนชงเหล้า) นายเอก็เอามือถือไปเสียบต่อกับลำโพงแล้วเอาออกมาไว้ข้าง ๆ วงแล้วเปิดเพลงฟัง ในรอบแรกนี้ นายทิดชงเข้มอยู่เหมือนกัน สังเกตได้จากสีของสุร่าในแก้วขนาดผสมโซดาและน้ำแล้วยังมีสีเหลืองอมส้มอยู่ แต่ทุกคนก็ดื่มไปเติมโซดาไป ระหว่างดื่มกันนั้นก็ดูทีวีไปด้วย บรรยากาศในการดื่มของวันนี้ก็ดูเป็นไปเรื่อย ๆ ล่วงเลยมาจนถึงเวลา 23.40 น. สุร่าก็ใกล้จะหมดขวด แต่ละคนตอนนี้ก็มีอาการเมาให้เห็น สังเกตนายเอยังคงมีอาการปกติ แต่นายเอได้บอกว่าก็มีน ๆ และอีกไม่นานนายเอก็ได้บอกกับเพื่อนว่าขอตัวไปนอนก่อนซึ่งพุงนี้ยังมีเวียนกันอยู่ ทุกคนในกลุ่มก็พากันยกแก้วที่เหลือของตัวเองจนหมดแล้วก็ช่วยกันเก็บของแล้วต่างเข้านอน เวลาที่ล่วงเลยมาถึง 01.28 น.

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 9 เดือนพฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นจากที่นายอู๋กับนายนี้ท ชวนกันดื่มสุร่า เนื่องจากได้เงินจากผลประกอบการเล่นพนันฟุตบอล จึงไปซื้อเนื้อวัวมาทำลาบและได้ชวนเพื่อนอย่างเอมและแป้ว รวมทั้งนายเอด้วย ไปทำลาบรับประทานกันที่บ้านพักของนายนี้ทตรงทางเข้าไปในอ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำประมาณ 700 เมตร นัดพบกันเวลา 18.00 น โดยให้มาพบกันที่บ้านของนายนี้ท เมื่อถึงเวลานายเอชวนนายอู๋และเพื่อนคนอื่น ๆ ไปด้วย แต่มีแค่นายอู๋ที่ไปด้วย พอไปถึงนายเอก็ได้เข้าไปช่วยเพื่อน ๆ อีกสองสามคนที่อยู่ในครัวทำลาบกัน ส่วนนายอู๋กับนายอู๋พากันออกไปซื้อสุร่าที่ห้อ Blend 285 และโซดา น้ำและน้ำแข็ง หลังจากแยกย้ายกันไปสักพัก กับแก้มก็เสร็จ ซึ่งนายอู๋กับนายอู๋ก็กลับเข้ามาพอดี ทุกคนต่างช่วยกันจัดแจงแล้วก็ได้นั่งล้อมวง

บรรยากาศวันนี้เป็นบ้านปูนชั้นเดียวหลังเล็ก ๆ ซึ่งมีบริเวณหน้าบ้านเล็กน้อยพอเปิดประตูก็จะเป็นห้องนอนและก็มีห้องน้ำภายในเดินตรงไปด้านหลังก็เป็นห้องครัว ซึ่งมีพื้นที่อยู่อย่างจำกัด ทุกคนวันนี้นั่งดื่มกันอยู่ในบ้าน ภายในบ้านก็มีเครื่องเสียง โทรทัศน์ และมีกีตาร์อีกหนึ่งตัวตั้งอยู่ใกล้ชั้นวางโทรทัศน์ ขณะที่กำลังทานอาหารกันนั้นก็ขงสุร่าแจกไปด้วย ที่ทีวีเปิดชมละครไปด้วย เมื่อทานอาหารกันอิมก็ดื่มสุร่ากันต่อจนล่วงเลยมาถึงเวลา 22.00 น. ขณะนี้ในวงมีนายอู๋นั่งด้านใน ถัดมาด้านซ้ายเป็นนายนี้ท นายเอ นายอู๋ และมีผู้หญิงอยู่ 2 คน คือเอมกับแป้วซึ่งนั่งถัดมาวันนี้ดื่มกันแก้วต่อแก้ว เมื่อมีการยกชกก็จะชนดื่มทีละครั้งแก้ว แต่ก็พักกันไม่นานที่จะยกแก้วชก

กันในรอบต่อไป จนกระทั่งสุราเกือบหมดขวด นายอุ๊ก็ได้ชวนนายเอกลับเพราะว่านายอุ๊ต้องไปหาคนรัก ทั้งสองคนจึงขอตัวกลับ แต่ที่วงก็ยังดื่มกันต่อ โดยที่นายอุ๊กับนายนัทขับรถออกไปซื้อ

เมื่อวันอังคารที่ 11 เดือนพฤศจิกายน 2551 นายทิดได้ชวนนายเอและเพื่อน ๆ ดื่มเบียร์ โดยนายทิดได้บอกว่ามีวิธีการดื่มเบียร์แบบใหม่มาบอก หลังจากนั้นนายทิดก็ได้ให้นายหลินและนายอุ๊ออกไปซื้อเบียร์มา โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่ายคนละ 100 – 200 บาท จึงซื้อเบียร์ลิโอบ 1 ลัง และน้ำแข็ง 10 บาท พอกลับมาถึงนายทิดก็ได้นำกระติกใส่น้ำแข็งแล้วเอาเบียร์แช่ไว้ในกระติกแทนที่จะเอาแก้วใส่น้ำแข็งแล้วก็เทเบียร์ใส่ กลับเป็นแก้วเป๊กแทน พอทุกคนมานั่ง นายทิดก็เทเบียร์ใส่ในแก้วเป๊กทันทีแล้วก็ยกก่อนเป็นคนแรกแล้วก็เทให้นายเอเป็นคนถัดไป และก็เป็นนายหลิน นายอุ๊และนายพีที่ตามมาทีหลังเป็นลำดับถัดไป ซึ่งดื่มกันสักพักก็เริ่มมีอาการเมาเพราะเบียร์วันนั้นมันแก้วเล็กก็จริงแต่ความเร็วรอบนั้นก็เร็วอยู่เหมือนกันทำให้มีอาการมึนได้เร็ว เบียร์ที่ดื่มซึ่งแช่เย็นจึงทำให้ยกดื่มง่าย

ดื่มกันจนหมดผ่านไป 6 ขวด ก็ใช้เวลาไปพอสมควรเหมือนกัน จนกระทั่งถึงเวลา 23.25 น. นายหลินได้รับลูกเดินออกไปนอกบ้าน ซึ่งทุกคนนี่ก็มีโทรศัพท์เข้า แต่นายหลินได้ลูกไปเอาเจียน นายทิดได้ถามว่าจะออกไปไหน แต่มีเพียงเสียงอาเจียนที่ส่งตอบกลับมา เลยทำให้ทุกคนพากันหัวเราะขบขัน แต่ถึงตอนนี้ทุกคนก็มีอาการให้เห็นเช่นกัน นายเอกก็เริ่มพูดมากขึ้น และพูดไปยิ้มไป พูดออกมาเหมือนล้อกัน นายทิดก็ยังทำหน้าที่เป็นคนรินเบียร์ไปเรื่อย ๆ และส่งต่อให้ทุกคน จนกระทั่งถึงรอบของนายหลินแล้วนายทิดจึงตะโกนเรียกให้นายหลินกลับเข้ามาดื่ม ทุกคนก็นั่งรอนายหลิน สักพักนายหลินก็กลับเข้ามา ซึ่งครั้งแรกทุกคนคิดว่านายหลินจะไม่ดื่มต่อแล้ว แต่ด้วยจิตใจที่มึนมันและเพื่อน ๆ ทำให้นายหลินก็กลับมาดื่มต่อ ตามคตินี้ว่า “อ้วกไม่นับกลับเป็นแพ้”

ดื่มกันอยู่พักใหญ่ ๆ เบียร์ก็ทยอยหมดไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเหลือขวดสุดท้าย แล้วนายทิดก็ยกขวดเบียร์รินใส่แก้วเป๊กตามปกติ ช่วงที่ดื่มกันนี้นายเอกก็นำโทรศัพท์มาต่อกับตู้เช่นเคย ฟังเพลงตั้งแต่เพลงเพื่อชีวิต สตรีง แล้ววนกลับมาฟังเพื่อชีวิตอีกรอบ ถึงตอนนี้เวลาก็ประมาณ 03.37 น. แต่ละคนก็ไม่มีท่าทีว่าจะออกไปซื้อกันอีก เหตุการณ์จึงหยุดอยู่แค่นี้แล้วก็ต่างแยกย้ายกันไปพักผ่อน

วันเสาร์ที่ 15 เดือน พฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นเวลาประมาณ 13.30 น. นายเอได้ชักชวนเพื่อน ๆ ที่บ้านดื่มเบียร์ โดยได้พูดว่า “เฮ้ยยยย กินเบียร์กันป่าววะ” แล้วนายเอก็ได้ออกไปซื้อเบียร์มา 3 ขวดพร้อมกับน้ำแข็ง พอมาถึงที่บ้าน นายทิดก็ได้เข้าไปร่วมวงด้วยและมีนายอุ๊ตามเข้ามา แต่นายหลินก็ไม่ได้เข้ามาร่วมแต่อย่างไร เพราะว่ายังไม่ได้ทานอาหารและก็ยังเซ็ดกับเหตุการณ์ในวันอังคารที่ผ่านมาด้วย วันนี้จึงมีสมาชิกอยู่ 3 คน เหตุการณ์ก็ดำเนินต่อไป

ในวันนี้นายเอไม่ได้ดื่มแบบเปียร์วัน แต่ดื่มกันแบบธรรมดาโดยเอาน้ำแข็งใส่แก้วแล้วเทเปียร์ใส่ ก่อนที่จะแจกให้ครบทั้ง 3 คน กินกันไปคนละประมาณ 3 แก้ว ก็ชักจะไหลลื่น และชวนกันชนแก้วเรื่อย ๆ พร้อมกับเสียงหัวเราะด้วยความสนุกสนาน แล้วนายเอก็ได้นำโทรศัพท์มือถือมาเปิดเพลงฟังไป

ถึงตอนนี้เปียร์ก็ใกล้จะหมดเต็มที นายติดกับนายอู๋จึงออกเงินเพิ่มเพื่อที่จะได้เอาไปซื้อมาอีก และได้โทรชวนนายพีมาดื่มด้วย แต่นายพีได้บอกว่่านนี้ขอทำงานก่อน แล้วนายติดก็ได้ออกไปซื้อมาอีก 4 ขวด พอกลับเข้ามาในบ้านนายติดก็ไม่เห็นใครอยู่ เพราะว่าตอนนี้นายเอได้หายไปคุยโทรศัพท์อยู่ในห้อง ส่วนนายอู๋ก็เช่นกัน นายติดเลยตะโกนเรียกทั้งนายเอและนายอู๋จนเสียงดังลั่นบ้าน นายติดพอเรียกเสร็จก็ไม่ได้สนใจทำหน้าที่รินเปียร์ใส่แก้วตัวเองต่อ สักพักนายเอก็เดินออกจากห้องมาพร้อมด้วยสีหน้าเคร่งเครียด นายติดก็รินเปียร์ใส่แก้วแล้วส่งให้นายเอ พอ นายเอได้แก้วก็ชนนายติดแล้วยกทันที นายติดก็อดใจไม่ได้ที่จะไม่ถามนายเอ จึงถามว่า “เฮ้ยมีง เป็นไรไปวะ” นายเอก็ตอบว่า

“หญิงมันด่ากูวะ (หญิง คือ สาวที่นายเอคบหาอยู่ ก็นอนอยู่) ว่ากูไม่มีเวลาไปหามัน แต่กูมีเวลากินเหล้า มีงจะให้กูทำงั๊วะ กูมันไม่ว่างจริงๆ มีแต่เรียนกะทำงานมีงก็เห็น ๆ อยู่ กูก็อธิบายให้มันฟังแล้ว มันก็ไม่สนใจ แมง่่งผู้หญิงเอาแต่ใจวะ”

นายติดก็ได้แต่พูดปลอบใจ “เฮ้ยใจเย็น ๆ ะ กูว่าเดี๋ยวมันก็เข้าใจมีงเอง” นายเอจึงตอบว่า “นั่นแหละกูเลยอยากระบาย กูก็เลยมากินเหล้า มาเข้าชนแก้ว” แล้วไม่นานนายอู๋ก็เดินออกห้องมาจากการที่ไปคุยโทรศัพท์ “มา มา มา” นายติดเรียกนายอู๋ให้มานั่งประจำที่ “หายไปนานเลยนะมีง” นายอู๋กล่าวตอบ “นานเนิ่นที่ไหน แปปเดียวเอง” พร้อมกับยิ้มนิด ๆ ก่อนจับแก้วเปียร์ แล้วพูดว่า “อ้าว...ยก” นายเอยกแก้วชนกับเพื่อน ๆ ก่อนจะยกดื่มจนหมดแก้ว นายติดกับนายอู๋เห็นดังกล่าเลยต้องยกหมดตาม แล้วนายติดก็ได้เติมแก้วให้ใหม่ กินเปียร์กันจนลวงเลยมาถึง 20.48 น. ถึงตรงนี้นายเอก็เมามาก สังเกตจากการพูดแต่ละคำนั้นซ้ำและแสดงท่าทางออกมาประกอบไปด้วย จนกระทั่งเปียร์หมดและไม่มีใครต่อเลยพอกันเท่านั้น และช่วยกันเก็บของก่อนแยกย้ายกันเข้าห้อง เวลาที่ลวงเลยมาถึงประมาณ 21.30 น.

วันอังคารที่ 18 เดือนพฤศจิกายน 2551 เวลาประมาณ 17.00 น นายเอได้ชวนนายชินไปเล่นฟุตบอล ที่สนามโรงเรียนแม่กาห้วยเคียน ที่สนามฟุตบอลได้มีเพื่อนและรุ่นน้องสาขาเดียวกันรอลเล่นฟุตบอลอยู่แล้ว จากนั้นเวลาประมาณเกือบ ๆ หนึ่งทุ่มครึ่ง ซึ่งก็เป็นเวลาค่าพอดีเล่นบอลเสร็จก็เลยชวนกันไปทานอาหารที่ร้านแห่งหนึ่ง อยู่บริเวณทางเข้าอ่างเก็บน้ำแม่ต้า ซึ่งนอกจากจะขายอาหารตามสั่งแล้ว ยังขายสุรา เปียร์และยังมีตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญอีกด้วย

คนที่มาทานอาหารด้วยกันก็มี นายเอก ชิต ชิน อ้อฟ ทิดและนายเอ ทั้งหมด 6 คน ช่วงแรก ๆ ก็สั่งกับข้าวมาทานก่อน จากนั้นนายเอกจึงได้ชวนเพื่อน ๆ น้อง ๆ หยอดเงินร้องเพลงตู้

คาราโอเกะกัน ร้องไปได้ประมาณสักสี่เพลง นายเอจึงได้เอ่ยปากชวนว่า “พี่ครับสั่งเหล้ามากินกัน ดิมัย” นายเอกตอบรับไปอย่างทันทีว่า “ทำไมไม่รีบบอก พี่อยากมานานแล้ว ไหน ๆ พี่ก็ปีสุดท้ายแล้ว เดี่ยวพี่เรียนจบไปก็คงไม่ได้มาสนุกกันแบบนี้อีกแล้ว” ทั้งหมดจึงสั่งสุรา blend 285 1 ขวด ไชตา 6 ขวด น้ำแข็ง 1 ถัง และสั่งกับแกล้มมาอีกสองอย่าง โดยมีนายทิดและนายเอเป็นผู้ชงสุรา

กินไปได้ประมาณสัก 30 นาที สุรา 1 ขวดก็ได้หมดไปอย่างรวดเร็ว เพราะแต่ละคนดื่มกันเก่งมาก โดยเฉพาะรุ่นพี่ที่ชื่อนายเอก ระหว่างที่คิดอยู่ว่าจะสั่งสุราต่อใหม่ ก็เลยหยอดเงินร้องเพลง คาราโอเกะไปได้สักพักหนึ่ง นายเอรู้สึกที่สุราที่สั่งมายังไม่พอ และก่อนหน้านั้นนายเอได้มีปากเสียงอย่างรุนแรงกับแฟน ซึ่งทำให้นายเอรู้สึกเซ็ง รู้สึกอยากดื่มสุราแล้วเมาประชดแฟน ประกอบกับรุ่นพี่ที่ชื่อนายเอกก็เพิ่งจะเลิกกับแฟน เพราะแฟนมีแฟนใหม่ เลยทำให้ทั้งนายเอกและนายเออยากดื่มสุราเพื่อเมาให้ลืม ๆ เรื่องที่มันไม่ดีไป ก็เลยคุยกันในกลุ่มว่าดื่มสุรากันอีก ทุกคนตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “จัดมาเลยพี่เอก” จากนั้นจึงสั่งสุรามารีก 1 ขวด ไชตาอีก 4 ขวด น้ำแข็ง 1 ถังและสั่งเกาเหลาทานด้วย ขวดที่สองใช้เวลาไม่น่าจะถึง 1 ชั่วโมง ก็หมดพร้อมกับสภาพของนายอ้อฟที่เหมือนคนโดนใครเอาไม้ตีหัวมา คือ ลุกแทบไม่ขึ้นและได้อาเจียนออกมา ส่วนนายทิดก็อาการหนักไม่แพ้กัน คือ ตะโกนโวยวาย ร้องเพลงเสียงดังไม่เป็นจังหวะทำนอง ส่วนนายชิต นายเอ นายชินและนายเอกสภาพยังดีอยู่ แต่หุ้อุดเบาไม่ค่อยได้ยินกันแล้ว แถมยังพูดเรื่องเรื่องเดียวแต่พูดเป็น 10 กว่าครั้ง และทุกครั้งที่คนกลุ่มนี้ได้มาดื่มสุราด้วยกัน ก็จะมีท่าของพวกเขาคือ เวลาเมื่อเรื่องอะไรที่ทำให้พวกเขาารู้สึกสนุก รู้สึกว่าสะใจ รู้สึกว่าเรื่องนั้นมันโดนใจ พวกเขาก็จะตีมือกัน เหมือนฝรั่งที่เรียกว่า say แต่สภาพแล้วหลาย ๆ คนเริ่มไม่ไหว ก็เลยพากันแยกย้ายกันกลับบ้าน ส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมดทุกคนก็ช่วยกันออกสมทบ ก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับบ้าน

วันเสาร์ที่ 22 เดือน พฤศจิกายน 2551 เหตุการณ์เกิดขึ้นจากที่นายทิดอกหัก จึงต้องการดื่มสุรา และได้ชวนเพื่อนๆ ด้วย ลักษณะนิสัยเบื้องต้นของนายทิดนั้นเป็นคนค่อนข้างที่จะเจ้าชู้และชอบไปจีบสาว ๆ ที่ละหลาย ๆ คน จนบางครั้งก็คิดไปเองว่าคนนั้นคนนี้เป็นแฟนของตน ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นความจริง จนเพื่อน ๆ รู้นิสัยและเอามาล้ออยู่เป็นประจำ ช่วงที่นายทิดชวนอยู่นี้ เวลาประมาณ 17.30 น. ตอนนี้มีนายอู๋กับนายเอที่อยู่ในบ้าน ส่วนนายหลินออกไปข้างนอกกับนายพี นายทิดจึงได้นำเงินไปซื้อสุรากลั่นซุ่มซมแม่อิงกับขนมสองสามอย่างที่ร้านกระชูด

พอนายทิดกลับมาถึงบ้านนายเอกก็ได้ถามนายทิดว่าหมดไปเท่าใด แล้วก็ได้อาเจียนออกมาสมทบ แต่นายทิดบอกว่าไม่เป็นไรเอาไว้คราวหน้า แล้วนายอู๋ก็เอาแก้วเป๊ก แก้วน้ำและน้ำเปล่าอีกหนึ่งขวด มาวางที่โต๊ะ วันนี้เปลี่ยนจุดที่ดื่ม จากทุกที่นั่งดื่มกันกลางบ้าน แต่วันนี้เปลี่ยนมาดื่มตรงเตียงนอนในห้องของนายทิด ซึ่งก็ไม่ไกลจากกลางบ้านสักเท่าไร แต่มีโต๊ะสี่เหลี่ยมที่เอาไว้วางแก้วและขวดเหล้า อีกอย่างห้องของนายทิดนี้มีโทรทัศน์ให้ดูด้วย นายทิดจึงเอาสุรามารินใส่แก้ว

เป็กแล้ววกตีมันที แล้วจึงรินให้นายเอและนายอู๋ หลังจากนั้น นายทิดก็เล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่อง ผู้หญิงที่ชื่อหนอยว่า หนอยไม่สนใจทั้ง ๆ ที่นายทิดก็ให้ความสำคัญกับเธอมากกว่าคนอื่น ๆ และก็ได้อื้อของให้ตั้งหลายอย่าง แต่เพียงแค่นายทิดชวนหนอยไปทานข้าวกับดูหนังแต่กลับถูกน้อง หนอยปฏิเสธอย่างไม่มีเยื่อใย จนทำให้นายทิดล้มเลิกความหวังและความตั้งใจที่จะสนใจน้อง หนอยต่อไป

พอถึงตอนนี้ สุราก็ถึงนายทิดอีกรอบ ซึ่งเขาก็รีบยกตีมันที ก่อนที่จะส่งต่อให้นายเอและ นายอู๋ และเปลี่ยนให้นายอู๋เป็นคนรินสุราแทน เพราะนายทิดได้แต่พูดพร่ำเพ้อถึงหนอยด้วยความเสียดายที่ไม่ได้เป็นแฟนกับเธอ นายเอก็ได้พูดปลอบใจนายทิดว่าสาว ๆ ที่เหลือก็ยังมีอีกตั้งหลายคนจะไปเสียใจอะไรกับผู้หญิงคนเดียว ตีมันทีไปคุยไปถึงตอนนี้ก็เริ่มเมาได้ที่ เพราะแต่ละคนทั้งพูดซ้ำแต่ประโยคเดิม ๆ สุราก็ใกล้จะหมดขวด ถึงตอนนี้เวลาก็ประมาณ 21.50 น. นายเอเลยออกไปซื้อเบียร์ลีโอม่า 3 ขวดพร้อมน้ำแข็งอีก 5 บาท พอนายเอกลับมาถึงบ้านก็จัดแจงเท เบียร์ใส่แก้วเป็ก แล้วเอาน้ำแข็งใส่แก้วน้ำก่อนส่งให้กับทุกคน นายเอส่งแก้วเป็กให้นายทิดยกเป็นคนแรกต่อไปก็วนให้นายอู๋และนายเอเป็นคนถัดไป พอถึงตอนนี้นายทิดก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องน้อง หนอย แต่พูดถึงเรื่องนายหลินที่ไปในเมืองกับนายพี นายทิดพูดยังไม่ทันขาดคำนายหลินกับนายพี ก็กลับมาจากบ้าน นายเอก็พูดว่า “สองคนนี่ตายยากจริง ๆ พอพูดถึงมันก็มา” นายหลินก็บอกว่า “พวกมึงนินทาไรกูวะ” นายอู๋จึงเอาแก้วเป็กมารินเบียร์ก่อนจะส่งให้นายหลินและนายพีที่เพิ่งเข้ามา นายพีได้ซื้อขนมและผัดไทอีก 1 กล่อง นายพีจึงเอามาแบ่งให้เพื่อน ๆ ในวงกิน พอนายพี แกะกล่องผัดไท นายทิดก็ได้เอาช้อนรีบตักทานและนายเอก็ได้รีบทำตามอย่างนั้นเช่นกัน จนนายพีกับนายอู๋ต้องรีบทาน เพราะไม่เช่นนั้น คงจะหมดไปกับนายทิดกับนายเอแน่นอน จากที่มีสมาชิกรวมเพิ่มจึงทำให้เบียร์ที่มีหมดลงไปเร็วเหมือนกันแต่เมื่อดูเวลาแล้วก็ดีกพอสมควร นายทิดคงเมามากกว่าเพื่อน และดูจากสภาพแล้วคงดื่มต่อไม่ไหว นายทิดจึงขอตัวนอน ทิ้งให้เพื่อน ๆ นั่งดื่มเบียร์ที่เหลือก่อนจะแยกย้ายกันกลับไปพักผ่อนในห้องของตัวเอง

วันเสาร์ที่ 29 เดือน พฤศจิกายน 2551 เมื่อเวลาประมาณ 19.20 น. นายเอได้ชวน นายทิดและนายอู๋ตีมัน hot shot ซึ่งหมายถึงเอาเบียร์ลีโอม่ารินประมาณเกินครึ่งแก้วเล็กน้อย ก่อนที่จะนำสุราเช่น สุร่ายี่ห้อ blend 285 แสงโสม ซีแกรม ชนิดใดก็ได้รินใส่เต็มแก้วเป็ก ก่อนที่จะนำไปใส่แก้วเบียร์ที่เตรียมไว้ แล้วให้ยกทีเดียวจนหมดแก้ว นายเอเห็นว่านายทิดมีสุรา blend 285 เหลืออยู่ นายเอจึงไปซื้อเบียร์ลีโอม่า 9 ขวด ก่อนที่จะกลับเข้ามาในบ้าน นายเอได้โทรชวน นายพีให้มาที่บ้าน บอกว่ามีเรื่องด่วนให้นายพีรีบมาตอนนี้เลย ระหว่างนั้นนายเอก็ได้ซื้อเบียร์กับ น้ำแข็งเข้าไปเตรียมที่บ้านรอ ตอนนีที่บ้านมีนายอู๋ นายทิด นายหลินและนายเอ นายทิดก็ได้โทรชวน เอ็ม แป๋วและตึก ซึ่งเป็นเพื่อนในสาขาเดียวกันให้มาหาที่บ้านเช่นกัน

นายเอและนายอู่ได้ช่วยกันจัดแจงเตรียมแก้วเบียร์และแก้วเป๊กอย่างละ 1 แก้ว พร้อมทั้งกระติกใส่น้ำแข็ง และได้ตั้งวงกันก่อนโดยมีนายเอ นายอู่ นายทิดและนายหลิน ที่อยู่กับที่บ้านอยู่แล้ว นายเอจึงได้เปิดขวดเบียร์ นายทิดเอาน้ำแข็งใส่แก้ว นายเอก็เอาเบียร์รินใส่แก้ว แล้วรินสุราใส่แก้วเป๊ก ก่อนที่จะเอาแก้วเป๊กซึ่งมีสุราอยู่แล้วใส่ในแก้วเบียร์อีกที พอใส่เสร็จนายเอจึงยกเป็นคนแรกด้วยสีหน้าที่บ่งบอกว่ามันเป็นรสชาติที่ไม่อร่อยที่สุดเท่าที่เคยกินมา “บอกได้คำเดียวว่าแทบจะอาเจียนออกมาได้เลยในตอนนั้น” พอนายเอยกหมดแก้วจึงเป็นตาของนายอู่ ก็ทำเบียร์ hot shot เหมือนเดิม นายอู่ก็ยกแก้วด้วยสีหน้าที่ไม่ค่อยชอบเช่นกัน แต่เป็นเพราะเพื่อนยกไปแล้วก็เลยต้องยกตาม นายอู่ยกไปประมาณครึ่งแก้วก็ออกอาการคล้ายจะอาเจียนหลับหูหลับตาจนน้ำตาคลอ แล้วนายอู่ก็ยกต่อจนหมดแก้ว ทุกคนก็พากันปรบมือส่งเสียงเหมือนกับว่าถูกรางวัลอะไรกันสักอย่าง นายเอก็ทำหน้าที่เดิม hot shot ก่อนที่จะส่งให้นายทิดเป็นรายต่อไป ระหว่างนี้เองนายพี เอ็มและติก ก็ได้ขับรถมาจอดที่หน้าบ้าน แล้วนายพีก็ได้ตะโกนส่งเสียงขึ้นมาบนบ้านว่าทำอะไรกันอยู่ นายอู่ก็ได้บอกให้เพื่อน ๆ ที่เพิ่งมา ขึ้นมาบนบ้าน นายพีก็ได้พูดว่า “กูว่าแล้วพวกมึงต้องกินเหล้ากันแน่ ๆ เลย แล้วทำเป็นมาบอกกูว่ามีเรื่องให้กูจนต้องรีบมา” ทุกคนก็มานั่งล้อมวงต่อข้างนายทิด แล้วนายทิดก็ได้ยกแก้วด้วยความยากลำบากอีกเช่นกัน ก่อนที่จะส่งแก้วให้นายเอเป็นคนเตรียม hot shot และวนส่งให้นายพี เอ็มและติกตามลำดับ หลังจากที่ได้ดื่มกันไปแล้วคนละรอบสองรอบแล้วก็ออกอาการอย่างเห็นได้ชัดว่าเมา เช่น การพูดเริ่มพูดมากขึ้นเสียงดัง ตีมือกันอยู่นานพอสมควรจนกระทั่งถึงเวลา 23.00 น. เบียร์และสุราก็ใกล้จะหมด เอ็มและติกซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งคู่เลยขอตัวกลับไปก่อน ติกแสดงอาการออกมาว่าเมามาก และได้อาเจียนตรงสนามหญ้าหน้าบ้าน ส่วนคนที่เหลือก็แบ่งกันดื่มจนหมดแล้วก็แยกย้ายกันไปนอน

ช่วงเดือน ธันวาคม 2551 นายเอได้เดินทางกลับบ้าน เนื่องจากมหาวิทยาลัยปิดการเรียนการสอนจากการมีกีฬาแห่งชาติที่จังหวัดพิษณุโลก เมื่ออยู่ที่บ้านนายเอก็ได้ช่วยพ่อกับแม่ขายของอยู่ที่บ้านนั่นเอง ต้องตื่นแต่เช้า แต่ไม่มีการดื่มสุราหรือเบียร์เลยเพราะเพื่อน ๆ ที่บ้านก็ไม่ได้กลับมากัน และที่กลับมาก็เป็นคนไม่ค่อยชอบดื่มชอบเที่ยวสักเท่าไร ได้แต่พูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ อีกอย่างนายเอเองก็ไม่เคยดื่มสุราหรือเบียร์ที่บ้านของตัวเองเลย และมาดื่มเอาเป็นจริงเป็นจังก็ตอนที่ได้มาเรียนที่จังหวัดพะเยา แต่นายเอเองก็ต้องกลับมาที่มหาวิทยาลัยอยู่เหมือนกัน เพราะต้องกลับมาเก็บตัวอย่างน้ำประจำเดือน ธันวาคม 2551 นายเอเลยกลับมาที่บ้านพักที่พะเยาเมื่อวันที่ 24 เดือน ธันวาคม 2551

วันศุกร์ที่ 26 เดือน ธันวาคม 2551 เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อเวลา 17.40 น. จากที่นายเอได้ขึ้นไปทำงานในห้องปฏิบัติการบนมหาวิทยาลัยมา และเมื่อกลับเข้ามาที่บ้านพักก็พบกับนายอู่เพิ่งกลับมาจากบ้าน นายอู่กำลังนั่งเล่นเกมอยู่กับนายทิดอยู่ในบ้าน นายเอเลยได้ทักทายกับ

นายอู๋ และนายเอจึงชวนต่อว่า “ตี๋มสุร่ากันใหม่?” นายอู๋กับนายทิดก็บอกว่า “เอาดี” นายเอเลยรับอาสาออกไปซื้อมาให้ โดยค่าใช้จ่ายนั้นได้ช่วยกันออก ส่วนนายทิดกับนายอู๋นั้นนั่งเล่นเกมสก็กันรอต่อ นายเอจึงขับรถออกไปซื้อที่ร้านกระฉูดซึ่งอยู่ใกล้และสะดวกที่สุด วันนี้จึงมีผู้ร่วมตี๋มอยู่กันแค่ 3 คน ส่วนคนที่เหลือนั้นกลับบ้านกันหมด วันนี้ก็เป็นอีกวันที่นั่งตี๋มกันบนบ้านบริเวณห้องโถงกลางบ้านนั่นเอง นายเอได้ซื้อสุร่ายี่ห้อ Blend 285 พร้อมกับโชดาและน้ำแข็ง พอมาถึงที่บ้านก็ได้เอาแก้วและกระติกมาใส่น้ำแข็งก่อนที่จะชงต่อ นายเอเป็นคนชงแล้วส่งต่อให้นายทิดและนายอู๋ที่กำลังนั่งเล่นเกมฟุตบอลแข่งกันอยู่ นายเอได้บอกว่าถ้าใครแพ้ออกนะ เพราะนายเอก็อยากเล่นด้วย เล่นเกมสก็ไปตี๋มไปไม่ได้แรงเท่าไหว ส่วนนายเอนั้นได้แต่นั่งดูเกมสก็ที่สองคนนั้นกำลังแข่งขันกัน พร้อมทั้งตี๋มสุร่าไปด้วย จนบางครั้งตี๋มตี๋มไปจนหมดแก้วแล้วก็ได้ชงแก้วใหม่

เมื่อหมดเวลาพักครึ่งการแข่งขันฟุตบอล ก็ได้ชงวนกันชงแก้วกันก่อน ก่อนที่จะแข่งกันต่อไป นายเอก็เป็นคนชงแก้วให้เรื่อย ๆ จนจบเกมสก็ ทั้งสามคนก็ได้ยกแก้วชนกันอีกครั้ง นายอู๋เป็นคนแพ้เลยต้องกลายเป็นคนชงสุร่าแทนนายเอ ที่นี้เป็นรอบของนายเอแข่งกับนายทิด เล่นช่วงพักครึ่งก็ได้ยกแก้วขึ้นชนกันแล้วยกจนหมดแก้ว เล่นไปเล่นมานายเอก็ได้ประตู่ขึ้นนำนายทิด ระหว่างดูภาพซาก็ได้ชนแก้วและพากันหัวเราะก่อนจะยกแก้วขึ้นตี๋มไปด้วย จนจบเกมสก็นายเอก็ได้รับชัยชนะ แล้วนายทิดก็ได้กลายมาเป็นคนชงสุร่าให้เพื่อน ๆ ต่อ ตี๋มกันไปเล่นเกมสก็กันไปจนเวลาล่วงเลยมานานอยู่เหมือนกัน จนสุร่าใกล้จะหมด แต่ละคนดูแล้วคงจะเมาได้ที่เพราะความคิดเริ่มจะประมวผลได้ซ้าลง ทำให้ผลัดกันชนะผลัดกันแพ้วนไปวนมา และตี๋มกันจนหมดแล้วยังไม่หยุดเล่นเกมสก็กันเลยเวลาก็ตึกแล้วประมาณ 02.45 น. แต่ละคนเริ่มง่วงนอนกันแล้ว จึงแยกย้ายกันอาบน้ำแล้วเข้านอน

วันอังคารที่ 30 เดือน ธันวาคม 2551 เมื่อเวลา 19.32 น. นายอู๋ได้ถามนายเอกับนายทิดว่าจะกลับบ้านกันวันไหน แล้วนายเอก็บอกว่าจะกลับวันพรุ่งนี้ ส่วนนายทิดก็บอกว่ากลับวันพรุ่งนี้เช่นกัน นายอู๋ก็เลยชวนให้ทั้งสองตี๋มสุร่าส่งท้ายปีใหม่มกัน นายเอกับนายทิดก็ไม่มีใครที่จะปฏิเสธพร้อมทั้งเอาเงินมาให้ นายอู๋ไปซื้อสุร่า ส่วนนายทิดกับนายอู๋กลับบ้านตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคมแล้ว เนื่องจากมหาวิทยาลัยยังคงการเรียนการสอน เพื่อให้บัณฑิตที่เป็นนักกีฬาได้ไปเข้าร่วมในงานกีฬามหาลัยจึงทำให้วันนี้เหลือสมาชิกอยู่ 3 คน และพรุ่งนี้ก็เป็นวันสิ้นปี

นายอู๋ได้ออกไปซื้อสุร่ายี่ห้อ blend 285 น้ำแข็ง และโชดาอีก 5 ขวดที่ร้านกระฉูด ในเวลาไม่นานนายอู๋ก็กลับมาถึงบ้านพร้อมกับของที่ซื้อมา นายเอกับนายทิดก็เข้าไปช่วยกันจัดแจงและนายเอก็เป็นคนรินสุร่าโดยใส่นายทิดกับนายอู๋เป็นส่วนผสมระหว่างโชดาครึ่งแก้วและเติมน้ำอีกเล็กน้อย ของนายเอก็เช่นกัน พอทุกคนได้แก้วก็ยกแก้วขึ้นชนกันพร้อมกับพูดว่า “หวัดดีปีใหม่ล่วงหน้า อ้าวชนๆ” แล้วทั้งสามคนก็พากันชนแก้วอยู่อย่างนี้ติดต่อกันพักใหญ่ ๆ แล้วนาย

ทิดก็ได้ขอออกไปคุยโทรศัพท์ จึงเหลือแค่นายเอกกับนายอุที่กินกันอยู่สองคนกินไปคุยกันไปเรื่อย ๆ แล้วนายทิดก็กลับเข้ามา เวลาก็ได้ล่วงเลยมาเร็วพอสมควรจนกระทั่งถึงเวลา 23.00 น. สุราก็ใกล้จะหมด นายเอกก็ได้บอกว่า “เรากินกันหมดนี้ก็พอแล้วนะ เพราะพรุ่งนี้ต้องไปขึ้นรถเช้า และอีกอย่างกลัวว่าจะไม่ตื่น แต่ก่อนจะนอนเราออกไปกินก๋วยเตี๋ยวกันก่อน” แล้วทั้งสามคนก็พากันออกไปข้างนอกเพื่อรับประทานก๋วยเตี๋ยวกันก่อนที่จะกลับเข้ามานอน เวลาที่ประมาณ 00.43 น.

วันอังคารที่ 6 เดือนมกราคม 2552 เหตุการณ์ในวันนี้เกิดจากที่สมาชิกกลุ่มได้กลับมาจากบ้านและได้เริ่มเรียนกันตั้งแต่เมื่อวาน เช้านี้เรียนตั้งแต่ 08.00 น. เมื่อวานเลยไม่ได้ดื่ม วันนี้จึงเป็นวันที่ทุกคนต่างพร้อมที่จะดื่มสุรา โดยไม่ต้องมีใครชวนใคร เพราะห่างหายจากกันมานาน อีกอย่างวันนี้เลิกเรียนตอน 16.00 น. นายอุจึงเริ่มต้นชวนเพื่อน ๆ ไปทานอาหารที่ร้านอาหาร ตามสั่งแถวทางเข้าอ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำ ในเวลาประมาณ 18.30 น. และที่ร้านก็ยังมีสุราและเบียร์ขาย อีกทั้งยังมีตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญ เมื่อถึงเวลาดังกล่าวจึงได้ออกมาเจอกันตามเวลานัดหมาย โดยมีสมาชิกได้แก่ นายเอ นายทิด นายหลิน นายอุ เอ็ม ตี๊ด แป้วและนายพี สั่งอาหารกันมาประมาณ 4 อย่าง และนายอุก็ได้ถามเพื่อนว่าดื่มสุราหรือเบียร์ เสียงส่วนมากขอเป็นสุรา จึงสั่งสุรายี่ห้อ blend 285 พร้อมน้ำแข็งกับโซดา ช่วงระหว่างรออาหารกันอยู่นั้นก็นำสุรามาซงแจกกันไปก่อน และดื่มกันได้สักพัก อาหารก็ได้ทยอยเข้ามาทีละอย่างสองอย่าง จนได้ครบทุกอย่าง แล้วนายทิดก็ได้ไปหยอดเหรียญที่ตู้คาราโอเกะเพื่อร้องเพลง ระหว่างร้องนั้นก็ได้ทานอาหารกับชนแก้วเพื่อดื่มสุราก็ไปด้วย ช่วงนี้ก็เลยทำให้ยกแก้วชนกันบ่อยมาก สุราขวดแรกจึงหมดอย่างรวดเร็ว และนายอุจึงถามเพื่อน ๆ ว่าต่อกันอีกไหม เพื่อน ๆ ก็ไม่มีใครขัดเลยสั่งมาอีกหนึ่งขวด พอถึงตอนนี้ จึงทำให้แต่ละคนมีความสุขสนุกสนานกันมากขึ้น ดื่มกันไปยกแก้วชนกันไป ส่วนนายทิดก็ได้หยอดเหรียญร้องเพลงและเปลี่ยนกันร้องไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเหรียญหมด ถึงตอนนี้เพลงก็ร้องมาได้ประมาณสิบกว่าเพลงแล้ว ส่วนสุราก็ใกล้จะหมดเวลาตอนนี้ก็ประมาณ 00.47 น. นายทิดก็ได้ร้องเพลงส่งเสียงตะโกนดังพร้อมกับเดินไปด้วย เพื่อน ๆ ก็พากันหัวเราะชอบใจ ส่วนนายเอนั้นก็ได้ช่วยร้องตามและยังเก็บอาการไว้ได้อยู่ และเมื่อทุกอย่างหมดและสมาชิกก็เมาได้ที่ก็เลยช่วยกันออกเงินค่าใช้จ่ายก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับ

วันเสาร์ที่ 24 เดือนมกราคม 2552 เวลาประมาณ 14.00 น. นายเอได้ชวนนายอุไปตกปลาที่อ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำและช่วงที่คุยกันอยู่นั้นนายทิดก็กลับมาจากข้างนอก นายเอจึงได้ชวนนายทิดไปด้วยอีกคน ส่วนนายหลินนั้นออกไปหาเพื่อนที่หออื่นตั้งแต่ตอนเช้ายังไม่กลับมา นายอุ นายเอและนายทิดจึงได้ชวนกันเตรียมของทั้งคันเบ็ดเหยื่อตกปลาทั้งไส้เดือนและเหยื่อปลอม กุ้งล่อใส่อุปกรณ์เช่นตะขอเบ็ดหลายขนาด สายเอ็น มีดเล็ก กรรไกร และมีดสนาม นอกจากนี้แล้วยังเตรียมแก้วและกระติก พอเตรียมของเสร็จก็ได้เดินทางเข้าไปในอ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำ พอ

เดินทางเข้าไปจนถึงหมู่บ้านเกือบจะถึงอ่างเลยพากันแวะเข้าร้านค้าขายของชำร้านหนึ่งเพื่อซื้อ
หมยและปลาปน น้ำดื่มและที่สำคัญก็ได้ซื้อเบียร์ลิโอบีก 6 ขวด พร้อมน้ำแข็ง แล้วทั้งสามคนก็
ได้เดินทางเข้าไปในอ่างเก็บน้ำ

พอถึงก็ได้แยกย้ายกันหาทำเลซ้าง ๆ อ่างก่อนที่จะเอาเบ็ดไปประกอบและก็ได้เดินลงไปจุด
ซ้าง ๆ อ่างแล้วเอาเสื่อปูบนลานหินที่ค่อนข้างเรียบเสมอกัน แล้วนายเอกก็ได้จัดแจงเอาเบียร์
ออกมาเปิดแล้วเทใส่แก้วพลาสติกก่อนจะแจกให้นายทิดกับนายอู๋ ระหว่างที่ตกลากันก็ได้ยก
แก้วเบียร์ดื่มไปด้วย นิ่งดื่มเบียร์ไปตกลาไปและยังมีเพลงจากโทรทัศน์ของนายเอออีก จึงซ้างเป็น
บรรยากาศที่มีความสุขเหนือคำบรรยาย แต่นิ่งกันอยู่นานหลายชั่วโมงเช่นกัน ช่วงระหว่างที่ตกลา
ปลากันอยู่นี้ ก็มีคนมาออกกำลังกาย นายทิดก็ได้ให้ความสนใจมาก โดยเฉพาะสาว ๆ ที่มากัน
เป็นกลุ่ม นิ่งตกลากันอยู่ตั้งนาน ปลาก็ไม่ยอมกินเหยื่อเลยจนกระทั่งเบียร์ก็หมด ถึงตอนนี้พระ
อาทิตย์ก็ใกล้จะตกดินแล้ว นายอู๋จึงได้ชวนเพื่อน ๆ กลับ เพราะคนที่มาออกกำลังกายก็ทยอยกัน
กลับเกือบหมดแล้ว แล้วทั้งสามก็ได้พากันเก็บของก่อนจะขับรถกลับบ้านกัน

วันอังคารที่ 3 เดือนกุมภาพันธ์ 2552 เมื่อเวลาประมาณ 15.00 น. เหตุการณ์วันนี้
เกิดขึ้นเนื่องจากมีรุ่นพี่ปีที่ 4 เรียนสาขาเดียวกันกับนายเอ ที่มีชื่อนายเอกได้กลับมาจากการไป
ฝึกงานตามหลักสูตรของภาคการเรียนที่ 2 ของนิสิตชั้นปีที่ 4 พอนายเอกเดินทางกลับมาถึงที่
หอพักของรุ่นพี่อีกคนหนึ่งชื่อชื่อนายคิด นายเอกจึงได้ชวนนายคิดว่าอยากดื่มสุราเพราะไม่ได้ดื่ม
ด้วยกันมานานแล้ว ส่วนนายคิดก็ไม่ได้ปฏิเสธ จึงได้พากันขับรถมอเตอร์ไซด์มุ่งตรงออกไปที่ร้าน
ขายของชำแถว ๆ หน้ามหาวิทยาลัย ในระหว่างที่ขับรถผ่านหอนัมเบอร์วัน ใกล้จะถึงร้านขายของ
แล้ว นายเอกกับนายคิดก็พบกับนายเอและนายอู๋ที่กำลังขับรถสวนมา นายเอกเลยถามว่าไปไหน
แล้วนายเอกก็บอกว่าจะไปทานก๋วยเตี๋ยว นายเอกก็เลยบอกว่า “ไปกินเหล้าด้วยกันไหม?” นายเอ
เลยบอกว่า “เดี๋ยวขอทานข้าวกันก่อนจะตามไปที่หลัง” หลังจากคุยกันแล้วต่างก็แยกย้ายกันไปทำ
ธุระ นายเอกกับนายคิดก็ได้ไปซื้อสุรายี่ห้อ Blend 285 จำนวน 2 ขวด พร้อมกับโซดา น้ำแข็งและ
ขนมเป็นกับแกล้ม 2 – 3 อย่าง แล้วก็พากันกลับไปหอ

บริเวณที่หน้าห้องพักนั้นมีโต๊ะหินอ่อนอยู่ ทั้งสองคนเลยพากันนั่งดื่มอยู่ตรงโต๊ะหินอ่อน
นั่นเอง ช่วงนี้รุ่นพี่ได้ทยอยกันกลับมาจากที่ฝึกงานกันบ้างแล้ว ในระหว่างที่นั่งคุยกันอยู่นั้นนายเอ
กับนายอู๋ก็ได้ขับรถเข้ามาพร้อมกับซื้อลาบและส้มเนื้อควายมาฝากด้วย และนายเอกก็ได้ขงสุราให้
นายเอกกับนายอู๋ โดยมีส่วนผสมก็เป็นโซดาและน้ำ แต่ขนาดของแก้วที่สองคนหลังได้นั้นมันมีความ
แตกต่างกัน เพราะเป็นแก้วคัพขนาดใหญ่ลักษณะคล้ายๆ แก้วเซเว่น แล้วนายคิดก็ได้ชวนทุกคน
ยกแก้วชนกันและได้บอกให้ทุกคนยกให้หมดแก้ว แล้วต่างคนก็ต่างยกดื่ม พอนายเอกหมดแก้ว
ก็ได้บ่นออกมาว่า “ไม่มันเยอะขนาดนี้ ดื่มตั้งนานไม่หมดซักที จะเปลี่ยนแก้วก็เปลี่ยนไม่ได้เพราะ

แก้วไม่มีแล้ว รอบต่อไปผมขอขงไม่ต้องเติมแก้วก็ได้ นะครับพี่ สงสารผมเถอะนะ ผมว่านะถ้ากิน
อย่างนี้อีกซัก 3 แก้วคงเมาหัวทิ่มแน่ๆ” แล้วทุกคนก็พากันหัวเราะ

ระหว่างที่นั่งดื่ม นายคิดก็ได้ลุกไปเปิดเพลงจากโน้ตบุ๊กฟังไปด้วย ดื่มกันไปคุยกันไปก็
นานพอสมควรจนล่วงเลยมาถึงเวลาประมาณ 19.40 น. สุราก็เป็นขวดที่สองแล้ว นายเอกก็ได้
ถามนายเอกเกี่ยวกับการไปฝึกงานมาว่าเป็นอย่างไรบ้าง ได้เที่ยวไหนบ้าง พอนายเอกถามจบนาย
เอกก็ได้เล่าประสบการณ์ให้ทุกคนฟัง ว่าสถานที่ที่ได้ไปฝึกงานมานั้นมันเป็นฟาร์มที่มีเนื้อที่กว้าง
อยู่เหมือนกันระบบการจัดการฟาร์มก็ดี และคนงานก็มีมากประมาณ 30-40 คนได้ทำเกี่ยวกับการ
เพาะเลี้ยงและอนุบาลปลาชนิดและปลาทบิทิม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นฟาร์มที่มีชื่อมากแถวๆ เชียงใหม่
เลยทีเดียว งานก็เลยค่อนข้างหนักเลยก็ว่าได้ เพราะได้เวียนทำทุกหน้าที่เลยตั้งแต่ ลากอวน ฉีด
กระชัง ให้อาหารลูกปลา ตรวจสอบคุณสมบัติของน้ำเบื้องต้น โดยใช้ Test kit และการเพาะ
ผสมพันธุ์ปลา เวลาในการเข้างานก็เริ่มตอน 08.30 – 17.00 น. จึงยังพอมีเวลาว่างช่วงเย็น ๆ อยู่
บ้าง เลยสามารถออกไปเที่ยวข้างนอกได้ ส่วนมากจะออกไปดื่มสุรากับพวกพี่ ๆ คนงานในฟาร์ม
และร้านก็อยู่แถว ๆ ฟาร์มนั่นเอง ซึ่งมีตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญและสาว ๆ ที่พูดไทยไม่ค่อยชัด
คือสาวชาวไทยใหญ่หรือสาวชาวพม่านั่นเอง นายเอกบอกว่าได้แต่กอดเท่านั้นไม่ได้ทำอะไร ทุก
คนก็ให้ความสนใจพร้อมทั้งพูดกันต่าง ๆ นานา ว่าไม่เชื่อที่นายเอกบอกว่าไม่ได้ทำอะไร แล้วก็พา
กันยกแก้วชนอีกตามเคย ดื่มไปคุยไปจนสุราขวดที่สองก็หมดลง และนายเอกกับนายอุก็ได้ขอตัวพา
กันกลับ เวลาประมาณ 22.00 น. ก่อนแยกย้ายก็ช่วยกันเก็บของแล้วแยกย้ายกันกลับบ้าน

วันพุธที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 18.00 น. วันนี้ก็เป็นอีกหนึ่งวันที่มี
รุ่นพี่ปี 4 ที่ไปฝึกงานกลับมา นั่นคือนายเอ็กซ์และนายอ๊อฟ แล้วเหตุการณ์ก็ได้เริ่มขึ้น โดยนาย
คิดได้เจอและทักทายสองคนที่กำลังกลับมาถึงหอและได้ชวนกันดื่มสุรา โดยพูดว่า “อ้าวหวัดดี
เป็นไงกันบ้าง สักหน่อยไหมวันนี้” แล้วนายอ๊อฟก็ได้ตอบกลับว่า “ได้ๆพี่” (ที่พี่นี้เป็นห้องพักของ
นายคิดที่เช่าอยู่แถว ๆ หอมนตรตรงข้ามกับปากทางเข้าอ่างเก็บน้ำแม่ต้า และรุ่นน้องๆ ที่ไปฝึกงาน
กลับมานั้นส่วนมากแล้วจะไม่ได้เช่าหอพักไว้ แล้วอีกอย่างก็เป็นรุ่นน้องในสาขาเดียวกันรู้จักกันดี
เลยมาขอพักอยู่กับนายคิดโดยจะไม่ต้องเสียค่าห้องกันอีก) จากที่ได้ชักชวน พูดคุยกันเสร็จก็ได้
เก็บกระเป๋าตอนที่นายอ๊อฟกับนายเอ็กซ์จะอาสาขับรถออกไปซื้อสุรากับโซดาและน้ำแข็งมาให้
เวลาผ่านไปไม่นานก็กลับกันเข้ามา นายเอกก็ได้เตรียมแก้วและกระติกน้ำไว้รอแล้ว พอมาถึงก็
จัดแจงช่วยกันก่อนนั่งล้อมวงในห้องพักนั่นเอง นายเอกก็ได้บอกว่าเมื่อวานก็ได้นั่งดื่มกันสี่คน มี
นายคิด นายเอ นายอุและนายเอก ดื่มกันสองขวด และยังเมาค้างอยู่ นายเอ็กซ์ก็ได้ถามว่าแล้วไม่
โทรชวนน้องหรอ นายเอกก็ได้หยิบโทรศัพท์ขึ้นมากดเบอร์หา และได้พูดคุยกับนายเอกก่อนที่จะชวน

มาดื่มสุราร่วมกัน เพราะวันนี้มีสมาชิกเพิ่มมาอีกสองคน นายเอกก็ได้บอกว่า “เดี๋ยวไปครับ” แล้วก็พากันยกแก้วขึ้นชน

ส่วนสุราที่ซื้อวันนี้ชื่อ Blend 285 จำนวน 3 ขวด ช่วงแรก ๆ นี้ชวนกันชนแก้วบ่อยมาก จนเวลาไม่นาน สุราก็หมดไปครึ่งขวด นายเอกก็ขับรถเข้ามาหานายอู๋พร้อมกับทักทายรุ่นพี่ แล้วนายเอกขอของสุราเอง เพราะตามประเพณีเป็นรุ่นน้องต้องขอให้รุ่นพี่ ไม่ใช่ให้พี่ขงให้ และนายเอกก็ให้นายเอเป็นคนชงเหล้าให้ดื่มไปคุยกันไป ช่วงนี้เป็นการเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับที่ฝึกงานเหมือนแลกเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์ที่ผ่านมามาว่าต่างคนต่างเจออะไรกันมาบ้าง นายเอกก็ได้ไปฝึกงานที่จังหวัดตราดเป็นฟาร์มเลี้ยงกุ้งของเครือซีพี ส่วนนายอู๋ก็ได้ไปฝึกที่ฟาร์มปลาในที่อยู่ของเครือซีพีเช่นกัน ส่วนการเข้าออกทำงานนั้นจะมีการเข้าทำงานก่อน 08.00 – 17.00 น. โดยต้องตอกบัตรลงเวลาและเซ็นชื่อทุกครั้ง เราเป็นเด็กฝึกงานก็ต้องทำเหมือนว่าเราเป็นคนงานของฟาร์มคนหนึ่งเลยก็ว่าได้ ต่างเพียงแค่ว่าเราทำงานทุกอย่างแต่ไม่มีเงินเดือนให้ นายเอกก็กล่าวถึงแม้ว่างานมันหนักแต่ก็สนุกดี จะหนักเอามาก ๆ คือช่วงที่มีการขายลูกกุ้ง บอกได้เลยว่าแทบไม่ได้นอนเลย เพราะกว่าจะขายและแพ็คกุ้งเสร็จก็เลยถึงเวลาตีสามตีสี่นี่น และต้องตื่นมาตอกบัตรตอน 08.00 น. แล้วกลับมาอาบน้ำก่อนออกไปที่ทำงานต่ออีก ส่วนของนายอู๋นั้นเป็นฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาในงานก็ถือว่าไม่ค่อยหนักเท่าไรแต่นายอู๋ก็ได้เล่าว่าระบบการจัดการของฟาร์มนี้ดี ขึ้นตอนการทำแต่ละอย่างจึงมีกฎระเบียบมาก เพราะก็ยังเป็นฟาร์มในเครือซีพีลักษณะก็จะคล้ายๆ กันกับของฟาร์มนายเอก นายเอและนายอู๋ก็ตั้งหน้าตั้งตาฟังกันมาก เพราะอีกไม่นานก็ต้องได้ออกไปฝึกงานเช่นกัน แต่มันเป็นแค่การฝึกงานระยะสั้นเท่านั้น ระหว่างคุยก็ยกแก้วชนกันไปด้วย ไม่นานสุราขวดที่ 2 ก็ผ่านครึ่งขวดเข้าไปแล้ว เวลาขณะนี้ก็ประมาณ 22.30 น. อากาศของแต่ละคนก็เริ่มคุยกันเสียงดังมากขึ้น นายอู๋ก็ได้ออกไปคุยโทรศัพท์ข้างนอก และนายเอกก็ได้เร่งทุกคนชนแก้วกันจึงทำให้บรรยากาศสนุกสนาน เพลงก็เปิด คนก็คุยแข่งกับเพลงจนเสียงดัง

สักพักเจ้าของหอก็เดินเข้ามาเคาะห้องแล้วบอกให้เบาเสียงลงหน่อย ก่อนที่จะเดินกลับบ้านไป ทุกคนเลยต้องเงียบเสียงลงแล้วก็รีบยกแก้วชนกันเพื่อให้สุราขวดที่ 2 นี้หมดก่อน เพราะเหลือสุราในขวดไม่มากแล้ว โดยใช้เวลาไม่นานก็หมด นายเอกเลยออกความคิดว่าควรไปดื่มกันต่อที่อื่น โดยนายเอกเสนอให้ไปดื่มที่อ่างแม่ต้า แล้วทุกคนเลยพากันไปดื่มต่อที่อ่างเก็บน้ำแม่ต้า นายเอกก็ได้เตรียมเอาเทียนเล่มใหญ่ไปด้วยพร้อมไฟแช็คอีกหนึ่งอัน ส่วนคนที่เหลือก็ช่วยกันเก็บของที่จำเป็นเช่นแก้วและกระติกน้ำแข็ง โซดา แล้วก็ขับมอเตอร์ไซด์ออกไปพร้อม ๆ กัน

พอเดินทางไปถึงก็นั่งกันบนถนนสันอ่าง และก็จุดเทียนโดยเอาขวดพลาสติกตัดก้นและปากขวดออกก่อน เพื่อจะเอาใช้ครอบเทียนป้องกันลมพัดเทียนดับ นายเอเป็นคนชงสุราแจกให้นายคิด นายเอก นายเอก นายอู๋ และนายอู๋ บรรยากาศก็แปลกกันไปอีกแบบหนึ่งเลยก็ว่าได้

เพราะว่าเสียงก็เงียบมาก มองไปโดยรอบแล้วมืดและลมก็พัดอยู่ตลอด ถึงตอนนี้แล้วแต่คนก็ไม่ได้สนใจบรรยากาศแล้วเพราะต่างคนต่างเมาและก็แข่งกันคุย เช่นนายเอ็ก็ก็พูดถูกพูดผิด ทุกคนก็ต่างพากันล้อและก็หัวเราะกัน กินกันไปคุยกันไปนานพอสมควรจนสุราหมดครึ่งขวด แต่นายอุ้นนอนอยู่ข้าง ๆ รถสภาพดูแล้วคงไม่ไหว นายเอ็ก็รีบเร่งเพราะตอนนี้วงนอนกันแล้ว จนถึงเวลาประมาณ 01.15 น. เหล้าขวดที่ 3 ก็หมด เลยพากันขับรถกลับออกมาก่อนแยกย้ายกันกลับห้องพัก

วันศุกร์ที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 วันนี้เป็นวันงานอำลารุ่นพี่ของสำนักวิชาเกษตรศาสตร์ โดยงานได้เริ่มที่เวลาประมาณ 18.00 น. นายเอและเพื่อนๆ ก็ได้อาบน้ำแต่งตัวก่อนจะออกจากบ้านไปพร้อม ๆ กัน พอไปถึงที่งานที่จัดขึ้นที่ร้านสมายลิว และงานได้เริ่มที่เวลาประมาณ 18.00 น. นายเอและเพื่อนๆ ก็ได้อาบน้ำแต่งตัวก่อนจะออกจากบ้านไปพร้อม ๆ กัน พอไปถึงที่งานที่ร้านสมายลิว นายเอ็ก็ได้ทักทายทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ และรุ่นน้อง นายเอและกลุ่มเพื่อน ๆ ได้พากันไปนั่งที่โต๊ะที่ทำงานได้จัดเตรียมไว้ให้แล้ว ในเวลาไม่นานก็มีคนเดินมาเสิร์ฟอาหารให้นายเอและเพื่อน ๆ ก็ลงมือทานข้าวกันก่อนที่จะชวนกันดื่มสุรา โดยแต่ละโต๊ะจะมีแก้วน้ำ ถังน้ำแข็งและน้ำอัดลมที่วางอยู่พร้อมกับน้ำเปล่า โดยที่น้ำแข็งนั้นสามารถเดินไปตักได้เรื่อย ๆ ส่วนสุราต้องซื้อเอง และทางร้านเองก็นำสุรามาจำหน่ายอยู่ใกล้ ๆ กับงาน นายเอและเพื่อนเลยซื้อสุรา Blend 285 จำนวน 1 ขวด พอเดินกลับมาที่โต๊ะก็ได้เปิดสุราแล้วขงดื่มกันทันที ส่วนบนเวทีก็เริ่มมีความสนุกเพิ่มขึ้นเมื่อมีการแสดงของรุ่นน้อง ๆ แต่ละสาขา นายทิดก็ได้สะกิดกลุ่มเพื่อน ๆ รุ่นน้องคนไหนที่น่ารัก แล้วก็พากันชี้พร้อมทั้งพูด โดยต่างคนต่างก็บอกว่าคนนั้นคนนี้น่ารักแล้วก็พากันหัวเราะเมื่อบอกว่ารุ่นน้องคน ๆ เดียวกันน่ารัก เช่นนายทิดบอกว่าน้องคนด้านขวาสุดของเวที และนายหลินก็บอกว่าเป็นคนเดียวกัน นายทิดก็บอกว่า “เฮ้ย น้องคนนั้นของกรุเวัยกรูบอกก่อนแล้ว” ส่วนนายหลินเองก็ไม่ยอม เป็นต้น ไม่นานก็มีรุ่นน้องและเพื่อนมาเรียกนายเอและกลุ่มเพื่อน ๆ ไปถ่ายรูปร่วมกับรุ่นพี่ที่จับตามสายรหัส หายกันไปสักพักก่อนจะกลับเข้ามาที่โต๊ะแล้วก็ดื่มสุรากันต่อ ดื่มกันไปเรื่อย ๆ พร้อมกับดูการแสดงผ่านไปหลายชุด นานจนถึงช่วงที่เชิญคนนั้นคนนั้นมาร้องเพลง สังเกต นายเอ็ก็ได้คลอเพลงไปด้วย จนกระทั่งงานเลิกเวลาประมาณ 23.40 ก็เริ่มแยกย้ายกันกลับที่พักกันแล้ว ส่วนนายเอและเพื่อนก็ได้ชวนกันกลับเช่นกัน

วันพุธที่ 11 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 วันนี้เหตุการณ์เกิดขึ้นประมาณเวลา 19.00 น. เนื่องจากมีนายคิดซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่จบแล้วได้ชักชวนกลุ่มรุ่นพี่ที่จบและสนิทกันในสาขาไปซื้อเนื้อมาทำสำเนาอกินกัน และเป็นช่วงที่นายเอได้โทรหานายจิกเพื่อถามเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์คุณภาพน้ำ พอคุยธุระกันเสร็จนายจิกก็เลยได้ชวนนายเอและเพื่อนๆ ของนายเอมาทานด้วยกัน เมื่อนายเอได้ทราบเลยชวนเพื่อน ๆ ที่พักอยู่บ้านด้วยกันแต่มีเพียงนายทิดที่มากับนายเอ ส่วนคนอื่น ๆ นั้นไม่ได้มาด้วยเพราะนั่งเล่นเกมส์และคุยโทรศัพท์กันอยู่ พอนายเอและนายทิดเดินทางมาถึงที่ห้องของ

นายเอ็กซ์ ก็พบกับนายคิด นายเอก นายจิ๊ก และนายเอ็กซ์ ซึ่งกำลังนั่งหั่นเนื้อออกเป็นชิ้น ๆ บางคนก็กำลังนั่งล้อมวงกันอยู่แล้วนายเอกกับนายทิดก็ได้ยกมือไหว้ทักทายกับรุ่นพี่ทั้งหมด ก่อนที่นายคิดจะชวนเข้ามานั่งกันในห้องนั่นเอง ขณะนี้ในห้องก็ได้เปิดเพลงฟังกันไปด้วย ส่วนสุราที่ดื่มเป็นยี่ห้อ Blend 285 มีอยู่ 3 ขวดและโซดาอีก 1 ถาด นายจิ๊กก็ได้เป็นคนจัดเพลงให้ฟัง ส่วนนายเอกเป็นคนชงสุราก่อนจะส่งหน้าที่ให้กับรุ่นน้องอย่างนายเอและนายทิดเป็นคนชงต่อไป เมื่อแต่ละคนได้แก้วสุรา ก็ได้ยกขึ้นชนเพื่อดื่มพร้อมกัน นายคิดก็กำลังนั่งหั่นเนื้อ ส่วนนายเอ็กซ์นั้นก็เป็นคนไปล้างผักล้างห้อง แล้วก็หั่นพวกผักชีและต้นหอมเอาไว้โรยหน้าและผักกาดขาวเอาไว้เป็นกับแกล้ม พอนายคิดทำเสร็จก็ได้นำเนื้อผสมกับส่วนผสม เช่น พริกป่น เกลือป่น และเครื่องปรุงจนได้รสชาติ ที่กลมกล่อมแล้วก็ได้ตักใส่จานออกมาเสิร์ฟสมาชิกในวงสุรา ช่วงที่ระหว่างรอ นายเอก็เป็นคนชงสุรา ส่วนนายเอและนายทิดได้ถูกนายเอกบอกให้ยกหมดประมาณ 3 แก้วติด จึงทำให้เริ่มไหล และนายจิ๊กก็เข้ามาล้อมวงและได้ชวนกันชนอีก พอพร้อมหน้าพร้อมตาก็ตั้งทานอาหารด้วยและยกแก้วสุราดื่มด้วย ดื่มไปดื่มไปคุยกันไป จนเวลาก็ล่วงมาถึงประมาณ 23.00 น. สุราขวดที่ 3 ก็ได้ถูกเปิดและดื่มกันอย่างต่อเนื่อง อาการเมาก็เริ่มปรากฏออกมาให้เห็น บางคนก็พูดส่งเสียงดัง บางคนก็ออกไปโทรศัพท์ ส่วนมากจะคุยกันในเรื่องที่เป็นที่ไปฝึกงานที่ผ่านมา ส่วนนายเอนั้นก็เริ่มคุยกับนายจิ๊กเรื่องการเก็บน้ำและวิธีที่วิเคราะห์ จนนายเอก็ได้เร่งให้ทุกคนยกแก้วกันอย่างต่อเนื่อง นานอยู่พอสมควร สุราขวดที่ 3 ก็หมด คนก็เริ่มหมดสภาพ ต่างคนก็เริ่มง่วงนอน ส่วนนายคิดนั้นได้ขอตัวขึ้นนอนบนเตียงในห้อง แล้วนายเอกกับนายทิดก็ได้ชวนกันกลับเนื่องจากก็เมาและง่วงนอนเหมือนกัน แล้วคนในวงต่างก็พากันกลับห้อง เวลาที่ประมาณ 03.30 น.

วันจันทร์ที่ 16 เดือน กุมภาพันธ์ 2552 เวลาประมาณ 14.00 น. วันนี้นายเอ็กซ์ได้ชวนนายคิด นายจิ๊ก นายเอก และนายจิ๊กก็ได้ชวนนายเอไปตกปลาและนั่งดื่มสุราและย่างลูกชิ้นทานกัน นายเอเลยขับรถออกมาหารุ่นพี่ที่หอของนายเอ็กซ์ ซึ่งขณะนี้แต่ละคนกำลังเตรียมข้าวของทั้งคันเบ็ดและแบ่งให้นายเอ็กซ์และนายจิ๊กไปซื้อลูกชิ้นสดและถ่าน รวมทั้งซื้อสุรากลั่นยี่ห้อแม่อิง 3 ขวด พร้อมกับน้ำแข็งใส่กระติกไป ส่วนคนที่เหลือก็ขึ้นคันเบ็ดและเสื่อ ก็ตำร ไฟแช็ค เทียนไข เล่มใหญ่ ที่ขาดไม่ได้ก็คือ ไฟฉาย แล้วนายเอ็กซ์ก็ได้ชวนท้ายไปกับนายเอ โดยมีนายเอกกับนายคิดไปด้วยกัน

พอไปถึงที่อ่างเก็บน้ำแม่ต๋ำก็ได้พากันไปยังจุดที่จะตั้งเบ็ด ซึ่งก็เป็นบริเวณที่อยู่ไกลไปจนสุดถนนของอ่างเก็บน้ำ จะมีเพิงพักมุงด้วยหญ้าคา และมีบริเวณที่สามารถนั่งดื่มนั่งจอกองไฟกันได้ แต่ตอนนี้ได้ช่วยกันหาฟืน ส่วนนายคิดได้ประกอบคันเบ็ดมีอยู่ทั้งหมด 5 หลัก โดยเหยื่อใช้พวกรำและเหมย ซึ่งหาซื้อได้จากร้านระหว่างทางเข้ามานั่นเอง แล้วนำมาผสมกันแล้วเติมน้ำลง

ไปเล็กน้อย พอปั่นได้ก็นำไปปั่นกับลูกตะกร้อที่มีตะขอเบ็ดอยู่หลายอัน แล้วก็ได้ขำวงเบ็ดออกไป และตั้งสายเอ็นให้ตึง และเฝ้าคอยสังเกตดูไปเรื่อย ๆ แล้วไม่นานนายเอ็กซ์กับนายจ๊กก็ได้ขับรถตามเข้ามา ณ จุดนัดพบ และนายเอ็กซ์ก็ได้ไปดูคันเบ็ด ก่อนจะกลับมานั่งที่วง ซึ่งก็อยู่ไม่ห่างกันมากนัก ส่วนนายเอและคนอื่น ๆ นั้นเล่นน้ำกันอยู่บริเวณห่างออกไปอีกด้านกับที่บริเวณตกปลา แต่ละคนกำลังเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน แล้วนายเอคิดกับนายเอ็กซ์ก็ได้ตะโกนมาว่าได้ปลาแล้ว แต่ละคนเลยอยากเห็นจึงพากันไปรอดู ซึ่งปลาที่ได้ก็เป็นปลาตะเพียน ขนาดก็ถือว่าใหญ่พอสมควรประมาณขนาดฝ่ามือกางออก แล้วนายเอ็กซ์ก็ได้จับปลาใส่ข่ายซึ่งแช่น้ำไว้ใกล้ ๆ กับจุดตั้งคันเบ็ดนั่นเอง

ถึงตอนนี้ก็เริ่มค่ำลงแล้ว แต่สุราก็แจกกันไปด้วยเรื่อย ๆ โดยมีนายฮ็อฟเป็นคนรินสุราแล้วแจกจ่าย ถึงตอนนี้นายเอ็กซ์ก็ได้มาก่อกองไฟ ปลาที่นายเอ็กซ์ตกได้ก็ถือว่าได้เยอะอยู่เหมือนกัน ส่วนมากมีแต่ปลาตะเพียน นายเอ็กซ์เห็นว่าค่ำแล้วและปลาก็ไม่กินเหยื่อแล้วเลยหยุดตกปลาก่อนจะเก็บคันเบ็ดและกลับมานั่งกับเพื่อน ๆ ซึ่งนั่งล้อมผิงไฟกันไปดื่มสุรากันไปด้วย และที่สำคัญคืออย่างลูกชิ้นและปลาที่ตกได้เป็นกับแกล้ม นายเอ็กซ์ก็ได้เป็นคนเล่นกีตาร์ และสมาชิกในกลุ่มก็ช่วยกันร้องเพลงอย่างเสียงดังกันได้เต็มที่ นายเอ็กซ์ก็เป็นคนหนึ่ง ถึงตอนนี้ก็มีอาการเมาให้เห็นเพราะสุราที่นำมาดื่มถือว่าแรงใช้ได้เลยทีเดียว สุราก็เปิดขวดที่ 2 ไปได้ครึ่งขวดแล้ว ความสนุกสนานทั้งเสียงเพลงที่ช่วยกันร้อง บางคนก็ออกไปคุยโทรศัพท์ เวลาตอนนี้ก็ประมาณ 21.30 น. นายเอ็กซ์ก็ได้เตรียมเครื่องเล่น MP3 ที่ต่อออกลำโพงโดยใช้เบ็ตเตอรี่ป้อนมาด้วย พอไม่อยากจะเล่นกีตาร์ก็เปิดเพลงที่เครื่องของนายเอแทน และนายฮ็อฟก็รินสุราต่อไปเรื่อย ๆ ดื่มกินกันจนสุราหมดทั้งสามขวดแล้วก็พากันเก็บของ ชะยะ และที่สำคัญคือช่วยกับดับกองไฟ ซึ่งก็ก่อกันอยู่ข้าง ๆ กับน้ำอยู่แล้ว ก่อนจะชวนกันขับรถกลับออกมา ด้วยสภาพที่เมา นายเอ็กซ์ขับรถไปส่งนายฮ็อฟก่อนจะขับรถกลับบ้านพักคนเดียวเวลาก็ประมาณ 01.00 น.

วันศุกร์ที่ 20 เดือนกุมภาพันธ์ 2552 เหตุการณ์ของวันนี้เกิดขึ้นเวลาประมาณ 17.00 น. เมื่อนิว กากูและตุ๋ ได้ชวนนายเอไปดื่มเบียร์กันที่ห้องของนิวแถว ๆ บริเวณร้าน JS กลุ่มผู้หญิงทั้งสามคนนี้เป็นรุ่นพี่ของนายเอและนายเอได้ทำงานช่วยจึงได้ชวนมาดื่มด้วย ที่ห้องของนิวนั้นก็มีครบทุกอย่างทั้งทีวี ตู้เย็น พอนายเอได้รับโทรศัพท์จากตุ๋ที่เป็นรุ่นพี่ที่สนิทกันก็เลยขับรถไปหาที่หอของนิวที่เป็นรุ่นพี่เช่นกัน พอไปถึงที่ห้องก็พบว่าสมาชิกคือ ตุ๋ นิว และกากู นั่งล้อมวงกันอยู่และมีเบียร์ ลิโอ 1 ขวดที่ตั้งอยู่กับพื้นในห้องและกับแกล้มใส่จานวางอยู่เต็ม แล้วสาว ๆ รุ่นพี่ก็ได้เรียกให้นายเอเข้าไปนั่งร่วมวงด้วย นิวเป็นคนรินเบียร์ใส่แก้วส่งให้นายเอ แล้วนายเอถามว่า “อารมณ์ไหนกันพี่” ตุ๋เลยตอบแทนเพื่อนแบบกวน ๆ กลับมาว่า “อยากกินอะทำไม” นายเอเลย

บอกว่า “ปะป่าว ครับ เอาสาระพี” ส่วนกาญจก็ได้บอกว่าเพราะใกล้สอบกันแล้วเครียดทั้งเรื่องสอบและงานเลยชวนกันดื่ม

ปกตินายเอนั้นจะไม่ชอบดื่มช่วงที่สอบแต่วันนี้ถูกรุ่นพีชวนและอีกอย่างคือยังเหลือเวลาอ่านอยู่อีกหลายวันและได้อ่านมาบ้างแล้วในความคิดของนายเอคิดว่าคงดื่มกันแค่เบา ๆ ก็เลยมาดื่มด้วยได้ พอคุยกันเสร็จก็ได้ชวนกันชนแก้ว นายเอพอได้แก้วก็ยกชนก่อนจะยกดื่มทีเดียวจนหมดแก้ว แต่สาว ๆ นั้น ยกกันแค่ครึ่งแก้ว นิวรินเบียร์ให้นายเอใหม่ แล้วก็พูดคุยกันไป กาญเป็นคนที่ลุกไปจัดเพลง แล้วนายเอก็ได้ชวนชนแก้วอย่างต่อเนื่อง นายเอก็ถามว่า “ซื้อเบียร์กันมากี่ขวด” นิวก็บอกว่า 6 ขวด ที่เหลือก็แช่เย็นไว้ ตูเลยถามนายเอว่า “จะซื้อให้อีกหรือ?” นายเอจึงบอกว่า “ได้พี ถ้าจะดื่มอีก ผมจะให้อีก 3 ขวด” นิวก็ได้บอกว่า “เอา 6 ขวดนี้ให้หมดก่อนเถอะ” นายเอก็ชวนทั้งสามคนยกแก้วชนกันอีก แล้วกาญจก็ได้พูดถึงเรื่องงานที่จะต้องทำส่งอาจารย์และส่งงานที่ยังค้าง ๆ กันอยู่ พร้อมกับบ่นว่าทำไมงานถึงได้เยอะมาก ทำจนจะไม่ทันและอีกอย่างก็ใกล้สอบเข้ามาทุกที แล้วนิวก็ได้บอกให้ใจเย็น ๆ และก็ได้ชวนยกแก้วชนกันอีก นายเอก็ได้บอกว่าเราเปลี่ยนเรื่องคุยกันเถอะ ดื่มไปดื่มมาก็เกือบจะหมดแล้วเหลือเบียร์ขวดสุดท้ายแล้ว อาการเมาของสาว ๆ มีให้เห็นทั้งพูดเสียงดังขึ้นและพูดมาก ส่วนนายเอก็ยังมีอาการเฉย ๆ อยู่แต่ก็เริ่มพูดมากและหัวเราะเสียงดังเมื่อคุยกันถูกใจ

ทันใดนั้นโทรศัพท์ของตูก็ดังขึ้นแล้วตูก็ออกไปคุยโทรศัพท์ ส่วนคนอื่นก็นั่งดื่มกันไป แต่ช่วงทำ ๆ นี้ไม่ได้เร่งกันดื่มเท่าไร เวลาก็ล่วงมาถึง 20.48 น. นายเอเลยขับรถออกไปซื้อเบียร์มาอีก 3 ขวดพร้อมกับน้ำแข็งอีก 1 ถูง พอกลับเข้ามาทั้งกาญ นิว และตูก็ได้นั่งก็อยู่คนละมุมบางคนก็คุยโทรศัพท์ บางคนก็นั่งเลือกเพลง นายเอเลยได้เรียกให้ทุกคนมานั่งร่วมวงกันอีกครั้ง จึงทำให้เริ่มกลับเข้ามานั่งในวงกันอีกครั้ง นายเอเลยได้เริ่มเปิดขวดใหม่ทันที และรินเบียร์ใส่แก้วแล้วแจกจ่ายเช่นเคย ดื่มกันไปจนจะหมดขวดที่สาม อาการของแต่ละคนก็แสดงออกอย่างชัดเจนว่าเมากันแล้ว ทั้งการพูดคำพูดที่เริ่มแรงขึ้น เช่น คำพูดของตูว่า “ไอ้เหี้ยกุกหมดแก้วแล้วเมื่อไหร่พวกมึงจะยกหมดกันสักที รีบยกดิกูรอเดี๋ยวให้พวกมึงอยู่เนี่ย แม่ง...” แล้วกาญจก็ได้พูดกับตูไปว่า “สงสัยมึงจะเมามากแล้วเนี่ย แต่ตูก็บอกว่า “กูยังไม่เมา แต่กูแค่เปลี่ยนไปเท่านั้นเอง” เพื่อน ๆ ก็พากันหัวเราะ ก่อนที่จะพากันยกสุราในแก้วขึ้นดื่มพร้อมกัน และนายเอก็ได้ชวนดื่มบ้างมีตูชวนบ้าง จนกระทั่งเบียร์หมด เวลาก็ล่วงมานานพอสมควรจึงพากันเก็บของบางส่วนแล้วนิวก็ได้บอกว่าค่อยล้างวันพรุ่งนี้ก็ได้ ก็จะแยกย้ายกันไป เวลาก็ประมาณ 00.25 น.

วันอังคารที่ 3 เดือนมีนาคม 2552 เหตุการณ์ของวันนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสอบเสร็จ เวลาประมาณ 17.00 น. หลังจากที่ทุกคนสอบเสร็จก็รอกันเพื่อที่จะกลับบ้านพักพร้อมกัน โดยมีนายทิต นายหลิน นายพี นายอู๋ และนายเอที่อยู่บ้านด้วยกัน เมื่อมาถึงบ้านก็ได้ชวนกันดื่มสุรา เหมือน

พร้อมใจกันพูดว่า “เครียดไว้ยยยกินเหล้าๆ” ทั้งนายทิดและนายเอที่ได้ชวนกันและเพื่อน ๆ ในบ้านก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย มีนายทิดและนายหลินที่ออกไปซื้อมา เมื่อกลับเข้ามาที่บ้านก็ได้เปิดขวดสุราและช่วยกันผสม ก่อนแจกจ่ายให้ทุกคนจนครบ ต่อมาก็ยังคุยกันถึงเรื่องข้อสอบวิชาที่ผ่านมา บางคนก็จำข้อสอบได้ก็เอามาพูด บางคนก็จำคำตอบได้ บางคนก็บอกว่าข้อสอบข้อนี้ข้อนั้นที่ทำไม่ได้ จนนายพีได้บอกว่าช่างมันเถอะสอบไปแล้วแก้ไขไม่ได้แล้ว พูดถึงก็จะเครียดกันเลยชวนกันดื่มสุราอย่างต่อเนื่อง สุรารวันนี้อ้อ Blend 285 จำนวน 2 ขวด ใช้เวลาไม่นานสุราขวดแรกก็ได้หมดลงเพราะว่าชงหนามาก สีสุราในแก้วขนาดผสมไซดาแล้วยังเป็นสีเข้มอยู่ แต่ก็ฝืนกันดื่มไปไม่ได้สนใจอะไร

เวลาขณะนั้นก็เกือบ 20.00 น. ก็ได้เริ่มดื่มขวดที่สองอย่างต่อเนื่อง นายเอเห็นว่าแก้วตัวเองเข้มก็ได้ยกไปก่อนสักส่วนหนึ่งแล้วก็ได้เติมไซดาอีกจนเต็มทำให้ลดความเข้มข้นลงได้ แต่เป็นคนตอนนี้ก็ถือว่าเริ่มกรึ่ม ๆ กันแล้ว ก่อนที่จะยกแก้วขึ้นชนกันอีก พร้อมกับพูดว่า “อ้าวหมดแก้วๆ” บางคนก็ได้เดินออกไปโทรศัพท์ นายหลินรู้สึกว่าจะเมามากกว่าใคร เนื่องจากทั้งตัวเล็กผอม และเป็นคนดื่มไม่ค่อยเก่ง จึงแสดงอาการออกมากกว่าทุกคนทั้งหน้าแดง พูดมากเสียงดัง เท่านั้นยังไม่พอ ตอนที่พูดก็จะแสดงทั้งไม้ทั้งมือ จนเอามือไปโดนแก้วเหล้าของตัวเองที่วางอยู่ข้างหน้าคิดว่า ทำให้ทุกคนสงสัย “หือ” นายเอได้พูดว่า “อะไรของมึงเนียไอ้หลิน” แล้วนายหลินก็ได้ตอบกลับว่า “ก็กูเมาอะ” เพื่อนก็พากันหัวเราะแล้วช่วยกันเก็บกอนน้ำแข็งทิ้งและนายอู๋ก็ได้เดินไปหยิบผ้ามาซับน้ำที่หก แล้วก็ดื่มกันต่อ แล้วนายทิดก็ได้บอกออกว่ามีเบียร์ลิโอเหลืออยู่ 1 ขวดเลยนำออกมาวางเพื่อรอเปิดหลังดื่มหมดขวดที่ 2 นี้ก่อน จนกระทั่งหมดขวดที่สอง แต่ขวดที่สองนี้ไม่ได้เร่งเท่าขวดแรกเลย ดื่มกันไปเรื่อย ๆ มากกว่า ทำให้หมดเวลาประมาณ 01.30 น. แล้วก็ต่อด้วยเบียร์ขวดที่เหลือ นายหลินนั้นขอตัวไปนอนก่อนใคร ๆ ตั้งแต่เบียร์ยังไม่หมดขวดที่สอง เมื่อทั้งสุราทั้งเบียร์หมดแล้วก็ถือว่า แต่ละคนนั้นเมากันมากเลยทีเดียว ทั้งตอนลุกตอนเดินนั้นเซเลยทีเดียวก่อนแล้วก็ต่างแยกย้ายกันเข้านอน

วันพฤหัสบดีที่ 5 เดือน มีนาคม 2552 เวลาประมาณ 13.00 น. เหตุการณ์วันนี้เกิดขึ้นเนื่องจากว่าวันพรุ่งนี้จะต้องได้ออกเดินทางไปฝึกงานที่ต่างจังหวัดกัน นายพีได้ออกไปฝึกที่ เชียงรายกับนายหลิน นายเอกับนายอู๋ได้ไปฝึกงานที่จังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนนายทิดและนายไต้ได้ไปที่จังหวัดสมุทรปราการ วันนี้เลยต้องชวนกันดื่มฉลองส่งท้ายก่อนที่จะแยกย้ายกันไปฝึกงาน โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่าย วันนี้มีสมาชิกร่วมดื่มคือ นายเอ นายทิด นายหลิน นายพี นายอู๋ นายไต้ แป้วและเอ็ม นายพีและนายอู๋เป็นคนออกไปซื้อสุรายี่ห้อ Blend 285 จำนวน 3 ขวด พร้อมทั้งไซดาและน้ำแข็ง

วันนี้คนค่อนข้างมีจำนวนมากนั่งกันเต็มบ้าน แล้วนายโต้งและนายอู่เป็นคนช่วยกันชงสุรา แล้วส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน แล้วทุกคนก็พร้อมใจกันยกแก้วขึ้นชนกันก่อนจะดื่ม ต่างก็มีความรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ออกไปฝึกงานกัน เช่น คนที่ต้องไปฝึกงานในสถานที่ไกล ๆ ก็ต้องได้ขึ้นรถไปลงที่หมอชิตแล้วก็ต้องต่อรถไปอีกทอดหนึ่ง บางคนนั้นก็ยังไม่เคยได้ไปจังหวัดที่ตนได้ไปก็มี นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในการเดินทาง และเมื่อไปถึงก็ต้องตั้งหน้าตั้งตาฝึกงานเพื่อนำเอาความรู้ติดตัว ส่วนใหญ่แล้วแต่ละคนก็ได้เตรียมตัวกันบ้างแล้ว ระยะเวลาที่คุยก็ชว่นกันชนแก้วอยู่เรื่อย ๆ ถือว่ายกแก้วชนกันนั้นบ่อยมากเลยทีเดียว

บรรยากาศในวันนั้นได้เปิดเครื่องเล่นเพลงของนายทิดแต่เปิดเพลงเสียงค่อนข้างดังอยู่เหมือนกัน เปิดเพลงฟังไปคุยแข่งกับเพลงไป สุราก็เพิ่งหมดขวดแรกไปก็ถือว่ากำลังดี ๆ กัน ส่วนนายเอนั้นได้คุยกับนายทิดถามว่า นายทิดเอากะเป่าไปกี่ใบ นายทิดก็ตอบกลับว่า “สองใบใหญ่ใบเล็กใบ” ส่วนนายหลินนั้นกระเป่าใบใหญ่มาก เลยโดนนายอู่พูดเหน็บว่า “สู้อิหลินก็ไม่ได้ ขนเอากะเป่าไปอย่างกะจะย้ายบ้าน” ที่จริงแล้วนายหลินตัวค่อนข้างเล็กแต่เมื่อเทียบดูขนาดกะเป่ากับกะเป่าของคนอื่น ๆ แล้วก็พอ ๆ กัน เพื่อน ๆ เลยพากันหัวเราะ นายหลินก็ได้พูดว่า “ก็พอ ๆ กันนั่นแหละ” พูดกันจบก็ได้ชว่นกันชนแก้ว

นายอู่ถามนายเอว่า “แล้วปลาที่เลี้ยงล่ะทำไง” นายเอได้ตอบว่าจะฝากปลาไว้กับรุ่นพี่คนหนึ่งทีก็เช่าบ้านไว้ใกล้ ๆ กัน ถึงตอนนี้สุราขวดที่สองก็เหลือครึ่งขวดแล้ว เอ็มกับแป้วยังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นเท่าใด แต่ก็ยังพูด ๆ ออกมาเป็นช่วง ๆ เช่นกัน นายทิดเลยเป็นคนชนแก้วกับเพื่อนสาวทั้งสองคน แล้วก็กลับมาชนกับเพื่อน ๆ ที่เหลือ เวลาที่ประมาณเกือบ 19.00 น. เอ็มกับนายโต้งก็ได้ชว่นกันขับรถออกไปซื้อพวกเกาเหลา กับแก้มกับโชดา นายทิดก็ดูจะออกอาการแล้วทั้งพูดเสียงดังขึ้น และมักจะโดนเพื่อนแซวเรื่องสาว ๆ น้องคนนั้นคนนี้ นายทิดก็ไม่ได้โกรธได้แต่ยิ้มแล้วก็ชว่นกันชนอีกเช่นเคย

พอทั้งเอ็มกับนายโต้งกลับเข้ามาก็ได้ชงสุราต่อ ดื่มไปคุยกันไปหลายเรื่อง ถึงตอนนี้เริ่มจับคู่คุยกันแล้ว จนนายพีได้เรียกให้ทุกคนยกแก้วชนจนหมดแก้วแล้วเติมใหม่พร้อม ๆ กัน ไม่นานสุราขวดที่สามก็ใกล้จะหมด เวลาใกล้ 21.30 น. นายเอก็ได้ถามว่า “จะเอาไงต่อ” สรุปแล้วตกลงกันว่าเอา “เบียร์ตบท้าย” ต่างก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย แต่ซื้อเพียง 6 ขวด นายโต้งและแป้วเป็นคนออกไปซื้อ สักพักก็กลับกันเข้ามา นายเอจึงเป็นคนแจกแต่ดื่มกันแบบเบียร์วัน โดยเอาเบียร์รินใส่แก้วเป็กที่ใส่ก้อนน้ำแข็งลงไปในแก้วเป็ก 1 ก้อน เพื่อให้เบียร์มันคงความเย็นไว้ แล้วไล่แจกทีละคน ส่วนใหญ่แล้วแต่ละคนไม่ได้วางแก้วกันเลยเพราะมันดื่มง่ายมากและเบียร์ก็เย็น ยกกันไปเรื่อยๆ พอนานๆ เข้าก็เริ่มยกกันช้าลง เพราะเบียร์มันเริ่มทำงานบ้างแล้วและอีกอย่างดื่มสุราก็ไปก่อนหน้าอีก จึงทำให้สภาพแต่ละคนมีอาการมาไม่แตกต่างกัน จนกระทั่งเบียร์หมด เวลาที่

เล็กกันก็ประมาณ 00.40 น. แป๋ว เอ็มและนายไต้จิ่งขอตัวกลับ ส่วนคนที่เหลือก็ช่วยกันเก็บแก้ว และขวดไว้เป็นที่ก่อนจะแยกย้ายกันทำธุระส่วนตัวก่อนนอน

เหตุการณ์หลังจากที่ได้แยกย้ายกันเดินทางไปฝึกงาน เริ่มเดินทางกันวันที่ 6-8 เดือน มีนาคม 2552 รายงานตัวแล้วแต่บางที่ก็เป็นวันที่ 8-9 เดือน มีนาคม 2552 ในช่วงระหว่างที่ฝึกงานนั้นนายเอกกับนายอู๋ก็ได้ดื่มกันอยู่บ้าง แต่ก็ต้องประหยัดเงินไว้อยู่บ้างเพราะค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายนั้นเป็นเงินส่วนตัวทั้งสิ้น จึงก็ดื่มเบียร์เป็นส่วนใหญ่ บางวันก็ดื่มเบียร์ประมาณ 3 ขวด ส่วนเบียร์ก็จะเป็นเบียร์ยี่ห้อลีโอ บางวันก็ไม่ได้ดื่มกันเลย และช่วงหลังเมื่อเริ่มสนิทกับพี่ ๆ ที่เขาทำงานกันที่นั่นก็ได้ดื่มกับพวกพี่ ๆ ที่ทำงานกันบ้าง ส่วนมากจะเป็นการดื่มสุรายี่ห้อต่าง ๆ เช่น Blend 285 ซีแกรม แสงโสม แล้วแต่ที่พี่ ๆ ที่ทำงานจะซื้อดื่มกัน การดื่มแต่ละครั้งก็ถือว่าเมาอยู่เหมือนกัน แต่ก็ต้องควบคุมตัวเองเพราะต้องตื่นมาทำงานในอีกวัน

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ดื่ม พร้อมทั้งการผสม เครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมการ ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
2/11/ 2551 17.46 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	หลังจากกลับจาก การไปเรียนมา	เพื่อนๆในบ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 500 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 1 ลัง เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	เล่าเรื่องสาว ๆ และพูดชวนนายทิด เรื่องสาว ๆ ที่นายทิดไปจีบ	อาการมึน ๆ เริ่มอึดท้อง เมาส่งเสียงดัง	ได้พูดคุยกับเพื่อนๆ และได้ดื่ม เบียร์
7/11/ 2551 20.00 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	หลังจากกลับจาก การไปเรียนมา	เพื่อนๆในบ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 300 บาท โดย โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 1 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	หลังจากที่ได้ทดลองชิมไวท์ แล้ว เกิดอาการอยากดื่มต่อเลยต้องไป ซื้อสุรามามากเพิ่ม	อาการมึน ๆ และบางคนก็ มีอาการเมาให้เห็น พูดกัน เสียงดังขึ้น	นั่งพูดคุยและฟังเพลง ร้องเพลง ตาม
9/11/ 2551 18.00 น.	บ้านพักของ เพื่อนนายเอ	นายนัทได้เงินจาก การเล่นพนันฟุตบอล และทำกับข้าวกันกิน	เพื่อนๆในสาขา 6 คน มีทั้งหญิงและ ชาย	เป็นเงินราว 500 บาท โดย นายนัทกับนายนู ช่วยกัน ออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 1 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	ดูละครและพูดคุยกัน และเรื่อง สาว ๆ	พูดไม่ค่อยชัดถ้อยชัดคำ หัวเราะ คึกคักเสียงดังขึ้น เมากันมาก	ได้พูดคุยกับเพื่อนๆ ได้กินข้าว และดื่มสุรากับเพื่อนๆ
11/11/ 2551 19.00 น.	บ้านพักของ เพื่อนนายเอ	นายทิดชักชวนดื่ม เบียร์	เพื่อนๆในบ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 500 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 1 ลัง เทใส่แก้วเป๊ก แทน	นายทิดบอกวิธีการดื่มเบียร์แบบ ใหม่ แล้วนายทิดก็เทเบียร์ใส่ในแก้ว เป๊กทันที	นายเอก็เริ่มพูดมากขึ้นพูด ออกมาเหมือนลื่นพันกัน เมาอาเจียน	นั่งพูดคุยกันเรื่องปลา สาวและ อาการเมาของนายทิด
15/11/2551 13.30 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	นายเอได้ชักชวน เพื่อน ๆ วันหยุด	เพื่อนๆในบ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 300 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 7 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	นายเอทะเลาะกับแฟนสาว เลยทำ ให้นายเอต้องดื่มหนักขึ้น	นายเอก็เมามาก พูดแต่ ละคำนั้นซ้ำและแสดง ท่าทางออกมา	เพื่อนๆปลอบใจ หลังจากที่นาย เอปรับทุกข์ เรื่องที่นายเอ ทะเลาะกับแฟน นั่งพูดคุยกัน ระหว่างเพื่อน
18/11/2551 17.00 น.	ร้านอาหาร ทางเข้าอ่าง เก็บน้ำแม่ต้า	หลังจากไปออกกำลัง กายกันมา	เพื่อนๆในบ้านพัก 6 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 700 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	ชวนกันไปทานอาหารที่ร้านแห่งหนึ่ง มีตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญ และมี สุร่าจำหน่าย หลังจากกินข้าวเลย ดื่มสุร่าและร้องเพลงกันต่อ	ลูกแทบไม่ขึ้นและได้ อาเจียนออกมา ตะโกน โวยวาย ร้องเพลงเสียงดัง ไม่เป็นจังหวะทำนอง	สังสรรค์กันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ในสาขาเดียวกัน
22/11/2551 17.30 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	เหตุการณ์เกิดขึ้นจาก ที่นายทิดดอกหัก จึง ต้องการดื่มสุร่า	เพื่อนๆในบ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 150 บาท โดย นายทิดเป็นคนออกค่าใช้จ่าย ค่าเบียร์นายเอออกเงิน	สุร่ากลิ่นยี่ห้อ แมอิง 1 ขวด และ ซื้อเบียร์มาเพิ่มอีกทีหลัง 3 ขวด	นายทิดก็ได้เล่าเรื่องของสาว ๆ ที่ทำ ให้เสียใจ	พูดซ้ำแต่ประโยคเดิม ๆ เมา พูดกันเสียงดัง	ดื่มกันไปคุยไปคุยปลอบใจนาย ทิด เรื่องสาว ๆ ที่ทำให้เสียใจ
29/11/2551 19.20 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	วันหยุด และมีวิธีการ ดื่มแบบใหม่	เพื่อนๆในสาขา 8 คน มีทั้งหญิงและ	เป็นเงินราว 400 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 9 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง และเอา	นายเอได้ชวนนายทิดและนายอู๋ดื่ม hot shot พร้อมทั้งชวนเพื่อนๆใน	การพูดเริ่มพูดมากขึ้น เสียงดัง มาก และได้	พูดคุยกันและสอนกันทำ hot shot

	ชาย				เหล่าใส่แก้วเป็กใสในแก้วเบียร์	สาขาเดียวกันมาดื่มด้วย	อาเซียนตรงสนามหญ้า หน้าบ้าน	
26/12/2551 17.40 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	หลังจากกลับมาจาก ไปทำงานบนมอมา	เพื่อนๆในบ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 300 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 1 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	นั่งเล่นเกมฟุตบอลแข่งกัน และดื่ม สุราไปด้วย	ความคิดเริ่มจะ ประมวผลได้ช้าลง แต่ ละคนก็ถือว่าเมาเช่นกัน	นั่งเล่นเกมส์ และพูดคุยกัน เปลี่ยนกันแพ้และชนะ ถ้าแพ้ก็ ต้องมาขงเหล่า
30/12/2551 19.32 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	ส่งท้ายปีเก่า ก่อน แยกกันกลับบ้าน	เพื่อนๆในบ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 300 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 1 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	หวัดดีปีใหม่ลวงหน้า อ้าวชนๆ ดื่มสุราส่งท้ายก่อนที่จะแยกย้ายกัน กลับบ้าน	อาการก็ถือว่าเมาได้ที่ เหมือนกัน พูดกันเสียงดัง	พูดคุยและนั่งฟังเพลงไปด้วย ถือ ว่าเป็นการดื่มฉลองกับเทศกาล ส่งท้ายปีเก่าและต้อนรับปีใหม่ กำลังจะมาถึง
6/01/2552 18.30 น.	ร้านอาหาร ทางเข้าอ่าง เก็บน้ำแม่ต้ำ	หลังกลับมาจากบ้าน กัน	เพื่อนๆในสาขา 8 คน มีทั้งหญิงและ ชาย	เป็นเงินราว 870 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	ร้องเพลง ระหว่างร้องนั้นก็ทาน อาหารกับชนแก้วเพื่อดื่มสุรากันไป	แต่ละคนมีความ สนุกสนาน ร้องเพลงส่ง เสียงตะโกนดังพร้อมกับ เต้นไปด้วย เมากันมาก	ได้กินข้าวด้วยกัน สนุกสนาน ได้ ร้องเพลง ปลดปล่อย อยู่กับ กลุ่มเพื่อนๆ
24/01/2552 14.00 น.	อ่างเก็บน้ำ แม่ต้ำ	วันหยุด นายเอได้ ชวนนายอุไปตกปลา ที่อ่างเก็บน้ำแม่ต้ำ	เพื่อนๆในบ้านพัก 3 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 350 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 6 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	นั่งดื่มเบียร์ไปตกปลาไปและฟัง เพลงจากโทรศัพท์ไปด้วย	อาการก็มินๆ แต่ไม่ถึงกับ เมามาก	นั่งตกปลาไปดู สาวๆที่มาออก กำลังกาย ดื่มเบียร์ไปด้วย
3/02/2552 15.00 น.	หอพักของรุ่น พี่	วันนี้เกิดขึ้นเนื่องจาก มีรุ่นพี่ที่ 4 เรียน สาขาเดียวกันกับ นายเอ ที่มีชื่อ่านาย เอกได้กลับมาจาก การไปฝึกงาน	เพื่อนและรุ่นพี่ใน สาขาเดียวกัน 4 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 600 บาท โดย นายเอกเป็นคนออก ค่าใช้จ่าย	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	หลังจากที่ทานข้าวก็ได้ตามไปที่หอ ของรุ่นพี่ และได้ดื่มสุราที่รุ่นพี่ส่งให้ ซึ่งแก้วใหญ่มาก และได้พูดคุยกัน เกี่ยวกับการฝึกงานของรุ่นพี่	อาการก็ถือว่าเมาเหมือนกัน มากเช่นกัน จากการที่พูด และหัวเราะกันเสียงดัง	พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เกี่ยวกับการฝึกงาน และเรื่อง สาว ๆ
4/02/2552 18.00 น.	หอพักของรุ่น พี่	มีรุ่นพี่ที่ 4 เรียน สาขาเดียวกันกับ นายเอ ที่มีชื่อ่านาย เอกได้กลับมาจาก การไปฝึกงาน	เพื่อนและรุ่นพี่ใน สาขาเดียวกัน 6 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 850 บาท โดยรุ่น พี่ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 3 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	การเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับที่ ฝึกงานเหมือนแลกเปลี่ยนความรู้ หรือประสบการณ์ที่ผ่านมว่าต่าง คนต่างเจออะไรกันมาบ้าง ส่งเสียง ดัง จนต้องย้ายไปดื่มที่อื่นต่อ	เมากันมาก พูดคุยกันและ หัวเราะส่งเสียงดังมาก	โดนเจ้าของหอมาบอกให้เบา เสียงลงหน่อย ก่อนที่จะเดินกลับ บ้านไป แล้วจึงย้ายที่ดื่มกันไปที่ อ่างเก็บน้ำแม่ต้ำ
6/02/2552	ที่ร้านสมายล์	งานอำลารุ่นพี่ของ	เพื่อนและรุ่นพี่ใน	เป็นเงินราว 350 บาท โดย	Blend 285 1 ขวด ผสมโซดา	มีการแสดงบนเวทีของแต่ละสาขา	อาการก็ถือว่าเมาเช่นกัน	ได้พูดคุยกับรุ่นพี่ที่จะจบแล้ว

18.00 น.	วิว	สำนักวิชา เกษตรศาสตร์	สาขาเดียวกัน 6 คน ทั้งชายและ หญิง	ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	และน้ำ	ของสำนักเกษตรฯ	เพราะเดินไปชนแก้วหลาย โต๊ะ เจอทั้งเบียร์และเหล้า ปนกัน และเมื่อรุ่นพี่ให้ดื่ม ก็ยากที่จะปฏิเสธ	และได้พักทนายเพื่อนๆ
11/02/2552 19.00 น.	หอพักของรุ่นพี่	ทำกับข้าวกินกันและ รุ่นพี่ชวนดื่ม	เพื่อนและรุ่นพี่ใน สาขาเดียวกัน 6 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 1,000 บาท โดย รุ่นพี่ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 3 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	แต่ละคนได้ช่วยกันหั่นเนื้อเพื่อเอา มาทำ ส้าเนื้อ เป็นอาหารของทาง ภาคเหนือ พอปรุงรสเสร็จก็ทาน ร่วมกัน พร้อมยกแก้วสุราไปด้วย	อาการเมาก็เริ่มปรากฏ ออกมาให้เห็น บางคนก็ พูดส่งเสียงดัง	ส่วนมากจะคุยกันในเรื่องที่ไม่ ฝึกงานที่ผ่าน ๆ มา ส่วนนายเอ นั้นก็เริ่มคุยกับนายจิ๊กเรื่องการ เก็บน้ำและวิธีที่วิเคราะห์
16/02/2552 14.00 น.	อ่างเก็บน้ำ แม่ต๋ำ	รุ่นพี่ได้ชวนนายเอไป ตกปลาและนั่งดื่ม สุราและย่างลูกชิ้น ทานกัน	เพื่อนและรุ่นพี่ใน สาขาเดียวกัน 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 350 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	สุรากลั่นยี่ห้อ แม่อิง 1 ขวด ไส้ แก้วเป๊กและน้ำเปล่า	แต่ละคนกำลังเล่นน้ำกันอย่าง สนุกสนาน แล้วนายคิดกับนาย เอ็กซี้ก็ได้ตะโกนมาว่าได้ปลาแล้ว แต่สุราก็แจกกันไปด้วยเรื่อย ๆ	สมาชิกในกลุ่มก็ช่วยกัน ร้องเพลงอย่างเสียงดังกัน ได้เต็มที่ นายเอ็กซี้เป็นคน หนึ่ง ถึงตอนนี้ก็มีอาการ เมา	เล่นน้ำและตกปลา สุดท้ายก็มา นั่งล้อมกองไฟ ย่างปลาและ ลูกชิ้น กินกับสุรา
20/02/2552 17.00 น.	ห้องของรุ่นพี่ แถว ๆ บริเวณ ร้าน JS	ใกล้สอบกันแล้ว เครียดทั้งเรื่องสอบ และงานรุ่นพี่ชวนดื่ม	รุ่นพี่ในสาขา เดียวกัน 4 คน ทั้ง หญิงและชาย	เป็นเงินราว 400 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	ซื้อเบียร์ยี่ห้อ ลีโอ มา 9 ขวด เทใส่แก้วที่ใส่น้ำแข็ง	นายเอพอได้แก้วก็ยกชนก่อนจะยก ดื่มทีเดียวจนหมดแก้ว แต่สาว ๆ นั้น ยกกันแค่ครึ่งแก้ว นีรวินเบียร์ ให้นายเอใหม่ แล้วก็พูดคุยกันไป กลายเป็นคนที่ลุกไปจัดเพลง แล้ว นายเอก็ได้ชวนชนแก้วอย่าง ต่อเนื่อง	อาการเมาของสาว ๆ มีให้ เห็นทั้งพูดเสียงดังขึ้นและ พูดมาก ส่วนนายเอ็กซี้ยังมี อาการเฉย ๆ อยู่แต่ก็เริ่ม พูดมากและหัวเราะเสียง ดัง	พูดคุยกันและชวนกันดื่ม เพื่อ คลายเครียด
3/03/2552 17.00 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	เหตุการณ์ของวันนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากสอบ เสร็จ	เพื่อนๆในบ้านพัก 5 คน เป็นชายล้วน	เป็นเงินราว 600 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 2 ขวด ผสมโซดา และน้ำ	ใช้เวลาไม่นานสุราขวดแรกก็ได้หมด ลงเพราะว่าขงหนามาก สีสุราใน แก้วขนาดผสมโซดาแล้วยังเป็นสี เข้มอยู่ แต่ก็ฝืนกันดื่มไปไม่ได้สนใจ อะไร แล้วก็ต่อด้วยเบียร์อีก 1 ขวด	แต่ละคนนั้นเมากันมาก เลยที่เดียว ทั้งตอนลุก ตอนเดินนั้นเซเลยที่เดียว ส่งเสียงดัง	พูดคุยกันเรื่องข้อสอบที่ได้ทำมา ในวันนี้ และเรื่องอื่นๆ สุดท้ายก็ ชวนกันดื่มสุรา
5/03/2552 13.00 น.	ที่บ้านพักของ นายเอ	เหตุการณ์วันนี้ เกิดขึ้นจากว่าวัน พรุ่งนี้จะต้องได้ออก	เพื่อนๆในสาขา 8 คน มีทั้งหญิงและ ชาย	เป็นเงินราว 1,200 บาท โดย ช่วยกันออกค่าใช้จ่าย	Blend 285 3 ขวด ผสมโซดา และน้ำ และเบียร์ลีโอ 6 ขวด แก้วเป๊ก	ระหว่างที่คุยก็ชวนกันชนแก้วอยู่ เรื่อย ๆ ถือว่ายกแก้วชนกันนั้นบ่อย มากเลยที่เดียว เปิดเพลงฟังไปคุย	ออกอาการแล้วทั้งพูด เสียงดังขึ้น สภาพแต่ละ คนมีอาการเมาไม่	พูดคุยกันและได้เตรียมตัว เกี่ยวกับการเดินทางไปฝึกงาน และดื่มส่งท้ายก่อนจะแยกย้าย

เดินทางไปฝึกงานที่ ต่างจังหวัดกัน	แข่งกับเพลงไป	แตกต่างกัน	กันไป
--------------------------------------	---------------	------------	-------

ตารางที่ 10 สรุปพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเอ (ชาย)

อ้อด

วันที่ 26 กันยายน 2551 เวลา 23.00 – 01.00 น. บริเวณหอพักชายกฤษฎา วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 23.00 น. ภายในวงมีแต่คนที่พักอยู่ที่หอเดียวกันกับอ้อด ตีมกัน 6 คน นั่งตีมกันที่โต๊ะม้าหินอ่อนหน้าหอพัก อ้อดนั่งใกล้กระตักคอยบริการน้ำแข็ง ส่วนสุรามีน้องอีกคนคอยรินให้ เริ่มต้นกันที่ตีมเบียร์ข้างก่อน แล้วจึงต่อยด้วยสุรากลั่นชุมชนยี่ห้อสักทอง จังหวัดแพร่ อีก 1 ขวด โดยผสมกับน้ำอัดลมสีแดง ได้งบประมาณมาจากพี่ที่เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยซึ่งพักอยู่หอพักเดียวกับเขาเป็นคนเลี้ยง ไปซื้อมาจากร้านกระฉูด มีกับแก้มก็คือ ถั่ว เม็ดพิททอง ยำ กัวยฉาบ ลูกชิ้น และยำ

เขาบอกว่าที่ชอบตีมเบียร์ข้างก็เพราะว่ายี่ห้ออื่นมันจางไป ไม่เข้มข้น ส่วนที่ชอบสุรากลั่นชุมชนสักทองก็เพราะรู้สึกว่ามันง่าย รสชาติดีที่สุดแล้ว ที่ตีมผสมน้ำอัดลมสีแดงก็เพราะว่ามันง่ายหวาน และไม่เปลือง แต่ถ้าไม่มีน้ำแดงก็ไม่ใช่ไร ตีมได้เช่นกัน แต่ต้องมีน้ำเปล่าไว้คอยดับเพลิงด้วยจึงจะตีมได้ เพราะมันแรงบาดคอมาก ส่วนที่ชอบไปซื้อร้านกระฉูดเพราะราคาถูกดี และปิดร้านดี

บรรยากาศภายในวงครื้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่องงานด้วย เพราะเขาเป็นประธานชุมนุมของมหาวิทยาลัย และน้อง ๆ ที่หอพักเดียวกันเป็นคณะกรรมการ จึงมีการคุยเรื่องงานด้วย นอกจากนั้นก็จะมีการสนทนาที่ท่องเที่ยว เรื่องเรียน เรื่องฟุตบอล เป็นต้น แต่ค่อนข้างจะเร่งตีมกันเพราะเป็นแก้วเวียน มีเพียงพี่พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีแก้วเป็นของตนเองเท่านั้น

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ มีการนำกีตาร์มาเล่นกันด้วย แต่เนื่องจากหอค่อนข้างห่างไกลจากหน้ามหาวิทยาลัย และบ้านคน ประกอบกับ มีแต่คนที่รู้จักกันพักอาศัยอยู่ที่หอ นั้น จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรเรื่องเสียงที่พูดคุยกัน

เขาบอกว่าที่ตีมกันในวันนี้เพราะอยากตีม ไม่มีสอ และแฟนเขาก็ไม่ได้ทำอะไรด้วย อีกประการหนึ่งคือมันติดพันอยู่ เพราะตอนแรกคุยเรื่องงานกันอยู่ จึงต้องหาเครื่องตีมมาช่วยในทางลื่นไหล

เมื่อสุราหมดขวดที่ผสมไว้ อาการของเขาก็ยังอยู่ในขั้นปกติ ไม่ถือว่าเมามาก เพราะว่ายังพูดรู้เรื่องอยู่ และเป็นเพราะมีการลุกไปปัสสาวะบ่อยครั้ง เนื่องจากตีมน้ำเข้าไปทุกครั้งที่ตีมสุรา จึงไม่เมามาก ครองสติอยู่ หลังจากสุราหมดก็แยกย้ายกันเข้าห้องนอน

วันที่ 3 ตุลาคม 2551 เวลา 20.00 – 02.00 น. บริเวณหอพักชายกฤษฎา วันนี้อ้อดบอกว่าตั้งใจจะตีมเพื่อฉลองสอบเสร็จ โดยตีมกับน้อง ๆ ที่หอพักและรุ่นน้องที่เรียนเกษตรศาสตร์ซึ่งเป็นเพื่อนกับน้องที่หอพัก แต่อ้อดก็รู้จักดี รวมแล้ว 6 – 7 คน ตีมสุรายี่ห้อ Blend 285 หมดไป 4 ขวด

โชดาอีก 1 ถาด โดยรวมเงินกันคนละ 100 บาท ไปซื้อมาจากร้านกระชูด น้องเป็นคนไปซื้อ วิธีการดื่มก็จะผสมโชดาและน้ำ ให้มีรสชาติกำลังพอดีไม่เข้มข้นและไม่อ่อนจนเกินไป มีกับแกล้ม เช่น มันฝรั่งทอด ปาปริก้า ทาโร่ เมล็ดทานตะวัน ลูกชิ้น เป็นต้น

บรรยากาศภายในวงครั้นครอง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่อยเปื่อย เช่น เรื่องผู้หญิง เรื่องแฟน เรื่องฟุตบอล เรื่องเพื่อน ๆ หรือ คนรู้จัก เป็นต้น ดื่มกันแบบไม่เร่งรีบ คุยกันไป ดื่มกันไป โดยจะนั่งดื่มกันที่โต๊ะหินอ่อนหน้าห้องพัก มีรุ่นน้องรินให้

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ มีการนำกีตาร์มาเล่นกันด้วย แต่เนื่องจากหอค่อนข้างห่างไกลจากมหาวิทยาลัย และบ้านคน ประกอบกับ มีแต่คนที่รู้จักกันพักอาศัยอยู่ที่นั่น จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรเรื่องเสียง

เมื่อเวลา 2 นาฬิกา เขาเริ่มรู้สึกง่วงและเมามาก มีอาการเหมือนจะไม่ไหว จึงขอตัวน้อง ๆ กลับไปนอนที่ห้องก่อน ส่วนวงและน้อง ๆ ก็ยังคงดื่มต่อไปเรื่อย ๆ สอบถามภายหลังได้ความว่าเลิกวงประมาณ 4.00 นาฬิกา

วันที่ 24 ตุลาคม 2551 เวลา 22.00 – 02.00 น. บริเวณหอพักเพื่อนของอ๊อด วันนี้แฟนของเขาไม่อยู่ และเพื่อนที่สาขาเคมีชวนไปดื่มเบียร์ที่หอพัก เป็นเพื่อนผู้หญิงที่เขาสนิทมาก เขาก็ไป โดยมีเพื่อนที่เปลี่ยนรหัสมาเรียนสาขารัฐศาสตร์และเป็นแฟนกับเพื่อนผู้หญิงกลุ่มเดียวของเขา วันนั้นตั้งวงกันประมาณ 22.00 น. ทั้งหมด 9 คนมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ในช่วงแรกเป็นเบียร์สีโอบ 3 ขวด ต่อมาเป็นเบียร์ข้าง 6 ขวด เพื่อนเคมีของเขาเป็นคนออกค่าเบียร์ อ๊อดกับเพื่อนซึ่งเรียนรัฐศาสตร์ด้วยกันเป็นคนออกค่ากับแกล้ม และไปซื้อเบียร์ที่ร้านกระชูด กับแกล้มมีเมล็ดพืชของส้มตำ ไก่ทอด เกาเหลา แต่วันนั้นอ๊อดไม่ทานกับแกล้ม ดื่มแต่เบียร์เพียงอย่างเดียว เพราะว่ารู้สึกกระอักกระอ่วนท้อง เนื่องจากดื่มติดต่อกันมาหลายวันแล้ว ตั้งแต่ไปสัมผัสมาที่เชียงใหม่ค่ายรักษัไทยที่เชียงใหม่กับพี่กิจการนิสิต และเพื่อนที่เป็นก๊วยอีก 1 คน รวมทั้งหมด 3 คน เมื่อทำกิจกรรมเสร็จทุกวันจะต้องออกไปร้านเหล้า หรือร้านอาหาร พร้อมทั้งสั่งสุรา หรือเบียร์มาดื่มกันทุกวันที่ไปอยู่ที่นั่น โดยส่วนใหญ่พี่กิจการนิสิตจะเป็นคนเลี้ยง มีอยู่ครั้งหนึ่งที่เขาและเพื่อนช่วยกันออก

บรรยากาศภายในวงไม่ค่อยครั้นครองเท่าใดนัก แม้จะมีการเปิดเพลง ร้องเพลงคาราโอเกะด้วยก็ตาม เพราะเพื่อนที่เปลี่ยนรหัสมาเรียนรัฐศาสตร์กับอ๊อดนั้นไม่ค่อยจะถูกชะตาไปกับเพื่อนผู้ชายในกลุ่มของแฟนของเขา ซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนสาขาวิชาเคมีที่อ๊อดเรียนอยู่ ทำให้ อ๊อดวางตัวค่อนข้างลำบาก เขาจึงพูดคุยกันสองคน เรื่องที่ไปสัมผัสมา

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น ตั้งแต่เรื่องเรียน เรื่องงาน และเรื่องแฟน แต่ไม่เคยพูดหาเรื่องหรือชวนตี เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

พอเปียร์หมดก็นั่งคุยกันไปซักพัก และเลิกวงแยกย้ายกันกลับหอพักเป็นเวลา 02.00 น. น. เขารู้สึกไม่เมามาก แต่มีอาการกึ่ม ๆ หน้าแดง มีน้มน้อยและเหนียวเพราะเพิ่งกลับมาจากไป ลืมมมา

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2551 เวลา 21.30 – 24.00 น. บริเวณร้านอาหารไม่งาม วันนี้มีกาด (ตลาดนัด) ที่บริเวณหน้าอาคารเวียงพะเยา ซึ่งฮอดได้รับมอบหมายจากพี่กิจการนิสิตคนหนึ่งซึ่งเป็นที่ปรึกษาชุมนุม ให้เขาขึ้นไปทำกิจกรรมกับรุ่นน้องที่ชุมนุมซึ่งก็อยู่หอพักเดียวกับเขา เมื่อเขาทำกิจกรรมเสร็จก็เป็นเวลาประมาณ 21.30 น. ก็ออกจากมหาวิทยาลัยเพื่อมาทานอาหารกันบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยที่ร้านไม่งามประมาณ 6 – 7 คน ซึ่งเป็นพี่กิจการนิสิตซึ่งเป็นที่ปรึกษาชุมนุมและที่ปรึกษาผู้ภัยด้วยเช่นกัน รวมทั้งเพื่อนและรุ่นน้องที่ทำงานผู้ภัยด้วยกัน ร้านดังกล่าวตั้งอยู่ใกล้ร้าน Fresh mart พอทานอาหารกันเรียบร้อยแล้วก็นั่งคุยกันต่อ และเกิดอาการติดลม เลยร่วมแชร์เงินกันออกประมาณคนละ 100 บาท ซื้อเปียร์ข้างมา 1 ลัง และกับแกล้มมาสังสรรค์กันต่อ)

บรรยากาศภายในวงครื้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่อยเปื่อย เช่น เรื่องงานวันนี้ เรื่องผู้หญิง เรื่องแฟน เรื่องฟุตบอล เรื่องเพื่อน ๆ หรือ คนรู้จัก เป็นต้น ดื่มกันแบบไม่เร่งรีบ คุยกันไป ดื่มกันไป

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ แต่เนื่องจากพวกเขาคุ้นเคย และรู้จักกับเจ้าของร้านดี เจ้าของร้านจึงไม่ว่าอะไร และดูแลเต็มที่ พอเปียร์หมดก็แยกย้ายกันกลับที่พักในเวลา ประมาณ 24.00 น. เขารู้สึกไม่เมามาก แต่มีอาการกึ่ม ๆ หน้าแดงมีน้มน้อยเท่านั้น

วันที่ 26 ธันวาคม 2551 เวลา 21.00 – 01.00 น. บริเวณที่ตั้งด่านช่วง 7 วันอันตราย หน้ามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 21.00 น. ภายในวงเป็นเพื่อนผู้ภัยด้วยกันกับฮอดและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มาเข้าเวรตั้งด่านด้วยกัน ดื่มเปียร์เชียร์ เอ็กซ์ตร้ากัน 8 คน 9 ขวด มีน้องอีกคนคอยรินให้ แล้วจึงต่อด้วยสุรากลั่นชุมชนยี่ห้อสักทอง จังหวัดแพร่ อีก 1 ขวด โดยผสมกับน้ำอัดลมสีแดง ได้งบประมาณมาจากพี่ อพปร. คนหนึ่ง ไปซื้อมาจากร้านกระฉูด มีกับแกล้มก็คือ ถั่ว เมล็ดพิททอง ลูกชิ้น และเกาเหลา

บรรยากาศภายในวงครื้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่องงานด้วย นอกจากนั้นก็จะมีเรื่องผู้หญิง เรื่องแฟนของแต่ละคน เรื่องเรียน เรื่องฟุตบอล เป็นต้น แต่การดื่มนั้นจะไม่เร่งยกกัน เพราะว่าเป็นการคุยกันไป ดื่มกันไป

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ เขาบอกว่าที่ดื่มกันในวันนี้เพราะอยู่ในช่วงเข้าเวร ต้องหาเครื่องดื่มมาแก้ ง่วง และมีคนเลี้ยง เมื่อสุราหมดขวดที่ผสมไว้ อาการของเขาก็ยังอยู่ในขั้นปกติ ไม่ถือว่าเมามาก เพราะว่ายังพูดรู้เรื่องอยู่ และต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น เขาจึงต้องควบคุมตัวเอง ประกอบกับเครื่องดื่มมีจำนวนน้อย จึงไม่ทำให้เขาและเพื่อน ๆ เมาได้

เขาและเพื่อน ๆ เลิกดื่มกันในเวลาประมาณ 01.00 น. แต่ยังคงไม่ได้แยกย้ายกันไป พักผ่อน เนื่องจากต้องเข้าเวรอยู่ เมื่อถึงเวลาออกเวร คือเวลา 07.00 น. จึงแยกย้ายกันไปพักผ่อน

วันที่ 27 ธันวาคม 2551 เวลา 23.00 – 01.00 น. บริเวณที่ตั้งด่านช่วง 7 วันอันตราย หน้า มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยา เขาบอกว่าวันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 22.00 น. ภายในวง เป็นเพื่อนกุ๊ยกัยด้วยกันกับอ๊อดและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มาเข้าเวรตั้งด่านด้วยกัน เช่นเคย ดื่มเบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตร้ากัน 8 คน 6 ขวด มีน้องอีกคนคอยรินให้ ได้งบประมาณมาจากพี่ ตำรวจชุมชนคนหนึ่ง ไปซื้อมาจากร้านหมู่อ มินิมาร์ท กับแก้มก็เป็นพวกขนมขบเคี้ยวทั่วไป กับ ลูกชิ้นทอด

บรรยากาศภายในวงครื้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่อยเปื่อย เช่น เรื่องงานที่เข้าเวร เมื่อคืน เป็นต้น ดื่มกันแบบไม่เร่งรีบ คุยกันไป ดื่มกันไป เช่นเดิม

พฤติกรรมของเขาเวลานั้น มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้นแต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เขาบอกว่าแทบไม่รู้สึกละเลย เพราะว่าเบียร์มีน้อย คนภายในวงเยอะ และยังต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อกับ

เมื่อเวลา 1 นาฬิกา ก็เลิกวงกัน แต่เนื่องจากต้องปฏิบัติหน้าที่ทำให้เขาต้องอยู่ต่อ เขาจึงไป หากาแฟมาดื่ม และออกเวรในเวลา 07.00 น. กลับไปพักผ่อนที่ห้องพักของเขาเอง

วันที่ 30 ธันวาคม 2551 เวลา 22.00 – 02.00 น. บริเวณที่ตั้งด่านช่วง 7 วันอันตราย หน้า มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยา วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 22.00 น. ภายในวงเป็นเพื่อน กุ๊ยกัยด้วยกันกับอ๊อดและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มาเข้าเวรตั้งด่านด้วยกันเช่นเคย ดื่ม เบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตร้ากัน 8 คน 15 ขวด มีน้องอีกคนคอยรินให้ ได้งบประมาณมาจากพี่ตำรวจ ชุมชนคนหนึ่ง กับพี่ อพพร. ช่วยกันสมทบ ในตอนแรกซื้อมา 9 ขวด ต่อมาซื้อมาอีก 6 ขวด อ๊อดและ เพื่อนเป็นคนออกค่ากับแก้มด้วยกัน และให้น้องซึ่งเป็นกุ๊ยกัยด้วยกันออกไปซื้อเบียร์ที่ร้านกระชูด กับแก้มมีเมล็ดพืชของ ขนมขบเคี้ยว ลูกชิ้น ไก่ทอด เกาเหลา แต่วันนั้นอ๊อดไม่ค่อยทานกับแก้มเท่าใดนัก เพราะว่ารู้สึกไม่ค่อยดี มีนหัว กระจกกระอ่วนท้อง เนื่องจากดื่มติดต่อกันมาหลายวัน แล้ว ตั้งแต่วันที่ไปตั้งด่านวันแรก จนถึงวันนี้ไม่ได้หยุดพัก ดื่มทุกวัน ประกอบกับการพักผ่อนไม่ เพียงพอด้วย

บรรยากาศภายในวงครั้นแรก เป็นกันเอง มีการพูดคุยกันทุกเรื่อง สนุกสนานเฮฮา เพราะว่ามีแต่เพื่อนที่สนิทกัน เป็นก๊วยด้วยกัน มีเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นก๊วยและเปลี่ยนรหัสมาเรียน รัฐศาสตร์อยู่กลุ่มเดียวกับเขาด้วย ส่วนเจ้าหน้าที่ที่มาปฏิบัติงานร่วมด้วยนั้น ก็เริ่มสนิทเข้าหากันมากขึ้น

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ และเนื่องจากที่เขาไม่ค่อยทานกับแก้ม และอาการไม่ค่อยดีตั้งแต่แรก แล้ว วันนั้นเขาจึงรู้สึกตัวเองมีอาการเมามาก รู้สึกเวียนศีรษะมาก หน้าแดง ตัวแดง เหมือนว่าจะอาเจียนด้วย แต่ว่าเขาก็พยายามควบคุมตัวเอง เพราะว่าต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อ ดังนั้น เขาจึงไปเข้าห้องน้ำ ล้างหน้า และหากาแฟมาดื่ม ให้อาการดีขึ้น

พอเบียร์หมดก็นั่งคุยกันไปสักพัก และเลิกวงในเวลา 02.00 น. น. แต่ยังคงไม่ได้แยกย้ายกันไปพักผ่อน เนื่องจากต้องเข้าเวรอยู่ เมื่อถึงเวลาออกเวร คือเวลา 07.00 น. จึงแยกย้ายกันไปพักผ่อน

เขาได้ดื่มสุราติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายวันแล้วในช่วงที่ต้องเข้าเวรหน้ามหาวิทยาลัย ในช่วงปีใหม่ เขาดื่มติดต่อกันเป็นเวลา 7 วันเลยทีเดียว คือตั้งแต่วันที่เข้าเวรวันแรกคือวันที่ 26 ธันวาคม 2551 ถึงวันที่ 2 มกราคม 2552 เลยทำให้เกิดอาการรู้สึกเบื่อ และช่วงหลังจากนั้นก็จะเป็นช่วงที่ใกล้จะสอบ มีการสอบเก็บคะแนน งานกลุ่มเยอะมาก จึงไม่ควรดื่ม จะดื่มเพียงเล็กน้อย คือหลังจากไปออกเหตุ ได้เงินมาเล็กน้อยก็จะซื้อเบียร์มาดื่มกับเพื่อนเพียง 1 – 2 ขวดเท่านั้น

วันที่ 30 มกราคม 2552 เวลา 22.30 – 01.00 น. บริเวณศูนย์วิทยุ ก๊วยไอยรา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา วันนี้เป็นวันเกิดของพี่กิจการนิสิตคนหนึ่งสนิทกันกับอ๊อดและเพื่อน ๆ ก๊วย ที่บริเวณศูนย์วิทยุ ก๊วยไอยรา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ดื่มกันประมาณ 6 – 7 คน โดยซื้อเบียร์ข้างมา 1 ลังจากร้านกระชูด และกับแก้ม ก็เป็นประเภท ลูกชิ้นทอด ต้มแซบ ขนมหขป เคี้ยว

บรรยากาศภายในวงครั้นแรก สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่อยเปื่อย เช่น เรื่องงานวันนี้ เรื่องผู้หญิง เรื่องแฟนของแต่ละคน เรื่องการเรียน เรื่องเพื่อน ๆ หรือ คนรู้จัก เป็นต้น ดื่มกันแบบไม่เร่งรีบ คุยกันไป ดื่มกันไป ทานกับแก้มด้วย โดยที่มีรุ่นน้องที่สุดเ็นวงเป็นคนคอยรินให้

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เขาและเพื่อน ๆ เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ แต่เนื่องจากพวกเขาคุ้นเคยกันดี และภายในวงเป็นคนสนิทกัน จึงไม่มีอะไรเกิดขึ้น

พอเบียร์หมดก็นั่งคุยกันต่อสักพัก และแยกย้ายกันกลับที่พักในเวลา ประมาณ 01.00 น. เขารู้สึกไม่เมามากเท่าใดนัก แต่มีอาการกึ่ง ๆ หน้าแดงมีนศีรษะเล็กน้อยเท่านั้น

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 22.30 – 23.30 น. บริเวณศูนย์วิทยุกู้ภัยไอยรา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา วันนี้เพื่อนกู้ภัยคนหนึ่งของอ๊อด ทะเลาะกันกับแฟน จึงชวนอ๊อด กับเพื่อนอีก 1 คน รวมทั้งหมด 3 คน ตี๋มเบียร์กันหลังจากที่กลับมาจากไปออกเวร เป็นเบียร์ เซียร์ เอ็กซ์ตรา 3 ขวด ไม่มีกับแกลั้ม โดยซื้อจากร้านทูมอ มินิมาร์ท นั่งตี๋มกันที่โต๊ะหินอ่อนบริเวณ ศูนย์วิทยุกู้ภัยไอยรา มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา

บรรยากาศวันนั้นไม่ค่อยครึ้นเครงเท่าใดนัก เพราะเพื่อนของเขาที่ทะเลาะกับแฟนค่อนข้างจะเครียด เขาและเพื่อนจึงชวนคุยให้เพื่อนหายเครียด มากกว่าที่จะตี๋ม การตี๋มของเขาและเพื่อนจึงเป็นไปอย่างเรื่อย ๆ ซ้ำ ๆ พฤติกรรมของเขาววันนั้นจะเป็นการคุยกันไป โดยมีการจิบเบียร์ มากกว่า การตี๋มอย่างเอาจริงจัง มีการสูบบุหรี่ด้วยเช่นทุกครั้ง พอเบียร์หมดก็นั่งคุยกันต่อสักพัก และแยกย้ายกันกลับที่พักในเวลา ประมาณ 23.30 น. เขาบอกว่าวันนั้นไม่รู้สึกว่าเมาเลย เพราะว่าตี๋มไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 22.00 – 2.00 น. บริเวณหอพักชายกฤษฎา วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 22.00 น. ภายในวงมีแต่คนที่พักอยู่ที่หอเดียวกันกับอ๊อด ตี๋มกัน 6 คน เป็นผู้ชาย 5 คน ผู้หญิง 1 คน (น้องผู้หญิงเป็นแฟนของน้องที่หอพัก) นั่งตี๋มกันที่โต๊ะหินอ่อนหน้าหอพัก ส่วนสุรานั้นมีน้องคอยรินให้ เริ่มต้นกันที่ตี๋มเบียร์ข้างก่อน 6 ขวด แล้วจึงต่อด้วยสุราสีอีก 1 ขวดยี่ห้อหงส์ทอง โดยรวมเงินกันคนละประมาณ 100 บาทไปซื้อจากร้านกระดุด มีกับแกลั้มก็คือ ถั่ว เม็ดพิททอง ลูกชิ้น และยำ

บรรยากาศภายในวงครึ้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะเรื่องทีมฟุตบอลที่แต่ละคนชอบ มีการพูดถึงผลการแข่งขันด้วย (พูดถึงในลักษณะที่สนุกสนาน ไม่เครียดไม่จริงจังเท่าใดนัก) เป็นต้น การตี๋มจะตี๋มกันไปเรื่อย ๆ ไม่เร่งรีบ ตี๋มกันไปคุยกันไปมากกว่าโดยที่อ๊อดตี๋มแบบผสมไซดา และน้ำ

เวลาประมาณ 00.10 น . เมื่อไซดาหมด และสุราใกล้หมดแล้ว อ๊อดและน้อง ๆ จึงรวมเงินกันอีกคนละประมาณ 40 – 50 บาท เพื่อไปซื้อสุราอีกขวดยี่ห้อหงส์ทองเช่นเดิม มีไซดาอีก 3 ขวด มีถั่วและทาโร่เป็นกับแกลั้ม โดยซื้อจากร้านกระดุดเช่นเดิม น้องไปซื้อมาให้

พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ มีการเปิดเพลงฟังด้วย แต่เนื่องจากหอค่อนข้างห่างไกลจากหน้ามหาวิทยาลัย และบ้านคน ประกอบกับ มีแต่คนที่รู้จักกันพักอาศัยอยู่ที่หอ นั้น จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรเรื่องเสียง

เขาบอกว่าที่ตี๋มกันในวันนี้เพราะอยากตี๋ม ใกล้จะสอบด้วย เพราะถ้าเป็นวันที่สอบ จะไม่ได้ตี๋มกัน ต้องอ่านหนังสือ เมื่อไซดาหมด พวกเขาก็เลิกตี๋ม แต่สุรายังเหลืออีกครั้งกลม น้องคน

หนึ่งบอกว่า “ เก็บไว้ต่อพวงนี้ดีกว่านะพี่ เพราะวันนี้มันดีแล้ว โชคาก็หมดแล้วด้วย “ ซึ่งฮ็อตและน้อง ๆ ในวงก็เห็นดีด้วยจึงพากันเก็บของแยกย้ายกันเข้าห้องพักของตนเอง อาการของเขาโดยรวมจะหน้าแดง พูดเร็ว แต่เขาบอกว่า ไม่ถือว่าเมามาก เพราะว่ายังพูดรู้เรื่องอยู่ และเป็นเพราะมีการลุกไปปัสสาวะบ่อยครั้ง จึงไม่เมามาก ครองสติอยู่

ฮ็อต วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 21.00 – 1.00 น. บริเวณหอพักชายกฤษฎา วันนั้นน้องที่หอพักชวนฮ็อตตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 21.00 น. โดยบอกว่า “พี่ เหล้าเหลือเมื่อคืนเนียทำไงดี มาเอาให้หมดดิ” เขาก็เลยบอกว่า “เออ เดี่ยวพี่ไปเปลี่ยนกางเกงก่อน เดี่ยวออกไป (เพิ่งกลับมาจากในเมือง)” ภายในวงมีแต่คนที่อยู่กับเมื่อคืน แต่ขาดน้องผู้หญิง จึงดื่มกัน 5 คน นั่งดื่มกันที่โต๊ะม้าหินอ่อนหน้า ส่วนสุรามีน้องอีกคนคอยรินให้ โดยน้องเป็นคนไปซื้อโซดามาอีก 2 ขวด ซึ่งไปซื้อมาจากร้านกระชูด มีกับแกล้มก็คือ ถั่ว เม็ดฟักทอง

บรรยากาศภายในวงก็เป็นไปแบบเรื่อย ๆ สบาย ๆ คุยกันในเรื่องทั่วไป มีเรื่องวันที่เริ่มสอบ สอบ เรื่องวันที่จะสอบเสร็จ ของแต่ละคนด้วย เพราะว่าจะได้หาโอกาสตั้งวงกันอีก พฤติกรรมของเขาในวันนั้นจะมีอาการหน้าแดง แต่ไม่มากเท่าเมื่อคืน มีการสูบบุหรี่ด้วย เสียงก็ไม่ดังด้วย

เขาบอกว่าที่ดื่มกันในวันนี้ น้องชวน อีกประการหนึ่งคือมันติดพันอยู่ เนื่องจากสุราเหลือจากเมื่อคืน จึงดื่มต่อให้หมด เมื่อสุราหมดขวดที่ผสมไว้ อาการของเขาก็ยังอยู่ในขั้นปกติ ไม่ถือว่าเมามาก เพราะว่าสุรามีเพียงแค่ครึ่งขวด หลังจากที่สุราหมดก็พากันแยกย้ายเข้าห้องพักของตนเอง

ฮ็อต วันที่ 6 มีนาคม 2552 เวลา 22.00 – 24.00 น. บริเวณหอพักเพื่อนฮ็อต วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 22.00 น. (เป็นเวลาที่เพิ่งกลับจากการออกเหตุ) ภายในวงมีแต่เพื่อนและน้อง ๆ ที่ทำงานกู้ภัยด้วยกันกับฮ็อต ดื่มกัน 6 คน นั่งดื่มกันในห้องพักของเพื่อน เริ่มต้นกันที่ดื่มเบียร์ข้างก่อน 9 ขวด ได้งบประมาณมาจากการที่ไปออกเหตุมาได้ค่าตอบแทนและรวมเงินกันอีกคนละ 30 บาท ซื้อมาจากร้านกระชูด ไม่มีกับแกล้ม

บรรยากาศภายในวงครื้นเครง สนุกสนานดี มีการคุยกันเรื่องทั่วไป เรื่องงานที่ไปออกเหตุมาวันนี้ด้วย เป็นต้น พฤติกรรมของเขาในวันนั้นจะมีอาการหน้าแดง แต่ไม่มากนัก มีการสูบบุหรี่ด้วย คุยกันไปแต่เสียงก็ไม่ดังเท่าไรนัก

เขาบอกว่าที่ดื่มกันในวันนี้เพราะอยากดื่ม สอบเสร็จแล้วด้วย อีกทั้งไปออกเหตุเหนื่อย ต้องการหาอะไรดื่มให้สดชื่นระหว่างการคุยกับเพื่อนๆ น้องๆ เท่านั้น ได้ต้องการจะเมา เมื่อเบียร์หมดก็ต่างพากันแยกย้ายกลับห้องพัก แต่มีการนัดแนะถึงการดื่มในพวงนี้เพราะเป็นการฉลองการสอบเสร็จอีกด้วย

ฮ็อต วันที่ 7 มีนาคม 2552 เวลา 22.00 – 3.00 น. บริเวณหอพักเพื่อนฮ็อต วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 22.00 น. ภายในวงมีแต่เพื่อนและน้อง ๆ ที่ทำงานกู้ภัยด้วยกันกับฮ็อต ดื่ม

กัน 6 คนเช่นเดียวกับเมื่อคืน นั่งดื่มกันในห้องพักของเพื่อน ดื่มสุรา 2 ขวดยี่ห้อหงส์ทอง โดยรวมเงินกันคนละประมาณ 100 บาทไปซื้อมาจากร้านกระฉูด มีกับแกล้มก็คือ ถั่ว เม็ดพิททอง ไก่ทอด และลูกชิ้น

บรรยากาศภายในวงครั้นตรง สนุกสนานดี มีการคุยกันทั่ว ๆ ไป เช่น เรื่องฟุตบอลเรื่องผู้หญิง เป็นต้น พฤติกรรมของเขาเวลาที่เริ่มเมาได้ที่จะมีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย เริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดังกันไปเรื่อย ๆ มีการนำกีตาร์มาเล่นกันด้วย

เขาบอกว่าที่ดื่มกันในวันนี้เพราะต้องการดื่มและฉลองสอบเสร็จด้วย เมื่อสุราหมดขวดที่สอง ก็มีการรวมเงินกันไปซื้อไปอีก 1 ขวดและเพื่อนเลี้ยงออกค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสุรามากอีก 1 ขวด เป็น 2 ขวด ยี่ห้อเดิม อาการของเขาเริ่มที่จะเมามากแล้ว หน้าแดง ตัวแดง (ถอดเสื้อดื่ม) เวียนศีรษะด้วย เพราะว่าวันนี้เขาท้องว่าง ไม่ได้รับประทานอาหารเย็นมา แต่เขาก็บอกว่ายังไหวอยู่ และสามารถนั่งดื่มไปเรื่อย ๆ จนหมด 4 ขวดได้ เมื่อสุราหมดแล้ว เขาจึงขับรถกลับไปห้องพักของตนเอง และไปอาเจียนที่ห้องตนเองก่อนที่จะหลับไปโดยไม่รู้ตัว

วันที่ 8 มีนาคม 2552 เวลา 21.00 – 1.00 น. บริเวณห้องพักชายกฤษฎา วันนั้นตั้งวงกันตั้งแต่ประมาณเวลา 21.00 น. ภายในวงมีแต่คนที่พักอยู่ที่หอเดียวกันกับออด น้องบางคนก็พาแฟนมาด้วย แต่ออดไม่ได้พามา ดื่มกัน 8 คน มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย นั่งดื่มกันที่โต๊ะม้าหินอ่อนหน้าหอพัก ออดนั่งใกล้กระต๊อคอยบริการน้ำแข็ง ส่วนสุรามีน้องอีกคนคอยรินให้ เริ่มต้นกันที่ดื่มเบียร์ข้างก่อน 9 ขวด แล้วจึงต่อดื่มสุราอีก 3 ขวดยี่ห้อเบลนด์ 285 ได้งบประมาณมาจากการรวมเงินกันคนละประมาณ 100 – 200 บาทไปซื้อมาจากร้านหมู่มินิมาร์ท มีกับแกล้มก็คือ ถั่ว เมล็ดพิททอง ตะวัน ยำ ลูกชิ้น และต้มยำไก่

บรรยากาศภายในวงครั้นตรง สนุกสนานดี ดื่มกันไปเรื่อย ๆ ไม่เร่งรีบ ไม่มีเครียด เพราะว่าสอบเสร็จแล้วกันทุกคน มีการคุยกันเรื่องทั่ว ๆ ไป รวมทั้งเรื่องที่ใครที่หอพักจะต้องเรียนในช่วงภาคฤดูร้อนด้วย

พฤติกรรมของเขาวันนั้นจะเริ่มพูดมากขึ้น เริ่มเสียงดัง มีอาการหน้าแดง มีการสูบบุหรี่ด้วย มีการเปิดเพลง ร้องคาราโอเกะกันด้วย น้องผู้หญิงไม่ค่อยดื่มสุราก็เท่าได้นัก ดื่มแต่เบียร์ มีแต่น้องผู้ชายที่ดื่มสุรา ทุกคนสนุกสนาน คุยกัน ร้องเพลงกันเสียงดัง แต่เนื่องจากหอพักค่อนข้างห่างไกลจากหน้ามหาวิทยาลัยและบ้านคน ประกอบกับ มีแต่คนที่รู้จักกันพักอาศัยอยู่ที่หอ นั้น จึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไรเรื่องเสียง

เขาบอกว่าที่ดื่มกันในวันนี้เพราะอยากดื่ม และฉลองสอบเสร็จด้วย วันนั้นออดบอกว่าเขามีอาการเมาเล็กน้อย แต่เริ่มมีอาการตึง ๆ หน้าแดง ๆ เท่านั้น ไม่ได้เมามากมาย หลังจากสุราหมดก็แยกย้ายกันเข้าห้องนอนในเวลา 1.00 น.

หลังจากวันที่ 8 มีนาคม 2552 ที่เขาไม่ได้ดื่มในช่วงเวลานี้เพราะว่าต้องกลับบ้าน ไม่ได้อยู่
เรียนภาคฤดูร้อนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเขา

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ตี	สถานที่ตี	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ตี รวมถึง จำนวนเงินของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญใน ขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมตีและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ตี ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการตี	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องตี แอลกอฮอล์ที่ตี พร้อมทั้ง การผสมเครื่องตี	เหตุการณ์ที่ตี	ลักษณะ/พฤติกรรม ตี/อาการ	บทสรุปของการตี
14/02/52 20.00-23.00 น.	บีเอ็มดับ	วันวาเลนไทน์ / 500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 10 คน	200 – 300 บาท / รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 4 ขวดมิกเซอร์ คือ ไชดาและโค้ก /ผสมไชดากับ โค้ก	ครั้นแครง ฟังเพลง เดินรำ และนั่งคุย กัน	ตีเรื่อยๆ สนุกสนาน คุย เสียงดัง/มีน้สึระะ หน้า แดง ไทรอยด์กำเริบ มาก	ได้ตีสังสรรค์กับเพื่อนๆในวัน วาเลนไทน์
19/02/52 20.00-01.30 น.	หอศลิษา	ต้องการตี/ ก่อนสอบ /200 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 7 คน	ประมาณ 70 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์สีโอ/ 9 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะใกล้ ช่วงสอบ มีการเปิดเพลงฟัง และคุย กันเรื่องทั่วไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /อาการ ปกติ มีน้สึระะเล็กน้อย	ได้ตี พูดคุยกับเพื่อนในช่วง ก่อนสอบ
21/02/52 23.00-01.30 น.	หอศลิษา	ต้องการตีทั้งกลุ่ม/ช่วง สอบ ปลายเดือน /150 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 7 คน	ประมาณ 50 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์สีโอ/ 6 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะอยู่ ช่วงสอบและปลายเดือน มีการเปิด เพลงฟัง และคุยกันเรื่องทั่วไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /อาการ ปกติ	ได้ตี พูดคุยกับเพื่อนในช่วง สอบ
04/03/52 23.30-03.30 น.	หอศลิษา	ฉลองสอบเสร็จ /500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน และเพื่อนนอก สาขา/ 12 -15 คน	ประมาณ 100-200 บาท /รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 1 ลิตร 4 ขวด เบียร์ สีโออีก 1 ลัง มิกเซอร์คือ ไชดาและโค้ก /ผสมไชดากับโค้ก	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน มีการเปิดเพลงกัน พูดคุยกันไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง สนุกสนาน คุยเสียงดัง/ หน้าแดง ไทรอยด์กำเริบ ค่อนข้างเมา	ได้ตี พูดคุยกัน ฉลองกัน หลังจากสอบเสร็จ
05/03/52 22.30-01.00 น.	บีเอ็มดับ	ฉลองก่อนกลับบ้านปิด เทอม/500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 8 คน	ประมาณ 100-200 บาท /รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 2 ขวดมิกเซอร์ คือ ไชดาและโค้ก /ผสมไชดากับ โค้ก	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน ฟังเพลง เดินรำ พูดคุย กันไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /หน้าแดง มีน้สึระะ ค่อนข้างเมา เพราะพักผ่อนไม่เพียงพอ	ได้ตี พูดคุยกัน ฉลองกันก่อน กลับบ้านในช่วงปิดเทอม
26/09/51 23.00-01.00 น.	หอฤชญา	ต้องการตีหลังจากคุย เรื่องงานชุมนุม / 100 บาท	เพื่อนรุ่นน้องที่พัก หอเดียวกันที่ พนักงาน มหาวิทยาลัย / 6 คน	พี่พนักงานมหาวิทยาลัยเป็น คนเลี้ยง	เบียร์ข้าง 6 ขวด ตีใส่น้ำแข็ง และ สุราขาวสักทองแพร์ 1 ขวด ผสมน้ำแดง ตีน้ำเปล่าตาม	ครั้นแครง เล่นกีตาร์ และนั่งคุยกัน	เร่งตี แก้วเวียน สนุกสนาน คุยเสียงดัง/สูบ บุหรี่ หน้าแดง ไม่เมามาก	ได้ตีสังสรรค์ ทำให้งานใน ชุมนุมลื่นไหล

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาใน การดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม รวมถึงจำนวนเงิน ของผู้ให้ข้อมูล สำคัญในขณะนั้น	ประเภทของผู้ร่วม ดื่มและจำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่ม พร้อมทั้ง การผสมเครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรม การดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
03/10/51 20.00-02.00 น.	หอฤๅษญา	ต้องการดื่ม/ ฉลอง สอบปลายภาคเสร็จ /100 บาท	เพื่อนรุ่นน้องที่พักหอ เดียวกันและรุ่นน้อง ที่เรียนเกษตรศาสตร์ 7 คน	ประมาณ 100 บาท/รวมเงิน กัน	สุราสี่สีห่อ Blend 285 4 ขวด โซดาอีก 1 ถาด/ผสมโซดาและ น้ำ	คืนแรก สนุกสนาน เล่นกีตาร์ ดื่ม และคุยกันไปเรื่อยๆ เสียงค่อนข้าง ดัง	ไม่เร่งดื่ม สนุกสนาน คุย เสียงดัง/สูบบุหรี่ หน้าแดง เมามาก ง่วง	ได้ดื่มฉลอง พุดคุยกันกับเพื่อน ในช่วงสอบเสร็จ
24/10/51 22.00-02.00 น.	หอเพื่อนฮ็อต	เพื่อนชวน /150 บาท	เพื่อนสาขาเคมีและ รัฐศาสตร์ / 9 คน	ประมาณ 50 บาท/เพื่อนเคมี ออกค่าเบียร์ ฮ็อตกับเพื่อน รัฐศาสตร์ออกค่ากับแก้ม	เบียร์สี่สี/ 3 ขวด / ใส่น้ำแข็ง เบียร์ข้าง/ 6 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะ เพื่อนบางคนไม่ถูกกัน มีการเปิด เพลงฟัง ร้องคาราโอเกะ และคุยกัน เรื่องทั่วไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง /สูบบุหรี่ มีอาการระแวกระแวง ท้อง ทานกับแก้มไม่ได้	ได้ดื่ม กับเพื่อนสาขาเดิมที่ตน อยู่ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเรียนรัฐ ศาสตร์
05/11/51 22.00-02.00 น.	ร้านอาหาร ไม่งาม	หลังจากปฏิบัติหน้าที่ งานชุมนุม /300 บาท	เพื่อนกู้ภัย เพื่อนใน ชุมนุมและพี่พนง. มหาวิทยาลัยที่ ปรึกษาชุมนุม /6-7คน	ประมาณ 100บาท /รวมเงินกัน	เบียร์ข้าง/ 1 ลัง / ใส่น้ำแข็ง	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พุดคุยกันไปเรื่อยๆ	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง สูบบุหรี่ สนุกสนาน คุยเสียงดัง/ หน้าแดง ไม่เมามาก	ได้ดื่มแก้เหนื่อย พุดคุยกัน หลังจากทำงานชุมนุมเสร็จ
26/12/51 21.30-24.00 น.	ที่ตั้งด้านช่อง ปีใหม่ หน้า มหาวิทยาลัย	ฆ่าเวลาในระหว่าง เข้าเวรช่วงปีใหม่ /500 บาท	เพื่อนกู้ภัยและ เจ้าหน้าที่ที่เข้าเวร ด้วยกัน/ 8 คน	พี่อพร.ที่เข้าเวรด้วยกัน เลี้ยง ร่วมกันออกเงินด้วย ประมาณ 50 บาท	เบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตรา 9 ขวด มี น้องอีกคนคอยรินให้ สุรากลั่น ชุมชนี่ห่อสักทอง แพร่ 1 ขวด โดยผสมกับน้ำอัดลมสีแดง	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พุดคุยกันไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง สูบบุหรี่ สนุกสนาน คุยเสียงดัง/ หน้าแดง ไม่เมามาก	ได้ดื่ม พุดคุยกัน ในระหว่าง ปฏิบัติหน้าที่ ฆ่าเวลา คลาย เหงา คลายง่วง
27/12/51 22.00-02.00 น.	ที่ตั้งด้านช่อง ปีใหม่ หน้า มหาวิทยาลัย	ต้องการแก้่วงและมี คนเลี้ยง/200 บาท	เพื่อนกู้ภัยและ เจ้าหน้าที่ที่เข้าเวร ด้วยกัน/ 8 คน	ตำรวจชุมชนเป็นคนเลี้ยง	เบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตรา 6 ขวด /ใส่น้ำแข็ง	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พุดคุยเรื่องงานกันไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง /อาการ ปกติ เพราะเบียร์น้อย คน เยอะ	ได้ดื่ม พุดคุยกัน ในระหว่าง ปฏิบัติหน้าที่ ฆ่าเวลา คลาย เหงา คลายง่วง

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาใน การดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม รวมถึง จำนวนเงินของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญใน ขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่ม พร้อมทั้ง การผสมเครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรมกร ดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
30/12/52 22.30-01.00 น.	ที่ตั้งด้านซวง ปีใหม่ หน้า มหาวิทยาลัย	ต้องการดื่มทั้งกลุ่ม/ซวง สอบ ปลายเดือน /150 บาท	เพื่อนกู้ภัยและ เจ้าหน้าที่ที่เข้าเวร ด้วยกัน/ 8 คน	ตำรวจชุมชนคนหนึ่ง กับพี่ อพร.ช่วยกันสมทบ ส่วน ออดและเพื่อนกู้ภัยร่วมกัน ออกค่ากับแก้ม	เบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตร้า 15 ขวด /ใส่น้ำแข็ง	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พูดคุยเรื่องงานกันไป	ไม่เรง /สูบบุหรี่ระอ๊ก กระอ่วนท้อง ทานกับแก้ม ไม่ได้ มีน้ศึระเพราะ พักผ่อนน้อยเมามาก	ได้ดื่ม พูดคุยกัน ในระหว่าง ปฏิบัติหน้าที่ ซ่าเวลา คลาย เหงา คลายง่วง
30/01/52 22.30-23.30 น.	ศูนย์วิทยุ ไอยรา หน้า มหาวิทยาลัย	ฉลองวันเกิดพี่พนง. มหาวิทยาลัย /200 บาท	เพื่อนกู้ภัย และพี่ พนง. มหาวิทยาลัยที่ ปรึกษาชุมนุม /6-7คน	พี่พนง.มหาวิทยาลัยเจ้าของ วันเกิดเป็นคนเลี้ยง	เบียร์ข้าง 1 ลัง /ใส่น้ำแข็ง	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พูดคุยกันไปทุกเรื่อง	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เรง สูบบุหรี่ สนุกสนาน คยเสียงดัง/ หน้าแดง มีน้ศึระ เล็กน้อย ไม่เมามาก	ได้ดื่ม พูดคุยกัน ฉลองวันเกิด
16/02/52 22.30-23.30 น.	ศูนย์วิทยุ ไอยรา หน้า มหาวิทยาลัย	เพื่อนชวนดื่มเพื่อปรับ ทุกข์เรื่องแฟน/หลังจาก ออกเหตุ/ 200 บาท	เพื่อนกู้ภัย /3คน	เพื่อนเลี้ยง	เบียร์เชียร์ เอ็กซ์ตร้า 3 ขวด /ใส่น้ำแข็ง	บรรยากาศค่อนข้างเจิบเหงา พูดคุย กันไปทุกเรื่อง	จิบเรื่อยๆ ไม่เรง สูบบุหรี่/ ไม่เมา อาการปกติ	ได้ดื่ม ช่วยเพื่อนในการปรับ ทุกข์
19/02/52 22.00-02.00 น.	หอกฤชญา	ต้องการดื่ม/ ก่อนสอบ /200 บาท	เพื่อนรุ่นน้องที่พัก หอเดียวกัน / 6 คน	ประมาณ 100 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์ข้างก่อน 6 ขวด สุราสีอ๊ก 2 ขวดยี่ห้อหงส์ทอง / ผสมโซดา น้ำ	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พูดคุยกันไปทุกเรื่อง	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เรง สูบบุหรี่/ หน้าแดง เสียงดัง	ได้ดื่ม พูดคุยกันกับเพื่อน ในช่วงก่อนสอบ
20/02/52 21.00-01.00 น.	หอกฤชญา	เหล้าเหลือ/ ก่อนสอบ /200 บาท	เพื่อนรุ่นน้องที่พัก หอเดียวกัน / 5 คน	น้องออกเงินค่าโซดาและ กับแก้ม	สุราสีอ๊กครึ่ง ขวดยี่ห้อหงส์ทอง / ผสมโซดา น้ำ	เรื่อยๆ สบาย ๆ และคุยกันเรื่อง ทั่วไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เรง สูบบุหรี่/ อาการปกติ	ได้ดื่มเหล้าที่เหลือ พูดคุยกัน กับเพื่อนในช่วงก่อนสอบ
06/03/52 22.00-24.00 น.	หอเพื่อนออด	ต้องการดื่มคลาย เหนื่อย/ หลังจากออก เหตุ/200 บาท	เพื่อนกู้ภัย/ 6 คน	เงินค่าตอบแทนออกเหตุ และเงินจากการรวมเงินกัน ประมาณ คนละ30 บาท	เบียร์ข้าง/ 9 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ครึกครื้น และคุยกันเรื่องทั่วไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เรง สูบบุหรี่/ อาการปกติ แต่หน้าแดง เล็กน้อย	ได้ดื่ม พูดคุยกันกับเพื่อนคลาย เหนื่อยหลังปฏิบัติงาน

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาใน การดื่ม	สถานที่ดื่ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ดื่ม รวมถึง จำนวนเงินของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญใน ขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมดื่มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ดื่ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการดื่ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่ม พร้อมทั้ง การผสมเครื่องดื่ม	เหตุการณ์ที่ดื่ม	ลักษณะ/พฤติกรรม การดื่ม/อาการ	บทสรุปของการดื่ม
07/03/52 22.00-03.00 น.	หอเพื่อนฮ็อต	ต้องการดื่มฉลองสอบ เสร็จ/ /200 บาท	เพื่อนและน้องๆ ก๊วย/ 6 คน	ประมาณ 100 บาท/รวมเงิน กัน	สุราสี 4 ชนิดยี่ห้อหงส์ทอง / ผสม โซดา น้ำ	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน พูดคุยกันไป เล่นกีตาร์	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง สูดบุหรี / อาการเมามาก อาเจียน หน้าแดง ตัวแดง	ได้ดื่ม พูดคุยกันกับเพื่อนฉลอง สอบเสร็จ
08/03/52 22.00-03.00 น.	หอฤดูชญา	ต้องการดื่ม/ ก่อนสอบ /200 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 7 คน	ประมาณ 100 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์ช้าง 9 ชนิด สุราสีอีก 3 ชนิด ยี่ห้อเบลนด์ 285 / ผสมโซดา น้ำ	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะใกล้ ช่วงสอบ มีการเปิดเพลงฟัง และคุย กันเรื่องทั่วไป	ดื่มเรื่อยๆ ไม่เร่ง สูดบุหรี / อาการปกติ มีน้ีรชะ หน้าแดงเล็กน้อย	ได้ดื่ม พูดคุยกันกับเพื่อนเป็น การฉลองสอบเสร็จ ก่อนที่จะ แยกย้ายกลับบ้านในช่วงปิด เทอม

ตารางที่ 11 สรุปพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของฮ็อต

แจ้ม

วันที่ 27 กันยายน 2551 เวลา 20.00 – 23.30 น. สถานที่หอพักของเพื่อนแจ้ม จากการ์ ลัมภาษณ์แจ้ม เธอบอกว่าวันนี้ตั้งวงกันเร็วกว่าปกติ เพราะปกติจะรวมตัวกันประมาณ 20.00 น. แต่เนื่องจากเพื่อนของเธอซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องที่เรียนสาขาเดียวกัน และอยู่กลุ่มเดียวกันมีเรื่อง เล็กน้อย โทรตามเธอเร็วจึงเริ่มวงเร็วเช่นกัน วันนี้เธอบอกว่าดื่มกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ได้ จริงจันัก จึงดื่มเบียร์กันเพียง 6 ขวด เป็นเบียร์ลิโอ ที่ชอบดื่มลิโอก็เพราะว่ามันดื่มง่าย ไม่ขม ราคา ก็พอประมาณด้วย ไม่แพง กับแกล้มก็มีมันฝรั่งทอด เม็ดทานตะวัน ทาโร่ เพื่อนของเธอเป็นคนไป ชื้อมา โดยการรวมเงินกันออก และเนื่องจากเป็นช่วงปลายเดือน และช่วงสอบจึงไม่มีเงินไปดื่มที่ ร้านเหมือนเช่นปกติ

ภายในวงเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด มีน้องผู้ชาย 1 คน ซึ่งเป็นแฟนเพื่อนในกลุ่มและเรียน สาขาเดียวกัน รวมกัน 6 คน บรรยากาศไม่ครึกครื้นมากนัก เพราะยังสอบไม่เสร็จ มีการเปิด โทรทัศน์ดู และคุยกันเรื่องทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน เรื่องเที่ยวเมื่อสอบเสร็จ เป็นต้น เธอและ เพื่อน ๆ ไม่เร่งดื่ม ดื่มกันเรื่อย ๆ

พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่ แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและเบียร์ให้เพราะเธอเป็นพี่ใหญ่ของกลุ่ม

เมื่อเบียร์หมดแล้วเธอก็ยังคุยกันไปเรื่อย ๆ จะออกไปทานก๋วยเตี๋ยวกันข้างนอกต่อ เพราะ ไม่ได้เมาอะไร ที่ดื่มวันนี้เพราะอยากดื่มเฉย ๆ ไม่ได้อยากจะเมา อาการของเธอจึงอยู่ในระดับปกติ จากนั้นก็แยกย้ายกันกลับหอพักของตนเองเมื่อเวลา 23.30 น.

วันที่ 27 ตุลาคม 2551 เวลา 20.00 – 01.30 น. สถานที่หอพักของเพื่อนแจ้ม (หอศลิษา ห่างจากหน้ามหาวิทยาลัยไปทางโรงเรียนบ้านแม่กา 1 กิโลเมตร) วันนี้เป็นวันเกิดเพื่อนรุ่นน้องที่ เรียนท่องเที่ยวในกลุ่มของแจ้ม จึงมีการนัดสังสรรค์กันที่หอพักของเพื่อนเธอ เริ่มวงประมาณ 20.00 น. วันนั้นดูบรรยากาศค่อนข้างอุ่นเพราะคนเยอะมากประมาณ 20 กว่าคนมีทั้งผู้หญิง และผู้ชาย มีหลายสาขา แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กสาขาท่องเที่ยว มีการเข้าออกตลอดเวลา แรก ๆ ก็ มีการทำหมุ่มทาน พอซักพัก เริ่มอิมก็จะมีการหากับแกล้ม ประเภทลูกชิ้นทอด ไส้กรอก ขนมต่าง ๆ มาเป็นกับแกล้มทานกับเบียร์ซึ่งเจ้าของวันเกิดเป็นคนเลี้ยง เป็นเบียร์ช้าง 2 ลัง และสุรา 100 pipers อีก 2 ขวด

บรรยากาศวันนั้นค่อนข้างครื้นเครง มีการเปิดเพลงฟัง คุยกันเรื่อยเปื่อย ทั้งเรื่องเรียน เรื่อง ทิมฟุตบอล เรื่องเที่ยว เป็นต้น พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มสุราก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติ เธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและเบียร์ให้เพราะเธอเป็นพี่ใหญ่ของกลุ่ม

เมื่อเครื่องตีหมดและเป่าเค้กกันไปเรียบร้อยแล้ว ก็ชวนกันนั่งคุยได้ซักพัก เพื่อนรุ่นน้องในกลุ่มคนหนึ่งก็ชวนพวกเธอออกไปต่อกันที่ร้าน Meeting หน้ามหาวิทยาลัย อีกประมาณ 10 คน สั่งสุร่ายี่ห้อ 100 pipers มาตีหมดไปอีก 2 ขวด แจ่มเมามาก รู้สึกเวียนหัว และหน้าแดงมาก ๆ เพราะเป็นไทรอยด์ด้วย จึงกลับไปนอนที่หอพัก ในเวลา 01.30 น.

วันที่ 31 ตุลาคม 2551 เวลา 23.00 – 01.30 น. สถานที่บีเอ็ม ผับ วันนี้เป็นวันฮาโลวีน แจ่มกับเพื่อน ๆ กลุ่มเดียวกัน (เรียนสาขาการท่องเที่ยว) ประมาณ 10 คน ชวนกันไปเที่ยวที่บีเอ็ม เพื่อไปสนุกสนานกัน ไปถึงประมาณ 23.00 น. เมื่อไปถึงก็มีการสั่งสุรามาดื่มกัน โดยรวมเงินกัน ออกประมาณคนละ 200 - 300 สุราที่สั่งมาดื่มก็คือ 100 pipers และมีมิกเซอร์คือ ไชดาและโค้ก เพื่อน ๆ ก็มีการดื่มผสมไชดา และไชดากับโค้ก ส่วนแจ่มดื่มผสมไชดากับโค้ก เธอบอกว่าชอบเพราะดื่มง่ายดี อร่อย แต่จะเมามาก เพราะมีรสหวาน รุ่นน้องเป็นคนคอยชงสุราให้เธอ

บรรยากาศภายในวงวันนี้คึกครื้น สนุกสนานดี เพราะคนในวงก็มีแต่เพื่อน ๆ สนุกกลุ่มเดียวกัน คนในผับก็ค่อนข้างมาก เพราะมาปลดปล่อยกัน เพลงในผับก็สนุกสนาน แจ่มและเพื่อน ๆ ก็พากันดื่มไป คุยกันไปและเดินรำไปตามจังหวะ แม้ตอนนั้นเธอจะยังไม่เมาแต่เธอก็สามารถเดินได้เพราะปกติเธอเป็นคนที่ชอบความสนุกสนานอยู่แล้ว

เมื่อสุราถึงขวดที่ 3 - 4 แจ่มเริ่มมีอาการเมา หน้าเริ่มแดงมากขึ้นแต่ก็ยังสนุกอยู่ คุยกันเดินรำกันเรื่อย ๆ พอซักพัก เธอก็เริ่มมีอาการมึนหัว เมื่อบวกกับแสงไฟในผับแล้วเธอก็ยิ่งมึนหนักเข้าไปอีก เธอจึงนั่งพักอยู่ที่โต๊ะ ส่วนเพื่อน ๆ ผู้หญิงในกลุ่มก็มีอาการเช่นเดียวกัน เพื่อน ๆ ผู้ชายที่เมาเช่นกัน แต่ไม่เท่าผู้หญิงจึงพากลับในเวลา 01.30 น.

วันที่ 7 มกราคม 2552 เวลา 23.30 – 03.30 น. สถานที่บีเอ็ม ผับ จากการสัมภาษณ์แจ่ม เธอบอกว่าวันนี้รู้สึกเซ็ง เพราะสาเหตุใดเธอก็ไม่สามารถที่จะบอกได้ เธอจึงโทรชวนเพื่อน ๆ กลุ่มเดิม (ที่เรียนสาขาการท่องเที่ยว) เพื่อไปสังสรรค์กัน เพื่อนในกลุ่มเสนอว่า น่าจะไปบีเอ็มกัน แต่ก็มีบางคนในกลุ่มเสนอให้ดื่มที่หอพัก แต่เนื่องจากเสียงส่วนใหญ่เน้นบอกว่าไปบีเอ็ม ดังนั้นพวกเธอจึงไปบีเอ็มกัน

คืนนั้นภายในวงเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด มีน้องผู้ชาย 2 คน ซึ่งเป็นแฟนเพื่อนในกลุ่มและเรียนสาขาเดียวกัน รวมกัน 8 คน บรรยากาศในตอนแรกค่อนข้างครึกครื้น คุยกันเรื่องทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน เรื่องเที่ยว เรื่องออกทริป เป็นต้น เธอและเพื่อน ๆ ไม่เร่งดื่มดื่มกันเรื่อย ๆ มีการเดินรำตามเพลงที่ตีเจเปิดด้วย

ส่วนเครื่องตีในวันนั้นก็จะเป็น 100 pipers 2 ขวดและมิกเซอร์อีก 7 ชุด งบประมาณโดยการช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่ากัน และแจ่มเลี้ยงขวดแรก วันนั้นแจ่มหมดไปประมาณ 700 บาท

ต่อมาเริ่มตึกมากมีวัยรุ่นซึ่งเป็นเด็กถิ่น (เรียกกันว่าเด็กบ้าน ส่วนเด็กที่เรียนมหาวิทยาลัย เรียกว่าเด็กม.) 3 คน ที่นั่งอยู่โต๊ะข้าง ๆ ซึ่งเริ่มมีอาการเมาแล้ว เข้ามาชนแก้วและพูดคุยกับเธอ และเพื่อน ๆ ในกลุ่ม พวกเธอจึงจำใจที่จะชนแก้วกับพวกนั้น แต่เพื่อนผู้ชายในกลุ่มของเธอก็พยายามดูเชิงไว้ก่อน เพราะว่ากลัววัยรุ่นกลุ่มนั้นจะมาทำลวนลามพวกเพื่อน ๆ ผู้หญิง บรรยากาศตอนนั้นจึงค่อนข้างที่จะตึงเครียด แต่ท้ายสุดก็ไม่มีอะไร พอใกล้ถึงเวลาปิดพวกเธอจึงกลับหอพัก

พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มสุราก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและสุราให้ เธอดื่มผสมโซดากับโค้ก เช่นเดิม วันนั้นเธอบอกว่าไม่เมามาก แคะหน้าแดง และมีศีรษะเท่านั้น

เมื่อถึงหน้ามหาวิทยาลัยพวกเธอชวนกันแวะร้านเซเว่นเพื่อซื้อขนมและมาม่าต้มกินกัน เพราะเริ่มหิวนิดบ้างและจึงกลับเข้าห้องเวลา 03.30 น.

วันที่ 8 มกราคม 2551 เวลา 22.30 – 01.00 น. สถานที่บีเอ็ม ฝับ วันนี้เพื่อนรุ่นน้องที่เรียนท่องเที่ยวในกลุ่มของแจ่มบอกว่าทะเลาะกับแฟน อยากจะปลดปล่อย จึงชวนไปบีเอ็มอีก และบอกว่าจะเลี้ยง วันนั้นเพื่อนเธอเลี้ยง 100 pipers ไป 2 กลม ส่วนมิกเซอร์อีก 8 ชุด เพื่อน ๆ ในกลุ่มร่วมกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน แล้วแต่ใครมีมากก็ให้มาก วันนั้นแจ่ม ออกไป 200 บาท

ภายในวงเป็นผู้หญิงทั้งหมด 6 คน ซึ่งเป็นเพื่อนกลุ่มเดิมในกลุ่มและเรียนสาขาเดียวกัน พฤติกรรมของแจ่มเวลาดื่มสุราก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและเบียร์ให้เพราะเธอเป็นพี่ใหญ่ของกลุ่ม เช่นทุกครั้งที่ผ่านมา แต่วันนี้จะควบคุมตัวเองไม่ให้ดื่มมาก เพราะว่าคอยดูแลเพื่อนที่ทะเลาะกับแฟนด้วย

บรรยากาศวันนั้นไม่ค่อยครึ้นเคร่งเท่าใดนัก เพราะเพื่อนคนที่ทะเลาะกับแฟนค่อนข้างจะเศร้า เธอและเพื่อนในกลุ่มจึงชวนคุยให้เพื่อนหายเศร้า มากกว่าที่จะดื่ม การดื่มของแจ่มและเพื่อนจึงเป็นไปอย่างเรื่อย ๆ ซ้ำ ๆ แต่เพื่อนคนที่ทะเลาะกับแฟนกลับเร่งความถี่ในการดื่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเมามาก และอาเจียนด้วย ดังนั้นแจ่มจึงชวนเพื่อน ๆ ให้กลับ เพราะดูอาการของเพื่อนว่าไม่ไหวแล้ว และพากันออกจากบีเอ็มในเวลา 01.00 น. เมื่อถึงมหาวิทยาลัยจึงแยกย้ายกันกลับห้องพัก หลังจากไปส่งเพื่อนที่เมากลับห้องแล้ว

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 22.30 – 02.30 น. สถานที่บีเอ็ม ฝับ วันนี้เป็นวันวาเลนไทน์ แจ่มกับเพื่อน ๆ กลุ่มเดียวกัน (เรียนสาขาการท่องเที่ยว) ประมาณ 10 คน ชวนกันไปเที่ยวที่บีเอ็ม เพื่อไปสนุกสนานกัน ไปถึงประมาณ 22.30 น. เมื่อไปถึงก็มีการสั่งสุรามาดื่ม โดยช่วยกันออกค่าใช้จ่ายประมาณคนละ 200 – 300 บาท สุราที่สั่งมาดื่มก็คือ 100 pipers และมีมิกเซอร์คือ

โซดาและโค้ก เพื่อน ๆ ก็มีการดื่มผสมโซดา และโซดากับโค้ก ส่วนแจ้มดื่มผสมโซดากับโค้ก รุ่นน้องเป็นคนคอยชงสุราให้เธอ

บรรยากาศภายในวงวันนี้ครึกครื้น สนุกสนานดี เพราะคนในวงก็มีแต่เพื่อนสนิทกลุ่มเดียวกัน คนในผ้าก็ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มักเป็นคู่รักกัน เพลงในผ้าก็สนุกสนาน แจ้มและเพื่อน ๆ ก็พากันดื่มไป คุยกันไปและเต้นรำไปตามจังหวะร้องของเพลงที่ตีใจเปิด และดูโชว์น่ารักของนักเต้นของผ้า

เมื่อสุราเริ่มขวดที่ 4 แจ้มเริ่มมีอาการหน้าแดงมาก แต่ก็ยังสนุกอยู่ คุยกัน เต้นรำกันเรื่อย ๆ พอสักพัก เธอก็เริ่มมีอาการมึนหัว เธอจึงนั่งพักอยู่ที่โต๊ะ และหยุดดื่ม เพราะเกรงว่าไทรอยด์จะกำเริบ พอสุราหมดขวดที่ 4 เพื่อน ๆ จึงพากันกลับถึงห้องพัก เวลา 02.30 น.

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 22.00 – 00.30 น. สถานที่ห้องพักของเพื่อนแจ้ม (หอศลิษา)จากการสัมภาษณ์แจ้ม บอกว่าวันนี้เพื่อน ๆ ของเธออยากดื่มเบียร์กัน เพราะว่าใกล้จะถึงวันสอบแล้ว กลัวว่าจะไม่ค่อยมีเวลาได้ดื่ม แต่ไม่ออกไปดื่มไกล จึงดื่มเบียร์กันเพียง 6 ขวด ที่ห้องพักของเพื่อนเธอ เป็นเบียร์ลิโอบ กับแก้มก็มีปารีซ่า มันฝรั่งทอด เมล็ดทานตะวัน ทาโร่ เพื่อนของเธอเป็นคนไปซื้อมาจากร้านกระชูด โดยการรวมเงินกันออก

ภายในวงเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด มีน้องผู้ชาย 1 คน ซึ่งเป็นแฟนเพื่อนในกลุ่ม เรียนสาขาเดียวกัน และเป็นเจ้าของห้อง รวมกัน 7 คน บรรยากาศไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะใกล้ช่วงสอบ ยังมีการกังวลถึงเรื่องคะแนนเก็บและการสอบที่จะมาถึง มีการเปิดเพลงฟัง และคุยกันเรื่องทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสอบ เรื่องคะแนน เป็นต้น เธอและเพื่อน ๆ ไม่เร่งดื่ม ดื่มกันเรื่อย ๆ

พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มเบียร์ก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและเบียร์ให้เช่นเคย เพราะเธอเป็นพี่ใหญ่ของกลุ่ม น้อง ๆ จึงมีความเคารพ และเกรงใจอยู่

เมื่อเบียร์หมดแล้วเธอก็ยังคุยกันไปเรื่อย ๆ แต่เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งต้องการจะดื่มต่อ จึงไปซื้อเบียร์มาอีก 3 ขวด และซื้อเกาเหลา กับลูกชิ้นทอดมาเป็นกับแก้ม และก็นั่งคุยกันต่อไปเรื่อย ๆ เพราะวันนี้แจ้มบอกว่าไม่ได้ต้องการที่เมา ที่ดื่มวันนี้เพราะต้องการดื่มเฉย ๆ อากาศของเธอจึงอยู่ในระดับปกติ แต่มีอาการมึนศีรษะเล็กน้อยเท่านั้น จากนั้นเมื่อเบียร์หมดก็แยกย้ายกันกลับห้องพักของตนเองเมื่อเวลา 00.30 น. เพราะว่าพวงนี้มีสอบย่อยในตอนเช้า

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 20.00 – 23.00 น. สถานที่ห้องพักของเพื่อนแจ้ม (หอศลิษา) จากการสัมภาษณ์แจ้ม วันนี้เธอบอกว่าต้องการดื่มกันทั้งกลุ่ม แต่ไม่ออกไปดื่มไกล ๆ เนื่องจากเป็นช่วงปลายเดือน และช่วงสอบจึงไม่มีเงินไปดื่มที่ร้านเหมือนเช่นปกติ เอาไว้สอบเสร็จ

ก่อนค่อยฉลองก่อนกลับบ้าน จึงไปซื้อเบียร์ลีโอมาคีมกัน 6 ขวด โดยการรวมเงินกันคนละประมาณ 50 บาท ส่วนกับแกล้มก็จะเป็นพวกปลาเส้น มันฝรั่งทอด เป็นต้น

ภายในวงเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด มีน้องผู้ชาย 1 คน ซึ่งเป็นแฟนเพื่อนในกลุ่มและเรียนสาขาเดียวกัน รวมกัน 7 คน (กลุ่มเดิม) บรรยายภาคไม่ครึกครื้นมากนัก เพราะยังอยู่ในช่วงสอบ มีการเปิดโทรทัศน์ดู และคุยกันเรื่องทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน เรื่องเที่ยวเมื่อสอบเสร็จ เป็นต้น ไม่เร่ร่อน ดื่มกันเรื่อย ๆ

พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว มีรุ่นน้องคอยบริการน้ำแข็งและเบียร์ให้เพราะเธอเป็นพี่ใหญ่ของกลุ่ม เมื่อเบียร์หมดแล้วเธอก็ยังคุยกันไปเรื่อย ๆ เพราะไม่ได้เมาอะไร ที่ดื่มวันนี้เพราะต้องการดื่มเฉย ๆ ไม่ได้อยากจะเมาอาการของเธอจึงอยู่ในระดับปกติ จากนั้นก็แยกย้ายกันกลับห้องพักของตนเองเมื่อเวลา 23.00 น.

วันที่ 4 มีนาคม 2552 เวลา 21.00 – 2.30 น. สถานที่ห้องพักของเพื่อนแจ้ม (หอศลิษา) วันนั้นภายในวงมีกันหลายคนมาก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่รู้จักกันทั้งนั้น และเป็นเพื่อนในกลุ่มด้วย ประมาณ 12 – 15 คน ดื่มฉลองกันเพราะสอบเสร็จ มีการรวมเงินกัน คนละประมาณ 100 – 200 บาท ซื้อ 100 pipers 1 ลิตรมาดื่มกันประมาณ 4 ขวด เบียร์ ลีโออีก 1 ลัง โดยที่แจ้มและเพื่อนผู้หญิงชอบดื่มเบียร์ ส่วนสุราชอบแบบผสมโซดากับน้ำอัดลม ส่วนเพื่อนผู้ชายชอบผสมโซดากับแกล้มมีการทำหม้อย่างกัน กับพวกขนมขบเคี้ยวต่างๆ

บรรยายภาคค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน มีการเปิดเพลงกัน ร้องคาราโอเกะด้วย พูดคุยกันไปเรื่อย ๆ ดื่มกันไปเรื่อยๆ ไม่เร่ร่อน พฤติกรรมของเธอเวลาดื่มสุราก็จะคุยเหมือนตอนไม่ดื่ม เพราะปกติเธอก็เป็นคนที่คุยเก่งอยู่แล้ว แต่จะคุยมากขึ้นและเสียงดังมากขึ้นเวลาที่เริ่มเมา หน้าของเธอจะแดงมาก เนื่องจากเป็นไทรอยด์

เมื่อเวลาประมาณ 00.30 เธอเริ่มเมามากแล้ว แต่ก็ยังนั่งคุยกับเพื่อนอยู่เรื่อย ๆ เพียงแต่เริ่มลดระดับความถี่ในการยกแก้วลง และไปปัสสาวะบ่อย จึงทำให้เธอนั่งอยู่ได้ และแยกย้ายกันในเวลา 2.30 น.

วันที่ 5 มีนาคม 2552 เวลา 22.00 – 01.30 น. สถานที่บีเอ็มดับ จากการสัมภาษณ์แจ้ม เธอบอกว่าวันนี้ตั้งใจจะไปเที่ยวบีเอ็มกัน เพราะว่าเธอจะกลับบ้านแล้ว จึงนัดกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มประมาณ 8 คนไปดื่มฉลองกัน ภายในวงเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด มีน้องผู้ชาย 1 คน ซึ่งเป็นแฟนเพื่อนในกลุ่มและเรียนสาขาเดียวกัน บรรยายภาคค่อนข้างครึกครื้น เธอและเพื่อน ๆ สั่งเปิดโต๊ะด้วยสุรายี่ห่อ 100 pipers โซดาและน้ำอัดลม โดยได้งบประมาณจากการรวมเงินกันภายในกลุ่ม มีการคุยกันเรื่องทั่วไป ไม่เร่ร่อน ดื่มกันเรื่อย ๆ นั่งดูหนังร้องและเต้นรำตามเสียงเพลงที่ตีเจเปิดด้วย

พฤติกรรมของเธอในวันนี้ก็จะคุ้ยศนุกสนาน ไร่ร้างและเสียงดัง ตามปกติเช่นเดิม มีการเดินร่ำกับเพื่อน ๆ ด้วย วันนั้นสุราหมดไปเพียง 2 ขวด แต่อาการของแจ้มดูเหมือนว่าจะเมามาก มีอาการหน้าแดงและมึนศีรษะด้วย เพราะเนื่องจากว่าเมื่อคืนดื่มหนัก เลิกดึกด้วย พักผ่อนไม่เพียงพอ แต่เธอบอกว่าไหว และเพื่อน ๆ จึงพากันกลับในเวลา 01.30 น.

หลังจากวันที่ 5 มีนาคม 2552 ที่เธอไม่ได้ดื่มในช่วงเวลานี้เพราะว่าต้องกลับบ้าน ไม่ได้อยู่เรียนซัมเมอร์ จึงไม่มีเพื่อนดื่ม

โดยสรุป จากการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมกับแจ้มในระหว่างวันที่ 27 กันยายน - 27 ตุลาคม 2551 และระหว่าง 1 พฤศจิกายน - 31 ธันวาคม 2551 และ ระหว่าง 8 มกราคม - 14 กุมภาพันธ์ 2552 ช่วงในระหว่างนั้นเธอก็มีการดื่มบ้าง แต่ไม่ค่อยมีการตั้งวงดื่ม จะดื่มในลักษณะที่ไปซื้อเบียร์มาดื่มครั้งละ 1-2 กระป๋องหากเกิดอาการต้องการดื่ม หรือดื่มสุราที่เก็บไว้ดื่มส่วนตัวอยู่ห้องพักของตนเอง เป็นต้น แต่มาหยุดดื่มในช่วงก่อนสอบ และช่วงสอบ (มีดื่มเล็กน้อย วันที่ 21 กุมภาพันธ์ หลังจากนั้นไม่ดื่มเลยจนกระทั่งสอบเสร็จ)

สาเหตุที่ทำให้เธอไม่สามารถตั้งวงดื่มกับเพื่อนๆ ได้ในช่วงระหว่างนั้นคือ การที่ต้องออกทริป สอบเก็บคะแนนในช่วงปลายภาค ส่วนก่อนสอบกลางภาคจะมีการตั้งวงบ่อยกว่าปลายภาค

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ตี๋ม	สถานที่ตี๋ม	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ตี๋ม รวมถึงจำนวนเงิน ของผู้ให้ข้อมูล สำคัญในขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมตี๋มและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ตี๋ม ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการตี๋ม	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ที่ตี๋ม พร้อมทั้ง การผสมเครื่องตี๋ม	เหตุการณ์ที่ตี๋ม	ลักษณะ/พฤติกรรม ตี๋ม/อาการ	บทสรุปของการตี๋ม
27/09/51 20.00-23.00 น.	หอศลิษา	ต้องการตี๋ม/ช่วงสอบ /200 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 6 คน	ประมาณ 70 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์ลิโอ/ 6 ขวด / ไส้หน้าแข็ง	คุยกันไปด้วย ตี๋มไปด้วย มีการเปิด โทรทัศน์ดู	ไม่เร่ตี๋ม ตี๋มเรื่อยๆ / ไม่เมา	คล้ายเครียดช่วงสอบ
27/10/51 20.00-01.30 น.	หอศลิษาและ ร้าน Meeting	วันเกิดเพื่อน/ไม่ ทราบจำนวนเงิน	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน และเพื่อนนอก สาขา/ 20 คน	เพื่อนเจ้าของวันเกิด 2 คน เป็นคนเลี้ยง	เบียร์ช้าง 2 ลัง และ สุราสี 100 pipers อีก 4 ขวด/ ตี๋มทั้งเบียร์ และสุรา โดยสุราผสมโซดากับ ได้ก	ครั้นเครง เปิดเพลงฟัง และนั่งคุยกัน และไปต่อกันที่ร้าน Meeting	ตี๋มเรื่อยๆ สนุกสนาน คุย เสียงดัง/เมามาก เวียนศีรษะ หน้าแดง	สนุกสนานในวันเกิดเพื่อน
31/10/51 23.00-01.30 น.	บีเอ็มดับ	วันฮาโลวีน/ 1000 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 10 คน	200 – 300 บาท / รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 4 ขวดมิกเซอร์ คือ โซดาและได้ก /ผสมโซดากับ ได้ก	ครั้นเครง ฟังเพลง เดินรำ และนั่งคุย กัน	ตี๋มเรื่อยๆ สนุกสนาน คุย เสียงดัง /มีนศีรษะ ค่อนข้าง เมามาก	สนุกสนานในวันฮาโลวีน
07/01/52 23.30-03.30 น.	บีเอ็มดับ	เซ็ง ต้องการตี๋ม/ 1000 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 8 คน	700 บาท / แจ่มเลี้ยงขวด แรก และหลังจากนั้นก็รวม เงินกัน	สุราสี 100 pipers 2 ขวดและ มิกเซอร์อีก 7 ขวด /ผสมโซดากับ ได้ก	ในตอนแรกค่อนข้างครึ่กครั้นมีการ คุยกัน ต่อมาค่อนข้างตี๋มเครียด เพราะมีวัยรุ่นมาทวน	ตี๋มเรื่อยๆ /ไม่เมามาก มีน ศีรษะ หน้าแดง	แก้อาการเซ็งของตนเอง
08/01/52 22.30-01.00 น.	บีเอ็มดับ	เพื่อนทะเลาะกับ แฟน/500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 6 คน	200 บาท / เพื่อนเลี้ยงขวด แรก และหลังจากนั้นก็รวม เงินกัน	สุราสี 100 pipers 2 ขวดและ มิกเซอร์อีก 8 ขวด /ผสมโซดากับ ได้ก	ไม่ค่อยครั้นเครงเท่าใดนัก เพราะ เพื่อนคนที่ทะเลาะกับแฟนค่อนข้าง จะเซร้า เธอและเพื่อนในกลุ่มจึง ชวนคุยให้เพื่อนหายเซร้า	ตี๋มเรื่อยๆ ซ้ำ ๆ ไม่ตี๋มมาก คอยดูแลเพื่อน/ ไม่เมา	ตี๋มเพื่อเป็นการปลอบเพื่อน
14/02/52 20.00-23.00 น.	บีเอ็มดับ	วันวาเลนไทน์ / 500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 10 คน	200 – 300 บาท / รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 4 ขวดมิกเซอร์ คือ โซดาและได้ก /ผสมโซดากับ ได้ก	ครั้นเครง ฟังเพลง เดินรำ และนั่งคุย กัน	ตี๋มเรื่อยๆ สนุกสนาน คุย เสียงดัง/มีนศีรษะ หน้าแดง ไทรอยด์กำเริบ เมามาก	ได้ตี๋มสังสรรค์กับเพื่อนๆในวัน วาเลนไทน์

วัน/เดือน/ปี/ ระยะเวลาในการ ตี	สถานที่ตี	เหตุและช่วงเวลา/ เทศกาลที่ตี รวมถึง จำนวนเงินของผู้ให้ ข้อมูลสำคัญใน ขณะนั้น	ประเภทของผู้ ร่วมตีและ จำนวน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการ ตี ลักษณะการออก ค่าใช้จ่ายในการตี	จำนวน ประเภท ลักษณะและ ชนิดของเครื่องตี แอลกอฮอล์ที่ตี พร้อมทั้ง การผสมเครื่องตี	เหตุการณ์ที่ตี	ลักษณะ/พฤติกรรมการตี/ อาการ	บทสรุปของการตี
19/02/52 20.00-01.30 น.	หอศลิษา	ต้องการตี/ ก่อนสอบ /200 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 7 คน	ประมาณ 70 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์ลิโอ/ 9 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะใกล้ ช่วงสอบ มีการเปิดเพลงฟัง และคุย กันเรื่องทั่วไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /อาการปกติ มีน้ีระะเล็กน้อย	ได้ตี พุดคุยกันกับเพื่อน ในช่วงก่อนสอบ
21/02/52 23.00-01.30 น.	หอศลิษา	ต้องการตีทั้งกลุ่ม/ช่วง สอบ ปลายเดือน /150 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 7 คน	ประมาณ 50 บาท/รวมเงิน กัน	เบียร์ลิโอ/ 6 ขวด / ใส่น้ำแข็ง	ไม่ค่อยครึกครื้นมากนัก เพราะอยู่ ช่วงสอบและปลายเดือน มีการเปิด เพลงฟัง และคุยกันเรื่องทั่วไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /อาการปกติ	ได้ตี พุดคุยกันกับเพื่อน ในช่วงสอบ
04/03/52 23.30-03.30 น.	หอศลิษา	ฉลองสอบเสร็จ /500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน และเพื่อนนอก สาขา/ 12 -15 คน	ประมาณ 100-200 บาท /รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 1 ลิตร 4 ขวด เบียร์ ลีโออีก 1 ลัง มิกเซอร์คือ โซดาและโค้ก /ผสมโซดากับโค้ก	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน มีการเปิดเพลงกัน พุดคุยกันไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง สนุกสนาน คุยเสียงดัง/หน้าแดง ไทรอยด์ กำเริบ ค่อนข้างเมา	ได้ตี พุดคุยกัน ฉลองกัน หลังจากสอบเสร็จ
05/03/52 22.30-01.00 น.	บีเอ็มดับ	ฉลองก่อนกลับบ้านปิด เทอม/500 บาท	เพื่อนกลุ่มที่เรียน สาขาเดียวกัน / 8 คน	ประมาณ 100-200 บาท /รวมเงินกัน	สุราสี 100 pipers 2 ขวดมิกเซอร์ คือ โซดาและโค้ก /ผสมโซดากับ โค้ก	บรรยากาศค่อนข้างครึกครื้น สนุกสนาน ฟังเพลง เต็มรา พุดคุย กันไป	ตีเรื่อยๆ ไม่แรง /หน้าแดง มีน้ีระะ ค่อนข้างเมาเพราะ พักผ่อนไม่เพียงพอ	ได้ตี พุดคุยกัน ฉลองกัน ก่อนกลับบ้านในช่วงปิด เทอม

ตารางที่ 12 สรุปพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแจ่ม

บทที่ 7 วิเคราะห์ผลการศึกษา

การศึกษาแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาพบความสัมพันธ์ของเงื่อนไขและอิทธิพลที่มีผลต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เงื่อนไขและอิทธิพลที่มีผลต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์

ประวัติ/ภูมิหลังทางสังคม

สถานภาพของครอบครัว กรณีศึกษาเกือบทั้งหมดอยู่กับพ่อแม่และครอบครัวในช่วงวัยเด็ก แต่เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วจึงเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา โดยพักอาศัยอยู่หอพักใกล้กับมหาวิทยาลัย

อาชีพ/ฐานะครอบครัว โดยส่วนใหญ่แล้วฐานะของครอบครัวไม่มีผลต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษามากนัก แม้ว่ากรณีศึกษาทั้งหมดมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างหลากหลาย มีตั้งแต่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะดี ปานกลาง จนถึงค่อนข้างยากจน ดังเช่น นัทหนึ่ง ดี เอ (ชาย) เลื่อนะ พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท และค้าขายมีฐานะปานกลาง ในขณะที่ เฟิร์น เอ (หญิง) บี ครอบครัวมีฐานะไม่ดีนัก แต่อย่างไรก็ตามกรณีศึกษาแต่ละคนก็จะมีวิธีการจัดการทางการเงินของตนเองโดยไม่ให้กระทบต่อค่าใช้จ่ายในการกินอยู่สำหรับการใช้ชีวิตของเด็กหอ เช่น การแชร์กันออกเงินค่าเช่า การจัดสรรเงินที่ทางบ้านให้และเงินกู้ยืม. ขอเงินจากครอบครัวเพิ่มบ้างถ้าค่าใช้จ่ายไม่พอ (ในกรณีของเอ) บางกรณีมีการปรับตัวโดยการยกฐานะของตนเองให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยการยอมเป็นเด็กเลี้ยง (ในกรณีของเฟิร์น) และมีกรณีที่น่าสนใจอีกกรณีหนึ่งคือกรณีของบี (ชาย) ที่แม้ว่าครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากลำบาก แต่นายบีก็ยังสามารถปรับตัวได้โดยการยอมเป็น "เบ๊" ของกลุ่มวิ่งซื้อเหล้าให้กับรุ่นพี่ที่ชวนตีพิมพ์เหล้ากันเป็นประจำ

เศรษฐกิจฐานะของครอบครัวไม่มีผลต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์ของกรณีศึกษาทั้งหมด นักศึกษามีการปรับตัวในเรื่องของพฤติกรรมการตีพิมพ์ให้เข้ากับเศรษฐกิจของครอบครัวตนเอง นอกจากนี้ผู้ศึกษายังพบความสัมพันธ์ในลักษณะที่เรียกว่า "ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" ระหว่างกรณีศึกษาและกลุ่มอ้างอิงเพื่อซื้อใจเพื่อน ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมการเลี้ยงเหล้าเพื่อนบ้างถ้าเพื่อนไม่มีเงิน เช่นกรณีของนัท และแจ่ม หรือแม้แต่การที่กลุ่มอ้างอิงเช่นรุ่นพี่ของบีเลี้ยงเหล้าบีเมื่อเห็นว่าบีไม่มีเงิน

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	ภูมิภาค	สถานภาพของครอบครัว	อาชีพ/ฐานะครอบครัว	ครอบครัวกับความขัดแย้งเกี่ยวกับเครื่องตีแมลงกอสอลล์	การตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ของกรณีศึกษา	ความยินยอมของครอบครัวในการตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ของกรณีศึกษา
เฟิร์น (หญิง)	น่าน	อยู่กับพ่อแม่และน้องชายอีก 1 คน	พ่อแม่หาเลี้ยงครอบครัวด้วยการรับจ้างทั่วไปมีรายได้ประมาณ 15,000 บาท ครอบครัวของเฟิร์นมีฐานะไม่ดีขึ้น	ครอบครัวตีเป็นประจำ รวมถึงสภาพแวดล้อมของครอบครัวอยู่ในชนบท เมื่อมีการจัดงานในเทศกาลต่างๆ มักจะมีการตีเป็นประจำ	โดยเฉลี่ยตีประมาณอาทิตย์ละ 3 ครั้ง ขึ้นอยู่กับโอกาส โดย(ถ้าเป็นช่วงสอบหรืออาทิตย์นั้นม้งงานต้องทำก็จะไม่ตีเลย) นอกจากนี้ในการตีแต่ละครั้งก็ขึ้นอยู่กับว่าตีกับใคร หากเป็นเพื่อนสนิทก็จะตีเต็มที่ แต่ถ้าเพื่อนทั่วไปก็จะตีแต่ไม่ให้เขา)	ครอบครัวทราบดีว่าตีเพราะทางบ้านเองก็ตีให้เห็น โดยมากทางบ้านสนับสนุนให้ตีกับคนในบ้านมากกว่าคนแปลกหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าตีในบ้านแล้วเหล่าหมดก็จะซื้อให้ด้วย ให้มาได้เต็มที่ เนื่องจากคิดว่าปลอดภัยกว่าไปตีที่อื่น
เอ (หญิง)	กำแพงเพชร	อยู่กับพ่อแม่ แต่ส่วนใหญ่อยู่กับแม่ มีความผูกพันกับแม่มากกว่าพ่อ	ฐานะไม่ค่อยดีนัก พ่อมีอาชีพรับจ้างขนของส่งไปกรุงเทพฯ	พ่อของเอชอบตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ ส่วนแม่ไม่ตี ยายของเอเคร่งครัดเรื่องวัฒนธรรมของผู้หญิงมาก โดยจะไม่ให้ลูกหลานที่เป็นผู้หญิงตีหรือข้องเกี่ยวกับเครื่องตีแมลงกอสอลล์เลย	ตีหนักอาทิตย์ละประมาณ 4-5 วัน ตามแต่เพื่อนชวนหรือแม่ส่งเงินมาให้	เมื่ออยู่ในครอบครัว ครอบครัวไม่ได้ห้ามตี แต่จะเตือนให้ตีที่ถูกเวลา แต่เมื่อมาเรียนที่มหาวิทยาลัยก็ไม่เคยบอกกับทางบ้านว่าตัวเองตีเครื่องตีแมลงกอสอลล์ เพราะทางบ้านเคร่งครัดเรื่องนี้มาก (แม่ค่อนข้างเคร่งครัด แต่พ่อไม่เคร่งครัด)
นัท (หญิง-ทอม)	เพชรบูรณ์	อยู่กับพ่อแม่ น้องสาว และน้องชาย	พ่อเป็นสมาชิก อบต. แม่เป็นแม่บ้าน	พ่อแม่ และญาติ ๆ ละแวกบ้านตีเหมือนกันแทบทุกคน	ตีหนัก เฉลี่ยอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง (เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับแฟน)	อนุญาตให้ตีแต่ก็มีขอบเขต เช่น ให้ตีแต่ในบ้านตัวเอง
หนึ่ง (ชาย)	สุโขทัย	อยู่กับพ่อแม่ พี่ชายและน้องชาย	พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย	พ่อ พี่ชายและน้องชายทั้งหมดตีแมลงกอสอลล์	โดยเฉลี่ยแล้วอาทิตย์หนึ่งจะตีประมาณ 3 - 4 ครั้ง เมื่อฝึกงานตีได้เป็นช่วงเวลาหลังเลิกงานและวันเสาร์-อาทิตย์	สมัยมัธยมไม่ได้อนุญาต แต่เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยอนุญาตให้ตีได้
สี่ (ชาย)	กำแพงเพชร	อยู่กับพ่อแม่ และน้องสาวอีก 1 คน	พ่อรับราชการ ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน	ในอดีตพ่อตี แต่ตอนหลังเลิกตีเพราะอายุมากขึ้น แต่ระยะหลัง ๆ ก็มีตีบ้างประปราย ตามเทศกาล เช่น ปีใหม่	มีโอกาสดูตีกินเหล้าได้อย่างอิสระมากขึ้น โดยตีประมาณ 4 - 5 ครั้ง/อาทิตย์ แต่ระยะหลัง ๆ สี่เริ่มตีน้อยลงเหลือเพียงอาทิตย์ละ 2 ครั้ง	ตอนที่รู้ว่าตีและก็ห้ามปรามแต่ก็ไม่จริงจังอะไร ต่อมาเมื่อเรียนมหาวิทยาลัยก็อนุญาตให้ตีได้ โดยสามารถตีกับพ่อและญาติ ๆ ได้ตาม

						งานเทศกาล
เสื่อนะ (ชาย)	พะเยา	อยู่กับพ่อแม่ และน้องผู้ชาย และ หลานสาว 1 คน	พ่อรับราชการ แม่เป็น พนักงานบริษัท	ดื่มทั้งครอบครัว ทั้งพ่อแม่ ยกเว้นน้องซึ่ง เรียนอยู่ชั้นประถม พ่อและแม่ดื่มเฉพาะ ตามเทศกาลไม่ได้ดื่มทุกวัน	แล้วแต่โอกาสจะขึ้นอยู่กับเพื่อน เมื่อ เพื่อนชวนไปก็ไป เฉลี่ยอาทิตย์ละ 3-4 ครั้งขึ้นไป	อนุญาตให้ดื่มได้
ปี (ชาย)	พะเยา	พ่อเสีย อยู่กับแม่และน้องที่เป็นดาว ชินโดรม	แม่ทำนาและรับจ้างทั่วไป ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ค่อยดีนัก	ไม่มีข้อมูล	มักเครียดเรื่องเงินและการเรียน เมื่อมี คนชวนมักจะไปปฏิเสธ โดยเฉลี่ย 2 วัน ต่อสัปดาห์	ไม่มีข้อมูล
เอ (ชาย)	พิษณุโลก	อยู่กับพ่อแม่และน้องชายอายุ 16 ปี	พ่อแม่ค้าขาย ฐานะปานกลาง	พ่อไม่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่แม่ เป็นคนชอบเข้าสังคัม ดื่มสุราเป็นบางครั้ง ที่มีโอกาสหรือเวลาที่ไปสังสรรค์กัน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
อ้อด (ชาย)	นครปฐม	เป็นลูกชายคนเดียว อยู่กับพ่อแม่ และตายาย พ่อดู แม่ ตา และยาย ตามใจ	พ่อกับแม่มีอาชีพทำสวน ฐานะค่อนข้างดี	พ่อ แม่ ตาดื่มแต่จะไม่ดื่มพำเพื่อ แต่จะ ดื่มเมื่อมีงานโอกาสพิเศษ	เป็นช่วงที่ได้อยู่กับเพื่อน หรือออกเวรก็ จะดื่มบ่อย ถ้าช่วงสอบไม่ดื่มเลย อาทิตย์ละ 2-3 วัน ดื่มแต่ละครั้งไม่ค่อย ดื่มหนัก มีบ้างที่ดื่มหนักจนอาเจียน (มี คนดื่มด้วยหลายคน มีคนเลี้ยงเยอะก็ ดื่มเยอะ)	ครอบครัวไม่ทราบว่าดื่ม อ้อดกลัวว่า ครอบครัวจะรู้ เพราะยังเรียนอยู่
แจ่ม (หญิง)	สุโขทัย	เป็นลูกคนเล็ก มีพี่สาว 1 คน อยู่กับ พ่อและแม่ ย่าและญาติ ในละแวก เดียวกันเป็นครอบครัวใหญ่	พ่อรับราชการตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน แม่เป็น เจ้าของเซียงหมู ฐานะดีมาก	พ่อ แม่ ดื่ม	ดื่มทุกวัน มากบ้าง น้อยบ้าง แล้วแต่ สถานการณ์ เช่น ถ้าจะสอบก็จะดื่มไม่ มาก ไม่ต้องเมามาก แต่ก็ต้องดื่ม ไม่มี เหตุผลอะไรที่แน่นอน อยากดื่มก็ดื่ม เพื่อน ๆ ในกลุ่มคนหนึ่ง และแจ่มเองก็ ต้องมีเหล้าสืตติดห้องไว้กล่มหนึ่ง เก็บ เอาไว้ดื่มคนเดียวเวลาที่ต้องการ (อยาก) ดื่มขึ้นมา	พ่อกับแม่ทราบว่าดื่ม และอนุญาตให้ดื่ม ในบ้าน (พ่อแม่ชอบให้ดื่มที่บ้าน มากกว่า)

ตารางที่ 13 ประวัติและภูมิหลังทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา

ครอบครัวกับความข้องเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การศึกษาพบว่าครอบครัวของกรณีศึกษาทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังจะเห็นได้จากการที่คนในครอบครัวของกรณีศึกษาเช่น พ่อแม่ และญาติ จะมีพฤติกรรมในการดื่มแอลกอฮอล์อยู่แต่เดิม ทำให้กรณีศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ยอมรับต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มาตั้งแต่ต้น ดังนั้นแล้วทำให้กรณีศึกษาซึมซับและยอมรับว่าพฤติกรรมการดื่มเหล้าเป็นเรื่องปกติ เป็นวิถีปฏิบัติที่คนรุ่นพ่อแม่และทุก ๆ คนปฏิบัติเหมือน ๆ กัน พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวเป็นการผลิตซ้ำทางพฤติกรรมที่ทำให้กรณีศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกต่อการดื่มแอลกอฮอล์และนำมาสู่การมีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ของตนเองในที่สุด

ความยินยอมของครอบครัวในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา การศึกษาพบว่าทุกกรณีศึกษาจะมีกระบวนการเข้าสู่การเป็น “นักดื่ม” ที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ดังจะเห็นได้จาก การดื่มครั้งแรกของกรณีศึกษาส่วนใหญ่เกิดขึ้นในสมัยมัธยม ซึ่งในช่วงแรก ๆ จะเริ่มจากพยายามจะปิดบังไม่ให้พ่อแม่หรือคนในครอบครัวรู้ แต่ต่อมาเริ่มมีพฤติกรรมที่เปิดเผยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องย้ายไปเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยส่วนใหญ่เมื่อครอบครัวทราบก็จะมีการห้ามปรามว่ากล่าวตักเตือนบ้างแต่ก็ไม่ได้จริงจังอะไร เช่น กรณีของ หนึ่งและสี่ นอกจากนี้ ในพบว่าบางครอบครัวก็ไม่ได้ว่ากล่าวแต่อย่างไร เพียงแต่กำชับให้ดื่มให้ถูกเวลาและสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีศึกษาที่เป็นเพศหญิงทั้งหมด อันได้แก่ เฟิร์น เอ นัท แจ่ม ที่ครอบครัวอนุญาตให้ดื่มได้แต่ให้อยากให้ดื่มในบ้านของตนเองเท่านั้น

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา กรณีศึกษาส่วนใหญ่ดื่มโดยเฉลี่ย 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ มากที่สุดไม่เกิน 5 ครั้ง/สัปดาห์ น้อยสุดไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ ความถี่ของการดื่มขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น การเรียน การเงิน และเพื่อน โดยส่วนใหญ่แล้วถ้าเป็นช่วงใกล้สอบหรือมีงานต้องรับผิดชอบ กรณีศึกษาส่วนใหญ่ก็จะลดความถี่ในการดื่มจนถึงไม่ดื่มเลยในช่วงเวลาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเข้าสู่สถานการณปกติแล้วกรณีศึกษาก็พร้อมจะออกไปดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนเมื่อเพื่อนชวน หรือบางครั้งเมื่อครอบครัวเพิ่งส่งเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือนมาให้

ชีวิตประจำวัน

การศึกษาพบว่า วิถีชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในวันธรรมดาและวันหยุดไม่ค่อยมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์เหมือนคนวัยทำงาน เนื่องจากการเรียนในมหาวิทยาลัยว่ามีเรียนเป็นบางวันเท่านั้น ดังนั้นแล้วเวลาไหนที่ว่างเว้นจากการเรียนนักศึกษาก็จะใช้ชีวิตเหมือนกับช่วงเวลาวันหยุดเสาร์อาทิตย์ การใช้ชีวิตของกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกับเด็กมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มักจะไปเรียนเป็นบางวันเท่านั้น ชีวิตประจำวันจึงขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบ

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	ระดับ คะแนน	ชีวิตในวันจันทร์ - ศุกร์	ชีวิตในวันเสาร์-อาทิตย์	ช่วงเวลาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน กิจวัตรประจำวัน
เฟิร์น (หญิง)		เฟิร์นจะเข้าเรียนทุกวิชา (จันทร์ถึงศุกร์) แต่ถ้าบางวันเฟิร์นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็อาจจะเกิดอาการง่วงเจ็บบ้าง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเรียนบ้าง (นาน ๆ ครั้ง)	ส่วนใหญ่อยู่หอ บางครั้งก็ชวนเพื่อนมาดื่มที่อ่างเก็บน้ำแม่ตำบ้าง เฟิร์นกลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 2 ครั้ง และมักจะมีโอกาสดื่ม 1-2 ครั้งที่บ้าน เพราะได้มีโอกาสพบเจอเพื่อนสมัยเรียนมัธยม จึงมีการเลี้ยงฉลองและดื่มกันที่บ้าน	ดื่มในเวลาเย็นๆ หรือค่ำๆ โดยไปตั้งวงตามหอพักรุ่นพี่ที่อยู่นอกมหาวิทยาลัย (เวลาการซื้อช่วงเย็น ๆ ถึงตี 15.00-00.00น.)
เอ (หญิง)		เล่น Hi5 และ MSN บางครั้งก็เล่นเกมส้าง โดยเริ่มตั้งแต่เธอตื่นนอนและจนกว่าเธอจะเข้านอน ไม่เคยอ่านหนังสือเรียน ถ้าวันไหนมีเรียนก็ไปเรียนตามปกติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพื่อนในกลุ่ม หากเพื่อนไม่ไปเรียนเธอก็จะไม่ไปแม้ว่าจะเป็นวิชาในเอกก็ตาม	ตื่นประมาณ 10.00-12.00 น. สายประจำหากไม่มีการเรียน กิจกรรมคล้าย ๆ กับวันธรรมดา พอตึกเย็นก็นั่งดื่มเหล้า	ส่วนใหญ่ดื่มตอนกลางคืน กลางวันก็มีบ้างแต่น้อย
นัท (หญิง-ทอม)		ไม่ค่อยจะตื่นสายถึงแม้ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ คือประมาณ 09.00 น. - 10.00 น. หากเกิดอาการเมาค้าง ก็ตื่นสายกว่าปกติ ประมาณ 12.00 - 13.00 น. แต่หลังจากการตื่นนอนแล้ว นัทจะชอบเล่น MSN และ Hi5 ถ้าเป็นช่วงเลิกเรียนแล้ว นัทก็จะกลับมาเล่น MSN และ Hi5 และถ้าวันไหน นัทก็จะนอนพักผ่อน นอกจากการเล่น MNS และ Hi5 นัทก็ยังชอบเล่นเกมต่อสู้หรือเกมที่ปล้นกันหรือยิงคู่ต่อสู้ (ปัจจุบันไม่ค่อยได้เล่นแล้วเนื่องจากย้ายหอ แล้วต้องเสียเงินค่าเน็ตต่างหาก)	เช้าหนัง เช้าการ์ตูนมาอ่าน	ส่วนใหญ่เป็นช่วงเวลากลางคืน 2-3 ทุ่มขึ้นไป ช่วง 5-6 โมงเย็นมีบ้างแต่น้อย
หนึ่ง (ชาย)		กลางวันฝึกงาน หลังเลิกงานดื่มกับพี่ที่สำนักงาน	อยู่ที่หอพักเฉย ๆ บางทีลงไปในเมืองไปเช่าหนังมาดู บางทีก็ขับรถไปเที่ยวแม่สาย เนื่องจากไม่มีเพื่อนกันนอกจะมีลงพื้นที่	ดื่มเป็นประจำหลังเวลาเลิกงานและหยุดเสาร์อาทิตย์ เริ่มประมาณ 5 โมงเย็น
สี่ (ชาย)		ไม่มีเรียนในวันพุธ สี่จึงดื่มในตอนเย็นของวันอังคาร นอกจากนี้การที่สี่มีเรียนในตอนบ่ายทำให้บางวันที่สี่เลือกดื่มในวันอื่นที่ไม่มีเรียน ถ้าไม่มีอะไรทำก็จะนอนและเล่นเกม	นอนอย่างเดียว บางทีก็ตื่นบ่ายสาม เล่นเกมสกินนิ่ง บางทีก็ไปเล่นฟุตบอลในมอ. วันเสาร์ - อาทิตย์ที่สามารถดื่มได้อย่างสะดวก	ดื่มตอนเย็น 2-3 ทุ่มเป็นต้นไป
เสือนะ (ชาย)		ถ้ามีเรียนเข้าก็ตื่นเช้าแต่ถ้าวันไหนมีเรียนสาย หรือบ่าย ก็จากตื่นก่อนไปเรียน 1 ชั่วโมง จากนั้นก็อาบน้ำ แต่งตัวไปเรียน	ตื่นสายมาก บางทีก็ตื่นตอนบ่ายตื่นมาก็ซักผ้า อาบน้ำ กินข้าว ดูโทรทัศน์ ไปเที่ยวห้องเพื่อนบ้าง ตอนกลางคืนก็คุยโทรศัพท์ แล้วก็เข้า	ประมาณ 6 โมงเย็นขึ้นไป รอดตะวันตกดิน

	หลังจากกลับจากเลิกเรียนหรือมีเวลาว่างก็จะเล่นMSN เล่น เกมส์ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง และตอนกลางคืนก็คุยโทรศัพท์และก็เข้านอน	นอน		
บี (ชาย)	ชอบนอนกลางวัน และจะตื่นตอนสาย ๆ ซึ่งเหตุที่ทำให้ตื่นสาย เนื่องจากนายบีนอนดึก บางครั้งก็จะนอนดูหนังอยู่ที่บ้าน บางวันก็ไปเที่ยวตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์กับเพื่อนรุ่นพี่ แล้วตอนสาย ๆ ประมาณ 10.00 น. ก็จะทำงานบ้าน หลังจากนั้น นายบีจะเล่นเกมคอมพิวเตอร์ บางวันก็มักจะหาโอกาสไปเล่นเกมออนไลน์ที่ร้านอินเทอร์เน็ตข้าง ๆ บ้านพัก พอตกเย็นถึงหัวค่ำก็จะนั่งอยู่บริเวณหน้าร้าน ไม่ไปเข้าเพราะเป็นวิชาที่ไม่ชอบเรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ วันพุธมีเรียนเช้าเวลา เวลา 08.00 น. ส่วนวันอื่น ๆ นั้นจะมีเรียนช่วงบ่ายเป็นส่วนใหญ่	ไม่มีข้อมูล		ไม่มีข้อมูล
เอ (ชาย)	เรียนและงาน เพราะมีวิชาที่ต้องเข้าเรียนในวันเสาร์ - อาทิตย์ และมีงานปัญหาพิเศษที่อาจารย์ในสาขาด้านวิชาคุณภาพน้ำ ให้นายเอมาช่วยทำงาน เมื่อตื่นมาจึงมีมาจึงมีแต่การเรียและช่วยทำงาน แต่หลังจากการเรียนและการทำงาน ในเวลาเย็นถึงค่านายเอยังมีเวลาว่างที่ยังสามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ กับเพื่อน ๆ ได้บ้าง	เรียน+งาน		ไม่มีข้อมูล
อ๊อด (ชาย)	อ๊อดมีเรียนเช้าทุกวัน ดังนั้นอ๊อดจึงต้องปรับเปลี่ยนการตี๋มให้เหมาะสมกับการเรียน ไม่ตี๋มให้เมามาก หลังจากเลิกเรียนก็จะไปเข้าเวร(กู้ภัยมน.) กลับค่ำ ๆ มีด ๆ แล้วก็นอน แต่ถ้าเพื่อนโทรเรียกให้ออกไปตี๋มก็จะออกไป	ถ้าไม่มีงานก็จะไปเข้าเวร		ตี๋มหลังจากเรียน ช่วงค่ำ หรือวันหยุด 3-4 ทุ่มขึ้นไป
แจ่ม	มีเรียนเช้าทุกวัน ดังนั้นเธอจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนการตี๋มให้เหมาะสมกับการเรียน ไม่ตี๋มให้เมามาก ตี๋มในช่วงหลังจากเรียน ช่วงค่ำ วันหยุด ตื่นมาเปิดเน็ตเล่นคอม	เหมือนกับวันธรรมดา ถ้าไม่มีอะไรก็จะไปเที่ยว เช่น ร้านเหล้าหน้ามอ หรือไม่กี่ับในเมือง(BM)		ตี๋มในช่วงหลังจากเรียน ช่วงค่ำ วันหยุด วันที่ไม่ออกทริป 3 ทุ่มขึ้นไป

ตารางที่ 14 ชีวิตประจำวันของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา

ต่อหน้าที่ในการนั่งรถขึ้นมหาวิทยาลัยไปเรียนหลังจากนั้นจึงเป็นช่วงเวลาของการพักผ่อน หากวันที่ไม่มีเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะตื่นสาย ๆ ทำกิจวัตรประจำวันเช่น อาบน้ำ ซักผ้า กินข้าว แล้วก็มักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่นอินเทอร์เน็ต เล่นเกม MSN Hi5 อ่านการ์ตูน เข้าหน้าผาก ค่ายโทรศัพท์ ฯลฯ โดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ยกเว้นฮ็อตกับเอ (ชาย) ซึ่งเป็นนักศึกษาในชั้นปี 3 และ 4 ตามลำดับ ฮ็อตกับเอมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเรียนและการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากทั้งฮ็อตและเอเป็นนักศึกษาในชั้นปีสูง มีวุฒิภาวะ รู้จักการแบ่งเวลาได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทั้งสองคนเรียนอยู่สายวิทยาศาสตร์ ซึ่งต้องเรียนหนัก และค่อนข้างยาก มีงานและมีสอบค่อนข้างบ่อย หากไม่แบ่งเวลาให้ดีก็อาจจะเกิดปัญหาได้ ในประเด็นเดียวกันกลับไม่พบในเฟิร์น บี และสี่ ทั้งที่ทั้งสามคนเรียนสายวิทยาศาสตร์เช่นกัน แต่ทั้งสามคนยังอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 จึงมีความเป็นไปได้ที่ว่าลักษณะชีวิตประจำวันขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของแต่ละคน (ชั้นปีสูง-ปีต่ำ) รวมไปถึงสายการเรียนที่ทำให้เกิดความรับผิดชอบต่องานที่มีความหนักเบาแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามกรณีศึกษาทั้งหมดก็ขึ้นชอบการดื่มสุราเมื่อมีเวลว่างจากการเรียนและการทำงาน กอรปกับมีเพื่อนชวนให้ร่วมดื่มด้วยกัน โดยส่วนใหญ่ช่วงเวลากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเริ่มดื่มเวลาเย็น ๆ หัวค่ำ จนไปถึงดึก ๆ

เพื่อนและกลุ่มอ้างอิง

กรณีศึกษามักจะมีกลุ่มอ้างอิงมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนสมัยเรียนโรงเรียนเก่า เพื่อนจังหวัดเดียวกัน เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนร่วมห้อง เพื่อนกลุ่มอ้างอิงกลุ่มหลัก และเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ที่สนิทกันแล้วทำกิจกรรมร่วมกันแบบเฉพาะกิจ เช่น การดื่มเหล้าของกลุ่มไนท์ซาฟารีของเอ(หญิง) และ 7 ประจันบาน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามักจะเริ่มดื่มครั้งแรกเมื่อสมัยเรียนมัธยม ต่อมาเมื่อเข้ามาเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้นและหลากหลายกลุ่มมากยิ่งขึ้นจึงก่อให้เกิดเพื่อนและกลุ่มอ้างอิงหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบางกรณีเช่น หนึ่งในที่มีเพื่อนที่เคยดื่มด้วยกันครั้งแรกสมัยมัธยมต้น และเมื่อย้ายมาเรียนโรงเรียนประจำจังหวัดก็ทำให้มีโอกาสดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างอิสระมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในกรณีของฮ็อตและแจ่มที่ได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทำให้มีกลุ่มอ้างอิงทั้งที่เป็นเพื่อนสมัยเรียนสาขาเดิม และเพื่อนกลุ่มใหม่ นอกจากนี้การที่ฮ็อตเป็นอาสาสมัครกู้ภัย ทำให้มีกลุ่มเพื่อนอ้างอิงที่จะชวนกันไปดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นอีกด้วย ซึ่งให้เห็นว่า ยิ่งกรณีศึกษามีเพื่อนหลากหลายกลุ่มเท่าไร กลุ่มอ้างอิงที่มักจะชวนกันไปดื่มแอลกอฮอล์ก็มีมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้จำนวนกลุ่มอ้างอิงยังสัมพันธ์กับความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ของแต่ละกรณีศึกษาด้วย ซึ่งอธิบายได้ว่า ยิ่งมีจำนวนกลุ่มอ้างอิงมาก ยิ่งมีความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นเช่นกัน

นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่าแฟนหรือคนรักยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้กรณีศึกษามีพฤติกรรมการดื่มที่มากขึ้นหรือน้อยลง เช่นกรณีของนัท ที่มีแฟนดื่มด้วยทำให้ยอมรับในพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนัทได้ ดังจะเห็นได้จากการติดตามนัทไปตามวงเหล้าและร่วมดื่มกับนัทด้วย หรือแม้แต่การที่นัทขึ้นไปส่งแฟนที่บ้าน ก็มีการนำแอลกอฮอล์มาเลี้ยงต้อนรับทำให้นัทดื่มแอลกอฮอล์มากในช่วงนั้นเป็นพิเศษ ในขณะที่กรณีของอ๊อด ที่มีเพื่อนหลากหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่เป็นอาสาสมัครเหมือนกัน ที่มักจะต้องอยู่เวรกันในยามดึก หากไม่มีอะไรทำหรือระหว่างนั่งรอมักจะมีการชวนกันดื่มแอลกอฮอล์อยู่เสมอ ๆ ซึ่งหากพฤติกรรมดังกล่าวถี่มากเกินไปก็มักจะถูกตักเตือนจากแฟนของอ๊อดด้วยเช่นกัน

ชื่อกรณศึกษา(ชื่อสมมติ)	เพื่อนและกลุ่มอ้างอิง	การนำหรือคล้ายตามกลุ่มในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เฟิร์น (หญิง)	ทุกครั้งที่เฟิร์นดื่ม จะดื่มกับเพื่อนที่เรียนด้วยกันและเพื่อนที่อยู่หอในห้องเดียวกัน ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อน สนิทจากจังหวัดเดียวกัน และเพื่อนที่เรียนร่วมสาขาหรือสายเดียวกัน เช่น สาขาเวชศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์	โดยส่วนใหญ่แล้วเพื่อนมักจะชวนดื่ม
เอ (หญิง)	เอมีเพื่อนจำนวนมากมายังผู้ชายและผู้หญิงปะปนกันไป แต่เพื่อนในกลุ่มที่สนิทกันมาก ๆ มี 5 คน และ 2 ใน 5 คนดังกล่าว ไม่ดื่มแอลกอฮอล์แต่จะนั่งร่วมวงด้วย นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มอ้างอิงอื่นที่เอชอบดื่มเหล้าด้วยได้แก่กลุ่ม 7 ประจัญบาน ซึ่งเป็นเพื่อนชายจำนวน 7 คน เมื่อตั้งกินเหล้ากันก็จะถามหา 7 คนดังกล่าว นอกจากนี้ต่อมากลุ่มดีสนิทกับกลุ่มเพื่อนชายใหม่อีก 3 คน ทุกครั้งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เธอก็มักจะเรียกหาเพื่อนทั้ง 3 คนนี้แทนพวก 7 ประจัญบาน	ส่วนใหญ่เอเป็นคนชวนเพื่อน แต่ถ้าบางครั้งที่เพื่อนชวน มักจะดื่มที่ร้านมากกว่าหอ ส่วนเอไม่ชอบดื่มที่ร้าน
นัท (หญิง-ทอม)	นัทมีกลุ่มที่เรียนเอกเดียวกัน และเพื่อนสมัยมัธยม นัทจะสนิทกับเพื่อนสมัยมัธยมมากกว่า ส่วนเพื่อนกลุ่มที่ดื่มเหล้าด้วยกันอยู่เสมอ ช่วงหลัง ๆ ไม่ค่อยสูงส่งเท่าไรนัก	ส่วนใหญ่เพื่อน ๆ ชวน และมีบ้างครั้งที่อยากดื่มเองบ้างก็จะชวนเพื่อน
หนึ่ง (ชาย)	เพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มของหนึ่งมากที่สุด ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนที่มาเรียนด้วยกันจากรร.เก่า และกลุ่มเพื่อนที่เรียนสาขาเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อครั้งไปฝึกงานก็ยังมีกลุ่มอ้างอิงเพิ่มขึ้นอีกกลุ่มคือ กลุ่มพี ๆ ที่ฝึกงานซึ่งมักจะชวนดื่มเป็นประจำ	มีทั้งเพื่อนชวนและชวนเพื่อนดื่ม
สี่ (ชาย)	ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนกลุ่มเดิมที่มาจากรร.เก่าด้วยกัน และเพื่อนที่เรียนสาขาเดียวกัน	พี หรือเพื่อนชวน
เสียนะ (ชาย)	ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนกลุ่มเดียวกันได้แก่ กลุ่ม 7 ประจัญบาน นอกจากนี้ยังมีเพื่อนกลุ่มอื่นในเอกเดียวกัน อีก 3 กลุ่ม ซึ่งไปร่วมดื่มด้วยแต่ไม่บ่อยครั้ง ได้แก่ กลุ่มเพื่อนผู้หญิงเอกพัฒน กลุ่มสาวในททพารี กลุ่ม 6 สาว รวมไปถึงเพื่อนต่างสาขาที่รู้จัก สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาจีน	ส่วนใหญ่เพื่อนชวน หากเพื่อน ๆ กลับบ้านก็จะไม่ดื่ม หากอยากดื่มจริง ๆ ก็จะมาดื่มคนเดียว
บี (ชาย)	บีมีทั้งเพื่อนที่เรียนในมหาวิทยาลัยเดียวกันและกลุ่มรุ่นพี่ที่พักอาศัยอยู่ใกล้กัน ส่วนมากบีจะอยู่กับรุ่นพี่มากกว่า นอกจากนี้ยังมีเพื่อนที่บ้านซึ่งเมื่อกลับไปก็ชวนกันดื่มบ้าง	เพื่อนชวน
เอ (ชาย)	เพื่อนของเอส่วนมากเป็นเพื่อนที่เรียนสาขาเดียวกัน และเพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ด้วยกันแต่พักอยู่หออื่น เอมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนที่พักอยู่บ้านเดียวกัน และบางครั้งกับเพื่อนคนละกลุ่มแล้วแต่โอกาส	ตอนแรก ๆ เพื่อนชวน . ในช่วงหลัง ๆ เป็นฝ่ายชวนเพื่อน
อืด (ชาย)	มีเพื่อนมากมายหลายกลุ่ม อันได้แก่ เพื่อนที่เปลี่ยนรหัสมาเรียนสาขาเดียวกัน และเพื่อนรุ่นน้องที่อยู่หอพักเดียวกัน อีก 5-7 คน ส่วนใหญ่อยู่สาขาเกษตร ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนกลุ่มนี้ ส่วนเพื่อนที่เปลี่ยนรหัสและอยู่กลุ่มเดียวกันก็จะดื่มบ้างแต่น้อยลงไปกว่าแต่ก่อน	ส่วนใหญ่เพื่อนเป็นคนชวน มีบ้างที่อืดชวนเพื่อน เมื่ออยากดื่มจริง ๆ
แจ่ม	ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อนรุ่นน้องที่เรียนอยู่สาขาการท่องเที่ยว	ต่างคนต่างชวน

ตารางที่ 15 เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงของกรณศึกษา 10 กรณศึกษา

โดยส่วนใหญ่แล้ว ในการดื่มแต่ละครั้ง กรณีศึกษามักจะถูกเพื่อนชวนให้ดื่ม แม้ว่ามีบ้าง บางครั้งที่กรณีศึกษาชวนเพื่อน ยกเว้นแต่กรณีของนายบีที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจทำให้การดื่ม เหล้าของนายบีทุกครั้งเกิดจากเพื่อนรุ่นพี่เป็นคนชวนให้ดื่มทั้งสิ้น

วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านของชีวิต

การศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การเรียน สถานภาพ ทางการเงิน และสุขภาพ กรณีศึกษาส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการเรียนในช่วง ฤดูกลางสอบมากดังจะเห็นได้จากการหยุดดื่มในช่วงสอบของเฟิร์น เอ(หญิง) หนึ่ง สี เสืออะ บี เอ อี๊ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีศึกษาบางคนเคยอยู่ในช่วงวิกฤตของการเรียนเมื่อผลการเรียนต่ำ และกำลังจะถูกรีไทร์ เช่น เอ (หญิง) และนัท นอกจากนี้บางคนยังลดพฤติกรรมการดื่มลงอัน เนื่องจากปัญหาด้านการเงิน เช่น เฟิร์น หนึ่ง แจ่ม นอกจากนี้รวมไปถึงบางคนที่มีปัญหาด้าน สุขภาพเช่น เอ (หญิง) หนึ่ง และแจ่ม ที่มักจะเลียงไม่ดื่มเมื่อมีอาการป่วยเช่น โรคกระเพาะ และไม่ สบายหลังจากดื่มหลายวันติดกัน

นอกจากนี้ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยาส่วนใหญ่ต้องกู้เงินกยศ.เรียน ดั้งนั้นแล้วเพื่อ ไม่ให้ถูกตัดสิทธิ์ในการกู้เงินดังกล่าว กรณีศึกษาจำเป็นต้องหยุดดื่มในช่วงที่มีการนำมาตรวจ การตรวจตราหอพักมาใช้ เช่นกรณีของเอที่หยุดดื่มในช่วงที่มีการตรวจหอพัก

ในประเด็นเดียวกัน กรณีศึกษาบางรายงดการดื่มในช่วงที่มีการตรวจตราหอพัก รวมไปถึง มาตรการการงดเหล้าในวาระต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการจะเสียเงินค่าปรับโดยมองว่านำเงิน ค่าปรับดังกล่าวมาเป็นเงินในการซื้อแอลกอฮอล์ดื่มครั้งต่อไปจะดีกว่า เช่นกรณีของเฟิร์น แต่ อย่างไรก็ตามมีกรณีศึกษาบางรายที่ไม่ลดพฤติกรรมการดื่มในช่วงเวลาดังกล่าว แต่เลียงการตรวจ ตราโดยการเปลี่ยนสถานที่ดื่มแทน เช่นกรณีของนัท

ในทางกลับกัน กรณีศึกษามีพฤติกรรมการดื่มเป็นปกติ หรือเพิ่มมากขึ้น เมื่อพ้นจากช่วง ฤดูกลางสอบไป ดังจะเห็นได้จากการตกอยู่ในภาวะอารมณ์นี้กสนุกเมื่อสอบเสร็จแล้วเพื่อนชวน เศร้า โกรธ เสียใจเมื่อทะเลาะกับแฟนหรือที่บ้าน หรือเกิดความรู้สึกเชิงเมื่อคะแนนสอบออกมาไม่ดี ไม่ว่าจะอยู่ในอารมณ์ใด ๆ จะสุขหรือทุกข์หากไม่ใช่ช่วงสอบ กรณีศึกษาส่วนใหญ่ก็พร้อมที่จะ ออกไปดื่มกับเพื่อน ๆ หากมีคนชวน หรือตนเองนี้กสนุกแล้วชวนเพื่อนออกไปดื่มเช่นกัน

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	เหตุการณ์ที่ทำให้มีพฤติกรรมการดื่มลดลง	เหตุการณ์ที่ทำให้มีพฤติกรรมการดื่มมากขึ้น
เฟิร์น (หญิง)	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงสอบ ทำการบ้าน อ่านหนังสือ หรือมีกิจกรรมในมหาวิทยาลัย - รายการโทรทัศน์ที่ชอบออกอากาศ - กลุ่มเพื่อนที่ดื่ม - ภาวะการเงิน - สถานที่ที่เหมาะสม 	<p>นึกสนุกเมื่อถึงโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่น ในงานวัด งานรำวง หรือมีงานเลี้ยงฉลองต่าง ๆ เช่น วันเกิด สอบเสร็จ สอบได้คะแนนต่ำ หรือไม่กี่เมื่อรู้สึกเบื่อ หรือมีเรื่องกระทบใจและมีปัญหาส่วนตัว</p>
เอ (หญิง)	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงสอบ - ผลการเรียนแย่งและกำลังจะถูกรีไทร์ - โรคประจำตัว - เกรงจะถูกตัดเงินกู้ยศ. 	- ย้ายมาอยู่หอพักเอกชนหน้ามอ ไม่มีกฎระเบียบเคร่งครัดเหมือนหอพักในมหาวิทยาลัย
นัท (หญิง-ทอม)	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหากับเพื่อน - ผลการเรียนตกต่ำ เสี่ยงต่อการถูกรีไทร์ 	ดื่มเป็นปกติ ไม่มากขึ้น
หนึ่ง (ชาย)	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงสอบต้องอ่านหนังสือ - ไม่มีเงิน - หรือภาวะที่ดื่มติดต่อกันมาหลายวันแล้ว - ไม่สบาย 	<ul style="list-style-type: none"> - เครียด อยากสนุกสนาน - ทะเลาะกับแฟน - คะแนนสอบไม่ดี
สี่ (ชาย)	- ช่วงสอบ	- เครียด ทะเลาะกับพ่อแม่ คะแนนสอบออกมาไม่ดี
เสือนะ (ชาย)	- ขึ้นอยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่า นอกจากช่วงเวลาที่ไม่มีดื่มเลยได้แก่ ช่วงสอบ วันที่มีเรียนแต่หลังเลิกเรียนแล้วก็สามารถดื่มได้ รวมไปถึงเวลากลับบ้านเพราะไม่มีเพื่อน ๆ ชวนดื่ม แต่ถ้าอยากดื่มจะซื้อมาดื่มที่บ้านคนเดียว	ขึ้นอยู่กับความรู้สึกอยากดื่ม วิถีชีวิตหรือเหตุการณ์ใด ๆ ไม่มีผลกระทบต่อการดื่มเลย
บี (ชาย)	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงใกล้สอบ - ช่วงเวลาที่ไปเที่ยวพูดคุยกับเพื่อนหญิงหลาย ๆ คนในมหาวิทยาลัย 	- เครียดเรื่องเงิน
เอ (ชาย)	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีเหตุผล - ช่วงสอบ - ทำงานหนักจนเหนื่อย - เครียด ๆ งานเยอะทำไม่ทัน - ส่งติดงาน มีงานค้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - เครียดเรื่องคะแนนสอบ - เรื่องแฟน - สอบเสร็จ - เพื่อนชวนไม่ยอมขี้ใจเพื่อน

	-	ใกล้ครบกำหนด	
อ๊อด (ชาย)	-	เข้าเวร	- ตามแต่สถานการณ์จะพาไป แล้วแต่จะมีเพื่อนหรือรุ่นพี่ชวน หรือมีคนเลี้ยง หรือการไป เกี่ยวกับเพื่อน ๆ
	-	สอบ	
	-	มีงาน	- อ๊อดจะเป็นฝ่ายชวนเพื่อนเมื่อ เซ็งเรื่องเรียน แฟนไม่อยู่ หรือทะเลาะกับแฟน
แจ่ม	-	เงินหมด	- ดื่มเป็นปกติตามแต่เพื่อนจะชวนไป
	-	มีปัญหาสุขภาพ	
	-	ออกทริป	

ตารางที่ 16 วิถีชีวิตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิตของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา

นโยบายและการควบคุมทางสังคม

การศึกษาถึงนโยบายและการควบคุมทางสังคมที่มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมการดื่มเหล้าของนักศึกษา พบว่า ทศนคติต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันได้แก่ กฎหมายระเบียบ นโยบายด้านวินัยของนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกเป็น ทศนคติต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปรับตัวต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทศนคติต่อนโยบายการตรวจหอพักและการตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการปรับตัวต่อนโยบายการตรวจหอพักและการตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่า

กรณีศึกษามีทศนคติต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การปรับตัวต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกันดังจะเห็นได้จากทศนคติที่เฉย ๆ ต่อนโยบายการควบคุมแอลกอฮอล์ เช่น การซื้อขายแอลกอฮอล์เป็นเวลา ห้ามไม่ให้ใส่ชุดนักศึกษา ฯลฯ ยกเว้น เฟิร์นที่ไม่เห็นด้วยเนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นสิทธิ์ส่วนบุคคล แต่อย่างไรก็ตามทั้งหมดมีการปรับตัวตามนโยบายดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลา หรือการเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดลำลองก่อนเข้าไปซื้อ และงดดื่มเหล้าในวันเลือกตั้งเนื่องจากเกรงว่าจะเสียเงินค่าปรับ

แต่อย่างไรก็ตามการศึกษายังพบว่า นโยบายการควบคุมเรื่องเวลาในการจำหน่ายแอลกอฮอล์อาจจะใช้ไม่ได้ผล ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษาบางคนยังสามารถเข้าไปถามหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลังเที่ยงคืนจากร้านขายปลีกซึ่งแม้ว่าร้านจะปิดแล้ว แต่เนื่องจากรู้จักกับเจ้าของร้านสามารถที่จะเรียกให้เปิดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

ในทางกลับกัน ทศนคติต่อนโยบายการตรวจหอพักและการตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการปรับตัวต่อนโยบายการตรวจหอพักและการตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา พบว่ากรณีศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกเฉย ๆ กับนโยบายการตรวจหอพักและการตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้พบว่ามีบางกรณีที่ไม่เห็นด้วย เช่น เอ (หญิง) และนัท ที่ไม่เห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามทั้งหมดก็ปรับตัวตามนโยบายดังกล่าวโดยส่วนใหญ่หยุดดื่มในช่วงเวลาที่มีการตรวจตรา ยกเว้นนัทที่หนีไปดื่มที่อื่นไกล ๆ เช่นร้านในเมือง เพื่อให้รอดพ้นจากการตรวจตรา นอกจากนี้ยังพบว่าเฟิร์นมีการทำทนายระเบียบของมหาวิทยาลัยบ้างโดยการเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถุงผ้าขึ้นไปดื่มที่หอพักในมหาวิทยาลัย เพื่อแสดงความท้าทายต่อระบบรักษาความปลอดภัยของหอพัก และอวดความกล้าต่อเพื่อน ๆ แต่อย่างไรก็ตามเฟิร์นก็มักจะรู้สึกที่ผิดเนื่องจากให้ความเคารพต่อมหาวิทยาลัยที่เป็นสถานที่ศึกษาและรู้สึกผิดต่อบทบาททางเพศของตนเอง เนื่องจากเห็นว่าตนเองเป็นผู้หญิงไม่ควรที่จะทำในเรื่องดังกล่าว อย่างไรก็ตามนโยบายดังกล่าวมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มมากกว่านโยบายการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์โดยรัฐ ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยส่วนบุคคล เช่น การเกรงกลัวต่อการตัดสิทธิ์เงินกู้ยืมฯ ซึ่ง

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	ทัศนคติต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ทัศนคติต่อนโยบายการตรวจหอพักและการ ตรวจร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	การปรับตัวต่อนโยบายการควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	การปรับตัวต่อนโยบายการตรวจหอพัก และการตรวจร้านขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์
เฟิร์น (หญิง)	- ไม่เห็นด้วย มองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นสิทธิ์ส่วนบุคคล	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	- มีการปรับตัวตามมาตรการของรัฐเช่น จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลา หรือการ เปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดลำลองก่อนเข้าไปซื้อ	- มีท่าทายเป็นเยี่ยงของมหาวิทยาลัยบ้าง เช่น เอา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใส่ถุงผ้าขึ้นไปดื่มที่หอพักใน มอ.
เอ (หญิง)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ต่อต้าน จะพูดบน "โตแล้ว ไม่ได้ขอเงินมหาวิทยาลัยมา กิน"	ปรับตัวตาม (เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนไปซื้อดื่ม แต่ถ้า หลังเที่ยงคืนแม้ว่าร้านจะปิดแล้วแต่รู้จักเจ้าของ ร้าน จึงสามารถไปเรียกให้เขาเปิดขายได้)	ปรับตัว ไม่กินช่วงตรวจหอพัก (ไม่หนีไปกินที่อื่น เพราะไม่ชอบไปร้าน) ปรับตัวตามเพราะกลัวถูก ตัดเงินกู้
นัท (หญิง-ทอม)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ต่อต้าน บน ๆ ไม่พอใจ	ปรับตัวตาม (เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนไปซื้อดื่ม)	ปรับตัวโดยการหนีไปกินในเมือง
หนึ่ง (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม	ปรับตัวตาม
สี่ (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม	ปรับตัวตาม
เสียนะ (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม (ยังดื่มอยู่ไม่สนใจ)	ปรับตัวตาม (ชนวดเบียร์ขวดเหล้าไปทิ้ง เลิก ตรวจก็กลับมากินกันใหม่)
บี (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม	ปรับตัวตาม
เอ (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม	ปรับตัวตาม
อ้อด (ชาย)	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม (ดื่มให้น้อยลง ไม่ส่งเสียงดัง เกือบ หลักฐานให้หมดทุกครั้ง ช่วงไหนมีการตรวจเข้ม ก็จะไม่ดื่มเลย)	ปรับตัวตาม
แจ่ม	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	เฉย ๆ ไม่ต่อต้าน	ปรับตัวตาม (ดื่มให้น้อยลง ไม่ส่งเสียงดัง เกือบ หลักฐานให้หมดทุกครั้ง ช่วงไหนมีการตรวจเข้ม ก็จะไม่ดื่มเลย)	ปรับตัวตาม

ตารางที่ 17 ทัศนคติและการปรับตัวต่อนโยบายการรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา 10 กรณีศึกษา

กรณีศึกษาข้างต้องพึ่งรายได้จากแหล่งทุนดังกล่าวเพื่อใช้ในการเรียน ทำให้ไม่ยอมแก้ปัญหาทางมหาวิทยาลัย จึงพยายามที่จะปรับตัวตามโดยการงัดเดิมในช่วงเวลาที่มีการล่มสลายตามหอพักต่าง ๆ

โดยภาพรวม ส่วนใหญ่กรณีศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนโยบายและการควบคุมทางสังคมจากภายนอก เช่น นโยบายรัฐ หรือการรณรงค์ใด ๆ ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ วิทยูต่าง ๆ เท่าที่ควร หากการนโยบายและมาตรการนั้นเป็นเพียงการรณรงค์ และไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวกรณีศึกษา แต่หากนโยบายดังกล่าวมีบทบังคับโดยตรง เช่น มาตรการงดเหล้าก่อนวันเลือกตั้ง กรณีศึกษามากจะปรับตัวตามโดยไม่เต็มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาดังกล่าว เช่นกรณีของนัทและเอทีจะไม่ซื้อไม่ดื่มแอลกอฮอล์ในวันเลือกตั้งเพราะไม่อยากถูกจับและถูกปรับ ทั้งนี้เพราะเห็นว่าน่าเสียดายเงินค่าปรับที่สามารถเก็บเงินไว้ซื้อวันอื่นได้อีก สิ่งเหล่านี้ทำให้เข้าใจได้ว่าแม้ว่าจะมีนโยบายและการควบคุมทางสังคมต่อการดื่มแอลกอฮอล์มากน้อยเพียงใดแต่ผลที่ได้มักจะไม่ประสบความสำเร็จดังจะเห็นจากกรณีศึกษาส่วนใหญ่ที่มักจะไม่ค่อยให้ความสนใจมากไปกว่าการพูดถึงแล้วแสดงความไม่เห็นด้วยแต่ก็มักจะปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม สาเหตุสำคัญที่ทำให้นโยบายและการควบคุมต่าง ๆ ประสบความสำเร็จน้อยกว่าที่ควรจะเป็นอันเนื่องมาจาก การบังคับใช้นโยบายดังกล่าวขาดความต่อเนื่องและจริงจังทำให้นโยบายและการควบคุมต่าง ๆ เป็นเพียง “เสือกระดาษ” ที่ทำให้กรณีศึกษาต่าง ๆ หลุดตมในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้นเอง

อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นโยบายและการควบคุมทางสังคมต่าง ๆ ไม่ค่อยมีผลต่อพฤติกรรม การดื่มของกรณีศึกษามากนัก อันเนื่องมาจาก พฤติกรรมการดื่มของกรณีศึกษาทั้งหมดเป็นพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการผลิตซ้ำในครอบครัว ดังจะเห็นได้จากในทุกกรณีศึกษาจะมีประวัติภูมิหลังครอบครัวที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์อย่างเห็นได้ชัด พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวเป็นสิ่งที่หล่อหลอมให้เกิดการยอมรับเอาแอลกอฮอล์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของกรณีศึกษา ซึ่งพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์จึงมีฐานะเป็นวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตโดยทั่วไป

ดังนั้นแล้วเมื่อกรณีศึกษาเข้ามาเรียน ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ส่วนหนึ่งการอยู่ร่วมกัน แอลกอฮอล์ได้เป็นส่วนหนึ่งของกรณีศึกษาและเพื่อน ๆ แต่เมื่อมีการประกาศนโยบายและการควบคุมทางสังคมต่าง ๆ โดยภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นเพียงข้อจำกัดที่ดูเหมือนไม่มีความสำคัญมากนัก ทั้งนี้เพราะเป็นเพียงแค่ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ที่จะมีการกวาดจับและการตรวจตรา แต่นัยยะของความสำคัญกลับไปอยู่ที่การควบคุมทางสังคมภายในมหาวิทยาลัยผ่านนโยบายของมหาวิทยาลัยอันซึ่งจะมีผลต่อตัวกรณีศึกษาโดยตรง เช่น การถูกตัดสิทธิ์เงินกู้ยืม. หากเจ้าหน้าที่กิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยพบว่านักศึกษาที่ได้รับเงิน กยศ.ดื่มสุรา ฯลฯ อิทธิพลเหล่านี้ จึงเป็นที่รู้กันในผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร

อาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (ฝ่ายกองกิจการนิสิต) ว่านิสิตจะเกรงกลัวต่อบทลงโทษดังกล่าวมากที่สุด (ข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยา วันที่ 7 กรกฎาคม 2552)

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของนโยบายและการควบคุมทางสังคมที่มีความชัดเจน (ใกล้ตัว) มากที่สุดคือเรื่องการจัดระเบียบสังคมรอบมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความพยายามจัดตั้งคณะทำงานจัดระเบียบสังคมรอบมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยาออกเป็นชุด คณะทำงานด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดระเบียบสังคมสถานบริการ การจัดระบบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา การตรวจหอพักเอกชน บ้านเช่า การกวดขันวินัยจราจร/พื้นที่ตลาดนัดคลองถม การให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนิสิตที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยจะเป็นการพยายามทำงานเชื่อมประสานและบูรณาการร่วมกันระหว่างคณะทำงานของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยา เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าของผู้ประกอบการหอพัก

ซึ่งจากการประชุมคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยา พบประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. การจัดระเบียบหอพักมีความลักลั่นในเรื่องของสิทธิ์ที่ดิน สปก.4-01 หอพักที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่นบนที่ดินดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถขอใบอนุญาตได้ เป็นหอพักเถื่อน แต่ทางหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดอนุโลมให้ ซึ่งทำให้อาจจะดูไม่มีอำนาจไปบีบบังคับอะไรมาก เพราะไม่ได้อยู่ในพรบ.หอพัก (ซึ่งระบุห้ามดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก)
2. นอกจากนี้ยังมีการเลี่ยงกฎระเบียบต่าง ๆ เช่น การเปิดจำนวนห้องพักที่น้อย หรือการสร้างบ้านเป็นหลัง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยง พรบ.ดังกล่าว
3. ในมุมมองของผู้ประกอบการ เจ้าของหอพัก ดูเหมือนจะกลัวโทษเด็กกว่า ระเบียบการห้ามดื่มสุราก็ได้ตีประกาศไว้ที่หน้าหอพัก แต่นักศึกษาไม่รักษากฎระเบียบดังกล่าว และหากจะบังคับตามระเบียบอย่าเคร่งครัดมากก็ได้ เพราะถ้าเข้มงวดมาก นักศึกษาก็จะหนีไปอยู่หอพักอื่นแทน ซึ่งก็มีผลกระทบต่อการอยู่รอดของหอพักดังกล่าว

เสียงสะท้อนดังกล่าว จึงทำให้เข้าใจได้ว่า ความจำเป็นที่ไม่สามารถจริงจังที่จะตรวจจับกวดขันอันเนื่องมาจากผลกระทบจากการพึ่งพาอาศัยจำนวนนักศึกษาที่เข้ามาเช่าหอพัก ผู้ประกอบการหอพักอยู่ภายใต้อิทธิพลของฐานะทางการเงินที่มีความจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยนักศึกษาในการเช่าหอพักเพื่อความอยู่รอด จนส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายจึงมีลักษณะยืดหยุ่นและคลายความเข้มงวดลงอย่างมาก

ช่องทางการเข้าถึงแอลกอฮอล์

การศึกษาพบว่าแหล่งของการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และลักษณะความยากง่ายของการเข้าถึง ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะสามารถเข้าถึงแหล่งจำหน่ายแอลกอฮอล์ได้ในเวลา 10-20 นาที โดยรัศมีของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใกล้ที่สุดคือน้อยกว่า 100 เมตร ใกล้ที่สุดไม่เกิน 3 กิโลเมตร นอกจากนี้เหตุผลในการเลือกซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากร้านจำหน่ายต่าง ๆ โดยเลือกจากร้านที่อยู่ใกล้ที่สุด ง่าย สะดวกต่อการไปซื้อ รวมไปถึงบางกรณีก็มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเจ้าของร้าน ซึ่งนอกจากจะได้รับความสะดวก เป็นกันเอง และความสนิทสนมส่วนตัวแล้ว บางครั้งเจ้าของร้านก็แถมกับแถม หรือลดค่าของให้อีกด้วย นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าทั้งสองฝ่ายยังมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ “พึ่งพาอาศัยประโยชน์” ดังจะเห็นได้จาก เจ้าของร้านมักจะแจ้งข่าวการลงตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยให้กรณีศึกษาทราบ ในขณะที่กรณีศึกษาบางคนรู้จักสนิทสนมกับเจ้าของร้านและมักจะซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านประจำแล้ว การที่กรณีศึกษาแต่ละคนต่างก็มีกลุ่มอ้างอิงที่มักจะดื่มแอลกอฮอล์ด้วยกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม ดังนั้นแล้ว การมีสายสัมพันธ์ใกล้ชิดกันระหว่างเจ้าของร้านจำหน่ายแอลกอฮอล์กับกรณีศึกษา นำมาซึ่งฐานลูกค้าที่เข้ามาซื้อสินค้าจำพวกแอลกอฮอล์ได้อย่างกว้างขวาง

สภาพการณ์โดยส่วนใหญ่ที่ทำให้นักศึกษาเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ค่อนข้างง่ายสะดวก เปิดเกือบทั้งคืน ทำให้นักศึกษามีโอกาสที่จะชวนกันไปดื่มแอลกอฮอล์ได้มาก หากไม่มีเรียนหรือกิจกรรมใด ๆ หลังเลิกเรียน นอกจากนี้ การเข้าถึงแหล่งจำหน่ายแอลกอฮอล์ที่ค่อนข้างง่ายเกือบตลอดทั้งคืนนั้นเกิดจาก ความย่อหย่อนในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหล่านี้เปิดได้นานกว่าที่กฎหมายกำหนด แม้กระทั่ง ร้านที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ไม่มีดนตรีและการเต้นรำ ก็สามารถเปิดได้เพียงเที่ยงคืนครึ่ง ซึ่งหมายถึงการปิดร้าน ปิดไฟ และไม่มีคนอยู่ในร้านอยู่เลย แต่ในทางปฏิบัติแล้ว กรณีศึกษาอธิบายว่ายังสามารถซื้อหาแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มต่าง ๆ ได้ถึงเวลาตีสาม

ชื่อกรณีศึกษา (ชื่อสมมติ)	ความยากง่ายในการเข้าถึงแหล่ง จำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์	ระยะห่างของร้านจำหน่ายกับ สถานที่ตีม	ระยะเวลาของการซื้อเครื่องตีม แอลกอฮอล์	ความสัมพันธ์กับเจ้าของร้านจำหน่ายเครื่องตีม แอลกอฮอล์
เฟิร์น (หญิง)	เข้าถึงได้ง่าย	ไม่เกิน 1 กิโลเมตร	ใช้เวลาในการเดินทางไปกลับ + ซื้อของประมาณ 20 นาที	ไม่สนิท บางครั้งก็ซื้อที่เซเว่น (โดยมากแล้วซื้อร้านที่สะดวกที่สุดและใกล้ที่นั้งตีมมากที่สุด)
เอ (หญิง)	สะดวกใกล้ หาซื้อได้ง่าย	น้อยกว่า 100 เมตร	ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2-3 นาที รวมการซื้อ + การเดินทางประมาณ 10-15 นาที	สนิทกับเจ้าของร้านหมู่อ เอรู้จักกับเจ้าของร้านก่อนเพื่อนในกลุ่ม มีการเรียกขานชื่อเล่นและทักทายกันเวลาไปซื้อของ บางครั้งถ้าเอไปซื้อเองเจ้าของร้านจะแถมกับแกล้มให้ด้วย
นัท (หญิง-ทอม)	สะดวกและง่ายต่อการซื้อ	น้อยกว่า 100 เมตร	ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2-3 นาที รวมการซื้อ + การเดินทางประมาณ 10-15 นาที (หอนัทกับเออยู่ตรงกันข้ามกัน ใช้เวลาใกล้เคียงกัน)	เป็นลูกค้าธรรมดา
หนึ่ง (ชาย)	ปิดดึก	ประมาณ 200-300 เมตร	ประมาณ 10-15 นาที	ค่อนข้างสนิท
สี่ (ชาย)	ซื้อง่ายและปิดค่อนข้างดึก	ประมาณ 200-300 เมตร (ตีมด้วยกันกับหนึ่ง)	ประมาณ 10-15 นาที	ค่อนข้างสนิท
เสื่อนะ (ชาย)	ซื้อได้ง่ายสะดวกสบาย	ปกติกินที่ร้านหมู่อ ถ้ากินที่หอเพื่อน ประมาณ 3 กิโลเมตร	ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที	สนิทกับเจ้าของร้านหมู่อ เจ้าของร้านรู้ช่วงเวลาไหนเสื่อนะมีปัญหา ออกหัก บางทีก็แนะนำเหล้าใหม่ ๆ ให้ เสื่อนะเป็นขาประจำ
บี (ชาย)	สะดวก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
เอ (ชาย)	สะดวก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
อ๊อด (ชาย)	สะดวกใกล้	ไม่เกิน 500 เมตร (หน้าหอที่ชอบตีมก็มีชาย มีเฟรชมาร์ท มีกระดุมติด ๆ กัน)	ไม่เกิน 10 นาที	เป็นลูกค้าธรรมดา
แจ่ม	ง่าย	ตีมที่ผ้าหน้ามอ. (ใกล้หอ) ตีมที่หอระยะห่างเกือบ 1 กิโลเมตร	ไม่เกิน 20 นาที	ตีมที่ร้านตามผับมากกว่าหอ บางร้านรู้จักกับเจ้าของ

สื่อสารมวลชน

การรับสื่อสารมวลชนมีผลน้อยมาก ส่วนใหญ่มักจะมีชนิดและยี่ห้อของแอลกอฮอล์ที่ดื่มประจำอยู่แล้ว และการติดตามรับฟังสื่อทางโทรทัศน์และวิทยุค่อย ๆ เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม กรณีศึกษาบางคนที่รับชมโฆษณาและสนใจในแอลกอฮอล์ยี่ห้อใหม่บางและเมื่อมีโอกาสก็ได้ซื้อมาลองดูเช่นกรณีของดี แต่สุดท้ายก็กลับไปซื้อแอลกอฮอล์ยี่ห้อเดิมเสียมากกว่า ทั้งนี้ปัจจัยดังกล่าวสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความสามารถในการจ่ายของกรณีศึกษา) ดังจะเห็นได้จากกรณีของหนึ่งที่ไม่สนใจแอลกอฮอล์ยี่ห้อใหม่ๆ ที่โฆษณาส่วนใหญ่จะดื่มแต่ยี่ห้อเดิม ๆ โดยดูจากกำลังในการซื้อมากกว่า ซึ่งคล้ายกับคนที่ไม่ค่อยสนใจของแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ ๆ ที่โฆษณาตามสื่อต่าง ๆ มากนักด้วยให้เหตุผลว่ามีราคาแพง ส่วนใหญ่ก็จะดื่มในยี่ห้อเดิม ๆ ที่เคยดื่มเป็นส่วนมากเช่นเดียวกับหนึ่ง

การศึกษาสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอิทธิพลของสื่อสารมวลชนทางโทรทัศน์ ที่วิทยุ บริโภคนิยม ตลอดจนกลยุทธ์ทางการตลาดของสถานประกอบการและบริษัทจัดจำหน่ายไม่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาใด ๆ ทั้งนี้เพราะกรณีศึกษาแต่ละรายมักจะเลือกยี่ห้อเหล้าและชนิดที่ตนเองชอบอยู่แล้ว มีบางกรณีเช่นดีถ้าเห็นโฆษณาเหล้าขึ้นใหม่ออกมาก็จะซื้อมาลองบ้างแต่สุดท้ายแล้วก็มักจะกลับมาดื่มยี่ห้อเดิม นอกจากนี้โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะดื่มแอลกอฮอล์ตามกำลังทรัพย์ของตนเองและกลุ่มที่ดื่มมากกว่าการติดในรสชาติและยี่ห้อใด ๆ

แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

กรณีศึกษา 10 กรณีศึกษามีความชอบในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันไปบ้าง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ชื่อกรณศึกษา (ชื่อสมมติ)	ชนิดของแอลกอฮอล์ที่โปรดปราน	การใช้จ่ายเงินในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	สถานที่ที่มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เฟิร์น (หญิง)	เหล้าแดงผสมเบียร์, เบียร์สีโอ	500-1,000 บาท	ดื่มตามหอพักหรือที่ทำงาน เนื่องจากอยู่ปี 1 ต้องอยู่ในมหาวิทยาลัยจึงไม่สะดวกที่จะเอาขึ้นไป แต่ก็มีบางครั้งที่แอบเอาใส่ถุงผ้าขึ้นไป (ระยะแรกของการดื่มจะมีหอพัก แต่พอเวลาผ่านไปช่วงหนึ่งประมาณ 1 เดือนกว่าเริ่มรู้จักเพื่อนมากขึ้นและสนิทกับเพื่อนมากขึ้นเลยเปลี่ยนที่ดื่มเป็นหอเพื่อนและหอแฟนในระยะหลัง)
เอ (หญิง)	เบรนด์ 285 ซีแกรมและเบียร์สีโอ	2,000 บาท	ดื่มที่หอพักบ้าง ไปตามผับบ้าง แต่ชอบดื่มตามหอพักมากกว่า
นัท (หญิง-ทอม)	ซีแกรม Benmore	> 2,000 บาท	ร้านบริการเครื่องดื่ม น้อยครั้งที่จะไปดื่มตามหอพัก
หนึ่ง (ชาย)	ปกติดื่มเหล้าสี “แสงโสมกับหงษ์ทอง” เหล้าขาว “แก้วคู่” ช่วงฝึกงานที่สำนักงานเลี้ยง Brend 285, 100 piper red , Benmore รวมไปถึงเหล้าขาวยี่ห้อ “น้ำเงิน” ผสมยาแดง	2,000 บาท	ส่วนมากกินตามหอเพื่อนมากกว่าหอตัวเอง ตอนฝึกงานดื่มที่สำนักงานกับร้านเป็นส่วนใหญ่
สี่ (ชาย)	Benmore, แสงโสม แม็โขง เบียร์สีโอ ระยะหลัง ๆ ดื่มเหล้าขาวมากกว่า	800 บาท ส่วนใหญ่มีคนเลี้ยงมักจะไม่ค่อยได้เสียเงินในการดื่มมากนัก	หอพักเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีหอตัวเองบ้าง
เสื่อนะ (ชาย)	ชอบเบียร์มากที่สุด รองมาคือเหล้าแดง	ประมาณ 1,000 บาท	ส่วนมากไปกินที่ร้านทอม มีบ้างที่ไปกินบ้านเพื่อน เสื่อนะไม่ค่อยไปตามผับ
บี (ชาย)	ไม่มีข้อมูล	มีรุ่นพี่เลี้ยง เชิญกันออกตลอด นายบีทำหน้าที่ซื้อเหล้าอย่างเดียว	ส่วนใหญ่ตั้งวงใกล้บ้านพัก
เอ (ชาย)	ไม่มีรสนิยม ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่มี ดื่มได้ตั้งแต่เหล้าขาวสุรากลั่นเป็นต้นไป	ไม่มีข้อมูล	ส่วนใหญ่ตั้งวงกับเพื่อนใกล้บ้านพัก
อ๊อด (ชาย)	เหล้าสีและเบียร์ ไม่ค่อยยึดติดกับยี่ห้อ ดื่มอะไรก็ได้ตามกำลังทรัพย์	ไม่เกิน 1,000 บาท ส่วนใหญ่จะแชร์กันออก หรือไม่มีคนเลี้ยง	หอพักตัวเอง
แจ่ม	Brend 285, 100 เบียร์สีโอ	5,000 บางทีก็เลี้ยงเพื่อนบ้าง	ดื่มที่ร้านตามผับมากกว่าหอ

ตารางที่ 19 ความชอบ ชนิดและสถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณศึกษา 10 กรณี

ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาพบว่าช่วงเดือนที่กรณีกศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากที่สุดใกล้เคียงกัน 3 เดือน ได้แก่ ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ ทั้งนี้เนื่องจากช่วงเดือนธันวาคมเป็นช่วงสิ้นปีก่อนจะขึ้นปีใหม่ เดือนมกราคมเป็นช่วงปีใหม่ทีทุกคน ๆ กลับบ้าน และหลังจากปีใหม่ขึ้นมาเป็นช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ที่จะมีการสอบปลายภาคครั้งสุดท้ายก่อนปิดเทอมในช่วงปลายเดือน จะเห็นได้ว่าช่วงระยะเวลาตลอด 3 เดือน เป็นช่วงที่นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกปลอดโปร่งจากการสอบวัดผล และรู้สึกดีกับช่วงเวลาแห่งการนับถอยหลังเพื่อเริ่มปีใหม่ และหลังจากเริ่มปีใหม่แล้วก็ยังคงฉลองอยู่อย่างต่อเนื่อง จนมาถึงการสอบปลายภาคปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฉลองส่งท้าย

นอกจากนี้ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ช่วงสอบ เพื่อน และโอกาสเอื้ออำนวย ดังจะเห็นได้จากความถี่ในการดื่มของของกรณีกศึกษาส่วนใหญ่มีความสม่ำเสมอ แต่จะเริ่มถี่มากขึ้นในช่วงก่อนสอบในช่วงต้นเดือนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ หรือบางกรณีกมีการฉลองส่งท้ายก่อนสอบ และจะกลับมาดื่มกันอีกครั้งหลังจากสอบเสร็จแล้วเช่น กรณีกของเสือนะ และเอ (ชาย) เป็นต้น

ในขณะที่เดียวกันสถานะของเพื่อนมีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีกศึกษาด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากกรณีกศึกษาบางคนกลับมาที่มหาวิทยาลัยก่อนที่มหาวิทยาลัยจะเปิด หากเพื่อนยังไม่กลับมาจากการเยี่ยมบ้าน หรือมีปัจจัยผลักดันในเรื่องเพื่อนกำลังมีปัญหา หรือเพื่อนอยากดื่มก็จะไม่ดื่ม

นอกจากนี้โอกาสเอื้ออำนวยมีผลต่อความถี่ในการดื่มด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก การออกไปนอกพื้นที่(บริเวณมหาวิทยาลัย จังหวัดพะเยา) จะทำให้มีพฤติกรรมการดื่มที่ถี่มากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จาก กรณีกของนัทที่ไปส่งแฟน(จอย)ที่บ้านแล้วที่บ้านจอยมีการเลี้ยงต้อนรับหลาย ๆ วัน ติด ๆ กัน หรือกรณีกเสือนะและเอ (หญิง) ที่ออกพื้นที่ไปเที่ยวบ้านเพื่อนที่ต่างจังหวัด เก็บข้อมูลภาคสนาม ล้วนแล้วแต่ดื่มแอลกอฮอล์ถี่ในช่วงนั้นด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม โอกาสเอื้ออำนวยยังรวมไปถึงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันลอยกระทง วันสิ้นปี วันปีใหม่ วันแห่งความรัก ล้วนแล้วแต่ทำให้กรณีกศึกษามีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถี่มากขึ้นกว่าช่วงอื่น ๆ กอรปกับถ้ากรณีกศึกษาบางคนมีกลุ่มอ้างอิงเยอะเช่น เอ (หญิง) ก็จะมีพฤติกรรมการดื่มที่ถี่มากขึ้นไปอีกอีกเมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวบ้าน หรือเพื่อนที่มีปัญหาเพิงเล็กกับแฟน หรือการเลี้ยงแอลกอฮอล์ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่รู้ระบางอย่างแทนให้

สถานที่ดื่มและระยะห่างจากที่พัก

การศึกษาพบว่า การดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของกรณีกศึกษา สถานที่ที่ดื่มและระยะห่างจากที่พักจึงไม่ใช่ตัวแปรหลักที่จะทำให้กรณีกศึกษาดื่มหรือไม่ดื่มแอลกอฮอล์

ในช่วงนั้น ทั้งนี้เพราะ การที่กรณีศึกษามักจะเลือกดื่มหรือไม่ดื่มนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลตาม ประเด็นในการพิจารณาต่าง ๆ เช่น วิธีชีวิตปกติและโอกาสพิเศษ โดยอธิบายได้ว่า

วิถีชีวิตปกติคือภาวะที่กรณีศึกษาอยู่บริเวณหน้ามอ อยู่ในพื้นที่จังหวัดพะเยา ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย กรณีศึกษาส่วนใหญ่มักจะชอบดื่มในที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าจะออกไปนั่งดื่มตามร้านหรือสถานบริการตอนคืน ดังจะเห็นได้จากการดื่มตาม หอพักเพื่อน หอรุ่นพี่ หรือหอตตนเอง ทั้งนี้การดื่มในสถานที่ดังกล่าวทำให้มีความเป็นส่วนตัวมากกว่า ดื่ม กินและแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ไม่ต้องเกรงกลัวว่าจะมี ปัญหาเกี่ยวกับผู้อื่น สะดวกถ้าต้องการจะเข้าห้องน้ำ ถ้าเมานัก ๆ ก็สามารถหลับ หรือพักใกล้ ๆ วง เหล้าได้เช่นกัน นอกจากนี้ถ้าหากต้องซื้อแอลกอฮอล์เพิ่มเติมก็สามารถที่จะออกไปซื้อได้ใน ระยะเวลาไม่เกิน 10-20 นาที การดื่มในสถานที่ส่วนตัว ทำให้เกิดการรวมตัวที่ง่ายเมื่อนึกถึงใคร และอยากให้มีเพื่อนมาร่วมบรรยากาศการดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ก็สามารถตามตัวให้มาสมทบได้ ง่ายเช่นกัน

การดื่มในหอพักจะทำให้หลบเลี่ยงต่อกฎระเบียบในเรื่องของการปิดเปิดสถานบริการ กลางคืนตามเวลา ทำให้กรณีศึกษาสามารถควบคุมการดำเนินของวงเหล้าได้ตามใจต้องการ โดยสามารถนั่งดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างอิสระโดยไร้ข้อจำกัดเรื่องของระยะเวลาในการนั่งดื่ม รวมไปถึงเมื่อสุราหมดก็สามารถออกไปซื้อจากแหล่งที่ใกล้เคียงได้โดยง่าย โดยบริเวณหอพักจะ เอื้อต่อการดื่มได้ค่อนข้างมาก เพราะมีร้านจำหน่ายแอลกอฮอล์ขายอยู่ในบริเวณใกล้เคียง หาก แม้ว่าบางครั้งจะเลยเวลาในการจำหน่ายแอลกอฮอล์ไปแล้ว แต่ถ้ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับ เจ้าของร้านก็สามารถเรียกให้เจ้าของร้านเปิดขายได้

นอกจากนี้ การศึกษาพบว่า กรณีศึกษามีการเปลี่ยนบรรยากาศในการดื่มแอลกอฮอล์ โดยการตั้งวงตามพื้นที่สาธารณะ เช่น ริมอ่างเก็บน้ำ ริมกว๊าน ฯลฯ ด้วยเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่งเพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ โดยการออกมานั่งเล่น เล่นน้ำ หา ปลา ก่อไฟปิ้งปลา ปิ้งลูกชิ้นกินกันบ้าง ในขณะที่เดียวกันเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ เพื่อ เป็นการหลบเลี่ยงการถูกตำหนิหรือตักเตือนเมื่อดื่มเหล้าในหอพักแล้วส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น

แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่า สถานที่ดื่มและที่พัก มักจะอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน กรณีศึกษาสามารถที่จะกลับที่พักของตนเองได้ง่ายแม้ว่ามีอาการเมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหาก กรณีศึกษาที่เป็นหญิงมีอาการเมามาก เพื่อนร่วมวงมักจะแสดงความห่วงใยด้วยการอาสาพามา ส่งที่หอ ในขณะที่กรณีศึกษาชายส่วนใหญ่มักจะแยกย้ายกันกลับเมื่อรู้สึกตัวว่าเมามาก หรือวง เหล้าเลิกแล้ว จึงไม่ค่อยพบลักษณะของความห่วงใยเอื้ออาทรกันเท่ากับกรณีศึกษาที่เป็นผู้หญิง กับกลุ่มอ้างอิงที่ร่วมวงดื่มเหล้าด้วยกัน ดังนั้นแล้วหากเป็นการดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่บริเวณใกล้ มหาวิทยาลัย หรือในพื้นที่จังหวัดมักจะพบว่าพฤติกรรมกรรมการดื่มมีความสัมพันธ์กับสถานที่ดื่มและ

ระยะห่างจากที่พักทั้งนี้พฤติกรรมในการดื่มของกรณีศึกษาจึงดื่มได้อย่างไร้ขีดจำกัด ทั้งนี้สามารถที่จะกลับมาถึงที่พักได้โดยง่ายเมื่อเมามาก

โอกาสพิเศษในการดื่ม นอกเหนือจากดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยแล้ว กรณีศึกษายังมีพฤติกรรมการดื่มในช่วงโอกาสพิเศษ เช่น การกลับบ้าน ช่วงเทศกาล หรือการออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัด ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว พฤติกรรมการดื่มมักจะแปรผันตามสถานการณ์ว่าอยู่ที่ไหนและร่วมวงดื่มกับใคร ซึ่งกรณีศึกษาก็จะมีปรับพฤติกรรมการดื่มของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ยกตัวอย่างเช่น การไปเที่ยวตามบ้านเพื่อนในต่างจังหวัด หรือการออกไปเที่ยวงานเทศกาลต่าง ๆ ในทุก ๆ ครั้ง กรณีศึกษาน่าจะมีการประเมินโดยเบื้องต้นแล้วว่าตนเองสามารถดื่มได้ขนาดไหน ยกตัวอย่างเช่น การที่นั้ไปส่งจอยที่บ้าน แล้วครอบครัวของจอยเลี้ยงต้อนรับ หรือแม้แต่กลับบ้านต่างจังหวัดแล้วไปดื่มกับญาติของตนเอง นั้สามารถจะดื่มได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่กรณีเสือนะไปเที่ยวงานศูนย์เซรามิก

อ.เกาะคา จ.ลำปาง ซึ่งในตอนแรกไม่ได้ตั้งใจที่จะดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ แต่เนื่องจากสถานที่ มีสิ่งล่อตาทำให้ดื่ม อันได้แก่ ลานเบียร์ทำให้เสือนะและเพื่อน ๆ ชวนกันไปดื่ม โดยบรรยากาศในการดื่มวันนั้นจึงต้องการแค่สนุกสนานครื้นเครงเท่านั้น ทั้งนี้เพราะมีระยะทางระหว่างสถานที่และที่พักที่ห่างไกลกัน

โดยสรุป กรณีศึกษาได้นำเอาการดื่มแอลกอฮอล์มาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าไม่ว่านักศึกษาจะอยู่ที่ใดในพื้นที่ในจังหวัด หรือนอกจังหวัดพะเยา นักศึกษาก็พยายามหาโอกาสที่จะดื่มแอลกอฮอล์อยู่เสมอ แต่จะมีการจำกัดการดื่มของตนเองให้สอดคล้องระหว่างสถานที่ ระยะห่างจากที่พัก ผู้ร่วมดื่ม และสถานการณ์แวดล้อม

เหตุผล/เทศกาลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กรณีศึกษาส่วนใหญ่มักจะดื่มเหตุผลที่เรียกว่า “หาเหตุ” ที่นำไปสู่การดื่มแอลกอฮอล์ในครั้ง ๆ นั้น ดังจะเห็นได้จาก เหตุผลส่วนใหญ่คือเพื่อนชวนและชวนเพื่อน และเมื่อศึกษาไปถึงเหตุผลที่ตั้งวงกันในวันดังกล่าวมักจะพบเหตุผลที่คล้ายคลึงกันในทุก ๆ กรณีศึกษา ซึ่งได้แก่ สุขเศร้า เหงา เซ็ง ยินดี หรือแม้แต่เวลาที่รู้สึกเฉย ๆ ก็ยังมีการชวนกันดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งในแต่ละกรณีจะมีการควบคุมการดื่ม (เลือกที่จะดื่มหรือไม่ดื่ม ดื่มมากหรือน้อย) ขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อมทางด้านการเรียน (การสอบและการทำงานส่งอาจารย์) เป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังมีเรื่องของปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจหรือภาวะการดื่มที่จะทำให้กรณีศึกษามีพฤติกรรมที่ดื่มมากหรือน้อย แตกต่างจากกันออกไป

อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่า กรณีศึกษาได้ดึงเอาแอลกอฮอล์มาเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต คล้ายกับรับประทานอาหาร หรือ การทำกิจวัตรประจำวัน ดังจะเห็นได้จากกรณีของบี

ที่มักจะวนเวียนอยู่กับการดื่มเหล้าบ่อยครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งเกิดจากการเริ่มต้นที่จะรับประทานอาหาร แล้วมักจะมีการนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เบา ๆ เช่น เบียร์มาเป็นตัวเพิ่มสีสันที่ทำให้บรรยากาศในการกินดื่มในวันนั้นมีความสุข ครั้นक्रमมากยิ่งขึ้น แต่พอหลังจากนั้นแล้ว พบว่าในกลุ่มที่ร่วมดื่มมักจะมีความต้องการแอลกอฮอล์มากขึ้น เมื่อสมาชิกที่คุ้นเคยกันผ่านเข้ามา ทักทายในวง ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่จะทำให้มีการไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มเติม เพื่อให้วงยังดำเนินต่อไปได้

กรณีของป๊ายซี่ให้เห็นถึงการใช้อัลกอฮอล์มาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตได้ชัดเจน ที่สุด ยกตัวอย่างเช่น การออกไปหาปลาของบีและกลุ่มเพื่อน หรือการนัดเพื่อน ๆ มาทำอาหารเย็นรับประทานร่วมกัน ล้วนแล้วแต่ต้องมีแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น กรณีของบีจะคล้ายกับแจ่มที่ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่มีเพื่อนร่วมดื่มแต่แจ่มก็ยังมีเหล้าสี่พักติดห้องไว้เสมอเพื่อสามารถหยิบออกมาดื่มได้ยามต้องการ ดังนั้นจึงสะท้อนให้เห็นถึงเหตุผลที่แท้จริงของการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาว่า เหตุผลของการดื่มแอลกอฮอล์เป็นเหตุผลเดียวกันกับความคาดหวังที่กรณีศึกษาต้องการหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ตอบสนองความต้องการทางร่างกาย (รู้สึกอยากดื่ม) ตอบสนองความต้องการทางสังคม (มีเพื่อนร่วมดื่ม ชอบบรรยากาศ ความเสเฮฮา) ตอบสนองความต้องการทางจิตใจ (สร้างความมั่นใจ พุดเก่งขึ้น เพื่อน ๆ ชอบ, เมื่อเมาช่วยเหลือตนเองไม่ได้ มีเพื่อนดูแล)

ดังนั้นแล้ว ลักษณะของการ “หาเหตุ” ในการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาจึงเป็นการอธิบายได้อย่างกว้างขวางมากที่สุด คือ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ หรือแม้แต่เทศกาลใด ๆ หากมีปัจจัยเอื้อเช่น ระยะเวลาว่างจากการสอบ หรือภาระต่าง ๆ ด้านการเรียน รวมไปถึงมีเงินหรือมีผู้เสนอตัวเป็นเจ้าของภาพในการออกค่าใช้จ่าย กรณีศึกษาจึงเลือกที่จะ “ดื่ม” ได้ในทุกโอกาส

ช่วงเวลาที่ใช้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โดยส่วนใหญ่กรณีศึกษาจะดื่มในช่วงเวลาเย็น ๆ โดยเริ่มต้นประมาณ 18.00 น.จนไปถึงเช้าของวันใหม่ ระยะเวลาในการนั่งดื่มขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัย อันได้แก่ อาการของสมาชิกในวง ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บรรยากาศในการร่วมดื่ม จำนวนสมาชิกที่เหลืออยู่ ฯลฯ ยกตัวอย่างเช่น หากการดื่มดำเนินไปเรื่อย ๆ จนสมาชิกในวงอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถดื่มต่อไปได้ หรือเป็นเวลาดึกมากแล้ว ผู้ร่วมดื่มเริ่มง่วงการขับเหล้าในวงก็จะเป็นไปอย่างรีบเร่งและดุตัน (แจกต่อเนื่องในปริมาณมาก ๆ) จากนั้นแล้วก็จะยุติการดื่มลงเมื่อแอลกอฮอล์หมด หรือบางครั้งก็อาจจะเร่งให้แอลกอฮอล์หมดเร็ว ๆ เพื่อที่จะได้กลับไปพักผ่อนเมื่อเห็นว่าดึกมากแล้ว รวมไปถึง ถ้าเกิดสมาชิกในวงบางส่วนกลับก่อนที่วงเหล้าจะเลิก หากสมาชิกที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อย วงเหล้าก็จะค่อย ๆ เลิกในที่สุด นอกจากนี้บางครั้งหากบรรยากาศในการดื่มมีการทะเลาะวิวาทแตกคอกันของสมาชิกในวง วงเหล้าก็จะยุติไปโดยปริยาย

โดยสรุปแล้ว โดยส่วนใหญ่มักจะพบว่าพฤติกรรมการ “หาเหตุ” ดื่มเหล้าของกรณีศึกษา มักจะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่ว่าง ซึ่งในวิถีชีวิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมักจะเริ่มต้นตั้งแต่เช้า หรือสาย ๆ ที่กรณีศึกษาต้องเข้าไปเรียนหรือไปทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย การดื่มในระหว่างวัน ช่วงที่มีการเรียนหรือมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษาไม่มี โอกาสที่จะดื่มได้ โดยส่วนใหญ่จะรอให้เลิกเรียนหรือเสร็จธุระจากในมหาวิทยาลัยแล้วจึงชวนกัน ดื่มมากกว่า ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเย็น ๆ หลังพระอาทิตย์ตกเป็นต้นไปแล้ว จน ไปถึงดึก ๆ หรือเริ่มขึ้นวันใหม่ ตามแต่สถานการณ์ในวันนั้นบังคับ เช่น หากต้องเข้าเรียนหรือมีงาน วันรุ่งขึ้น นักศึกษาก็จะยุติวงเหล้าเร็ว แต่หากในวันรุ่งเป็นวันว่าง การดำเนินกิจกรรมและการร่ำ บรรยายกาของการดื่มสุราก็ยังดำเนินต่อไปจนกว่าจะมีเหตุอันควรให้เริ่มยุติการดื่ม

ประเภทและจำนวนของผู้ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาส่วนมากมักจะร่วมดื่มกับบุคคล 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่แตกต่างออกไป ประเภทแรก คือ เพื่อนกลุ่มอ้างอิงที่เป็นกลุ่มที่กรณีศึกษามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด อันเนื่องมาจากมีความเกี่ยวข้องบางอย่างร่วมกัน เช่น การเรียนอยู่ใน สาขาเดียวกัน การอยู่หอพักหรือบ้านพักเดียวกัน ซึ่งในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดดังกล่าวกรณีศึกษา จะแสดงความเป็นตัวเองได้อย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตาม การศึกษายังพบประเภทผู้ร่วมดื่มกลุ่มที่สอง อันได้แก่ กลุ่มที่กรณีศึกษามี ความสัมพันธ์ในระยะห่าง ซึ่งหมายถึงการรู้จักกลุ่มที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ด้วยกันผ่านคนกลาง ตัวอย่างเช่น การดื่มเหล้าของกรณีศึกษากับญาติของแฟน หรือเพื่อนของรุ่นพี่สายรหัส หรือ แม้แต่การดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับเพื่อนของเพื่อน หรือเพื่อนของแฟน เป็นต้น

นอกจากนี้ การศึกษายังพบประเภทผู้ร่วมดื่มกลุ่มที่สาม ซึ่งได้แก่ คนรัก/แฟนของ กรณีศึกษา ผู้ร่วมดื่มประเภทนี้จะเป็นผู้ร่วมดื่มที่กรณีศึกษารู้สึกวางใจมากที่สุด ดังจะเห็นได้จาก กรณีของเฟิร์น และนัท ที่เมื่อดื่มแอลกอฮอล์กับคนรักก็จะดื่มอย่างไร้ขีดจำกัดจนกระทั่งเมาไม่รู้ เรื่องเนื่องจากรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจว่าแม้เมาแล้วจะมีแฟนคอยดูแล และพากลับไปพัก

ประเภทของผู้ร่วมดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา ดัง จะเห็นได้จากถ้ากรณีศึกษาดื่มกับกลุ่มผู้ร่วมดื่มประเภทที่หนึ่งและสาม (เพื่อนสนิท กลุ่มอ้างอิง และคนรัก) กรณีศึกษาจะดื่มและแสดงความเป็นตัวเองอย่างเต็มที่ ในขณะที่หากกรณีร่วม ดื่มกับผู้ร่วมดื่มประเภทที่สอง คือ เป็นบุคคลที่รู้จักผ่านบุคคลที่ 3 กรณีศึกษามักจะมีความ ระมัดระวังในการสงวนท่าที และความเป็นตัวเองอย่างมาก อันจะเห็นได้จากกรณีของเอ (หญิง) ที่ ไม่ค่อยพูดเมื่อเพื่อนที่ร่วมดื่มด้วยชวนรุ่นพี่ต่างชั้นปีมาร่วมดื่มในกลุ่ม เป็นต้น

นอกจากนี้ จากข้อมูลการศึกษา พบว่าการดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกับผู้ร่วมดื่มประเภทแรก และประเภทที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของจำนวนผู้ร่วมดื่ม ขึ้นอยู่กับโอกาสในการรวมตัว

หรือการตามตัวเพื่อน ๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงมาได้ หรือแม้แต่การเข้ามาสมทบกันของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ หรือเพื่อนที่ผ่านแฉะเวียนเข้ามา ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะมีจำนวนของผู้ร่วมดื่มตั้งแต่ 3-12 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาไม่สามารถที่จะแสดงเป็นตัวเลขที่ชัดเจนได้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว กรณีศึกษาเหล่านี้ชอบที่จะดื่มร่วมกับสมาชิกวงดื่มตั้งแต่กี่คนขึ้นไป แต่สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้ชัดคือ วงดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามักจะไม่ใหญ่มาจนเกินไป ซึ่งสันนิษฐานได้ว่า เนื่องจากเป็นเรื่องยากในการดูแล ควบคุม เรื่องเสียง อากาศมาแล้ววิวยวายของสมาชิกในวงหลังจากที่ดื่มเหล้าไปในระยะหนึ่งแล้ว ยกเว้นแต่ในเทศกาลที่เป็นโอกาสพิเศษจริง ๆ เช่น งานบายเนียร์รุ่นพี่ของสาขาพัฒนาสังคม ที่มีการต่อโต๊ะเงินดื่มเหล้ากันถึง 3 โต๊ะ เป็นต้น

จำนวนเงิน/การออกค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การออกค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้งเริ่มตั้งแต่ 0 – 700 บาท โดยเฉลี่ยกันออก แต่โดยปกติแล้วมักจะขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกที่ร่วมวงดื่ม และความสามารถในการจ่ายของผู้ร่วมดื่ม ดังจะเห็นได้จากถ้ามีจำนวนสมาชิกผู้ร่วมดื่มมาก ค่าใช้จ่ายต่อหัวก็จะน้อย ถ้ามีจำนวนสมาชิกในวงน้อย ก็จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น นอกจากนี้ยังไม่รวมโอกาสพิเศษที่กรณีศึกษาขอเป็นเจ้าของในการเลี้ยงสมาชิกในวงซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าวหากกรณีศึกษาเป็นผู้ซื้อเหล้า ผู้ร่วมวงคนอื่น ๆ ก็จะร่วมกันออกค่ามิ๊กเซอร์และกับแกล้ม หรือบางครั้งกรณีศึกษาก็อาจจะเป็นคนออกให้ทั้งหมดตลอดรายการ เช่น กรณีของนัทที่ต้องการซื้อใจเพื่อน

การออกค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยส่วนใหญ่มีลักษณะในการร่วมกันจ่าย 3 แบบ กล่าวคือ แบบแรกเป็นการลงขันกันเพื่อซื้อเครื่องดื่ม กับแกล้ม และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม แบบที่สองเป็นการให้ใครคนใดคนหนึ่งออกเงินไปก่อนแล้วจึงมาหารเฉลี่ยกันทีหลัง แบบที่สามเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกของผู้ร่วมดื่มในวันนั้นไม่ได้มาพร้อมกัน เมื่อคนที่เริ่มตั้งวงก่อนออกค่าใช้จ่ายไปแล้ว คนที่มาทีหลังก็จะช่วยออกค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มและของเพิ่มเติม ดังนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าจำนวนเงินและการออกค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มีความยืดหยุ่นไม่แน่นอนตายตัวและมีการปรับตัวร่วมกันที่จะช่วยเหลือ ประคับประคองให้วงดื่มในวันนั้นเกิดขึ้นได้ บางครั้งอาจจะไม่ต้องจ่ายเงินในอัตราที่เท่ากัน บางครั้งอาจจะไม่ต้องจ่ายเลยหากไม่มีเงิน แต่ก็ช่วยเหลือเป็นแรง (เช่นกรณีบีเป็นคนไปซื้อแอลกอฮอล์) หรือเพื่อนมีความตั้งใจที่จะเลี้ยง แต่อย่างไรก็ตามสุดท้ายแล้ว การช่วยเหลือในการออกค่าใช้จ่ายก็มีการจ่ายคืน หรือจ่ายทดแทนในวันหลัง (ผลัดกันเลี้ยง) ทำให้เกิดพฤติกรรมการดื่มที่เรียกว่า “หมุนวน” ทำให้สมาชิกคนหนึ่ง ๆ ของวงดื่มจะมีโอกาสดื่มอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องต่อไปเรื่อย ๆ แม้ว่าจะอยู่ในภาวะที่มีเงินหรือไม่มีเงินก็ตาม

จำนวน ประเภท ลักษณะและชนิดของเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ที่ตี พร้อมทั้งการผสมเครื่องตี

จำนวน ประเภท ลักษณะและชนิดของเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ นอกเหนือจากรสนิยม ความชอบของกรณีศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่อยู่กับสถานการณ์แวดล้อมเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จาก รสนิยมความชอบของกรณีศึกษาจะขึ้นอยู่กับภาวะทางการเงิน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วกรณีศึกษาอยู่ในวัยเรียน ยังไม่สามารถหาเงินใช้ได้เอง กรณีศึกษาจึงเลือกที่จะตีเมล็ดเครื่องตีราคาปานกลางจนไปถึงระดับล่าง เช่น ประเภทเหล็กสตี ได้แก่ BLEND 285 ซีแกรมด์ ประเภทเบียร์ ได้แก่ เบียร์ลิโอ ซ้ำประเภทสุราพื้นบ้าน ได้แก่ ยาดองเหล้า สุราขาว ฯลฯ อย่างไรก็ตามการเลือกประเภทเครื่องตีและยี่ห้อ เป็นเรื่องของรสนิยมและความชื่นชอบส่วนบุคคลอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จาก บางคนชอบการตีเมล็ดมากกว่าเบียร์ ในขณะที่บางคนไม่ชอบการตีเมล็ดสุราพื้นบ้าน บางครั้งแม้ว่าจากการศึกษาจะทำให้เห็นว่า บางกรณีศึกษาได้มีโอกาสตีเมล็ดแอลกอฮอล์ยี่ห้อนอกฟรี เช่นกรณีของเฟิร์นกับนัท (ทอม) ก็สามารถตีเมล็ดได้โดยที่ไม่รู้สึกว่าการสุราออกเหล้านั้นมีรสชาติดีกว่าเหล้าสีราคาปานกลางที่เคยตีเมล็ดเป็นประจำ

นอกจากนี้ จำนวนในการตีเมล็ดเครื่องตีขึ้นอยู่กับสมาชิกร่วมวง หากมีสมาชิกมากก็จะมีภาระประมาณให้พอดีแล้วซื้อเก็บไว้ แต่เมื่อเครื่องตีหมดก็จะต้องหาซื้อเพิ่มหรือไม่ก็ยุติวงเมื่อเห็นว่าสมาชิกเริ่มอยู่ในสภาพที่เมามากแล้ว

เหตุการณ์ในขณะที่ตีเมล็ดเครื่องตีแอลกอฮอล์

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ตีเมล็ดแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ ถ้ากรณีศึกษาตั้งวงตีเมล็ดกันในหอพักหรือสถานที่ส่วนตัวเช่น บ้าน ก็มักจะพูดคุย หยอกล้อกันในกลุ่ม วิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย ติดตามถามไถ่ถึงชีวิตของแต่ละคน ปรับทุกข์ แสดงความยินดี คุยถึงเรื่องราว กิจกรรมที่ทำมาร่วมกันในอดีต ร้องเพลง เล่นกีตาร์ เล่นไพ่ ดูปอล ดูทีวี ดูละคร ฯลฯ นอกจากนี้แล้วยังมีการสร้างบรรยากาศด้วยการเปิดเพลงเบา ๆ คลอไปกับวงสนทนา ในขณะที่หากมีการตีเมล็ดนอกสถานที่ เช่น ตามร้านจำหน่ายเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ ก็มักจะมีการวิพากษ์วิจารณ์ นั่งมองผู้หญิงที่เดินไปเดินมา หรือบางครั้งก็มีการแซวสาว ๆ เพื่อสร้างความครื้นเครงในกลุ่ม

แต่อย่างไรก็ตามในบางครั้งอาจมีเหตุการณ์ที่ไม่เป็นปกติเกิดขึ้นเช่น การทะเลาะวิวาทหรือการเขม่นกันของวัยรุ่นต่างกลุ่ม (กรณีที่ออกมาตั้งวงข้างนอก) การแสดงความหงุดหงิดของสมาชิกในวง อาจจะทำให้บรรยากาศในวงเหล้าตึงเครียด และการตีเมล็ดในวันนั้นก็จะมีจุดจบเร็วกว่าปกติ

ลักษณะ/อาการพฤติกรรมกรตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

การตี้มแอลกอฮอล์มีผลต่อลักษณะอาการของกรณีศึกษาขึ้นอยู่กับภาวะอารมณ์ก่อนการตี้มและบรรยากาศแวดล้อม ดังจะเห็นได้จาก ถ้ากรณีศึกษาอยู่ในภาวะอารมณ์ที่ปกติหรือมีเรื่องน่ายินดีกับกลุ่มเพื่อน ๆ การตี้มแอลกอฮอล์มักจะสร้างความสนุกสนาน ครื้นเครงให้กับคนในวง บางครั้งอาจจะมีการลุกขึ้นเต้น การร้องเพลง หรือทำท่าทางตลก ๆ ตามที่เพื่อนขอร้องเพื่อสร้างบรรยากาศให้คึกคักสนุกสนานมากยิ่งขึ้น (ช่วงก๊ิม ๆ) แต่เมื่อกรณีศึกษาตี้มในปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนใหญ่จะมีอาการหน้าแดง เริ่มพูดลิ้นคับปาก (พูดอ้อแอ้) มีน้ตึรชะ ตัวชา จนไปถึงมีอาการเริ่มเมา จะมีอาการพูดเยอะขึ้น ส่งเสียงดังมากขึ้น เดินไม่ตรง เข้าห้องน้ำบ่อย จนในที่สุดเมื่อตี้มมาก ๆ ทำให้เมาจนบางรายถึงกับอาเจียน หรือหลับคาวงเหล้า

แต่ในทางกลับกันหากกรณีศึกษาอยู่ในภาวะอารมณ์ที่ไม่ปกติ (เหงา อารมณ์ไม่ดี) การตี้มแอลกอฮอล์อาจจะเป็นการกระตุ้นให้กรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมา เช่น กรณีของเฟิร์นที่เมื่อเมาแล้วมักจะควบคุมตัวเองไม่ได้เมื่อเห็นเพื่อนของแพน (แซมปี) มาถูกระื่องงานกิจกรรมกลับด่าทอเพื่อนคนดังกล่าว

อย่างไรก็ตามลักษณะ/อาการพฤติกรรมกรตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและนิสัยส่วนตัวของกรณีศึกษาด้วย ดังจะเห็นได้จากกรณีของเสื่อนะ และเอ (หญิง) ที่ในภาวะปกติเป็นคนสนุกสนานร่าเริง เป็นศูนย์กลางความสนใจของเพื่อน ๆ เนื่องจากเป็นสีสันที่เรียกเสียงหัวเราะได้ดี แม้ว่าเสื่อนะและเอจะมีเรื่องที่ทำให้ไม่พอใจในระหว่างการตี้ม เมื่อเสื่อนะและเอเมาแล้วแต่ก็ไม่เคยแสดงอาการก้าวร้าวเช่นเดียวกับเฟิร์น ตัวอย่างเช่น ครั้งหนึ่งเอเคยไม่ค่อยพอใจที่เกมส์ฟารุ่นพี่ต่างสาขามาร่วมวงตี้มด้วย แม้ว่าเอจะเมาแต่เอก็ไม่ได้โวยวายหรือแสดงอาการว่าไม่พอใจออกมา เพียงแต่พูดคุยน้อยลงกว่าที่เคยเป็น

ลักษณะอาการของพฤติกรรมกรตี้มอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การเลี้ยงเหล้าที่ตนเองไม่ชอบ หรือความพยายามที่จะชะลอการขับเหล้าของคนในวงโดยการโทรศัพท์ ซึ่งเป็นวิธีที่จะเห็นได้ชัดในกรณีของเสื่อนะที่มักจะหลบไปโทรศัพท์ครั้งละนาน ๆ (ซึ่งในบางครั้งก็มีโทรศัพท์เข้ามาจริง ๆ และบางครั้งเสื่อนะก็สร้างสถานการณ์ว่าคุยโทรศัพท์อยู่) ทั้งนี้เพื่อต่อให้คนอื่น ๆ ในวงตี้มลวงหน้าไปก่อน เพื่อที่ตนเองจะได้มีช่วงที่พักจากการตี้มต่อเนื่องที่ทำให้เมาเร็วเกินไป

ข้อสรุปของการตี้ม

บรรยากาศของการตี้มแอลกอฮอล์ทำให้สมาชิกในวงแต่ละคนได้ปลดปล่อยความเป็นตัวเองออกมาได้มาก ดังจะเห็นได้จากเมื่อตี้มแอลกอฮอล์เข้าไปในระดับหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมของคนตี้มเปลี่ยนไปจากปกติ เช่น คุยก่่งขึ้น เสียงดังมากขึ้น หัวเราะง่ายขึ้น หรือแม้แต่บางคนถึงกับร้องไห้ได้อย่างง่ายดายเมื่อมีเหตุการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ มาสะกิดใจ เช่น กรณีของเอ (หญิงที่

ร้องไห้เมื่อเห็นเพื่อนในวงเหล้าทะเลาะกัน) ดังนั้นแล้วจึงทำให้ผู้ร่วมดื่มในวงได้มีส่วนร่วมและเกิดความรู้สึกที่ดีในการเป็นผู้พูด ผู้รับฟัง และเป็นผู้ชม เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวงเหล้า

การดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา สามารถแบ่งเหตุของการดื่มออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การดื่มเพราะเพื่อน(ชวน) การดื่มเพราะตนเอง(ชวนเพื่อน) ซึ่งทั้งสองกรณีมีความสำคัญแตกต่างกัน แต่มีความเชื่อมโยงกัน ดังจะเห็นได้ ดังต่อไปนี้

กรณีการดื่มเพราะเพื่อนชวน โดยส่วนใหญ่การดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาทำให้กรณีศึกษาได้พูดคุย แลกเปลี่ยน ติดตามความเป็นไปของเพื่อนแต่ละคน การดื่มในลักษณะนี้เป็นการดื่มเพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับตนเอง เป็นการสร้างการยอมรับ (ในความเป็นกลุ่ม) เป็นพื้นที่ของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความเป็นมาเป็นไปของสมาชิกในกลุ่มและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวของกรณีศึกษา ทำให้กรณีศึกษาไม่พลาดข้อมูลและบรรยากาศของความสนุกสนานดังกล่าว เมื่อหลังจากการดื่มครั้งนั้นเสร็จสิ้นลงและเมื่อมีการพูดถึงอ้างอิงถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นในวันนั้นแล้วจะทำให้กรณีศึกษามีพื้นที่ในการเป็นผู้พูด ผู้รับฟัง และผู้ชมในวันนั้นด้วย

ยกตัวอย่างเช่น กรณีเสีอะนะที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางความสนใจของเพื่อน ๆ ด้วยบุคลิกภาพที่ร่าเริงและเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ มีประสบการณ์ชีวิตที่น่าสนใจที่แตกต่างไปจากเพื่อนทุกคน ดังจะเห็นได้จากการที่เสีอะนะเคยเรียนในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ก่อน เสีอะนะมีบุคลิกที่เรียกเสียงฮาได้จากเพื่อน ๆ ในกลุ่มเสมอ พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของเสีอะนะที่มีบางครั้งเพื่อนชวนดื่มแล้วเสีอะนะไม่อยากดื่มแต่ปฏิเสธไม่ได้ ทั้งนี้เพราะเสีอะนะต้องการสร้างพื้นที่ให้กับตนเองในการสร้างการยอมรับของกลุ่มเพื่อน ๆ

ในขณะที่บี ที่มีปัญหาทางการเงิน บีมักจะอยู่กับเพื่อนรุ่นพี่แถว ๆ บ้าน ซึ่งเพื่อนรุ่นพี่ต่างเข้าใจปัญหาของบีดี และเมื่อมีการตั้งวงดื่มแอลกอฮอล์ บีเป็นคนที่ไม่เคยพลาดการดื่มในแต่ละครั้ง และมักจะเป็นคนที่ทำหน้าที่ไปซื้อของ หรืออำนวยความสะดวกให้กับคนอื่น ๆ ในลักษณะการ “ใช้แรง” พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบีที่นอกจากจะตอบสนององความต้องการการดื่มของตนเองที่มีความเครียดในเรื่องของตนเองแล้ว การดื่มของนายบียังเป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กลุ่มเพื่อนยอมรับอีกด้วย

กรณีการดื่มเพราะตนเอง (ชวนเพื่อน) ส่วนมากเป็นการดื่มจะนำมาซึ่งการระบาย/ปลดปล่อย ความเครียด ความผิดหวังเสียใจ ตลอดจนความรู้สึกชื่นชมยินดี ดีใจของตนเองออกไป ทำให้รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อสรุปจากการดื่มทั้งสองลักษณะ กล่าวคือ ทั้งที่เพื่อนชวน และตนเองชวนเพื่อน มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างแยกไม่ออกและในการดื่มแต่ละครั้งก็จะทำให้กรณีศึกษาได้ทั้งสังคมเพื่อน (ยอมรับ) และได้ทั้งการปลดปล่อยตนเองจากความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีอยู่

สรุปการวิเคราะห์ผลการศึกษา

ภูมิหลังทางสังคม เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงตั้งแต่อดีตจนถึงการเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ของกรณีศึกษาล้วนมีส่วนสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างให้กรณีศึกษามีวิถีชีวิตและแบบแผนทางสังคมที่สัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจะเห็นได้ว่า วิถีชีวิตของกรณีศึกษามีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ในวิถีชีวิตประจำวันค่อนข้างมาก นอกจากนั้นเวลาในการเรียนของกรณีศึกษาในฐานะนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็ไม่ได้เรียนเต็มวัน กลุ่มเพื่อนและกลุ่มอ้างอิงจึงมีส่วนสำคัญที่เข้าไปสัมพันธ์กับกิจวัตรประจำวันของนักศึกษาอย่างมากในการชวนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเวลาเรียนในห้องเรียน รายได้ของกรณีศึกษาจึงไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาเพราะสามารถพึ่งพาอาศัยกลุ่มเพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่ร่วมดื่มได้อยู่ตลอดเวลา

อิทธิพลของสื่อสารมวลชนต่อการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนยี่ห้อหรือประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามากนัก แต่ฐานะทางเศรษฐกิจของกรณีศึกษามีผลต่อการเลือกประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า จะเห็นได้ว่า กรณีศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราที่มีราคาประมาณ 200-400 บาท/ขวด และเลือกเบียร์ยี่ห้อที่มีราคาประมาณ 30-40 บาท/ขวด และในระหว่างที่ดื่มก็มักจะดื่มทั้งสองประเภท ซึ่งอาจจะดื่มสุราก่อนแล้วค่อยดื่มเบียร์ทีหลัง หรือกลับกัน

ในขณะที่เดียวกันก็ขึ้นอยู่กับความชอบและช่วงวิกฤตทางการเงินของกรณีศึกษาและกลุ่มเพื่อนที่เคยชินกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางประเภทก็จะเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีราคาต่ำลงมาบ้าง เช่น สุราขาวชุมชน และอาจจะมีบ้างบางครั้ง/บางเหตุการณ์ที่มีการทดลองนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยี่ห้อใหม่หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แพงกว่าที่เคยดื่มมาดื่มกัน แต่เป็นเพียงช่วงแรกเท่านั้น เนื่องมาจากมีคนเลี้ยงหรือมีรายได้พิเศษหรือต้องการทดลองดื่ม หรือพากันไปดื่มและสนุกสนานกันที่สถานบันเทิงในเขตเทศบาล

นโยบายรณรงค์ของภาครัฐต่อการตรวจตราหอพัก ร้านจำหน่าย/บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้หน้าสถาบันการศึกษา และการกวดขันทางวินัยของสถาบันการศึกษาไม่ค่อยมีผลต่อแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามากนัก กรณีศึกษาสามารถที่จะปรับตัวเพื่อหลีกเลี่ยงหรือละเว้นไม่ให้เกิดผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว จึงยังสามารถดื่มได้อยู่ในระหว่างที่มีการดำเนินมาตรการทางนโยบายดังกล่าว ซึ่งอาจจะมีกรณีลดน้อยลงไปบ้างในช่วงที่มีการดำเนินการบ้าง และจะกลับมาดื่มเป็นปกติกับกลุ่มเพื่อนเมื่อการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเบาบางลง

อย่างไรก็ตาม การสอบเก็บคะแนนและสอบไล่ระยะต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาตลอดจนระยะเวลาการฝึกงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่กรณีศึกษาถูกส่งตัวไปฝึกงาน มีผลต่อความถี่

และพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามากกว่านโยบายของภาครัฐ นอกจากนี้ นโยบายทางวินัยของสถาบันการศึกษาหากพบนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีความรู้สึกผิดในใจ เนื่องจากหากถูกจับได้ว่าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว จะมีผลกระทบต่ออนาคตทางการศึกษาและนโยบายการกักขังทางการศึกษาที่กรณีศึกษาใช้บริการอยู่ แต่เครือข่ายของกลุ่มเพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่มีอยู่ จึงสามารถทำหาย จนถึงหลีกเลี่ยงมาตรการจากภาครัฐและสถาบันการศึกษาต่อการรณรงค์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพักของสถาบันการศึกษาและนโยบายการตรวจตราจำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเจ้าหน้าที่ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามีความง่ายในการเข้าถึง ในขณะที่เดียวกันก็มักจะดื่มเป็นกลุ่มกับเพื่อนและกลุ่มอ้างอิง ซึ่งเป็นเสมือนเกราะป้องกันการถูกรุกฉ้อหรือกดดันจากนโยบายของภาครัฐและสถาบันการศึกษา และไม่ต้องกังวลอันตราย จนถึงสามารถปลดปล่อยความสนุกกับเพื่อน ๆ และอาการเมาได้เต็มที่ในระหว่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ส่วนตัวจึงมีความเหมาะสมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แก่ หอพักของตนเองหรือของเพื่อน ตลอดจนร้านจำหน่าย/บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่รู้จักกันกับกรณีศึกษาจะเป็นสถานที่ดื่มที่นิยมมากที่สุด มากกว่าสถานที่สาธารณะ หรือหากจะไปสถานที่สาธารณะหรือแหล่งบันเทิงที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองพะเยา ก็มักจะไปเป็นกับกลุ่มเพื่อนเป็นจำนวนมาก แต่มักจะไปเพื่อความสนุกสนานจากการเต้นรำกันมากกว่าที่จะนั่งคุยกัน หรือเป็นสถานที่สาธารณะที่ห่างไกลจากผู้คนและชุมชน เช่น อ่างเก็บน้ำและการเดินทางไปเก็บข้อมูลในต่างจังหวัด หรือการไปเที่ยวบ้านเพื่อนที่ต่างจังหวัดมากกว่า

ความแตกต่างทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับแบบแผนและพฤติกรรมการดื่ม จะเห็นได้ว่ากรณีศึกษาที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่แสดงออกทางพฤติกรรมอย่างอิสระของอาการเมาเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนที่สนิทเช่นเดียวกับเพศชาย จนมีอาการเมาที่สังเกตเห็นได้ตั้งแต่หน้าแดง พูดจาเสียงดัง แสดงความคึกคักสนุกสนานตลกโปกฮา พูดจาอ้อแอ้ เดินและยืนทรงตัวไม่มั่น อาเจียน จนถึงหลับในวงสุรา เป็นต้น แต่ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่คุ้นเคย กลุ่มเพื่อนสนิท สถานที่ดื่มที่ปลอดภัยและเป็นส่วนตัว บรรยากาศที่ดีและปลอดภัยจากภาวะการเรี่ยน การสอบและการตรวจตราจากจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐและสถาบันการศึกษา กลุ่ม/จำนวนผู้ร่วมดื่มที่เป็นเพื่อนใกล้ชิด รวมถึงเทศกาลที่สนุกสนานล้วนมีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาที่สามารถแสดงอาการเมาที่สนุกสนานได้มากขึ้น

แต่ในทางกลับกันเพศสภาพกลับมีผลต่อทัศนคติบางอย่างต่อมุมมองในการมองตนเอง ดังเช่นเฟิร์นกรณีของเฟิร์น มีความรู้สึกผิดตนเองเป็นผู้หญิงกลับเป็นผู้ที่แอบนำแอลกอฮอล์ใส่ถุงผ้าขึ้นไปที่ดื่มบนมหาวิทยาลัย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามีกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัดในเรื่องการห้ามนำ

สุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดขึ้นไปดื่มในมหาวิทยาลัย ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเฟิร์นอธิบายว่าต้องการที่จะ “แสดงให้เพศตรงข้ามรู้ว่า ผู้หญิงสามารถทำอะไรได้หลายอย่างไม่แพ้ผู้ชาย” นอกจากนี้ในประเด็นเดียวกันยังพบว่าเพศสภาพมีผลต่อการระมัดระวังตัวในการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มของนิสิตหญิงเช่นเดียวกับการที่ “เฟิร์นสร้างเงื่อนไขในการดื่มที่ว่า เฟิร์นจะไม่ร่วมวงดื่มกับกลุ่มที่ไม่มีเพื่อนสนิทของเฟิร์นอยู่ในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากในวงนั้นมีจำนวนผู้หญิงน้อยกว่าผู้ชายเฟิร์นจะไม่ดื่มเด็ดขาด” รวมไปถึงกรณีของนักที่เคยมีประสบการณ์บุคคลใกล้ชิด(ในครอบครัว) ถูกข่มขืนจนตั้งครรรภ์อันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน ต่อมานักมีปัญหา “กินใจ” กับเพื่อนสนิทในกลุ่มเพราะเคยไปดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนซึ่งมีทั้งผู้หญิงและผู้ชายเมื่อเมากลับไม่ไหว เพื่อน ๆ ในกลุ่มจึงทิ้งให้นักนอนอยู่ที่ห้องเพื่อนผู้ชาย เป็นเหตุให้นักเกิดความรู้สึกไม่ดีที่ถูกทิ้งให้อยู่กับเพื่อน ๆ ผู้ชายเพราะด้วยประสบการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นกับน้ำของนักและความรู้สึกลึก ๆ นักยังรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้หญิงซึ่งมีความเปราะบางในเรื่องของความปลอดภัยทางเพศยิ่งนักเมื่ออยู่ในวงเหล้า ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในความต้องการที่จะทำทลายต่อความรู้สึกในการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้หญิงของสังคมรอบข้างนั้น ยังพบว่ามี ความหวาดหวั่น กลัว และไม่มั่นใจในเรื่องของความปลอดภัย

แต่อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขดังกล่าวก็อาจแปรผกผันกับความสนุกสนาน เมื่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีสาเหตุมาจากความเครียดในเรื่องต่าง ๆ ของกรณีศึกษาหรือเพื่อนของกรณีศึกษา เช่น ได้คะแนนในวิชาที่เรียนไม่ดี ออกหัก ทะเลาะกับคนรัก ความไม่เข้าใจกันระหว่างเพื่อนสนิท ฯลฯ ก็จะทำให้บรรยากาศมีความตึงเครียดจากการร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปรากฏขึ้นแทนที่ความสนุกสนาน

บทที่ 8

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง แบบแผนการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา : กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา พยายามแสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และนโยบายของภาครัฐ ตลอดจนสถาบันการศึกษานั้น กลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่ตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มีพฤติกรรมและแบบแผนการตีพิมพ์อย่างไร อันจะนำไปสู่การทำความเข้าใจในเงื่อนไขและอิทธิพลที่ส่งผลต่อแบบแผนการตีพิมพ์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา

การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ข้อ ได้แก่ เพื่อศึกษาแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเพื่อศึกษาอิทธิพลต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับแบบแผนการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพคือ การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เจาะลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่มีพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ซึ่งใช้ชื่อสมมติทั้งหมด 10 กรณีศึกษาที่เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงความแตกต่างและหลากหลายของเพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี ภูมิภาคและที่พักเป็นสำคัญ ประกอบกับการสัมภาษณ์เจาะลึกกับบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้นำชุมชนบริเวณมหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการร้านค้าจำหน่ายและบริการเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ตลอดจนเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจหอพักบริเวณมหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้วิจัยได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหอพักและการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยาที่จัดขึ้นโดยสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานของรัฐในจังหวัดพะเยา โดยมีระยะเวลาการวิจัย 1 ปี (1 กรกฎาคม 2551 – 30 มิถุนายน 2552)

ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวของกรณีศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์และเป็นแบบอย่างที่ยกย่องให้นักศึกษาเห็นและมีประสบการณ์ในการตีพิมพ์สุราจนเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคม เหตุปัจจัยนี้ได้ส่งผลให้เมื่อกรณีศึกษาเดินทางมาศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา และพักอาศัยในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนั้น ความห่างไกลจากครอบครัวจึงเป็นส่วนสำคัญที่มีบทบาทต่อแบบแผนพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามากขึ้น ในขณะที่เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงของกรณีศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของ

กรณีศึกษา เพราะเป็นแหล่งของกลุ่มปฐมภูมิที่ช่วยเหลือในทางการกินอยู่และการช่วยเหลือทางการเงิน เป็นที่ยึดเหนี่ยวและความสัมพันธ์ทางสังคมและทางจิตใจ ในขณะที่นโยบายของภาครัฐและสถาบันการศึกษาที่กดดันนักศึกษา เช่น การกดชั้นในเรื่องวินัย การเข้าไปตรวจค้นห้องพัก ร้านจำหน่าย/บริการอาหารและเครื่องดื่ม สภาพการเรียนการสอนและความห่างไกลจากครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่มีส่วนส่งเสริมให้กรณีศึกษาเข้าไปมีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น

สภาพทั่วไปและบริบทของสถานที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้กรณีศึกษาเข้าถึงแหล่งและดื่มสุรามากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่า ชุมชนในบริเวณดังกล่าวก่อนที่จะมหาวิทยาลัยมาตั้งนั้น เป็นชุมชนชนบท ที่ดินมีราคาถูก และส่วนใหญ่เป็นที่จับจองและที่ดิน สปก. แต่เมื่อมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยาตั้ง ณ บริเวณนี้ โดยมีพื้นที่ทางเข้าซึ่งเป็นที่ดินของมหาวิทยาลัยเพียงทางถนนเข้าไปสู่พื้นที่ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยนั้น ทำให้พื้นที่ข้างหน้าทางเข้าพื้นที่ข้างถนนทางเข้ามหาวิทยาลัย มีบ้านเรือน ร้านค้า อาคารพาณิชย์ หอพัก และร้านบริการอาหารและเครื่องดื่มเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยไร้การควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่จากทางภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง บริบทดังกล่าว จึงกลายเป็นแหล่งหรือพื้นที่ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยาสัมผัสและคุ้นชินกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มสุราอยู่ในวิถีชีวิตประจำวัน ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน จะมีความพยายามจัดการและแบ่งพื้นที่ใช้ประโยชน์ของที่ดินบริเวณมหาวิทยาลัยจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดังกล่าว แต่ก็ยังเป็นเพียงการพยายามแก้ปัญหาในเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ผิดวัตถุประสงค์ของเจ้าของที่ดิน/นายทุน/เจ้าของผู้ประกอบการในพื้นที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเท่านั้น ซึ่งไม่ได้สัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาจำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่ใกล้กับสถาบันการศึกษา

นอกจากนั้นเงื่อนไขที่ช่วยสนับสนุนให้กรณีศึกษาเข้าถึงและดื่มสุราได้ง่ายขึ้น ก็คือ ถึงแม้ว่าจะมีระเบียบของหอพักที่ห้ามไม่ให้มีการดื่มสุราในหอพักนั้น แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถบังคับใช้กับนักศึกษาที่พักอยู่ในนั้นได้มากนัก เพราะมีสาเหตุมาจากความสัมพันธ์ที่ดีและสนิทสนมระหว่างเจ้าของหอพักหรือผู้ดูแลหอพักกับนักศึกษาที่เช่าห้อง ตลอดจนความเกรงว่าหากเข้มงวดกับการดื่มสุราของนักศึกษาตามระเบียบที่ตั้งไว้ จะทำให้ความอยู่รอดและประโยชน์ทางรายได้ที่หอพักจะได้รับจากนักศึกษาที่เช่าจะลดน้อยลงไป หากนักศึกษาไม่พอใจและย้ายไปพักอาศัยในหอพักอื่นที่ไม่เคร่งครัดหรือไปพักอาศัยที่บ้านเช่าที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานภาครัฐแทน

ในด้านสถานที่จำหน่ายและบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าถึงได้ง่าย อยู่ใกล้ที่พักและรู้จักสนิทสนมกับกรณีศึกษานั้น ก็มีผลสำคัญต่อแบบแผนและพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษามากขึ้น ผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ร้านค้าที่มีการจำหน่าย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่ได้ตั้งอยู่ในบริเวณหรือเป็นส่วนหนึ่งของห้องพัก แต่ก็พบได้ว่า ร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ใกล้บริเวณห้องพักของนักศึกษาอย่างมาก ตั้งแต่ตั้งอยู่ในบริเวณติดกับตัวห้องพักจนถึงใช้เวลาและระยะทางในการเข้าถึงร้านค้าดังกล่าวจากห้องพักไม่เกิน 5-10 นาทีหรือประมาณไม่เกิน 100 เมตร และมีร้านค้าประเภทนี้ตั้งครอบคลุมและกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยที่มีห้องพักตั้งอยู่ และกรณีศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมและคุ้นเคยกับเจ้าของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในฐานะลูกค้าประจำ ซึ่งส่งผลให้มีการแอบจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินเวลาที่กฎหมายกำหนดได้เช่นเดียวกัน

สาเหตุการดื่มสุราของกรณีศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการดื่มเพื่อผ่อนคลายและเพื่อความสนุกสนานกับกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีจำนวนตั้งแต่ 3 – 10 คนโดยประมาณ จะมีบ้างเพียงบางครั้งที่ดื่มสุราเพราะความเครียดหรือดื่มเพื่อลืมหรือคลายความทุกข์ใจชั่วคราว เช่น ออกหักหรือไม่เข้าใจกับคนรัก ความถี่ในการดื่มเฉลี่ยประมาณ 2-3 วัน/สัปดาห์ แต่อย่างไรก็ตาม ความถี่ในการดื่มจะลดลงเมื่อถึงช่วงสำคัญในการเรียน เช่น การสอบกลางภาค สอบปลายภาค การส่งรายงานและการฝึกงาน ใกล้จะจบการศึกษา คณะแผนการเรียนตกต่ำ เป็นต้น สถานะทางการเงินไม่ค่อยมีส่วนสำคัญเท่าใดนักต่อความถี่ในการดื่มของกรณีศึกษา เนื่องจากมีการช่วยกันออกค่าใช้จ่ายในการดื่มหรือเวียนกันออกค่าใช้จ่าย หรือมีเพื่อนเลี้ยง ตลอดจนเปลี่ยนประเภทหรือชนิดของสุราที่ใช้ดื่มให้มีราคาต่ำกว่าปกติที่ดื่ม หากในกลุ่มที่ดื่มไม่ค่อยเงินมากนัก

กรณีศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยคำนึงถึงบรรยากาศของสถานที่ดื่มที่ต้องเจาะจงเป็นร้านอาหารและบริการและเครื่องดื่มจนกระทั่งถึงเป็นสถานบันเทิงเท่าใดนัก ในเวลาหรือช่วงปกติที่ไม่มีเทศกาล เพราะโดยส่วนใหญ่จะตั้งวงดื่มสุรากันที่ห้องพักของตัวเองหรือห้องพักของเพื่อน แต่จะมีการจำลองบรรยากาศของสถานที่ดื่มให้มีลักษณะที่ผ่อนคลายหรือปลุกเร้าให้มีความสนุกสนาน สบายและเป็นกันเอง เช่น เปิดเพลงในแนวที่กลุ่มชมชอบคลอไปกับการดื่มสุราและพูดคุยกันในเรื่องสรรพเพระ ใช้ไฟที่เป็นแสงสีตกแต่งห้องพักให้มีบรรยากาศและความรู้สึกที่คล้ายกับกลุ่มกำลังดื่มสุราอยู่ในสถานบันเทิง เป็นต้น จะมีเพียงบางกรณีศึกษาที่ไม่ได้คำนึงหรือสร้างบรรยากาศในการดื่มสุรา ขอเพียงดื่มสุราในห้องพัก/บ้านพักของตนเองเท่านั้น ก็สามารถร่วมดื่มกินพูดคุยได้ก็เพียงพอเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ตาม ช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ของไทยเป็นช่วงที่ส่งผลให้กรณีศึกษามีการดื่มมากยิ่งขึ้นกว่าปกติในร้านอาหารและบริการเครื่องดื่มบริเวณหน้ามหาวิทยาลัย แต่มักจะดื่มกับกลุ่มเพื่อนสนิท และยิ่งหากเทศกาลดังกล่าวตรงกับช่วงที่เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาโอนเงินเข้าสู่บัญชีของนักศึกษาที่อยู่ในโครงการกู้ยืมการศึกษา (กยศ.) ก็พบว่าร้านจำหน่ายและบริการอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย จะมีนักศึกษาใช้บริการกันอย่างเนืองแน่น

จนถึงกลุ่มนักศึกษาหลายกลุ่มจะชักชวนกันเดินทางดื่มกินที่ร้านบริการอาหารและเครื่องดื่ม และสถานบันเทิงที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพะเยา ซึ่งห่างจากมหาวิทยาลัยไปประมาณ 30 กิโลเมตร แบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษาจะมีการดื่มและอาการเมาที่มากขึ้น ซึ่งสัมพันธ์กับระยะห่างทางสังคม/ความใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนที่ดื่ม บรรยากาศและสถานที่ที่เป็นส่วนตัว รวมไปถึงสถานที่สาธารณะที่ห่างไกลผู้คนและที่พักราคาแพง ความรู้สึกปลอดภัยจากนโยบายและมาตรการการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและสถาบันการศึกษา ความรู้สึกสบายใจจากการเรียน การสอบหรือเทศกาลสำคัญ ๆ ก็จะทำให้กรณีศึกษารู้สึกสนุกสนานกับการดื่มและมีอาการเมามากขึ้น จนถึงกับมีอาการทะเลาะเบาะแว้งกับกลุ่มอื่นหรือกลุ่มเดียวกัน อาเจียนและ/หรือหลับในวงสุรา จนต้องให้เพื่อนพาไปนอน/ไปส่งที่พัก

แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อยกเว้นเมื่อ กรณีศึกษาหรือผู้ร่วมดื่มด้วย ดื่มด้วยสาเหตุที่เกิดจากความเครียดในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียน การสอบ ออกหัก ทะเลาะกับเพื่อน/คนรักมา หรือมีคนไม่รู้จักและรู้สึกไม่ปลอดภัยจากเพื่อนต่างเพศ ก็จะทำให้บรรยากาศในวงดื่มไม่สนุก หนึ่งเคย ลดการดื่ม ดึงเครียด แต่ก็อาจสามารถทำให้มีการดื่มสุราที่มากขึ้น จนถึงกับมีอาการเมา ทะเลาะกับเพื่อนร่วมวงหรือทะเลาะกับกลุ่มอื่น จนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ไปถึงมีอาการเวียนหัว ทรงตัวไม่ได้ อาเจียนและหลับในวง ต้องให้เพื่อนพาไปนอน/ไปส่งที่พัก และยังคงทำให้บรรยากาศไม่สนุก เจ็บเหงา เศร้า จนถึงมีการยุติวงสุรากลางคันเพื่อปลอบใจเพื่อน หรือเพียงแต่จิบสุราเป็นเพื่อนกัน เท่านั้นจนเลิกการดื่มกินกันไปอย่างเงียบ ๆ

โดยสรุป แบบแผนพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในชีวิตประจำวัน : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา ส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราแดง เบียร์ และสุรากลั่นชุมชน ตามลำดับ โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนในการดื่มต่อครั้งประมาณ 100 – 300 บาท ชั้นปีการศึกษาหรือช่วงเวลาของการศึกษา และสถานะทางการเงินของกรณีศึกษาไม่มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราที่ลดน้อยลงหรือมากขึ้น ส่วนใหญ่จะดื่มประมาณ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ยกเว้นช่วงเทศกาลจะมีการดื่มค่อนข้างถี่และมากขึ้น

ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือห่างไกลกับกลุ่มเพื่อนที่ร่วมดื่ม ตลอดจนบรรยากาศความสนุกและความรู้สึกในวงดื่มมีบทบาทสำคัญต่อการปริมาณของดื่มที่มากขึ้นหรือน้อยลง จนทำให้เกิดอาการเมาดังแต่ระดับสนุกสนานไปจนถึงทรงตัวไม่ได้ พุดอ้อแอ้ คึกคะนอง ทะเลาะวิวาท อาเจียนและหลับไปในที่สุดได้ แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มเพื่อนสนิทก็มีบทบาทสำคัญที่ช่วยระคองสถานการณ์ความตึงเครียดให้ผ่อนคลายลง จนถึงมีบทบาทในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและก่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในระหว่างที่ดื่มสุราด้วยเช่นกัน

ครอบครัวและภูมิหลังทางสังคมของกรณีศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นประสบการณ์ร่วมที่กรณีศึกษาทุกคนได้รับสัมผัสมาคล้ายคลึงกัน แต่อาจแตกต่างกันในระดับของความเข้าไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมากน้อยไม่เท่ากัน สิ่งนี้ทำให้กรณีศึกษาที่มีความรู้สึกปกติธรรมดาเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนกลายเป็นความเคยชินในชีวิตประจำวันและเป็นปกติในสังคมไทย ประกอบกับสภาพแวดล้อมและบริบทของพื้นที่ที่กรณีศึกษามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ก็พบเห็นปรากฏการณ์และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเป็นเรื่องปกติ และที่สำคัญคือ กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ก็มีประสบการณ์จากครอบครัวและภูมิหลังทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเช่นเดียวกัน จึงช่วยเสริมให้กรณีศึกษาที่มีความคงที่ของแบบแผนพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์จนถึงมีความสัมพันธ์ที่มากขึ้นได้

ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะมีนโยบายการรณรงค์และควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศผ่านสื่อและมาตรการชนิดต่าง ๆ ก็ไม่ค่อยมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของกรณีศึกษามากนัก กรณีศึกษารู้จักการปรับตัวและหลีกเลี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว ตั้งแต่การดื่มสุราในช่วงที่มีการกวดขัน การเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย การหลีกเลี่ยงและซ่อนเร้นการดื่มสุราไม่ให้เจ้าหน้าที่จับได้ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับสถานประกอบการร้านค้า หอพักต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราที่เป็นปกติและเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกลุ่มเพื่อนเพื่อหลบหนีซ่อนเร้นไม่ให้ถูกตรวจตราหรือพบเจอขณะที่กำลังดื่มสุราอยู่ มีบางกรณีมีลักษณะที่ทำทายเป็นและไม่แยแสต่อนโยบายและมาตรการดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ตาม นโยบายและมาตรการที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกและจิตใจของกรณีศึกษามากที่สุด เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่นำมาเป็นเหตุในการตรวจตรานักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ก็เป็นเพียงการควบคุมทางสังคมที่เข้มงวดและเข้าถึงผลประทบหรือใกล้ชิดกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และชีวิตการศึกษานักศึกษามากที่สุด แต่นโยบายและมาตรการดังกล่าว ก็มีผลเพียงแต่ทำให้นักศึกษามีความระวังระไวมากขึ้นในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่พยายามจะไม่ให้เข้าไปพบหรือสัมพันธ์กับการต้องถูกตรวจเจอในที่สุด โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการปรับตัวและหลีกเลี่ยงดังข้างต้นให้มากขึ้น

นอกจากนั้น สื่อสารมวลชนไม่ค่อยมีผลต่อการพฤติกรรมกรรมการเพิ่มจำนวนหรือเปลี่ยนชนิดของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกรณีศึกษา เพราะส่วนใหญ่ดื่มสุราประเภทเดียวหรือสองประเภทที่คุ้นเคยและมีราคาเหมาะสมกับสถานะทางการเงินที่นักศึกษาได้รับ อาจจะมีการเปลี่ยนชนิดหรือประเภทหรือยี่ห้อของสุรา แต่ก็เป็นเพียงบางครั้งบางคราวเพื่อต้องการชิมหรือทดลองสุราที่อยู่ในช่วงการประชาสัมพันธ์ในระยะแรกเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม วิกฤตหรือช่วงเปลี่ยนผ่านของชีวิตของกรณีศึกษาเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อแบบแผนพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงที่เกี่ยวข้องกับการสอบและการใกล้สำเร็จการศึกษา จนกระทั่งระดับคะแนนเฉลี่ยที่ตกต่ำลง ก็จะลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง แต่ในทางกลับกันหากเกิดภาวะความตึงเครียดทางจิตใจและปัญหาความสัมพันธ์กับคนสนิท เช่น คนรัก ก็ส่งผลให้กรณีศึกษามีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากขึ้น จนเกิดเป็นผลเสียที่ตามมาทั้งต่อคนอื่นและตัวเอง เช่น การทะเลาะวิวาท อาเจียน และอาการเมาค้างในวันรุ่งขึ้น

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในการศึกษานี้แล้ว พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระหว่างกลุ่มเพื่อนสนิท จะดื่มสุราประเภทใดก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความชอบหรือคุ้นเคยที่เพื่อน ๆ ต่างให้การยอมรับ บางคนในกลุ่มอาจไม่ชอบดื่มก็สามารถมีวิธีการในการหลีกเลี่ยงได้โดยที่เพื่อนก็เข้าใจ ดังนั้น ความหมายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่พ้นไปจากการมองประเภทหรือยี่ห้อของสุราที่จะเป็นตัวชี้วัดถึงการแยกหรือจัดแบ่งประเภทของกลุ่มเพื่อน แต่เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงจิตสำนึกในการเป็นสมาชิกของกลุ่มในฐานะเพื่อนสนิทในสังคมเดียวกัน สุราจึงเป็นเครื่องมือในการสร้าง เชื่อมและต่อยอดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่เทเพินท์ พัทธานรักษ์ (2541) กล่าวถึงในความหมายที่ 5 คือ การใช้สุราเพื่อสื่อความสัมพันธ์ทางสังคมและความสำเร็จในธุรกิจการงาน การดื่มสุราแสดงถึงความเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมเดียวกัน หมายถึงระดับความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน รวมถึงเป็นการแสดงความจริงใจต่อกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มีหลายแหล่งที่มามากมาย แต่จุดร่วมอย่างหนึ่งคือ ครอบครัว ชุมชนและสังคมไทยในระดับพื้นผิว พบเห็นสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เข้าสู่บริโภคนิยมและความทันสมัยที่บอวลไปด้วยกลิ่นอายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชีวิตประจำวันของผู้คน นักศึกษาในกรณีศึกษานี้จึงเติบโตมาพร้อมกับการเห็นและสัมผัสกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครอบครัว ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อนเก่า ชุมชนที่อาศัยอยู่ จึงไม่แปลกที่ความเชื่อและทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาจะถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติที่วัยอย่างเขาก็สามารถกระทำได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของประภิจ โพธิธาสน์ (2541) ในขณะที่ความสะดวกในการเข้าถึงร้านค้าที่จำหน่ายหรือให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นักศึกษาก็สามารถเข้าถึงได้ง่ายและใกล้ และมีอยู่ในชุมชนหน้ามหาวิทยาลัยตั้งแต่ร้านขายของชำ ร้านในหอพักและร้านบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งร้านขายของชำที่รู้จักและคุ้นเคยกับกลุ่มนักศึกษาที่มาซื้อเป็นประจำนั้น จะ

เป็นสถานที่ที่เปิดช่องให้นักศึกษาสามารถซื้อสุราได้เกือบตลอดคืนเพื่อนำไปดื่มกันที่พักเป็นส่วนใหญ่ เฉกเช่นเดียวกับผลการศึกษาของภัทรพร พลพนาธรรม (ศุภยวิจัยปัญหาสุรา, 2551 : 73-75) และกนิษฐา ไทยกล้าและคณะ (ศุภยวิจัยปัญหาสุรา, 2551 : 76-78) ตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาหรือฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษามีใช่เป็นปัจจัยหรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหมือนดังในกรณีสาเหตุและผลกระทบจากการเสพติดสุราของสตรีของอัสตา จันท์แสนตอ (2541) เนื่องจากกรณีศึกษาของการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาและส่วนใหญ่มีฐานะยากจนถึงปานกลาง แต่ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่า เหตุแห่งความยากจนหรือปัญหาทางการเงินไม่ค่อยได้ถูกหยิบยกขึ้นมาอ้างเพื่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สักเท่าไร ในขณะที่เดียวกัน ความยากจนของนักศึกษาบางรายนั้น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อน มักจะถูกจัดการในรูปของการช่วยกันออกค่าใช้จ่าย หรือการให้เพื่อนที่มีเงินออกค่าใช้จ่ายไปก่อนหรือการออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ในขณะที่สื่อสารมวลชนก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรม การดื่มสุราของนักศึกษาเช่นเดียวกับผลการศึกษาของ มาณี ไชยธีรานวัณศิริ (2549) เพราะการดื่มของนักศึกษานั้นขึ้นอยู่กับและคล้อยตามเพื่อนและกลุ่มอ้างอิงทางสังคมที่นักศึกษาสัมผัสอยู่มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผูกพันในการดื่มด้วยการช่วยเหลือกันทางด้านการค่าใช้จ่ายทางการเงินของการตั้งวงดื่มสุราแต่ละครั้ง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการดื่มของนักศึกษากับครอบครัวและภูมิหลังทางสังคม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อติศร หลายชูไทย (2544) กล่าวคือ เทศกาลที่ครอบครัวร่วมฉลองในวันสำคัญโดยมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมอยู่ด้วยนั้น ทำให้เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เริ่มทดลองดื่มในขณะที่อยู่ในสายตาของครอบครัวและจนกลายเป็นพฤติกรรมที่เคยชินเป็นปกติวิสัยของครอบครัวทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะกรรมาธิการบริหารเครือข่ายวิชาการเสพติด (2548 อ้างใน กัลยาณมิตร, 2548) ที่พบว่าผู้มีจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยสูงมากและจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพศหญิง ซึ่งในงานวิจัยนี้ก็พบว่า กรณีศึกษาที่เป็นเพศหญิงก็มีความรู้สึกที่ผู้หญิงที่ดื่มสุราก็เป็นเรื่องปกติของสังคมไปแล้วเช่นเดียวกัน

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาจากผลการศึกษาวิจัยนี้ พบว่านอกจากที่บัวบาน วรรณโกฏิ (2548) และ สุวจี กู๊ด (2548) ได้พบว่าเป็นการดื่มเพราะทำให้เข้ากับคนในสังคมได้ง่าย มีเพื่อนฝูงเยอะแล้ว การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยานั้น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลายเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ให้นักศึกษาพัฒนาให้กลายเป็นสิ่งที่จะช่วยกระชับความสัมพันธ์และกลายเป็นแหล่งของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านต่าง ๆ ของกลุ่มเพื่อนสนิทที่ร่วมกัน ได้แก่ การเรียนการสอน การทำกิจกรรม การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเงิน ตลอดจนเมื่อมีการพัฒนาและต่อยอดความเป็นกลุ่มที่เชื่อมกระชับกันมาก

ขึ้น เครือข่ายกลุ่มเพื่อนดังกล่าวก็กลายเป็นโยงโย่ที่คอยส่งข่าวและตักเตือนสมาชิกในเครือข่ายให้ทราบถึงนโยบายและมาตรการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่จะมีการตรวจสอบบันทึกและหอพักของนักศึกษาอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกได้รับการยอมรับจากครอบครัวที่อนุญาตให้นักศึกษาตีมนี่ ผลการวิจัยนี้พบว่า เป็นนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ยากจนถึงระดับมีฐานะค่อนข้างปานกลางเท่านั้นที่น่าจะพบว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กลายเป็นวัฒนธรรมที่เป็นปกติของครอบครัวและสังคมไทย และเป็นการตีมสุราที่มีราคาถูกจนถึงไม่แพงจนเกินไป ซึ่งแตกต่างจากข้อค้นพบของภาชิต เจริญพงษ์ (2544) ที่ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราและปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้อสุราต่างประเทศของคนกรุงเทพมหานคร ซึ่งน่าจะเป็นคนชั้นกลางขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นแล้ว จะเห็นได้ว่า เครื่องตีมแอลกอฮอล์พบอยู่ดาษดื่นในสังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมชนบท เฉกเช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยาตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นชุมชนชนบทมาก่อน ทำให้ในพื้นที่ดังกล่าวมีทั้งสุรากลั่นชุมชน และสุราสรรพสามิตที่นักศึกษาเข้าถึงและหาซื้อได้ง่ายมากทั้งจากร้านค้าในอยู่ในบริเวณรอบหน้ามหาวิทยาลัยและตัวชุมชนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบัวบาน วรรณโกฏิ (2548) ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ในชุมชนมีทั้งร้านค้าจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์และมีทั้งบ้านที่ผลิตสุราเถื่อน (สุรากลั่นชุมชน) และทุกครัวเรือนอย่างน้อยก็มีสมาชิกจำนวนหนึ่งคนที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาแบบแผนการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พะเยานี้ ก็พบว่า นักศึกษาได้รับผลกระทบต่อการตีมทางร่างกายและสังคม เช่นเดียวกันกับการศึกษาวิจัยอื่น ๆ เช่น มุลินธิเพื่อนหญิง (2546) บัวบาน วรรณโกฏิ (2548) แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่ได้ ผลกระทบต่อตัวนักศึกษา สังคมและครอบครัวดังกล่าว ก็ยังไม่ได้ก้าวล่วงเข้าไปถึงการทำร้ายร่างกายคนอื่น เช่น เพื่อน คนรัก หรือคนต่างกลุ่ม แต่มีเพียงการทะเลาะวิวาท ไม่เข้าใจกัน ผิดใจกับคนรัก ซึ่งก็น่าเป็นห่วงหากนักศึกษายังตีมในลักษณะนี้อยู่เมื่อจบการศึกษาและทำงานแล้ว ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นจากการตีมสุราก็อาจจะมีแนวโน้มที่รุนแรงต่อคนอื่นและสังคมมากยิ่งขึ้นก็เป็นได้

แต่เมื่อพิจารณาอีกทางหนึ่ง พบว่าการตีมสุราของนักศึกษาให้ผลในทางที่เกี่ยวกับสุขภาพของร่างกายหรือตัวเองมากกว่ากับคนอื่นหรือสังคม เช่น ให้ผลกระทบหลังจากที่เสร็จสิ้นจากการตีมใหม่ ๆ และตื่นขึ้นมาในเช้าของอีกวันหนึ่งมากกว่า คือ อาเจียน อាកการเมาค้าง เป็นต้น ซึ่งก็ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถตื่นเดินทางไปเข้าเรียนในวิชาที่มีการเรียนการสอนในเวลาเช้าได้ จากกรณีศึกษาหนึ่งของการศึกษาครั้งนี้พบว่า ด้วยเหตุของการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ทำให้เรียนไม่ทันกลุ่มเพื่อน จนทำให้มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยต่ำลงในภาคการศึกษาดังกล่าว หรืออีกกรณีศึกษาหนึ่ง ก็พบว่าทำให้ผลการเรียนในบางรายวิชาตกต่ำ เช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม

ความตระหนักในผลกระทบจากการดื่มสุราของกรณีศึกษาก็มีอยู่บ้าง ซึ่งความตระหนักดังกล่าว ก็สะท้อนให้เห็นการปรับตัวของนักศึกษาต่อการดื่มสุรา เช่น การลดปริมาณและจำนวนครั้งที่ดื่มสุรา เป็นต้น แต่กรณีเช่นนี้ มักจะพบกับนักศึกษาที่ดื่มสุราซึ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ในส่วนของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากสาเหตุการดื่มสุรา จากการศึกษาไม่พบอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เหมือนกับการศึกษากรณีอื่น ๆ ถึงแม้ว่าหลายกรณีศึกษาในงานวิจัยนี้จะพบว่ามีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มสุราบ้าง เช่น การขี่จักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเพิ่มเติมหรือขี่จักรยานยนต์กลับหอพักหลังจากที่เสร็จการดื่มกินกับเพื่อน ๆ ตลอดจนการขี่รถจักรยานยนต์ย้อนศร เป็นต้น อันเนื่องมาจาก การดื่มสุรากับกลุ่มเพื่อน ทำให้มีการดูแลสมาชิกที่ร่วมดื่มระหว่างกันอย่างฉันทมิตร และทุกคนโดยเฉพาะหัวหน้ากลุ่มหรือผู้ที่ไม่ดื่มสุราอยู่ในกลุ่มจะเป็นผู้ดูแลและคอยจัดวางไว้ว่า สมาชิกในกลุ่มคนใดจะทำหน้าที่อย่างไร และจะพยายามให้คนที่เมาน้อยกว่าหรือไม่เมาเลยไปส่งคนที่เมากลับหอพัก แต่อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ก็เป็นเพียงกลุ่มตัวอย่างเพียง 10 กรณีเท่านั้น ไม่ได้เป็นการอธิบายเพื่อเป็นตัวแทนว่า กลุ่มนักศึกษาไม่ได้รับผลกระทบจากการดื่มสุราในกรณีอุบัติเหตุ แต่ก็คาดว่า หากนักศึกษาดื่มในปริมาณที่มากขึ้น และในขณะนั้นมีเรื่องกลุ่มใจหรือเกิดความคึกคะนองขาดยับยั้งชั่งใจเมื่อใดแล้ว อุบัติเหตุก็อาจจะเกิดขึ้นตามมาอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2548) และมูลนิธิเมาไม่ขับ (อ้างในอมรวิรัช นาคกรทรรพ และคณะ, 2548) ที่กล่าวถึงสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มสุราของวัยรุ่นไทย

ถึงแม้ว่า กระบวนการเชิงนโยบายด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น และผลเชิงการขยายข้อมูลด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ได้แก่ ประสบความสำเร็จในขยายข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อมวลชน ทำให้ภาพรวมของการสร้างการรับรู้ในหมู่สาธารณชน ในวงกว้างประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี รวมไปถึงทิศทางในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ามีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี (ปาริชาติ สถาปิตานนท์และคณะ 2549) นั้น แต่จากผลการศึกษาแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาไม่ได้ตระหนักต่อต่ออิทธิพลของสื่อมวลชนในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากนัก กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าในการกำหนดแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในขณะที่สื่อมวลชนหรือนโยบายในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานต่าง ๆ กลายเป็นเหมือนระฆังขนาดใหญ่ที่ถูกละทิ้งให้เสี่ยงที่ดังไปถึงหูของนักศึกษา แต่ในกลุ่มนักศึกษาที่ดื่มสุรากลับพยายามปิดหูและรับรู้เพียงว่ามีเสียงจากระฆังที่ดังมาแว่ว ๆ ให้ได้ยินบ้างเท่านั้น ซึ่งน่าเสี่ยงแว่ว

นั้นมาเป็นบริบทที่เขาต้องระวังระไวและหาทางปรับตัวให้มากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงเสียงที่จะมากระทบต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของเขากับกลุ่มเพื่อน

โดยสรุป ถึงแม้ว่านโยบายการควบคุมและรณรงค์เครื่องตีแอลกอฮอล์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีความสำคัญและจำเป็นต่อประชากรในสังคมไทย ซึ่งมีประสิทธิภาพที่ทำให้เกิดการลดผลกระทบทางด้านร่างกาย จิตใจของตัวผู้ดื่ม คนรอบข้างและสังคม ตลอดจนจนสามารถทำให้ลดการสูญเสียทางด้านสังคม เศรษฐกิจและทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณากับตัววัยรุ่น ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยทั่วไป อันเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคตต่อไปนั้น นโยบายการควบคุมไม่ให้นักดื่มหน้าใหม่เข้ามาในวงการยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องทำ เช่น รับผิดชอบลดเหล้าและการประชาสัมพันธ์รณรงค์ในสถานที่ต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัยเพื่อให้เห็นโทษภัยของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ การควบคุมเวลาและอายุของผู้ซื้อเครื่องตีแอลกอฮอล์ แต่ปรากฏการณ์ที่เป็นผลจากมาตรการควบคุมและจัดระเบียบทางสังคมที่มีต่อตัวนักศึกษาที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เช่น การเข้าตรวจหอพัก การเข้าตรวจสถานบันเทิงหรือร้านให้บริการเครื่องตีแอลกอฮอล์เพื่อตรวจนักศึกษาที่กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อยู่นั้น ถึงแม้จะทำให้ นักศึกษามีความรู้สึกเกรงกลัวต่อมาตรการดังกล่าว แต่ดูเหมือนว่าจะจะเป็นปฏิบัติการที่รุนแรงและเข้มงวดต่อนักศึกษาที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากเกินไป ซึ่งอาจจะไม่ได้ผลเต็มเม็ด เพราะนักศึกษาก็จะพยายามปรับตัวและพัฒนารูปแบบและพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ให้ปลอดภัยจากการถูกกระทำจากมาตรการดังกล่าวต่อไปเรื่อย ๆ ดังเช่น รูปแบบการหลบหลีกเพื่อให้ออกพ้นจากมาตรการของเจ้าหน้าที่ที่ปรากฏในผลการศึกษาคั้งนี้

เงื่อนไขที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็เพราะว่า สังคมมหาวิทยาลัยและการเจริญวัยขึ้นของวัยรุ่นจนกลายเป็นนักศึกษานั้น เป็นเพียงแหล่งที่เพิ่มความเข้มข้นของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเท่านั้น ในขณะที่เดียวกัน ปัญหาการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยยังมีปัญหาในการจัดระเบียบที่เหมาะสมอยู่ จนทำให้นักศึกษาเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์ได้ง่ายก็ยังคงพบเห็นอยู่ แต่ปัญหาสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของการตีแอลกอฮอล์เกิดมาจากภูมิหลังและสถาบันครอบครัวของนักศึกษาที่ตกอึดด้วยเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมไทย ที่นักวิจัยเห็นว่า เป็นจุดเปลี่ยนผ่านในชีวิตที่ปลูกฝังให้นักศึกษามีความเชื่อ โลกทัศน์และทัศนคติที่ร่วมอารมณ์ ความรู้สึกต่อบริบทของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในสังคมไทยว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ดังนั้น ผลการศึกษาคั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้จะมีนโยบายและมาตรการที่เข้มงวดในการควบคุมและรณรงค์เครื่องตีแอลกอฮอล์สักเพียงใด ก็ทำให้แต่เพียงให้นักศึกษาที่ตีเครื่องตี

แอลกอฮอล์มีความตระหนักในปัญหาและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการดื่มมากขึ้นมาบ้าง แต่ก็ยังคงมีพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนเพื่อการเข้าสังคมและผ่อนคลายอารมณ์ที่ตึงเครียดในการเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

ดังนั้น นโยบายหรือมาตรการควบคุมหรือบรรเทาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเปลี่ยนท่าทีและไม่ควรมีนัยหมายรวมและตีตรานักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของสังคม เพราะแบบแผนและพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาก็เป็นแบบแผนที่ถูกผลิตขึ้นจากสภาพแวดล้อมและปัญหาของสถาบันครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ฯลฯ ที่นักศึกษาอาศัยอยู่นั่นเอง

ในทางกลับกัน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ฯลฯ ที่ดำเนินด้วยปัญหาสังคมและโครงสร้างที่เอื้อให้มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่กลับผลักดันให้นักศึกษาต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับมัน โดยกดดัน บังคับและห้ามปรามไม่ให้นักศึกษายุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทั้งหลายนั้น แต่นักศึกษากลับใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สังคมผลิตให้มีอยู่ดำเนินในสังคมนั่นเอง เป็นเครื่องมือในการยึดเหนี่ยวและสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและจิตใจกับกลุ่มเพื่อนที่ร่วมประสบการณ์ที่เลวร้ายของสังคมทั้งหลายเหล่านี้

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา เป็นวิถีของการจัดการชีวิตและทักษะเพื่อการเรียนรู้ที่จะแสดงบทบาทและพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนฝูงและสังคมนักศึกษา ตลอดจนเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนฝูงและบริบทของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในชุมชนแห่งนี้

ในขณะเดียวกัน นักศึกษาก็ใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นแหล่งและเครื่องมือในการต่อต้านระบบหรืออำนาจของสังคมที่กระทำต่อตัวเขา เช่น การเสียดสีล้อเลียนท่าทางการสอนของอาจารย์ การวิพากษ์วิจารณ์ระบบการเรียนการสอนและการกดดันในเรื่องวินัยนักศึกษาของสถาบันการศึกษาและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ต้องทบทวนว่าแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา อาจจะไปสู่การเพิ่มความถี่หรือปริมาณในการดื่มที่มากขึ้นในอนาคตเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วก็ไม่ได้ หากความเครียดและความวิตกกังวลต่อประสบการณ์ชีวิตของนักศึกษาที่อยู่ท่ามกลางการปรวนแปรและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา ฯลฯ ที่ด้านหนึ่งก็เอื้อให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบเห็นอยู่ในพื้นที่ทางสังคมอย่างมากมาย แต่กลับเป็นว่า นักศึกษาถูกบังคับ ควบคุม กดดันและห้ามปรามจากภาครัฐและสถาบันการศึกษาไม่ให้มีวิถีชีวิตที่ยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว สถานการณ์ดังกล่าวก็ถูกถือเป็นสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่รังแต่จะทำให้เกิดผลกระทบจากการดื่มสุราอย่างแน่นอน แต่ในทางกลับกัน เมื่อเรา

ปฏิเสธการดำรงอยู่ของเครื่องตีแมลงกอสอลในสังคมไทยไม่ได้ ผลการศึกษาอีกด้านหนึ่งจึงชี้ให้เห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มเพื่อนเป็นเป้าหมายสำคัญในการตีแมลงกอสอลของนักศึกษาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและวิกฤตดังกล่าวนั้น ก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิต การศึกษาและการใช้ชีวิตในสังคมที่แห่งไทยและไร้ผู้คนเข้าใจจิตใจของนักศึกษาอย่างแท้จริงได้เช่นเดียวกัน กลุ่มปฐมภูมิและเครื่องตีแมลงกอสอลจึงเข้ามามีบทบาทช่วยเติมเต็มสิ่งที่นักศึกษาขาดหายไปได้

กรณีศึกษาทั้ง 10 กรณี เป็นตัวอย่างหนึ่งที่อาจไม่ใช่ตัวแทนของประชากรที่เป็นนักศึกษาที่ตีแมลงกอสอลทั้งหมดของประเทศ แต่อย่างน้อยในกรณีศึกษาที่ยกมาในการวิจัยครั้งนี้ก็สามารถสะท้อนให้เห็นความเชื่อ ทศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาที่ตีแมลงกอสอลที่เรียกร้องให้เห็นถึงความไม่เข้าใจของสังคมต่อตัวนักศึกษาได้ไม่มากก็น้อย และเชื่ออย่างยิ่งว่า หากศึกษาลึกลงไปในรายละเอียด กรณีศึกษาทั้ง 10 กรณี ก็คงไม่ได้หมายมั่นปั้นมือว่า จะใช้เครื่องตีแมลงกอสอลเป็นเครื่องมือในการสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ทางสังคมเพียงมิติเดียวเท่านั้น แต่น่าจะมีหลายประเภทที่นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย อาทิเช่น กีฬา นันทนาการ กิจกรรมของนิสิต ฯลฯ เป็นต้น

และผู้วิจัยค้นพบว่า หากสังคมเข้าใจและลดความเข้มงวดของสายตาคู่จับจ้องมองที่นักศึกษาเด็กเช่นผู้ใหญ่มองเด็กในกรอบค่านิยมแบบ “อาบน้ำร้อนมาก่อน”/“ผู้ใหญ่กับผู้น้อย” ลงบ้างแล้วไซ้ ก็เชื่อว่า พฤติกรรมการตีแมลงกอสอลของนักศึกษาจะไม่เป็นการตีแมลงเพื่อทำลายสุขภาพหรือสร้างผลกระทบที่ไม่ดีให้กับเศรษฐกิจ สังคม ผู้คนรอบข้าง ครอบครัวและตัวเองอย่างแน่นอน เพราะผู้วิจัยเห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีธาตุความใฝ่ดีในตัวเอง หากสังคมให้โอกาส นั่งพูดคุยร่วมกัน และเข้าใจในปัญหาและสภาพแวดล้อมที่เขาต้องเผชิญและต้องตีแมลงกอสอลอยู่.

ปัญหาของการดำเนินการวิจัย

1. กรณีศึกษารายนายเอ (กะเทย) ซึ่งเป็นกรณีศึกษาที่ได้กำหนดไว้เมื่อครั้งที่รายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 1 ได้หมดสภาพการเป็นนักศึกษาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2551 เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ทำให้ผู้ช่วยวิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลกรณีศึกษารายนี้ต่อไปได้ แต่ก็ได้ขอเปลี่ยนกรณีศึกษาที่มีสถานภาพใกล้เคียงกันเป็นนางสาวนัท ซึ่งเป็นผู้หญิง แต่มีลักษณะนิสัยเป็นผู้ชาย (ทอม) โดยศึกษาอยู่ในชั้นปีเดียวกัน

2. การนัดสัมภาษณ์จะเลิกกับผู้แทนหน่วยงาน องค์การที่เกี่ยวข้องเป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่น กับผู้แทนขององค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ตำบลแม่ก่ากำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการเลือกตั้ง (ผลการเลือกตั้งประมาณกลางเดือนมกราคม 2552) ผู้ใหญ่บ้านและกำนันตำบลแม่ก่ายังไม่กล้านัดให้สัมภาษณ์เนื่องจากกรอการเลือกตั้งของ อปท. และยังไม่ทราบนโยบายของ อปท. ที่ชัดเจนต่อกรณีของการรณรงค์ป้องกันแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในส่วนตัวแทนภาครัฐ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา (สสจ.พะเยา) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา (พมจ.พะเยา) และสถานีตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา จากการเข้าไปทำความเข้าใจและชี้แจงในการดำเนินการวิจัยและขอนัดสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่า จังหวัดพะเยาได้บูรณาการตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามารวมกันเพื่อตั้งเป็นกรรมการแอลกอฮอล์จังหวัดพะเยา ดังนั้น ในระยะเวลาที่คณะผู้วิจัยจะนัดทำการสัมภาษณ์และกำหนดแนวคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับกรรมการชุดนี้อีกครั้งหนึ่ง
3. ตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม 2551 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2552 มหาวิทยาลัยปิดทำการเรียนการสอน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพกีฬาแห่งชาติ จึงทำให้การเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษาเป็นไปด้วยความลำบาก กรณีศึกษาต่างแยกย้ายกันกลับภูมิลำเนาของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการดื่มสุราและแบบแผนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว
2. ควรศึกษาวิจัยวิกฤตและจุดเปลี่ยนของชีวิตที่ทำให้เกิดการลด ละ และเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ควรศึกษาวิจัยทัศนคติและรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. ควรศึกษาการสร้างแนวทางนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมต่อการรณรงค์และควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาโยบายรณรงค์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. นโยบายการควบคุมและรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรมีเป้าหมายในการรณรงค์ไปถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นสมาชิกภายในครอบครัวมากยิ่งขึ้น
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรปฏิบัติการในการให้ความรู้และมีการกระทำที่ละมุนละม่อมต่อนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากยิ่งขึ้น
3. “เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อดื่มอย่างมีสติ” “ดื่มและหลังดื่มต้องมีเพื่อน” เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์น่าจะเป็นมาตรการและวิธีการที่นุ่มนวลเพื่อให้กลุ่มเพื่อนเป็นแหล่งควบคุมทางสังคมต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกินขอบเขตหรืออาจจะส่งผลกระทบต่อตัวเอง คนอื่นและสังคมรอบข้างได้
4. ผู้วิจัยเห็นว่านโยบายการควบคุมและรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมเพียงพอ แต่การสร้างทัศนคติและค่านิยมต่อนักศึกษาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ควรเป็นการ “หักห้ามพร้าด้วยเชือก” ในขณะที่นักศึกษาอยู่ในฐานะที่ยังเป็น “ไม้อ่อนดัดง่าย” ที่กำลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น การรณรงค์ก็ควรผูกมิตรกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อน เพื่อโน้มน้าวให้นักศึกษาเห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเป็นมิตรอย่างหนึ่ง แต่ไม่ได้จริงจังยั่งยืน ตลอดจนไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตของนักศึกษาประสบความสำเร็จหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีได้ในอนาคต
5. ในระยะยาว การรณรงค์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรเริ่มต้นที่การสร้างตระหนักรู้ของการดื่ม ตระหนักถึงปัญหา ตระหนักถึงผลที่อาจจะตามมา และตระหนักต่อการดื่มที่นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงการเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติมากกว่า “การห้าม”

ข้อเสนอแนะทั่วไป

สังคมและประเทศประกอบด้วยคนหลากหลายกลุ่มหลายชนชั้น มีแบบแผนพฤติกรรมและวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แตกต่างหลากหลาย หากหมายที่จะใช้นโยบายหรือมาตรการการควบคุมและรณรงค์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้สังคมเป็นสีขาวทั้งหมด ในขณะที่บริบททางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงและรับความทันสมัยและบริโภคนิยมเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ความมุ่งหวังให้สังคมเป็นสีขาวอาจจะไม่ใช่ทางออก เพราะสมาชิกในสังคมมีหลายเจตสี จึงควรมีแว่นที่เป็นเครื่องมือในการวัดว่า “เจตสีใดที่ดำเนินไป” จนอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวเอง ผู้คนรอบข้าง และสังคมได้จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

รายการอ้างอิง

เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ

- กนิษฐา ไทยกล้าและคณะ. (2548). การประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๓๖-๓๗.
- ณัฐกานต์ ไวยเนตร. (2549). การเข้าถึงสุราและบุหรี่ของวัยรุ่นในชุมชนไทย รายงานผลการวิจัย ปีที่ 1 ของการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการป้องกันการเข้าถึงสุราและบุหรี่ของนักเรียน. สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.
- เทพินทร์ พัทธานรักษ์. (2541). พฤติกรรมการบริโภคสุรา : ทบทวนความรู้สถานการณ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยั่งยืน. นนทบุรี ; สำนักวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- ธนกฤต ณะประกอบภรณ์. (2549). การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสุราไทย และสุราต่างประเทศของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- นิตานาด โชคเกิด. (2545). ความเชื่อด้านสุขภาพและการปฏิบัติเพื่อเลิกดื่มสุราของผู้ที่ติดสุราในโรงพยาบาลลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภิจ โภธิอาศน์. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเหล้าที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ. (2549). การขับเคลื่อนทางสังคมด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ : ผลการประเมินปี 2548-2549. กรุงเทพฯ ; ฟ้าห่มส่วนจำกัดเหรียญบุญการพิมพ์.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2548). โครงการวิจัยพัฒนารูปแบบเพื่อการป้องกันการดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ ; สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- มูลนิธิเพื่อนหญิง. (2546). ผลกระทบของสุราในฐานะปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ ; ฝ่ายศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง.
- อมรวิชัย นาครทรรพ และคณะ. (2548). เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม. กลุ่มเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ ; โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. “เอตส์ แอลกอฮอล์ กับเยาวชน” ใน *BU Academic Review* 3,2 (ก.ค. – ธ.ค.2547), หน้า 81 – 90.

สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน. (2548). **พฤติกรรมของการดื่มสุราและการใช้สารเสพติดที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในการควบคุมดูแลหน่วยงานสังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.** สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน.

สุวจี กู๊ด. (2548). **แบบแผนพฤติกรรมการดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มสตรีในชุมชนชนบท : กรณีศึกษา 4 พื้นที่.** กรุงเทพฯ ; วิทยาลัยสาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรिता ธีระวัฒน์สกุลและคณะ. (2548). **การใช้สารเสพติดของเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่.** กรุงเทพฯ ; ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรिता ธีระวัฒน์สกุลและคณะ. (2549). **การดื่มและมาตรการเพื่อลดการดื่มสุรา : กรณีศึกษา 2 ชุมชนภาคเหนือ.** กรุงเทพฯ ; ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ศรีสอางค์ แยมศิริ. (2546). **ความชุกของความผิดปกติจากการดื่มสุราและปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเบียร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2551). **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสุราระดับชาติ ครั้งที่ 4 ยุติวิกฤติปัญหาสุรา...ด้วยกฎหมาย.** กรุงเทพฯ ; ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

อดิศวร หลายชูไทย. (2544). **สุราในสังคมไทย : ผลการศึกษา โครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันแก้ไข.** กรุงเทพฯ ; ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อวิสดา จันทรแสนตอ. (2541). **ปัจจัยส่งเสริมและผลกระทบจากการเสพยาของสตรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สารสนเทศ

กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : Posted by STY

Staff/Thongpet/Yuavapa Srithanya Hospital Posted By: [STY_LIB](#) - Date :

25/1/2007 จาก http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=6207 ดืบค้น

เมื่อ 24/8/50.

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายวิชาการเสพติด ,2548 อ่างใน กัลยาณมิตร,2548. (ออนไลน์)

จาก [http://www.kalyanamitra.org/daily/dhamma/index.php?option=com_content
&task=view&id=193&Itemid=99999999](http://www.kalyanamitra.org/daily/dhamma/index.php?option=com_content&task=view&id=193&Itemid=99999999)

ภาษิต เจริญพงษ์. การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราและปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้อสุรา

ต่างประเทศของคนกรุงเทพมหานคร . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, 2544 , 102 หน้า. (ออนไลน์) จาก

http://library.utcc.ac.th/onlinethesis/detail.asp?bib_id=47 สืบค้นเมื่อ 12/9/50.

มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ. พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย. 2549.(

ออนไลน์) จาก <http://www.rakgan.com/viewnews.php?id=850> สืบค้นเมื่อ 12/9/50.

บัวบาน วรรณโกฏี. การศึกษาปัจจัย และพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ของประชาชนบ้านเลี้ยว หมู่ 10 ต.จิม อ.ปง จ.พะเยา. การประชุมวิชาการสุรา

ระดับชาติ ครั้งที่ 1 13-15 กรกฎาคม 2548 โรงแรมปรีณัฐพาเลส ศูนย์วิจัยสุรา, 2548.

(ออนไลน์) จาก <http://www.hsricmu.com/research/display.php?code=73> สืบค้นเมื่อ
24/8/50.

พีรภูมิ เจริญสุภพงศ์. “การศึกษาการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาเภสัชศาสตร์” ใน เชียงใหม่เวช

สาร, 2547. (ออนไลน์) จาก <http://hsricmu.com/research/display.php?code=35>

สืบค้นเมื่อ 24/8/50.

วัลย์วี มงคลดี. “พฤติกรรมการใช้สุรากรณีศึกษาประเพณีบุญบั้งไฟ” ใน การประชุมวิชาการ

กระทรวงสาธารณสุข ครั้งที่ 13, 2548. (ออนไลน์) จาก

<http://www.jvkk.go.th/researchnew/details.asp?code=01083> สืบค้นเมื่อ 24/8/50.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (6 มิถุนายน 2549). ข้อมูลการจัดอันดับการบริโภคเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ของประเทศไทย จาก

<http://www.cas.or.th/index.php?content=statistic&location=1&category=2&id=2>

สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2550.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (ออนไลน์). ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. จาก

http://www.cas.or.th/data/basicinfo/kind_of_alcohol.pdf ค้นเมื่อ 25/8/50

สุกuma แสดงเดือนฉาย. การศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุรา สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและ

สังคม : ผลกระทบจากการดื่มสุราและเจตคติต่อการดื่มสุราของผู้ป่วยสุรา, 2549.

(ออนไลน์) จาก <http://www.thanyarak.go.th/thai/index.php?option=>

[com_content&task=view&id=466&Itemid=61](http://www.thanyarak.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=466&Itemid=61) สืบค้นเมื่อ 24/8/50.

สุวรรณา อรุณพงศ์ไพศาล และคณะ. "ความชุกของปัญหาการดื่มสุราในนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น" ใน วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, ปีที่ 51 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2549), หน้า 2. (ออนไลน์) จาก

<http://www.dmh.go.th/abstract/details.asp?id=4298> สืบค้นเมื่อ 24/8/50.

ส่วนงานบริการการศึกษา. (10 กรกฎาคม 2550). สถิติการลงทะเบียนเรียนนิสิตปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2550 ภาคเรียนที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา.

จาก <http://www.acad.pyo.nu.ac.th/stat.html>. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2550.

stopdrink. <http://www.stopdrink.com/?content=thaipeople> สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2550.

ภาคผนวก

แนวคำถาม (การสัมภาษณ์เจาะลึก)

ตัวแทนหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 10 คน/ประมาณ 10 หน่วยงาน

แนวคำถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

1. ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
2. ข้อมูล/บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. มหาวิทยาลัยมองปัญหาหรือพฤติกรรม/แบบแผนพฤติกรรมที่นิสิตดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างไร
4. มหาวิทยาลัยมองปัญหาการตั้งร้านค้าขายสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หน้ามหาวิทยาลัยอย่างไร
5. ท่านคิดว่าระบบการเรียนการสอนและสภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยมีส่วนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตหรือไม่อย่างไร หากไม่ใช่ ท่านคิดว่าเป็นเพราะอะไร
6. จากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติหรือประสบการณ์การทำงานในด้านดังกล่าว ท่านมองพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ “การดื่มสุราในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน” (ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนพฤติกรรมจากอดีต) ท่านมองว่าปัญหาหรือไม่อย่างไร หากเป็นปัญหาต้องแก้ไขหรือควบคุมอย่างไรจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์
8. มหาวิทยาลัยมีแนวนโยบาย/แผนงาน/โครงการในการรณรงค์ให้พื้นที่มหาวิทยาลัยและนิสิตทำกิจกรรมที่ปลอดสุราและบุหรี่หรือไม่อย่างไร
9. ผลสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบาย
10. จังหวะก้าวต่อไปของมหาวิทยาลัยต่อการรณรงค์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แนวคำถามผู้นำชุมชน 3 คน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)

1. ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
2. ข้อมูล/บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ในชุมชนของท่านมีสภาพปัญหาของชุมชนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างไรบ้าง (เช่น การดื่มสุรานิงานประเพณีหรือในยามปกติ หรือการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนอย่างเปิดเผย และหาซื้อง่าย)
4. วิถีชีวิตของชุมชนเอื้อให้นิสิตมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นหรือไม่เพียงใด อย่างไร
5. ในชุมชนของท่านมีนิสิตที่มาพักอาศัยนั้น มีปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ท่านสนใจหรือไม่เพียงใด (เช่น การทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนิสิตกับวัยรุ่นในชุมชน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสียดังรบกวนชาวบ้าน)
6. จากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติหรือประสบการณ์การทำงานในด้านดังกล่าว ท่านมองพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ “การดื่มสุราในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน” (ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนพฤติกรรมจากอดีต) ท่านมองว่าปัญหาหรือไม่อย่างไร หากเป็นปัญหาต้องแก้ไขหรือควบคุมอย่างไรจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์

8. ท่านมีนโยบาย/แผนงาน/โครงการในการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนหรือไม่อย่างไร และผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคเป็นอย่างไร

แนวคำถามผู้บริหาร เทศบาลตำบลแม่กา จำนวน 2 คน
(นายกเทศมนตรี, ปลัดเทศมนตรี)

1. ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
2. ข้อมูล/บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ตำบลแม่กาที่ท่านดูแลรับผิดชอบอยู่ มีสภาพปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างไรบ้าง (เช่น การดื่มสุรานิงาน ประเพณี หรือในยามปกติ หรือการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนอย่างเปิดเผย และหาซื้อง่าย)
4. วิถีชีวิตของชุมชนเอื้อให้นิสิตมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นหรือไม่เพียงใด อย่างไร
5. ตำบลแม่กา ซึ่งมีนิสิต มน.พะเยามาพักอาศัยอยู่นั้น มีปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ท่านหนักใจหรือไม่เพียงใด (เช่น การทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนิสิตกับวัยรุ่นในชุมชน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสี่ยงตั้งรกรากชาวบ้าน)
6. จากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติหรือประสบการณ์การทำงานในด้านดังกล่าว ท่านมองพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ “การดื่มสุรากลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน” (ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนพฤติกรรมจากอดีต) ท่านมองว่าปัญหาหรือไม่อย่างไร หากเป็นปัญหาต้องแก้ไขหรือควบคุมอย่างไรจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์
8. ท่านมีนโยบาย/แผนงาน/โครงการในการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนหรือไม่อย่างไร และผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคเป็นอย่างไร

แนวคำถามตัวแทนสสจ.และพมจ. จังหวัดพะเยา

1. ประวัติข้อมูลและส่วนตัว (การศึกษา, ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ, ระยะเวลาในการทำงานในพะเยา)
2. หน่วยงานของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรกับนโยบายการควบคุมการดื่มสุรา (นโยบาย แผนงาน กิจกรรม และการเก็บสถิติที่เกี่ยวข้อง)
3. จากกิจกรรม/โครงการที่ได้ดำเนินการที่ผ่านมา พบว่าเกิดผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด พิจารณาได้จากอะไร (ปัจจัยส่งเสริม ปัญหาอุปสรรค)
4. จากการเก็บข้อมูลเชิงสถิติหรือประสบการณ์การทำงานในด้านดังกล่าว ท่านมองพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
5. พฤติกรรมการดื่มได้ก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้าง มีเหตุการณ์ใดบ้างที่ท่านเคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม
6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ “การดื่มสุรากลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน” (ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนพฤติกรรมจากอดีต) ท่านมองว่าปัญหาหรือไม่อย่างไร หากเป็นปัญหาต้องแก้ไขหรือควบคุมอย่างไรจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์

คำถามตัวแทนสถานประกอบการร้านค้าและหอพักบริเวณใกล้เคียง

1. ข้อมูลส่วนบุคคล (การศึกษา บทบาทหน้าที่ ระยะเวลาในการทำงานในพะเยา)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ (ประเภทของกิจการ ระยะเวลาในการเปิดกิจการ)

3. ประสพการณ์ที่เห็นนิสิตกินดื่มแอลกอฮอล์

☛ ตัวแทนสถานประกอบการร้านค้า

- กลุ่มเด็กที่ดื่ม
- เพศ
- ช่วงระยะเวลาที่ดื่ม
- รสนิยม
- พฤติกรรม/อาการ

☛ เจ้าของหอพัก

- กลุ่มเด็กที่ดื่ม (ปีสูง ปีต่ำ)
- ช่วงเวลา ความถี่ในการดื่ม
- พฤติกรรมระหว่างและหลังดื่ม

4. ท่านมองพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร

5. พฤติกรรมการดื่มได้ก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้าง มีเหตุการณ์ใดบ้างที่ท่านเคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อ “การดื่มสุราในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน” (ความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนพฤติกรรมจากอดีต) ท่านมองว่าปัญหาหรือไม่อย่างไร หากเป็นปัญหาต้องแก้ไขหรือควบคุมอย่างไรจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์

แนวคำถามนิสิตนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งหมด 10 กรณีศึกษา

ใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือสนทนาอย่างเจาะลึกอย่างไม่เป็นทางการ โดยสัมภาษณ์กรณีศึกษา 10 คน

ให้ผู้ช่วยนักวิจัยทำการสัมภาษณ์ขณะทำการเก็บข้อมูลร่วมกับการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม

1. ข้อมูลบริบทสภาพทั่วไปของพื้นที่ที่กรณีศึกษาพักอาศัยอยู่ที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ใช้การทำแผนที่ และการอธิบายภาพทั่วไป)
2. ประวัติชีวิตและภูมิหลังทางสังคมของผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ชีวิต/กิจวัตรประจำวันของผู้ให้ข้อมูล
4. เพื่อนและกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
5. ทศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ให้ข้อมูล
6. วิกฤตและการเปลี่ยนผ่านในชีวิต ที่กระทบต่อการกิน/ไม่กินเหล้า
7. การปรับตัวของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อนโยบาย/มาตรการของภาครัฐต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เช่น การตรวจร้านเหล้า ฯลฯ)
8. ช่วงการชะลอตัวของผู้ให้ข้อมูลที่จะไม่กินเหล้า/มีความถี่ในการกินเหล้ามากน้อยขนาดใด (ผู้ช่วยนักวิจัยต้องทำสถิติความถี่ในรอบที่เก็บข้อมูลมาว่า กินเหล้าตอนไหนบ้าง และกินเพราะอะไร กับเพื่อนกลุ่มไหน)
9. การควบคุมทางสังคม ทั้งที่เป็นทางการ เช่น นโยบาย สื่อสารมวลชน ทีวี อินเทอร์เน็ต วิทยู และการควบคุมทางสังคมที่ไม่เป็นทางการต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล เช่น เพื่อน ครอบครัว มีบทบาทมากน้อยแค่ไหนต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล
10. ช่องทางในการเข้าถึงแหล่งของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
11. สื่อสารมวลชนมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อการกินเหล้าของผู้ให้ข้อมูล เช่น พฤติกรรม รสนิยมการกินเหล้า การปรับตัว และการหลีกเลี่ยง

การวิเคราะห์เหตุการณ์/สถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ชื่อกรณีศึกษา วัน/เดือน/ปีที่ดื่ม..... ดื่มตั้งแต่เวลา..... ถึงเวลา.....

เหตุที่ดื่มเพราะ	ผู้ร่วมดื่มกี่คน มีใคร	ลักษณะสถานที่ดื่ม	ข้อสรุปของการดื่ม	การวิเคราะห์
ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ดื่ม/ผู้ร่วมดื่ม	เหตุการณ์ในขณะดื่ม	บุคลิกภาพและแบบแผนการดื่มของกรณีศึกษา		